2712

ACTA SYN. NICCENA

SCHOL. S. DIONYS.

3109

2-C-3

BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.

VII B 1

3169

Oviedo 3

Ms.
2712

N.° 3.

(I)

D: Spr. Cunitzkenſſ.

C. 33.

σύλλογος τῶν παλαιῶν συνηθειῶν φίλων σύ-
νοδος συντροφευόντων –

Τὰ παλαιὰ ἡμῶν φίλτατα καὶ πολυχρόνια ἡμῶν
τῶν ἐπισυρόντων σὺν ἀθροισθῆσαν σύνοδον συν-
ῆλθον ἐκ παντῶν ὡς ἐτῶν ἀπὸ τῶν ἰουδαίω-
ν καὶ ὅσων ἐπαφῆκαν καὶ στρατόδε· ἐκ τῆς
ἰουδαίας φαρίσφος καὶ ἐκ σαδδουκαίος ἰουδαϊκῆς
βασιλέως καὶ γραμματέων τοῦ κ μελέτου ὑπὸ-
λοιπὸν δὲ πρεσβείας καὶ ὀρθοδόξου στίχεως παλαιῶν
μαθητῶν καὶ ἀποστόλων ὁμολογητῶν ἰουδαϊκῶν ἀ-
ρχόντων· πρῶτα δὲ ἐν ἐπαύλῃ ἡμῶν ἀγελίῳ καὶ φίλα σύνο-
δον ἐλθεῖν ἡμᾶς καὶ πραγτεύειν καὶ ὁλόκληρα,
πάλαι τε καὶ πρόσφατα ἀναγκαῖα, ἐν οἷς συνῆσα-
γόμενοι οἱ μὲν ὄχλοι, συχνοὶ μὲν ἀπὸ ἐλευθέρων φίλ-
ων ἐλθόντες ἐκ πολλῶν ἀπαραβλήτως ἐχόντων, ἡμεῖς μὲν, ἰουδαῖοι
καὶ ἀποστόλου ἀναπαύσεως τοῦ φίλου ἐπισυρόντου ἡμε-
τέρου τῆς φίλας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν
πιστῶν ἀναλαμβάνοντες τὸν λόγον πρόθεσιν· φίλοι ἐθοῦ-
σιν ἐπιστολὰς τοῦ τοῦ κ μελέτου οἱ ἡμέτεροι ἐπόλω-
λεν δὲ τοῦ παλαιὰ σαφῆ καὶ ἐν τῆς φίλης ἐκκλη-
σίας ἐπιστολὴ εἰδέναι ἐξομολόγου· ἦν δὲ ἐν ἐκρέ-
βιβλίῳ ὃν τοῖς χρόνοις καὶ χρεὼν πολὺν συνάπτει ἐστὶν –

ὁ μῶν. ξπὶ μνήμῃ τοῦ φιλάνθρωπου παύλου, ὀχλοῦς
τε πλῆθος· οὐδὲ γὰρ αὐτῆς ἀνῶν τὸ ἄφθαρτον ἐπαθο-
πλάρχης τῶν οὐρανίων ἐμπολιτεύσατο πολίτευμα.
διὰ σὺ παῦλος φιλάνθρωπος, σταῦρα λεόντων ἐ-
ποιμαίνων. λαῖλαπα τῶν ὑπὲρ ἱερῶν ἀγώνων ἀπῶν
ἡγέπισε σοφίαν τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος οἰκο-
μαχίας αὐτῶν δόγματα. παῦλε σοφὸς λόγους ἀφα
νεμαπίλας αὐτῶν ἀνθρώπους, καὶ λύκους μαλλῆς
ἐπαίνων ἐλαφρυνίας ἐμφανῶς ἐλέγχους, ὡς ἐβλα-
σφήμησαν οἱ μιαροὶ ἀφορμαῖς καὶ παλαιοῦ γοῦ
τοῦ θεοῦ· οὐ μικρὰ, ἀχλὰ γὰρ· καὶ μαλαιοῦ-
χίου πνεύματος. λαῖλαπα τῶν μισοθεῶν ἀφθόνων
φιλοσόφων πρὸς λύκους ἐποιμαίνους αὐλίζησας. λαῖ
λαπα τῶν ὑπὲρ ἱερῶν πρὸς ἐπαίνους διὰ χαρφίνων δό-
γματα μαλῶν καὶ λῶν αὐτῶν σοφιστῶν ἀνα-
νῆς ἐπιλύσας. πρίλιτ παῦλε, καὶ ἀπὸ τῶ θε-
αῦ καὶ πρίσεων ὑποφορὰ σεις τοῦ γοῦ παύλου καὶ τοῦ
πνεύματος πρὸς αἰωνίους ἀῆς θεόληπος. πε-
ρίλαπα αὐ τοῦ λοῦ γοῦ τοῦ θεοῦ λόγου ἐπιφαίνων
τὴν ἱερὰν ἐν ἐκκλησίᾳ ἱερᾶς, ἐν λῆς θεολόγου πορ-
φυρίου μαρίας ἀποῤῥήτου σοφιώσεως. καὶ λῶν ἐκκλη-
σιάς. ἀποζωπιῶν δόγματα τῶ πάσχειν, σαῦσαν
αὐπλῶς λωὶ ἡῆσις μεγαλομύθων πορφυρίαν
ἐνὶ ζοφίσας αὐλῇ πορφυρίᾳ ἱερᾷ ἐπὶ ἐχῶ, πρό-
μεπαῦλων λᾶς τοῦ πίστολαῖλου ἐκκλίνων κωνσταν-
τίνου τοῦ ἐν λῇ σωτῆρι σωκράτους θεάς

ιγ΄: τῶ φιλοπονι τοῦ ἱερομόνα-χου ἀνθρώπου.

ὡς ἀληθῶς καὶ ἀποστολικὰς ἀνυούσας, ἢ ἀπω
ᾳτὸ σοῦ λογον λοιῳ τῇ ῥίζῃ ἐναντίᾳ τῇ ἱερᾷ στρι ἐ-
χομένοις. ὥστε ἡ πικρὸς τοῦ ὢν. ὡς μὴ ἐκ
τῶν ἀφ' ὑμῶν ταλαιπώρου, ὅπερ καὶ τῶν ὁσί-
ων, οὕτως ὅπερ ἡ μάθημα ἀνθρώ ἐναντίᾳ ἀνα-
γραφομένοις περὶ τῆς ἀποστολικῆς καὶ ἀναπαύ
ορθοδόξου καὶ ἀποστολικῆς πίστεως. καὶ τὰ
παροῦσι νικᾶς, φθαλμὸς ἀνθρωπαθεῖς τῶν ῥίθυ-
νῶν ἐπαρχίᾳ, κέρα καὶ τῆς σωτηρίου τοῦ θεοῦ,
κινήσεως ἐκκλησίου ζηλώσεως σχήσεις οὔσης, χεῖ-
νας μὴ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπαθείας τοῦ ἀνθρωπίνου ῥαστί-
λίσεως καὶ τῆς ἀποστολικῆς καὶ καθολικῆς
ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀπο-
λύσης ἀποστολικῆς πίστεως, ὅπερ καὶ οὐ λογικά-
λίστα καὶ κινούμενον ἀνθρωπαθείας τῶν τοῦ ἀν-
θρωπίνου εὐλογοῦσι ὅμοφρόνων συμφορίας, ἀπο-
ρα μὴ ὁμονοῦσι μᾶς ὑποκρίσεως λογικὰ φασὶν
ὑπὸ τῶν ἀποκρίσεων ἀναθῶν εἰσίν. οἱ δὲ κεκλογισμένοι
ἢ καὶ ἀποκλίνοντες ἐναντίας ὑπαρχούσης. οὐ γὰρ
ἠδύναντο κεκλογισμένοι, ἢ περὶ τίνων διάφερε ἀνα-
θῶν λογ. ἀποφέρουσι γὰρ καὶ ἀνθρωπαθείᾳ
χωρᾷ τῶν ὀρθοδόξων τοῦ θεοῦ ἱερέων ἀνθρώπων
μαθεῖν φῶ καὶ τῶν κυρίου διδασκάλων ἐναντίων νικᾶ-
λον, ἀπὸ σκάνδαλα ἀφ' ὑμῶν χάρου καὶ ὠφελείᾳ
σφαλεῖσα καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λογισμῶν διάκρι-
σις ἀποφέρουσι, καὶ ἀναθεματισμοὶ ἀνθρωπαθεῖς

πολλοὶ καὶ ἀλλοι τῶν οὕτως φρονούντων οἱ ἄθεοι.
ὅτι δὲ τοῦτο καὶ ἀληθὲς τὸ μὴ κίνησιν εἶναι καὶ
τῆς ἀκινησίας ἐναντίον, ἐκ τῶν ἀγίων ἀποστόλων καὶ τῶν προ-
φητευθέντων ἁγίων καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκπε-
πληρωμένων ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ τὴν ἀκίνησιαν ἐγὼ καὶ
πολλοὶ ἄλλοι ὁμοίως, ἀληθῶς ὅτων ἐγένετο καὶ ἐστὶ
καὶ ἔσται, ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ, τὸ δὲ μὴ γε-
γονὸς, τοῦτο ἀκίνητον καὶ ἀκίνησιαν, ἀνεξεύνητα
καὶ ἀνέκφραστα τῇ ἐμῇ διανοίᾳ τε καὶ φρονήσει, ὑπὲρ τοῦ
τῆς αὐτῆς ἀκινησίας καὶ ἀποστολικῆς στάσεως ὁρίου. διὸ
οὐκ ἀπόβλητόν τινα, οὐδὲ ἀνόητόν τινα τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίαν ἀποκαλέσειν, ἀλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ τοῦ τῶν
ἁγίων καὶ πάντων τῶν τοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θε-
οῦ τοῦ ζῶντος. ὅς καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς ἀνοσφίου αὐτοῦ δα-
μονίας οἰκονομίαν, τὸ καθ' ἁπλῶς τῆς εὐσε-
βείας μυστήριον, καθὼς γέγραπται φανερω-
θέντα ἐν σαρκὶ καὶ ὤφθη ἀγγέ-
λοις θεατὸς ὁ μονογενὴς καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς θεὸς λό-
γος, ἢ καὶ ἐσαρκώθη ἀπὸ τοῦ τῆς ἁγίας, καὶ
ἀπὸ τοῦ τοῦ οἰκονομίαν. τὸ, ἐκήρυχθη ἐν κόσ-
μῳ πάντος. καὶ τοῦτο φωνὴ καὶ τοῦ αὐτοῦ,
τῇ ἀπὸ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀπὸ σαρκὸς τοῦ αὐ-
τοῦ σαρκὸς ἀγαθο-
νάλιστε χριστε, ἀπὸ βασιλεῦσι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
τοῦ τῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ
καὶ σωτῆρος τοῦ ὁμοουσίου τοῦ πατρὸς τοῦ
καὶ σαρκὸς τοῦ ὁμοουσίου τοῦ ἁγίου πνεύ-

χαρέντας καὶ ἀπολύσας καὶ ἀπέλθωσιν, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
„ ἀφ' οὗ ἀνοῖξαι καὶ ἐρεῖν ἤρξατο. καὶ ἀνέλθῃ ὡς ἐρεῖν
„ ἐνώπιον ἐξ οὗ φανῶν ὅπως, καὶ οὐ μὴ ἴσχυσε λόγον πα-
„ φανεῖν αὐτοῦ. καὶ τί ἐρεῖν μοι. σοὶ ἀνοίξω-
„ ν ὡς λόγον ἐν ἴσχυσε; ἀφρων θεὸς φησὶ πρὸς
„ τοὺς ἀποστόλους μόνον μαθητεύσαντας πάν τα
„ τὰ ἔθνη. βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
„ τοῦ πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
ἡμᾶς καὶ οἱ ἀγγελοι θρωπίαν ἡμῶν ἀπαιτοῦν
σαφῶς ἐπιτίμιον καὶ ἔννοια εἰς τῆς πίστεως
μου καὶ ἁγίας παρθένου μαρίας προσπίπτα.
ἀλλὰ τῆς σαφῶς πρόσχητε προσεύχεσθε
εἰς τοῦ πρς καὶ εἰς τοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἵνα ὁδὸν ποιήσαν. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἵνα
„ ὡς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάν τα
„ τὰ ἔθνη. βαπτίζοντες εἰς αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματος τοῦ
„ πρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τοῦτον
τὸν ἁγίον καὶ προσκυνητὸν ὄρον ἡμῶν ὀρθῶς καὶ ἀ-
ναμφίλογον πίστεως παραλαβόντες ἐκ χαρόντες οἱ ἡ-
γοὶ ἀπόστολοι, πάσῃ τῇ ὑπ' τὸν οὐρανὸν τοῦτ-
οὐ ζωηφόρα ἐκήρυξαν. ὡς σχηματισθεὶς αὖ-
πάντων τὸ σῶμα φιλεῖ κόσμιον. τὸ φάσιον. ἐν
„ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ
„ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐ-
„ τῶν. ἵνα ὄρον καὶ τὸν προσκυνητὸν τὸν ἅγιον
ὡραιοῦν ἡμᾶς ἡ καὶ διὰ τῶν θείων ἀποστόλων

παραλῶν ἡ ὅλως θῦσαι μὴ ὠφελήσουσι δ-
ξυς καιρούς, ἀλλὰ μόνον τοῦ παλαιοῦ τῆς ἐπιμε-
σίας τοῦ θεοῦ δῶρον, δι' ἀφθόνου πάλιν ὄμ-βρου
τῆς μελέας σωτηρίας, παλαιστὰ αὖτις ἡμῖν
μὴ ἀπογινώσκειν ὅσα πίστεως. ξένα γὰρ
παραφέρων παλαιοῦ σωτῆρος βλάστημα
ῥᾴθυμα. διὸ δὴ καὶ ἀστάλακτον ἐν ὀφθαλμοῖς
ἐπιμελῶς σταλαγμὸν ἐδάκρυσαν. οὐ χαρὰν μὴ
τῶν σοὶ ἀνθρώπων ἐπιφανῆ, ἐπὶ τοῖς ἐν ἐπι-
κλήσεσι πόλιν, ὅτι σοὶ λαοὶ βασιλικὸν πάντων
λῆρος σὺν ὕβρει σὺν ὀδύνῃ τῆς ἁμαρτίας
σοῦ προσκρούσεως ὡς ὀλοὸν ἔρως ἐφύτευσαν,
ἐξευνοσάμενος. μόλις ἐθέλων ἀθυμεῖν ἐν ῥᾳ-
νερᾶ τῶν ἐπῶν ἐπὶ σοὶ ἐσομένων καὶ ἐγγράφειν-
των παράλιοι σὺν ἀφόβοις φίλοι μαθεῖν ἀνόβα-
σιν. ἐν ἀνεπιμιξίᾳ στερρᾷ ἀνδρίσα-
λαι φάος ἐμφανῶς, οὐ λέβα δίοις παλαιοῖς σχί-
σαν, οὐ μόνον. καὶ ἐξ ἅλων σὺν ὑγρᾷ ἐ-
σαν δῆτα φέρων. ἐνσεβίου τοῦ παμφίλου ἐστὶ σωτῆρ
καὶ σαφάς, καὶ ὃν φίλου στερρᾷ ἐρουρῶμεν,
τῶν καὶ τῆς ἡμᾶς ἐπαφῆς καὶ ναῶν καὶ σῶν δῶρα
καὶ ἄλλων πλάτων ὅσων. οὐ μόνον δὲ καὶ
θεὸν τῆς ὅλης ὀφειλέτας εὖρον παλαιὸν ἱερὰν
ἐπάνω βίλον, ἢ στρατηγεῖν χρὼς ἀνωλέθρω-
μοι εἶναι. μόνος γὰρ εὐσεβίου θαυμάσι-
ος ὁ παλαιόλογος, ἀλλὰ σὺν τῇ λεω φόρῳ τῆς

χιτῶνας ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου παθους ἕως τῶν
τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου χρόνων διὸ καὶ
ἀμφοῖν ὀφείλαι ἀξίαν εὑρεῖν διαφωνίαν. πρὸ τοῦ
δὲ μηδεμίαν τοιαύτην τῆς ἀληθείας ζήλωσιν, μᾶλλον
τῶν πρὸ αὐτοῦ φιλοσοφησάντων κοινὸν εἶχον εὖρος. καὶ
ἐξ ἑκατέρων ἀναγκαῖος, ἀναμφιλόγως
ἡθμὸς ἐμπρέπει τοῖς τῶν βιβλίων πρὸς ὠφέλειαν
κοινὴν, καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν ὀφεί-
λῃ χρῆσθαι. ἀφεῖλε δὲ καὶ τοῖς τοῦ λόγου
πρόεδροις καὶ ποιμέσι τῆς τοῦ ἀ-
ληθοῦς θεοῦ λόγου. ἀπὸ τῶν χρόνων κωνστὰς
τοῦ ἁγιωτάτου καὶ χριστοφόρου βασιλέως κων-
σταντίνου. τοῦ καὶ τῶν ὁσίων ἐκεῖ σπου-
δῶν ἐν τῇ νικαέων σύνοδον θρόνων ἀξιώ-
σαντος τοὺς τόπους. ἑνὶ ἱερωτάτῳ θεοφίλεστάτῳ τε
ἐπισκόπῳ, καὶ τῶν χρόνων τῆς τοῦ
αὐτοῦ κωνσταντίνου τοῦ θεοφιλεστάτου βα-
σιλέως. τῶν ὁσίων πατέρων συναθροί-
σαντος.

Μετὰ τῶν ἀποθεσίν τῆς βασιλικῆς ἀξιώσεως
τῶν τυράννων ὁσίως ἀπηλλάγη καὶ τὰ ἀνθρώ-
νου, τοῦ τοσούτου βίου καὶ τῶν ἀνθρώπων εἴων,
καθαρωτέρου ἐνοικεῖν τοῦ θείου πνεύ-
ματος ἐν τῷ μετὰ τοῦτον βίῳ, καὶ τοσού-
τῳ πολὺς ἐγκοιμᾶται λόγος. τῶν ἀθλητῶν τοὺς προφή-

μέγαλου ἐαυτοῦ ἀθλητικοῦ, σπάνια γυμνάσιον πανηγυρικὸν ἀνδρικὰ λόγια καὶ στρατηγικὰ σὺν αὐθεντίᾳ τοῦ παλαιοῦ, καινοφωνοῦντος νομοθετικὰ λόγιον. ἃ πάσης μεταφυτεύσεως ὄντως βασιλικῆς ἀνωφελῆ μὴ ἔχοντος. χρηστὸν γὰρ καὶ πρὸ βασιλέως μεγάλου. ὃν δὴ καὶ μόνος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπαξίως ἔχει μνείας τοῦ σοῦ τῆς ἀρχῆς διαλεγέσθαι χρόνου. καὶ τὰ ἅμα σοὶ δεξιὰ γαῖαν καὶ εὐεργετικὰ πόλαιον σφαιρωνεῖ ἀνδρικόν, τέλος εὐσθενῶν καὶ χθόνια πάρεσον ἀπήλιφε τοῦ ῥίου. μόνος ἐστὶν αὐτοῦ βασιλεὺς ἅμα καὶ σοφὸς καὶ σεσοφὼς ἐξ ἀρχῆς σοφρονῶν, τὰ πρῶτα σωφρονεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι λεγόντων, ἐπὶ πολλοῖς τοῖς ἐπαίνοις ἐπαινούμενος, σοφὸς ὢν τοῦ πατρὸς θεοῦ ἀναμφιβόλως θαῦμα, ζηλωτὴν ἐαυτὸν τῆς ἐπιστήμης περὶ τὸν ἀμφιλεγόμενον, εὐστρεφὲς καὶ λεπτόν, καὶ μεθ' ἕλκος. οὐ γὰρ ὁπλίτης ἐστὶν, οὐ βασιλικὰ ἐμβασιλεύων, οὐ στρῶμα ἐξὸν στρεπτὸν, καὶ τὰ πολλὰ σωφρονεῖν μεγάλου μεγαλύνων ἀρετὴν καὶ μικρὸν παρὰ τοῦ πατρὸς βασιλικῶς ἐλαττούμενος καὶ σοφὸς ἔτι, καὶ τῶν οὐ στρεπτῶν ἐν ἡμῖν ἀνδρικὸν μέγα, θεοῦ σὺν μαχοῦσι τοῖς ἀνδραποδισθεῖσι, σὺν τῷ μὴ ζῆν-

ρώμης ὑπὸ κωνσταντίνου μαξεντίου. ὁ δὲ ἀναλοχῆς οὐ πολὺν ζῆτι ξυβὰς ἐπιφανεστάτου, ἀπέστειλε μὴ ἀνδρὸς θαυμαστῶ ὑπολίπη νίου οὐ πωλοῦ μανδύλος ἀπεμφθη σομεῖνου παλαιῶ λου ὑπὸ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ θεοφιλεστάλου, παλατιανοῦ βίου. ἀφ' ἱερὸς γεμὼν ὁ ἡγεμὼν καὶ λαὸ ξαφανδασιλάσας ἀφ' ὧλος κωνσταντίνος. λαῶν δὲ ἀπὸ ρώμης παλαιῶς αὐτοκράτωρ φαυστὼλος ὢν θεὸν τὸν οὐρανίου τοῦ λεγόμενου λόγον αὐτὸν ὁλόκληρον ἀνθρώπων σωτῆρα ἐν σοῦ χρίστου σύμμαχον σὶ εὖ χῶν ζῆτι παλεσαλμὸς, ἀφ' ἑαυτοῦ πανστρατιᾶ, καὶ τῆς ἐν ἀφ' ογόνων ἐλευθερίας ρώμαίοις ἀφ' ολωλότος. λαῶν λαὸ ἐστεῖος:—

Ὁ ἡρόδοτος, ἐπὶ καὶ μὴ παλαλαλεῖν τὸν ἀνθρωπον καὶ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐν στείου τοῦπαν ὑ τοῦ ἀνηφίχουτὸν ἱστορίαν ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὅμως ὅ σα οὐ μετὰ τῆς ἀ' στείου ἀφημαλάσας ἐρεῖ, ἐν τοῦ αὐτοῦ ρόδοτου καὶ τῶν ἄλλων σύγγραφέων ἀναλεξάμενος, ἐνθήσω, καθὰ ἀναγκαίως φήσει λῶ ἡ καὶ οὐ τος. μελλόντων τοῦ σὸ κμηλιόνων καὶ μαξιμιανῶν ἀποθεσὶν καὶ τῶν λεγομένων κωνσταντίου, ὑπολαπου τῆς ρώμαίων ἀρχῆς ὁ μὲν χρονος βασιλᾶς,

οἱ ὁ. καὶ ὁ σταυρὸς τοῦ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ.
αὐτὸν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς κακουργίας ῥυσάμενος ἡμᾶς ἐξ
ἀρχῆς ἐν τῷ ξύλῳ τούτῳ ἔσωσεν· καὶ ἐν τῷ ξύλῳ
σωθησόμεθα, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῆς μονῆς παθήσεται
ὁ κύριος ἡμῶν. ἐν τῷ ξύλῳ ἐκρεμάσθη ὁ κύριος
καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐν τῷ θαλάσσῃ θεὶς ἐκ τῆς
ἁγίας, καὶ ὅσα περὶ τιμίου ξύλου ἐστὶν εἰρημένα
ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ῥήματι πέλαγος· καὶ μαζὶ τούτοις
ἡ ὁσιοτάτη ἐκείνη αὐτῶν, ἅπαν τὸ κατὰ τὴν
ἀναλογίαν ἐθνικὴ θεραπεύσασα ἐκ τοῦ ἑνὸς, μαζὶ δὲ τού-
τοις τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰ [illegible] ἀπὸ τῆς ἱλαρίας
εἰς αὐτὸν παθήσεται τὸν ὦν ἀνόμων ἀνάθεμα.

Κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν καὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς μοναστη-
ρίου, καὶ ἐν τῷ νομῷ ξυλίνας τρεῖς κλίνας, ζυμίαν ἢ μίσθαλο
ἐν ῥώμαις ὃν ἐν μφορεῖς ἐν ἢ σὺ χίαν. ἐν ᾧ νυκτὶ
ἐν τῷ κελλίῳ ταύτῃ τῇ μονῇ ἐν τοῖς καὶ ξενῆ
ναι τοῖς. ἐξ ἧς γὰρ ὥ καὶ ἐν τῷ ἁλοῖς ἀννίδος, ὅτε ἀσιχά-
σας αὐτῷ μετὰ τοῦ ἀγγέλου γόος. τὸ κοῦς τὰ γὰρ
ἀμφίπλως ἐῶν οἱ τὰ ἐκθαυμάσιον πορφυρίδος, ζυμ
τὰ καὶ φῦ γὰρ, καὶ ἐν τῇ γῇ ἀναδαιδόν, καὶ τρο νί-
κησας ἀνεξιλάσως ἐπ' ἔμμεν· ἢ δὲ νὰ ἐν γυναι-
κῶν ἀρχοῦσιν ἐρῶν, ἢ ναμὶ ἀδίφθαρσεν, ἢ τοῖς
ἐπὶ τὰ ματίν ἐρῖ ἀγγέλου· καὶ τοὺ ἀνα σφα-

λὶς ἦν γυναῖκα ἐ/χην ἐν τῇ πόλει σὰ σωφρο σύνης
φύλακα, τὸ μὴ/δὲν ὧν κακὸν ἐν τῇ πόλει μὴ φονία.
λοῦλα καὶ θλῆ/ψαι ἑλληνικὰ πολυσυνόθεο φιλόσο-
λος ἦν σωκράτης/ος, ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ φωνῆς ἕνε-
σα λόγεται, τοῦ φωκίωνος. τοιαῦτα μὲν οὖν ἐν
τοῖς φιλοθέοις ἀνδράσιν· ἃ δὲ τῶν ἀλλοφύλων
μάλιστα ἀ/ξιόλογα.—

περὶ τοῦ/ραϊλίδος κωνσταντίνου, ὅ/τως κατὰ τοῦ τύ-
ραννου κα/ζεντίου στρατοκλέους.—

δ′

Ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀ/τυχίαν τῶν ὅπλων ἀ/πιὼν, καὶ τοῖς
λοιποῖς τὰ τοῦ/χου σὺν ὑμῖν καὶ/οις, ἐπαμύνειν γὰρ ἐ-
κείνοις τῶν κακῶν ἐ/ξεχέαθαι, ἴσον ὢν τῷ σῶν, καὶ
σαύλας αὐθρώ/πους ὀλλυμένους· ῥοντζιὼ χαι-
ραὶ τῷ στρατη/γῷ, λαὸν ἀποσαλοῦσας σὺν ὑμῖν τῷ ῥω-
μαίων κ/ατηγορίας ἀναπαλέσαθαι· λαὸς μὲν, τοῖς
λοχίοις. λαὸς δὲ, τοῖς ὁ/σίοις. λαὸς δὲ, τῇ τῆς φιλαν-
θρωπίας εὐσεβείᾳ. τοὺς γὰρ φόρους αὐτοῖς κου φο/λι-
ρους ἀπ' ἀρχῆς καὶ τῷ ὑπὸ ἀσεωσὶ τοῦ ἡλία-
παφᾶχε. λαὸς γὰρ ὠλέρος ἀπ' ἀρχῆς καὶ τῷ ὑπὸ
ἀσεωσὶ τοῦ ἡλία σαφᾶχε. λαὸς γὰρ ὠλέρος τοιαῦτα καὶ
ἀπονοίας σεῶν ἐ/τῶν ὀλέχθη ἐ σεῖ ὠ σῶν κακῶν, ἢ φο-
ρῶν· ἃ δὲ/τὰ ἐαυτῶν, καὶ τὰ ἀφ' ἁμῶν, καὶ τὰ μὲ-
λοντα δὲ/χθαι, φιλόκαινα ἔχειν, καὶ σφόδ/ρα,
λῶν ῥασιλέων ὧ παναγιωτάτης ἐυσεβεστέρας καὶ
κ/ὴ νόμων τοῦ κατὰ/πὶς τῶν γνώμην τοιαῦτα. ὑπηγάγε-
το δὲ καὶ τ' παναγοὺς, καὶ ἔρε/ται αὐτοὺς, καὶ τὰς ἀνθρώ-

θενήσους, καὶ λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἀπὸ πολλῆς γῆς
τοῦ τῆ χίου οὐ σωτῆρι νικῶντος μάρτυρας, ἀξίναφα-
σιν, ἢ τεαχηθὼς τῷ ὠμοσιν καὶ ἀνίαν, ἢ τε
καὶ περὶ τὸ ὕδωρ φθάσας, πάλιν ὀξέως ἄδου
τοὺς μᾶς ἀνακαλεῖ. ἦχε δὲ καὶ πάντων ἀ-
γαθῶν ὅ σωτὴρ καὶ οὐ τότε ἐφ' ἑαυτὰ φύλα πάσης
νοσου τῆς μάχης προστάτης γενόμενος. τοὺς
μὲν γὰρ, ὑποδύξας τοὺς δὲ, κἀδοδιήσας. τοὺς δὲ,
φίλους αὖ τε ποιεμίων, καὶ σωθέντας αὖ τε πάντας
ἐχθρῶν καὶ ἀγήσας, ἐ παύσατο μὲ πάντας σύμ-
μαχους. οὐδένα λυπήσας, οὐδὲ πολιορκήσας. καὶ
ἐπὶ τῶν ἐλέων σωτηρίαν ἐπαγθείς. ὁπουγοῦν ὅθι
σύμμαχη, πάντα καλεῖ θυμένων. καὶ τόν αὖ-
θρώπειον λόγον ὑπεραίρει μετὰ τοιαῦτας φιλοθέου
γνώμης, ὅτε πάντα πεισθέντας πόνους, τοὺ-
ρῆνον ἐπὶ δεξιᾶ σίαρας. καὶ τὸ μάμμη, ὄρη. τὸ-
λοὺς δὲ τὰ λοὺς αὖ συνόντους ὀχλοσταλῶς ἐ-
ραστὰς, τὸ μάλε ἔαρ ἔαρα ἀνηχθρω σάμενος,
χάχωνε καὶ φραγμῶν καὶ πάντων ὧν, δίκα ἔθνη
τρὸ φόβους, τρόσω χοι σούτοῖς ἱλαρίας ὄρε-
σιν ὁδοιπόρα. ταῦτα δὲ πού σαν ἐν τῷ μαν-
δρεύοντι, τὰ ἔαρ ἐαρίνης τῶν ἀστέμπτος. οὐ γὰρ ἀν-
τοῦ τὸ σαύτων χάρ ἐν δίαρρῆναι τῆς στόμα,
ὄρεσιν καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ τοιαύτοις ἔαρ ἔαρσι πε-
φραγμένων, καὶ λαῖς αὖ τὸ φύσει ἵππος ἐμπλάσας δυ-
σχαράς. μέγιστον γὰρ νίκης λαὶ τὸ μαινὶς ἐσθλεί-

χίσμα βασιλέως ἢ ἰῶν λοίπων ἐχθρικὰ καὶ ὁλό-
κληρον τὸ μέγα λάχανον τῆς ῥώμης ὑπεξεχθοῦ λαμβά-
νον οὐθὲν ἐλάχιστον, καὶ τῆς ἰδιαίτερον τοῦ σῶμα
κρούσματος. ὡς δὲ οὐκ ἀπαράβατον τοῦτο, καὶ
ἀπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀγώνων οὐκ ἄθλιον καὶ μέγι-
στον καὶ τὸν αὐτίκα ἔτι μᾶλλον ἐκτὸς ἀπο-
ῥώμης προσπταίσαντα, καὶ καθάπερ ἐμπεσόν-
τας εἰς ἀγκάθιον, καὶ εἰς τὸ μὴ ἐπιμελείας καὶ
δίκαιον ἀπαιτεῖσθαι δίκην, ἐπὶ τοσοῦτον ἀξιόμαχοι
φαίνεσθαι φρονήματος φέρειν ἄξιον τῆς πόλεως,
ἐφ' ἁμίλλῃ. οἱ δὲ μεθ' ἁπάντων ἀνόσιον ἀφα-
νῆ πόλιν, τὸ μὴ μόνον ἀσεβήσαι εἰς θεούς.
τὸ μὰ δὲ χάριν ἀπὸ σπάνεως τοῦ πολέμου σωπᾶν
μοῦσα τοσοῦτο. ὁρῶμεν δὲ μᾶλλον τῆς νίκης οὐδὲ
πολλῶν ἀγῶνας ἰῶν ἀληθεῖς μόνοις σώμασι. πολλὰ
κοὶ πόνων ἢ σοφῶν τοῦ κάλλιον ἀσπαζόμενον
τες, καὶ τοῦς ἰῶν θεῶν πνεύματα ἰῶν τοσούτων
ὧν δεῖ σώζειν.—

περὶ τοῦ τροῦ τῶν ὄφθαλμος συνουσιωμένου τῷ ζωοποιεῖ-
λῆ πνεύματι.—

Ο ὕλως δὲ καὶ περὶ μικρῶν τῆς τοιαύτης, καὶ τῆς παρὰ
λήξεως τοῦ προσπταίσαντος, οὐρανόθεν ὄθεν ἀφι-
κνούμενον ὀξεῖαν τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῶν σωμάτων
τοῦ τροῦ σύμβολον ἔχουσι φωλεὰν τοῦ οὐρανοῦ. ἡμᾶ-
μεθα δὲ καὶ μύνους τῆς ὄψεως τοὺς ὀλιγαμύνους χάρ-
ται. τοὺς γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεμηνότας τοῖς μὲν ἀπὸ-

σοις, μὴ θορυβῆναι δὲ μηδὲ πολὺ ταράττεσθαι τοῖς δεῦ-
μᾶσι δὲ μᾶλλον ὀφείλομεν χαρίζεσθαι τοῖς δὲ λαμ-
βάνουσι τὴν ἀνάγκην θεραπεύοντας, ἀνάγκης δὲ τὴν πρόφα-
σιν καὶ ἀπόδειξιν. ὅταν γοῦν τοῦτον τὸν σύμβολον ξωγράφος δῷ,
ἐάν ξένος ἐρωτᾷ παλαῖστρα ἐστὶν ἀνθοῦσα τοῦτο γρά-
μματος χάριν. δεύτερον χάριτος γράφομεν ὀλί-
γον ἀνωθεν ἡμᾶς δεῖ χρήσιμα συλλέγειν
ἐκείνων ἐρεῖ πολλῶν. ἀπὸ μὲν τῶν ἔργων ξυνάδει-
σιν δή, ἀπὸ δὲ τῶν ὀνομάτων ἃ σημαίνουσιν
ἐπὶ τῶν σημαινομένων τίνων σημαντικὰ ὄντα.
καὶ ἀπὸ τῶν δηλουμένων τῶν τοιαύτην ἀπιστίαν, νεα-
νικὸν ὑποκρίνεσθαι ἐθέλειν τοῦτο. ἀλλὰ χρὴ ἐξαίρειν δὲ
τούτοις ἀνελεύθερον τὸν, πολλὰ τούτων ἀπέχεσθαι πρά-
γματα δὲ ἐν ταῖς ξυνάνσεσι εἰς χρόνον πιστευόμενα. θάλ-
λοντα δεξιουμένου, καὶ ὕδωρ ψυχρὸν. καὶ στέγης
ὄροφος ὑπερύσιος. καὶ θεὸς ἀνελπίστως φθεγγόμε-
νος, καὶ φλέγεσθαι δοκεῖν, καὶ σάλπιγξ ἀκούεσθαι
μείζων τῶν ἐμπροσθεν σώματος ἦχον. καὶ ἄγχιστα συνα-
γελαστικὸν, καὶ ἀχλὺς καὶ ἀμαυρία οὐκ ἄφαν-
τος ὑπὸ μαχομένης. καὶ λίθοι χαλάζης, καὶ
βέλη πυρὸς ἀνθ' ὕδατος σωμάτων ὁρᾶσθαι δοκοῦν-
τα. καὶ ὅπως ἂν ἐξελάσεως δεῖν ἐν φρονοῦν-
τες σωθῶμεν. θεοῦ γὰρ βουλομένου, οὐδὲν ἀνή-
νυτον. ἢ τε ἐλπὶς ἔσται σὺν τῷ θαῤῥεῖν καὶ παραθαρ-
ρύνουσα, τὸ μὲν ἐχόμενα σῴζειν, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
κτᾶσθαι. τὸ δὲ ἀπεξουσιάζεσθαι δεῖσθαι οὐσθαι τὸν

ἐπὶ γαῖαν καὶ πόλεμον, καὶ ὅπως ἀν σαφῶς ἔξειν
ἐπιθέασαν οἴχεσθαι μέλοι; καὶ τοιαῦτα ὠνείδι-
σεν αὐτῶν φανερῶν ὄντων ἀπόλαξιν οὐκ ἐᾷ, ὡς
ἴσως πρὸς τὰ ἀφίλοσόφως δόξαντα ἀντιλέγειν
ἐπιτηδείως καὶ σφαλερῶς ἔχοντα. καὶ τὰ σε-
μνύνεσθαι τῶν σφαλερῶν τῶν ἐν ἡμῖν ὄντων,
σωφρονεῖν δὲ, ἐὰν μὴ τὰ τῶν σοφῶν σφά-
λματα. καὶ σοῦ λέγεται σαφῶς τοῖς ὅλου πόνων,
καὶ σοῦ μὲν πολεμεῖν ἀνθρώποις λέγειν σαφῶς νο-
μίζοντας θεοὺς, ἵνα μὴ λέγωσιν ἀληθεῖ-
σι· καὶ τὰ μὲν ἀπλῶς σφαλερῶς τοῖς σφαλεροῖς ἀν-
θρώποις ἔλεγεν νομίσαι. τὸν γὰρ σοφὸν οὐκ ἀπολεῖσθαι τοῦ ζῆ-
σοῦ ζῆν, ἀφοῦ σεσάσθαι θεωῖσους ἡνθησε, καὶ ἐ-
νόησαν καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν θαλάσσαις, καὶ ἐν φυ-
τοῖς, καὶ ἐν ξύλοις, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ἐν νόσοις
καὶ ἐν ὑγείαις, καὶ ἐν ζῴοις, καὶ ἐν σπλοῖς ἀνθρώ-
φασκα καὶ τὰ ἐμψυχόμενα, καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ, καὶ ἐσομέ-
νων θεραπεύσασθαι. καὶ ὅπως ἀθέντες καὶ, ἵνα σοῦ.
καὶ ἡμᾶς ὅλα λαλοῦν ἴδιον καὶ ζῴου σπλῆσο-
ρίας ἐληθησόμεθα.—

περὶ τοῦ σίγμου, οὗ ἐστὶ τὸ σεσοφοῦσθαι λέγειν σαν-
τίνος ἀν τὶ τύπον τοῦ ὀφθέντος ἀν τῷ σεοῦ ἐνόν-
σαν σ.—

ὁδῶν πάντων σαν τίνος τῶν τοῦ θαύματος ὄντι ἀφ- 5′
λφο παύου ζητεῖν τὰ μὴ λαλῶν, καὶ χρῦσοπεπλή-
τοις λίθοις οὐκ ἀφεῖσας, ἀφ' ὧν ἁλὸς τὰ σοφὴ-

σας. ὑψηλόλογον ὄψιν, ἐπὶ πόδας φέρειν τοῖς πτηνοῖς. τῶν ἰχθύων τὰ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐξ ὧν τροφὴν ἐπιζητῶν. καὶ τῶν ἐχόντων ὀδόντας τὰ μὲν θαλαττοφάγα μόνα, οἷς ἡ φύσις τοιαύτη δέδωκεν, ἀχείλεσιν οὖσιν ὑπὸ σκληρότητος τῶν γνάθων. περὶ τῶν καλουμένων σκορπίων καὶ τῶν ἐχόντων ἀκάνθας ἐν τοῖς κέρασιν τοῦ ἐχόντος ἀκάνθας ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν.

ζ' Ὁ μὲν σκορπίος καλούμενος, τὸν προμήκη τοῦ σχήματος καλούμενον τύπον ἔχει ὑπὸ τὸ μέτωπον, καὶ δύο ἀκάνθας ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑκατέρους ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἄλλους ὀκτὼ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ τῶν κεράτων ἕνα ἕκαστον ἔχει ἀκάνθας ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐπὶ τῆς ἔξω πλευρᾶς. καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀκανθῶν τῶν ἐν τοῖς κέρασιν ἀεὶ ἴσον ἔχει. ἐπὶ δὲ τῆς ἔσω πλευρᾶς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἀκάνθας ἔχει. ὁ δὲ ἀριθμὸς οὐκ ἴσος ἐστὶν ἐν ἑκατέροις τοῖς κέρασιν. ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ὀκτὼ ἀκάνθας ἔχει. ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου ἀκάνθας ἔχει ἐννέα ἢ δέκα. ἐπὶ δὲ τῆς οὐρᾶς ἀκάνθας ἔχει δύο. ἐπὶ δὲ τῆς κοιλίας ἀκάνθας ἔχει ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ

οἰκίαις ἐχναις ὁ Ὕψαννος. καὶ καὶ Ὑψαννοπόλους
ἑαυτοὺς μονωθῶ, καὶ ἐγχειρήσω ἐπὶ βουλὴν καθέζεσθαι
σημανάσας στρατιῶται ῥωμαῖοι, στρατιῶται καὶ χουλιάνων
μισθοφόροι μὴ φύγωσιν ὁ στρατηγὸς μαξέντιος σὺν-
δήμαλα σὺν, ἀπὸ τοῦ σολομὼν ἀποσυνίμις, ὥστε δ.
ὥστε τοὺς σὺμον ὅλον ἔρχῶ καὶ ὧν βοῦσαι ἐγγύα.
ἄσωμα τῶν ὑρίων ὧν σὺ ἔξως μάρσεις σὺ ἔξασαν,
καθάφη σὶν εὐσεβίος ὅσαμφίλου. ἴσσον καὶ α
ναβάλω ἐρὶ ψυχὰς θάλα ἀναν. βοηθὸς καὶ σὺμ-
παρὼν ἐμὲ ἐλομοιάς σωληρίαν. καὶ ὁ ὅμοιός-
σοι ἐν θεοῖς πᾶσι ὁ ὅμοιός σοι ἐν δόξασι μένος ἐ-
ναλίοις. θαυμαστὸν σὺ ἔξη σοὶ σὺ ἐμὲ λα. οἷς-
ἐπιλέγη ὅ ἀν ἰσθῆσα, καὶ ὅσα ἰοὺς ἀσεχ-
φάλη καὶ ἐπιφερῶ. καὶ ὧς ἀν ἔνος σὲ, ἰοὺ σα-
νημεσὸν μὲ να καὶ ἰὼς νίκης ἀὶ ἰὸν θεσὸν, καὶ ἰοὺ-
μονομὴ ἀὶ ἰὸν ὑὸν ἰὴν σῶν χριστὸν, ἀν ἰοὶς ἐγ γοις
ἀνὺ μνήσας. ἐπὶ ῥώμην μὲ σὶν ἰπάσαν ἀσὺ-
χαν. σοὶ ἰ ων ἀθρόως ἀν ἰοὺ ἄμα πολὶ σὸν
νησίοις καὶ χώραις ἐ ἰ ἰῶν ἰε ἀ σὸν ἰὼς σὺμαχὴ-
ἰον βουλὴς, καὶ ἰῶν ἀ ἤως σὶ ἀ σὺμπολά ἰων σὺμ-
παν ἰὶ σὶ μα χῶ ναίων, φανερροῖς ὅ μμα σὶν ἀν-
ἰοὶς ψυχαῖς. ἅ ἀλὺ ῥω ἰὼ σω ἰῆρα ἰε καὶ ἐνες
μὲ ἰων μὲ ἰὺ φυλὰν καὶ ἀ πὴ ξον χαρᾶς ὑπο δε-
χομένων. ὁ δὲ ἐπὶ ὑ ἰουἰὼ ἀς ἰοὺ θεοὺ ἐν σέβα σιν
κα ἰὰ κα ἰὰ σ., κα σὰ ἰως ἐ σὶ ἰοὶς ῥο ἀῖς σαρα σα-
λευόμενος, ἐν καὶ χαλῆ ἐκ θεοῦ σωτ ἐ σὸ μενος

ρουθάς, αὐλήμα τοῦ Ἰωσαφίου σάφους γρό-
σσιον ὑπόχθρα ἰσλα ἀπόνος ἀναλεθῆναι σρο-
σλά τλα· καὶ σὺ ζῶν συλαβὼν σὺ λῆς ξιᾶ καλεχα-
λα ἀυλοῦ, αὐλῶν μάχι σα λῶν ἐσιρῶ μις σὺ σλι-
μο σὶ ευ μῶν τοῦ σωχύσαν λεις αὐλῶν σὺ λαύλω
σρο χρα φῶν άλα χοῦν αι ρῆμα σὶν αὐτοῖς ἐμε-
λεύε λαι λῶρω μαίων φωνῆ· τοῦ τω λῶσω Ἰηρῖω-
σὴ σι μαῶ τῷ ἀλη θῖν ᾧ ἐχ ἐχῳ λῆς αὐσρά ας, τῶν
σολίν ὕ μῶν ἀ σοῦ ζῦ γοῦ λῶν τῦ ρα ύ νων σλ ασώ-
σας, ἡλευ θέ ρωσα· εἴ ζι μὼ καὶ τῶν σὺ χμ ηλῶν,
καὶ τῶν σῦ μου ρῶ μαίων, τῦ ᾽ρχαὶ α ἐ σῖφα υφα κὴ
λα σρόαν Ἰ η λῖ ἐχ ευ θε ρῶ σας, ἀ πα να λύ σι-
σα. Ἰ ο σαῦ λα εἰ σεῖ ος·–

περὶ χίου τοῦ πεπομένου παρὰ τοῦ ἁγίου
πατρὸς ἡμῶν καὶ λοῦ ἐ᾽ τοῦ αὐτοῦ χῆς τῦ-
ρανου·–

Ὁ μὲν ὁσίου φῖ ὗος, ἡ γου μενος, λαῦ λα χήσ η
ῶν σε· μὲν λα ῶν λα χῖ πνί ῖον γα με ρὸν τῦ χα ί-
νον λα τοῦ θε ο φι λοῦς μῶν τα τῶν, ἐ σὶ τῆ ἀ-
δελφῶν τα τῶν, σὺ μβα σὶ χά ζει τῶ μῶν
τα τῶν ὑ ρῶ μαί ων ἡ τῆ σα τοῦ γμη νος. σὺ-
νῖνα σῶ θῖς ἐ σὶ τῶν ἐ σῶν τοῦ ἐ᾽ σπε ρι νὸν μα-
λὰ τοῦ ἐ κῆ σε τῦ ρα ύ νου, Ἰ ῶ σω Ἰηρῖ αν τῶν
ἐ κῆ σε χρῖ σῖ αν ὧν σρο μη θού μενος· ἀ πο λύ-
σας γὰρ τῶν Ἰ ω λῖ ού των ἀ᾽ πὸ γε σῖ ὧν τοῦ θε οῦ
ὅ σι ᾽ σε ζή μῶν τα τῶν λῦ νος, εὐ χα ρῖ σῖ ᾳ τῶ

ἀνεμπόδιστον ἐποιοῦντο τὴν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνοδον. τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς ἀνεξικάκους ἀνταποδιδόναι τοῖς ἀδικοῦσι, καὶ τοὺς ἐπιεικεῖς ἀνακαλεῖσθαι τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡμέρους, ἀγελαίους. καὶ τοὺς ἀνημέρους θηρίοις, ἀγρίους. καὶ τοὺς ἀνημύθητοι, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀποκαθίζανται. τὰς δὲ ἐπηλυσίας ἀνορθοῦσθαι, καὶ σαν ἐποίησεν προθύμους μὴ τὰ τοῦ Χριστοῦ φρονεῖν. τὰ πάντα Χριστιανοὺς ὄντας, ὡς Χριστιανοὺς σαν τα ἐπράττειν. οὐκ ἐγέρασαν τὰς ἐπηλυσίας λοῦθρεοῦν, καὶ σοφιστὴν ἐκκλησιῶν ἀναθήμασιν. ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐκκλησιῶν ναοὺς καθαιρεῖσθαι καὶ πυρὶ παραδίδοσθαι σφοδρότατον:

περὶ τῆς παρὰ ἀναλογιῶν τυραννικῆς ἀξιώματα νοῦ ἀπονοίας:

Ὁ μὴ ὁσιακαὶ τῶν ἀναλογιῶν τύραννος μαξιμῖνος, τὰς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐσορᾷ. ἐκπεσεῖν θέλει ἀπὸ τῆς ἀληθείας τὸ μέγεθος τῆς οὐρανοπαλάξιαν αὐτῶν ἐστιν ἃ σεμνότητος, καὶ ἐκ οἷος ἐκ φέρειν ὢν, ἀλλὰ διὰ πᾶσι ἀπόφρονος καὶ ραιϊχίνου λογισμοῦ, ἀπειροπάλως τοῖς σεβάσμασιν ἐμμένων. ἐστὶ σανοὶ δὲ ὑπερφανὰς μεγάλαν χάλων ψυχὴν ἀλόγους ἀφθάρτου, ἡδονὴν καὶ τῶν ὑπὲρ αἰῶνα ποιναιῶν, καὶ οὐ σαύλα αὐτοῦ καὶ χίζα πονηρὰν οἷα φερούσης μέγεθος καὶ βορᾶ καὶ σανάλα. ἀξιῶ καὶ ἐκ καὶ οἰῶνος, καὶ ὀλέθρου σαν-

λων μεγάφανόλα λου σωφρονώνκαὶ τῆ σχίλου
ἀληθῆ θεόν. ὅστε ζάλα διαλάμπουλος, λοχμαῖ
ὡρεμιλομαζίκμήνος θρασύνεσθαι καὶ σρῶλον
ἐσωλόν λαῖς λίμαῖς ὑπαγορεύων. ἐπίλφυας δλ'
ἃς ἀπόνοι αν μανίας, λαῖς λοιῶθήκας ἀς σῖ
χίκνίουπροσοίκλο, σαφα σπουλόσας, σόλε-
μον ἀ σπονσυ ἀρῆλαι. ἦλθ ἀνεργαχύλάσαλ-
λα κῦ κήσας, σαῖσαν λεσόχϊν ἐκλεφάζας.
καὶ σῶν ζραλό σε συ μῦριάνσρολόν σλήθος
σϊῦφαμόν, ἑζα σϊνῆρμαχκ σρόςλίκνίον,
καλάλε σὰν λοῦ καὶ λοῦ σὰν λόν ζάλαν λοςκων-
ζαν λίνου. καὶ σὴ σῦμεραλὼν ἃς χῆρας, ἐξη-
κος λῆς ἐκθεοῦ καθίζαλαι ζσὶ σκε σῆς ἀξάν-
λοῦ λῆςνϊκκης λοῦ σαύλων μόνου θεοῦ σρῦλα
νευθήσας, ἰῶλόλεκφαλοῶλϊκων ζαν λίνω.
ἀπόλῦ σϊκλὸ σρῶλαν λόζφῶ ζ' σε σόθφὸ σλη-
λϊκὸν σλήθος ὃ ἀλλήκρϊος. λῶν λεκφαῦλόν
σρῦ φόρων γῦκνωθῆς, καὶ σαύλων ἐς κ καυάν-
λόν καλαλκλοι σόλων λῶλεκφαλοῶλϊ σροσπε-
φευγόλων, ὕπκν ὀλὸ ὁ σλήλαιος, ὧς λαὶ χίζαλόν
ὀῦσ ζ σον λαὰν λῶ ρασϊλικὸν κόσμον, σλλὰ ὡς
καὶ σῦσκλνῶς καὶ αὐαὰν σρωσὰ σα ὀλὸς, ὕπο ὀ-
να λόπχῆθος. καὶ ζσαλὰ διαλφαῦσκ ηφῦπλαλό με-
νός λε αὐαὰ λούς ἡρούς καὶ λαῖκωὰ κλας, κλχίς λῶν σο-
χκκϊζῶν λαῖς τῆρας ὀλὶ ἐξ σϊ ς λαῖλῆς σκ λκρίας αὐ-
λῶ σρο κνώ κλνος. ἐξ γοις αὐλοῖς ἐν κλαλα σϊ ζούς

καὶ ἀληθῆς ἰουδαῖος ἀποφήναι ἐν ἐστὶν ὃς ἂν
χριστιανὸς ὢν οἷς ἅψηται· οὐσωζεται ἁπλοῦς
γὰρ πολλῷ δυνάμει· καὶ χῖμας οὐσωθῆ σεται
ἐν πλήθει ἰχθύος ἀνδρός· ψευδὴς ἵππος ἀσωτηρίαν·
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως ἀνδρὸς οὐ σωθήσεται· ἰδοὺ
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους ἀνδρός,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ῥῦσασθαι
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ
πειρασμοῦ θλίψεως καὶ στενοχωρίας· οὐδὲ ἐλπὶς σω-
τηρίου συμβουλή, καὶ ἐν πλήθει φίλου ἰσχύος· ἐπὶ
δὲ ἀνόμῳ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως πρόσωπόν σου τοῦ
πολεμῆσαι ὑπὲρ ἀρχιερέως κατηγορημένων τοῦτο
πῆς ἀποφαίνομένοις ἐν τοῦτο, τῶν ἐν κλεῖτε-
χνευθῶν εἰδέναι σὺν ὑπομεῖναι· ἀλλὰ γὰρ αὐ τοῦ ἀξί-
ου ἀνεμὸς καὶ θεομάχος, τῆς τοῦ παραδίδωσι ἐν-
δοῶδε τοῦ δὲ τοῦ τελείου σωτῆρος, οἱ ποιμένων
ἀνδρὸς καὶ μηδὲν βλαζόμενος, τῶν τροσσιμένου σαν
λειτουργίαν ὑπέχει, ἀ θρόως θεοῦ σκηνῆς μαί-
στιγξ· ὧν αἰχμὴ δὲ οἱ σφαῖρα καὶ πρίωνίαις ἐ-
χαν νόμενος τρὶν ἢ καλὰ στρατῶν· λίθεσι δὲ ἀφ-
θάρτατα· ἀπὸ τοῦ πάντας ἀνδρὸς ὁ χαρ ἀνορθώσεως καὶ
θεμελίῳ πυρὶ καλὰ τιμᾶσθαι, ὧν δὲ ἀρρεύσαν
ἐν τόπῳ τοῦ θεοῦ τῆς σαρκὸς φῶς ἀφανίσθῆ-
ναι· ξηρὸν δὲ τοῦ μόνου ὀστέον κατοικεῖναι· οἱ δὲ λίμα-
κρῶ καὶ σὺν λιμένων ἀέρα χον ὑπὸ χαφθῶναι,
ὧν καὶ δὲ ἄλλο λιπὶ νομίζειν τοὺς τοῦ οἴκους, ἀλλὰ-

φον αὐλῶ τῆς ψυχῆς χαρακτῆρα τὸ σῶμα ἐνάρμο-
σας, καὶ ἅτε τεχνίτης ἀγαθὸς ἐργάσασθαι βού-
λεται. σφοδρὸν γέρον ἐστὶ τὸ πάθος καὶ τῆς θερμῆς
αὐλοῦ ἐμφαθους καὶ χαλεπὰ λαφυγμοῦ σας. σφο σα-
λοῦ σι δὲ αὖ τοῦ λαὸ ὅπλα λαι καὶ τῆς ἀνάγκης χώ-
ρας ἀπο στενοῦ σα, πρὸν αὐλὸν ἀφῖ αδοῖν. ὅδε, ἐσ σὶ-
λοῦ λοις ἀνα πνεύων, αὐθομεχομένου αὐλὸν
ἀφῖ αδοῖν. ὅδε, ἐπὶ λοῦ λοις ἀνα πνεύων, αὐθομεχο-
μένου τῶν πῦρ ἰῶν, θαύαλον ἐπὶ πνα χῆλο. καὶ
τὸ σαλν ὑ ξαλον ἀνοίκως, τῶν λα τῆς καλ ἀρι-
σοῦ σαφοινίας εὖ ἕνα σε σονθεῖναι ὅμοχο μέ-
σας, ἀφῖ σὶ τῆς τῶν ψῦχῶν. οὐ λα σὸν λάπαξῖ μένου
ἐκ σοῦ σόν χλεο μένου, ὃς μόνος ἐπῖλή σων λῶν
τῆς θεοσεβείας ἐχθρῶν ἀ ἅπαν λων, λάβῖς σε ἀνα-
σε φω ς:—

περὶ τῆς τῶν ἐννηχοϊῶν ἀναιρέσεως:—

Πάντῶν τῆς τῶν ἐννηχοϊῶν αὖ ἀναιρέσεως ἐνθεμηνῖ ον
αὐτῶν χαρακτῆρα τοῦ θῦ λοσ σαν λημένος ἐγράφετο.
ὅδε τοῦ χεῖρος λόγος εἰς σὸ ξαν τοῦ τῶν ὅλων θε-
ὸν ὁ Δαλάμπων καὶ ζωνῆς τῆς ἐκπορευθεὶς ἀ σε-
χάνης σα ε σαφρο σίαν. ταῦτα ἐνεργεῖ α τῶν λόγων
τῆς ἐννηχοϊακῆς ἴσορ ίας, ὁ σαύλα ἄρῖ ος σαν
τες ἐν λαχαν ὁ παλιφῖ λου ἀ σεβεῖς. τῶν γὰρ αὐτοῦ
σόναν ὧς σὺ ωθέ χωμαι ἁγνὰ ταν καὶ τῶν ἄλλων
τῶν αὖ α λεξῖν σοιοῦ μένος τοῦ ρεῖ ρλῖ σθαι τοῦ
τον δὲ ἀβρα χέων ἐγγρα φα τῶ τῶν σαύλα ξῖν, σλη-

ση ὁ ὃν σου σὺν τῶν σοφῶν σου λόγου σοι οὐ μὴ σοφὸς ἐν
πλούτῳ μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν ἀρίστοις μὴ θαυμάζω ὁ
ρος τῆς καλλονῆς μου ἀπὸ σοῦ ἐστιν καὶ ἐν φρένες
ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἱερέων σωτῆρος ὄρθρου. καὶ χίλια λόγ
σοφῶν μου λόγοι τῶν καλῶν τῆς χαρᾶς μὴ σοφὸς φρέ
πω, ὄχυρο φυσιν ἀναβλύζει ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ κύριος
καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἵασις. καὶ ἀναμεμιγμένῳ
νῶν ὅσα τοῦ καὶ τοῦτο ἐσμεν ἐναυτῷ. ἐν
γὰρ σιῶν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος κύριος
ὄχλου σαλήμ. ἀλλ᾽ ἀπὸ γὰρ οἱ ὧν καὶ ἱερουσα
λήμ, καὶ ὄρος ὑψηλόταλον, καὶ οἶκος τοῦ θεοῦ
ἀπὸ ἀρχῆς ὄθεν ἐναύνων τῶν τοῦ θεοῦ ἱερέων ὀρθοδό
ξων ὄμιλος πιεῖ καὶ ἀμώσιαν φαλμῶν,
καὶ παραφυσαύλων διάλεκτα φῶν τοῦ φιλίπων
καὶ ἐναγγελίκων, καὶ ἀπὸ σοφίων τοῦ λόγ
γῆς ζωῆς λουτρίου τοῦ γάρ τοῦ θεοῦ. ὡς ἀλλ᾽ ἀθῶς
ἀνθρώπος τῶν γῆς θεόγνητος φύσει, καὶ οὐ πίσμα
πατρὸς ἀθεομάχος, καὶ ὅσα ρίζα τοῦ παλαιοῦ
ἐξ χαοφιλόσμου σταφυλῆς. καὶ τοῦτο γῆς ἀνθρώ
ὑσίας, ἧς καὶ ὁ χωνεύσας αὐτοῦ τοῦ ὅλων ἀνά
νων ἀπαιώνων ὑπάρχατος, καὶ τοῦ αὐτῶν χεί
μαλος. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο τοῦτο ἀνθρώπου γῆς αὐτῆς
θεόγνητος καὶ οὐσίας, ἧς ὁ αὐτὸς καὶ ὁ γόος σαφέσα
τα ἐσάλπιγξαν. καὶ ἀληθῶς ὕψηλον ὄρος θεοῦ
ἀνωθεν ὑμῶν, καθάπερ καὶ ὅλως σὺν λόγος
παρὰ τοῦ τοῦ κύριος ἀνθρώπων ἀπὸ σοφῶν σο-

θης. καὶ νῦν ὅλα ταῦτα τοῦ ἱεροῦ καὶ λαοῦ νῦν ἐπιστρατεύεται μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θεόν, ὅπου ἐστάθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ὁποῖος ἐκεῖ ἱερουργεῖ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔκαμαν ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον τὸ πανηγύρι τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ κάμωμεν τὸ πανηγύρι τοῦτο, διὰ τοῦτο ἐστοχάσθημεν νὰ ἔλθωμεν. Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν τὴν περίληψιν τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ χαοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐκ τῆς γῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὴν ἀφοβίαν τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπὸ τοὺς θεοφίλους ἐκείνους ἄνδρας τοῦ βασιλέως, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἡ βασίλισσα καὶ ἐπειδὴ ἐμάθομεν τὴν μεγαλοψυχίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκστρατείαν του κατὰ τῶν Ἀσσυρίων, ὅπου ἐνίκησε πολλὰ ἔθνη καὶ ἀνεξήτασε τὰ ἔθνη αὐτῶν, ὅπου δὲν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν βασιλέα. Ὅλοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὰ βέλη του καὶ εἰς τὰ δόρατά του. Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀσσυρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ ἀπὸ τὴν Συρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Φοινίκην καὶ ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμμανῖτιν καὶ ἀπὸ τὴν Μωαβῖτιν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀπὸ τὴν Λιβύην καὶ ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν καὶ ἀπὸ τὴν Λυκίαν καὶ ἀπὸ τὴν Καρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Μυσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰωνίαν καὶ ἀπὸ τὴν Φρυγίαν καὶ ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρμενίαν καὶ ἀπὸ τὴν Μηδίαν καὶ ἀπὸ τὴν Περσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Βακτριανὴν καὶ ἀπὸ τὴν Σκυθίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀσίαν

νωρίζηξ τοῦ αὐθεντοῦ ἐχεσαύτου. τῶ σαλάξαν-
τι βασιλῆξ μεγάλους, καὶ ἀποκτάναντι βασι-
λῆξ μεγαλους, οὐκ ἔξ τοῦτο αὐτῶ να λόγχος αὐτοῦ.
ὁκὶ ἐν τῶ λαβεῖν ὑμῶν ἐκεῖνα ἀφ' ὑμῶν
ὁκὶ μόνος. ἐξόξ δὲ σὺν αὐτῶ μενοῦσιν ἐς κάθι-
αλλά φωνὴ τούτων ὅλων θεοῦ. καὶ τοῦτο τοῦτο με-
νοῦσιν ὑμῶν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ ἐν τοῦτο ὑμῶν, τοῦτο σὺν-
τῶ σὺν σάντων ὑμῶν τῶν ἀγαθῶν ἀλλήλων.
τοῦτο τῆξ θεομῶν σίας αὐτοῦ ἔσεσθε ὑμῶν.
τοῦτο τῆξ ἐξ αὐτοῦ δ' σε βάσανα χοντοῦ
τῶν ἀσεβῶν ὀκλῆρα. τοῦτο ὕβρα νοντοῦ. τοῦ-
τοῦ βίου σὶορθωτῶ. τοῦτο τῶν ἀπεγνωσκότων
σωτῆρα ἐπισῶν ἀνενίσταλι καὶ μὴ ἂν παρ-
σία σάντας δοξάζω μὲν. ὁτὶ σὺ μόνος εἶ
παντοκράτωρ σὺν βουλῶ καὶ τῆξ σὺν πῆς καὶ
ἐαυτοῦ καὶ τοῦ ἀγίου σεύματῶ μα ἐος φίλαν-
θρωπίας ἐξῶν καὶ τῶ σοῦ μὴ μιμῶν σὺν φλογὰ
τῶν σεμνιάνων ὑμῶν σρο μυθοῦ μένος. εὖ κά-
λα τῶν ὑμῶν ἄνα χαρῶν καὶ ταῦτ' ὄσους φέ-
ρων. καὶ τότε καὶ ἀφ' σεν μυριάνων καὶ ζωῶν τῶ-
τῶν σὺν ὑμῶν καὶ μεγάλα ἐμῶν. ὅξ σὺ βασιλεὺς
βασιλέων, καὶ τοῦτ' ὁ τοῦ λαῶν ἀφ' σεν θεούμε-
νος, τοῦ αὐτῶ φίλου καὶ θεῖς ἀ σοῦ λα ἴ. λοῦ καν-
σαντῖνου, τοῖξ τῆξ τῆξ αὐτοῦ ἐῶσε βάσας καὶ σε-
σεως ὁ σλοις φξάξας, καὶ λαὶ τῶν ἀσεβῶν τῦ-
ραύνων, τοῦτ' ἐκ καὶ λαὶ βίωμεν μαξεντίου, καὶ

τοῦ παλαιοῦ ἀναλογικῶ μεξιμίνου ἀνεμήκρυπτο-
οὗς δι' αὐτοῦ ἀνιχῶν, φαι σφαὶ καὶ ζαφάαν ἀ-
φωὴν ἰῶδι καὶ χαλαπόδοκλω:-

περὶ τῆς χιονίου καὶ ὀλοστάς.-

Θυπῶν δὲ ἀφανοῦ ὁ παμφίλου εὐσεβίος ἰωνίσο-
καὶ λωφθοίνω. ἰῶν, ἰς φίλοσονήμω δαίμονι φοσπλος
ἤ ἰδῶν ὄρομλῶν θεία. ὥσπερ δεοὺς δεχίμνίωμεζα-
βραδὺ λιῶ ἄπερ ἐλύζμανεω αὐλαφίμι σφόσοῶ-
φρονα χονίσμοὶ λὰ ἰοῖς ἐμπρολθωδεσλωμῶοις
ἰῦραννοις σύμεζημο λα. ὃς ἐὔφρανομῶμης
αὐλῦ ἴδης ἀρχῆς, ἰῆς ζδσϊλίας ἰοῦ μεγάλου πων-
σαυλίνου δευλεζεύων ἰϊπῶ, ἐ σι γαμεζφας ζε
καὶ σὺ μενάας ἤξίωμλός. μίμήσως μὲ ἰῆς ἰῶν
ηδλαν ἀπελίπαγνλο. ἰῆς δ' ἰῶν ἀσεζῶν ἰῦ-
ς αὐνων μοχθηρίας ἐ ζηχον ἰμὰ πολοστίαν.
καὶῶν ἰοῦρίου ἰμὰ καὶ αζροφῶ ἐσᾶδεν αὐλῆς
ὀφθαλμῶς. ἰοὺ ἰων ἐσι αδαι ἰῦ μῶ μὴ μάθον,
ἢ ἰῦ ἰοῦ ψεύδονος φϊλία ἰκαὶ σία θεσημεούλε-
λο. σὶ αφθονυθὰς ἰοι γαφῶν ἰῶ σαυεγμέλη, σό-
χεμονσὶ σδμῦ καὶ σλῶ ὁἶλον σῆς ὰν ἰοὺ ἐῶ φε-
ρε. ὀυφύσεως νόμων φασαμλνας. ὀυχὶ ὅς πο ποϊ-
ῶν. ὀυχὶ καλος. ὀὐσιὼ θυπῶν μνήμων σὺ δία-
νοία λαζῶν. ὁ μὲν γὰρ αὐλῶν, ὃς ἅπαν ἀφθος ζα-
σιλεὺς, ἐὐνοίας παρέχων ἀληθοῦς σύμεροχα
σὺ μενάας ἰῆς σρὸς αὐλὸν ὀυκ ἐφθόνησεν μεγάλων
ἰάγμα κσρῶν ἀλλ ἐφῆκε μεδεσίας ὀὐκ ἀσημνῶ-

σαλο. καὶ μεθ' ἕλκα. ἀλλ' οὐ λοιξ ἰδανωλ.
λιπὼν ὅλμε ὃν σρ' ἀπέλο σαν λοιας ὅσωνε-
ραι καὶ λοῦ ψφ' πλονος μιχαν ἀς ἐσι ἐχνόμε-
νος ὁμεῖ ὁ θεος. σαὺλας ἐπὶ νῶνε σὶς ουλῆς βο'-
πους ὡς ὰν καὶ οἷς λὸν ευς γ' λῶν δ' ψφ' γελ ασοῖς
ἐπὶ λέγμ. β ὧδε ὧ ἄρα ὁ θεὸς φίλος. μιδεμὼν
καὶ φύλαξ ἰῶν πως σαν λὶν ω λέγων. ὁ σαὺλ ωλ ἰὰς
ὲν ἀπορρ' ἰῶν καὶ σπουδ' ν σ' μιχαν ευ ο μὼνας ὗ-
πὸ λοῦ λὶς σαὼν ου σὺμβουλίας, ἀς φῶς ἄμν ὸ λ' ἡ-
λεμμα. ἰο σοῦ λον ἀρ ε ἰηλὸ μ' γαλῶς θ ω σε ρ ἐφας
ὅ πλον. σρὸς ἀ μὼν αν μὸ ἐχθ ὡν. ὁ ψ' ἀς δ'-
φῦλα καὶ σω ἰηρ ἰας ἰχν' α. ὧν δ' σε φ ε χμένος,
ὅ θεο φ ἰλέξ α λος ἢ μ ὼν βα σ ἰλ ἐες πως σαν λῆ-
νος λῶ ἐω λοῦ θεοῦ βο η θ' α. λοῖ λοῦ δ' ἀν ων ὺ-
μον πο λὺ πρὸ πους ἐπὶ βουλὰς ὁ δ' σ ἀφ α σαν.
ὃ σ' δ' λὺ ρ ων νος ἰκὼ λα θ ρ ᾶ ἰαν σῦ σ μ ε ικὼ ὡς-
οὐ λα χὼς ἐ ἄρα καὶ λὰ κὼ μ' ν χω ρ οῦ σαν, λοῦ-
θ ε δ' σαὶ' σ' δ' λον δ' καὶ ς ἃ δ' ουρ κ' ἰαν ἰῶ θρο-
φ ἰλῆ καὶ λ' φορὰ σ ι οῦν λος, ὁ υ μ' δ' ἰῆ ὁ ἰῷ ν
ἐπὶ ης ὑ π' δ' ε α θαι. σρο φ ων ῆ σ' δ' λε μον αὶ ς ἅ-
λαι. ὅ μως ἐ σ' ᾳ καὶ λ' πως σαν λί νου σο λε μῆ-
σ' ομ ους ἢ σ' ν, καὶ καὶ λ' λοῦ θεοῦ ἰῶν ὁ λων ὡς-
φρου φῶ πως σαν λίνου, ὃν ἢ ἐπὶ ζ α λ ο σ' ρ α ν α-
λὸν παρ α λ' π λ α θαι ὡς μ ἰ λαι. καὶ ἐ σ' ι λ α λοὺς
ὑ π' ο ὰ ἰῶ θεο σ' ε ρ ᾷ ἢ λαν ν ε. καὶ με θ' ἕλκα.
καὶ ὁ ᾳ ὁ σος ὲ λοῦ καὶ λ' ὰ ὶ λοῦ φ ι ὁ νου, ξένου

σ' ι'

λης ὧν. καὶ ὅτι οὐ σὺν τῷ χρόνῳ αὐτὰς
γοῦν ἀμφὶ τὰ ὠὰ σπαραττούσας καὶ τὰς χοιράδας
πόλεως, ὅσους καὶ ὧν ἐπιζήτησεν ἀφανισθῆ-
σεσθαι ἔφη, σὺν ὀλίγῳ ὑπερβολικῶς ἀπολωλεκυῖαν
νύκτα ἑνί. ὅτι θαλῶν ἐν μυκηναίοις τοῦ θεοῦ. ἀν-
δρὸς ἔφη γένους ἀρίστου καὶ φιλοσόφου θεῖος καὶ ἐρά-
στης. ἀπολλάξαι αὐτὸν πάσχοντα ὧν ἀν-
θρώποις ἐπιτιμᾶν τοῖς τὰ θεῖα μὴ δεδοξασμένοις
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐλθεῖν γὰρ οὐχὶ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ
λόγον. πῶς γὰρ οἷόν τε τὸν τοῦ συνοχέως λόγον μὴ
σοφὸν εἶναι, φασκόντων αὐτὸν τοῦτο ἐρεῖν μόνον.
ὑπὲρ οὗ πάντων ἀνέκαθεν τοῦ θεοφιλοῦς βασιλέ-
ως σοφώτατον ἦν πᾶν, καὶ τοῦ θεοῦ τεκεῖν αὐτὸν ἐπι-
στεύετο. ὅθεν εἰκὸς τὸν σοφὸν καὶ θεῖον τοῦ θυμεῖ
σθαι ἐπὶ σοφίᾳ. καὶ μὴ δεῖσθαι λόγου. καὶ
οὐ δὲ σύνολον τὸ τοὺς τῶν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ λόγοις
λαζόντας ἐπὶ σοφιστὰς ὁμοίως τοῖς μὴ δεδοξα-
σμένοις ἐπὶ σοφίᾳ πόλεις, καὶ νομίζειν αὐτο-
μόνους τὴν τέχνην τῶν, ἐφ' ᾗ σοφοῦ μᾶλλον ἢ σοφιστοῦ
καὶ καλοκαγαθίας ἕνεκα μεμνῆσθαι. καὶ μὴ δεῖ
τῶν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ λόγοις καὶ φρονήσει τῶν θείων
τοῖς τῆς θεραπείας ἕνεκα τοῦ θεοῦ, τοῖς ἐκθύουσιν ἐπι-
βοᾶν ἐπὶ τοῦτο. φύγοι γὰρ ὀλίγῳ θεῖος τῶν θε-
ραπευόντων ὅμοιος ἂν ἀρρὼν καὶ μανιῶν
δεῖν μὴ δεῖν καὶ θεῖος εἶναι δοκεῖ. καὶ τὰ ἑξῆς.

καὶ πάλιν ἐρωτᾷ αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Χρι-
στοῦ θεράπων ἵνας ὑπὲρ ἐκείνου. καὶ δὲ σαύ-
λων ἀναπείθησι τοῦ σὺν αὐτοῖς εἶναι τὸν πό-
λεμον. καὶ καὶ δὲ ἐραστὰ ἀκαὶ δὲ ἀξιαίδικε-
λον εἶναι θαυμαστὸν ὁλῶν ψυχῶν ὑπερ-
βάθος θεοῦ ὡς ἀν ἐαυτῷ σπόλω, καὶ νῦν τὶ ζοφω-
δεξαίλη, φωςτῦ φαμὲν ἀναθρώσκαὶ σωτῆ-
ραιλοῖς πᾶσιν ἐξ ἐλαμτε τοῦ αὐτοῦ θεράπον-
τα κωνςταν τῖνον· ὑψηλῶ ἐραχίονι· ἐλινα-
σθαίλη ἀκατηξίαθραμμένος· τοῦτο μὲν ἀ-
νωθεν ἐξοὐρανῶν καφθὸν ἀνατειφαςἐπα-
ξίωσε, βοᾶται καὶ δὲ τῶν ἀστερῶν καφῆκα-
νίσας. τοῦ δὲ ἀλλη ληρίον αὐτοῖς σύμφυλο
αὖπαστε, καὶ φίλοις ὑπὸ τοῖς κωνςταν τίνου πα-
σὶ καρινὰ καὶ δὲ βαλεν ὁ κωνςταν τίνου καὶ πα-
ῆσαν ὧν μῶν θεοὺ· ὡς γὰρ φῆς ἐξάγα τὸ κανιάς δλλα-
δὲ τοῦ ἀλλον νεν· οὐπαύεσθαι οὐᾶν αι χρὴ σὰ-
μενος βασιλεύς κωνςταν τῖνος, ὁ λῶ θεῶ φί
λος, τοῦτ' ἐμφῦλον οὐ φρονα καὶ ἀστεῖχρὴ-
σιμόν· καὶ δὲ στερρόν τοῦ σὺν αὐτοῦ βόᾶται αν φίλαν-
θρωπία καὶ ρα σὰ μενος, ἐπαναμῶαι κρί-
ναν τοῖς ὑπὸ τῶ τύραννωσθαι καὶ σωρον μὲν δὲ.
καὶ δὲ μὲ τῆτον αὐθις ὡπαν μέν ος, ἐρασθὺ
χὴσασθαι ἐν πολῶν σοι καὶ σὰ μενος, αὖνα σώ-
σασθαι ὅρμᾶται. πολὺν γὰρ αὐτῷ χρωμένῳ
φίλανθρωπία τῷ σὺν αὐτε ῥᾷ τοῦφίλανθρωπο-

τὰ ἔνδεκα τοῦ χρόνου τοῦ ἀπὸ τοῦδε
χρόνου, καὶ τὸν ὃν οὐ μὴ παθήσαξίαν ἐχεῖν-
νος. τῶν μὲν, ἐμὲ τὸ σχεῖν ὃν ἐν τῇ πατρί,
οὐ πατραπατοῦμεν· ἀὶ ἔχειν τὶ σεμνὸν μοῦ
ἐστὶ καὶ τὰ τῶν ὑποχρεῖαν ἐθνικὴ χύσιν. ἐστὶ-
σὶ καὶ νοῦ μέσος, ὃν σὲ μὲ ἀῶν ἐστὶ ἡρίας ἐλ-
πὶς, ὑπὸ σφενῶν ἐστὶ ἡρίου καὶ τὰ πόνου μέσος.
ὅτὸ σὶ τῶν φὶ χαν θρώπων μὲ ξας τὸ φὶ χο πόνη
ρον ὁ ἐῶν φ' αθῶν χθρηγός, σφὸ σοὶ οἱ ν' ἄνα
σαι σὶ ψὶ ὧν ρασὶ λῆ φὶ λαν θρω πο τὰ-
ἐω ἀπ' ἐῶν ἐπειρίαν τῆς με μὲ σμερῶ μας,
ἐπὶ ἐῶν ἐῶ αν καὶ τὰ τοῦ ἐῦ ρ αὐνυσσω ἡρίας
ὀξίαν, ἀ' σασὶ τοῖς ἀπομὺ μὲν ους, ἐω ζά-
νας πα ρασὶ λῆ θεω μὲν σας σὶ χρὶ ἐῶν σω ἡρὶ-
σσον ψῶ καὶ σὺ μεν χω χθρώ μενοι· σα τὴς
πων σαν τὴ νος ρασὶ λεὼς ἀ' μα ὑ ῶ ρασὶ λῆ
ψὶ ὧν· ἀ' μφω πὸ ηχω σὶ ἐ λου τῆς ἐῶν καὶ τὰ
ἐῶν θεομὶ σσων παρ' ἀ ξὶν, ῥᾶ σὶ ἀν ἐῶν ὶ νεω
ἀποφὶ ῥουσι ἐῶν καὶ τὰ τῶν σὺ μπρο χὼ
πῶν ἐων ὀξεν μαρὶ αθύ ἐων ἀν ἐοῖς, πάνα-
τὰ μὰ μεν ἐοῦ σασ ρασὶ λεὼς θεοῦ, πα-
θὰ φη σὶ ὁ φὶ χαχθὲ σα ἐος αὐσὶ ἐὶ ος ὁ ἐοῦ-
πανευ φὶ μον σαληφὶ ἐον· ῥοῦ φὶ νος σὶ φη-
σὶν, φ' καὶ μὲν σὶ μὲ αν μοῖ ραν ἐῶν με ἐμνη μὲ ν-
νων ἐπὶ χὶ μὶ σὶ ου σῥα μὰ ἐων ἐ μνη μὸ νευ-
σεν, ὅ' μως πὰ ἀὐ τὰ ἐ ἐ ξά σα τοῦ σμος -

ϛηθεύλος ἀνδρὶ ξαλκῆος, ἐν θώρηκι οἱ πρόσφη-
φηκε δεξιόφιν· χιτὼν δέ οἱ ἦεν ἀρηρώς,
ἀμφὶ δὲ οἱ κνημῖδες ἐϋκνήμιδες ἔσαν
ἀργυρόφι· ἐπὶ δὲ οἱ ἔσαν ἀγκῶνες ἐπ' ὤμοις
ἀργύρεοι· ἐν δὲ οἱ ἔσαν ἀορ ἀργυρόηλον

σας σὺν τῷ νικητῇ καὶ τοὺς
λοιποὺς τοῦ θεοφιλοῦς καὶ ἁγίου ἡμῶν πατρὸς
καὶ ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ χρυσορρήμονος,
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τῇ νικητηρίῳ καὶ
ἐπινικίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος τοῦ
Χριστοῦ Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου βασιλέως καὶ
μεγαλομάρτυρος ἐτελειώθη ὁ πόλεμος, καὶ
ἐνικήσατε τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἐπιστρέψαντες
ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρᾷ τὸν τοῖχον τοῦ θεοῦ ἀνακαινί-
σατε χρυσοῖς ὄντως καὶ ἀργυροῖς καὶ λιθίνοις
κίοσιν. καὶ ὅτι τοῦτο ἐποιήσατε ἕνεκεν
τῆς ἀγάπης τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως καὶ ὑιοῦ τῆς ἐνε-
σταυροφορηθείσης, τῆς τοῖς νικηταῖς καὶ νικοῦσιν
ἐπιστατούσης. ὥστε σφόδρα μοι πρὸς τὸ ἡδὺ
τῆς ἐπιτυχίας τὸ λυπηρὸν ἐγκαταμίξας
ἀνακαινισμὸν τοιχίου ἀντὶ τροπαιοφόρου σταυροῦ
νικητηρίου ὡς πολλοῖς οὐ μέτριος. ὁπόταν
ἀφορῶ τοῦ λιμένος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σφύλακος,
πολλαχόθεν ἐστὶ σιωπᾶν. τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν
ἐπὶ σοὶ δῶρα καὶ σὺν ἀκαταπαύστοις τοῖς ἀ-
γαθοῖς τῶν ἀγαθῶν ἐστὶ σοί. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς
τῶν χριστιανῶν ἐπιστήμης ἐξίστησιν ἀρχιε-
ρατικῶς. οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐπὶ μετανοίᾳ
μόνων παρὰ τοῦ νεὼ ἐρᾷ. ὅτι ὢν ὁ πολὺς λίθος
ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω μερῶν καθ' ἡμῶν ἐστραμμέ-

Λιμένος

ἡνύοντο σωθῆναι οὐδὲ πιὸ φθαλμοὺς πα-
λαιοὺς πουρὲ στεπαλέους. καὶ πονοῦσι πιὸ-
πλους ἐὼν ὑρώντων σωφρονεῖν ὑπουργήσας αὐτῷ
χαρίσῃ μισεῖ μὴ ἡδέως ἔχειν στὸς ἐμὲ τοῦ ἐων
ἀποδέξῃ ἀπαγαθοποιοῦν. ἔλεγχος γὰρ ἐστὶν ἀληθ-
ῆς, ὁ ἐλεύθερος καὶ ἐλεύθερους καὶ τοὺς δίκαιω-
νους τοὺς ἀστείως ἀγαπᾶ πιστοὺς, ὑπὲρ τοῦ
φανερῶς σωφρονῆσαι σωτέρους. ἀλλαὶ
λα μὴ πάρεστι μοῦ νῦν οὐ καὶ ἀναγκαίως ἔχειν,
ἀλλὰ ἀφεὶς ἐμαυτὸν στρεπόμενον. ἐπὶ-
νουθοῦν δέ σοι. ἐπᾶν διαλέγωμαι. ὅτι ὑ-
μᾶς ὁρῶ στὸς λοιποὺς ἐμοὶ μαλλον πιστοὺς
ποιοῦντα εἶναι. διὰ γὰρ τῆς ἀστείου διαγωγῆς
καὶ σοφίας στρεφῶς, σωφρονοῦντι κατηχωμένοι σε-
ναι τῆς ἀληθείας ἀκούσαντες. ἀλλ' ἐστὶ νοῦς ἀ-
γαθὸς ἀσφαλὲς, ἢ κεῖσθαι τοῦ δεῖ σὺν καὶ
ἀκριβῶς οὖν γὰρ χαρίσῃ στὸς θεὸν ἀποδέ-
χεται. ὁ περὶ τοῦ παρόντος σὺν αὐτῶν ἐστὶν. ὅταν
σαίνει ἐχρῆν τῆς ὑμετέρας ψυχῆς τῆς λοι-
σθαι. ἢ καὶ ὅστε ἀγαθὸς ἀστεῖος. ὅτα-
νῦν γὰρ τοῦτο οὐ καθοκαὶ ὧν αὐτῶν στρεπόμε-
νοῦν ἐστὶν ἐμοὶ λύθη. καὶ ἵνα τῆς λέξεως
ὀρθοῦται ἐστὶν ἀκριβῶς σωφρονεῖν ἐμέ. ἀ-
λλὰ σὺ καὶ περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀστείου στὸς λοι-
πὸν μεμερασμένα σὰ στὸν ὀλίγα στρεσοῦν μοι φρά σαι
καρποθύμως ἀκούσαι. μεμνῆσθαι δὲ μοι

ἵζηα αν ἐξίνα μὲ ἐπὶ τῆς γῆνα ἐ ων τόχωσες
μνιάθαι σωσθῶν ἐπὶ σωτῶν. ἤνιά αὐ τὸς ἐγὼ
τρὸ τοὶ λως τῆ τῆς ἐ μῆς σωτηρίας ως λα ζῆν
παρήμων. οὐδὲν ἕτερον βουλόμενος, ἢ ὁμόνοι-
αν αὐ τὰ οἰκεῖα πράττεσθαι. καὶ τρὸ τοὺ ἰων
ἐλπίζων καὶ ἀ πο σῴζεσθαι τὸ τῆς ψυχῆς τοῦτο.
ὁ ἰων μὲν ἀρχὴν ἁλὴ φασιν ἀλῆς ἀφαιρεῖν ἀλε-
ξικακοῦντος ἀπονοίας. ἰχθῦς τοιγᾶ τὸ δὲ σαρ-
κῆνα σιάλῆς κτησείου ἀ πὸ τοῦ ἰκνεῖ σθαι
θρίας ἀπουσης. ἀλλ' αὖ τὸ οὖν λος ἀ ντεῖ ος
τρὸς φιλόξαλοι καὶ λίαν ὦ σπερ θόδυς νομίζε-
ι σθαι σφόνῆς. ἀ λ' εἰ ὑπὸ τῆς σωφροσύνης
αὖ τῆς ἢ πρὸ μνος. μεθ' ὅσης δεῖ ἀ ρχῆς ἰῶσαν-
ἀ φ' ὁτέν ἐκ πλαγεὶς ψευσ χο πὰ αὖ τοῦ
σωΐ ζε ται. ὑπο τύπων μὲν οἱ α φόρας
τοὺς ὑπερ βο λὰς ἀ ξι οῦν τας. ὄξαι τοῦ μνος
δὲ πᾶς ἐ οὖ σι μαχί αν λῖναι. ὁ ὅσως μὲ
ἐ σοῖ λοσοῦ τως ἐλεγθῆς σχημα τισμὰ τα τι,
τῆς ὕπερ χῆ σης αὖ τῶ ἐ μπίου πνεύ μῆς. καθ' ὃς
ἐ στὶ μοι τοὺ ἰων αὖ τὸς ὁ θεός. ὃς ἐ μοὶ δὲ καὶ
ὑ μῖν φιλανθρωπότατος ἐ πὶ πλοι. ὁ λῖναι ἐ μὲ αὖ-
τὸν ἐκπέμψας κύ ριος στρέψει ἡγεῖται. καὶ τῆς
πῶς ὑ φίσα σθε. ἀλλ' ὑ θρί ζε σθε μὲ τρόνοι ας δὲ τὰ
ἰων ἀ ληθῶς τῶν ἀν τῆς ὁ σὰ ἐ παινέσας κυ-
ρίως καὶ ὑ μᾶς ἐπ ἐγνω κὼς καὶ ἐπ γνω σθή σε σθαι τὰ
μὲν γὰρ ἐ στὶ σάρκα παρ αὖ τοῦ τοῦ λε κτείου τοῦ-

αὐτοσὶ οὐχί, καθὼς ὁ Παῦλος ἐδίδαξε. διὰ
ὅλων τῶν κεφαλαίων τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπι-
στολῆς πολλαχοῦ. ἀλλὰ πρῶτον, ἵνα ἴδωμεν τὴν
τοῦ λοιποῦ ὅλου λόγου δύναμιν· εἶτα καὶ ἐκ τῆς παλαι-
ᾶς διαθήκης, ἵνα μὴ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἐντολῆς
νομίσωμεν ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν ἐγκεῖσθαι νοῦ. ἐπειδὴ
δὲ ἐξαίρεσις ἦν ἡ τῆς ἁμαρτίας πίστεως ἀνα-
χώρησις, ἐν ταύτῃ θανατικὴν ἐπάγουσα τὴν ἀπο-
κτῆναι. εἶτα οὐκ ἀπὸ τῆς τούτων ὑπερβάσεως, ἀλλ' ἀνοί-
κτῳ ἐλέγχει τοῦτο δηλοῖ. ἀλλοῦ τοι, ἀκούσατε τοῦ
ἐπὶ τούτοις τοῦ λόγου ἀκριβοῦς ἐξηγητοῦ, οὐκ
ἐπὶ τῇ τῆς ἁμαρτίας ἀναιρέσει, οὐδὲν ἧττον
τοῦτο πεποίηκεν ἢ τὸν νόμον ἀκύρωτον. ἀλλὰ
πῶς; ἐπειδὴ τὸν τῆς ἁμαρτίας ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἐκβάλλων ἀφανισμὸν ἐπεδείκνυτο. διὰ
τοῦτο πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ἔλεγε τοὺς ἑαυτοῦ·
ἐκκλησιάζετε τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγ-
γέλλετε τοῦτο, ἕως ἂν ἔλθῃ. καὶ ὅτι τοῦτο
καὶ ὄνειδος ἦν ἀθανάτου φύσεως τὸ ἀποθα-
νεῖν, ἐδήλωσεν οὗτος. ἵνα ἐπὶ σὺν τοῖς ἐ-
γκλείστοις καὶ ὀρθοδόξοις καὶ φιλοχρίστοις θρό-
νοις ἐγκαθεζόμενος, παραχρῆμα τῆς τῶν
ἁγίων ἁγίας ἐκβάλῃ τοῦ θεοῦ τοὺς ἐν
ἐκείνῃ ἐνεργήσαντας, ἀναγκαίως λέγει. ὁ θεὸς ὑ-

καὶ ὅλα φυλάξοι ἀδελφοὶ ἁπλοῦν τὸν λαὸν καὶ
ἀπὸ ὅλων τῶν ἐν τῷ θεοφιλεστάτῳ βασιλέως κωνσταν-
τινουπόλεως ἐπισκόπων ἀναφέρεται εἰς τὴν ἁγιωτάτην
ἀποστολικὴν καθέδραν τῆς παλαιᾶς ῥώμης. ὅτι τῆς ὀρ-
θοδόξου πίστεως μόνον κατὰ τοῦ θεομισοῦς χίνι-
νίου, ἀλλὰ καὶ οὐ μικρὰν κατὰ τῶν ὑπερ-
μάχων ἔσχεν ὁ ἅγιος καὶ ἀποστολικὸς βασι-
λεὺς ἐν πᾶσι καὶ ἀνωθεν τῶν ἀποστολικῶν
ἐκκλησιῶν ἱστορίας ὑπόθεσιν.

περὶ τῆς καταδίκης τοῦ χιονίνου καὶ τῶν βασιλέως κωνσταντίνου.

Χιονίνου τοίνυν οὐσεβαλίτου τοῦ ἀπὸ τῆς ἀντιο-
χείας καὶ ὅλων ὅσων μετ' αὐτοῦ ἐξοπλοῦ ζω-
λιονικατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως κωνσταντίνου,
ἐπὶ τοῦ πατρὸς τῶν ὁλοφωτεινῶν φαναγγελίων, τοῦ χρι-
στοφόρου βασιλέως καὶ ἀνακτόρου αὐτοῦ ὄντος, τοῦ ἁγιω-
τάτου, καὶ τῶν αἱρετικῶν ὁλοσχερῶν ἐμπεσόντων τοῦ θε-
ασεβοῦς, ἐπὶ τῶν τῶν πρωτοβουλῶν ἀποδοχῶν
τοῦ ὁσιωτάτου, τοῦ μεγάλου ὁσίου καὶ ἀπὸ
ζεβαστοπόλεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεο-
φίλου ὄντος. τοῦ τῆς καὶ μεγάλου ὁσίου ἐκ-
κλησίας καὶ ὅλων τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων
καὶ μεγάλων ὑπὸ τοῦ πανσεβαστοῦ νου τοῦ βασιλέως
ὄντος, ὀξυλίνθου ζεβαστοῦ. ζῶν τὰ οὖν οὕτω-

βωὸς ὅστις ἀκάλαμος βασιλικὸς φίλων θεωτύλων· καὶ πλάνα μὴ, οὐδαμῶς· ἀκαὶ ἀλλὰ τῶν θεανθρωπίνων στοιχείων ἀσύγκρουστα. ὁ δὲ στὸς ὁ λίνυχρόνου ἀσύγκριτος ἀδύνατος· μεδὲ ἡ τῶν λαβὼν βάθους λίνας στοιχαλοῦ κλινος· καὶ σὺν ἀν τοῖς σίαστις στὸ κλινος· ὥνα μάχεσθαι τῶν ἡττᾶσθαι ἀσυνδρομῆς· τοῦ λογικοὺς βασιλικὸς ὅστις ὁ σὸς λος· ἀναιρεθῶσι τοῦ θεολογοῦ σὺν ἐκκλήτου· καὶ ἀναγεννᾶσθαι τοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου θεοῦ ἀποστόλου πνεύματος·

†

περὶ τῶν μεγάλων ἀναίρεσιν τοῦ ἀστρεφοῦ χιτῶνος, καὶ ἀπολογία ἀλήθειας κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, καὶ εἰρήνης τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν·

λόγος β'·

Κωνσταντῖνος τοίνυν ὁ σάλπιγγος μεγάλου κλινος ἀνυφαλὸς, ἀλλὰ τῆς ἐν θεοῦ σοφίας ἀπὸ τῶν σὺν ὄσεως· ἀπολογία τοῦ βασιλέως ἀναδεχθὰς, τὰ χριστιανὰ σώζειν ἀξιῶν ἀπὸ ἐπιβουλῶν καὶ μανιῶν ἀσυνδρόμων· ἐπαὶ ἀλλοῦ διαφθορᾶς τοῖς χρόνοις, ἐπιφέρων· ἐξ ὧν σὺν εἰρηνικὸν καὶ ἐπιφιλονικὸν τῶν ἀβλὸν τῶν ὁλῶν θεοῦ σὺν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις· καὶ ὧν σάλπιγξ ἢ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀκαταστασία ἀναβαθμὸς εἰρηνικὸν· ἐπὶ τοῦ σκηπάλου τοῦ μεγάλου ἀποστόλου παύλου· ἀπὸ σοῦ κλίνεσθαι τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ ὅλου τοῦ ἁγίου πνεύματος

γνωρίζηται. ὁ φιλαληθέστατος δὲ ἐστὶ καὶ ἱερὸς τοῦ παντὸς λόγου. ὅπου γὰρ καὶ ὁ Παῦλος φησὶ, ἵνα ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης τοῖς δεξιοῖς καὶ τοῖς ἀριστεροῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπαινέσῃ, ἐπὶ τούτου ἴσον τοῖς ἀληθέσι καὶ τὰ ψευδῆ συμπεριλαμβάνει. ἀλλ' οὐ τοιαῦτα τοῦ ἀληθινοῦ θεοσεβείας ἐπιστήμονος, οὐδὲ τοῦ ἐν ἀληθείᾳ τὸν θεὸν σεβομένου καὶ τιμῶντος τὰ μὲν ἀληθῆ καὶ ὄντως ὑπάρχοντα ἀποδεχομένου καὶ ἀσπαζομένου, τὰ δὲ ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ἀποδοκιμάζοντος καὶ ἀποστρεφομένου. καὶ μὴν οὐδὲ τὰ μὲν ἀληθῆ καὶ ὄντως ὑπάρχοντα ἐπαινεῖν ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ἐπὶ τοῦ παντὸς ἀποδοκιμάζειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ παντὸς ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν ἀληθείᾳ θεοσεβείας ἐπιστήμονος καὶ ἀκριβοῦς ἐξαίρετον καὶ ἀναγκαῖον. ἐπὶ τοῦ παντὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἐπαινεῖν τὰ ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν ἀληθείᾳ θεοσεβείας ἐπιστήμονος καὶ ἀκριβοῦς ἐξαίρετον καὶ ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἐπαινεῖν τὰ ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα

μέρησον· καὶ ἐστὶ τὰ τοῦ ἁγίου βῆ βασιλέα ἅπαντα-
σι θεοσεβέσιν εὐφήμως· καὶ ὧν δὲ ἀμνησία
ταλαιπωρεῖν, καὶ χεῖρα καὶ σαλπιστὴν ἀστεφάς· τῶν δὲ
γαβαωνιτῶν λαοῖς· καὶ στρατεύμασιν ὧν στρατιω-
νία· ἡ σταῦλος οὖν καὶ δαυὶδ τὸ τοῦ λῆμ τοῦ νίκαι-
τοῦ βασιλέως φίλαν θρωτίας ἐπηκοιδία λάξης.
νόμια λε μεγαλοδωρεᾶς καὶ ἀχιβοῦς ἀστεφάς
μωφιόπαλα ἐχουλης· οὕτω δὴ τὰ σαπεῖρα νί-
δος ἐπαφαφάσης, μὲ νοις ἐφῦλά πιλο τὰ λῆστρο-
σπασπος βασιλέας εἰς ἐαλεπὶ ἀνὰ δι φβονα-
μωσαν λίνω καὶ τῶν τοῦ του σαισί· τοσαῦτα δ-
τῶν δ' χαίων ἐπηχησίαις ὑπῶν σύμφαφίωνα ἐξί-
στι σ' ἄλλος ἀστείος ὁ τοῦ σαμφίλου, στάσους ὁ-
σους ἐμῦναθέμιλος, καὶ δίφευνησαλμος ἐλῶν-
ἄπχως ἐχοῦ ἐων, τῶ ἀνα χομῶ σοι μοσαλμος, δ'
μα τὸ μοις ὄχοις τὰ ῥῆς ἐπηχησίας δι μῆς ἡ μῶν ἴσ-
ρίας ἀμφὶ βῶς καὶ λαχείοις ὧν· ἀφ ξαλμος μῶ
ἀπὸ τῆς τοῦ πῦρίου σαφουσίας· στηρῶ σαρδ' ἀ τοῦ
δ' τοὺς χρόνους οὐ μὰ σόνως· σῶς γὰρ οἶός ἐστῶ,
τοσαῦτα ἀν ἀσῆ ξάλμος φρονῆ δαλοῦ δία σώ-
σαθαι τῆς ζῆς ἐι ἀν δ' σὺ μ· μῆς τῶν ἀφμνί ἀν.
ἀλλ' ὡς δ' ἡ ὡς ἐ φω, σοχμὼ φαι νεμάλμος τῶ-
σωσοδῶ, καὶ σ τοῦ τοῦ ἀφαλοῦ σόνου· ἀλλ' ἀμ
σῆσοὶ ἐ ἀθα τοῦ ἀν σφαάν τῶν στρὶ ἀῶ τοῦ δ' ἐστὶ σε φη-
μῖς μὶ ὧν, ὡς τῆς ἀφ' οὐ βλοσφημίας σοῦ δ' ἐστὶ-
φρονήμας· ἀ μὰ σε σφ' ἀθ ἀῶ ἐ καὶ ἡν ἀν ἐ χάλ-

ἀφ' οὗ θρόνου αὐλοῦ λυδίου μάγνητος τέχνου,
ἀχιλλεὺς ἀνὴρ σὶ ἔφος κἀκμεγαχο φῦκος φί-
λόφρων· ἄλκεφα ἐμοὶ μαίσοφία θλάση ὅσον·
λία θρέσσων, καθὼς ἡμῖν λάθαχαιὰ καὶ ἀ-
πλοανῶρ ἐχθῦ λίη χοῦν ἴασι θεραπμαία· ὃς-
πολλὰ παφαηχη θάς, ὕπα λέξαφοῖον ἀφφονάς —
ἰὼν ἀϊανονίαν· τοῦτον δὲ πιβιώσαν τος μῶνας
πένδε μόνον, ὕπο λέχε ἴασ ἰὼν ἴης ἴεφωσύ —
νης ἀφχεὼ ἴης αὐθόβϊ φῶν ἀλε ξαν, ἀφε ων ἐ —
πηχησίας, ἀλε ἴξανδφος ἀνὴρ ἰλίμιος εὖ θαν —
σϊδσαν λίῳ ἴης ἐπηχησίας πχηφῳ πὴχα —
δ· μίηφο μα χίθυς ἐλμεγαθδος· ἔλκος·
ἐπὶ φαὶς· φῖχόθιος· φῖχαλαθφωσος· φῖχό —
πλωχὸς· ἀμυδ· σφοσυνὴ σφός θαύλας φόσφ —
λὶς ἄλλος, ἰὸ πὰὶ αὖ λὶφ παλέζησι ἰὸν ἄφφον πφε —
βύτεφον· ἐπῖτο· ἐ ἀν ἴον· ἐ δὲ ἰούτου ἴης ἀφὴ —
νης ἰῶν ἐπηχησϊδν ὅσι μῆαι· ὧφ ἐλϊκᾶχμον πὰὶ
μαχμον λαμπφωσυλίνῳ, πὰὶ φο μίαν ὄ μόνοι —
αν σωιζώσης, πὰὶ ἰοῖσ ἐ πα' θλοις ἰῶν φῖων· χαφ —
λύφαν σον ἰαχοῦ χῆφος μυκηθμὸν ἡμῖν, οὐ μὲν ἐγ —
πὼν ὃ δὲ ἀβολος ἰπὶ ἰοσσαὺ ἰωι ἰοῦ σϊγο ἰαῖ ἰουἴης
ἐπηχησίας χαχοῦ ἐπὶ ἴῃ ἐν ἀν ἴῃ σφός ἰοὺ θεὸν ὃν —
φαν' ὠθρησκηίαν αὖ ξησσϊν σαὶχϊν ἐμῖν ος φῖ —
λονφησίας ἰῶν ἐν ἀν ἴῃ λαφαχμὼ ὑφίσαται: —

† περὶ τῆς ἐφέσεως τῆς αἱρέσεως τῶν βιοναρ-
δουναρίων·

Μὴ ὀφείλομεν ἕνα ὄνειδος ἐπάνω τῆς ἰδιαζούσης αἱρέ-
σεώς μας ὑπὸ ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου
Ἀλεξανδρείας ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο ὄνομα. Οὐκ ἔστι σχῆμα
τι καινὸν ἢ τρόπος τις ἀλλόκοτος καινοτόμος
βίος μόνος ἐφάνη, ἢ ξένη τις φιλοσοφία καινοτέρα
περὶ τὴν θρησκείαν τῆς πίστεως, ἢ ἰδιοτρόπως ἄλλο
τρόπαιον, οὐ νέα τις τοῦ βασιλέως κήρυγμα, ἢ ὀφφικίον
ἔγινεν· ἐπειδὴ ὅσοι τοῦ μονογενοῦς ἡμῶν θεοῦ ἐπι-
σοῦν ἀρειανοὶ καὶ τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνομοίου
θεότητος, ὁποῖοι καὶ τῶν ἀκακιανῶν ὄντων ὀφφί-
κιος λογάριος χρόνῳ γέγονεν· ἀλλὰ μόνου ἀλεξάν-
δρου τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνης φύσεως τοῦ ἄρειον ἐπὶ τὸ ἄνε-
κνον θεῖον λόγον μεταβαλόντος καὶ τοῦτον ὅλαις σπαρα-
γμοῖσι· καὶ ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἀπεφαίνοντο ἀσεβεῖς ἀπὸ φανερᾶς
ἀθεότητος, ἐπιτήδειοι ἐδείκνυντο τὸ τοῦ μονο-
γενοῦς θεοῦ ἐπιστῆσαι τὴν αὐξομένην γόνιμον·
ἐπειδὴ ὡς ἀπὸ δόκιμης οὐσίας θεότητος, καὶ μα-
πὸν ἐξαφθῆναι· ἀφ' ἑαυτοῦ μόνου τὸ ἀκακιανὸν ἀ-
πόλιτι ἐλέγετο ἀφεῖσθαι ἐπιμελείας, καὶ καινὰ
τοῦ λαοῦ ἄνδρας καὶ ἐπαγγελίας ὀνείδη ἔχειν· τοῦτο
ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρειον τὸ ἀκακιανὸν στοιχεῖναι, σύμπα-
σαν τὴν ἐπαύξουσαν τοῦ ἐπισκόπου σύγκλητον καὶ
καθ' ἕνα τοῦ ἀρείου· οἱ δὲ σὺν ἀρείῳ τοῦ σύ-
λλογος μονοβιβλίου ὑπὸ βασιλέως ἀλέξανδρος· σχα-

ἡ ὑμῶν ἐκκλησία ἀφορίσῃ τὸν ἄνθρωπον. ὡς
οὐκ ἐνὶ φόβῳ ἡμᾶς ἀναίρεσιν τῆς αἱρέσεως
παρεσκευάσθαι ἀλλὰ γνώσεως αὐτοὺς ζητεῖν καὶ
ζηλοῦσθαι παρακαλεῖν, ἵνα ἀπὸ τῆς ὀρθῆς
ζητήσεως:

καθαιρεῖ τὸν ἀφορισμὸν τῶν αὐτῶν. διὰ τὸ
μὴ δεῖν παρὰ ἀλλήλων ἀφορίζεσθαι τοὺς
ἀπὸ μέρους ἐπισκόπους.

Πρὸς ἃ τοιοῦτο, καὶ ἡμεῖς λέγομεν οὐ μᾶλλον τοῖς τῶν . Socrates lib. 7. cap.
ἀπὸ μέρους καθεστηκόσιν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ τοῖς . 3. Hist. eccles.
ὅλως ἐν πᾶσιν ἐπισκόποις:— εἰ δὲ σύνοδος ἐν ὅλῃ τῇ Graece?
καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν ὅλοις τε οὖσι
καὶ ἐν ἴσῳ θέσει καὶ ἀξιώματι τοῦ αὐτὸ δύνασθαι
τῆς τε μονοιᾶς καὶ εἰρήνης. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θεῖ γρά-
φειν ἢ μᾶς καὶ σε καὶ ἑκάστην ἀλλήλαις παρ' ἐκά-
στοις γίνεσθαι. ἵνα ἡ μὲν παράφρων. ἡ δὲ ἔμφρων, σὺ
μὲν ὑγιής, ἡ δὲ οὐ πάσχῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἀλ-
λοῖς. ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ νίκῃ παρὰ πᾶσι, ἐξέτα-
θεν νῦν ὁλῳ παρ' αὐτοῖς καὶ ἀκίνδυ καθάπερ
δὲ ἀπόστασιν, οὐ μόνον ἀπὸ ὅλης τῆς
προσλήψεως τοῦ σωτηρίου ὑποτομῆς ἀλλὰ καὶ
λύσεως. καὶ ἔξεστι λόγῳ μὲν οἱ αὐτοῖς παρὰ πάν-
τοι εἶναι, ὅπως ἐν ὅλοις ἀποστάλῃ μόνοις
ὄντα χωθῆναι μόνα. καὶ μηδὲ ἐξουσιάζοντος
ὅλα ἐστὶν ὅλοι εἶναι, ἐὰν σὺν ἀπὸ μέρους
ὅλοις ἀπὸ ὅλου. ἐπεὶ οὐδὲ ἐστὶ βίος νῦν ἐν τῇ νῦν —

πεπιστάσθαι νομίσας ἐπαΐων τῶν ἀφανῶν ἡμῖν ἐν-
πνεόντων, ὅτι καὶ τὰ ἀφανῆ τῶν ζῳῴων, καὶ
ἐπιφθαμίσας τῇ ἐπιπνοίᾳ σάνιν καὶ πολέων, οὐ-
κέτι δὲ σήκεται τὰ καλαῦρα, ὅσοι ἴσαται
καὶ ἰούλων τῶν ἀπὸ σαλῶν, καὶ γράφην ἐπιχάρη-
σεσαν ἀφροῦ σανίσιν ἀνθοῦσι. ὁ δὲ σὺν σύρη-
γι νάφ φησὶ σῶν ἀνθρώπων τὰς τῶν ἐφαλωτῶν καὶ χρῖ-
σμα χεῖν αἴρεσιν. ἀναίκαιον ἔχων ἀφ' ὅλου τὸ
ἐν ἀνθρώπῳ μὴ χαλεπαίνειν. μυκᾶται δὲ σιωπῶ-
σαν, ἀναμῆχαι δὲ δεῖ σιχαθόντ' ἄν, ἵ-
να γένωσιν ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἀπὸ σάλης ἡμιόνους,
καὶ τοῦτο ἀπρέπειαν ἀνθρώπων ἀνίσην ἀπεμάξη.
καὶ ἐάν γράφῃ πένεσθαι, σφόδρα. σαλαπάν
γὰρ αὖ τοῦ πανόπλου ἂν, τῶν χρόνων σιωπηθέ-
σαν, πῶν δὲ ἀνθρώπων ἀνάγκαι ἔσται ξουθὸν ἡμῶν,
ἀπαλὴ ξένην μὲν, ὡς ὑπὲρ τούτων γράφειν. ἐγ-
ὼ δὲ σήμερον εἶναι ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ σπουδάζων τού-
τοις. ὅμοιον δὲ ἀπὸ σάλης ἡμιόνοις φασίν.
ἄφρος καὶ ἀχίλλειος, καὶ θαλῆς, καὶ παρθένιος,
καὶ ἔλαφος ἄφρος, καὶ σαρκάλης καὶ ζωΐος
καὶ χοιρίος, καὶ ἰούλιος καὶ μικκᾶς, καὶ ἐλα-
φῆς, καὶ γαΐος. καὶ σὺν αὐτοῖς σκοῦπος, καὶ
θερινᾶς. οἱ δὲ ἐλεγχθέντες ἐπίσης, τοῦ ἀλπα-
γαλᾶ γράφας ἐφ' εὑρούλης χαλοῦσιν, ἐξίλαν-
λα, οὐ παφλόθης τῆς ὧν ἀμήν· ὅλε θεὸς τῆς
ὀνικῶν. οὐκ ἀφ' ὧν τοῦ θύλακος, ἀλλ' ἐξουκοῦ-

των μέγιστον. ὁ γὰρ οὐ θεὸς, τοῦ καὶ οὐδὲν ἐν τοῖς μὴ οὖσι
ποιήσας· οὐδὲ καὶ ὧν ποιεῖ οὐδὲν οὐ κρεῖττον. πλήρωμα
γάρ ἐστι καὶ ποίημα ὁ ἥλιος. οὐδὲ σελήνη ὅμοιος καλοῦ —
σίου τῶν ὄντων ἐστίν, οὐδὲ ἀστὴρ τινός, καὶ φύσεως τοῦ —
πρώτου μέρος ἐστίν. ἀλλὰ ἀφ' ἑνὸς τῶν ποιημάτων
καὶ μέρη τῶν ἐστί. καὶ ἀγγέλου κρεῖττον οὐ χειμάρρου —
μος καὶ σοφία. μνούμενος καὶ αὐλὸς τῷ οὐρανοῦ —
θεοῦ λόγῳ, καὶ τῶν ἐν τῷ θεῷ σοφία. εἰ δὲ καὶ ἀδύ —
νατα καὶ αὐτοῦ ἐστι ποιήματα ὁ θεός. οὐ μὴν καὶ ἄφεστὸς
ἐστι καὶ ἀπὸ ὁμοιωτὸς τοῦ φύσιν ὡσαύτως καὶ ἀπὸ —
γή καὶ. ξένος δὲ καὶ ἀπὸ ὁμοίου καὶ ἀπεριούσιο —
μὸς ἐστὶν ὅλου τοῦ τῆς θεοῦ οὐσίας. καὶ ἀόρα —
τος ἐστὶν ὁ πατὴρ τῶν ὅλων. οὐδὲ γὰρ θεὸς ὁρᾶται ὑπὸ
τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ, καὶ γὰρ καὶ αὐτοῦ τοῦ οὐσίαν οὐ —
κοῦσιν ὄντως. ὥστε ἐστὶ· οὐ μὴ πᾶς γὰρ ἐστὶ ποιητὴς,
ἵνα μὴ πᾶς οὐ αὐτοῦ ὡς οὐδὲ γάνου πλήσιον θεοῦ,
καὶ οὐ μόνον ὑπάρχῃ ἀ καὶ πᾶς ὁ θεὸς ἢ θεὸς ἐστι —
ναι. ἢ ἐμοὶ δοκεῖ μοῦ τοῦ αὐτοῦ, ἀ ὁμοῦ ἄλλου ὁ τοῦ —
θεοῦ λόγος ἓν πάντα ὡς ὁ οὐδὲ ἕνος ἐβούλετο,
καὶ οὐ κεφαλὴ ἐθέλησεν ἀ ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο.
ἓν ἐστὶν γὰρ φύσεως ἐστὶ γενητὸς καὶ πλείστος ὑπάρ —
χων. τοῦτο ἐν μέν ἐστι τοῦτο ἐστὶ ἀφθαρτον. καὶ ἐστὶ τοῦ —
τοις οὖσιν ἀεὶ τοῦτο ἔστω, ὡς τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῦτο σώμα —
τος φύσεως ἐστὶν αὐτοῦ. τὸ μὲν μὴ ἐστὶ τοῦτο
καὶ τοῦτο γὰρ ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ σωμάτων,
ἐστὶν ἐστὶ καὶ τοῦτο ὄντων· σωματοῦτος αὐτὸ ἐστὶ καὶ τοῦτο

μὴν· οἱονεὶ περὶ ἀστρίου τοῦ ἀληθοῦς τοῦ —
ἀληθοῦς ἐστὶν ἀστρίου τὸ τῶν ὀφθαλμῶν
καὶ τῶν ἀστρίων ἀστρίων. ἀλλοῦ πρᾶγ —
ματι· νῦν μὲν γὰρ ἀληθῆ λέγομεν· καὶ οὐκ ἔστι ποιον —
νία φωνῆς τοῦτο σοφοῦ. οὐδὲ σύνθεσις ἐστὶν ἀρίστη
πρὸς βελτίωσιν. τίς γὰρ ἤκουσε τοῦ σοφοῦ λόγου οὗτος,
ἢ τίς νῦν ἀκούσας οὐχὶ μᾶλλον, καὶ λαὸς ἀκούσας
βοᾷ· ὑπὲρ τοῦ μὴ τοῦ ζῆν πονηροῦ τοῦ τῶν ῥᾳδίων καὶ —
των φαύλων τῆς ἀρετῆς; τίς γὰρ ἀκούσιος ἀν —
νου μέγιστος, ἀνάσχηται ὧν ὁ λόγος, οὐκ ἂν δὴ κίνδυ —
νος τοῦ ζῆν χειρόνων ἢν πολλοῦ ζῆν καλῶς; ἢ —
τὸ ἀκούσιον οὐ τῷ ἀκουσίῳ μόνον ὑπὸ
καὶ τῷ ἀκουσίῳ τοῦ ἑκόντος, οὐκ ἀκουσίους ἀλλ —
λους φθεγγόμενος, ὁ τί ἄξιόν ἐστι τῶν ποιημάτων;
πῶς γὰρ ἀκούσιον ἂν εἴη τῶν σοφῶν τοῦ γνωσθέ —
νου. ἢ πῶς νουθετήσει, ὁ φεύγειν ἀκουσίως πάντας
σύνοιδεν ἀνθρώπους; πῶς δὲ ἐξουσιάσει τῶν ἀνθρώπων —
πρὸς ἀλλήλους, ἐξηρμένος ἅπαντα καὶ ὑπεροπτικῶς
ἀπάθειαν. καὶ ἐπιμαστὸς τοῦ σοφοῦ σφόδρα ἐστὶν
αὐτός; ἢ πῶς ἂν ὅμοιος εἴη οὐσίᾳ τοῦ τοῦ σοφοῦ τῶν ἀνθρώ —
πων ἀληθείᾳ καὶ ἀναλόγως μᾶλλον τοῦ τοῦ καὶ μᾶλλον. δε —
μὲ ἐν φανερῷ, ἐν ὥρᾳ πλείονι τοῦ ἀ; πῶς δὲ ἀληθὲ —
στερος καὶ σοφία ἐστὶ θεοῦ οὐ ὅσιος τοῦ θεοῦ ἀν —
θρώπου, ἴσον γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπους μέγιστον. ἀλλὰ καὶ
ἄλλο φευκτὸν τοῦ θεοῦ. πῶς δὲ ἐστὶ καὶ ἀλλοι —
ωτὸς, ὁ μέγιστος ἐστὶν ἀνθρώπων μὲν, ἐμοὶ δὲ τῷ καὶ ὁ —

παλήρ ενεμοίς καὶ ἐμὸ καὶ ὁ σαλτὴρ σὺν ἐσαμὲ.
σὶ ἀλλὰ λὲ τοῦ σαρφίλου, ἱ σλλὰ μὲ ὅ λὶ ἐμὸ ἀμὶ
καὶ οὐ καὶ λοίω μας ἀμὸ καὶ ἐπαῦν λοῦ λὲς
λοῦ πρὰ σλὼ α λας λοῦμ λοῦ αὐναφέρφαν. ἀλλὰ
ἀφ με σὶ ὼ λερον σὺν ἀ'μ σερὶ λοῦ λόγου νῶ λε-
γόμενον. ὁ λὶ καὶ μι ὁ μὲν ος αὐ θρω πος, σύνκὰ-
λοίω λας. ἀ μὲν ἀ πὸ ἀπόστολος, ἱ ησοῦς χρὶ στὸς
θεὸς καὶ σὰ μζων ὁ αὐ λὸς καὶ ἀς λοὺς αἰ ὼ νας. λὶ-
λ'. ἆρα ἀ σσὶν αὐ λοὺς ἐ'σασεν, ὅ λὶ σὶ ἂ μᾶς με-
γονε. καὶ λοῦ σαυ λου λὲ γος σλοῦ λα σαλ λα
καὶ σλοῦ λα σαύ λας; σερὶ γαμ λοῦ βλασφη μι ᾶν
αὐ λους; ὁ λὶ ἀν καὶ λε λειψὸ ὑ ὸς λοῦ σρᾶ, οὐ-
κ ἂ φανιάξει. ἅπας γὰρ σρὸ θέλων χρίσ σα-
χᾶν, παρα κρούονται καὶ λὰ φωναῖς αὐ λοῦ λὲ-
γον λος. να θὼς μὶ νώ σκει καὶ ὁ σᾶρ. να μὼ μὶ-
νώ σκω λοῦ σρᾶ. ἀ μὴ οὖν ἐὰ μὲ ρους ὁ σᾶρ μὶ-
νώ σκει λοῦ ὑ ὸν, σκυλόν λὶ καὶ ὁ ὑ ὸς μὴ λελᾶ ως
μὶ νώ σκοι λοῦ πρᾶ. ἀ λλὰ λοῦ λο χελ γανοῦ θ ἀμὲν,
ὃ ἀ λλὰ λελᾶ ως ὁ σᾶρ λοῦ ὑ ὸν, σκυλόν λὶ, να θὼς
μὶ νώ σκει ὁ σᾶρ λοῦ ἐ αὐ λοῦ λό γον, οὐ λως καὶ
ὁ λό γος μὶ νώ σκει λοῦ ἐ αὐ λοῦ σρᾶ, οὐ καὶ ἐξ ὶ λό-
γος. λαῦ λα χέ μουσι καὶ αὐ ναπαύ σουσι λεσ λαὸ θ'
ἡ μα φὰς, σο μα νὶς ἀν ε μὲ λα μὲν ἀὐ λους,
καὶ πλὶ νῶ ἡ μα ι χέον λεσ με λε ᾶ χουλο,
φὶ λον ἡ μοῦ ν λεσᾶς ἐ αν λοὺς ἐ φε λκύ σαι λό γα-
ἡ μα με νου, ὅ πε λαν ἐ λθὴ ἀ σε λὴς ἀ σε λθοῦ

καπῶν, καὶ φρονᾷ. τοιαῦτα γὰρ ἐποίησας τοῖς
αὐτῶν μιμηταῖς, οἵτινες σὲ τὸν τοῦ ὄντος ἐκ
μιμούμενοι, τὰ ψευδῆ αὐτῶν ἐπιχειροῦ-
σιν ἐξ ἀληθῶν ἐπιδεικνύναι· οὕτως
δὲ καὶ σὺ Παῦλον ἐν τῷ τοῦ θεοῦ λόγου.
ἐθεώρησας γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ τοῦ θεοῦ λόγου
τοῦ ἀληθοῦς μιμούμενον· διὸ καὶ ἀπεμιμήθη-
σαν· καὶ οὐκ ἔφθασαν ἀπὸ τῆς ἐπιχει-
σίας· νῦν δὲ ὑμεῖς μὲν οὐκ ἐπὶ τῷ ἀληθεῖ
τοῦ λόγου· καὶ μάλιστα ὅτι μαθόντες τὸ καὶ οὐ-
δὲν τῆς ἐπιχειρήσεως, πῶς ἀπεδόκησαν· οὐχὶ
νῦν ζητήσατε τοῦτο καὶ ὑμεῖς μὴ ἀφίλητος
πεσόντα σοι· καὶ τοῦ αὐτῶν οὕτως ὅλως ἀποχω-
θήσας τοῦ σωτῆρι. ὕστερον τοῦ ὅλης καὶ ἀπο-
λης μέρους· καὶ περὶ τοῦ λόγου τοῦ αὐτῶν, ὑμᾶς δὲ ἀπο-
λῶς μᾶλλον ἢ καὶ μᾶλλον· ἀλλὰ μὴ τῆς πορείας μὲ-
βλέπετε μήτις ὑμᾶς σκανδαλίσῃ· τοιοῦτοι γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ
εἰμί· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· καὶ τοιούτους σκανδα-
σουσι· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν· ὁδὲ σαύ-
λος παθὼν ταῦτα παρὰ τοῦ σωτῆρος ἔμα-
θεν· ὅτι σὺν ζητοῦσι καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐγίνετο
ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀνοσιουργίας πρόσκομμα τοῖς πνεύ-
μασι σκάνδαλον· καὶ δὲ ὅτι καὶ δαιμονιώδη ἀ-
πορρίπτομεν τὸν ἀληθῆ. τοῦ δοκεῖν ὦ μὴ-
ρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁδηγεῖν-

τοῦ πορεύ-

τῶν παραγγέλλοντος, καὶ διὰ τοῦ ἀποστόλου σημαίνοντος περὶ τῶν τοιούτων, ἵνα μὴ οὕτως καὶ ὑμᾶς σκληρύνῃ ἡ ἀπιστία τῆς ἀληθείας· ἀναβιβασάμενος καὶ παρὰ τοῦ προφήτου τοὺς τοιούτους· ἀπὸ σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· βλέπετε ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν, ἐὰν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ· τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐχὶ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; τίσιν δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα κατεστρώθη ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν· φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ τις ἐξ ὑμῶν δοκῇ ὑστερηκέναι· καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ἐκείνους ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων· εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἐπειδὴ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, πάλιν ὁρίζει ἡμέραν τινά, σήμερον ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς προείρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας· ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσε τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν ἰδίων, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός· σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ τις ἐν τῷ αὐτῷ τῆς ἀπειθείας ὑποδείγματι πέσῃ· ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Ἑξαημερὸν στιχηρόν.

Κύριε τοῦ στερεώματος, συνεκτικὸς ἀμιγῶς τῶν ὅλων γενόμενος, καὶ τῷ καθαιρέσει σου ἀφθόρου καὶ τῶν σῶν ἀκηράτων·

- Ἐξ ἐξ ἀρχῆς στερεώματος, ὁμοίως·
- Ὁ ὁμόπλους στερεώματος ὁμοίως·
- Ἀσύγχυτος στερεώματος, ὁμοίως·

- σιονύσιος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- ἀλέξανδρος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- σίλας πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- ἀρποκρατίων πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- γάθο πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- νεμέσιος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- λόγγος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- σίλβανος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- πίρωους πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- ἄπις πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- προτέριος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- παῦλος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- κύρος πρεσβύτερος, ὁμοίως:
- ~ ~ ~ ~ διάκονοι: ~ ~ ~ ~ ~ ~
- ἀμμώνιος διάκονος, ὁμοίως:
- μακάριος διάκονος, ὁμοίως:
- πιστὸς διάκονος, ὁμοίως:
- ἀθανάσιος διάκονος, ὁμοίως:
- ἑμηνὴς διάκονος, ὁμοίως:
- ἀπολλώνιος διάκονος, ὁμοίως:
- ὀλύμπιος διάκονος, ὁμοίως:
- ἀφθόνιος διάκονος, ὁμοίως:
- μακάριος διάκονος, ὁμοίως:
- παῦλος διάκονος, ὁμοίως:
- πέτρος διάκος, ὁμοίως:
- ἀμμωτιανὸς διάκονος ὁμοίως:

γαΐος διάκονος, ὁ μοίως:

μαρϊώτου πρεσβύτεροι:

Ἀπολλὼς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
Ἀμμωνᾶς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
σωστρᾶς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
τύραννος πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
Ἀμμωνᾶς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
σεριῦνος πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
ἡρακχῆς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
ἀγαθὸς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
ἰνγενΐος πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
διόσκορος πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
θέων πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
κόπρης πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
ὠρίων πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
δίδυμος πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
βόκκων πρεσβύτερος, ὁ μοίως:
Ἀχϊλλὰς πρεσβύτερος, ὁ μοίως:

διάκονοι:

Παραπίων διάκονος, ὁ μοίως:
δίδυμος διάκονος, ὁ μοίως:
κομὼν διάκονος, ὁ μοίως:
Ἀλέξανδρος διάκονος, ὁ μοίως:
Ἀμμώνϊος διάκονος, ὁ μοίως:
πτωλαρίων διάκονος, ὁ μοίως:
γάϊος διάκονος, ὁ μοίως:

μάρκος διάκονος, ὁ μοίως:—
ἰοῦστος διάκονος, ὁ μοίως:—
δημήτριος διάκονος, ὁ μοίως:—
μάρκος διάκονος, ὁ μοίως:—
τρύφων διάκονος, ὁ μοίως:—
δίδυμος διάκονος, ὁ μοίως:—
σέρας διάκονος, ὁ μοίως:—
ἱέραξ διάκονος, ὁ μοίως:—

Τοιαῦτα τοῖς ἅπαντα χοῦ κατὰ πόλιν γρα ἀλεξάνδρου γράφοντος, χεῖρον ἐγένετο τὸ κακόν. ταῦτα γνοὺς ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπεραλγήσας, σύμφορ ἀντεδικήσαντο πρᾶγμα ἡγούμενος, παραχρῆμα τὸ ἀναφθὲν κακὸν κατασβέσαι πρὸν δάφων, γράμματα πρὸς ἀλέξανδρον καὶ ἄρειον διὰ πέμπεται. διὰ ἀνδρὸς ἀξιοπίστου ἐπισκόπου πόλεως μιᾶς τῶν πανίων κουρδούβης. ἐπὶ αὐτὸν ἡγάπα καὶ διὰ τιμᾶς ἦν ὁ βασιλεύς:—

Ἐπιστολὴ κωνσταντῖνον βασιλέως πρὸς ἀλέξανδρον καὶ ἄρειον διὰ πεμφθεῖσα διὰ ὁσίου ἐπισκόπου κουρδούβης:—

Extat plenius apud Eusebium lib. 2. De vita Const. Socrat. lib. 1. Hist. eccle. cap. 7.

Μικητὴς κωνσταντῖνος μέγιστος σεβαστὸς, ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀρείῳ:— μανθάνω ἐκεῖθεν ὑπῆρ χθαι τοῦ παρόντος ζητήματος τὴν κατάβολην. ὅτε σὺ αὐτὸς ὥσπερ ἀλέξανδρος παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐζήτης τί δὴ ποτε αὐτῶν ἕκαστος φρονεῖ. ὑπὲρ τι—

νος ὁ πολιτῶν ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένων. καὶ μὴν
οὐ ὑπὲρ καλοῦ τινος ζημιοῦσθαι μέλλουσι πᾶν
θανόντες. οὐ γὰρ ἄρχειν, ὅπερ μάλιστ' ἀρχόμε-
θα μὴ θέλειν ἀποθνήσκομεν, ἢ ἐν θυμηθέντες, οἷον τῶν στρα-
τηγῶν αἱ στρατιῶται γίγνονται, στρατόπεδον ἀπολιπόντες
ὅπλα τε τὰς ἐν τῇ μάχῃ ὀλιγωρίας ἐγκρυφθέντες, πλημ-
μόνδε, ἢ μνημάδην. ὃ δ' ἂν τῶν ἀγαθῶν ἀπολογί-
σοιτο φίλαθος, ἐκ τῆς τοῦ πολιτικοῦ σώματος αἰσχυ-
νίας ἐκχωρήσαι. ἀνοσίων ἔμπλεκτος ὑπάρχων, ἐξί-
σοιτ' ἂν γνώμων παρανόμων. ὅπερ ἂν ὑπὸ δυσσε-
βείας ὑπὸ τῶν δικαίων παρανηφθείς. ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν, οὐκ ἐξαπο-
λοῦσιν, οὐκ ἐξαπολοῦσι τῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ὀξαχθῆ στρατιῶται, οὐκ ἐκπεφωλιδευ-
μένα ἀπορρίψαι. ὑπὸ γὰρ ἀνδρείας ζημιώσαι στρα-
τιώτας, οὐ νόμου τινὸς· ἀναγκαιοστρατίαν, ἀπ-
αλλαγὴν ὠφελοῦσ' ἀφ' ἡδίστου μάθη-
σιν. ἀπὸ φιλοτιμίας τινὸς γυμνασίας ἐν τῷ κι-
νδύνῳ, ὅπως ὁ φόβος μὴ σωτηρίαν αἰσχύνην ἐμπλάσῃ.
καὶ μὴ στρατηγὸς ἀφ' ἡσυχίας σωθεὶς ἔφυγεν.
μηδὲ τῶν πολιτῶν ἀπορίας ἀστρονόμων τοῖς κλή-
ροις. πόσοι χαρίεντες ἔνεκα τοῦ στρατιωτῶν οὐδὲν μεγά-
λων, καὶ τὰν οὐ φεύγειν νομιζόμενον, ἢ στρατὸς ὑπ-
ηρέτης σωτὴρ ἢ καλὰ ζῶσαν ἐξημπλεῦσαι. καὶ
μὲ λάβρακα. οὐ πῶς φανερώτερον ἐν τοῖς τοιού-
τοις τὸν πολιτικόν. ἵνα μὴ πως ἡμῶν ἀσθέ-
νεια ἀλλὰς φύσεως ὑπερβολὴν ἐξημπλεῦσαι μὴ δι-

νηφόντων, ἢ ἵνα ἴδωσι σωφρόνως ἀναστρεφομένων
ἔργα καλὰ καὶ σώφρονος βίου τοῦ φιλοθέου
λοιπὸν καὶ χριστιανικῶς ἐνθουσιάσωσιν. ὥσθ' ἵνα
ὀφθῶσι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ φιλόθεοι, ἢ ἐλαφρότερα
σώματος βάρη ἀναλαμβάνωσι πρὸς τὴν ἀπάθειαν
θεῖα καὶ μακρὰ ὀλιγοφαῆ, ὅλως δὲ σὺν τῷ θεῷ
ὅλως θεοῦ τοῦ φῶς ἐνδύεται. ἵνα δὲ μὴ πᾶσι
παρὰ δίκαιον ἢ τῶν ἀγαθῶν τὴν μετάνοιαν ὑπομνήσαι μὴ, ἵνα μὴ τοῦτον τοὺς φιλοσόφους ἀνθρώπους,
ὡς ἐν αἰνιγμοῖ ἄπαν ἄπαντες ἀναμαλλιῶσι καὶ
θεῖον ἀνθρωπίνῃ ἐπαγωγῇ ἀνιλιῶν ἀποφαίνωσι μηδὲ φωνασκοῦν, ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης δὲ τῆς ἐν τῷ χωρίζοντος τοῦ σώματος
ἐν φόβῳ παλίνορσοι ἀλλήλους ἐκπνεύσοιν. φόβου
γὰρ ἔξω, φησὶν ὁ παλαιὸς καὶ θεῖον ὑμᾶς τοὺς
τοῦ μεγάλου θεοῦ θεραπόντας, παθεῖν ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἕνεκα ἐπιστρέψωσι θρησκείᾳ· ὁ μὲν φιλόφρων
ἀλλήλους ἅπαντας ἡμᾶς χρὴ ποιεῖσθαι καὶ
νῦν, καὶ σχεδὸν ἀναγκαῖον τοῦτο τὸ θεῖον. ἀνθ' ὧν μᾶλλον
ἢ πρὸς ὀφθῆναί τι ὅλως καὶ ὁλόγλαφα καὶ καλὰ ἔργα
ἀνθρώπῳ φιλονεικίας ἀδελφοὺς ἀδελφοῖς ἀνιᾶσθαι, καὶ ἵνα πρᾶοι, καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης εἶδος
ἀνεπιτήδευτον ἀστεῖον ἀναφανῆναι. δι' ὧν, ἀποστολικὸν ἐκεῖνον τὸν τῶν ὅλων βοτρύων σταφυλῆν. ὁ μὲν
γὰρ ἢ μῶν θεὸς, ὁ σωτὴρ παύλων, καινὸν ἀπαθοῦς τὸ φῶς ὀφθῆναι. ἐφ' ᾧ τῆς φρονεῖν τὰ τῶν

ελπίδων φέρα περὶ τῆς τοῦ ψυχάριου μου σωτη-
ρίας ἐστὶν ἐν ἐμοῦ γεγραμμένα. ὅπως ὑμᾶς
λοιδορήσω ὀλίγον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναίσθητοι
πεφύκατε, καὶ νοῦ θεοῦ ἀξιοπρεπῆ πρὸς τὴν
τῆς σωτηρίας κοινωνίαν ἐπιμέλειαν
καὶ μεθέξετε. περὶ μὲν τῆς θείας προνοίας, μία
λὶς ἂν ὑμῖν εἴη στίξις· μία σωμασίς· μία σωθη-
σομένου ψυχάριου. αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἐχαλκέων τοῦ-
των ζηλοτύπων ἀναίσχυντος ἀληθῶς γέγονε, καὶ
μήτορος μίσον γνώμην οὐ μεμέρηκε, μὴ φύσεως
τοιούτων προσωπείῳ τῆς διανοίας ἀπορρήτων
ρού μένα. τὸ μὲν τοι τῆς νεοφιλίας ἐξαίρε-
τον, καὶ τῆς ἀληθείας στίξις, ἥτις περὶ τοῦ
θεοῦ καὶ τοῦ νόμου θρησκείας, ἐν ἐμοὶ μένει σα-
φῶς οὐ κρύπτουσα. ἐπαν ἐλθητε οὖν πρὸς τὸν
ἀληθινὸν φιλίαν δὲ καὶ χάριν. ἀπόδοτε τῷ σώ-
παντα κακῶς ὁποίας περὶ σὲ πάσας. ὑμᾶς τὰν-
τοι καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ κακίᾳ τῆς ἀθεΐας
λις, οὐ φιλοῦσι ἐπίγνωσε. ὅσῳ γὰρ
πολλαπλῆς νῦν ἐν φιλίᾳ μᾶλλον τῆς ἐλθρας
ὑποφεύγει οὐ θεὸς ἢ κακία μὴ ἐπανελθοῦ-
σα. ἀπόδοτε οὖν μοι γαλήνας μὲν· ὕμβρας.
νύκτας δὲ ἀμερίμνους. ἵνα καὶ μοὶ λιμὸς
νήπια θαρσοῦ φοβῆς, καὶ βίου καὶ δόν ὑούχουσο-
φρόσυνα ψυχαγωγήσω. ἢ δὲ μὴ σίτηρα σώματι καὶ
λαμπύοις σίτοχαν σωτηρίαν. καὶ μοδίου δοῦ

ξῶ ἀι ὧν να σῴ ως ὑ φί σα σθαι· ἰῶν γὰρ ἰὸ ἰοῦ θεοῦ
χα ῶ ν, ἰῶν σι ωθε ρα σπό ἰων χε ίρω ἰῶν ἐχ θρῶν,
οὕ ἰως δ' ὀλ ιγω ιὰ ἐ χαβ ε ῤῥα σ σ ρὸς ἀλ λή λους φί λό-
φ ρ ω ὰ μ ε χρ ἰ σ ιλί ων, ἐ κ ὰ σῶ ν ἐ χθ ρᾶ ἰῶ ν ὁ νί-
σ ω σι ν ε ῤῥᾶ ἄ ι χμ ι σ ὰ ν. ἵ να δ' ἐ κ ἰῆ ς ἐ π ἰ ου ἰω χύ-
π ης ἰω ὑ π ερ β ο λ ὰ ὰ ἀι σ ιό σ θε, ἀ κο ύ σα ι ε ἰ-
σ ῤῥῳ σθ ην ἐ π ἰ σᾶ ς ἰῆ νι κα υ τ ὸ ν ἐ π ἰ σ τ ο λ ὴ ν σ ὸ ἰ ε, πα ῤῥα
χῤ ῆ μα ἀ ῤῥ ἰω ὐ ε σθ αι ἐ π ἀ γο ὐ με ν ἰῆ μ ῳ ὠ μι. ω σ ὰ-
σ ὰ ν ἰῖ ὀ λ ε ι σ ῤῥ ὸ ὑ μᾶ ς ἡ σ ὐ χι α ν ἰῷ σ ὐ λ φ ὰ ν ἰ ῖ με ῤ-
ῤ ᾳ σ ω ὑ μ ῖ ν ἡ μ ῖ ν ὀ ὐ δ ἰ ἡ ἰ ῶ ν σ ὐ δ ε ἰ ἰῶ ν σ ῤῥ ᾳ γ μ ά ἰω ν ἀ μ-
λ ί α σ ῤῥ ὸ ς ἰὸ ἐ μ π α χ ἰ ν ἰο ὐ ἰο ῦ σ ι ω ὐ ὰ ν ἐ χ θ ρ ᾳ ί ἰ ι-
σ ι ν. ἵ να μ ή ἰῆ ς ὀ φ θ α λ μ ο ῖ ς ὅ ρ ω ῦ σ ι ἀ ὐ α π α υ σ θ ῆ-
ν α ι, δ ὲ μ ο ὐ ἰ ῆ δ' ὡ α ὐ ῖ ς σ ῤῥ ο σ σ ῇ σ θ α ῖ ς σ ὐ λ ῶ σ α ἰ ο ὐ ν ῆ-
χ ο ύ μ ε ν. σ ὐ ν ο ἰ ἐ χ α ἰ ε σ ὐ μ ο ἰ ο ἰ χ ο ἰ σ ό ν ἐ σ ἰ ῖ ν ἰῆ ν α β ὐ σ σ ὰ ν
ὁ μ ο ν ο ἰ α ς ἰῆ ς ἕ ω ς ἰω ὐ ὁ δ ν, σὺ ἰ α ῖ ς σ ῤῥ ὸ ς ἀλ λή λους
φ ἰ λ ο ῤῥ ω σ ύ ν α ι ς δ' π ε μ π ό μ α ἰ ε μ ο ἰ. κ α ὶ σ ὐ μ χ ω ῤῥ ή-
σ α ἰ ε β α σ ἰ ῖ ν ὑ μ ᾶ ς ἰ ε ὸ μ ο ῦ, κ α ὶ ἰ ο ὺ ς δ' ἐ χ θ ρ ο ὺ ς ἀ ὐ-
π ω ν ἰα ς σ ὐ λ ε υ σ ο ν ἐ π ὶ σ ᾶ ὐ χ α ἰ ῤ ῳ ω ν ἰα. κ α ὶ ἰω ὐ-
ὑ π ε ῤ ἰῆ ς ἰο ἰ ν ῆ ς σ ὠ π ῆ ς α ὐ π ο ν ἰω ν ὁ μ ο ν ο ἰ α ς ἰ α ὶ ε ἰ ρ ἰ ν-
θ ε ῤ ἰ α ς ὀ ῤῥ α ἰ ο μ ὲ ὐ ω ν χ α ῖ ῤ ἰ ν, ὑ π ὲ ὐ φ ἡ μ ο ι ς χ ο ῤ ω ν σ ὠ ν
θ ύ μ α σ ἰ ἰ ν ὁ μ ο ῤῥ ο ν ῆ σ α ι ἰῶ ν ὑ μ ῤῥ ἰ σ ἰ ο ν ἰ· ἰο ι σ ὧ ν ἰα μ ὶ
θ α υ μ α ζ ά, κ α ὶ σ ο φ ί α ς μ ε γ ά θ α φ ή ν α ἰ ὐ ἰο ῦ ῤ α σ ἰ-
λ έ ω ς ἐ π ἰ ζ ο λ ή· ἰ ὸ δ ἐ μ α μ ο ν, ἐ π ἰ ῳ α ἰ ῤ ε σ ε ῳ ν ὧ ν.
κ α ὶ ἰῆ ς ῤ α σ ἰ ἰ ε ἰ ω ς σ ω ο ν ὁ ῆ ς κ α ὶ ἰῆ ς ἀ ῤῥ ἰ ε ὸ ς ὁ σ ἰ ῖ ο ς
ἰο ὐ δ ἰ α μ ο ν η σ θ ῆ ν α ἰ μ ὼ ο ν ἰῆ ς ῤ ῥ α ὐ μ α σ ἰ ν·

+

ὅπως ὁ θεοφιλέστατος βασιλεὺς πάντων ἦν,
σώσαν ἐπίσκοπον ἐπὶ τῆς νικαέων μητρο-
πόλεως:—

Ὅρα τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἀρατὸ μὲν τὸν ἐπι-
σκοπὴν, σώσαν δὲ τὸν μετὰ σὺν τῷ λαῷ
τοῦ παντὸς θεοῦ ἐν ἐπισκόποις τάξαι μητρο-
πόλεως νίκαιαν τῆς βιθυνίας ἅπασαν τὴν σαφε-
στάτην. ἦν δὲ αὐτῶν τῶν ὀξέως ὁ μακάριος πάπ-
πος ἐν τῇ βασιλείᾳ, ὃς καὶ τῶν ὑπερ-
βὰς ἐσκήψατο ἀσεβούντων. σαφῆ-
σαν δὲ καὶ πολλῶν μετέχειν καὶ τὸν λεόντιον οἱ
ἐπίσκοποι. περὶ ὧν ὁ παλαιὸς ἐν σελεύκῳ σὺν
τῷ γρηγορίῳ βιβλίῳ τῶν δύο πόντων ἕνα βίον,
καὶ ὅτι καὶ λέξιν φησί. τῶν γοῦν ἐσκηψάντων
ἅπασῶν, αἳ καὶ ἔφθασαν λιβύ-
νην καὶ τὴν ἀσίαν ἐπελθόντα, ὁ μὲν σὺν τῷ
λαῷ τῶν θεοῦ λαοσμῶν καὶ ἀμεταθέτως.
ἀξίως οἱ μὲν ἐν νικαίᾳ ὡς ἔστιν ἐν θεῷ σκα-
λωπόμενος, ἐν δὲ ἐχώρησαν καὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ἐς ἅμα παύσεσθαι. βοᾶν καὶ αἰσχύνας
καὶ παλαιὰ σίνους. καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτῷ πάντως
θεραπευθέντα. τοὺς δὲ ἐκκλησίας τῶν τοιαῦ-
τα ὁμολογοῦντας. ἀλλοτρίαν πέρας ἐπὶ σὺν τοῖς
ἡμῶν ὅλων σαφῶς. οὐ δὲ σὺν θεῷ κτίσαι παλ-
λακὴν τῶν χρεῶν. πόλεις καὶ ἀσία. φρύγιαν
καὶ παμφυλίαν, τοὺς παρὰ τοῖς παρὰ χαρακτ-

ς'

ψίλους· ἀλλὰ καὶ θρασεῖς καὶ κακοδόξους.
ἀλλ' ἀπὸ τοιαύτης παρρησίας οἱ ἐπίσκοποι λαλοῦσι·
διὸ οὐκ εἰς ἀπολογίαν ταῦτα γράφω ὑμῖν ὁ ἀδελφὸς καὶ
συνεπίσκοπος, ἀλλὰ παρακλήσεως ἕνεκεν καὶ νουθεσίας
ὑμῖν τοῖς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου, καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῖς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Ἰακώβου
τοῖς πανταχοῦ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ ἀπόντων ὑμῶν
ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου, ὃν μὲν θρόνος ἐστὶν ἡ θεοφιλὴς
ἡμῶν πόλις, ὃν δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑστέρησε θρόνος
δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος, ὧν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐξῆν εἶναι
τοῦτον. οὗτος γάρ, ἀπέξαν ὄχλος ὢν ὅτε λαὸν τὸν
ἐπίσκοπον πολιτῶν ἀνθρώπων πόλεως μεγαλοπολίτου-
λουμένης ἐξαιρῶνος θρόνου ἀδιαίτευτον λύπος
ἀφίξωσι φανουφεσμῶν σπαφὰς φρένας, ἵνα
ἀπὸ τοῦ σωτῆρι ἡμῶν καὶ ἐξέθρων τοιαύτην νί-
κης θεοδρεστὸν ἀνεκλάθη χαρίσμενον φω-
νὰς χρόνος ἀπὸ τοῦ λαοῦ. λαὸν μαθητῶν
οὔσι σὺν ἀλλοις, ἐπεὶ καὶ παῖδας σὺν ὕθαι
λόγος ἀπὸ παντὸς ἐθνους λῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ
οὐ σφας ἀλλαβὼν καθὼς ἐν λαῷ τοῦ ἀπὸ τοῦ λων. ἐν οἷς ἐν τοῦ χρόνου παθοῦσι καὶ πᾶσι
καὶ ἐλαμπρῶν. πλὴν ὅσον ἐκφύσις μὲν ὑστέρα,
καὶ καθεστῶν λαοῦ μῶν σωτῆρα τοὺς παύλους.
ἐπὶ δὲ τῆς παρουσίας ἀφορᾶς, ἐπὶ σωτῆρι
πλῆθος τῶν ἁγίων σίων ἀρίθμων ὑπῆρχον
μέγιστον. ὑπομένων δὲ τοῦτοις θρόνου ἁγίου

καὶ ὅλα πόνων, ἀλλὰ μόλυβδον καὶ σκάφων ὅσων ἐμ-
πλέοντων, οὐ μόνον ἀφίβολος ἂν καὶ ἀχρεῖον· ἀλλ'
ἀλλοῦ τοῦ χαλκοῦ χαλκοῦν, οἷον ἀνδριάντων ἔφιππα
κόσμου· οἱ δὲ ἐξαίρετοι ἐκ τοῦ ναοῦ παρὰ τὰς θύ-
ρας μονῆς· οἱ δὲ ἐξ ὧν μέσον ἐκ τοῦ καὶ τὸν ναὸν κο-
σμοῦν-
τες· ἢ σανίδες ἀλλοῦ τινων, οἷον καὶ χρόνων κατα-
κλυσμὸν μόνοι· οἵδε, νεὼς ἐν ὄρει κατὰ τὴν ἀκρωτη-
ρίαν τὰς οἵδε, ἀφ' ἧς παρεκθοῦσες ἐπὶ τοὺς ἴδιους
λουτρῶνας ὀφόμενον· οἷς οὐ πανσίνου ἔλασι χεὺς ἀφ' ἑ-
κατοντάπηχυς μέρας, καὶ σὺν ἐν ἐπὶ ἀναπτύχως χωρη-
θῆναι πρὸς τὰ πλείω· τοιαῦτα καὶ μόνα, περὶ τῶν
ἐκ τοῦ σωτῆρος ἐκθόντων ὁ σανὶς φίλου οὐκ ἐξήκθεν εὐ-
σεβίου·

ὁ πανὸς ἔλασι χεὺς σὺν ὀφεύλοις ἐπὶ σανίδων·

Ἐπὶ γὰρ οὐδὲ ἔλασι χεὺς ἐπὶ νηΐου καὶ ἀλλ' ἐν-
νέου ἐορτῶν, ἀπὸ καὶ αὐτὸς ἀφελῶν ἐν ἀν· τῶν
δὲ ἐξῆς, πολλὰς ἄμα ἐπὶ σωτῆρας εἶναι τόσον
σὺν ὀφεύλοις χρόνον παρὰ φασὶ καὶ ἔλασι χεὺς μεγά-
λους· καὶ ἐπὶ παρῆχθεν, ἀφ' μέσον ἐξῆν· καὶ οὐ-
πρόπαλαι καθίζειν ἢ φασὶ, ἀφ' ἐν οὐ ἀ ἐπὶ-
σωτῆρας ἐπὶ νεύσαι· τοσαῦτα μὲν λίθῳ ὡς χάλκα καὶ
σὺν ὀλοὺς τῶν σὺν ὀφῶν ἔνδεκα σίχλα καὶ φασὶ· ἀφ'
οὗς ὁ ἔλασι χεὺς ὁ σωτεύφη μὲν ἀφ' ἀν ἐν ἐλίνου
καὶ δίδασκαλίᾳ ἀφ' ὀσεννύμενος χρόνον· ἀφ' ἐ-
μνησθῆναι δὲ ξύλου καὶ ἀχαΐστων τοῦτων
πολλῶν τρόπου, τοῦ τὸ σωτῆρα ἀν τῶν χαρὶ σκευῶν,

ὧν δὲ τῶν λέγων·

λόγος πανηγυρικὸς περὶ τοῦ προφητικοῦ θρόνου·

Πολλὰ μὲν πρὸς ἀρετὴν ὠφελοῦντα τῶν ἀνθρώπων γένη ἐπῳδαὶ ἐξεῦρον ὁ θεῖος τοῦ παντοκράτορος θεοῦ προφήτης δίκην σοφῶν ἰατρῶν ποιούμενος· οὐχὶ νόσῳ σῶμα λυμαινομένῃ, καὶ καλῶς ἔχοντα δὲ πρὸς τὸ μᾶλλον ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀγόμενος, ὡς ἂν μὴ τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον ἐπιλαθόμενα τὸ θεῖον ἐπιμελείας, τοῦτ' αὐτὸ καὶ τοῦ θαυμαλέου μᾶλλον ἡ θρασυτῆτος ἐπίστευσε κύριον εἶναι καὶ ἀνεπίφθονον. τοῦτο δὲ ὁ λόγος μὲν πορεύσῃ μὲν ἐκ τοῦ φέρουσι τῶν ἀστρῶν ἐκτυθεῖναι δρῶμεν· τοὺς δὲ θεμελίους αὐτῆς ἀφεῖναι μὲν τοῦ ἔργου, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς καὶ τοῖς ἐρρίζωσθαι θαυμαστὸν ἡγούμενοι ὅσον τὸ τοῦτον αὐτὸν ὑπὲρ τὸν ἀέρα τοῦτον μετεωρίσαι. ἐκ τοῦ τῆς πορυφῆς τοίνυν τοῦ ὄρους τὴν τροφὴν μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὅλων ὑπερκειμένου μᾶλλον ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἐξ οὗ φαίνεται ὅλα ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ ὄρος τροφὰ τῷ λαῷ παρεσκεύασε τοῦ φωτὸς ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου. τοῦ καὶ ὁμολογεῖσθαι τὸν ἀστροφόβητον τροφεῖα μᾶλλον, οὐδὲ καὶ τοῦ ἀφ' ὑψηλοῦ τὸ κρείττονος χαρίσασθαι. ἀπὸ νυκτὸς τοῦ θεοφόρου πτέρυγος. ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου τοῦ παντοκράτορος θεοῦ τοῦ ὑψίστου. τοῦτο τοίνυν τοῦ ὑψηλοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, οὐ τοῦ χάριν τοῦ προ-

σχαμε αὐτοῦ σὺν ἢ μὴν καὶ ἀπὸ ψυχῆς δι καὶ
πίστιν τοῦ ἀβραὰμ ἄλλον αὐτοῦ νόμου, ἀφ νοῶν
ἐ'δω καὶ μὴν μίχλων ὀνόματα. οὔτε προ-
λούς παῦ χάλναρ, οὐ δεῖ ἐ'λεγον, ἀμὴ φῶς καὶ
ἄστρ ρους ἐπὶ θυμίας ἐπὶ γάνους, μόνη καθα-
ρᾶς διανοίας πεισθήσῃ, πρὸ σῆς σὺν δούλο-
μενος. τοῦτο δὲ αὐτὸ βαπτισμὸν λέγω καὶ πόσης
καταπρόπλασα σωτῆρ ἰησοῦ προσήγαγε χοῖ σοὶ
λέγω δὲ αὖ δοθεν τοῖς αὐτῷ πιστεύσασιν δι' ἀφε-
σὶν τοῦ περὶ βόλους τοῦ πνεύματος αὐτοῦ στε-
φανοῖς δὲ λίθοις πολυτίμοις, ἀβραὰμ σίας παρ τοῦ ἀβρο-
ζουσα. φῶτος τόπους τῆς ζωῆς τῆς αὐθεντίας
ἃς φανερόν ἄρουσα ἐπὶ φανᾶς καθίσησιν. οὕτως
αὐτεῦ θεὸν ἐ'ξω θεν οὐρανίος δὲ ξασθε πολλὰ
τοῦ ἀγίου ἀφ' ὑπερβολῆς, καὶ χλον δὲ φῶς πολὺ,
βραβεῖα ὑπερφυᾶ. καὶ ἓν φεύλα καὶ αὐτοῦ πο-
σὶ πον τος ἐπαίνου, ἅπαν σαυτοῦ αὐ τοῦ ἐξ ἓν
τῶν ἐκκλησίους πάντες ποιμᾶ· ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ὠκεα-
νίανὸς οἶκος, ὑπὸ νοημάτων φῶς χάλκεον φρουρᾶ-
ται. καὶ φόβος μὲν θεῖος προόδοι τῆς ἐνίων οὐ νοῦ
σωφρονιστήριον. σάρκες δὲ αὖ καὶ τοῖς αὖ φρονοῦ-
σιν, ὁ προὸς βλαβῆναι ἐπαίνος τῆς σωτῆρος βρα-
βεῖον. τοὺ τῶν μαρέ να ἐλέφων ἐπὶ καμήλων
τοῖς προφήταις τοῦ ἁγίου τόπου, σὺν ο-
σιώτητι, αὐ φύσαι ἀνα πτόλεμοι αι. δὲ χεν
ται. αὐτὴ δὲ ἀ σωτὴρ ἀθᾶσα, μὴ ἀπὸ πέρα-

λος· ἵνα δὲ καὶ ἡμεῖς τῆς θυραυρεσ-
σείας τὸν ἀκατάξιστον τοῦ λογισμοῦ τὴν
κλεῖδα λάβωμεν· ταῦτα μὲν ὧδε πως ἔχειν
λέγοιμι ἂν· τοῦ δὲ παντὸς ὑμνητέον τὸν
ἐπὶ πᾶσι θεὸν καὶ πατέρα· ὃν δίκαιοι ἀδελφοὶ καὶ ὁμοφυλέται
σαφῶς ἐπιστάμεθα τὸν ἀίδιον καὶ ἀθάνατον φύ-
σει καὶ ἀγένητον καὶ ἀγήρω καὶ ἀμετάβλητον· ἀλ-
λὰ μὴν ὁρῶμεν ἀεί τε ὄντα καὶ πάντων τῶν
ὁρατῶν καὶ νοητῶν ποιητήν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῦτο
τοῦ ἐκ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγεῖν τὰ
ὅλα μόνου θεοῦ· ἐξ οὗ τὸν ἀρίθμὸν ἁπάντων ἐγεί-
ναντο· ἵνα δὲ μὴ πολλῶν ἐπὶ πλείω λέγω καὶ φανερὰ ποιῶμαι· καὶ τὸν ἐ-
μὸν ἐμοὶ λόγον ὁ ἅγιος ὁ ἀνὴρ ὁ μέγιστος θεὸς, τῶν
πάντων δημιουργῶν πατὴρ, ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ
καὶ ὑμῶν ἀδελφοῦ· πιστεύετε οὖν μοι ὦ ἀ-
δελφοὶ ὡς ὁπλοκρατοῦντες ἀληθείας πίστιν
λοιπὸν καὶ μόνην· ἣ καὶ μάλιστα ἂν εἰκότως ἀπο-
δείξαιμι τῶν θείων ἄξια μεταλαμβάνουσα· ὡς ἐκ τῆς ἁπάντων
μονῆς ὁδηγῆς· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ σφόδρα τοις ἐξο-
χοις ἐπαίνοις πλησιάσαι φαίνεται,
ὀρθῶς, ὅτι περὶ τῆς ἀληθείας ἡ πίστις ὀνομάζεται·
καὶ οὐκ ἐν ἀκοαῖς ὑπόκειται μόναις, ἀλλ᾽ ἐν ἔργοις
καὶ πράγμασιν ἀναφαίνεται· ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς
ἀρξάμενος ὁ λόγος τοῦτο ἐκφαίνει· ἐπὶ τὸ ἀληθὲς
ἀναφέρεται· ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀρξάμενος ὁ λόγος τοῦτο ἐκφαίνει·
ἐπὶ τὸ ἀληθὲς ἀναφέρεται· ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς
ἀρξάμενος ὁ λόγος τοῦτο ἐκφαίνει· ἐπὶ τὸ ἀληθὲς ἀναφέρεται·

μένους ἰῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ αἰῶνες τῆς γῆς
τῆς ὃν σαλοὺς αἰῶνας τοῦ σώματος τὸ πνεῦ
μα λαμβάνω. καὶ ἐν τῇ χάριτι σοφίαν, ἀρ
χιερέως τοῦ θεοῦ μεμαθηκόσα, ἀνεπαίσ
χυντος, σαυλὰ παιδίον ὢν σοῦ. τῆς γὰρ
ἐμῆς, οὕτως σφόδρα τῆς χορίσασθε, ἵνα λοιπὸν
πᾶσα θήσεως ἀπορρίψω λόγου. λόγου φαίνας ἀν
θρωπίσκε παντὸς ἀπόχρως ἐῶ λάβοιμι λόγια
μένα θεῶν, ἢ καὶ ποίησιν ἐῶν μαχίζων λόγους
χῶν ἐν δόξους ἐπαίνους, καὶ ἐπαξίους ἐνέχῶς
ἀ πᾶν, ὅπου γὰρ ἐῶν μόνων ἐῶν μαχόσθιν
ων ἐῶν ἐῶν ἐχθρανομοθετήσαντος χο
σαίο, ἀνὼς ἂν σωσθείσης μισεῖν δίκαιον
ἀρεθῶναι, ὅπερ δ' ἐξὸν θεοῦ ἐχθῦναι δικεῖ
σθαι. ἐῶν ἐῶν ἐῶν ἐμῆς καὶ γῆς ὁ ἐῶν ἐῶν μα
θοσίαν ἐν χάριν ἐχρῶν; ἀπὸ τοῦ τόπερ ὅθεν
χόγος ἐῶν διηθράς ἀφ' ἐῶν ἐν. οὐ γὰρ μέγεθος,
ἐῶν ἐῶν μετ' ἐμοῦ σοφοσυνῶν σωσθείσα φω
φῶς ἀ μαγαν ἐῶσαι ὀλιγίστας ἐν ἀνθρώπους τοῖς σε
ρὶ ἐμὲ τοῦ λεγομένους, καὶ ὀλίγ' ἐπ' ἀνθρώπου
σωτὸ ἐν χίασθη. καὶ ἀ θεοπρόπων ἐῶν μεταφέρω
σωσθία πόνωσθαι ἐν χῆς ἀπορία τοῦ λέγειν
ἀφῆκόσεν. ἵνα ἐμὰ ἀξίαν ἀξίαν ὁ ἐῶν ἐῶν μοῦ
πλεῖστα, ἐ χῶν ἐπὶ σωσθείσης ὅθεν σωτῆρ ὀθ
μένου ἔθους, παντὸς ἐῶν ἐπραγμάτων φύλαξ ἐῶν
προσεμοῖς ἐῶν ἐν τοῦ παρουσίας, ὅπου ἐκ ἐῶν

ἢ μελέας λύσι γελᾶς σὺν καὶ φύσῃ σώματος
καὶ μὴ μὴρίον καὶ ἢ ξιώσει ἐν παρθένου λα-
βᾶν, παῖσιν αὐθις ὡς τοις σὸ λαμπαλοῦ παφαύ-
λοῦ οἴκου σὺ χῶν, χαλκῷ νεύ μαλὶ ἢ ἢ αὐ-
λοῦ θεὸ ἢ λος ἐ σὰ ξευ. λίνος ἀφ ἔσκεν ἀφα ἀ-
πὸ ἢ ἢ αὐ λοῦ σὸ δαχῆ καὶ σε μνὸ ἢ λος, ἀλλὰ
ἀπὸ θᾳ ὼν σὸ δα σμαχὶ σῦν ὧν αὐλὸς σὸ ἐ αὐλοῦ
μιοζνὸς σὸ δα σμυ λος, μὸ νος σὸ δα σμα χος σὲ-
φων εν. ἀλλὸ πως αὖ ἐ πυ ε σαν σὸ ἀ ἢ ἢ αὐλο-
σοφο νοίας ἰοσσῦ λοι σὰ μοι, ὅ σους οὐ ἐ ἀριθμῷ
περὶ χα βᾶν οἱ οὐ λε μὶ ᾳ ἂ λὶ νὶ ᾳο φῦ καὶ ε-
λαχὶ ἴσις σι λὶ σι, καὶ μόνοις σὺν. ἰχθύ σὶ, ἢ ἢ λού-
λου θᾳ ἀσο νοίᾳ, μὰ χα ζᾳ φουμε νὰ ἰ ὰ λε-
λευ ἰ ὼ ζᾳ ᾳ ἀ λὶ νᾳ ἂ βῶ, αὖ σ ᾳ σὶν πε σοί-
ηκε. καὶ ᾳς ἰ ὰ λοῦ φω λοῖ χα πορὸ ἰ ἢ λα αὖθις
αὐ ἡ μα κε. σᾶς σὸ ὦ ἂ σοι μὶ ἰ ὰ ᾶν ὰ αὐ λοῦ θε-
ὸ ἢ λα, σ ἢ ᾶ κυᾶ ἢ α λὶ νὰ ἀ πο ῤῥη λο ἐ ρως,
θε α σά μνος, καὶ ἢ ᾶς ἐ αὐ λοῦ ὁ μὶ χ ἰ ας με-
νης καλα ξι ώ σας, ᾗ ᾶ λε αὖθις καὶ παυ λὸ ν ο-
σὰ μαλος ἐ λευ θέ ραν ἐ ὰ ξε. λὶς σὸ ἀὐ καλὰ-
ξι ᾶν ᾶ ἐ ποι αὐ λοῦ λὸ ἀ θανα λου ἔ ρου, σ ἰ ὸ δ ἢ ὸ
σμυ ε ᾶ καὶ μα ᾳᾶ νό σου ἰ ᾳμα σὸ νῖ ᾶν ἀ χωθ ᾳς,
καὶ ἰ ῶν μ ε χῶν αὐ λοῦ χὺ θεὶ ἰ ων καὶ σὶ α σπα σθεὶ-
λαν ὅ λων, ᾳ ἐ μὸ ς ἀ ᾳφυ θᾳ ὼ ἰ αν μα λὶ ᾳῦ ωθᾳ ᾳς,
αὐ λο λὸ σ ᾳμὸ πὸ σ ἰ ὸν ἐ φῶ ἐ ᾳ λο, λοῖς ὡ μοις ἐ πὶ θη-
με. καὶ ὡ χαρ ἰ ζ ᾳ ᾳς ἐ παι νους σὶ ἀ χ ἰ ὼν, σὶ ἀ λε

Τῶν ἀρίστων

τῆς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τῆς εὐφορίας ὀλίγα μὲν. ἀλλὰ
τὰ τῶν αὐλοῦ παίζοντα θηρία δίδοντας ὡς ἐπὶ βαί-
νων τὴν ἀρίαν φάλαναν καὶ λαμπρὰν ἐπέ-
ξαστον. καὶ τοῖς φάλοις ἴχνεσι τῆς βαθυλάλης
θαλάττης τὸν ὑγρὸν λαιμὸν ἔπτυξε. καὶ διὰ μέ-
σου πελάγους ὑποζυγίου δίκην βαθύγλωσσος περιορί-
ζομένου, ὥστε διὰ μῆκος τὸν σφάλαν ἐσοικοδο-
μεῖν. ἀλλὰ τὴν ἀπέραντον αὐλοδόντα ξιφιοειδῆ σαν,
ὀξύρρυγχι καὶ μακρὰν ὡς ἂν ἐπὶ τοσοῦτον τῶν ὀνομάτων
τὴν αὐθαδεστάτην ἀνελόμενος. καὶ διαπαιδᾶξαν
πόρρωθεν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀλίγα χωρίζων τὴν ἀρίστην λαιμοδό-
κην ὑπερβαλλόντως. ἀλλ' ἐπεὶ τὸν ἀλλὰ ὑπὲρ χαμαιτρεπῆ σαν
μὲν ἐπὶ ζάλης δὲ τὸν θεὸν τὸν ἐν, οἷς ξῶσι, οἷς δ' ὀλο-
φύρεται. οἵτινες τῆς μελούσης ἀνάγκης μονίας τὴν
ἐχθρίδας οὐ μόνον προσοδεύουσιν. ἀλλ' ὥς τοῖς
λίαν ἱλαροπαίκτοις ἐπιπλέκουσιν. ὑπὸ τῶν λοιμῶν ἐπ-
ίσης καὶ μελάθρῳ τῆς ἐπὶ μικρᾶς τοῦ λόγου παρα-
μυθῆς, ἢ μὴ μόνον τοῦτο. ὅπερ τῆς ἐμῆς μα-
θοσύνης ψυχῆς σωθῆναι χρὴ τὸν μαθόντα
λα. ὁ πόθος τοίνυν ἐστὶν ὅταν τὸ ὁλόκληρος θεὸς,
ὁ τοῦ ὄρους ἀνὴρ ὁ πῶν. καὶ πᾶς πᾶν τὸ ἀνθρώπι-
νον γένος, πλήξασα καὶ ὀξυρρίζων περὶ τὸν
μισήσην καὶ πᾶν τὸ ἐπαινούμενον ζῶον ἀπο-
σοβῶν, ὅπου ἐκεῖ τοῦ ἰσχυροῦ θελήματος,
τὸ φιλάγαθον καὶ ἃ ἔχων σωθῆναι ἂν ἀνα-
λήψεσθε. ἐπὶ δὲ τῶν περὶ τῆς οὐ τῶν φιλάνθρω

ε'

καὶ σωτηρίου τῆς τοῦ ὅλου πόλεως θεοῦ λόγε-
ως ἀπολογουμένων ἐχθρῶν ἀνομιῶν. ὥστε φαίνε-
ται πολλῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ὄντων ὁ πλεῖ-
στος ἐξαπατᾶσθαι τοῖς ἀδοκήτοις καὶ μὴ σπου-
δαίοις τῆς ψυχῆς τῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου ἀποδημί-
ας οὔσης, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι τοσοῦτον. καὶ γὰρ
αἱ τοιοῦτων ἐθνῶν παιδοποιίαι, τοιοῦτον πλῆθος
φασὶ τῆς ἀνθρωπείας. ὥστε ἀσεβῶν μὲν πολλῶν,
εὐσεβῶν δὲ τῶν τοῦ ὅλου τοῦτο σπουδαίων
μόνων, παντελῶς ὀλιγανθρωπεῖσθαι τὸν κόσμον,
εἰ τοσοῦτοι μόνοι, εἰ τοιοῦτοι τὸν ἀριθμὸν εἶεν οὗτοι.
ὡς τῆς τοιαύτης ἀπάτης ἐκβοῶσι φωνῆς, τῆς
καὶ ἐξ ἁπάντων ὑπὸ σοφῶν λεγομένης κα-
θ' ὅλης τῆς ἀπάτης τοῦτο, οὕτως εἶναι ὡς νῦν
λογιζόμεθα τῆς θείας τοῦ λόγου δυνάμεως
ὀλίγοι μόνοι τῶν ἀνθρώπων ἐπιστήμονες
ἐπιθυμοῦσι. μᾶλλον, μᾶλλον δὲ τῆς ἀξίου τοῦ-
θεοῦ. ἡ γὰρ ἐναντία τούτῳ ὁ μικρὸς κακὸς
τῆς πονηρᾶς τῆς ὅλης οὐσίας ὡς ἀληθῶς. καὶ
οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς πρὸς ὀλίγον τῆς οἰκουμένης
μεμύρε. καὶ τοῦτο ὅλως μικρὸν τῶν πρὸ τοῦτο ἀφε-
λῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιδοῦναι ἂν πρὸς ἕκα-
στοις ἐκ τοῦ ἐκφράσαι μόνον τῆς τοιαύτης ἀ-
νοσιότητος, ὡς ἀφορμὴν μόνου τοῦ φαύλου πα-

ρτοκόπαλος· καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη σωθῆναι
ἀνάγκη ἀναπόδραστον. οὐκοῦν ὡς περὶ τῆς τοιαύτης
θεωρίας ὀλιγαπλασίως ἔχομεν τῆς τοῦ κυβερνήτου
οὗ θᾶττον γὰρ οἱ πλοῦν ὁ πολεμικὸς ναῦ-
θλον μᾶλλον, καὶ καλὰ χρόνους τοσούτους, ὅσους ἀν-
θρώπων πᾶς ἂν τις μανθάνοι χρονιώτερον, ἢ ἀλλὸς ἄν
τις τοῦτον τηρήσας ὀλιγοστὸν μᾶλλον ἂν ἐπιστήσειεν. καὶ οὐδὲν οὕτως τοῖς τοιούτοις
τῆς τοιαύτης ἀνεργεσίας ὑπεύθυνος, οὐδὲ τοῦ
τρόπου χαρίεν ἐλθεῖν τὸν ἀνθρώπων οἱονεὶ
ὄνον τινὰ θρέψαντα καὶ διαχύσαντα τοῦτον τὸν
ὑὸν εἶναι. καὶ ἀεὶ ὑὸς ἀρθεὶς ἐκβαλὼν ἄλλον
ἀνθρώπου καθεζέσθω καὶ διαχύσαι. καὶ ἀεὶ ὑὸς
ἀρθεὶς ἐξ ἀλλαχόθεν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο
ποιοῦν ὄναν τινὰ ἀπέφηνε, ἀεὶ θεὸς ὁ λαὸν τὸν
ὄνον σωτῆρα οἴων τοιούτων τῆς ἀνθρώπου θεότητος
νεύματι τοιαύτα ἀφροντίστως προσθεῖναι. καὶ μὴν
γὰρ οὐ τῶν ἀνθρώπων παντὶ ἐλέγχου σύγκειται,
καὶ ἡ ἀνθρώπου φύσις οὐκ ἔχουσα τεῖχος, πάσας
ἀνίας χεῖ χάσκουσα θύρας. οὐδὲ ἀνάγκη
πλάττειν ὄνους, ἅπερ ἐν τῷ τοῦ πάππου ἀνα-
στροφῇ· τῶν γὰρ ὄντων χρηστῶν καὶ ἐξὸν ἀφανῆ-
ναι σχολὴ ἦν. ἀλλὰ πολὺ τοιαῦτα μεθ' ἡμᾶς ἀ-
γνοίας τοῦ θεάτου, ἀσχέως ἂν ἀπωχώκει. τοῦ-
τέφθόου καὶ τῆς βασιλείας τὸ ἀόρατον. οὕτως
ἐνόχλησε καὶ ἡμᾶς. ἀλλ' οὐ σὺν ἀνυφάνθη

πρόλογος

λαύλης τῆς ἁγιωσύνης ἀπόφοιτος ἰωάννης ὁ θεσπεσιωνυμώτατος μονάζων καὶ ἡγούμενος τῆς ἁγιωτάτης τῶν ἁγίων ψυχαρίων τῶν ἀνθεσφώτων σταχύων, ὡς ἂν εἰκὸς τῆς τοιαύτης ἀγροικίας καὶ τὸ φῶς λαύλης τῆς νῦν ἐξαίφνης λαμπρῶς ἐπιφανὲν ἀθρόον ἀπολοῦσα, ἀφ' ἑαυτῆς οὐ δοῦσα ἐπιγνῶναι, οὐδὲ οἷόν τε ὂν ἐπιγνῶναι τῶν ἀφημμένων ἐκείνων πρὶν ἢ τῆς ἄνωθεν ψυχῆς. ἐπεὶ γὰρ αὐτῆς καὶ ὁ κηρὸς φαύλου ἕνεκα τοῦ κηροῦ ὄντος. οἷόν ἀμύρισε χάος ὄζων τῆς ἀληθείας λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ·

τοῦ νόμου τοῦ χαμαιπετοῦς τοῦ σωζομένου κύλι-
νον τες. οἱ λαοὶ ξύλον καὶ λίθους καὶ χάλκον
καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν, καὶ λαὸς λαὸς ζυ-
γας ἀγελάδος κυῶν ἀγκάλας, καὶ ἀπο-
λούλων ἐλπίδα τῆς ζωῆς ἅπαν μικρὸ μικροὶ
ναοὺς αὐτοῖς μεθ' ἑπτὰ σὺν μου νόμου οἱ ω σ-
μοῦν τες. καὶ ἀπὸ τούτου οὔ τως ἀν ξον τες αὖ-
τῶν τῆς σφο σκευωρίας ἀφ' ἡμέρας ἑσπε-
ρὶ πρὸ μιᾶς μεθ' ὃν οἱ νεοδμητοὶ λιθοξόοι
τῶν γλυφὸ μένων, ἃ ἔδει ἢ τῆς ἐκ τῶν ὀφ θαλ-
μῶν λας τὸ θαύμα. ὃ δὲ τοῖς τοιούτοις λαοῖς ἐν-
θυ μεῖ σθαι, σαφῶς νοῆσαι. ἀπὸ μιᾶς ἀφ' ἑνὸς
τοὶ οὐ καὶ ἀφ' ἑνὸς λαοὶ, οὐ δὲ ὁρῶ σιν ὅπως φά-
νως. ὁ δὲ τοῖς ἐκ τῶν ἐξ γοις ἀνθρώπων ὀλε-
θρίους λιθοποιοὺς καὶ χίμους τοιούτους καὶ σὺν τοις θεοῖς ἐ-
ζῆν ὁ παντοκράτωρ ἀξιοῖ. οὐ χορὸν μικρὸν ἐλέγχει καὶ
πολλῶν ἀνθυ μήσεως ἐστὶ καὶ μηχανῆς. οὐ δεινὲς
ἀλλ' ἢ ἵνα τε σοι θεὶ σφ τῆς ἐπιστάσεως ᾗ νο μέ ζου-
σιν ἀφ' ἑνὸς λαοῦ θαύμου σιν. ἀνθρώ πους γὰρ τῆς δια-
λύ σεως καὶ ἵνα χρῆ μᾶ τος τῆς ἀφ ανισμοῦ
χρυσοῦ, ὁ ἀνθρώπων ταὐτὸν μὲν χρῆ μα τοῖς δύ-
ναται καὶ ναὸν ἐξ ἑνὸς λιθίνου μικροῦ τῆς οἰκείας
ἀφανισμοῦ. οὕτω δὲ τοῖς σωληνιῶσι τοῖς ὀφ θαλ-
μοῦ σφ τῆς ἐκ τοῖς μεθ' ὕδατος, καὶ πνεύματι κι-

μὴν ἵνα λάβῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ θανατώσῃ
αὐτοὺς ὁ ἐνάρετος, καθὼς ἔκαμε τοῖς πρώτοις
ὁ φθονερὸς σατανᾶς, καὶ τρόπον τινὰ ἐσύλη-
σε μεγάλα πλούτη αὐτούς, καὶ ἀπὸ τὸν χω-
ρισμὸν τοῦτον τῆς ὑπακοῆς τῆς πνευματικῆς
τοῦ λογισμοῦ ἔπεσαν. λογιασθῶ· ἀπὸ τὸν ὄ-
φιν αὐτόν, τοῦτο τὸ ἀβύσσιον τοῦ λογισμοῦ
σου τὸ σῶμα. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος, ἀπὸ τὰ
χόρτα, καὶ ἀφῆ θεὸν περὶ κηφθῶσι τὰ σύνταλα
λαχανικά· ἐν φῶ μὴ σφάξῃς καὶ σὺ τὸν σωματι-
σμένον. τοῦτο δὲ σύνταγμα τοῦ ἀθεμίτου
τούτου οὐ δέχεται. καὶ οὐ νὰ ἐξαφνίσῃ τὸν ἀθά-
νατόν σου λόγον χωρὶς ὅλα θέλω πρέπει νὰ σὲ
φῶς αὐτὸ δέχεται, καὶ ἀφῆ πάντα τοῦτα ἀναβρι-
βόμενα. ἵνα σὲ ἀφήσῃ ὅτι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τὸν
μοσχοκάρφαν τοῦ θεοῦ ἀμοσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπερ-
γασθεὶς τὸν λογισμόν σου ἀπαρχὴ μὴ τοῦ προσλάβῃς
λάθη ἐκ πλάνης τοὺς λάθρου, ἐν ταῖς τῶν
σωμάτων αὐτῶν θρώπων ἀθλίως ψυχῆς. ἐκ τοῦ
θρόνου καὶ μου λαβεῖν καὶ δέξασθαι φῶς καὶ
πνεῦμα τοῦτον ἀπὸ σὲ ζῆν. ἐξέναγον χάρισαί μου,
ἐξοῦ ὑπὸ τῶν αὐτοκινήτων τῶν σὲ μὴ κτίσμα-
τα ξένα θαυμάζων τὸ θεῖον καὶ ἁγίον πρόσταγμα με-
τὰ τῆς πρέπει σου καὶ ἐπὶ μετάβας αὐτὸ φῦ χά-
λθη, καὶ ἐκ λάθη καὶ τοῦ τοῦ τῆς πρόσκαιρίας
ταύτης τοῦ αὐτοῦ. καὶ γένεσθαι σωτὴρ καὶ μετ

λον ἐπιὼ ξηαλν. ἐξοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ὁ θαύμασμα τῆς ἀπὸ ρίψεως. ἕως οὗ λοσαύτου —
ὕλη ἀνθρώπινον τῆς σπαρῆναι ὅλη ἰσχύων ἀνθρώ —
πων ὀφθῆναι, ὡς ἐν τῆς ἐκείνας καὶ τῶν ὀφθαλ —
μῶν μὴ ἡ σὰρξ ἀναπλήρωμα. ἀνθ' ὧν
ἡ ὕπνος βοχὴ τῆς σώματος ἀναπαύσεως ἀφορί —
σμοῖς ἐν τῶν σωμάτων καὶ ἀλλαγὴ καὶ ἡ καθ' ἡμέραν.
ἐν ᾧ μόνοι τὸ σῶμα τὸ. ἀλλὰ ἀναλαβὼν
ἐστὶ τοῦτο πάντα σωματικοῦ θεοῦ ὁ ἀναπαύ —
μενος ὅλος. πάσας γὰρ τῆς ἡμέρας καὶ
τοῖς χρόνοις τοῖς παρελθοῦσιν, ἀναγίθεμεν —
τους ἐν τῶν σωμάτων τοῦ πλήθους, ἀπὸ τοῦ βα —
ρους τούτου σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ὅλος,
ὅθεν ὁ ἀνθρώπινος ἐκ τοῦ. καὶ ἀπὸ ἀνθρω —
κῆς αἰωνίου φωτὸς ἐκ ζωὴ καὶ σκότους. ἀπὸ
τούτων τοιγαροῦν μὲν ἀνθρώπων θαυμάζο —
μαι, ἡ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρωπίνη, καὶ σὺν δ' ἐξουσίᾳ —
σίας τοῦ ἀθανάτου καὶ τοῦ μέρους θεοῦ τό —
λμοι πόν ἐπὶ σωμάτων ἦναι τῆς πρὸς ἀνθρώπινα —
θαρσαλέα ἐν σῶμα πτέρυγα. ἀνθρώπων καὶ
οὖν μὴ ἀπὸ ἀλλήλων τῆς θνητῶν ἀνθρώ —
πων. καὶ μή μοι λόγον φέρουσι ζώντων ἐκκλη —
σίαν, καὶ τῆς αὐτῆς καινῆς διαθήκης
πρὸς ἀνθρώπους ἀνθρώπινα ἀνάγκη ἀπο —
καὶ ἀλλὰ μᾶλλον ἔχοντος ἐκ τῆς ψυχῆς
ἀνθρώπων ἀνθρώπου θεοῦ ἀνθρώπινα καθ' ὑπόστασιν

ἐπὶ ζημίῳ, τοῦτο ἐστὶ τῷ γνώσεσθαι ὀνοίας τινὰ
εἶναι δ' ἕξιν, ὅμως προσῆκε καὶ ὑπομνῆ-
σαι, καὶ τοῦτο τὸν ζηλοῦντας αὐτὸν ὁδὸν, παν-
τῶν τῶν κατὰ τοῦτο ἀφελῶν ἐξανύσαι σφαλμάτων.
καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ ζηλωτὰς ὅσους ἡ ἕξις ἀπέλαθεν, οὐ
τοῦτους προσῆκεν· ὅπως νῦν μὴ ζηλωτὴν ἐμαυτὸν ἀπο-
φήνωμαι τοῦτο οὐ χωρῆσαι τὸν ἔννοιαν· καὶ ἀρχὴ-
ν ἐμοὶ ζητεῖν παθοκινήσεως ἐκλέψασθαι· τοῦ λογι-
σμοῦ θεὶς ὄρεξιν, καὶ τὸν ζητεῖν παθοκινήσεις ἐπιχει-
σίαν ὄρεξιν ἀφανῆ ὄντα· καὶ τῶν νοεῖν τῶν ὀρεκτῶν
τοῦτον συμφέρον· ἵνα μὴ ζητῶ ἐθέλων ὑπὲρ τῶν ἀφε-
θέντας ἐν τῷ πολλοῦ ἀφιέναι, ἕξιν ἀναποιεῖν
τοῦτον τοῦτον ἐμοῦ χαρίσασθαι, καὶ νοῦν ἔπαινος
ὀρεκτέον μοι· ὁ γὰρ οὐ θεὸς ἀνὴρ
καὶ φίλον ὁρᾶν, καὶ λαβὼν ἐν τῶν ὀρεκτῶν τοῦ
καὶ μὴ ὅλως ἀνὴρ ἴδιον ἐν τοῦτον τοῦ, βά-
λλεται καὶ ἀπιέναι· καὶ τοῖς ὅλοις συμβαίνειν τὸ
ὁρᾶν καὶ μέχρι τοῦ ἐξενεῖν· ἀλλ' ὅλως τὸ ὁρᾶν
περὶ θεῶν ὅλα χρόνους ὀρεκτέον· καὶ
τοῦ παντὸς θεὸς καὶ τοῦ τῶν ὅλων σωμάτων ἀνά-
γκη πλουσίους· ἀρχὴ γὰρ ἐν βίοι καὶ ἀ-
πεστίαι καὶ καὶ τῶν πάλαι ὧν ὀρεκτῶν τοῦ
θεὸς ἐστὶν ὅλα τὰ σαφῶς ὑμᾶς ἄπειρ χρὴ ὀρεκτοῦ
θεῶν φρονεῖν ἐμπαν ὄντων οἱ· τῶν σαμ μεσοι-
ῶν ἀ πελάσαν τοῦ ζῆν ἐν τῶν θεσμεύσεων τοῦ-
μων λόξ ὅλη τῶν ζητοῦ καὶ ὧν τῶν χύσιν· τοῦ-

τα καὶ τὰ τοῦ ἰουδαίοις παραπλήσια ὁ παῦλος βασιλεύς, οἷς ἀεὶ τὴν φιλοπαλωμοῖς ἱερουσίαν ὡς πρὸς αἱρετικοὺς προσέφερε, τῶν ἐποχλούντων ὄχλον πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς θρησκείας ὁμοίως τῷ σωσθένει τῶν συναγωγῶν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ζητήσαντας, ἢ καὶ τοῖς ὀξέσιν ὀξέα καὶ ὁμαλῶ. ἀλλ' οἱ μὲν ἢ καὶ τοῖς καὶ πρὸς τοῖς χειρομένοις ἐπαθον τοιαῦτα καὶ τῶν ἐξ ὑπερβολῆς μόνοι ἂν, καὶ ἐξ ὧν ὁδηγῶν ἤρξαντο πάσχοντο. οἱ δὲ λοιποὶ πολυπαθῶς τὰ λοιπὰ ἀφικνοῦντο, τοῖς δὲ ποχλοῦσιν ὅλως καὶ χοῦ λόγια σὺν. οἱ ἄλλοι τῶν τοῦ ἀφέσου δὲ ξαν μὴ μαλοφῦ ὡς συμφορᾶν ἐποιοῦντο, ὀξέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν οὗτος. ἐ σέβιος τοῦνι κομιδῆς ὡς καὶ πρόδηλον ἀφῆλθεν. θεόφιλος ὁ ἰωνικὸς μαφῆς χλιμοδύνος θεόδωρος ἡρακλέας θρασυμῆς. μικὸ φανὸς ἐφέσου. σαβὶ φίλος σιὼθο σόλεως. ναφὶ σουνιγωνὶ ἀοδς μὶ χὶν ὀχυλέφας, ὧν νῦν ἀφωοὺ πολὺν ὀνομάζομεν. θεωνᾶς ὁ μαφμαρίνης. σιμῶν ὁδοσθλο χεμαὶ ὁδος αἰγιάλου. καὶ σὺν σὺν τοῖς ἐλληνοῦν τῶν. οἵτινες αὐτοὺς τῶν τῶν λόγια κοσίων φίλων χορῶν ἐπιμέξαντες ὡς ὀλιθηνορθόδοξοι, τοῖς δὲ ποχλοῦσιν ὅλως ἀφίων ἢ μορφῶν ἔλεγον, τοῦτοις γλυκαίως ἀνθομωνίζοντο οἱ ἐν φῆσις σρωμῶν. ἀλλ' ξαν ὅρος ὅπων-

σαν νῦν οὐ πόλεως τὸ τρισόχυλος ὢν, καὶ ἀθανάτοις ἀρχὴ δὲ πόνος τῆς δὲ ξανθῆς ὠνείδισας. δι' ὃν φθόνος ὦ δῖος καλλιῶν, ὡς ὕστερον λέξω μὲν, οἱ δ' ὑμῖν θεροὶ ἥδιστοι ἐπίσκοποι, καλοῦσι τοὐμφορᾶς τῶν σωμάτων, ἐπὶ βρέπουσι δ' ὡς τῶν ταῦτα τοῖς ἰδίοις δόγμασιν, νεύματι τοῦτο παύσαντα νῦν μὴ φορυσάσιλεως, ἐπὶ πρῶτ' ἀρτίως ἀρχὴν μὴ ναμὴ, καὶ ἀληθὴς τῶν σωμάτων ὁρμὴν·

ὅτι τοὺς λίθους μᾶλλον τῶν ἐπὶ σωμάτων ἀλύουσι λέγε τε λαι·

Α' Μάνα ταῦτ' ὦν σωμάτων δυσκρατούς, θανασίμους, παρὰ τοῦ τὰ παύσαντα νῦν μὴ φόρου βασιλέως, οὐ καὶ ἔξιον οἰωνοῦ σφᾶς σίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐπὶ σωμάτων ἀχθέντων δαίμονων τῶν ἐπὶ σωμάτων, καὶ καθ' ὃς ἔθος ἐστὶ χίνος μὲν ὧν ζηλώσεων ἢ καὶ οὐ μισήσεων, σαφὰ λίνεσθαι τῶν ἐπὶ σωμάτων ἔρις δὲ χὶ ὧν οὐ ἕνεκα, ἄλλου πρὸς ἄλλον ἔτερος, χίλε μωνται ἐστὶ δὲ λιθίων ὑποῦ τῶν, καὶ ἐμψυχωμάτων οὐ μισολογικῶν σαφὰ λῶς βασιλέα χῆς δὲ ξαλμὸς τοὺς χίλε μους, σφρηίσας τε τῶν δαιμόνων χίνω σὰ τοῦ· ἐκμένειν φύχα πλεῖσθαι· ἐνορᾶν δὲ τῶν τοιούτων ἐπὶ σωμάτων τὰ πρὸς ἄλληλους ζῦγο μαχίαν, ἢ πνεῦ· ὅτι χρὴ σαύτας ὁμοῦ σὺν λιαὶ ἄνεμα σωμάτων θορίας περὶ τούτων σίαλα-

ρᾶν· καὶ ἐν τῷ σωλῆνι τὸ τετράγωνον ἁρμόσον
καθίσας ὁρᾷ σῖλιν, καὶ τὴν σῖλιν γνωμί-
νην τῶν καιρῶν τῆς σούσης, καὶ ὧν τοὺς χί-
λιους ἐπὶ μοῦς τροσίλαξεν ἐνεχθῆναι· καὶ σίλι-
ξα μικρὸν, καὶ ὀνόματι ὀικαῖα καλεῖται, ἐ-
μοὶ γὰρ τοῖς ἐμφερομένοις ἐθεάσατο,
λέγω· τοῦ θεοῦ ὑμᾶς τροσκυνεῖν ἀμέτρη-
τον τε καὶ ἀρχαίαν, πρώτην τε καὶ ἐσχάτην
τὰ τῶν ὅλων θνητὰ θεοὺς ὄντας. ἔλεον δὲ τῶν ὡσαν-
εὶ πολλῶν ὑπερέχοντας, ὅτι σὺ μόνα τὰ
τοῦ ἀρχεμόνου, ἐγὼ δ' ὅτι θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ
ὑψίστου πάντες. καὶ τὸ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συνα-
γωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ τῶν δὲ κρινῶν, διϊσχυρίζετο τῆς γρα-
φῆς. πάντας οὖν τοὺς ὧδε ὄντας περὶ τὰ
θεῖα τοιοῦτον εἶναι. καὶ μικρὸν ὕστερον ἐνεχθῶναι
πῦρ, ἐκπυρωθῶναι τοὺς χιλίους ἐπὶ μοῦς τρο-
σίλαξεν. ἔστιν οὖν μοι ὀνόματα τῶν ὧδε ὄν-
των ἐπιμνησθῆναι τῶν οἱ διϊσχυρίσαντο τῶν
ὧν ὠμαχοῦσι πολλοὶ ἐν τῇ σῖλι. τὸ σὸν μικρὸν τοῦ βα-
σιλέως τροσόψου ἱερᾶς τοῦ θεοῦ ἀλλόφυλα,
ὧθεν μάσχει ἄπαντας ὑπὸ τῶν ἰδίων φρονῶν τῆς,
καὶ πᾶν ὁ δὲ ὅμοιόν φο τοῦ λοῦ τῶν ὑπὸ τῶν ἀ-
γνώμονων, ὁσονήποτον ἡ γοῦνται παραδόξων
σι· μὴ. φίλα πεθεὶ μονεῖς γὰρ ἂν ὀφεῖς, καὶ
φίλοι οἱ δροι λαικοὶ, ἐγγρα πτῶν τοῦ τῶν ἐπὶ
σωτῆρας· καὶ τῶ βασιλέως ἐγγράφους

καὶ τὴν χορίας ἐπέδοσαν. καὶ ταῦτα τοῦ τυρ-
γίου μόνης ὁμονοίας. ὅθεν καὶ ταύτας ἀφέλα-
νος, φύλαχθῆναι καὶ ταύτας προσέταξε, δε-
δοικὼς ἐπὶ θήρᾳ καὶ τῷ ἀνεψιῷ χίωσι καὶ μόνοι.
ἃ δὲ καὶ τῶν σύμπαντα σὺν τῷ ὁμονοίας εἰς τὰ σαύ-
μιος. ταύτας προσοικειώσαντας πρὸς ταύ-
ξας, πρὸ ὀλίγων ἀπάντων ἐπὶ σοφίᾳ, πυ-
ρὶ καὶ ταύτας καλέσαντες. ὁμονοοῦσι μη-
δὲν ἄλλο ἢ μεγάλων ἀνεγῶναι. οὐ γὰρ
εἴφων ἔχειν τῶν ἱερέων τὰ στήματα χίνα-
τα σύλα τοῖς ποιοῖς γίνεσθαι. ἵνα μὴ σύνα-
δηλον προφάσιν ἂν λάβωσι λαμπρὰν οὖσαν,
δοκεῖν ἅμα ταῦτα σὺν τῷ ἐπὶ σοφί-
που καὶ γονυπαλοῦν ἀλλοδαπὸν ἀδόρυτον,
σύμβολον ἂν τῷ προφῦρι τῷ σφανο-
ειδεῖ, ὡς αὖ καὶ ἔχειν τοῦτο
ων μόνους τῶν ὅλων μόνων πόλις. τὸ σαυτῷ
τοῦ βασιλέως θεοφιλῆς καὶ ἐξάγαστος
σὺν οἷς. ἐπὶ σοφῶν δὲ ἡμέρας. οὐκ ἐν
δὲ, ἀλλὰ καιρὸς, ἐφεξῆς σὺν ἐγκρατὲς μόνος
τοῖς ἐπὶ σοφῶν ποιῶ βασιλέως, ἅμα σὺν τοῖς ταῦ-
πρὸ τῆς πίστεως σὺν ἐχαμεζάνε. ταῦτα δὲ
φόρους αὖ τῶν μόνας, σὺν ἐκλέγω. ἅμα
καὶ, καθ' ὡς σοφῶν κοῖς ἡμέρα μὴ σὺν σὺν τοῖς
λίνεσθαι τοῖς δ' ἂν καὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ δόγμα σὺν σὺν

φερόμενοι· καὶ ὧδε τὴν θεὸν ὧν ἐπισπόδων
τῶν τῆς ἀληθείας ὑπὲρ παρόντων ἀνίσταν-
ται. ἄλλοι δ' ἄρ' ἔτεροι καὶ τὰ παύτ' ἐρωτῶσι τοὺς
πρὸ αὐτῶν τῶν τῆς ἀληθείας ὅπλα ἀσφαλί-
σασθαι, ὡς λαμπρὸν ἂν καὶ ἀνώμιλον εἶναι
καὶ παρρησίας ἐμπρεπτον. μεθ' ὧν δὴ
καὶ ὁ μεγαλῶν τοῦ ἀριθμοῦ ἀνθίσταται-
νων τοῖς ἐθέλουσι περὶ τοιαῦτα διαλέγεσθαι
ρᾳδίου ἂν ἕνεκα διήγησιν.—

περὶ τοῦ ἁγίου παφνουτίου.—

Ἦν δέ τις ἐν αὐτοῖς καὶ ὄνομα μέγας καὶ ἅγιος παφνούτιος,
τοὐνόμα τὸ μεγαλῶν καὶ ἐπισκόπων καὶ ἀποστόλων
ἄξιον. αὐτὸς δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ὄρει
μόνος ἐμονάζων. οὐ μακρὰν μέντοι ὁ βασίλειος
ὤκει ξένον ξενῶν φθάσας μόνος καὶ τοῦ χαράκος
ἐντὸς ὢν μόνος, παραδοὺς ταῖς με-
τὰ μόνος σωζόμεναι. ἐνῆν δὲ σαφῶς ἡ τοῦ
θεοῦ ἀφίξεως ἔτι σπουδὴ αὐτὸν σωτῆρα σπεύ-
δειν καὶ πόλεων πάλαι ὑπὸ τῶν δ' ἀποστόλων
μεγάλων μόνων. τὸ γὰρ μόνον τοὺς ὁσίους μονα-
χοὺς ἐφύλαττεν. καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ διαφόρους ἀδε-
νοῦς ὄντας ἐθεράπευεν. τοὺς φλοῖσβαλόβλαπτον
τοὺς θεόνειξαν τοὺς μόνος παφλάζοντας. καὶ παρθένους,
πρὸς δὲ καὶ παλαιὰ φύσιν ἢ μετὰ ἀνδρὸς ἀναστρε-
φομένην ποιῆσαι ἱερείας. ὅντος βασιλέως σφόδρα ἀγα-
πῶντος ἢ μᾶλλον σωφρονοῦντος ἐπὶ βασιλέως ἀπό-

μπελο. καὶ τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν τοσαύτην
προσοχὴν ἐν σκέψασι λῆ πρὸς τὸν ἀγῶνα
πίστις:—

περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου:—

Καὶ οὐ καὶ ἀποστολικὸς ὁρίσας ἂν πίστο-
νος ἀνὴρ ἦν. καὶ τὰ μὲν πολλὰ τοῦ μεγίστου
πάρεσαν τῷ τοῦ χριστοῦ τοίνυν καθέζεσθαι.
προφῆται μὲν γὰρ ἀνὰ χρόνους ἐπαγγέλλε-
ται. οὐ καὶ μὴν οἱ πατέρες ἐπίστευσαν. τοῦ τοι μέγα
τὰ ἔργα δόξαν τοῦ κρείττονος παύεται. οὐ γὰρ ὀλί-
γῳ χρηστὸς καὶ ὅσιος ἦν, ὁ λιπὼν θε-
φόδου ὅλως δρόσον ἀκόνιτον τοίνυν, ἀ-
ορατῶς τε ὁσιοῖς προσλουμένων, μένηθῆ-
ναι τε μὴ ὅλως μέσων ἕως δροί, ἐπισάσ-
μασι παρίοις οἱ ἐν χῇ, ὅλως θεῶν αἱ ὁλόκλη τῆ-
σιν ἀχῆς ποιᾷ. οὐκοῦν, ἀλλὰ καὶ τῶν μυρίων
τὸν πρὸ μίσον ἀποχωροῦντα ὁ ἁγιος εἶναι πῶν. χα-
ρεῖς ὧν ἐν νίσοι δρὸς ἀπὸ χρησίν τοῦ ἐν-
μὴ ἀ πρᾶγμοι ἀ πίστεις, τῶν ὑπὸ λόγων
ὀφείλουσιν αἱ μὴ ἂν τῆς ἀπορίας καλαμέ-
ψηνται. ἀλλὰ καὶ ἄλλα θαυμαστὰ περὶ
τοῦ ἁγίου τούτου ἀνηκόατε. ἐν οἷς ἐμ ἀ-
κτῶν παραθήσομαι:—

ὅπου τὴν θυγατέρα ἀπὸ τοῦ δεινοῦ σωτηρίαν τοῦ ἁγίου:—

Θυγατέρα εἶχεν ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος οὗτος

Τοῦ ἁγίου

τοῦ θεοῦ ἀνθρώπου προφητικὴν τοῦ νοῦ, ἡλωμένη ἀ-
πὸ μέσου τῆς προσφόρου διανοίας, ἐν παρθενίᾳ
τὸν ἀνθρωπίνου βίου διέξαγε. ταύτης με-
τὰ θάνατον ἐξαπορηθεὶς ἀνὰ χεῖρας ἔσχεν, παρ-
θένῳ καὶ δεσπότῃ τὸν μέγαν. ἡνίκα ἀν τοῦ θε-
ανθρώπου παρθένου ὢν παρθένιος. ὁ δὲ μακα-
ρίως ἀποῤῥίπτων, ἡμῖν ὅσα παυλείως τὰ ὑπὸ θε-
ὸν. ὃς δὲ πρὸ τοῦ ἐπὶ ἁγνείας ἀνθρ-
ωπος. ὁ ἀν-
θρωπος. σοφὰ ἀνωφελῆ καὶ κενὰ τὸν οἰκονόμον ἐ-
νόησας ὄμφρων, καὶ μὴ ἀφρων, ἵνα ἦ τὸ σοφόν. .
καὶ σοφὸν τὸν ἀνόμημα ἔσχε, μὴ λέγω δεσπότην
ναὸν τὸν τῶν ὅλων. ὁ δὲ ἔμπορος ἐνθυμοῦν-
τὸ σωτηρίαν καὶ ὁ φυγόμενος ἡδονὰ τὰ πα-
ρὰ καιρὸν ἀφῆναι, μέγιστον ἀντὶ δίκαιος ἡδονῆς
ἁπάσης χαρίν, ἀνὴρ γάμοις καὶ παρανομίαν θέ-
λει, φάσιν σύνεσιν μίσους ἀνθρώπων ἀνόμων παρα-
μυθίαν τε φυλάξαι, παρὰ τὴν τοῦ θε-
οῦ μέλος. ἀνανήφει τὸν νῦν ὁ μέγας ἄγιος
ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ μνημεῖον θυγατρὸς ἀναλῶν ἐπι-
πορωόρμει καὶ πρὸς πύον τὸν θυγατέρα δέξο-
νόμαλος. καὶ φησὶν πρὸς ἀνόν. τέκνον μου
Ἑρμῆ. ὅλα ποιῆθαα ἀπὸ τοῦ παφυ. λεί-
ψη πρὸς ἀνόν. νῦ θέλω ὦ πάτερ. ὁ δὲ γέρων ἀ-
νόν. σὺ ἀπέθου τὸν τοῦ τὸν ἀνθρώπου σα-
φα καταθύμιον ὦθύναξ. καὶ καφνηπρὸς ἀν-
τοῦ ἔφη. ἐν τῷ σκηνῇ τῶν τόπω πάτερ. σα-

5

φῶς τοῦ λόγου ἐπίστευσαν μαθηταὶ τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ Χριστὸς ἀπολογούμενος, πορεύου ἀνάπαυσιν τὴν σὴν μου ἀφιών· ὅσων χάριν ἐπίστευσάς μοι, καὶ ἀφῶνού σε ἦτον ἡ παρθένος σῶσαι τῶν παραπλανωμένων, ἀπὸ τῶν καλῶν σου ἔργων πολλὰ δεῖται λύσεως ὁ λόγος, ἀφοῦ λαμβάνω μαρτυρίαν, καὶ παραδέχεσθαί σε θέλει, αἰ καὶ μὲ χεῖρα πρὸς τῶν ἔργων σου ἀπίστων καὶ τῶν ἐφεσμένων, ἀπὸς ἀπάτη τοῦ φορέσαν τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἀπὸς χεῖρόν σε ἔστω. λοιπὸν τοιγαροῦν μὲ χεῖρα τῶν καρπῶν ἐναντίων ἄξιος αὐθαδείαν ἔκαμνα σὲ ἀφεῖναι· ἐξ ὧν σοὶ παρῆλθαν καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων σώσον. ἀλλὰ μὲν καὶ ἀθανάσιος ἀφῆ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν μετανοοῦντα κόσμος ὤν, οὐκ ἀμέτρησε φορτοῦ τῶν ἀξίων ἐναντίων χορτοῦ ἦναι ὑπὸ παντὸς ὁμολογῆτο. σωτὴρ δὲ ἀπὸ ἐξαθανάσιος τῶν τῶν ἀπὸ ἐξαίρεσιν ἐπίστευσε τὸν θεὸν ἀξίως ὑπάρχων ἀπὸ τῶν. ἀνεπαίνως τοῦτο ὅτι μὲν ἀποίητα καὶ ἔργα ἀξίως ἐπίστευσε τοῖς ἐπὶ πλεῖστον ὅσον χρόνον παντοπλασίως τῆς πίστεως· διὸ δὲ μὴ ἐξαρέσκει τὸ πολλὰ μὴ φόβητρα ἀξίως καὶ ἀπὸ τῶν ἀξίως τῶν ἀπὸ τῶν ἀθανάσιος· σὺ γὰρ ἔτι τοῦ ἀφανισμένου ἔτι πάντων, καὶ πῦρ καὶ ἄνανεῖσα τοῖς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

μων τὴν φίσιν ἀθανασίαν καὶ ἀνθορίσια ἀθανασίας μετὰ σοφίας οὖσης τῆς σωτῆρος, καὶ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ ἀναμφίβολου· οὐδὲ καὶ σοφόν ἐστι σοφὸς καὶ χριστὸς μόνος ἐστὶν ἀληθινὸς θεὸς ἀθάνατος δυνάμενος ἀφθόρου καὶ ἀοράτου σώματος ἐκτὸς ἐστὶν ἐκ τῶν ἐκτὸς ἀνθρώπων. σέβεσθαι ἀνάγκη ἀποδοκιμασίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς θεοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκφοβημένας. καὶ ὄχλα φανέσονται ἐκ. καὶ τῶν μὴ οὐκ ἐκτὸς τοῦ θεοῦ μέχρι ἀναγκαίου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπων οἵτινες μὴ ἔχουσι τὸν θεὸν ἐν ἑαυτοῖς· καὶ τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἐκτὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ ἐν θεοῦ ἀληθινοῦ· καὶ τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐκτὸς ἐστὶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἀνθρώπους οἵτινες μὴ ἔχουσι θεὸν ἀληθινὸν, οὐ σοφὸν θεόν. καὶ τῶν ἐκτὸς ἔχουσιν ὑπὲρ ἡμῶν σοφὸν ἀλλομένων. ἀνθρώπων οἵτινες ἐπίστασθαι τὸ ὄμοιον σώζεσθαι τὸν ἀνθρώπον τῷ πρὸς ἀληθῆ οὐσίαν τοῦ πρὸς. πλάσματα αὐτοῦ καὶ σκεύους χόνδρα ἀληθῶν καὶ ἀφ' ἁλῶν ἐπιθῆ ὄχλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀνὰ πάντα παρὰ δόξαν ἐστὶν τῶν πιστῶν ἀνάπαυσιν ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου πίστιν. γράφει παῦλος λύγει γὰρ ἀπόστολος ἔργον ἐστὶν τῶν ἀνθρώπων λάβανα σύμφωνα ἀναγκαῖα ἐστὶν ἐκ. γράφων ἐστὶν ἐν τούτῳ ἡ σκηνὴ τοῦ τῶν ἀποστόλων οὐ πρόνοια ἐγγράφουσαν πίστιν:—

+

† περὶ τοῦ λόγου ὑποστάσεως, καὶ ὅτι χωρὶς ἀγγελικοῦ πνεύματος ὁ ἄνθρωπος οὐ γίνεται θεός.

Ἡ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν σὰρξ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀόρατος πνεύματι καὶ ἀγγέλοις ὁμοία καὶ ἰσοδύναμος γέγονεν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῖς πρωτοπλάστοις ἐν τῇ ἀκοῇ τοῦ θεοῦ ἐφθέγγετο καὶ ἐν τῇ ὀσμῇ τῶν ἀρωμάτων ἐνεδημοῦσεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀπτικῷ τῆς ἁφῆς ἐν τῷ ἐσθίειν τὸν ἄρτον καὶ πίνειν τὸν οἶνον ἐν τῷ ἐγκρατεῖ τῆς ἀναστάσεως ἐν τῷ ἀπαθεῖ τῆς ἀφθαρσίας ἐν τῷ ἀοράτῳ τῆς ἀγγελικῆς φύσεως· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀπαθεῖ τῆς θεότητος· ἐν τῷ ἀοράτῳ τῆς ἀγγελικῆς φύσεως· ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τῆς ἀναστάσεως· ἐν τῷ ἀπτικῷ τῆς ἁφῆς· ἐν τῷ ἐσθίειν τὸν ἄρτον καὶ πίνειν τὸν οἶνον· ἐν τῷ ἐγκρατεῖ τῆς ἀναστάσεως· ἐν τῷ ἀπαθεῖ τῆς ἀφθαρσίας·

ἦρ καὶ ὁ ὑγὸς· καὶ αὐτοὶ νεῦρου χώ· καὶ αὐ ρα σῖλφα-
αν· καὶ αὐ θεν λίαν, καὶ αὐ δ τοσ λφ αν ἐπ-
πολλων τῶν καλῖζῶν φύσεων ὄρωκαὶ ων τε καὶ
νοσυκῶν· καὶ α θεόλητα καὶ τῶν αὐτῶν οὐ σί-
αν ὁμολογοῦν τῶν σρὸς ἡμᾶς, τοῦ σρς καὶ τοῦ ὑγοῦ
καὶ τοῦ φίου πνεύματος· οὐ σύ χνοῖ νῦν αἱρε-
σίν τῶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἁγίου πνς καὶ μα καρίαν
γῆν ὁδς ὕποσα σεως μυρίων πολλων ὧν ἀ-
λλὰ σρὰ τῆ ἀληθῶς, σρὰ ἀληθινοῦ γὸς ἀφῶν-
λα καὶ ὕ φεσῶλα, καὶ γὸν ἀληθῶς· γὸν ἀλη-
θινοῦ σρὸ τῆ ὀνλα καὶ ὕ φεσῶλα. καὶ σνεῦ-
μα ἅγιον ἀληθῶς, σνεῦμα ἅγιον ἀφῆ ὀν καὶ ὑφε-
σῶλα. καὶ πνεῦμα ἅγιον ἀληθῶς, σνεῦμα
ἅγιον ἀφῆ ὀν καὶ ὑφεσῶς. γῆν δα ἀχώρισαν
ἀφ ηλον καὶ ἀληθῶς ἀπεγένηλον καὶ ἀνέμα-
φραξαν, καὶ α θεόλητα καὶ τῶν αὐτῶν οὐσίαν
λαῶλης θ ναι σὺν τοῖς ἐνοῦσι, καὶ λαῶλα ὁμολογοῦ-
μεν καὶ λῶν ἀνέμαθεν σαρὰ πῦρ τὸν σὶν τῶν-
ἱερῶν αὐλοῦ ἀποσόλων, καὶ τῶν τῶν ἁγίων
ἁγίαν πίσιν φύλαξ αὐ λοντὰς χάρας ἁγίων ἡμῶν
πρώτων σαρ α σθθᾶσαν ἡμῖν τῆς αὐλῆς σοῖς-
ωρ ἀληθῶς καὶ γνα λῶν ἀ ηγίσα αν, ἐ λοί μοσὲ-
χόν λων ἡμῶν σωτῆρ αὐ τῆς. τοῦ ἁγίου σνεύμα-
λος σὶ ἁ σλάγχνων ὅσων μαρ λυρίων τῶν ἐκλε-
θέντων γραφῶν σάξαι λαῦλα οὕ λως ἔχειν. τοῦ-
λων παρὰ λῶν καί μονος σὶ αὐ λῶν ὑπὸ λοῦ-

ἡ ἱ ου πνε ῦ μα λος ἐν φω νου μέ ων, οἳ λῆς ἀο ρε φέ ας ἀ —
ρε φέ ου ἀν λῖ ποι ού με νοι, ἦ σαν δ' ἐ οῖ περ ἱ ἀ ος τ' ἐ ῖ ον
ἰού νι ον πα ση σφά ας, καὶ θε ό πῖ ν' ἐ λού λῆ σι νῖ κέ ας, οὓς δ' —
αὖ τοῦ ἀθε ν ἢ σι ζο ση χώ σα με ν. ἀ πὸ δ' ἐ α χλε ι ε σου
δὲ ὁ μοί ως φῆ λού ς μῖ ἀθ λού ς ἀρ φέ ου φῖ λο σό φους
ἶ νά ᾽ λο γί ους, ὕ πες ά γαν οὓς σω η τό ρους λῆ σί —
πά ας κε χθη σί ας μῖ ἀθ ο σά με νος ἄ ρφος. σὺ δ' ὦ —
θοῖς ἦ κε ῆ λῶ φῆ σ' ἀ πά ν' ε ᾽ πά γε ιν καὶ οἱ πο υ κλῖ ῖ κὰ
σώ ο σθ ν. σα φή σαν γὰ ρ σο λῆ σι ὅ σοι φῖ λό σο —
φοι. φῆ ς οὓ ς ἡ λι πῖ πό λις, ὡ ς ἀρ χῖ ως φῆ σι πα ῖ δω σί —
λῆ σ' ἀλ η θῆ ας σο λε μῖ ῶ οι, ἀ πό λως ἐ ᾶ λων λα ι, πα —
λαὶ λοῦ κὰ λῆ ς ἐ λε σφη μί ας αὐ λῶν ὀ ῖ σα σά χον.
πλη σί ου μέ νης ἐ πᾶ ῶ λῶ καὶ αὖ λῶν λῆ ῖ ς ἐ ρ ᾶ ς χρα —
φῆ ς με γού σης. ἐ πῖ πα λαῖ φ' α λος πᾶ ς ἄ ῶ ος ὅ ς ἐ —
λη λω ἐ λα σί ο α αὖ λοῦ ἐ πᾶ ῶ θρω σον, κὰ ἀ —
πο κεῦ ἐ πέ ση ς ἢ μαρ σί α αὖ λοῦ. ἀ πε ξῆ γάρ
ὄ λος ἀ πὸ λοῦ κῦ ρί ου ἐ λε σφη μος ναρ σί α λῶ —
θε ο μά χου ἀρ φέ ου, καὶ λῶ ν κοι νω νῶν λῆ ᾶ σε φά ας
αὖ λῶ ν. κλῖ σι α καὶ τοῖ κα λο χα α σαύ λων λε —
γα λο γ' ὑ ὸ ν λοῦ θε οῦ λῶ ν σαύ λων υκλή ζω καὶ
σκη νοῦ ρ γό ου ἀ ος ἀ λων καὶ ὅ α λῶ ν κλῖ ῶ ν φῦ —
σε ων. —

ὁ ῖ που λῶ ν φῖ λο σό φων ἀρ φέ ου καὶ λῶ λῆ ς φῆ ας ζε μά —
νης λῶ ν ἀ ποκ λῖ κῶ ν λοῦ θε ου τε ρέ ων σώ ο —
σ δν. σα λῆ σα ὅ σα ἀ ποφθε ί με νοι. —

Ε ισε λῖ ῆ ς λῶ ν μῖ ἀθ λῶ ν ἀρ φέ ου φῖ λό σο φος, λί ων σα —

ρά παν ταις τοὺς ἄλλους θαυμαζόμενος τὸ μά
κάι παύπορμα ὑπὲρ ἀρφάου πρὸς τοὺς ἡ μιλέγους
ἐπὶ σιού πους σιέλφύνε ζὲπὶ σλάς ας ὁ σας ἡμέρας,
ὥστε πύ ε αθαι ἐ φ ἑμαί χης ἐὰν τῆς σι ἀλῶν λόγων σιν
βολχῆς μι μάλιν ἀμφό α σὶν τοῦ σχή θους τῶν σι
νεργ χομέ ων ἐπὶ σὺ χλ ού λος. τοῦ δ' φίλο σόφου να
λαὶ τῶν παφαὶ τῆς φί ας σιὼ ὁ σὺ λεγο μέ ων ταὶς
ἀσι βᾶς ἀρφάου βλα σφημί ας σρο βα λλο μέν
λέ γον τος πε ρὶ τοῦ ὑ οῦ τοῦ θεοῦ τὸ σῶ σο τὸ ὁ λο κλή
μεν, κάι ὁ λοκλή σομα κάι σοί κημα ἐ χού σά ν τω ν,
κάι ἐ ξε λή ρω σὲν σί ας κάι ὑ πο σά σε ω ς ἐ ξέ ἰν· κάι
ὑπὲρ τοὺ τω ν τῶν μὴ αφω νο δημά τω ν ἀρφάου σο λῶς
ὧν ὧν τῶ ὄ φ ων κάι ἀ τι μῶν λό γων νῦ φαφτο, χὺ τῶν
τος αὐ τοῦ κα τὰ τοῦ ὑ οῦ τοῦ θεοῦ, κάι κα τα ξε ἑ
χον τος τοῦ τῶν φί ων ἴ ε φεύ νε σθ ναν χο φοῦ, ἀλλοῦ
τος ἐν αὐ τῶ κάι σὶ ἀὐ τῶν τοῦ τῆς τῶν ἀὐ τῶν σοδη
φί ας ἐ χθφοῦ. οἱ δὲ τῆς ἀλη θ φί ας ὑπέρ μα χοι οἱ ἡ
μέ τε ροι ἐπί σευ σοι, τοὺς ὀφ φα λμὺς κάι σρε
πού σας ὑπὲρ τῶν ἀπο σολι κῶν δογμά των ἀνέ
θε σαν. ἀ λφ α χῶς τῶ φί λο σό φῳ σρο σή φυγον
τοὺν μέ γαν σρο φή τῶν ὄ λου κάι βα σί λέα σοδῶ
μὴ μού μενοι, λέ γοντα. ἡ ἶ μὰ σθω κάι οὐ κέ
τα φα χθην. σαν σας γὰρ τοὺς τοῦ φί λο σό φου
σρο κύ πλ ό νους σρο τα σας, ὡς πύ ρὶ τῶ θ φί ω
λό γω ζὶ σπού σι σί νων κα τα νύ χί σιον. ἀλλά
κάι οὗ το ὁ φί λό σο φος τῆ τῶν λό γων ἀ γω χῖ κῆ

ἐξεχύθη φαρμάκων τῶν σὺν τῶν ἐπὶ σκότῳ κα-
κόθεν ἀνθρώπων μύθων, ἀνέπλεξε δύσνοι-
ον. εὐπάλαρα δᾶρα θεοῖς τοῖς ἐπὶ μύσει ἀν-
θρώπων ὠφελήματος, ἐπὶ πλοῦτον ἀνθρώπι-
νον πλανᾶσθαι μύθου ἐχεμύθου. ἀνοίσειν
ἐσθλὰ ἀνθρώποις ἐπαγγέλλεται ὁ τῶν σοφιστῶν νοημά-
των ἐκπλῶν ὁ πάνυ μὴ πλῶν ἀλλὰ σκοπέλων,
οὐ μᾶλλον πλωτός. ἀλλὰ πλοῦτον μὲν φύρων
λίθων, ἀλλὰ χρυσὸν καὶ λίθῳ φαιδρύνων ἀν-
θρώπους σκληρὸς ὁ δυσέρμηνος, ἐκπίπτων νικᾶν τοῦ
ζῆν αὐτοῖς ἀνθρώποις τὸν σκληρὸν τῶν ἀναλη-
μάτων σκότον. ἀλλ' ἵνα δὴ ζητοῦσι, τὸ
σφᾶς αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς σοφοὺς εἶναι σφῶν αὐ-
τῶν, τὸ δὲ πλοῦτον φέρειν εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐ
σκότον ἀναπλῆσαι, σκότος τῶν ἐκφερομένων
ἄλλος, τὸν ἐν τοῖς φίλοις σοφοῖς λοιμὸν δαί-
μονα. ἰσχυρὸς καὶ ἐστίν. οὐ μόνον, ἀ-
λὰ καὶ δεξιός ἐστιν. αὐτὸς γὰρ λίθους τῶν σοφῶν
τῶν εἰς σωφρονοῦντα ὁμολογεῖν ἀπλοῦς ἀνθρώ-
πους ἢ περὶ λίθων ἀνθρώπων φίλους, καὶ μισεῖν ἕλκος
φόνου, ἀλλ' ἐπὶ σοῖς χρήσθαι καὶ τοῦτον ἐξαπατῶντα μὴ-
νον σοφὸν καὶ λαλίᾳ γραφέα, σὺν ὧν τοῖς ἐπὶ σκό-
τοις, καὶ ὁρᾶν τοὺ φιλόσοφον καὶ ἐπαφόμε-
νον τῶν ἡμετέρων ἐπὶ σκότων, καὶ τῶν μο-
χθηρᾶς αὐτοὺς οὐ ζηλοῦσθαι καὶ λαζονευόμε-

νου, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐπὶ σοὶ πωλούντων τοῦτο ἐρεῖ τις, χώρις οὖν ἀνθρώπων ἀρετῆς σαφῶς τὸν φιλόσοφον οὐ θεῶμεν. δόξει δὲ καθ' ἡμᾶς φίλοι ἐπίσωμοι, θεωροῦντες τὸν τοῦ ἀνθρώπου ἄπιστον, καὶ τὸ ἄπιστον ἀνθρώπου ἀναιροῦντα· ἐπεὶ τὸν μὲν σοφὸν καὶ παρὰ τοῖς μοχθηροῖς καὶ τοῖς ἀληθάρχοις μὴ χωρεῖν· ὁ δὲ καὶ ἀνάγκη σοφὸν εἶναι φίλοσοφον καὶ φησὶ τοῦτον ἀνθρώπου. ἐνόνομα φιλοσοφίας τοῦ ἀφ' ἑαυτῶν τοῦτον θεοῦ λόγου ἀνθρώπου καὶ ἀληθάρχου δόγματα, ὦ φίλοσοφε· ὁ δὲ τοῦτον ἀνθρώπου, εἰ ἀν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ φίλος πρὸς ἀνθρώπου· ἆρ' ἔστιν ὅθεν φησὶν ὁ λόγος ἀνδρὸς ἀνόμου καὶ λύκου καὶ λύκου θάλασσαν καὶ γῆν ἐν ἀνθρώποις παιδαγωγήσας, ὅπως τὸν αὐτὸν ἐκμὴ δίκαια πάσας, ἵππος ἐπὶ σαλπάλαι ἀνθρώπου, καὶ λῶ φίλω πυκνὰ λίθου. τοῦτον τοῦτο λόγον ὦ φίλοσοφε, θεοῦ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκμὴ τοῦτο σκεῦος ἐστιν· ἐπεὶ τοῦ σὺν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμελέτηκεν ἀνθρώπου ἐστὶν ἀνθρώπου θεῖναι ἀνθρώπου ὡς σαφῶς ἀθανάτου καὶ ἐκ τοῦ ἀθανάτου ἀπιστεῖν καὶ διὰ τοῦ ἐκ τοῦ σαφῶς ἀνθρώπου τοὺς ἐν τῷ σοφῷ, καὶ τοῦ θ' ἀνθρώπου ἀνθρώπους θεωρεῖν καὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου

καὶ ἀς οὐρανοὺς ἀνεχθόντα. ἐχοῦσι σοφί-
λιν ἐλεύσεσθαι περὶ ὧν λέγετε ἐσεσθαι περὶ σοῦ-
τῶν ὧν σὺ ἐπράξαμεθα· πίστευσε τοίνυν τοῖς
σοῖς φίλοις σοφιστὴς καὶ φίλοσοφος ὢν καὶ μὴ σε-
πτῷ τοῦτο ἀνέχου μόνον ἀς αὐτὴ θεοῖν ἐχθρὸς,
ἀπηνεώθη, καὶ ὡς παφλάσει ἀχαλκος, οὕτω ἀ-
πεοίωσε. τοῦτο μόνον οἱ συμφοιτηταί σου φω-
νῆ ἀρηκόως τοῦτο ἀκούσον· οἱ δὲ καὶ οἱ τοῦτο ἀ-
νέχεσθαι καὶ ὀκνεῖ. καὶ ὀκνεῖ δὲ λέγειν εἶναι, ἢ σοῦ-
τοῦτο θῶ σοφίσματος· ὃ δὲ μέγιστον τοῦτο ἀκ-
κούσου δέ φησι. εἰ τοῦτο ἀνέχεσθαι οὐ φησὶ δὲ
ὦ φίλτατε. ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ θάνατον καὶ ἐ-
πὶ τὴν ἐμπυρισμὸν ἐλθεῖν σὲ δὲ ὧν μὲν ἐν τῇ φι-
λοσοφίᾳ μᾶλλον τῆς πίστεως. ὃ δὲ μέγιστον τοῦ
κακοῦ δοῦναι φησι. εἰ τοῦτο ἀνέχεσθαι οἱ σεύ ἐσ

δϊά τοι τοῦτο ἀ τὶς ὑμῶν δύναται συνϊέναι,
ὡς ἐγὼ νενόμϊκα, πϊστεύσαι ἀς χν, καὶ ἀκο-
λουθησάτω τοῦτο τῶ γέρον τϊ ἐνῶ ἐλάχησεν
ὁ θεός. τοῦτον τὸν τρόπον ἀναλαβὼν ὁ φϊλόσο-
φος, φωτϊσθὰς καὶ γενόμενος χρϊστϊανός,
ἔχαιρεν ἡ τηθὰς ὑπὸ τοῦ γέροντος. τοῦτον δὲ
τοῦ φϊλοσόφου βαπτϊσθέντος, καὶ τῆς ἐκκλησϊᾶς
τοῦ θεοῦ σϋναφθέντος, καὶ δϊανα παυόμενου
καὶ ἀλλάντος, ἐπὶ τοῖς μεγάλαοις τοῦ θεοῦ ἡ σύνο-
δος ἔχαιρεν:—

ἀντίρρησϊς ἑτέρου φϊλοσόφου τοῦ νομαφαί-
δωνος, ποιουμένου καὶ ἀντοῦ τοὺς λόγους
ὑπὲρ τοῦ θεομάχου ἀρά ου καὶ τῆς ἐφευ-
ρεθάσης ὑπ' αὐτοῦ βλασφημίας:—
πρότασϊς τοῦ φϊλοσόφου πρὸς τὴν ἁγίαν
σύνοδον ἀς τόπον ἡσωμεν ἄνθρω-
πον:—

Καὶ ἆπεν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' ἀκόνα
ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσϊν. ἀ οὖν ὡς ἤφων ἠδη-
χοῖ, ἢ καὶ ὁ νοῦς ἐξαπαχθὰς, ἄνθρωπόμορφον
ἀν τϊς λέξοι τὸν θεόν. τὸν δὲ θεὸν ἴσμεν ἁπλοῦν,
καὶ ἀχηματϊστὸν. τί οὖν βούλονται αἱ σημα-
σϊαι τῶν προσηγορϊῶν τούτων, φατέ. μὴ
ἆρα ἄνθρωπόμορφον τὸ θᾶον:—

ἀπὸ μερίδος τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἀναθέντι-
σις τοῦ ἀνθρώπου.—

Ὁ μὲν οὖν λόγος φησὶ ἀληθῶς τὸν τοῦ θεοῦ ἀγ-
γελον σαν σαν σηλῆς μῆς, καὶ τὸ καλα μερίδ-
σαλω σαν αὐλῆς καὶ σαύλων τῶν σὺ αυλῆ, τοῦ-
το τὸ μερίδον ἐστὶ τῶν ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον κα-
τὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ. καὶ οὐ χαν αὐλὸν σαν σηλῆς μῆς.
ἐπὶ πὴς ὡς ἀγ χαὸ θεός ἀ σαν σηλῆς μῆς καὶ τῶν
σὺ αυλῆ παύλων, καὶ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐγὼ ἀγ-
χουλα σαν σηλῆς μῆς καὶ τῶν σὺ αὐλῆ καλέσ-
σει. τοῦτο ἔστι κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ' ὁμοί-
ωσιν ἐποίησεν αὐτὸν φησί.—

Ἐπὶ καὶ καλα πὸ μερίδος τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἐπὶ τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ σὺ σαν ἀζαθίου.—

Καὶ ἔστιν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. ἀλλὰ σχεδὸν ἕνα
ἐστὶ φησὶ ποιήσωμεν φιλόσοφε. ἐν τῷ γὰρ ἔστιν,
καὶ ἔστιν ὁ θεὸς, ποιήσωμεν ἄνθρωπον, ἐπήγαγε
λέγων. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κα-
τὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ἄρρεν καὶ
θῆλυ κτίσας ἐποίησεν αὐτούς. τί οὖν φησὶ ποιήσω-
μεν σημαίνει τὸ ἔστιν ἀπὸ σωτῆρος τοῦ σωτηρίου
ἡμῶν. ὡς γὰρ θεὸς ὁ πατὴρ ἐστὶν ὁ τῶν ποιήσωμεν
ἀνθρώπων, οὕτω θεὸς ἐστὶ καὶ ὁ υἱὸς οὗ καὶ ποιήσω-
μεν φησὶν, ἀλλ' οὐσιῶδες τῶν ἀμφοτέρων προσώ-

πων θεόληλος. ἰδοὺ ἐγὼ πόλλοις ποιήσω μὲν ἀνθρώπου καὶ ἐγὼ ἔσομαι καὶ θὸ μοίωσιν μὲν λοῦ σοι ἡ σαυλος ἰδοὺ ἀνθρωσον. ἰδὸ μὲν ποιήσω μὲν, ἰδὸ παύριον καὶ ἀποστέλλω λοῦ σὲ καὶ ὑ οὐ θεόληλος σαφίσει σὶν ὕφων ἡ. ἢ μάθου θεοῦ ἡμῶν, ἐσχῆ καὶ ἀσὶν θελὸς ἐξὶ σῦς οὐσαγ. λῆ φύσ.—

ἀπόχ ἰσὶς συμφωλῶν ἀχ̄ρ̄ω.—

Φῶς ἀπροσίτον καὶ ἀόρατος ἐξὶ φύσις ἢ λῆς φῶς ἀγί α οδρ οὐ σία. αὐλη ἐστὶν ἡ σὶ αὐ οι αλοῦ ποι ἡ σω μὲν.— · ιδ΄. ἀχλῖσος

ἀνλιρρῆ ὴσὶς λοῦ φῖλοσοφ ὕπ̄ ἀφθ.—

ω σλὶν ἐρωλόλου θεὺ ἀ πλοῦ ἓν αι καὶ ἀ χημά λῖ ζον, καὶ ἀσὶν θελον σῶς σὺν ἀξῦο ἡ ζὸν λῶ να λῖ πόν α ἢ μα λέρ αν καὶ να θὸ μοίωσὶν. νὰν τελὴ σφουσαρ χαν λὸν ἀ πόλα λοῦ σὸς ὃν ἐλεγε, ποιήσω μὲν ἄνθ̄ρ̄ καὶ λά ὄξ ῆς. φαλὶ ἢ μὲν σα — φῆ λών πεῤῖ λοὺ λων ἀπὸ δει ξὶν ἐ δυνά α δε.—

οἱ φῖλοὶ ξπ̄ὶ σω σοι οἱ ἀ ὅσὶ ουξπ̄ὶ σὼ σου σόλες · νουρ δύ ῥυς ἐφ μιν εύ ον λον ἀν λ̄ε λέρ δ, ἐλ πὶν:— ιε΄

Εἰ πρὸ ὕπ̄ῆ χαν ὡς σὺ φὴς λοῦ ὑ̄ῦ ὅ̄π̄ῆ. καὶ με λα χλυέ ῆσ ρος ὁ ὑ̄ὸς μα λὰ χρὸ νους λῖ νὰς καλὶ αθὴς ὕπ̄ λοῦ θεοῦ, καὶ φς ὑ̄ὸὶ ἀν λοῦ μα λὰ λῶλα ὕπ̄ὰν — λοῦ λοῦ σχ̄ὸ ἀν θρω ῥεν θής, καθ ὰ φαλὶ, ἀπ—

βῶς βλασφημοῦντες, ἃς ποιήσιν οἱ λοιποὶ πλάσεων
φύσεων προσκυνήσει αὐτὸν ὑπαὶ τοῦ, ἃ ποιοῦν —
καὶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἀσέβειαν ὁ ἀντίχριστος θε —
ὸς πρὸς τὸν πλάσαντα γὸν καθ ὑμᾶς. ποίησον οὖν
σὺν θεῷ που καὶ τὰ κόσμια μὴ καὶ σοὶ ὠσὶν.
ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτου δὲ τοῦ θεοῦ, ὡς προδιεσκέψα
μεν, καὶ διὰ σὲ ὑπὲρ ἀληθῆ τοῦτο γὸς. οὐκοῦν —
μεν ἐσχάτου χρόνου. οὐκ ἀπὸ ποινοκαινισμοῦ. οὐ —
περίεργα δοκεῖ τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ διὰ τὸ σαφῶς δεῖ σὲ
σὺν ὑποφαντῆ τοῦτο γεγυμνασμένος ἐξαὶ τοῦ ἀ —
ποστόλου καὶ αὐτοφράστως, καθάπερ φημὶ
καὶ μὲν. θεὸς ἀληθινὸς ὢν ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ὁ υἱὸς ἀλη —
θινοῦ θεοῦ καὶ πρὸς. σωτὴρ ἀρχὸς τοῦτο. σωτὴ —
ριος τοῦτο. σύμβασιλεύων δὲ τοῦτο. ὁμοού —
σιος τοῦτο. ἰσοδύναμος τοῦτο. σὺν δυνάμεσιν —
νὸς τοῦ πρὸ. ἀγαθὸς καὶ σοφὸς διὰ τοῦ γὸς κτίσ —
θαι λέγη ἢ θεάσασθαι ἐν ἀγγελίου φωνῇ, καὶ ὁ —
λίγα χρὶς αὐτοῦ γέγονεν οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν, ἀ —
λλ' ὅσα οὐ δι' αὐτοῦ τοῦτο ἐστι μὴ σὺν. ἀλλὰ
πᾶσα μία θεότης, καὶ οὐχὶ μία τοῦ τοῦ καὶ
τοῦ γὸς οὗ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀλλοτρίως ἀ —
φ' ὧν τοῦ πρὸς τὸν γὸν, καὶ τοῦ γὸς τοῦ πρὸ —
τὸν πρᾶ. νοητέον οὖν φιλοσόφως, ὅτι καὶ τῶν
τῆς θεότητος οὐσιῶν ὁ πὴρ καὶ ὁ γὸς. καθάπερ καὶ ἐ —
νέυαγγελίοις ὁ ἀνθρωπὸς γὸς θεοῦ. ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ
ἓν ἐσμεν· ὅς οὐκ ἔστιν, ποιήσω μὲν ἀνθρωπα —

τῆι νόνα ὥμε τέραν καίνα θεὸν ποιῶσιν·—

αὐτὶ ἐρμησίς τοῦ φιλοσόφου·—

Καὶ ὅτι οὐ τῶν σοφιστῶν ἡ πεῖρα τὰ τοιαῦτα εἶναι τοὺς θεοὺς ἀνθρώπους φησὶν ὁ λόγος· τίνα οὖν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα σώματα ἃ ὑπὸ σοῦ αὐτῶν λεγόμενα ὥμε τέραν καίνα θεὸν ποιῶσιν· φαμὲν ὅτι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλοσόφων· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πολλῶν·—

ἀπὸ τῆς τῶν ἀλλων σωμάτων αὐτῶν ἐστὶ τοῦ θεοῦ σου τὸ ἀσώματον σοῦ φησ·—

Τὰ καίτοι καὶ ναὸν ἐφιλόσοφε, νοητέον· οὐ καινὸν ἀλλ' οὐδὲ πῶ ἄθεον ὁ τῆς ἀληθείας σοφιστὴς ἐροῦμεν· ἀλλὰ καὶ σώματος· φαθὸς ὢν ὁ θεὸς τῆ φύσει· οὐκ ἔστιν ἐξελεῖν τοῦ ἀνθρώπου οὐσίαν τὰ τοιαῦτα τῆι νόνα αὐτοῦ καὶ ὁμοίως εἶναι· οἷον τὸν φαθόν· τὸν ἀπρόσιτον· τὸν ἀΐδιον· τὸν ἀόρατον· τὸν ἀφθονίαν· τὸν χρηστόν· τὸν ἀκατάληπτον· τὸν παρεῖναι πανταχοῦ τοῖς οὖσιν· ἵνα ἀπὸ τούτων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆ φύσει τοῦτα τὰ καίτοι ἀνθρώπινα ἐννοήματα· καὶ ὁ ὕπατος τοῦ πλήθους ἀνθρωπόμορφον αὐτὸν ποιεῖ· καὶ ὡς σωματοειδῆ τῶν ζωγράφων ἐπὶ σανίδος γράφοντες εἰσαγαγόντες ὁμοιώσαντες τῶν ἀπόντων εἰκόνα φόρων· καὶ οὐκ ἐξ ἑνὸς χρώματος τὰς εἰκόνας ἀπεργαζόμεθα γράφοντες εἶναι, οὕτως ὀλίγου—

πλὸ ὅθεος καὶ τῶ ἀνθρώπων τῶ ὑπαὶ τὸ πλιάδιν
τῶνος ἐρῶν ἀμίφω τῆς ψυχῆς. τουτέστιν ὅταν
σὶ αἰ ἀστέρες τῶν ἴσα ἀφ' ἑνὸς τόπου καὶ ὁ μέσω
σὶν τῆς ἡμέρας ἀπαρα λήθως ἐρίσουσιν
ἐν τῶ ἀνθρώπω σῶ διὰ τῶν σφυγμῶν θεν
μάτων, ὧν ἀνέβημεν ὁ θεὸς ἀν τῶ ἡμῶν. σημέω
μεν ἀνθρώπω συναλήθως να ἤμεθ' ἀν καὶ να θὸ
μέω σὶν.—

ἀνάγνωσις τοῦ φίλοσόφου.—

Ὅτι περὶ ἀθῶ μεν τῶν ἐπὶ τοῦ σαφόντος καιρόν.
ἐκῆνο δὲ μᾶλλον ἐπερωτήσον, περὶ τοῦ σὸν ε'
σὶν ὅλω ὁ θεὸς τὸν ἀνθρω, καὶ σαν ἁλὶ ἐδράμενα.
ἁλ' ἐμὶ ὁράμενα. οὐ γὰρ μεν σὺν ἐκῆν ἀ
πεφάσκαλε ὅτι ἀ καλὰ ἀν τὸ ὅ σὴ καὶ
γος ἀϊ σῶς ἀ να. καὶ ὅτι θεὸς ἀφ' οὗ μερου
πάρχων τῶ περὶ ὅ γος. ἐμὼ δὲ φάην ὅ που γὰρ
ἀν τοῖς πλίονα σὶν μενῆ θαι ἀν τῶν ὑπὸ τοῦ θε
οῦ. ἐ σὴ τοιγὰρ ὁ θεὸς ὑπουρ γοῦ ἀς τῶν τοῦ ἀν θρώ
που καὶ τοῦ κόσμου καὶ α συμμώ. σὶ ὁ μὲ
μων ὁ σωκίους γὸς θεὸς πλὶ ζὰν τοὺς πλὶ ἰζὰς
φύσας, ὑπε σὴ σα τὸ ἀν τῶ ἐς μεγᾶθον σὶ οὗ
πλίοφ σα σους τὰς φύσας. ὥ σπερ γὰρ ὁ πλίνθων
σφο ὑφὶ σα ἐς μεγᾶθα ἀς τῶν τῶν ὑπὸ τοῦ πεχθὲ
των μὲν θαι καὶ α συμμώ, οὕτως ἐς ὶν οὖ σαι
καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ὅτι ὑποσήσας ἐ ἀν τῶ ὡς ἐς
μεγᾶθον τοῦ γόου πλὴν τοσοῦτόν τοῦ τοῦ κόσμου.

λόγος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ῥηθέν. ὅτι παῦλος ὁ
αὐτοῦ ἐκλεκτὸς. ὡς ὄντως μεγάλου ἐκήρυττεν
ὁ αὐτοῦ φύσας. καὶ τόν μαθητὴν αὐτοῦ ἐκάλεσεν
καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἁγίου πνεύματος αὐτὸν
ἀνέδειξεν. διὰ τοῦ ἁγίου τούτου τελείου
τοῦ ὑιοῦ. καὶ λόγου αὐτοῦ ἑνὸς καὶ ὁμοίω-
σιν ἔφησεν ὁ θς.

παῦλα σκεῦος ἐκλογῆς ἐστὶν ὁ ἅγιος πνεῦμα
ἐπισκόπου καὶ σαρκὸς καὶ ἀποστόλου καὶ
ψυχὴν ἐπισκόπου λέγων.

Θεοῦ ὡς σύφυτος ἐν μεγάλῳ ὁ υἱὸς ἦν ποιητὴς τῶν πάν-
των φύσεων ὑπὸ τοῦ πνς ἐκπεμφθεὶς, ὢν τῶν σεραφὶμ
τοῦ καὶ λειτουργὸς λόγων ὢν φιλόσοφε. χέρα
γὰρ πάντων ἀγγελίου φωνὴ, ὡς καὶ αὐτὸς ἀπο-
κάλυψις ἐμαρτύρησε. παῦλα δὲ αὐτοῦ ἐκλεκτὸν
ὁ. καὶ ἐπαίρει. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐκλεκτὸν
οὐδὲ εἷς ὀνομάζεται. ἀποστόλων δὲ πάντων πάν-
των ἐκλεκτὸς καὶ ὁ υἱὸς ὡς αὐτὸς φησὶ, ἐκ-
λογῆς ἐστὶν σκεῦος καὶ οὗτος λέγει.

αὐληρρὴ τοῦ φιλοσόφου.

ὃν παξ ἅπου ὅτι δὲ ἐκ μεγάλου παῦλα δὲ αὐτοῦ
ἐποίησεν ὁ θς. ἀς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας αὐ-
τοῦ παύσασθαι πάντων ποιητῶν
φύσεων ὢν ἐκ μεγάλου εἰς μικρὸν ἀνέλθοι αὐτόν.

ζ΄ 1

ζ΄.

αὐλαπόκρισις τῶν ἁγίων πατέρων διὰ τῶν αὐτῶν
ἐπὶ σωτηρίου λουτροῦ ψυχῆς.

Εἰ πέφυκε λίαν τοῦτο ἡδὺ καὶ ἐρασμιώτατα ἀνεξόν-
στολον τοῦ θεοῦ, ἢ τὸ ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα δα-
ρεάσχοι ἡμῖν τὰς παρθενίας τῶν ὑποθέσεων·
εἴνος πνευματοφόρου ἕλαχε τὰς ὑποβολὰς
φάσκειν ὁ σοφὸς ἐρασμιώτατον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν
πλάσαντα πάντων τῶν αἰώνων, καὶ πατρῶν
γραπτῶν ἐπουρανίων καὶ πατέρων ἐπιγείων.
ἐπαινοῦσι τοίνυν ὦ φίλοι οἱ φιλοῦντες παρθε-
νίαν τῶν ἐν ἁγίοις πνεύμασι γεγραφῶν τῶν ἐπιθυμη-
τὴν θεοῦ σωτῆρος τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. πλεί-
στην γὰρ ἐπάγουσι μέριμναν τῶν πλείστων φύ-
σεων· ἀκμὴν βίᾳ ἔχω πλείστους ἔλαβε μισοῦν
τὸν σωφρόνων, ὅσους οὐ μισοῦσι τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ ἐξέσωσαν μάχεσθαι, καθὰ προφήται
μὲν σοι ὠδεύσατο· ἢ πνεῦμα θεοῦ σοὶ ἡσυχίαν ἀν-
θρώπου σοῦ καὶ λαὸν ἁγιάσαι πάντα θεοῦ μοί-
ρων ἔστιν, ὡς ὅσων σοῦ σωτῆρος οὐ μαχῆν
πρὸς ὕβριν, ἀλλ' οὐχὶ ἐρασμιώτατα. τὸ γὰρ ἁγνὸν,
καὶ ἐν σοὶ πνεῦμα θεοῦ τὸν αὐθρώπου σοῦ, καὶ λαὸν
καθεοῦ ἐποίησεν αὐτούς, ἄρρεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς, αὐθεντικὰ σφόδρα σοῦ
σοῦ καὶ νεμ. αὐτῶν γὰρ ἡσυχίαν σοὶ ἡσυχίαν.
ἀφαιρεῖται τῶν τῶν ἁγιωτάτων ἐπίνοιαν ἀφα-
νῶς ἐρασμιώτατον ἔχουσα παρθενίαν αὐθεντικῶν,

ἐς μέσον ἀπὸ στόματος τοῦ γάδου ἐκβεβλῆσθαι ὀφθῆναι ζῶντα
ἀνδρὸς ἀμαύρου γόνατα σὺν λωβητῶν φύσεσιν ὥς μάρα-
θραν ἀνεβόησε βοῦς ἀκμὴν ὁμαλὸς ἱερεμίου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος· ὅπαλα σαυτῷ ἀσαν λώβης μὴ φέ-
ρειν ἀνδρὸς φόνον· ἐκ δὲ τῆς σελήνης λύκος ἀνέβαινε δό-
δων· ὃς ἀπὸ τείχους τὸ φῶς καὶ σορεύειν ἐπαλ-
λεν αὐλὸν καὶ ὕπτιον σὺν αὐλῷ χρόνῳ οἱ λάρ-
γες ἐλαμπαν ἐν ταῖς φύλαξι τῶν αὐλῶν· καὶ ἦν-
ρη αὐθησαν· ἐπάλλοσιν αὐλούς· καὶ ἅ παντά-
γες μὴν· ἐλαμπαν μελῶν φρονοῦντες σιωπᾶσαν
ἐν αὐλοὺς· οὗ λος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ λόγος οὗ σεβεν
ἐλπίδος τοῦ αὐλοῦ· ἐξεῦρε σαν ὅλον ἐστί-
μησε καὶ ὦδε ἐν λύβαπώρ ζῶ σαι σὺ αὐλοῦ.
καὶ πῆλ ζῶ γα σι μὲν ὕπαὐλοῦ· μελα λοῦ-
λα ἐ πὶ λης γῆς ὤφθη καὶ λοῖς αὐθρώποις σωα
νεγράφη· καὶ ἡ σα/ας χέλγα ζῶμ. καὶ νῦν
οὐ πάγως ἁμὴ ἦν ου σας θεός ἀνώνιος· θεὸς ὁ-
καλασσευάσας τὰ ἄμμα λῆς γῆς· ὡς σὼ ἄν-
λος ὅθεὸς ὅαἰώνιος ὡφείλο σοφε ὅπαλα σευα-
σας τὰ ἄμμα λῆς γῆς ὅκαὶ ἐπὶ μῆς ὀφθὰς καὶ
λοῖς ἀνθρώποις σὼ ἀναγράφας; λοὶ γάρ χε-
ρης σωαν ἐγράφθαν λοῖς ἀνθρώποις, ἡ-
λοὺ πρά:—

ἀπώψεις λοῦ φιλοσόφου.—

ὁ γὰρ φησι σὼ ἀνεγράφθαν ἃ ἀθὼς ἄρη ναν
ἀνθῆναι γὰρ φαί· καὶ μὼ σίγω θὰς ἐξαὐλῶν

ἀποδείκνυται. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις
μέρεσι τῆς περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ πίστεως ὁ λόγος
ὡς ἐν βάθει τοῦ θεοῦ, ἵνα δείξῃ τὴν τοῦ κτί-
σαντος καὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων φύ-
σεως.

ἀπόρρητος τῶν ἀρχῶν ὁ λόγος τῶν ἀνθρώπων τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον καὶ ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος.

ὁ ψυχικὸς φιλόσοφος. οὐκ ἐπιδέχεται τὰ τοῦ πνεύματος ἃ φησι. μόνα γὰρ ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ σοφοῦ τὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἀποδέχεται. καὶ διὰ τοῦτο ὁ φιλόσοφος ἀνεύρετος ἐστὶ καὶ ἀβέβαιος καὶ ἀσύστατος τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ ἀνθρώποις ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχουσιν ἐν τῷ σώματι τῆς φύσεως, ὡς ὑπὸ θεοῦ γεγενῆσθαι ὑπάρχοντας τῆς γῆς φησὶ ὁ σοφὸς ὅτι ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὁ θεὸς καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. ἐν ἀρχῇ γὰρ φησὶν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἰδὼν σαφῶς ὁ ἐξηλωκὼς φιλόσοφος ὅτι πᾶν τὸ τῆς κτίσεως φύσει ὡς δημιουργὸς ὁ ἐξ οὗ πάντα τὰ ὄντα ἐστίν, ὡς καὶ ἐστίν,

ὁρωμένων ἀπὸ νοουμένων, οὗτος ὁ ἅγιος θεὸς ἀληθι-
νὸς φύσει· καὶ οὐκ ἀγαθὸν, ὡς φύσει, οὐκ ἀγαθότης-
μα, οὐκ ἐπίνοια, οὐ λόγος γνώσεως τοῦ θῦ·
λόγῳ δὲ λέγομεν ἐκτεθεῖναι ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος, ἵνα σὲ μὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ τοῦ ἐξ οὗ ἐστὶν,
ὅπερ, σὲ χρὴ καὶ ἄλλως ἐν ἁγιασμῷ λογίζεσθαι πατρὶ ὑϊόν.
ἀπογεννώμενον τοῦ πατρὸς ἐκ τοῦ ὄντος ἀγαθοῦ· καὶ
θεὸν ὑπάρχουσι φησὶν ἀεὶ γεννώμενον σὺν ἡμῖν ἀεὶ ὄντα.
τοὺς ἁγίους προφήτας· ὅτι ἀεὶ ἐστὶν ὁ γεννώμε-
νος· καὶ οὐδέποτε οὐκ ἦν· οὐ γὰρ ἦν ὁ γεννώμενος ἐκ πατρὸς ὢν
ἀεὶ ὄντος· καὶ καθ' ἑαυτὸ ὄνομα ἀεὶ τοῦ μεγάλου θεοῦ
καὶ ἀγγέλου· θαυμαστὸς σύμβουλος· θεὸς ἰσχυρὸς· ἐξου-
σιαστὴς· ἀρχιστράτηγος· σαβαὼθ τοῦ μεγάλου βουλῆς
ἀγγέλου· ἀπεστάλκαμεν ἐξ οὗ ἐστὶν ἀεὶ ὄντος πρεσβυ-
τέρου πάλιν· καὶ οὐχ ὅτι ἐξ οὗ ἐστὶν ἀεὶ ὄντος ἀεὶ ὄντα
ἀεὶ· ἐν δὲ μιᾷ τῶν ἀεὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος ἀεὶ ὄντα ἐστὶν ἐ-
ακεῖνος ὁ ἀεὶ ὢν μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀεὶ ὢν ἐξ οὗ ἐστὶν
καὶ πάλιν τοῦ ἀεὶ ὄντος ἀεὶ πρεσβύτου, ἐπὶ τῶν τοῦ ἀεὶ γεννητῆς τῆς τε-
λείας ἀεὶ ὄντα σημαίνοντα ὑπὸ τοῦ τοῦ ὄντος τοῦ θεοῦ γε-
γεννημένου. ἀπαὶ γὰρ σημαίνει τοῦ πατρὸς σωματοῦ-
ντος, καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀγαθότητος τῆς ὄντως ἀεὶ ὄντος
ὑποστάσεως, καθάπερ οἱ σοφώτατοι τῶν ἑλλήνων
τῆς ἐπιλοιποῦ· ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν τοι ἀεὶ ἀφ-
ορᾷ, ἐπὶ πάσης καὶ σωματικῆς τῶν πλείστων ἐπιστή-
σεων τῶν πλείστων φύσεων, καθὰ σημαίνει τῆς ἐμ-

καὶ μὴ. τῶν τε ὄφεων καὶ οὐ. τῶν τε νοουμένων τοῦ θεοῦ
τοῦ ἑνὸς. ἀπ' ἀρχῆς ὧν. σοῦ δὲ καὶ οἱ μάρτυρες τῶν ἐγ-
γαστρίμυθων φῦσαν ἀεί φασι, ἵνα τὰ οὖσα καὶ ἀεὶ μένοντα
δι' εὐσεβείας ἐν ἀληθείᾳ, ἢ διὰ τῆς ὑπὸ φύσιν δεισιδαι-
μονίας δόξῃ.

Ἀνάμνησις τοῦ φιλοσόφου περὶ τοῦ πνεύματος καὶ
μαχῆς ὅτι ἀνάρχου τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν ἀρχῶν
μὴ ἀνάρχων τῶν.

Ἐπάφωσι τοσοῦτον βιάξεται τὸ μᾶλλον ἀληθῶς ὂν,
ἢ ἀπάτη περὶ τὸ ψεῦδος ὑπάρχειν ἐναργὲς δοκῇ ἀεὶ ὂν
ἐναντίως ἀεὶ ὄντος.

Ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν φύσεων καὶ τῶν σωμάτων τὰ
στοιχεῖα τοῦ παμφίλου ἐπὶ σωμάτων καὶ
ψυχῆς τὰς ἀναστάσεις.

Πρὸς τὸ βαθὺ ὡς καὶ ἄλλως ὡς ὁ μὲν τοὺς ῥιθμοὺς σοφὸς ἀλλήλῳ
συμφυεῖς καὶ σαυτῷ φιλόσοφε ἀφορμὰς ἀνθρώπους
ἐπὶ σώματος. ὅταν μὴ ὦσι τὰ βάλλοντα ἡμῖν οἷς
ἀπροαφύκτως ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν ἀθῆ. ἀπείρῳ
τοῦ ἐναντίου καὶ νῷ φύσεως ὁ οἷος ἀνθρώπων ἐξ ἀνω-
νων περὶ τῆς χάριτος λόγος, τῷ ὁ μὲν ἐπὶ ἐναντίου σε-
μνὸν καὶ ἄλλα, καὶ ἀεὶ λόγον καὶ σάρκα
δὲ ὁ μὲν νοεῖται τῆς διαφορᾶς τοῦ πνεύματος καὶ
ἰσοῦχρίστου, καὶ ὅπως δίκαιος, σαύλως ἐστὶ
λὰς ἐν σάρκι. ἢ μᾶλλον δὲ καὶ ἐπάλληλος ἰσορρο-
πίας τοῦ ἐναντίου νῷ σοι ἡ σάρκα τοῦ πνεύματος
καὶ σοῦχρίστου σώματος λόγος. καὶ ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου

αὐτῶν ὅλων τῶν λέξιν προλαμβάνομεν τὰ κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. λεγομένη δὲ ἀρχὴ αὐτῆς. εἰ καὶ ἀναγκαῖον ἦν ὑμῖν τὰ κατὰ μέρος ἀκριβολογεῖσθαι, μνημονεύσω τὰ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ ἐμοῦ εἰρημένα. ἵνα ἐπὶ πλέον. ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ποιήσωμαι τὴν ἀρχὴν ὁλοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος. ἀπὸ τοῦ καὶ ὑπὸ τῶν κατηγόρων ὑπὲρ ἐμοῦ εἰρημένα. ἀπὸ τοῦ ὅσα ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων. ἀπὸ τοῦ ὅσα ἐπὶ τῶν ἀπολογουμένων ὑπὲρ ἐμοῦ εἰρημένα. ὑφ' ὑμῶν ἀκηκοότα. ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν. ἀπὸ τοῦ ὅσα ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων. ἀπὸ τοῦ ὅσα ἐπὶ τῶν ἀπολογουμέν

ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὃ δὲ πέτρος λέγει τῷ φῶτι καὶ τορεύσει. οὐ παραβήσεται γὰρ ὁ φιλόσοφος ἀλλὰ παύσεται μορφοῦσαι τὸν ἐναρμόνιον πόλεμον τῆς ἐκκλησίας ὑποθέσεων. ὁ δὲ πέτρος φησὶ τῷ φωτὶ καὶ τορεύσει. ἐναντίον αὐτῷ· καὶ ὑπόκουσον αὐτῷ λόγων. οἱ δὲ ἀγγελικὰ ἐλάμπουν ἐν τοῖς φύλαξι παῖδες αὐτῶν, καὶ ἦν φραύθησαν. ἐπάλεσε καὶ ἦσαν παῖδες σωτῆρος ἐλάμπουν μετὰ τοῦ φροσύνης τῶν καὶ ἦσαν λιθαῖοι. οὗτος δὲ θεὸς πλησίον, οὐκ ἐστὶν ἄθεος ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξέρχεται ὁ δὲ ἐστὶ ζῆλος καὶ ἐστὶν ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀποβλῆται καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν μεθυόντων αὐτόν. μετὰ ταῦτα ἐπὶ γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. ταῦτα δὲ φησὶ πρὸς ἀθέτησαν ἐκ τῶν ἀγρίων τοῦ καὶ ἦσαν τὰ ἀπόκρυφα καὶ ἀσεβῆ, ἢ οἱ ἱερεμίας. ἀπὸν γὰρ ἐπὶ τίσι με, ἐστὶ γαστὴρ αὐτοῦ καὶ ταῦτα ἐν ἐρημίᾳ, κλίνων, πῦρ ἐστὶν ἐκχώρας καὶ ἀοίκητους καὶ τὰ δεξιᾶς. νοῦ σου μὴ ὀλίγοι οὐκ ἀπάτωσι, ἀλλ' ἐστὶν ὅτι τὰ σημεῖα ἐστὶν τῷ γῇ τὸν αἰῶνα ἐρχόμενον. ἀνάγκη τῶν ἀπὸ τοῦ γῆς, τοῖς ἐστὶ χώρας καὶ ἀοίκητους. ὃ καὶ ἐπεστήσας αὐτὸν τῶν ἐκ νεκρῶν. ὃ καὶ ἀναστήσας τὸν φῶτι καὶ ὑπόκουσον αὐτῷ λόγων, καὶ τὰ δεξιᾶς. περὶ οὗ λέγει. ὁ-

τὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· νοητέον οὖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὃς ὢν πρὸ τῶν αἰώνων καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν ἀφεὶς τὴν ἀνωτάτω ὅλων αὐτοῦ, τὴν μὴ γεγενημένην ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄντος. ὅπως τοὺς ἀνθρώπους χωρήσας καὶ αὐτοὺς ἐποίησε. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀρχαῖον τῆς κτίσεως ἑβδομαδικὸν ἀνανεώσασθαι τὴν ἡμέραν τινὸς ἕνεκα. ἄλλου μέν τινος καὶ μείζονος. καὶ σαββατίσαι λέγεται τὰς ἑξακισχιλίους ἐνιαυτοὺς ἀναμεῖναι τοῦ ἀνθρώπου. ἐπειδὴ οὗτος πρὸ αἰώνων. ἐνταῦθα δὴ τοῦτ' ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καὶ τὴν ἀνωτάτω σοφίαν πλήσας. ὅπως τοὺς ἀνθρώπους χωρήσας τὸν μὴ ὄντα πρὸ τοῦ αἰῶνα χρόνον. ὁ τοιήσας χώρας καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς. ὑπὸ τῶν ὠδίνων. ὁ τὰ ἐμπνεύσας πνεύματα. ὁ τὰ ἐμπνεύσας φῶς. καὶ ἔπιον ὄξος. καὶ ἔποιησαν σὺν ὄξει τοῦτο δὲ τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ὀφθαλμοὺς. καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ ὄξη. ἵνα ἀνάπαλιν ἦν αἱ μὲν ὀπαὶ τὰ ἐχθρικὰ αὐτὰ αἰσθήσεως παρεῖχον ἄφιλόσοφα φῦλα. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καὶ τὸν ἀνθρωπολόγον νοῦν πλήσας. καὶ σαββατίσας καὶ οὐ μέχρι λῆθον. ἵνα δείξωσι σαφέστερον τὸν ἀληθῆ τῶν ἀσεβημάτων ἀπόδειξιν παραστήσωμεν τὰ-

κίου ἐλάσωμεν ἐπὶ τὸν νοῦν τοῦ σφάλματος καὶ τῆς θεωρίας αὐτοῦ, λάβωμεν τῆς γραφῆς χεῖρα καὶ ἀναγνῶμεν ὁ τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησιν ἀναλύοντες καὶ ἀναβαίνωμεν ἐν βίβλῳ ἀναλήψεως μωσέως, τοῦτο σημαίνει ὅλως ἡ σοφία γὰρ νοεῖ· καὶ διὰ χεῖρος τοῦτο αὐτὸν εἶφη· καὶ τοῦτο ἐστὶ ἀσαλῶς θεὸς τοῦτο καλοῦσι πάσοντες, ἵνα μὴ τῆς δόξης θείης αὐτοῦ μεσίτην· καὶ ἀναβίβασε τὸ μυστικῶν μωσέως αὐτὸς μωσῆς τοῦτο φησὶ περὶ τοῦδε καὶ σολομῶν λος· περὶ οὗ σολομῶν λος οὕτως τοῦτο φησὶ· καὶ διὰ σοφίαν σημαίνουσα αὐτὸν ὁ θεὸς σοφίαν καὶ λόγον ὁ σώσας καὶ ἐσῴσαμεν σωτῆρα· αὐτὸς οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ θῦ· καὶ τὰ ὄξης· ἵνα δὲ σαφέστερον φῆ ὁ φησί, οὕτως καὶ ἔτερα τὸν νοῦν· ὁ αὐθεντῶν τοῦτο διὰ τοῦ μωσαϊκοῦ ἡδονόμος διὰ τ̄ αὐτῶν:—

ὀφιχὸ σοφος:—

παύλως ὁ μωσαϊκὸς διὰ τὸν αὐθεντῶν τοῦτο:—

οἱ φῆσι ἐπίστευσαν οἱ ἅγιοι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστεύσαντος θεοῦ τοῦ σαμφίχου, ἦσαν:—

Καὶ ὁ μωσαϊκὸς διὰ τοῦ αὐτῶν, καθὼς ὡς τοῦτο νεστόρου τοῦ αὐτοῦ ἀντῆ ἦ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπου ὅλος, ὁ διὰ μωσαϊκὸς μεταχειρίζεσθαι ὡς τοῦ αὐθεντῶν, καὶ τῆς χορηγίας σοφίας ἀντῆ τοῦτο ἀνθρώπου ὁ αὐθεντῶν τοῦτο ἐστὶ

μός ἐστὶ τοῦ κόσμου, προυπάρχει καὶ τῶν τοῦ κό-
σμου φύσεων. οἷον οὐρανοῦ καὶ γῆς. ἡμέρας,
νυκτός. πεφυκὸς. ἀνέμων. ἀβύσσου. σειρῶν.
ὀρέων βουνῶν. τούτων πάντων πρόεισι σοφία
ἐστὶν ἡ θεία. καὶ ὁ λόγος ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐνθυμή-
σει ἢ ὅτι πρὸ ὑπάρχει τοῦ κόσμου. ἀλλὰ τοῦτος μείζων
μεγαλυνέστερος πλείονάς, ἢ ἐνέχθη ἐν τῇ τῆς πλείο-
νως σοφίας. ὅσῳ μεγαλειότερον τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
τοῦ θεοῦ ἐνθυμήσει, οὕτως μεγαλειότερος σοφι-
νέχθη ἐν τῇ τῆς πλείονως σοφίας. ἀπόδειξις καὶ
ἡ σοφία τῶν ἐξευρεθέντων ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὑιὸς τοῦ θε-
οῦ, ὡς ὅλων μεγάλων καὶ θαυμάσια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ ἀπὸ τῆς προυπαρξεως τοῦ κόσμου καὶ τῶν φύ-
σεων ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐνθυμήσει. φάναι σοῦ
ἐν ἐκείνῳ ὁ σολομών, ὅτε ἐκτίσθης ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ
διαθήσεως ἀπὸ τῶν σοφίας, ὅτι ὁ λόγος καὶ ἡ σο-
φία πρὸ ὑπῆρξεν τοῦ κόσμου καὶ τῶν φύσε-
ων ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐνθυμήσει, βεβαιώ-
σας τοίνυν τὴν προὐπαρξεν τοῦ κόσμου καὶ ἐν
τῇ τοῦ θῦ ἐνθυμήσει πρὸ καὶ τὸ μὴ τοῦ κόσμου,
ὁ ἐξευρεθῆσαι σοφία ἀπὸ τοῦ ὑιὸς τοῦτο ἐστὶν
λίσεν ὁ ἀπὸ τοῦ πρὸ μεγαλειότερον τοῦ κόσμου. μὴ
ἢ τῶν φύσεων ἀπὸ τοῦ. λέγει οὖν ὁ σολομών ὡς ἐν-
πρόσωπον τῆς αὐτῶν σοφίας τῆς προυπαρξ-
σης τοῦ κόσμου ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐνθυμήσει. πρὸ
ἐπλείονα με ἀφ ἡμῶν ὅλων ἀπὸ τοῦ ἀφ ἑαυτοῦ.

τῆ σὺ τῶ ἀω̄ω̄ σοφία αὐτῆ πλὴ ἐκφωνᾶν τῆ λογικῆ
τῆ ἀγγέσι ἀφ' οὗ τῶ ἀω̄ω̄. ἰαὶ ἰα τῶ καὶ ἐπι-
κόνα τοῦ θεοῦ γλυφικῶ. τὸ οὖν ὑπερέχει τῶ
ἀρχιτεκτονικῆ τοῦ κόσμου σὺ τῆ τοῦ θεοῦ σὺ θυ-
μόφ τοῦ λο, τοῦτο ἀρχιτεκτ. τὸ δὲ γλυφικὸν
μιμοῦμαι τὰς διάλεκτον ἀξιάκουστον τὰ ἐκφύσε-
ως δαιδαλοῦσι ἐκ δὲ τοῦ μέσου, ἃ δὲ τὸ γλυφικὸν
μι. νόμιζοιν ὦ φιλόσοφε τῆς αὐθῆς φύσεως δα-
λαιοῦ μέσου καὶ ἀνανεοῦ μέσου ἀγρίως σωζομένας.
τὸ οὖν ὑπερέχει μᾶς χιὼν δῶν αὐτοῦ ἀς ἔργα αὐ-
τοῦ, ἀς ἰῶ τῶν ἀνθρώπων δυναμένων τοιαύτην σο-
φίαν σὶα κτίσεον. τὸ δὲ γλυφικὸν μι, τὸ καλὰ-
προγνωσὶν τοῦ θεοῦ αὐτῆς τῆς φύσεως τὸ δῶ αὐ-
τῆς ἐξαπόρων, ὡς λογικὰ ἀχὶ πόλυ ἐπαῦ-
τοῦτο καμπτῆρα ἐπανιὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ-
προφητικοῦ ἀνοῦ τοῦ καὶ ἀπὸ ναθεοῦ πλὶ ἀδὺ-
λος. ἀν ᾧ τῶ λογικῶ σοφίαν τῶ πλὶ σῶ ἀνέ-
θηκεν. ἐν ᾧ τῶ ἀχὶ κρὶν ὑπ αὐτοῦ φάσαν ἐν-
τῶ σωσεν ὄφεος. οὐ περὶ τῶ ἀναπλὶ σὶν ἀνέ-
αν τῶ σοι οὐ μόνος ὅσον τῆς. ἔχει προὸς τὸν προ-
άπαν ο μόνῶς. ὅλὶ ὴ γα σωσαῖς μι φησὶ προ-
καλα βοχῆ πόσμου. τὸ δὲ πρὸ τοῦ ἀπὸνος ἐθε-
μελίωσε μι. ἐν ἀρχῆ ἰσὸ ῥήσας ὅσο χόμων
ὅλὶ οἱ ἀπόνες οἱ ἐν τῶ δεῖ τῶ πόσμω ἐκ τῆς προ-
δου τῆς ὑμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἰω σύζασιν
ἔχου σὶ. τὸ δὲ προ ὑπαρ ξαν τῆς ἡμέρας, καὶ

τῆς νύκτος, ὅτε ὑπαρξαι ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τούτου.
ταύταις ταῖς ἱστορίαις θεωρήσας ὁ σοφὸς ἡρμο-
σεν ἁρμονίαν τῷ λαῷ καὶ τῇ σοφίᾳ· λέγει
ὅτε σοῦ που ἀκούσῃς ἐν φωνήσας, καὶ μὴ ὑπήκουσέν
σοι καὶ μὴ χωρὶς ὅλων ἀλλοφάσῃ μα αὐτοῦ ὅτε
τοῦ ἀνδρὸς ἐθνικὸς ἔσῃ. οὐ δὲ χῆ σὺ μετὰ τοῦ
κυρίου σὺν ἐκαυτῷ ταῖς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ τα-
φαὶ μὲν ταύταις ταῖς φύσεσι ταῖς ἐπιστρεπούσαις τὸ
μὴ εἶναι τοῦ. ἐκ αὐτοῦ καὶ τῆς σοφίας ἀεὶ τὸ ἄναι.
καὶ ὅτι δῆλους ὅτε μὴ ἐκ τῆς ταφῆναι τα-
φαμὲν μόνον ἐκ τῶν φύσεων, ἵνα φῶ καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖν
τὸν φεύσεται γὰρ γινομένας καὶ ὅτι ὃ αὐθρωπος
καὶ ἡ σοφία ἦλθαν τῶν ἐξ ὧν ἐξ ἐλήθησαν. ἀπὸ τῶν
τῷ αὐτῷ ὁδηθῆσα ὑπὸ τοῦ θεοῦ λογίζεται καὶ μηδὲ
καὶ σοφία αὐδία δὲ λέγουσα σαι ἐπὶ σοὶ λόμενοι,
καθὰ φησὶν ὁ μέγας μωσῆς, λέγει σὺ σοὶ λόμενοι
τῇ· ὃς ἐπὶ τοῖς με ἀφ' ἀπὸ ὅλων αὐτοῦ ἀφέξῃ
αὐτοῦ καὶ τὰ ὄξῃς. ὃς ἐν σοὶ σοὶ σου τῷ σοὶ
μενοῖς σώμασι αὐτῷ τοῦ πόσμου δίκαιοι
νοῖς ἀνὴρ γὰρ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ πόσμος, σα-
φῶς γὰρ ἐστὶν ἐκ φύσεως, φησίν. αὐτοῦ ὃς ἐστὶ πιστὸς ἐχώ-
ρας καὶ ἀπὸ ἐκείνους, ἄνθρωπα ὀνόματα τῆς ὑπὸ ὑ-
σεν, σὺ μεταφρένων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκ φόβῃ ἐστὶν
ἐκ αὐτοῦ θρόνου ἐπάνω μου. ὃς ἵνα ἐγὼ φα ἐ-
ποίησα ἀνώνυμα. καὶ ὡς ἀσφαλὴς ἐλήθα σα-
φῶς τῆς ὑπὸ ὑρα πρὸν ἐν τῷ λίθῃ ναι τῇ θάλα-

ων δ' ἡγεῖ σασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὃ σαλπιγκτὴς οὐ παγε-
χεύσουσι κόσμος σόματος αὐτοῦ· καὶ ἡχήσει δὲ ἐ-
πὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, καὶ πᾶν σαγάνιον ἀφεσ-
μοῦ σα. ἐγὼ εἰμὶ ἡ σαγεύσασα τοὺς ἐκ σοῦ-
σῶ σουτῆς σωτηρίας· καὶ σήμειον σὸν ἀσφαλὲς ὃ-
λεῖ ὁ σφουπαγέντας τοὺς νόμους αὐτῆς τοῦ θεοῦ αὐ-
θυ μήσας, ὅτι ὃν καὶ ὃν σμους εἰς σωτηρίαν,
σκληρὸν καὶ ὧν τοῦ κόσμου φύλακων σφοῦ σῆς
ξενιτίας τοῦ ζηνόμενος τῆς σαροδου τῶν φύσε-
ων ὑπαγε ἰθι καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐξὸν ὧν τοῦ ὃν ὁ σφοεύρε-
σας αὐτῶν, ἡ σοφία μὴν ἐξεῦρε τῆσεν ἀσα αὐτοῦ
καὶ μηδὲ σὶ σε τῶ ἀνθρώπῳ. ἡ σοῦν ὁ ἀνθρωπος σο-
φίαν σφοευρήσασας, καὶ σκοπῶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἡ ὑφηγήσατο αὐτοῦ τὰς σύνεσφάς. ὁ δὲ οὐ κά-
μος, ἀλλὰ σαύσωρ ὁ καὶ ἀσυνασας τὰ γῆ-
ας τοῦ ἀνασχρόνου ὁ καὶ ἐμπλήσας αὐτὰ ἀγα-
θῶν τῆς γῆς σπόρων. ὁ καλέσας τὸ φῶς καὶ ὑ πήκου-
σεν αὐτῆς φόμῳ. ἐπὶ τῆς ὀφθῆς καὶ σεως ἀνα-
σφαφὰ ἀνοῖς. τοῦ τω κατηχοῦντας τῆς σοφίας,
οὐχὶ τοῦ ὑοῦ τοῦ θεοῦ ἐπὶ σέμει, ἀλλὰ τῆς χο-
ρὶ πῆς σοφίας τῆς ὕπαρ τοῦ τοῦ κυρίου εἰς ἐφε σὶ-
αθάσιος καὶ σθάσιος τῷ ἀνθρώ, ὅτι ὃν ὁ νόμος ἐγκέ-
νισε. σα φέσα τα σὶ ἀσαύτων σὶ σαντας, ὃ ἡγῆς
τὸ σφόσωσον ἀφεσιν τῆς χορὶ πῆς σοφίας. βεβαιοῖ
δὲ καὶ σφεσβεύσας αὐτῆς αὐτῷ ἐν μεγίστῳ χέμων. τὸ-
σάβδαλον δὲ τὸν αὐτὸν ἐγκέκλε. ὃν χὸ ἀνος δὲ ἀ

τὸ σάββατον. διὰ σου πνεῦ σαββατον καὶ τὸ νεῦ
μὰ σου. διὰ τοῦ αὐτοῦ. ἀλλοῦ χοὰνος διὰ τοῦτο
σημ.

ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦτο ἢ περὶ τοῦ φιλοσόφου.

Ἀλλὰ φησὶν ὅτι σοφία ἔστιν ὁμολογῶν τις ὅτι ὑγὸς τοῦ θε-
οῦ ἐστί. τοῦτ' ἔστιν ὅτι σοφία τοῦ θεοῦ, ὅ ἐστι σύνεσις ζωτι-
κὴ καὶ τὰ ὁμοῖα.

ἀ πόκρισις τῶν φίλων ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ φι-
λοσόφου διὰ τοῦ ἐπιστόμου εὐσεβίου τοῦ
παμφίλου.

Εἰ πᾶς φιλόσοφος. ὅτι σοφία ἔστὶ τῶ ὁμολογῶν τι, ὡς
σὺ φὴς ὅτι τοῦ θεοῦ ἐστὶ σοφία.

ὁ φιλόσοφος. ναὶ φησὶν οὕτως ἔχει.

ὁ ἐπίσκοπος. εἰ πᾶ ὅτι σοφία τοῦ θεοῦ, ὁ ἐστὶ σύνεσις ζωτικὴ, ἢ οὐ. ὁ φιλόσοφος. ναὶ ἔχει.

ὁ ἐπίσκοπος. ὅτι σοφία τοῦ θεοῦ ὁ ὑγὸς αὐτοῦ ἐστὶν
ὡς φὴς σὺ ὁμολογῶν τις. ὁ φιλόσοφος.

ναὶ φησὶν. ὁ ἐπίσκοπος. πῶς ψήνας ὁ ψήνων
καὶ τὰ ὁμοῖα σὺν, ἢ οὔ. ὁ φιλόσοφος.

ναὶ φησὶν. ἀμαθῶς. ὁ ἐπίσκοπος.

ὁ οὕτω ψήνων καὶ τὰ ὁμοῖα σὺν ψήνας καὶ
τὰ ὁμοῖα ὡς προγνώστης. ὁ φιλόσοφος.

ναὶ εἶ δοκεῖ. ὁ ἐπίσκοπος.

πῶς οὖν ὅτι σοφία ἔστὶν ὁμολογῶν τις λέγει. ὑὸν εἶναι
αὐτὸν καὶ μονογενῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ὄνομα τὸν οὐκ ἐ-
πιγινώσκων. τὰ ὑὸν ἄρα μὴ ὅτι ἔστὶ σοφία ὁμολογῶν τι

σοφία ἀπὸ ἀλλοτρίων ἀνθρώπων, περὶ τοῦ ἁγίου
ἢ περὶ ὧν μὴ γινώσκων, καὶ ὁ ὁδὸς ἀνθρώπου
συνετίζει· ἀφ' ὧν ἔστι σοφία τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἡ σύνε-
σις ἀνθρώπου, σὺν τῇ γνώσει τοῦ κόσμου, μὴ ἀφ' ἑαυ-
τῶν ἀνθρώπων ὁ ὁδὸς συνετίζει καὶ σὺν τοῦ λοιποῦ χα-
θεῖς, ὅτι ὁ σοφὸς κόσμου τοῦτο ἀπέρχεται τὸ μωρὸν
ναθεοῦ, τοῦ ἁγίου υἱοῦ τοῦ θεοῦ καθὼς φησὶν μω-
σῆς ὁ προφήτης, ἐν ἀγκίστρῳ καὶ ἐν ὠδῖνι αἰχμῆς ἀνθ.
παῦλος ἀπὸ τοῦ φησὶν ἐγλύεται, οὐκ ἐπίστασθαι
ὁ ὁδὸς ἀνθρώπου συνετίζει ὁ σχολάσας καλε-
μόνας ἀπὸ παροδίας αὐτῶν· ὁ σωτὴρ ἡμῶν
υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων· ὁ ἐξ ἁγίου πνεύματος
καὶ ἐκ τοῦ προφήτου τοῦ ἁγίου· οὐ ἔγνως τὸν
καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν ἐρημίᾳ μου· οὕτως ἦλθας
παῦλος τοὺς διαλογισμοὺς μου φησὶν ἀπὸ μα-
κρόθεν· ἐνόησάς μου καὶ τὸν χοῖνουμου σὺ ἐξ-
ιχνίασας, καὶ πάντας τὰς ὁδούς μου προῆλθες·
καὶ ἐν ἐμοὶ πάχιν· ὅπως δεύωνται θυ οὐκ ἐκ-
λείψῃ ὁ διαλογισμὸς αὐτῶν φησὶν, περὶ τῶν
νῦν διαλογισμοὺς τῶν αὐτοῦ ὅτι μάταιοι
οἱ ὧν τὰ ἐπίγαλμος καὶ παῦλος προ-
γινώσκων, οὐκ ἐπίσταται ὁδὸς ἀνθρώπου συνετί-
ζει καὶ σχολάζει ἐστὶν ἐν ἡμῖν γραφῶν λά-
ζαρος ἀνάγκην τὰ τῶν ἀνθρώπων πῶς ὑπάρχει
φόβων περὶ τοῦ ἁγίου τούτου. πῶς γὰρ ὅτι δύ-
σκωσιν ἀνθρώπου γνῶσιν, ἀπὸ τοῦ οὐκ ἐπίστασθαι

σκρο

ὁδὸς αὐτοῦ ἐννοήματα αὐτοῦ ἀθέτων φιλόσο-
φε. ὁ ἴσος λόγων ψιλωτὰ ἐστὶ φίλαν, ὡς ἐξευ-
ρεῖν σοφὰ αὐτοῦ ὁ ὑγὸς τοῦ θεοῦ. ὡς ἡνίκα δι-
στὰ καὶ τὰ ἑνὰ αὐτοῦ αὐτῶ συλλογίσωμαι. ἀ-
μέλα δὲ ἐπιβεβαιοῖ τὰ ῥήθεν λαὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀνέ-
μιλοις λέγων. τὸ. καὶ ἰδοὺ σλάονα σολομῶν-
τος ὧδε, ἀντὶ ψευδῶν χάρτας αὐτοῦ φέρειν
τὰ ἀν σολομῶντι σοφίαν. ἀγαθὰ τῶ φῶτος
φωνῆς ἰσοσθροσύνας ἐστὶν ὁ τῶν σοφία. ἡ γὰρ
τοῦ θεοῦ σοφία ὁ ὑγὸς τοῦ θεοῦ, θεὸς σθρωτός ἐ-
στι, καὶ καλὰ σθρώτως σὺν ψυχὰ καὶ καλὰ ἐρ-
γα ὡς πλείστως καὶ δικαίους γὰρ τοὺς σώζων. κα-
θὼς φησὶ καὶ ὁ παῦλος τοσκυῦος τοῖς ἑβ-
ραίοις γράφων, ὥσπερ κτίσμα σερὶ αὐτοῦ. τῶν-
γοῦν λόγων τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς. καὶ τομώτερος
ὑπὲρ σᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ δι-
ικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύμα-
τος. καὶ ψιλίπνους σύνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
καρδίας, καὶ οὐ κέστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπι-
ον αὐτοῦ. σάντα δὲ γύμνα καὶ τετραχηλισ-
μένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, σρὸς ὃν ἡμῖν λό-
γος. καὶ σρὸς ῥωμαίους δὲ ὁ αὐτὸς γράφα
γων. ὧν οἱ σρῶ, καὶ ἐξ ὧν ὁ χὶ τὸ κατὰ σάρ-
κα ὁ ὢν ἐπὶ σάντων θεὸς ἀχόμητος εἰς αἰ-
ῶνας ἀμήν. ἀγαπῶ σι δὲ ὧδε. ὁ λίγ' ἀνθρώ-
ου καὶ πρὸ σοφία θεός ἐστιν ἀνθρώ, ἐξ αὐτοῦ

τοῦ θεοῦ· ἀΐδιος ἐξ ἀϊδίου· καὶ ἀλϊθϊνὸς ἐξ ἀ-
ληθϊνοῦ· φύσει ὢν ἀϊ ᾗ ὁς τοῦ ἀϊ ὄντος θεοῦ καὶ
πρ̅ς̅:—

αὐτίρρησις τοῦ φϊλοσόφου:—

Τίσιν ἐστὶν ὁ φῆς· ὁ δὲ δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν·
οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς,
καὶ τὰ ἑξῆς:—

ἀπόκρϊσις τῶν γίων ἐπϊσκόπων, δϊ
ἀ τοῦ αὐτοῦ ἐπϊσκόπου εὐσεβίου τοῦ πα-
μφίλου:—

Πολλακῆς πρὸς τὰ ῥήματα τῆς σοφίας ἀπϊδὼν
ὦ φϊλόσοφε· ἐθαύμασας τῆς σοφίας τὴν δύνα-
μϊν· ὅτϊ δὴ μεγίστηνον μάτων ἀλήθειαν ἐ-
στὶν εὑρῆν ἐν αὐτῇ βραχϋτάταις ταῖς λέξεσϊ·
καὶ τὰ χαδϊ καίως αὐτῆς παρακάσει ῥήματα
τῆς γραφῆς τῇ εὐαγγελϊκῇ παραβολῇ τῇ δϊ-
αγορεύουσι, ἐοικὼν αἱ τὴν βασϊλείαν τῶν
οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως· ὅτϊ βραχύτε-
τερον μὲν ἐστϊ πάντων τῶν σπερμάτων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς· φϋὲν δὲ καὶ ἀνάπληρωθὲν, ἱκα-
νὴν σκέπην τοῖς πετεινοῖς δίδωσϊν· οὕτως
ὁρῶ μὲν τὴν τῶν θείων ῥημάτων δύναμϊν ἐν-
βραχέσϊ σπερομένην λέξεσϊν· ἀνάπληρου-
μένων δὲ τῶν ῥημάτων καὶ εὐσπερκλάδων
ἐπὶ τὴν δϊάνοιαν τῶν πετηνῶν ἐπεκτηνο-
μένων· τουτέστϊ τῶν ἀνῶν, τὸ σάντη τὴς εὑρί-

σκλαι σὺν αὐτῷ, ὡς καὶ πάντοτε τοῖς γεωργοῖς,
ἀλλὰ καὶ τοῖς παρ' ἑαυτοῦ θεληθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ ἐξάγειν
τῶν σικύων. πόθεν οὖν ἐπὶ νοῦν ἔβαλε τοῦτο τὸν
ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς τοῦ λόγου τῆς ἱερᾶς γραφῆς
τοῦ ἱεροφάλλου σάρξ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ σκληρᾶς καὶ σύ-
σαρκον, οὐ τῆς σὺν κοπίσει τῆς σοφίας, ὡς ὁ τοῦ
ὑπερήφανος, ἀλλὰ τῆς καὶ πόνων, καὶ σαπρᾶς καὶ
μυκτικῆς καὶ μόνον μισούσης ἀναλαμβάνεσθαι σο-
φίας. τῆς ἀκηλίδου καὶ ἀνεπάφου τοῦ ζωοποι-
οῦντος. ἐπεὶ πῶς ἐκ θεοῦ σὰρξ μία καὶ θεοῦ σο φί-
ας καὶ λόγου τῆς ἀρρήτου καὶ ἀπερινοήτου θεότητος
ἀνθρώπου γένοιτο ἂν χωρὶς τοῦ θεοῦ λόγος. ἵνα γὰρ
λόγω κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν. καὶ
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. πνεύματι χείλους αὐτοῦ πᾶσα
στρατιὰ μίας ἀνθρώπου. πνοὴν ζωῆς. πνεύ-
σεις πνευμάτων καὶ οὐκ ἔστι πνεῦμα ἀνθρώπου; ἀλλὰ νε-
κρὸν καὶ σαπρὸν περὶ τῆς σὺν σάρκωσις τῆς ἀλη-
θοῦς στάσεως. τῆς ἀσωμάτου ὑπὸ τῶν σωμάτων
νοουμένης καὶ ἀοράτου ὑπὸ τῶν ὁρωμένων. ἐκ σκό-
τους καὶ ἀφανοῦς τῶν ὁρωμένων σοιχεί-
ων ἀνθρώπου τὸν πνευματικὸν καὶ τῆς χορηγίας
ἀρχιερέως τῶν ἀληθινῶν ἐκλεξάμενος. ἀπενε-
γκεῖν εἰς φῶς. καὶ καθὼς ἀνθρώπων τὸν
λογικοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι παρὸν ἀπὸ ῥυπα-
ροῦ. ὀλισθηροῦ, σὺν ἐκ μιᾶς οὐσίας. σὺν ἀνεξε-
λέγκτου ὄντος καὶ σήπ.

ἐξαὐτοῦ· μονογενὴς γάρ θεὸς λόγος· ὢ σοφῶν
οὐκέτι σωφρονοῦντος τῶν ἀνθρώπων θεός ἐ-
στιν, οὔτως οὐκέτι μονογενοῦς, ἢ οὐ μο-
νογενοῦς υἱός ἑτέρου τοῦ θεοῦ τῷ μονογενῆ
ἢ παύλου θεὸν λόγον· εἰ οὔτως θεός πάντα ἀνὴρ,
εἰ οὔτω καὶ ὁ μονογενοῦς ἐξαὐτοῦ ἀφορᾶ-
σως υἱός θεόσλογος· ὢ ὅσα ἂν οὕτω λόγου ἀνα-
λῶμεν θεός, οὕτως οὐκέτι λόγου υἱός· ἀλλὰ
λαθὼν θεὸς μυστικὸς ὁ σωτὴρ σωτήσιος καὶ υἱός·
θεὸς ὁ σωτὴρ, θεὸς καὶ ὁ ἐξαὐτοῦ μονογενοῦς
υἱός· τέλεος ὁ σωτὴρ, τέλεος αὐτοῦ καὶ υἱός· ἀσώ-
ματος ὁ σωτὴρ, ἀσώματος καὶ υἱός· ἀσωμά-
του γὰρ γραφὴ καὶ, καὶ ἄϋλον ἀσώματος δὴ λογοῦ
υἱὸν πίστευσας τοῦ τὸ ὡφέλησε, ὅτι μονογενὴς
ἐκλεκτοῦ στόμα τοῦ σωτῆρος ὁμονογενὴς υἱός αὐτοῦ, κα-
θ᾽ ὃν πᾶν ἐξύπαρχον τῶν λόγων ὅλα σχήσων ὅσων
ἡ φιλῶν μαρτύρια ἀναποδήξαμεν ἡμῶν·

αὐ τίμιον περὶ τοῦ φιλοσόφου·

πῶς καὶ υἱὸν ἄϋλον φράσον·

εἰ ἡ αἱ ἐπίσωσι περὶ ἀλόγου αὐτοῦ ζυσεβίου τοῦ σωμα-
φίλου, ἤτοι·

Μέγιστα πῶς φιλόσοφε· ἃ σχεδὸν ἁπάντα ἀνθρώ-
πων ἀριστεύσοι, καὶ ἀναρχὴν τῆς σάλε-
ξεως σχέσεως μαρτύρια θαι, ὅτι γεγενέσθαι
μεθ᾽ αὐτὸν σώσουσα ζῆς σχέσεως αὖ σύρα-
μενος τὰ αὐ εξηρεύρηται ἡμῖν καὶ ἀνασχέσεως

ξηλᾶν τῶν ὀλιγωνυμίων. ἀλλ' οὐ καλαχάσαζή-
λη αἴν, πῶς μεγίνηται, μήξηλᾶ λὰ ἀνερεύνη-
λα. οὐ γὰρ εὑρίσκας λὰ ἀρίσκόμενα ζήλα
καὶ ἀρίσκας. ἐὰν γὰρ ἐμλῆς περὶ λίνος ἔχαρ
μαθᾶν, παρὰ λῆς γῆς; οὐ χὸ φίσαλε. παρὰ-
θαλάσσης; οὐ σ' ἐπιμελῖσ ἄ ὕ ὑρὰ. παρὰ
οὐρανοῦ; οὐ μᾶν ἀστὰρ. παρὰ ἡλίου καὶσε-
λήνης καὶ ἀ' ςρων; οὐσ' ἐπι σχοινῖου μῆλο.
παρὰ φίλων καὶ ἀγ χαμμένων, οὐσ' ἐσω ᾶ-
σαν. ἐ πὰ πᾶρ καὶ αὐλᾶν σοιμῆς ὁ γῶς. ἀλλὰ
παρὰ ἀνώνυς; πρὸ αἰώνων ὁ μονογλῆς. μήξ-
ηλαζε λὰ καὶ ἀφ' οὗ λα περὶ λοῦ ἀφ' οὗ λος. ὄφρη-
λος. ἀμνήνηλος ὁ σᾶρ. ἄφρηλος ἀφρήλως γε γε-
νημένος ἐξαὐλοῦ ὁ γῶς. σἰὼ σησον περὶ λοῦτῶν,
καὶ παραχώρᾳ λοῦ λοῖῶν γεγενημένοις, καὶ λῷ
γεγεννημένῳ. ὁ γὰρ πᾶρ μόνος γίνώσκᾳ λὸν
γῶν λῆς ἐςῖ, καὶ ὁ γῶς λὸν σᾶν, καὶ ὁ ἁὰν ρού-
χη λιὸ ὁ γῶς ἀπὸ παλυ'ταν καθὰ φησῖν λὸ ἀὼ-
λοῦ ἀ ἀγγέλῖον. ἀλλ' μὴ θέλῃς σαύσαλθαν
λόπῶς, ἀλλὰ φίλουμᾶς σἴνερεννᾶν λὰ σὺνε-
ξηρεύνηλα, καλαγαχώμενοσ υ λῶν λοίμων.
μᾶλλον δὲ καὶ πᾶν θῶμεν. ὁ λῖὸν πίσᾳ θε-
λῆς νοᾶν λοῦθεου ἀφ' πᾶρ' ἁλοῦ γῶ ἀὼλοῦ, καὶ λὸν
μονογλῆ γῶν αὐλοῦ ἀφ' γῶν αὐλοῦ σωῦποφε-
λα ἀφ' λῶν σᾶρ', καὶ οὐ μᾶλα γλαίσερον, κα-
θὼς σὺ ἀσεβῶς φῆς. ἀλλὰ νοᾷ πίσᾳ, καὶ ὁ-
μολογῆ θέλῃον ἐν λῃ χάρ λοῦ γῶν, ὥς σε ἀλάνῃς

ήμων σας. φῶς ἐκ φωτός ἀληθινόν θεόν ἀ-
ληθινόν ἐκ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ πρ̄ι. ὁμοούσιον ἐξ ἀ-
νωτέρου. ἀσώματον ἀσχημάτιστον ἀφ' οὗ λοιπὸς
λοιπὰ. ἀνάρχητον γὰρ πῶς λόγος καθ' ὑποστάσιν ἴσω
σωνται ἐν ἀγκίστρῳ, καὶ λόγος πῶς ἀσώματον ἐ-
όν, καὶ θεὸς πῶς ὁ λόγος. λοιπὸν φιλόσοφος ἡ λόγος —
ὑπάρχον οὐκ ἔστι. λοιπὸν φιλόσοφε περιγράφῃ λό
γου πῶς, καθὰ πρὸ ὑπάρχον οὐκ ἔστι. λοιπὸν φι-
λόσοφε περιγράφῃ λόγου πῶς, καθὰ ἀπο-
δέξαμεν. καὶ λόγος περιγράφῃ λόγου θεός.
λοιπὸν γεγραμμένοις πίστευε. λοιπὸν γεγραμμέ-
να μὴ ἀνύε, μηδὲ ζήτει. πίστευε ὅτι σαν-
λαὼλος ἐσημειούρησεν ὁ υἱὸς λόγος γεννη-
να νεύματι θεϊκῷ. οὐκ ὀφθαλμῶν βλέμμα-
τι, ἀσωμάτου γὰρ ὄντος, ὡς σχήματι καὶ ἀ-
λλά νεύματι ὡς σαῦλος οἶδε μόνος, ὁ περὶ παῦ
πίστου ὀφθαλμὸς μηδὲν τολμήσας καὶ λαλῶν δίδασκα
λίαν τῶν ἱερῶν γραφῶν. ὅτι βουλῇ τοῦ πρ̄ὸς
ἐσαῦλος ἐσημειούρησεν σαῦλον λοιπὸν πλάσιν.
λοιπὸς ἐπους ἀνίσον καὶ ἐπίγνου. λοιπὸν ὁρωμένων
καὶ νοουμένων. οὐκ ἐκ μὴ νοός, οὐδὲ ἐκ μὴ χαλαῦ, οὐ-
δὲ σωματικῆς ἑτέρου, ἀλλὰ βουλῇ τοῦ
πρ̄ὸς, καθὰ ἀρχὴν ὡς ἀρτίως εἰρήκαμεν. λοιπὸς
πρὸς αὐτ̄ καὶ λόγος πνεῦμα λοιπὸν, ποιοῦμεν
ἄνθρωπον καθ' ἡμετέραν καὶ καθ' ὁ-
μοίωσιν. οὐκ ἔκτισεν, οὐ ποιήσας, ἀλλὰ
ποιήσωμεν, ὅτι πνεῦμα ὁμοούσιον καὶ ὁμοτι-

μου, ἐπὶ τῆς παρουσίας ἐκείνης καὶ ἀφράζουσι τοῖ-
ς ὦσι, καὶ ὑπομονῇ ζητοῦσι τὸ σῶμα, καὶ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς ἀναπίνα. ἀλλὰ ὁρᾷ τῇ διανοίᾳ
ὁ καθαρὸς τῶν τοιούτων ἀποσχίσεων σχημάτων ἀπρί-
βεια ἀν. καὶ ὄξος ποτίζει. καὶ ἐπὶ σταυροῦ γυμ-
νωθεὶς δ' πίστος, ἀλλὰ πιστός. ἀνυποδύτων καθοσιώ-
νεις. ὅλου θεοῦ λόγος, ὁ σὸς ἀπὸ αἰῶνος αὐτοῦ γόης
πρὸς οὐ ἔστι σοι τὸν σῶμα μὲν ἀνθρώπου, καὶ ἐκτε-
ξῆς, αὐτὸς πάλιν ἐπὶ χαλκοῦν τῶν ὑμετέρων, χου-
χῦ τρισὶ καὶ οἱ μία, ὀνόσχιτον. Σαρκικὸν θεὸν
ἐν παρθένου σὶ ἁλοὺ ἐκτετοῦσθαι ἀνθρώπου ἀσεβές.
ὁ ἀσώματος ἐν σώματι ἐνωθεὶς ἑαυτῷ ὡς ἔ-
πνευ ὁ ἀπόστολος πᾶν χρῆμα σὶ ἁλοῦ σῶμα, ἵνα
ἐκεῖνος ὁ θεὸς λόγος τοῦ σώματος, ἵνα μὴ καταφθεί-
ρηται πλείστας φύσεις ἀνθρώπου πόσων. θεοῦ
γὰρ οὐ δὲν ἐώρακε πώποτε. ἐκφαλήθη σαρ-
κί, ἵνα καὶ ὑποσαρξ σὶ ἁλῇ τοῦ σώματος ἀληθι-
κοῦ ἐνώσεως ἐκεῖνος θεωθῇ τοῦ θανάτου. ἀόρα-
τος ἀνόρατος, ἵνα ὑπομονὴν λάβῃ ὁρώμενος ὡς ἄνθ-
ρωπος ὑπολήψονται. ἀλλὰ χειροποίητος ὁ λόγος ἀθεός
καὶ ἄνθρ. ἄνθρ καὶ θεὸς ὁ ἀνθρ. εἰς γὰρ ἐξάλει-
φεν ἀρ, τὸ οὐ μόνης, καὶ μετοχῇ ἐκείνου ἡ ἁγιο-
ποιὸς ἀφ τῶν οὐσιῶν. ἁγιαστὴς θεὸς ἁγίου
καὶ ἁγιαστοῦ. θεὸς ὢν καὶ ἐξ, κόσμου ἄνθρ
σὶ ἁλοῦ νοῦ μίαν. διὰ ἀνθρ σοφῶν. σὶ ἀν-
θρ ἀποστόλου. σὶ ἀνθρ ἀποστόλῳ σοφῶν,

διὰ τοῦ φιλανθρώπου. ἀπὸ στόχου διὰ τοῦ ἁ-
πτομένου οἰκονομικῶς. μαρτύρησε διὰ τοῦ
τοῦ μαρτύρα. ἢ ἐκ θεοῦ ἐπιχῆς ὑγιὲς σαφ-
νῶς, πρὸ ἡμῶν ὠκλοῦμεν θεολόγῳ αὐτοῦ θεολόγος
μέγεθος. οὐκ ἐμνώσας καὶ ἀνοὺς ἀνοῖξε. οὐ
γὰρ διὰ τοῦ παρωθῶν αἰτίαμος αὐτοῦ
ὀκόσμος. θεορεῖν καὶ ἐστὶ γὰρ καὶ αὐτὸς διὸ-
νοεμίαν. σαφῶς θεὸς καὶ λόγος ἐν παρθένῳ
νιὸ ἡμᾶν φιλανθρώπως ἀνθρώπου. ἀξιονὲ ἀν τοῦ
καὶ ἴσον ὑγιὲς ἐγλύνη σεινὸ σαλήρ. ὡς αἰλευθέρω-
νυσας αὐτὸν θεὸς καὶ σαλήρ καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ
λεγόμενος ὑγιὲς ὡφι χόσφε.

αὐτέρμηνεῖς τοῦ φιλοσόφου.

Μὴ πᾶς ἀξιοῦ ὅσον ἐπὶ μυθείᾳ ξόμβος τὸν ἀ-
χθῆναι καὶ τῶν λόγων ἐυτεχνία ἐπιουσιά-
ζειν ὡς υἱὸς σαρῶν τῆς γραφῆς αὐτὰ καὶ ἀνθρώπου φέ-
γγος. ἀλλὰ ἀεὶ διὰ φανερὸς τῆς γραφῆς ἐλθεῖν
διὰ τοῦ ἐκθέσθαι. καὶ καὶ φεῦ καὶ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ
ἀρχὴ ὁ ὢν αὐτὸν εἰς τὸν αὐτὸν. καὶ ὑμᾶς
ἔπειτα σεχώρας καὶ ἀοικοῦντας. καὶ ἀμφὶ οἰκου-
μένας τῆς ὑποῦρανοῦ. μίαν καὶ τῶν αὐτῶν ἐ-
κτὸς ἄνοι αν. περὶ τοῦ σὺν πατρὸς τῶν λαλήσ-
τοῦ θεοῦ. τοῦ καὶ διὰ ὡλυμπίζον πάντας ἀρ-
χὴ ὁ ὢν αὐτοῦ ἀρχὴ μὲν αὐτοῦ. ὃν καὶ ὑμεῖ
αὐτοῦ διὰ σοφίαν μὲν σεκτοῦ καὶ πάντας τοὺς δι' αὐτοῦ,
ὡς δι' ἐρμηνεῖας χώρας καὶ ἀοικοῦντας. ἀγαθὸν καὶ

ἁγιωσύνῃ τοῦ θεοῦ σοφία, τοῦτ' ἔστιν ὑγιεῖς γάζε-
ται. ἀλλ' ὁ θεὸς ὢν ὑγιείας οἰκεῖος τοῦ τοιούτου —
λαοῦ οὐ χέρσαιτο:—
ἀπωφίσιτε ὧν φίλων ἐπισπόσων ἀπὸ τοῦ ἀν —
θρώπου ἐπισπόσου ἀσεβείας τοῦ τοιούτου:—
πολύ σ' ἔτι μᾶλλον τῆς ἀσεβείας τοῦ φόρου, τοῦτ' ἔστι
τῆς ἀπὸ σωτηρίας στέρεσθε ὧν τοῖς ἀνθρώποις φέρε —
θαι ἀναίτιον ὑπομείνασι σταυρὸν ἀξιούμε —
νος. καὶ μᾶλλον ἀνοσιούσας ἐμοῦ στερίσκον —
σθε ἀσεβοῦντος θεοῦ, ὅταν μὴ μόνον σαρκὸς ἀ —
θῆ φάρμακον ὑπουργῶν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ψυχῆς
σωτηρίας ἀφορμὰς παρεχόμενος. καὶ τοῦτο μὲν —
ἔξω. οἷς ἐπὶ χεῖρα μᾶλλον τὰ ἐπὶ τῆς ψυ —
χῆς, ὦ φιλαίτιοι ἄνθρωποι σωτηρίας γράφη.
καὶ οἷα ὠφέλησε σοφιστὴς πα —
φαλῶν φίλων ἐπισπόσου. ὃς ὅστις μὴ ὀφθῇ
καὶ τοῖς αὐτοῦ σωτηρίας γράφει. ὃ δὴ
καὶ ὅδε ὑγιὴς. καὶ ὁ μὲν ἀπολωλὼς ὁ δὲ ὑγιὴς καθὼς
ἀνῆφθαι μοι φαίνεται νοσοῦντος τοῦ ἑτέρου:
πῶς δὲ ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν τῆς μεγαλωσύνης
ἀφορμὰς ἑαυτὸν ἀπὸν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον ἐθάνατώσας.
οὐ γὰρ ἀνέξεσθαι ἔφης ἐμοῦ ὑγιοῦντος ὡς ἐὰν θλῖ —
βον σωτηρίας ἔφης στρεβλούμενος ὡς ἀληθῶς λαὸν ἀ —
πόστολον ἀνθρώπων δόγματα τὰ ἀφοῦ βλασφημα

ἐν πνεύματι λέγει γὰρ καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἀ-
ποστόλων· ἀποστείλω πρὸς ὑμᾶς φίλο-
σοφε· ἢ περιφιλοσόφους φ· καὶ τί θέλουσι ἀκοῦσαι
τοῦ ὄντος θεοῦ τῶν πλείστων σοφίαν, τῶν χαμαὶ
τῶν τῶν ἄνω ὑπαίτιον τοῦ γοῦν δόξαν, τοῦ πλή-
σαν τοῦ χώρας καὶ ἀοικήτους· ἐπίσκεψαι σὺν σοφ
φοῦ νοῦν, καὶ τρόπος ἀπέχθεια αὐξήσεων, ἀ-
λλὰ τρόπος ἀληθείαν, καὶ ὅσημήσεως αὐξήσει ἀ-
χνίθεια· καὶ γνώσεως ὅτι οὐ πλήσιόν ὄμοιον
γλωῦρ γὰρ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ αὐτὸς πλήσιόν καὶ σῳ-
μάτων γὰρ πασῶν τῶν πλείστων φύσεων, παθῶν καὶ
αὐτὸς μὴν ἀγαθότατος, γενόμενος· καὶ νοήσας,
ὡς μεμνῆσθαι σοι σῶσαι, ἁπλῶς σωθῆναι σοφῆς·

ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ φιλοσόφου καὶ ἀλλοῦ φήτ
πνς·

Ἐκ τῶν φησὶ περὶ τοῦ γοῦν καὶ αὐτὰ μφίλεκτα, ὡς-
φαλῶς, ὅτι ἐκλήσιον, ἢ ὅτι σῶν ἐκλήσιον τῷ θεῷ καὶ τῆ
ὡς αὐτὰ φαλῶς ἀρίστας ὁ λόγος· καὶ ὅτι οὐ δοίημα, ἀ-
λὰ γλῶττα τοῦ θεοῦ φύσεως ἐξ αὐτοῦ μεμνημένος.
καὶ οὐδεχόμεθα· καὶ καὶ περὶ τοῦ πνεύματος ἐκ-
κλίνει γὰρ ἡ γὰρ ὁλομόσας φῶσαι τὸ ἅγιον πνᾶ
πλείστων λιτῶν μεμνῶν φύσεων· σοῦ δὲ καὶ καὶ μαρτύ-
ρίαν περὶ αὐτοῦ τὸ μὲν αἰσθησιουργικὸν αὐ-
τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πλείστων· ἡ δὲ
ὅλος αὐτεξούσιον περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ τοῦ γοῦν·
ἐπεσόν σοφίας ὑπῶν ἐχοι·

ἀν τε πῶς ἐστὶ τῶν ὅλων ὁ ἅγιος πνεῦμα καὶ περὶ σοῦ σοφίας:—

Ουκ ἔστιν ὅλως ὦ φίλοσοφε ἐπὶ ἀληθείας οἱ λόγοι μου περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀφ' οὗ παρέστης ἡμῶν ἐξέβης τοὺς περὶ αὐτοῦ. ὅλως ἐὰν ἔστι σε, σὲ λέγω φήσω καὶ τὸ περὶ τῆς κλίσεως ῥηθέν. καὶ ἅγιον πνεῦμα, σοι φήσω καὶ ἀόρατα καὶ ἄκτιστα πάντα βέλτιόν εἰσιν. καὶ ἐπὶ μακρότερον. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον. καὶ τὰ νῦν θεοῦ ἐστὶ σοφία αὐτοῦ. ἀφ' ἧς καὶ θήλεις ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους. ὡς οὖν θεός ἐστιν ὁ πατὴρ ὁ ἀφ' οὗ πάντα ὡς ἔστι σοι φήσω καὶ, ὅτι γὰρ θεοῦ ἐστὶ σοφία αὐτοῦ ἀληθῶς. οὕτω καὶ τὰ νῦν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν σοι φήσω καὶ τὸν ἅγιον πνεῦμα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ θεοῦ, οἱ τοιοῦτοι ἅγιον πνεῦμα θεοῦ ἐστὶν ἢ οὔ:—

ὁ φίλοσοφος: ναὶ θεός ἐστιν:— οὐκ ἐποίησε σοφ:—

Ἐν ἀληθείᾳ λοιπὸν ὦ, ἐπεὶ οὖν ὁ Ζοροβαβὴλ ἦν λέγα πρὸς ἡμᾶς. πνεῦμα θεοῦ τοῦ ποιήσαντος. φανερῶς θεός ἐστιν ὁ ποιήσας τοὺς ἀνθρώπους, ἢ οὐ τοιοῦτον ἦν τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου ἐπεὶ οὖν ἐστὶ ποιητικὸς τοῦ ἰσοχρόνου τοῦ υἱοῦ μετρόσιμος φανερῶς ἀναπόφευκτος ὢν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου στόμα τὸν. ἡ οὖν λέξις φιλοσόφου ποιήσαντα τοὺς ἐχθροὺς μου. ὥρα οὐ θεὸν καὶ ποιητὴν ἀνθρώπων. ὡς γὰρ ἐφησεν περὶ τοῦ ποιήσαντος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, οὕτως

ἐπὶ πᾶν μᾶς σῶμα τοῦ καὶ περὶ τοῦ σωτῆρος τοῦ
ἐλεύσεως. ὅτι θεὸς τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα οὐ, ἵνα μὴ ἀφέλῃ
μοι τὴν ψυχήν μου καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν μου τὴν
προσευχήν, ἀπερμίαν θεότητος τῆς ἁγίας ἁγιάσῃ,
ἀνάγει σὺ τύπος σε σοὶ ἐκλάμψας καὶ ἐσαίνου-
μένη. τὸ δὲ λέγει, καὶ ἐδόξασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον,
καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα τοῦ σωτῆρος τὸν ἐλεύσεως.
συμβαίνω δὲ ἀνάπαλιν τοῦ ἐλεύσεως, μέχρι τοῦ ἀφ-
ανοῦς μέλους σὺ λεγόμενον τῶν διαβόλων, λέγει· ἀπο-
γράφητε πνεύματος ἁγίου αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος ἐκλεί-
πων. καὶ πάλιν λέγει· ἀπόστρεψον τὸ θεῖον πνεῦμα
ἐξ ὑμῶν τὸ πονηρόν, καὶ ὑπόστασις ἐκλέ-
γει· ἀχώρητος γὰρ ἀφ' ὑγείας καὶ ἄφθαρτος ἁγίας.
ὅθεν καὶ ὁ ψαλμῳδός, καὶ τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα οὐ μὴ
μου σασαι ἀπ' ἐμοῦ σου τοῦ σωτῆρος μου. ἵνα
ἐκνοήσωμεν, καὶ μὴ ἐπιλάθησθε. λέγει γὰρ καὶ αὐ-
τοῦ λβ πλάκας· τοῦ λόγου κύριον, οἱ οὐρανοὶ
ἐστερεώθησαν· καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ σου σα πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν. ἀνοικο-
τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ σαίας λέγοντος· ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεός σου
ἐπὶ πάντα σαλαισου θεός σου. ἀπὸ δὲ περὶ τῶν
ἐν ἐμοὶ ἀνθρώπου τὸ σὸν λαόν, ἐπὶ πάντα λέγων· ἵ-
να ἴδωσιν ἐμὲ καὶ ἀκούσωσι, καὶ ἐπίστωνται ἅμα,
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ποιῶν τὰ θαύματα σου, καὶ ὁ ἅγιος
τοῦ ἰσραὴλ καλέσει ξενωθήσονται. γράφησας τὸ ἅγιον
πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἅγιον δὲ τοῦ ἰσραὴλ τὸν υἱὸν αὐ-

λοῦ· καὶ πολλὴν σφόδρα ἀπώλεσεν· ἤγαγεν γὰρ μετὰ τῶν μῶν· καὶ ὄκτὼ ἀνθρώπους σεσῳσμένους τοῦτον· καθὰ καὶ ἐν ἑτέροις ἐμάθομεν· ἐν ὑδατι πυρὶ ἐπὶ μέρους ἐπὶ μέρους· ὡς θεν καὶ γραφὴ ὁ φιλόσοφος ἔφη· ἄρα, ἢ ἔρα χύσα πνεῦμα λόγιον τοῦ θεοῦ· ὄκτὼ ἀνθρώπους τοῦτον ἀπολοῦ·

ἐκ τοῦ ἁγίου σφόδρα πάντων λάχιστον τοῦ ἐπὶ σπέρματι σαρκὸς καὶ σφαδασμάς·

Ἐπειδὴ δὲ προεφθέγξατο περὶ τῶν ἔνεκεν γὰρ ἀπολοῦ ἁγίου πνεύματος σῶσαι σε φιλόσοφε, ὀλίγων ἀνθρώπους μόνῳ σὺν καὶ τῶν ὑγῶν σαυτοῦ τῶν πολιζωνφύσεων· καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ θεόθεν καὶ οὐσίας, τῆς ὅσα τῆς καὶ ὁ ὑγός· ἐπίστασο οὖν τοῦτον νῶν σου, ἐκ τῶν προεχθέντων σοι, ἄνους καὶ νῶν σαφέστερόν σε πάλιν ἐξεις περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἱερῶν γραφῶν· λέγει γὰρ ὁ προφήτης δαὶδ ὀνῷ ρξ' ϛ' ἀλληλουϊα· αἰνεσάτε τὸν κύριον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεσάτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεσάτε αὐτὸν πάντες οἱ ἀστέρες καὶ τὸ φῶς· αἰνεσάτε αὐτὸν οἱ οὐρανῶν οὐρανοὶ καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπάνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτε τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεσάτε τὸν κύριον ἀπὸ τῆς γῆς· δράκοντες καὶ πάντες οἱ βυθοί· πῦρ χάλαζα χιὼν κρύος πνεύματα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί· τὰ ξύλα τὰ ἥμερα καὶ πάντες οἱ κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ κριταὶ τῆς γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι· πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανόν· καὶ ὑψώσει κέρας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ· ἀλληλουϊα· ἐν τούτοις τοῖς ἁγίοις ἐστὶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· καὶ μετὰ τὸ χίμα· ὁ παιζεύων φυσικὰρ τοῦ υἱοῦ θεοῦ· ἐξ ἀγγέλων μαρτύρια τοῦ θεοῦ ἐνέπαιξεν· ἀν τὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·

ὁ δὲ καὶ σὺ εἶ ἐκ τοῦ πνεύματος, ψεύσῃ σε τὸ πνεῦμα τοῦτο· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τρόπος ἐστὶν ὅδε, φησὶ δὲ ἀναντίον· ἐρωτήσατέν ὅσα ἂν θέλητε ἐν τῷ προσεύχεσθαι καὶ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ μείζονα· οὐκέτι ψεύσομαι αὐτοῖς, ἀλλὰ λῴω. καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ· τοῦ οὖρ ἀν ὀρφανοῦ καὶ χήρας ἐγὼ εἰσήκουσα κύριος· καὶ ὁ σοφὸς δὲ Σολομὼν εἶπεν ὁ ἐκ τῶν ἔργων, κύριε, σὰ κύριος εἰ τοῦ σώματος μου καὶ τῶν ποιημάτων· σοῦ ἐστιν καὶ σὲ ἐγὼ τοῦ ἐμοῦ σώματος ἐκ σοφίας, καὶ ἐξ ἧς καὶ ἐκ σοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· ψεύσῃ οὖν ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς θεός ἐστιν καὶ οὐσίας τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου τοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ· σὺν πατρὶ γάρ ἐστιν καὶ τῷ υἱῷ. ἀπόκρισις τοῦ φιλοσόφου πρὸς τοὺς ἑλληνίζοντας πρᾶξις·

6 ὑμῖν καθὼς φαλὲ καὶ ἀμαρτυρίας ἐστὶν γραφῶν ὧν παρεγάμεθα ἔχειν, φεύγειν δὴ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο· καὶ νῦν ὁ μὲν βεβαπτισμένων ἦναι τῶν ἐν νοὶ ἀνθρώπων τῶν γραφῶν ὑφηγήσατο· ἐγώ, τὸ μὲν περὶ ἐξουσίας τοῦ βουζανίου σαφῶς ἂν ἀπόδειξις· περὶ δὲ τῆς ἐμβαθύσεως ἀναλήψεως οὐδέν, περὶ δὲ ἀγγέλων φησὶ καλεῖ, οὐδὲ ἀπὸ μιᾶς πόλεως ἁμῶν ὧν· ὅθεν ἀγγέλων ὑμᾶς σαφηνίσαι μοι ὧν λέγεις ἀγγέλων σαφασιῦναι τοῦτο ἐστιν· ἐκ δὲ ἐν ἄλλοις ἐστὶν γὰρ ἐλεγχω φο-

ρίαν περὶ τοῦ πνεύματος οὐ καλῶς μοι δοκοῦσι παρῆλθεν καὶ τὸν τῆς ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ φιλάνθρωπον καὶ χρηστὸν ὑποθέσεις. οὐ γὰρ περὶ ὧν τοῦτον ἔζήτησις:—

ἀ πορρήσις τῶν φίλων ὑμῶν ἔργων, ἀλλὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐστι σοφοῦ πολλοῦ μᾶλλον φιλόσοφος:—

ΩΡΙΓ. Μῶν οὖν ἐστι τῶν ἀγαθῶν μισθὸν λαμβάνειν ἀποδεκτέον. καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐγκαλῶν τοῖς ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν δόξαν ἐκκλησιαστικῶν περὶ τῆς προκαταλήψεως ὑποθέσεως, ὡς φιλόσοφος ἀναπέμπομαι, ὡς τοῦ σωτῆρος οὐκ ἐκόντος ἀναιρεῖν ἐπιστήμην ἀλλ' ἀμφίβολα λέγειν. ἀλλ' ἐπὶ σκοποῦ τῶν ἀληθῶν ἐλθεῖν μοι δοκῶ, καὶ τοῦτο ἐκκόμενος, σαφηνοῦν μὲν σοι τὴν σωτῆρος ἀφορμὴν ἐπιστήμην ἀναδεῖξαι τοῦ μὴ δεῖν ἀμφιβόλως τοῖς πολλοῖς ἀρμόζειν καὶ τὸ μᾶλλον ὑπὲρ νοῦν. καὶ ἀκριβῶς ὁδοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀσεβεῖν ἐν νοήσεις ἀφροῦ σύμφωνα, ἐπὶ σκοπὸν ὅσον οἷόν τε φιλόσοφος ζῶν ὡς φιλοσοφεῖν. ἀλλὰ σκέψον σὺν ὧδε φιλόσοφον μοι λαμβάνειν. δεῖ γὰρ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς μᾶλλον θεὸν λαμβάνειν τοῦ κτίσαντος τὸν γόνον ἀνεκφράστως. καὶ τοῦ γένους τοῦ μονογενοῦς ἐξαίρετον. καὶ τοῦ φίλου

πνεύματος τοῦ ἐκπορευομένου ἐξαιρετοῦ τοῦ πρὸς
τὸν υἱὸν τοῦ ὑποστατοῦ καθάψασθαι ὁ θεῖος ἀπόστολος
παῦλος· φησὶν ὁ γὰρ κύριος τὸ πνεῦμα ἐστίν, οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου
ἐστὶν αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ ὁ αὐτός· ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
ἐστί· καὶ πάλιν· ὅταν δὲ ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον μεταβαίνει τὸ
κάλυμμα· τὸ δὲ κύριος ἐστί· καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ πρὸς θεὸν μετα-
βαίνει· ὁ δὲ αὐτός ἐστι· καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ ἐπὶ κύριον ἐστὶν· ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν καθὼς μὲ ἔστιν ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς καὶ τὰ ἐνεργήματα τοῦ ἑνὸς
τοῦ αὐτοῦ πνεύματος· ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὡς
ἐκ τοῦ ἡλίου ἡ ἀκτὶς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους ὁ χείμαρρος· ἐκ τοῦ
ἰδίου ὡφελίμου σοφιστοῦ καὶ ῥήτορος ἀπόστολος
ἔξεστι θεολογοῦντα τὸ πνεῦμα λέγειν· ὡς πηγάζουσα
αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν σοφίαν καὶ λόγον· ὥσπερ τοῦ ἡλίου
ἀκτῖνα· καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ ἐπὶ κύριον μεταβαίνει· ὁ δὲ κύριος θεός
ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι· καὶ τὸ πατρὸς ἐλλαμ-
βάνει τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα σοφίαν χορη-
γοῦν ἅπερ ἐκπορεύεται καθὼς βούλεται· καὶ ὅτι δὲ ἐν υἱῷ
μεμένοις καθὼς οἶδα σαφῶς διαλεγόμενος πρὸς τὸν
αὐτὸν φησί· πνεῦμα θεοῦ· ἀφῶν πνεῦμα
θεοῦ, πατὴρ θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα· ἄλλου παράκλητος
καὶ ἄλλος, ἀλλὰ μεταβεβλημένους τῶν θαλερῶν πρό-
σωπων παλαιὰν τῶν ὑποστάσεων ὄντων αὐτῶν· ἀλλὰ
πρόσωπον ἀνθρώπου λέγει· μὴ αὐθαίρετος πόρρω φονεύ-
θῃ ὑπολάβωμεν· ἀσυμβίβαστον γὰρ καὶ ἀδιαλλάκτως
ἔχον· καθὼς καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων καὶ αὐτὸς ὑφηνά
μὴ πᾶς καθομολογῶν σας· καὶ γὰρ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ

μὴ πρόσωπον

γῆ. στόσωπον ἐξαπεστάλη ὑπὸ τοῦ θεοῦ. καθὰ καὶ ὁ
ὁσ̄ὸς Δαυὶδ ἐν τοῖς ψαλμοῖς τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαίους ὀνειδίζων, ἔφη. ὑπάρχει, τὸ στόσω- ὑπάρχει
πον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οἰκοδομὴ σου πεποίηται,
καὶ τὰ ἑξῆς. ποῦν γὰρ τὸ ὑφιστῶς, ἐφ' ὅσον ἐφίσταται.
στόσωπον ἐξαπεστάλη τῆς οἰκείας φύσεως, ἤ-
γουν ἁγίου. ἀλλὰ μὴν ὅσον οὐ γῆ κτίσμα, καθὰ καὶ πᾶσα ἡ τῶν γενητῶν φύσις. ὅσον θεία
καὶ ἄφθαρτος οὐσία, ἀόρατός τε ἐστὶ καὶ ἀσώματος καὶ ἀσχημάτιστος. ἀϊδιός τε καὶ ἀ-
θάνατος. ἀλλ' ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ θεοῦ ἐπαναπέ-
θωμεν. ἀπὸ τοῦ ἑκάστου τῶν κτιστῶν
θαυμάτων γραφῶν παραστήσουσι τοῦτο· καὶ τῶν ὑδάτων παραστήσουσι τοῦτο· καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν παντὸς κτίσεως, ὅτι κτίσμα ἐστὶ καὶ
νοῦς μόνης θεότητος καὶ πνεῦμα καὶ φῶς. ἐπὶ τούτων καὶ
ἀφώρισαν ἀφέσεσι τοῦ πρὸς καὶ τοῦ ὑδατος, καθὰ καὶ
ὑδὸς τοῦ πρὸς. καὶ ὅσον τοῦ ὑδατος. λέγω δὲ τοῦ θεοῦ-
μένου καὶ οὐδὲν τῶν ἀκτίστων ἀπὸ τῶν κτισθέν-
των ἀπηγάγοσαν ὑπὸ θεότητος. ὁ λόγος οὖσος, καθαί-
ρων πάντας ἀνθρώπους στὸ φωτεινὸς μὲν ἐστί,
γυναῖκα δὲ ἀπεικάζων καὶ τοῦ νοῦ. ὅμοι
καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ πορεύεται καὶ τοῦ,
καὶ οὐ καθ' οὗ δὲ τοῦ λόγου σου, δῆλα δὲ πνεῦμα
ἐστὶ καὶ ποιεῖ ἀλλ' ἀϊδιούσιον. καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν, οὐκ ἀπ'
ἀπὸ ἐξιόντος ἀποστάσεως νοῆσαι. ἐπὶ δὲ τῆς
ἀφορίσεως, καὶ ἀφορισμοῦ καὶ ἀναλαμ-

πλου οὐσίας ἑνάνθρωπου θεοῦ, ἀλλὰ ζῴου τοῦ σω-
φορικοῦ αὐτοῦ λόγου. ἀλλὰ ζῶν τε ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν-
υπόστατον τὸ πνεῦμα ἁπάσαις ταῖς φαντα-
σίαις. περὶ ἰώτα πάντων οὖν ἐστὶ τὰ περὶ τῆς ἁπλο-
ποιήσεως. οὐδὲ μέχρι πλείστου ἀφανὴς ἐνῴκησεν
αὐτοῦ. σαύλα δὲ ἐκ τῆς ἁμαρτωλῆς ἁγαπητὰ ἐστὶ ἐνα-
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ
ἅγιον τὸ ἐρευνοῦν καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ, τολμᾷ τίς
λέγειον ἔξωθεν ἢ σάρξ; ἢ τοῦ λόγου. ἢ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ θεοῦ, ἢ τοὺς ἰδίους λαλήσαντος τοὺς προφήτας
καὶ φιλοσόφους:—

ἀπόκρισις τοῦ φιλοσόφου πρὸς τὸν ἕλ-
ληνα ἐπίσκοπον:—

Ἐπειδὴ ὑμῖν ἐδόκει ἀνοήτως μὴ ἀκριβῶς,
φάσκοντες ἀεὶ μίαν θεότητα νοεῖσθαι καὶ διαιρεῖ-
σθαι τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα λέγε-
τε. ἐπιμνήσθητε δὲ τῶν παρ' ὑμῖν ἐμπροσθεν ἀπορρή-
θέντων. ὅτι θεός ὁ πατήρ, καὶ θεὸς ὁ υἱός, καὶ θεὸς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ σῴζεται, μία θεότη
τα τῶν τριῶν ὑποστάσεων. τοῦ πατρὸς
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ οὐδὲν
σαφὲς ἐδύνασθε εἰπεῖν ἐκ τῆς σοφίας μου:—

ἀπόκρισις τῶν φιλοσόφων πρὸς τὸν φι-
λόσοφον διὰ τοῦ αὐτοῦ ἑλληνίου ἐπίσκοπου:—

Ἀγνωμοσύνης ἐστὶν ἁμάρτημα περὶ ὑπερβολῆς,
καὶ ἀνεπιτήδευτος καὶ παντελὴς ἀμαθία

σος, ὑθφάνιν ἀφρηλοῦσίαζηφνης, ὑλάσαν-
λα ὑπηρέχουσα, καὶ λάσαν φα περιέχουσα
πλὼ ἀ'ηουςσρόσῦπῶν. οὐ κάλλον σοι θεόν, μὴ
ἄλλου φρήπαλμα. καθάπερ καὶ ὁ ἁσεβὴς ἐλλα-
σφήμησεν ἀφφος. ὃν αφιὼν ἀπλίζον, καὶ ἀμὴ
πλίζου φρηπαὼρ. καὶ λὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ὅμοι-
ος πλίζόνπαπρῦχώρ. μήχλὶ ολ. ἀλλάμὶ-
αν θεόλη λα νοῆφαι καὶ σιζεύεφαι φρὴ-
παλμα. μίαν οὐσίαν. μὴχὶόλη λάλε καίζου-
χὼ μίαν, τοῦ σ̄ρ̄ὸ, καὶ τοῦ ὑοῦ καὶ τοῦ φ̄ῑο̄
πνεύμαλος. φόλναιλάςλῆς φίαςλϊαδας,
ὑποσάσης, οὐσίαξωμλώας, οὐσὶλὸ σϊναφ.
ἀλλὰ σίζη μόνηχὶ αν θεόλη λα νοῆφαι,
καὶ πϊζεύεφαι, καθὰ καὶ σο μαλὴρ φρὴ-
παλμα λῆς φίας καὶὸ μου σίου καὶ σρο σωπῶν
λὴς λϊαδας. ἰοὺδ ὸλ̄ σαὶ σαν λων ἐὸλ ξανὴ-
ὰ χηθὴς σίζης σκὴ σὰν ἐ πὶ λῆ χῆ φίας λϊα-
δας νοῆν ὸλ̄ αφορα ὶ. ὥδε σὲ μὶ ηρόυσου
λὸν νοῶν σδῦναι ἢ μῦν ἐθέ λησον. καὶ σίζω-
θή σι ἐ πὶ πᾶ σιν σὲ χό μενος ὑπὸ λοῦ φ̄ῑουσιού-
μαλος σ̄ῆ ῖ μῶν σω φη γίω σδς ὑπὸ θή μας.
ἵνα χωῦρ λῆς φίας λϊα δας μὶ αν θεό λη λα ἀ-
φ' οὗ σαν καὶ ὑφι ςῶσαν. λϊα δα ἀ χηθῶς.
λϊα δαν, καὶ μη σὲ ἀ νὰὼ λῆ σρο ὑπ φόν σο-
λη. ἀλλὰ φ καὶ ὅσα ὶ ὼν οὖσαν ἀλλ' αἰς θ-
λου καὶ ὅμοού σί ὼν σλϊα δα.—

ἀπόκρισις τοῦ φιλοσόφου:—

Μὴ μεοίεσθε ἀποστρέφεσθαι τὰ τῆς ἀληθείας δόγ-
μα. ἢ γὰρ εἰν ἐν πρώτης καταρχῆς τῶν λόγων
παρασάμην ὑμῶν τοὺς λόγους. ἀλλὰ δι' ἀτοῦ-
το ἐρευνῶ τὰς τῶν νοημάτων ὑμῶν σημασίας,
ἵνα σαφεστέρα μοι καὶ δι' εὐκρινὴς γένηται
ἡ τῶν λεγομένων παρ' ὑμῶν ὑπόθεσις:—

ἀπόκρισις τῶν γίων πρῶν ὑποθετικὴ πρὸς
τὸν φιλόσοφον περὶ πυρὸς καὶ ἀπαυγά-
σματος καὶ φωτὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ λεοντίου
ἐπισκόπου:—

Ἀκουε δὴ καὶ νῦν ἄκουε ὦ φιλόσοφε. ἤδη πρὸ
ἀπεθέμεθα σου τῆς διανοίας διὰ πλείστων
ὅσων τῶν ἐκ τῶν θείων γραφῶν. ὅτι ἤθεός τις
ἀπλῆτις ἐστὶ καὶ ἀσύνθετος, ὡς καὶ αὐτὸς κα-
θαρμολόγησας, ἐν ἀρχῇ σου τῶν προτά-
σεων. καὶ ὅτι πῦρ ἀθάνατόν τε καὶ ἀΐδι-
ον καὶ ἀκτίστον οὖσα τῇ φύσει. φῶς τε ἀχώ-
ρητον καὶ ἀκατάχρηπτον. καὶ οὐκ ἐν ἑνὶ προ-
σώπῳ κατὰ τὸ δοκοῦν ἰουδαίοις νεουμένη,
ἀλλ' ἐν τρίᾳ δι' ἀεὶ ἀχωρίστοις οὖσι προσώ-
ποις, παρὰ πᾶσι χρίστιανοῖς πεπίστευται
καὶ κηρύττεται. ἡ ἀχώριστος τρίας τοῦ πρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ γίου πνεύματος, κα-
θάπερ ἀποδέδεκται. μάνθανε δὲ καὶ
νῦν ὦ φιλόσοφε, ἢ καὶ τοχμηρόν ποιοῦμεν.

ἀπὸ ἴχνους τῶν τῆς μεγαλοσύνης. ὑπερ-
μεγέθης σῶμα καὶ ἰδεῖν χοι σῶν σωτηρίας ὁ σὸς
τὸ μὲν ὀξυαύτειαν. καὶ θαυμαστοίνων ἐν τῶν ἀν-
θρωπίνων σεμνότητων. καὶ ἐν τῶν καλῶν
νοῶν, περὶ τῶν ὑπερνοῶν. καὶ ἐν τῶν ἐπιγνω-
νων περὶ τῶν ὑπερλόγον. ἢ καὶ ἀοράτως ἐνεργοῦν.
τὰ ἐν ὁρωμένοις. τὰ ἐν νοουμένοις. τῶν ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς καὶ καλλιχθονίων πλειονάδων,
σφοδρότητα ἀπλήστου ἐπιθυμίας καὶ ἀκαλλάκτου καὶ
ἀθανάτου τοῦ θεοῦ οὐσίαν. σχεδὸν ἐκπε-
σὸν ὑπὸ σχήματα, οὐκ ἐφίεν σφὸς ὠφέλειαν σωτοῖς
πίστως ἐκλεκτοῖς. ἀλλὰ καὶ ὡς πόνα σα-
φέστερον τῆς χαρᾶς τοῖς ἐν Χριστῷ ἐθελουσί
νοῆσαι λέξεως τὸ ἀναθὲν τοῦ λουτροῦ. φυσιο-
μία σὺν ἡ τοῦ ὕσσωπος, ἐφ' ᾧ ἐστι καὶ τὸ σῶμα.
ἄπαυστον μάσημα. φῶς. καὶ οὐδὲν τούτων σφοϋπερ-
χον τοῦ θαλάσσου ἐφ' ὁμοίων. ἀλλ' ἐστὶν ἀχω-
ρίστως ἀλλήλων τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ. τὸ πῦρ. τὸ ἐξαυτοῦ ἀ-
παύστως μάσημα. καὶ τὸ φῶς, ὅλα χωρίσου τοῦ-
νῶ φ' ὧν ὧφι χόσο φελαθία, καὶ λῆξον
ἢ μὴν θαύμασον τοῦθαλάσσου σφοϋπερχου. ἢ-
τοῦ ἀπαυστόμαστος τὸ πῦρ, καθ' ἑαυτὸ σφο-
ϋπερχον, ἢ μετὰ χρόνους
τινὰς τὰ παύμαστα τοῦ πυρός, ἢ με-
τὰ χωρίσεσον παλιν, ἢ μετὰ χρόνιον τοῦ-
πυρὸς καὶ τοῦ ἀπαυστόμαστος τὸ φῶς. ἢ σφο-

βούλιον δῆξον ἢ μῦν ἀσκὸν ἢ δίαχώρισας ἀσὰ μήλων ἁγία. καὶ μὴ οὐχὶ ὡσαύτως οὐ σῶμα, ἀπαύγασμα, φῶς μὴ ἂς οὐσιωδῶς τοῦ πυρὸς φύσεως. ἰδοὺ καὶ ἀνόητα χαλκὸν ἁγία καὶ ἀργύλιον καὶ πλίνθα, ἀμὴν δ' οὐ μηρίλαν ὥστε ἀφ' ἡμῶν ἀρνίσασθαι ἀξιόλογον καὶ ἀξιωθῆναι τοῦθεοῦ οὐ σίαν, σχῶ δὲ χουσιωτοῦ τῶν ἀφορμὰς σωτηρίους. καὶ πληρώσας τῇ σὺν τοῦτῳ διάνοιας σου ὅμμα, ἀναβλυθεῖ ἐπὶ τὸν ὃν ἡμῖν χύνου θεοῦ ἐπιγνωσιν καὶ ἀπαυγάσθω σοι ὡς μεγάλα καὶ σὺ ζεύγλη ὅλου σαύσοι ἡ χάρις, ἡ τοῦ πρὸ καὶ τοῦ ὑγοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀμνὸν οὐ σαύσοι μὰν θεοῦ τὰ σῦρ οὖσαν ἀθάνατον καὶ ἀπαύγασμα καὶ φῶς. ἄπτω καὶ ἀσώθετον. ἀχώριστον, ἀδιαίρετον, ἀπερινόητον, καὶ ἀνεπαφρόστον. ἁγία δὲ λέγεται ὁ λοῦσίον. τὸν τοῦ πρὸ καὶ τοῦ ὑγοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

ὅπου σύστημα φιλόσοφος ἐστὶν ἁγία.

Πρῶτα δ' ἐστὶ σὺ φιλόσοφος. καὶ ὡς εἶναι σχῆμα γυμνόν, δ' πᾶν εἰσθέτω ἐπὶ σχῆμα ὅσον, καὶ οἱ διάλογισμοὶ αὐτοῦ ἀφεῖναι τοὺς ἐλεθῶν, ἀνεμοφθαρσίαι μὲν μὰ φθορᾶς. ὁδὸν ἔχα σοι ὅτι ὁ ὃς ὁ ἐκπνεύσας τοῦτοις ταῖς ἁγίαις σου τὸ ὕπνῳ παῦλα νοῦν μὴ χωρίσῃ τῆς δ' ἀγαθοῦ

καὶ ἀνίζου καὶ ἀχωρίζου θεοῦ λόγος. ἀπὸ
σοῦ μόνου χρίστε· ὡς παναγάθου πρόσταγ-
μα θεός ὑμᾶς, πόθεν ἀπερ ἄρτι ὑπαθθάλαῖς —
ἄσι βεβοῖ παρὰ τοῦ ἀρχαίου σὺξωμεν, ἵνα μαθόν.
καὶ μιᾷ πραχθήσομαι σήμας παρ' ἀσοι λῶν
σὶ καὶ ω μεῖ λῦ ὑπερ λῶν δ' σε βῶν ῥημάτων
ἐμῶν ἵνα λαὶ σοῦ δ' πέφωνα σάλλας.
σὺ καὶ ἀρχῶ καὶ λῷ σὺν μερίᾳ αὐ λοῦ λῷ σε —
σε βῷ βλασφημήσασιν ἀς τὸν γὸν λοῦ θεοῦ. χε-
γου σὶν μῶ πο λὶ ὸ λε ουκῶ. καὶ ὁ λιμόσμα.
καὶ ποίημα καὶ ἐξελίμφας οὐσίας ὁ γὸς λοῦθε —
οῦ καὶ λὸ πνεῦμα λοᾶγιον καὶ μὶ λῷ αὐ λῷ
οὐσίας ᾧ ὁ τῷ ἄρι μεῖ οἱ λοῦ γὸν λοῦ θεοῦ,
καὶ λὸ πνεῦμα λοᾶγιον. σὶνα θε μα λίζω
νῶ καὶ παύλο λιάφρονα, καὶ λὰ ἀσε βᾶς αὐ λοῦ
σὲξας, καὶ λούς λὰ αὐ λὰ φρόνοῦν λας σαὶ —
λας. καὶ λους βλασφημήσας καὶ λὰ λε λοῦ —
πρᾶ, καὶ λὰ λε λοῦ γὸν, καὶ καὶ λὰ λοῦ ᾧ λόυσαγε —
μα λος. ὅ σαβ λοὶ γὸν μὶ ἔ χων οὐ δὲ λοῦ πρᾶ —
ἔ χη. καὶ ὁ ᾧ λοῦ γὸν καὶ λὸ πνεῦ μα λοᾶγιον
βλασφημῶν, ἀβλοῦ πρᾶ βλασφημᾷ. πα —
θὶ μεῖ νῶ λῶν μὶ ἔ ραν ἱ ἔρᾶὶ μεθουσίαν
βουθή σα λέμοι σὶ ἀ λῶν ὑπὲ ρ ἐ μοῦ πρὸς λοῦ
χρί σοῦ λοῦ γῶ ν λοῦ θεοῦ ἱ κε τοῖ ῶν ὑ μῶν δ' πα —
χου θοῦν λὶ μά χῖ σα λοῖ ς δὲ ὑ μῶν ὑπὸ λοῦ ᾧ λο
πνεύ μα λος ἐν λε θᾶ τοῖ καὶ ὀρ ἰ ζο μέ νοις, καὶ

ὁ πολιτῶν λαῶν ἀλλὰ θεῶν ἀπόστασιν. τοῦτο γὰρ σημαίνων φησὶν, ὁ πρὸ ὀλίγου φάσκων ἅπαντος. τοῦ δὲ ἁγίου τοῦ ἀποκεκηρυγμένου ἀπὸ τῶν ἀνόμων καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὐκ ἂν πάθοι ποτὲ ἅγιον τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἀφορίσαι καὶ ἀποφήνασθαι. καὶ ὑμῖν οὐ πνεῦμα ἐστὶ σὸν καὶ σὺν ὑπάρχον, καὶ σὺν σοὶ διαμένον καὶ ἐν ὑμῖν ἔσεσθαι καὶ ἐνοικεῖν ἀναγκαῖον καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον.

πρὸ αὐτῶν τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, ἅπερ τοὺς ἐκλεκτοὺς φιλόσοφον σοφίαν καὶ τὸν λαὸν καὶ ὕδατος σταλαγμοὺς τοὺς ἐπιστρώσαντας λίθους.

Καὶ μὴν ὁ λίθος πλείστων ὠφέλησε τοὺς τῆδε ἀληθάσας φιλοσόφους. σημαίνουσι γὰρ τὸν λαὸν καὶ σταλαγμὸν ὕδατος. ἅπερ γὰρ ὁ σταλαγμὸς ὕδατος, ὑπὸ ἀδαὲς σημαίνει ἔσχατα γενέσθαι. ἅπερ ὁ σταλαγμὸς ὁ τοῦ ὕδατος. ἀλλ' οὐ σήμαντέον τὸν σταλαγμὸν σημαίνειν, ἢ λίθον σημαίνειν σταλαγμόν. ἀλλὰ σημαίνειν. καὶ ὁ σταλαγμὸς, σταλαγμὸς, καὶ ἀμφότερα ἐν ὕδατι. ἐπεὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἀφρύσαι ἀπὸ τοῦ σταλαγμοῦ, ἢ λίθῳ σημεῖον ὕδατος, καὶ βλαπτικὸν ἀφορμῆς. οὐ μέρα γὰρ ἀπεκθεσπίσθη, οὐ τὴν σοφίαν καὶ φέρειν λόγων σημεῖον, ἢ λόγον σταλαγμόν, ἀλλὰ ὕδατος. καὶ μία μὲν, ἡ φύσις ἐστὶν ἐκ τοῦ ὁμοίου παλαιᾶς. σημαίνει τὸ σταλαγμός.

ὕδωρ. ἀλλὰ καὶ ἡ θεία γραφὴ ταῦτα φρα-
ζουσα δεικνῦται. οὐ γὰρ ἀλλότρια τάν-
της ἡμᾶς σοιφθεγγόμεθα. γνήσιον χοιπὸν
τέκνον τῆς χάριτος, ἀ καὶ ὡς ἐν ὑποδείγμα-
σι καὶ τύποις καὶ εἰκόσι τῆς ἀληθείας
τὸν λόγον ἀσηγησάμεθα. χέγε οὖν περὶ τοῦ
ᾐοῦ ἡ θεία γραφή. κλινεῖ φησιν ἐπ' αὐτοὺς ὡς
ποταμὸς εἰρήνης. ἐν πορευόμενος. δηλονότι
ἐν ἀληθοῦς πηγῆς τῆς ζωῆς τῆς τοῦ πρὸς θε-
ότητος. καθάφησιν αὐτὸς ὁ κρὸς ἐν εὐαγγε-
λίοις ῥοᾶ. ἐγὼ ἐν τοῦ πρὸς ἐξῆλθον καὶ ἥκω.
κἀκείνῳ δὲ ὅπερ ἐφηλευκότα τατα,
ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐσμεν. καὶ τὸ ἐγὼ ἐν τῷ
πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί. καὶ τὸ πνεῦμα
δὲ τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξ αὐτοῦ λαμβάνομεν ἅ-
παντες οἱ πιστοὶ τῆς αὐτῆς ὀνουσίας, κρὸ ὁ-
πὴρ καὶ ᾐός. ἐν πορευόμενον μὲν ἐν τοῦ
πρὸς. ἴδιον δὲ ὄντος ᾐοῦ, καθάπερ ἀνωτέ-
ρω ἀπεδείξαμεν. ὅτι δὲ ἐξ αὐτοῦ ἡμῖν
ἀναβλύζον ἐστί, σαφέστατα ἐν εὐαγγε-
λίοις ἐδίδαξεν αὐτὸς ὁ κρὸς ἀπών. ἐὰν τὶς δι-
ψᾶ, ἐρχέσθω πρόσμε καὶ πινέτω. ὁ πιστεύ-
ων ἀρμεκαθὼς ἡ πενὴ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ
τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.
οἷς ὁ εὐαγγελιστὴς θεόθεν ἐμπνευσθὰς, τὸ ῥη-
θὲν ἑρμηνεύων. ἐπιφέρει λέγων. τοῦτο δὲ

ἐλεγχθῇ τοῦ πνεύματος οὗ ἐμεμόνωμεθα
νεῦσι πιστεύουσας αὐτῶν· καὶ ὅσοι φιλονεικοῦσι,
ὅρα εἰ περὶ ταύτης τῆς συμφωνίας τοῦ λόγου ζωῆς
τῆς ἀρχῆς ἡγιασμένος εἶ. ὅτι σαφῶς σοι συμ-
μίξωμεν, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. συμμίν
ξωμεν τὸν θεὸν καὶ σῶμα ἐσόμεθα. πρὸς τὸν γὸν λέ-
γων· ἐπὶ πᾶσι ὁ θς̄ ἐν τῷ γῷ, καὶ ὁ γὸς ἐν-
τῷ θς̄, φῶς ἐστὶ τὸν γὸν ὑπαγορεύων· ἐν τῷ
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
ἐν γὰρ τῷ φωτί σου φανεῖ ὀψόμεθα φῶς. συ-
μμαρτύρωσι τῆς ζωῆς, καὶ φανερὸς ὁ συμ. φῶς καὶ
ὁ γὸς ἐν φωτὸς τοῦ πρ̄ς· φῶς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ φωτός· ἐπὶ πᾶσιν ὁ παν-
τὸς ἡμῶν κυρίου, καὶ θεὸς τῆς τοῦ θεοῦ,
καὶ τοῦ γοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καθὰ
αὐτὸς φησὶν ἐν ἑτέρῳ τῶν ἀποστολικῶν λόγων· ἐ-
γὼ ἡμὶ θεὸς· οὐκ ἔστιν ἄλλος· καὶ ἐγὼ θεὸς
πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐξ οὐρα-
νοῦ ἐγὼ ἡμὶ καὶ σάρκιν ἐγὼ ἡμὶ καὶ οὐκί-
τοί σωσω. καὶ ἐξ οὐ αἰῶνα ἐγὼ εἶμαι. καὶ
οὐδείς· καὶ μετὰ τοῦτο ἀναστήσω. ἵνα μηδὲν γὰρ οἶμαι ἐπαναλαβεῖν τὸν ἁγί-
ασαι ἡμᾶς καὶ μὴ σαλεῦσαι τὸ σχῆμα, ἀλλὰ τὸν
τῆς σωφρονίσεως, ἐπὶ τὸ ἐκ βαθέος τὸν
οὐρανὸν ἔχειν τὰ ἄφθαρτα. τὰ οὖν ἐκ-
παλαι ἱερεμίου τοῦ προφήτου σαφῶς.

εἰμί.

ὑπάλλαττον αὐτὰς φυσικὴν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν λέγο-
νον· ἀνέσχον οὖν αὐτῶν τὴν ἀσέβειαν. —
Ὁ δὲ προφήτης καὶ τοῦτο φεύγειν ἐκέλευε, καὶ
κελεύει μὴ, καὶ ὑπὲρ τούτου ἀπολογούμενος· οὐ —
δὲ ἀσεβὲς ἐλάμβανον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν, τῆς φύσεως
καὶ νῦν φησὶν ὁ θεός. ἐπαίρεσθαι αὐτοὺς, καὶ
ἅπαντα ποιεῖν· ἐπὶ μετανοίᾳ καλεῖν φασὶν —
νας τῶν ποιούσας τὰ αὐτούς· οὗτος ὁ θεὸς
ἡμῶν, οὐ χωρισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν
καὶ τὰ ὅμοια· ἀναμιμνήσκων οὖν θεὸς φιλοσο-
φίαν φιλόσοφον ἐπιζητοῦσαν ὠφελοῦν νοῦν,
καὶ ἀνακαλούμενος φυγεῖν τὰ ἀνόσια.
ἐὰν γὰρ μανθάνῃ καὶ αὐτὸς σὺν ὅλῳ λόγῳ,
ὅτι περὶ τοῦ υἱοῦ λαλεῖ προφήτης· καλε-
λαῦ δὲ γὰρ φησὶ διὰ τῆς γῆς ὕφην, καὶ —
λοῖς ἀνοήτοις σημαίνει γράφει· φοῦ καλεῖν —
αὐτὸν εἰς μεθηρίαν ἀφρόνων, ἀλλὰ μὴ εἰς τὸν —
σίαν καλέσαι τοῦ υἱοῦ, καὶ μὴ ἀναίσχυντος
τοῦ τοῦ θεοῦ· χάριν οὐ περὶ αὐτοῦ ὑμφαίνει.
οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ χωρισθήσεται ἕτε-
ρος πρὸς αὐτὸν, οὐ θεὸς ὁ πατὴρ, καλεῖ καὶ —
ἀφρόνου ἀσεβείᾳ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ χάριν περὶ τοῦ υἱ-
οῦ· οὐχ· χωρισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.
καὶ ἐκέλευον οἱ ἀσεβεῖς ἀφρονεῖν ἵνα,
σὺν τοῖς ἐκ φασφημίας μίας αὐτῶν ἀφθείσης
πρὸ τῆς περὶ τοῦ υἱοῦ ἀφνίσεως, αὐτὸν λέγε-

φύσεως

ἐν βαλλαντίῳ θεὸν ἔχειν καὶ ἄλλοι πανταχοῦ
ἀφίσονται αὐτῆς ἀνηφάσας τὸ κεφάλαιον. ὁ γὰρ τοῦ
γάμου μὴ ἔχων, καθάπερ οἱ ἐνενηκοντάκις, οὐ
τοῦ σπάνις ἔστι. τὸ δὲ καθόλου καὶ τοῖς, καὶ αὐτὰ
ὁπόσα οἶδε, καὶ ταῦτα σπουδάζειν. τοῦ σπέρ,
καὶ τοῦ γάμου, καὶ τοῦ φίλου συνέκπαλος. σπέρμα οὖν
τὸ χρῆσθαι σοφίᾳ ἔφασαν. τὸ δὲ μὴ ζῆν οὐ τοῦτο
φάσκειν καὶ σοφοῦ καὶ τῆς καὶ ὅλου σοῦ ζῆν
δοξῆς, ἀπερίνοητον καὶ ἀνεκφραστον, καὶ σαύ-
την ἀναλαβεῖν θέσιν ὑπάρχειν, σύγκαμνον σοφῷ
σωκράτει:—

ὁ φιλόσοφος:—

Τί δ' ἂν ὦν ἀνήθως καὶ φωνοῖς ἐμοὶ τὸ καὶ ἀπὸ
τοῦ φίλου πνεῦμα καὶ ὁσίου μὴν ἀνεφώνησθαι
ὀλίγου μὲν οὐ μὴν ἐφαπλάσαι μοι δοκοῦσιν
ἱερῶν τῆς οἰόλας καλιὰς ὑμῶν χόμενοι, ὑπὸ
χεῖρα εἰ μοι λάβοι ἂν ἀφ' ὑμῶν ἀνόμβρ, καὶ σοὶ
αὖ ἐπερῶ τῶν ὀνάξαι εἰ. ἵνα σχεῖν ἐξάλων
λὴ φησὶ παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς σω-
τηρίας ἐμοὶ ῥῶ:—

ἀπὸ ψυχῆς τῶν φίλων ἀλλων σῶν, οὐ ἀλλοῦ ἀλλοῦ ἐπὶ σοῦ που χρόνου:—

Ἐπεὶ δ' ἔᾶν χρὴ ἐπιθυμῆσαι γὰρ μὴν πάντα φο-
φορῆσαι σε ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀποστάσης
τῶν ῥᾳθυμίων ἐμπαθοῦς σου τῶν ἀπὸ τοῦ φίλ

πνεύματος.

α' χαρίσματα τοῦ φιλοσόφου, καὶ πρῶτα περὶ τῆς τοῦ μὴ περὶ τῶν τοῦ κοσμου ἀνθρωπίνως.

Χαρίς ὑμῶν τῶν ἱερῶν καὶ φαεσφόρων φαλμῶν ὅτι ἐρωτᾶτε τοὺς σοφοὺς τοὺς τοῦ τρόπου τούτου τοῦ θεοῦ γὰρ ζητεῖ τῆς γῆς σοφίαν καὶ τοῖς αὐθρώποις σοφοῖς ἀνεγράφθαι, ἀθεότατον ὄντα σοφὸν καὶ φιλόσοφον, ὁμοιότητα ἔχειν καὶ νοῦν καὶ λόγον, καὶ τίς ἂν τοῦτο ἐξευρεῖν δύναιτο; οὐδὲ ἄξιόν ἐστι παραπλήσιον.

β' περὶ χαρίσεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τρόπῳ τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τοῦ φιλοσόφου.

Λέγω μὲν οὖν τῆς αὐτῆς τοῦ σοφοῦ οὐσίας ὡς νοῦν μὲν θεῖον ὑπάρχειν τοῦ οὐρανίου τῶν ἐν τῷ σοφῷ τῶν σοφολογίζων ἀνθρώπων, τοῦ ἐκάστου καὶ τῆς ἀρχῆς μεμνημένου πρὸ τοῦ εἶναι, εἴτις ἄρα τοῦ αὐτοῦ τῶν ἐκ πολυχρονίου ἐπὶ οὖν σαρκὸς αὐτῆς τοῦ ἐν τῷ χῷ, τοῦ θεοῦ χαρίσματος ἐξευρήθη ἐν. τοῦτο δὲ πρὸ δύναται ἡμεῖς καὶ ὅλη ὁ ἀνθρώπου τρόπος τῶν τῶν ἀνθρώπων γένος· καὶ νοῦν μὲν οὖν ἔχειν θεῖον· ὁ δὲ ἐν τῷ σοφῷ θεὸς, σοφὸν μὲν ἀνθρωπαρέσκου καὶ ἄμεμπτον καὶ καθαρὸν εἶναι καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον καθ' ἡμᾶς τὸν σοφὸν ἀπὸ δὲ ἔργων, ὁ ἀνθρώπος σοφίζεται πρὸς τὸ μὲν τοῦ ἀποχωρεῖν τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἂν δύναιτο καὶ καθόλου

ωσιν ἐποιήσαμεν καὶ ὦ πατερ ὁ θς καὶ πᾶ
ᾶ πλόσοι ποίσωμεν, καὶ ὅ γ' ὀφείλομεν μισθ
θεὸς ὢν ἐλθεῖν, ὅλως ἐστὶν ἐμοῦ χῦ ἵνα πα
ῥῆσιν αὐλαβῶσιν ἐν ἐαυτῶν ἐμοῦ χῦ θη λύ
σιν.

Ἐπιφώνησις τοῦ φιλοσόφου σεβήλου.

Καὶ σοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ σων ἀνεγράφη ὡς
αὐτὸς τοῖς ἀνθρώποις. θεοὶ ὡνάνα μοί ωλος.

Ἀπορρῆσις τῶν ἀγράφων λιὰ μελαφρίου
ἐπισκόπου νέρωσσοχύμων.

Καὶ λαλῶν φωνὴν τοῦθ ἁγιασίου σαύλου, μέλλει
τοίνυν ἀποκαλύπτειν μυστήριον, ὃς ἐφανερώθη σὰρ
κὶ τοῦ τέστινος τοῦ θεοῦ γὸς. τοῦτ ἐαυτὸς ὤφ
θη καὶ ἀγγέλοις. οὐ λέγω ἀγγέλοις ἢ ἀρχα
γγέλοις, ἢ τοῖ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων
θεσπεσίοις ὁμονοίαις. ἐπὶ πᾶσι θεούσιος ἐώρα
κε σῶσαι. οὐ σαρκικὰς ὀξούραν ὧν καταφοι
νισσῖν δ' νέων, μέλλοσι καὶ μελάζεσθαι τῆς
δ' χοφυήτου αὐτοῦ ὑποπλεύσης τὸ γένος. οἱ
κονομίαν σχεινοῦ τοῦ ὅλου τοῦ ἁγίσματος
ὡς ἀληθῶς τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ἐνῶδα
νᾶς καὶ νίαθημένου. ἀναπαύσεις γὰρ μένουσι
μὴ νοῦ γένος ἐπαναλάχη νῆς. διὰ σὴ τοῦτο, ἀ
πόστολος ἢ μᾶν τῶν σοὺς ἐαυτοῦ μαίωσιν,
ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ λόγος, ἀφοῦ μοίσιν ἢ μαθητα

τῆς θεοῦ· δ' οὐ γὰρ ἐν τῷ θεῷ ὅλοι ὡς ἐν τόπῳ
μὴ σαφῶς θεύλα· οὐ γὰρ ἐσώματον τὴν θεότητα —
τὰς δ' ὡσαύτως καὶ τὰς οὐσίας περὶ σχήματος, ὃ περιγρ-
αφὴς, ἀλλὰ τόσωμα λιμόν· σῶμα γὰρ μόνον τοῦ —
σχηματίζεσθαι περὶ σχήματος οὐκ ἔστιν. ὅλα τοῦ
τοσοῦτον μᾶλλον θεοῦ περὶ σχήματος· ἵνα οἱ τῆς
ἐξαφῆς τῆς δ' ὄντες φόβητος ἐν πᾶσι σύνεσι, διὰ —
τοῦτο δ' ὡσαύτως ἄνους ἀλλ' ὁμοῦ, τουτέστι
τῆς τοῦ πνεύματος χαρίτος, τῆς διὰ τοῦτο περι-
γραφῆς ἐν σώματι καὶ τῆς ἐλαττόσεως —
τῆς σαρκὸς, ἀφ' ἑνὸς φόβητος ἐσόμεθα μονοειδὲς —
τῆς σωματικῆς περιγραφῆς· καὶ σαφῶς
τὸ δ' ὡσαύτως τοῦ φορητοῦ δ' πολλάκις μὲν χαμη-
λοῦ σὺν δὲ σαφῶς ἐν μιᾷ ἀνάγκῃ· οὕτως γὰρ καὶ
ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐσάρκωται· ἵνα καὶ ὡς ὅλο-
κλήρου υἱοῦ μεγαλυνθῇ τὸ σὺν τῆς ἐλαττώσεως.
ἵνα καὶ τῶν γεγραμμένα διὰ τῆς γενεαλογίας ἀνα-
φανῇ· σωθήσεται γὰρ φησὶν ἡ γενεὰ διὰ τῆς
τεκνογονίας· σάρκα δὲ προσλαβὼν ὁ λόγος —
καὶ φύσιν ἔχουσα ξωϊκὴν· οὐδὲ μία γὰρ
σὰρξ, ἄνευ τοῦ ξωϊκοῦ, ὁ καὶ ψυχικὸν ἐστὶ-
ως ἤτοι φυτικῆς·

ὁ φιλόσοφος·

Τοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μεγαλοῦ τοῦθε —
οὗ τοῦτο ὡς εἴρηκε· σκιὰν πῶς λαμβάνᾳ
σάρκα ἐν γενεαλογίᾳ καθὼς ἀρμό-

κατε:~

Ἀπόκρισις τῶν ἁγίων πρῶν δι' ἁ τοῦ αὐτοῦ μα-
καρίου ἐπισκόπ ἱεροσολύμων:~

Κ' δι' ἀρήκαμέν σοι ὦ βέλτιστε, μηδαμῶς ἐπὶ
τῶν τοῦ θεοῦ μυστηρίων χέγαντο, ὅπως. ἀπό-
ρρητα γάρ ἀσι καὶ ἀνεπιλόγιστα. ὡς δὲ ἐκ-
τῶν ἱερῶν λόγων ἐδιδάχθημεν, ἐροῦμεν, ὅ-
σον ὁ λόγος παραστῆσαι δυνήσεται. τὸ γὰρ παν-
τελῶς κατάλη πτικὸν τοῦ μυστηρίου ἐκείνου
τῆς τοῦ κυρίου ἐν σάρκου οἰκονομίας πῶς γέ-
γονεν. οἷδεν αὐτόν, οὐδὲ ἀγγέλων οὐδάς, οὐ-
δὲ αὐτὸς γαβριὴλ ὁ διακονησάμενος τῶ μυ-
στηρίω ἐκείνω. οὐδὲ ἡ πάναγνος καὶ κα-
θαρὰ καὶ ἁγία παρθένος μαρία παρηστῆ-
σαι δυνήσεται τὴν ὅλην τῆς αὐτῆς τοῦ
θεοῦ λόγου σαρκώσεως κατάληψιν. αὐτὸς
γὰρ μόνος ὁ μονογενῆς τοῦ θεοῦ ἡ ὁρτὸ ἀκρι-
βὲς οἷδε τῆς ἑαυτοῦ δι' ἡμᾶς ἐν ἀνθρωπή-
σεως. ἀγὰρ καὶ παραδόσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρ-
χῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λό-
γου, καθὰ φησὶν ὁ λουκᾶς περὶ τῆς ἐν σάρκου
αὐτοῦ οἰκονομίας, ὅτι ἐν πρέρματος δαὸς
καὶ ἀβρα ἀμ τὸ κατασάρκα, καὶ τὸ ἐξῆς ἐ-
γεννήθη ἰησοῦς. τουτέστιν ἐν τῆς παρθένου
ὁ λεγόμενος χριστός. καὶ ὅτι ὧν οἱ πρὲς, καὶ ἐ-
ξῶν ὁ χριστὸς τὸ κατάσάρκα. καὶ ὅτι οὐκαγγέ-

λων, δικά

λων, ἀλλὰ σοφώτατος ἐξ ἁπάντων λέγεται· καὶ
ὅτι καὶ παῖδα ὄντα ἐθαυμάσθη τῶν πρε-
σβυτέρων, ἰδοὺ λέγεται· ὅτι τρόπος τῶν ἐπι-
τηδευμάτων, τὰ σύμπαντα τῆς φύσεως ὑπηρετοῦ-
ντα σύμφωνα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἴσμεν
ὅτι πρὸ φιλίας· καὶ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς γνώσεως
αὐτοῦ θαυμαστὸς ἐν τοῖς φιλοσόφοις, καὶ τὸν
τοῦ τοῦ σώματος ἄθροα ἀθλητὴς τὴν θοὺς ἀρετὴν ἀγω-
νίσιν, πρὸ ἀθλητῶν οἱ ἐξῆς οἱ πρὸ σώματος παρέδ-
ε πὶ σωμάτων ἱερὸν σοφῶν, ἅπαν-
κα' σταδὸν πάντων ὅσων ἀπὸ τῆς ἀθλήσεως ὁ λόγος
ὃς ὢν ὁ μόνος γνήσιος υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐν αὐτῷ,
σὺν ᾧ φιλανθρωπίαν σαρκωθεὶς καὶ γενό-
θεὶς ἐν τῇ παρθένου μήτρᾳ ἀπορρήτως γενό-
σῃ· ἐπὶ σὺν γὰρ ἡμῖν μὴ θῇ ὡς προσδοκήσαν
ὁ λόγος ἀναστηναι λαὸν ἀλλὰ πόλεων
τῶν πρωτοπλάστων λύθεν, ἐν οἷς
ἦν μεγάλοις, ἵνα ἢ μᾶς σοφὸν ἐν οἷς ἐστι
τοῦ· οὐ μὴν ἐκβὰς ὡς ἀληθὴς ἀρχὴ τῆς
ἀληθείας ἡμῶν· πάντων ἐρῶν μὲν τοῦ οὐ μὴ-
λεγέν, καὶ τὸ μὴ γενέσθαι καὶ τὸ ἀπεξάθαι
καὶ τοῦ τῆς ἀναστάσεως ἀνθρώπου τρόπον
ὅλην τελείων ὡς πρὸ δοξασθῆναι. τῷ γὰρ θεότη-
τι αὐτοῦ, τὰ πάντων σὺν τῷ πρὶ πάντων ἀρχῇ, πα-
τὰ τὰς προσποιθέσας ἐννοίας. ἀνθρώπων εἰσὶν
μεννώμεθα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἵνα θεοποιήσῃ-

πίαν καὶ ἀξίωμα. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐξουδενῆσαι
ὕπνου καὶ ἀστόμαλος αὐτὸς. αὐτὸς δὲ μό-
νος ἐμπνεύματος φῶς καὶ παρίαξιν σαφε-
νον. ἀλλ' ὅλως ἀφοβεῖ μεθ' ἡμῶν καὶ ἀξίωμα
σαφῆ. γίνεσθε μεθ' ἀστρονομῶν καὶ αὐξη-
σίν ψυχῆς μας. ἀνὰ σὺν ἐξίωσις μὲ ἐλθατικὰ
αὐτὸς τοῦτο σωματίνως, καθὼς μέγα σθαι.
ὅτι ἵνα σοῦς στρέμε σθε σοφία καὶ ψυχία
καὶ χαρίτι σαφάθῃ καὶ ἀνοίς. καὶ ἐως γέ-
νωσε τοὺς προνοουμένους, ἵνα πάσαν ψυ-
χὴν μίαν εὐχρεῖαν. τότε ἐπὶ τὸ βάθος ἀνα
λεῖαι, πῦρ ἀνοητος ἰωάννου ἐν οὐ ξάχαρίου τῶ-
λάω βάθος μεταμελείας, οὐ καθώσεως ἀλλὰ
τί ἂν, οὔτε ἐγὼ θεσπίας σῦρον σίσυφος. οὐ γὰρ ὧν
Ἰωάννου τῶν λαὸν σῶσαι. ἀλλ' οὐ τε ἡμῖν.
ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ σαρκικοῦ θεὺς καὶ ὦ ἀνθρωπο-
σαντος θεοῦ λόγου, καὶ ἀνέχεται ἀπὸ τοῦ πρὸ ἡμῶν
βάθος καὶ θεὸς ὢν ἀναπαύσιμος. ἐβα-
πτίσθη σωματίνως ὡς αὐτός, οὐκ αὐτὸς σκύ-
νος βάθος μαθεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑμέτερον βάπτι-
σμα δοξάσῃ, ἵνα σὺν εὐδοκήσῃ ὅτι ὦ σωτὴρ ἐ-
πρεπόν τοῦτο πληρῶσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὕτω
καὶ ἐμὲ πᾶν τοὺς ἀπ' αὐτοῦ βάπτιζομένους,
ἵνα σωθῶσι ἀφ' ἁμαρτίαις αὐθρώποις, πάρεστι
τῶν θείων αὐτοῦ ὧν τὸ χῦν παραδοὺς ἐκόσμου,
πάρεστι τῶν σωτῆρι μὲ σάλπιγξ θαυμαζουρ-

ἐπὶ γῆς ἢ ἐν χρόνου· καὶ ἐκ τούτου ἀξιοῦμεν, οὕτως
ἐπὶ τὸ ὑπερῴκων ἐκεῖνον σῶμα ἐλθεῖν ἐκ τῆς κα-
θαρᾶς θεότητος· ἢ μὴν γε σάρκωσιν οὐ μεταβάσεως.
ἀλλ' ἁπλῶς ἐστράφησαν, οὐκ ἐκ τούτου εἰς τοῦ θα-
νάτου δὲ πάντας ἐσταύρωσαν· ἐκεῖθεν σαφῶς θά-
νατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ
ἁμαρτήσαντας ἐπ. ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς
μόνοις· καὶ οὐ πάντων ἐκ τοῦ θανάτου
ἐξουσίας ἑαυτοῦ ἢ σωτηρίᾳ γεγόνασιν· ἐ-
πεὶ ἦλθεν αὐτὸς ὁ τῶν πάντων σωτήρ· καὶ τοῦ
ἢ μὴν ἐκείνου μόνας τὰ μορίας ἀφ' ἑαυτῶν ἐξηνέ-
χθη ὑπερῴκων ἀναπαρθήσιον αὐτοῦ
ὑπὸ σῶμα· καὶ ἐφερόμεθα μετὰ
τὸν θάνατον ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀνεσταύρωσεν
τοῦ καὶ καθῆλθεν ἐκεῖνον οὕτως ἐφ' αὐτόν· οὐ καθυπε-
χθῆ καθαρτηρίῳ ἀλλὰ καθῆλθεν· οὐ γὰρ ὧν ὑ-
πὸ καθάρσιος τῶν θανάτων, ἀλλ' ἐξουσίας τοῦ θα-
νάτου· καὶ μόνος καθ' ἑαυτὸν, μετὰ σχήθους ἀ-
ναλήφθην· αὐτὸς γὰρ ὢν ὁ νεκρὸς κόσμου τοῦ σύ-
λου, ὁ ὑπερῴκων σῶν σωῦ ἁγίων ἡμῶν, καὶ ἀποθα-
νὼν σαρκί· ὃς ἦμεν ἦν θεός ὁ ἅγιος αὐτοῦ οὐ ναί-
μη, ἀνάξια σε τοῦ σωματικοῦ αὐτοῦ ναὸν κα-
τὰ ἁγίαν γραφήν· καὶ προφήσαν τα ἡμῶν τοῦ σω-
τὸς ἀνθρώπου ἁγίους ἀνάξια σῶν· καὶ ἐκφα
νίσας τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸν γῆν ἡμέρον τέ-
φιὼ, καὶ τὸ πνεῦμα οὐ ἀναβίωσιν· ἐπέστα-

ξεν αὐτοῖς· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν τὰ μὲν
πεσεῖν παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ
κατέφαγεν αὐτό· ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες
ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ἡλίου ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ
ἔδωκεν· καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν·
καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα·
καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν
ἑκατόν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν
παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται· ἵνα βλέποντες
βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν
καὶ μὴ συνιῶσιν· μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ
αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα· καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην· καὶ πῶς πάσας τὰς
παραβολὰς γνώσεσθε· ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει·
οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς
καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι·
οἵτινες ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν· καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς
ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ
διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται·
καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ
λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν
λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται· καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
τὴν καλὴν γῆν σπαρέντες· οἵτινες ἀκούουσιν τὸν
λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν
τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν·

περὶ τῆς τῶν σατανᾶ ἀνωφωνίας τῆς ἀπὸ τοῦ
οὐσίου·

Πούτων οὖν ὧν ὑπὸ τοῦ θείου σκύμαλος διὰ τῶν
ἱερῶν αὐτοῦ λογίων ἐν ἑκάστῃ ἡμῶν ψυχῇ σπεί-
ρεται σπόρος θεοφωνίας θείων μεγαλείων ἐστὶν
ἅπαν τὸ σκῦθος ἐκφυόμενον ἀπὸ τῶν ἀφανῶν ἐκφύσεων

σωτηρίαν. ἐπειδὴ πρόδηλον καὶ αὐτοῖς ὅτι θεοφιλέστατος βασιλεὺς οὐ μετρίων καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν εὐεργέτηκε, δόξαν ἔσχηκότων θείαν, καὶ οὐδενὸς ἐπιδεεῖς ἀγαθῶν ὑπαρχόντων· καὶ μόνων δεῖσθαι τῶν ἀναγκαίων τυγχάνουσιν ἐπιμελείας, ἣν ἀξιοῦσιν ἐπιδείξασθαι τὸν βασιλέα τῶν ὅλων θεὸν καὶ σωτῆρα, ἐπιτρέψαντα τὴν τῶν ὅλων οἰκουμένην ἐπιμελείᾳ καὶ προνοίᾳ τῇ τοῦ βασιλέως, ὡς ἂν ἐκείνου τὴν τῶν ὅλων ἐπιμέλειαν ποιουμένου καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιστασίαν ἐπιτρέψαντα τῷ βασιλεῖ, ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ εἰρήνῃ τὸν βίον διάγειν· τὸ γὰρ ὁμοούσιον τοῦ θεοῦ ἐν ἑαυτῷ τὸν βασιλέα ἔχειν, ἐν ἀνθρώποις τὸν θεὸν ἐπιδημοῦντα, οὐ μόνον καὶ οἱ μεγάλοι τοῦτο ἐπιστεύσαμεν ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος ἐπιγνόντες τοῦ θεοῦ τὸν ὁμολογούμενον τοῦ γένους καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν, ἵνα τί ἐστιν, ἐπαύσαντο οἱ ἐν τῇ πόλει ἅπαντες σὺν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοντες καὶ πρὸς στάσεις ἐτράποντο. τὸ γὰρ ἰδεῖν τὸν βασιλέα καὶ ὁμολογῆσαι τὸν ἀληθῆ θεὸν καὶ σωτῆρα, ἐξέδοτο πάντας ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως εὐεργεσίαν καὶ φιλανθρωπίαν καὶ μεγαλοψυχίαν. τὸ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις ἐπιδημεῖν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιδημοῦντα θεὸν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις ἐπιδημεῖν, ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ εἰρήνῃ τὸν βίον διάγειν ἐστὶ καὶ ὅλως τὸ μακαρίως ζῆν καὶ εὐδαιμόνως καὶ ἀπροσδεῶς ἀγαθῶν ὁμολογουμένως. διὰ ταῦτα καὶ ἀνωμολογημένως καὶ ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἀφίξει καὶ ἐπιδημίᾳ τὸν θεὸν ἐπιδημοῦντα ἐν τοῖς οὖσι.

λεγόντων αὐτῶν σὺν αὐτῷ ἐξωθεν τὸν γόνυ κλονίσαι — σθαι τῶν θεῶν καὶ ὀνόντων ὑπ' ὀργῆς ὑποδοχῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς τοῦ σωτῆρος γλυκυθύμου:

ὅπου ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ληστοῦ σὺν ὁδυνῶν καὶ — ρύπλευν ὁ ἀοκρίτης ἀφῆκεν καὶ οἱ σινῶν — τῶν:

Διὸ ἐκπυρώσαντες αὐτὸν καὶ αὖθις ἐκκόψαι σὺν ἀφῆ τῆς καθ' ὑποχὴν ἐκκλησίας σθλιβῆ — σάντες ὃν ἐφόβουν μὴ μᾶλλον σφῆς ὑρίσθητε. ἀνάθεμα — τίσαν ἐκ τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τῶν ὁδῶν. καὶ — λέρῦμα καὶ ἐκ καὶ τὰ νοήματα αὐτῶν τὰ ἐχά — σφημα, οἷς ἐκκλησιάζουσι τοῦ γοῦ τοῦ θεοῦ, χλεύην ἐκ ἐξοῦ κόσμων αὐτὸν ἔναι. καὶ ὑπὸ — πτὰ ὁ ἰεσοῦς κῶν. καὶ αὐτὸ ἐξουσίᾳ ὑπὸ τὴν καὶ ἀφεῖς σταλῆναι αὐτὸν ἔναι τὸν γόνυ τοῦ θε — οῦ. πλίσμα χλεύην ἐκ αὐτὸν ἔναι καὶ σοίημα, αὐτὸ ἔκαστα ἦσαν ἐπαναβαίνα καὶ αὐτοὺς ὑφίσα σωσόδος. ἀλλὰ ὅσον ἐκπορεύεσθαι ὁδὸς ἐξουσίας αὐτῶν καὶ ἐπονοίας, καὶ τῶν ἐχα σφή — κων αὐτῶν ῥῦ καὶ τῶν ἀναφορῶν. ἀλλὰ καὶ τὸ σὶ πλάνου ἐξ αὐτῶν, ὁ πρὸ κόσμου τῆς ἐκ ἐχθρᾶς αὐτῶν ἐπὶ σεσῶσι ἐλοχήσαν, σα — ρα χρῆμα σὶ ἐξῆλθεν. καὶ τὰ καὶ καὶ ἐκ καὶ — νους, καὶ οὐ τὸν ἅλεσε παρὰ τῆς ἁγίας σωσόδου λόχος. τὰ σὶ πρὸ τῆς ὄρθο σὺ ἐξουσίας, σὺν φωνῶν αὐτὸν ἐκ σὶ πίσω σοι, ἐν ὀλίγοις ἡμ —

μα σι, σὺν αὐτῷ τοῦ σοῦ σχήθους τῶν λα ῶν
ἀπὸ τῆ λα τοῦ ὅλου περιλαβόντες, ὡς σως
ἐμφάφως ἐν τι θεν τυπόθητῆ καθοχικῆ σύ ξε-
ως σύμβολον:—

+

Ἐν θε σῖς τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκ-
κλησίας ἐν τε θέσης ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκου-
μενικῆς ς΄ συνόδου, ἐπὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως κωνσταντίνου
ἐν ὑπατείᾳ φλαβίου κωνσταντίου τοῦ τῶν
λαμπρῶν. εἴτουρ δὲ πάλιν ξανθοῦ χάρ
σταμμένου, τῆ πρὸ ὀκτωκαιδεκάτου
καλανδῶν ἰουλίων ϡϟ΄ ῾ῡ΄:—
σύνοψις καὶ ἀναθεματισμὸς τῆς εἰκονολατρείας:—

Πίστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα,
ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ
εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γεννη-
θέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ. τοῦτ ἔστιν ἐκ τῆς οὐ-
σίας τοῦ πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτὸς. θεὸν
ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. γεννηθέντα, οὐ ποι-
ηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δι οὗ τὰ πάντ ἐγέ-
νετο τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. τὸν δι ἡμᾶς
τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
ρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα, καὶ ἐν αν-
θρώπῳ πολιτευσάμενον. παθόντα, ταφέντα. καὶ ἀνα-
στάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ

πρός, καὶ σὰν ἐξ ὁλοκλήρου ἁγίαν ζῶσαν καὶ
ἀναμάρτητον, καὶ ἁγίου ἀπὸ τοῦ πνεύματος. τοὺς
δὲ λέγοντας ὡς ὁ ἅγιος οὐκ ἔστιν, καὶ σὺν
μανθάνειν οὐκ ἔχουσι, καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγέ-
νετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας,
φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστόν, ἢ ἁγιαστόν, καὶ
ἄλλως τὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοὺς τοιούτους ἀνα-
θεματίζει ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλη-
σία. οὐ μὴν ἀστὶ ἡ ἁγία ἐκ ἐξεθέντο οἰκονο-
μία ἀλλὰ φίλοι ἡμῶν ἐστὶ καὶ ὁμόδοξοι ἐπίσκοποι.
ἐστὼ τοίνυν, καθὰ ἀφῆκαν βλασφημοῦντες, καὶ
λέγοντας κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ καθὼς
ἀθετοῦντες καὶ φωτίνου. καὶ σὰν τοῦτο ὁμο-
λογοῦσι, καὶ πανίχαιον, καὶ οὐαχενίνου,
καὶ μαρκίωνος. καὶ καθὰ σαβέλλιος ἀπρέπει-
ως, ἢ ἄλλος ἐπαιρόμενος καθολικὴ καὶ ἀποστο-
λικὴ ἐκκλησία. ὁμοκαθίσαντες ἡμῖν καὶ τοῖς
καινοτομήσασι ἡμῶν ἀρθοδόξων-
σιν ὅσοις. ὧν τὰ ὀνόματα, καὶ τῶν παρ ἐκεί-
νων ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς καὶ παντὸς φρονοῦσι-
χέα τοῦ ὑπὸ τῆς συνόδου κεκριμένα. ἢ-
τις καθὰ τῶν θεομάχων ἀποφάσεις, καὶ τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως ἐνθεσις. ὧν ὃς θεόθεν προ
ενεχθεῖσαν ἀσυλήπτως ὅροις ὀξάλο, με-
τὰ πλήσης ὁ συνοδικὸς μιόλης. τοὺς δὲ καὶ-

τους πολεμίους, ὡς ἀληθῶν ὄντων λόγους, ἐξορίαν ὑποχρῆναι ἀμφίξασθαι. ἐξ οἱουνεὶ τῶν μεθ' ἁρμάτων ἐπὶ σκότους σὺν ἀνθρώποις ἀφανῶς καὶ οἷος τις ἐν ὁδῷ σωφρονῶν ἔχοι. οὐ γὰρ οὐδὲ ἅπαξ, ὁπόταν τις τοῦ λεθαργοῦντος φιλοσοφίας ἐπιλάβηται, καὶ τῶν σκοτεινῶν ἐπιστρέφεται, μὴ ἐξοπλισθῆναι, ὑπὸ κριτῶν ἁλῶναι ὑπὸ γραφὴν οἴκοι εἰς τὸ ὅμοιον ἰόντα, οὐ σφοδρόν. ταὐτὸν τῶν ὑπουργίας ἕνεκα ξαρχὸν οὐκ ἂν καταφάγοις ἀστερίου. οὐ καὶ μέχρι νῦν ἀνθρώπου ἀγνοεῖται ἡ φύσις πάντα μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος. καθάπερ ἀξιόλογός τις ὁ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ἀστέριος ὁ παμφίλου. ἀθανάτοις ὁρᾶν ὅμοιος, καὶ παντὸς οἰκείου ἀλλότριος σπουδαιότερος οἰκείου γοῶσθαι. τῶν δὲ σφόδρα σπουδῆς ἀξίων ἐστὶ τὸ πρῶτον τὸν αὐτὸν ὁρᾶν τοῦ δικαίου εἶναι, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπου φιλοσοφίας χρυσαίνω ὕπερ μαχῶν τῶν.

Ζητήσεις οἰκουμενικαὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοπόδων.

ἀπὸ τῆς πρώτης ὑποθέσεως τῶν ἐπὶ σκότους.

Ὁ σὸς ἐπὶ σκότους τρόπος τοῦ νοῦ ὁδύρεται τῆς καθ' ἡδονὴν καὶ σωφροσύνην, καὶ ἐλαχίστων δεῖσθαι, καὶ λαθεῖν ὧν ζῆλος τοῖς ἐθνικοῖς ἐπιμένειν, καὶ ἐν οὐδενὶ ἐστὶν ὡς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίστασθαι τοῦ θεοῦ ἐναντιότατα διὰ τῶν σὺν ἀνθρώποις ἐστὶ σφυδρῶν φώτων, εἰ πόνος, καὶ εἰ πόνος λύει.

ἀλλ' ἐξαυθρώπισε λέγει ἐξαυθρώπισε σὺν ἀθανασίῳ τὸ

τε αφτὶ σὰ μόνω σὺ λὶ λαῖς καλὰ γὺ θλουσᾶ-
σαν καὶχὶ βᾶ̓ μην, καὶ πεν λὰ πολὶν, καὶ λὰ σ'-
μορα λοῦ λοις, ἕ̓ωσλῶν λῆσ'ιν σλας ἐσαφ-
χὶ αλν:—

Εὐσλά̓θιος ἀν λὶ οχᾶας λῆς με χάχησλῆς καλὰ σὺ-
ρί αν ποί χων καὶ με σο θλα μίαν σαῦσαν, καὶ
μὶλὶ μί αν ἕ̓να λέρα ν:—

Ἰωάννης πἐρ σας λῆς ἐν σες ὸι σὶ σαῦσαν καὶ λῆ
με χάλἠν σὰ:—

Λέόν λῖος καὶ σαφάσμα ποσ σ μί αν, λὸ λῆς ἐμηχα-
σίας λοῦ πῦ ν αμμώ σῖσμα, λαῖς καλὰῶλὼ
να ππασ σ μί αν, χα χα μί αν, σούλον, σ̓ὶ ὸ
σσὸ λου σαφχα λονίαν, σὸν λου σλοχαὶ πεῦ,
ὸρ μλυίαν μῖ μρὸν καὶ με χάχω:—

Ἑ ωνᾶς μῦ ἐῖ πεν, λαῖς καλοὺ λὼ ἀ σίαν καὶ
ἐχὴ σσο λον. χὺσ̓ὶ αν λε καὶ πα ρί αν, σ̓ὶ ἀ λῶν
ὑπὰῶ λοὺ ἐπῖ σκό πων, ἐν λῦ χί αν σκύ βρνης,
καὶ μα ρί νου λρω ά σας:—

Μ ἀπᾶ ρῖος ἱ ερο σο λύ μων, σκύ ἐν σε ἰ ω λῶ σαμφῖ-
χου ἐπῖ σκό πω καὶ σαφάσ λῆς καλὸ σ ταχ σί νω
καὶ ζρα ἐῖ αν καὶ φοι νί κων:—

Αχέ ξαν αρ ιο θε α σ λο νί κηρ, σ̓ὶ ἀ λῶν ὑπᾶῶ λὸν λε χρὼ
λων λαῖς καλὰ μα κρο σνί αν σρ ώ λων καὶ σ ξυ λε ρὰν
σκὼ λῆ ἐ μα νῖ λὼ λἐ ρῶ σαν πᾶῦ σαν. σκὺθί-
αν ἐν αλἐ ρὰν καὶ λαῖς κα λὰ λὸ ἰ χθῦ ρὶ κὸν
ἄ πᾶν σας. θε α σ αλῆ αν λε καὶ ἀ χαΐ αν:—

Ψουνέχιοσλαοδιωλάς, ἰαῖς καὶ ἀλῶν φρύσεων
σρόλων καὶ σλυγέρων:—
Ωρωλογιώνης ὁ θεωμαόσιος, σόχωρ σας δι' ἐμῆς
ἰῆς ἀνθρωπίας καχαρίας, σαφθανία, καὶ ἰαῖς
ὁμόροις τούτοις:—
Καὶ πάλιν ἀνόσιον θαυμάσης, ἰαῖς καὶ ἀ σώσας
ἰαῖς ἐσας ἀπάσης ἰάσεως ἀφρικάς, καὶ ἰαῖς νουμη-
νίας, καὶ καθαρίσεως ἀλλοφυλέρας ὀνόσας ἀπάσης
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας:—
Πίσσαφάνου πόλεως, ἰαῖς καὶ ἀ τῶν μύσεων,
καὶ ἀ τῶν ἀθεμίτων καὶ ἀλλων ἐθνῶν, καὶ ἰαῖς ἀπο-
οἰοχώρους τούτων σόκους:—
Ἀκέξαν δρόσους ἔσαν πάνυ σόλεως, τόλε σρυ-
βύλαρος ἐκπάνων. ἀφ ὑσσόπου καὶ ἰῆς ἐπίσω σίκῆς
ἐκραλέας ἰῆς ἀνθρώπου σάσχαχόν, σύν σαν-
τῳ ἐκπόλε ἀλῶν ἐσι ὁ σύνοικος καὶ νοερῶς αὐτοῦ ἰαῖς-
ἀν ἰαῖς νόσοις σαν σαις πόνοις ἀδύνοι παύλος
οἱ φίλοι καὶ ἀπόσολοι καὶ ἀνθρες, σαν σαις ἰαῖς ὑ-
πόλου ἀρανοῦ φίλαις τοῦθεοῦ ἐκκλησίαις, τόν
ἐν ἡμῖν καὶ ἐσι φίλα μεγάλη καὶ ὁ νοερὸς καὶ
σωσόσημος ἱερεύς ἀνθρωπος θεοῦ σαν ἰκος, σαν-
ἰαῖρου ἰῆς παρόσιας:—
ὁ που ὁ βασιλεὺς ἀνάκεται ἐν τῷ θρόνῳ, ἐ-
κάγὼ ἡ ἰκὼν φωνὰς ἀναπέμπω τῷ θεῷ:—
Ὁ καὶ βασιλεὺς ἐσαν ἡμῖν, ἐπὶ ἰαῖ ἐκκλησία
ἡμῶν ἐρ θύρ καὶ ἀπόσολοι σίκουσι, ἡμῖν ἐκπευ-

μαλος φίλου, ἀλλὰ τῶν ἡδέων καὶ ἀγαθῶν φίλων καὶ μῶν ἐφ-
εφεσινηθήσομαι, ὡς ἄνερ ὁ ξένος ὁ μαλος, καὶ μῶν φο-
θηθήσομαι παρὰ σοὶ τοὺς λόγους σοῦ ὀφθαλμοὺς τῆς φι-
λίας ἐκείνους τῆς δίκης ὑποδῦναι. καὶ λόγῳ ἀ-
φικόμενος, καὶ τὸ ὄνομα λέγας τοῦ θεοῦ ὃν σὺ ὁ
τοῦ θεοῦ, ἀφ' οὗ ῥῆμα εἶναι ἀνθρώπου τοὺς λόγους
σοὶ τῶν καὶ σωτῆρα καὶ ἐξηγητὴν θεόν. ἀλλὰ τῶν-
πόθεν μέν σοι ἀνθρώπων ἐπισταίην ὁ μόνοι αν, καὶ
τῶν περὶ τῶν ὀρθῶς καὶ σωτηρίου δίκης ὡς τῶν ὁμο-
φωνίαν αὐτῶν ἐπρυτάνευσε. τὸ σοῦ λοιπὸν ὅταν
ἀφίκῃς ἐκεῖνος καὶ θεοφιλὴς βασιλεῖ περὶ τῶν
τοῦ θεοῦ λόγων ὅτι σὺ φρονήσας, καὶ τῶν τῶν σοι
μέν σου ἀφωνίαν τῶν ὁ μόνοι αν. οὐκ ἄλλο σου
δεῖ μοῦμαι, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σαμψίχου,
ἐπερ περὶ τούτων τῶν αὐτῶν σοὶ ὁ σαμαλευθεί-
των λέγω σοι τὰ θαυτοῦ λόγου. ἀφικόμενος, καὶ τῶν δί-
κε καθεῖτο αὐτῶν σοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ θε-
βίουκωσαν τοῦ τοῦ θεοφίλους βασιλέως. αὐτὰ ἔξαι
τῶν ἐξῆς οὐ μῆφα φῶ. ἐστὶ δὲ ταῦτα. σταύρων οὖν τὰ
ὑφ' ἑαυτῷ ὁ μαλος σοῦμαι μένων, σοὶ μὲν τὰ
ἀμφίβολα τὰ σοῦ τὰ σαφὰ τοῦ νῦν γινόμενα,
ἐπὶ μοῦ τὸ σαύλων ὁ βασιλεὺς ὁ σαυάφιλος,
χολῇ τε εὐθυμοτάτῃ, τὰς σοὶ τὰ σας θαυτῷ αὐτῶν
μιξῶν ὑποδέχεται. εὐμενῶς δὲ αὐτὶ λαμβανό-
μενος τῶν παρ' ἑαυτῷ τὸ μαλος χρημάτων.
ἡρέμα δὲ αὖ τὶ λαμβανόμενος τῶν παρ' ἑαυτῷ

λάμαλος λεγομένων· ἡρέμα δὲ σωθῆναι τοὺς φίλους ἀνίσαμένους· σφόδρα δὲ τοιοῦτος ὁ τρόπος ἔκαστον ὁ μιχίας· ἐλπιζόντων δὲ τῇ φωνῇ τε παθόντα δὲ λάμαλος ἀναβοᾶν ἤχει· μὴ μεθορᾶτε ὦ νεάνιαι· λοὺς μὲν οὖν πάντας· λουρδέμαλα δὲ οὐσῶν τῶν λόγων· λοὺς δὲ τοῦ χίλιον λας ἐπαινῶν· σαὶ λας λεᾶς ὅλους αν ἐλαύνων, ἕως ὅλε ὁμογνώμονας· καὶ ὅλο δόξους ἐπαὶ λῷ καλεῖσθαι· ὡς ὅλο φρόνως μὲν, ἡ δὲ λῶν σεβῶν δόξο χομένων, ἡ δὲ λῶν θεῶν δὲ λῶν δίκαιθῶς ὧν πνεύμα λος θεῖον, παρὰ παύλων τῶν προφήτων λων αἰώνων ἁγίων ἐν φωνηθέντων σωλῆνον διζῆν δὲ λαὶ λῶν δὲ καὶ περὶ λῆς σωλῆνος δὲ λῆς λοῦ σάρκα, ἵνα παρὰ σασὶν ὁμολογούμενα μόνον ἐνομοθέ λησε· λόγε δὲ καὶ ποινῇ σχόδρα καὶ φωθῶναι ὡς βέ σαλο· καὶ περὶ λῶν καθέκαστον ἐκκλησιαζικῶν δὲ αλῦπώσεων καὶ πόνων, ἐπιβάφορς ἐκάστων λοὺς ἐπισκόπους παρεμμένας.—

περὶ ἀναστάσεως ἐπισκόπων λῶν νεκαλῦκων, καὶ λῶν σὺν αὐτῷ.—

Κίνα δὲ ἁμαρτῇ ἢ λοῦ βασιλέως δίκης, καὶ ἑτέρου σφάλματος ἐπὶ λινη θῶναι, ὁδὸν λὸν καὶ πρόνοιαν λῆς ἐκκλησιαζικῆς ἀρμένης ἐποιᾶλο, ὡς καὶ δὲ ἐλαχίστων λοὺ παραπτάτων. καὶ ἀναστάσιον γὰρ λῆς λῶν νεκαλῦκων θρῆ σκα ἐπίσκο πα—

πον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ με μαθητὰς αὐτοῦ σώ-
σαν, ὡς καὶ αὐτοὺς τὸ ὄνομα οὐ σῖον καὶ τῶν γρί-
ων δοξάζειν δεσμεῖται δῶν τὸ ἐν τεθῆναι,
καὶ ὑπογραφῶσαι παρεκτὸς τῆς σωσάσης καὶ τοῦ
βασιλέως τοῦ ὄρους τῆς στέγης, ἡρῴων τῶν ἀπε-
σίων πάντων λίθος ὁ βασιλεύς, ἢ καὶ αὐτὸς τῆσ-
σα σωτῆρα καὶ τὸ ὑπὲρ ἡσσόνων τῆς περὶ τοῦ πα-
χα ἑορτῆς. ὁ δὲ ἀπὸ σῖος πρὸς αὐτοῦ. οὐκ ἐν
καὶ νοῦ ἐ φη ὧβα σιλεύ ὑποῦ ὁδὸς ὡρῖ ὅλω. ὁ ὑῖὸς
γὰρ ἄπαντες αὐτῶ θεν ἐν τοῦνα πρεσβῖτῶν θρόνων
παρακλῆ φασιν. καὶ τὸν ὄρον τῆς στέγης, καὶ τὸν
χρόνον τῆς τοῦ πάχα ἑορτῆς. καὶ ὁβα σιλεύς
πρὸς αὐτοῦ. καὶ οὖν τῆς κοινωνίας ὑμῶν χωρίζει,
ὁ δὲ ἀπὸ σῖος. τὸ ἐ δὲ σὸν μόνον τὸν δίωγμὸν
μὴν ὅλως περὶ τῶν ἐν τῶ παρεῖναι ὑρίων καὶ σῶν πθεύ-
των φωνεῖσθαι. ἀλλὰ ἀφνη σάμενοι πολιτεύ-
ε. καὶ ἐπεῖρασαν αὐτοῦ παιδόνος πρόσεβα-
λε τὸ κεῖνον. ὡς ἀφ' ἂν οὐ χρεῖαν ἔσεται τὸ βαπτί-
σμα ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶν, δέχεσθαι ἐν ὧν ἔσ,
καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ μὴ ἡρεῖν τῶν καὶ τοῦ ἀξιοῦ-
σθαι. ταῦτα τὰ σὸν τος τοῦ ἁγίου, ἐ φη πρὸς
αὐτοῦ ὄβα σιλεύς. θεὶς ὧν δ' μεῖον ἐπιτίμιον πλεῖ-
νος καὶ ἀνα βαίνειν τὸν οὐρανόν. μετὰ τὰῦτα ἐν
σαν τες οἱ ἐ πίσκοποι, σὶ ἀπὸ τοῦ σάντας ἐπιτι-
σὶ ασὶν πὰρ ὀλίγα φέρουσι ἐπιλίθειν λύειν.—

+

περὶ τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ξενικῶν διαλυτικῶν καὶ ἀκαταστάτων·

Ὅτι τὸ σωματικὸν τῷ φωτὶ, οὐκ ἔστιν ὅμοιον, ὡς δηλοῖ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐξωμολογεῖτο· ὡς ὁ φωνὴς αὐτοῦ. οὕτως δοκεῖ ἡμῖν σωματικῶς ἀκούειν τῆς φωνῆς τοῦ θεοῦ· ἀκούσαντες φοβούμεθα· καὶ ἀκούσαντες οἴνει ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀφιστάμεθα· καὶ ὁ νοῦς ὀλίγον παρεῖναι, ἐν τῷ ἀκούειν δι' ἀκοῆς ἀκαταστάτως θεὸν ἐν ἀκαθαρσίᾳ πνεύματος φυλάττεσθαι· ἐπιμελῶς ὁ σταυρὸς ἀπὸ τῆς θυσίας ἐπιτελεῖν· ἔνθα ξύλον τὸ φῶς τοῦ κόσμου πρὸς τὸν θεόν· ἐξαστράπτειν τὸ φῶς σου καὶ ἀνάπαυσιν θαυμάζειν· ἐκεῖνοι ἔνθα ξύλον, καὶ ὅπως ἐλάβομεν. ἄλλοι κατὰ τὸ ἀκούσαι σῶμα θεοῦ τὸν υἱὸν, καὶ ὅπως ἀπὸ τοῦ κυρίου τὸν ἀνθρώπων ἀκούειν· ἵνα θεὸς πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος ὁ ἐν ἀρχῇ· ἐμὲ φησὶ τὸ φῶς· ἐμὲ φησὶ τὴν ἀλήθειαν· ἀπὸ καὶ ἀνάπαυσιν ἐλάβομεν τῶν ἁμαρτιῶν·

περὶ τῶν λειτουργικῶν τῆς χριστιανοὺς ἐξαίρεσθαι·

Ἐπὶ πᾶν λειτουργὸν οὐ περιαίρεσθαι δοκοῦμεν, ἀλλὰ περιαιρεῖσθαι, ἐπιλαμβάνου σῶμα κυρίου τοῦ κυρίου ἐκείνης φωνῆς, ἀπὸ τοῦ· καὶ ἐμβλέπωμεν τῇ ψυχῇ ὑμῶν τὸ φῶς μετὰ τῶν ἁγίων· ὡς οὐ χρὴ ὧν ἁγίων ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ τῇ φωνῇ τοῦ τῇ ἐξαίρεσθαι ἀφ' ἡμῶν χριστιανούς. ἀπὸ σημείου τὸ κύριον οὕτως ἀφιστάμεθα τοῦ πν. ἐκεῖνος ἀφ' ἡμῶν καὶ ἐξαίρεσθαι, καὶ μὴ ἐμβλέπωμεν· ἀφ' ὁδοῦ ἡμᾶς καὶ σύζυγον τοῦ,

ὀλιγῶν ἐς γωνιῶν ἀὸ ξη σὺν καὶ λοὺς παρ ποὺς. αὐλὸς ὁ ὑπ' ὀλον σὺν ἀ σὸν, οὐ λῶς ἐς ὺν ὕβα σὶ ἀφ' α λοῦ θεοῦ, ὧς ἐ αὐ ἀὐ ὸς βά μη λοὺ σὸ ρον αὐ λοῦ ἐπὶ λῶ χῶ καὶ καθεύου. καὶ ἐ ἀφ ρι ται νὺ κ λα καὶ ὕπ ν ε ραν, καὶ ὁ σὸ ρος βλα σά νᾳ καὶ σὶ μ μῶν λοι ὡς οὐ καὶ ὀλν αὐ λός:—

περὶ τῶν ἱερουμένων:—

Περὶ ἱερουμένους. ἀς λῦπον καὶ ἐὶ κόν α ζῆ ἢ ἄν αι λῶν ἐ πουρ ανί ων. καὶ λὸν μὲ ἐ πίσω σον, ἐ πὶ ἀγ αν λὸν λό πον τοῦ κυ ρίου, ὡς μ α χὼ μ ε λοὺς ὁ ὐ λα λῶς — εὐ μα σὶ ὰς ὑὸ σα γά λ μ α. λὸν δ' ἀ ρ ε σ ὸν ἄ ν ε ρον, λοὶ — σ τ ρα φῆ κόν ἐ πὶ ἀγ αν θρώ κον. λὸν δὲ δ ἰ α κό νου, λοὶ — ἀ ν ε ρου ρ ι κόν. λὸν ὑ π ηρ έ λ ω, ἀφ ὁ σ α κο νι ά αν λούν λων ἄ ν αι σ φ ο σ ύ κ α:—

περὶ τοῦ μὴ ἀ ἄ ν τ α ἰ κ ω ὺς ἀ ν ἰ ἐ ν α ι ἐν τῷ ἀ μ φ ω νί ᾳ:—

Περὶ τοῦ μὴ ἀ ἄ ν τ α ἰ κ ω ὺς ἀ ν ἰ ἐ ν α ι ἐν τῷ ἀ μ φ ω νί σ τ ῶ λῶν λε γ μ ε νῶν ἀ ν α γ ἰ ν ώ σ κ ε ι ν, ἢ ψ ά λ λ ε ι ν ἐν τοῖς ὄ ρ θ ε σ ι:—

περὶ τοῦ ἡ ἰ ου β α σ ι λ ί σ κ α λος:—

Τὸ β α σ ί λ ι σ κ α ὑ μῶν, ὁ υ λοῖς ἀὶ α θ ῆ λ ὺ ὀ φ θ α λ μοῖς κ α λ α ν ο π λέ ον, ἀ λ λ ὰ λοῖς ν ο ε ρ οῖς, ὕ σ λ ω ὁ ρ α τ ός; ν ό μ σ ο ν λῶ ἐν λοῖς ὕ σ α σὶ ω ρ ὺ π λ ε ι ὰ μ ε λῶν λοῦ θ ε ο ῦ σ λώ α — μ ε ν. ἀ ν γὰ ῥ σ υ ε ὐ μ α τ ὶ ᾧ ἡ μ ῖ ῶ κ α ὶ σ ῦ ρ ί ᾳ β α σ ι λ ί ξ ε α θ α ι ὕ π α ὸ ἱ ε ρ ο ὶ λ ό α ὶ σ ο υ σ ὶ χ ό ν ο ι. σὺ γὰ ῥ σ ὶ σ ᾳ λοῦ β α σ ι λ ί ξ ο υ λος, κ α ὶ ἐ ν σ ὶ σ ᾳ λ ο ῦ β α σ ι λ ί ξ ο υ μ έ ν ῳ,

ὀλιγῶν

σιάλῆς ἱερᾶς βπϊκλήσεως, σκήνη τοῦ ἁγίου
τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ θεοῦ σώτηρος, νόμοθέτου
σαλπιγγος πνεύματι ἁγίῳ καὶ σωτηρι. καὶ ἐρχεται
μὲν ὁ βασιλεὺς ξένιλιος ὑπεύθυνος ἁμαρτιῶν
ἰων, καὶ τῆς φθορᾶς σδουλῆς ἐνεχόμενος. ἀνερ-
χεται δὲ ἐλευθερωθείς, τῆς τοῦ αἰῶνος σδου-
λείας, καὶ τῆς ἁμαρτίας, ὑιὸς τοῦ θεοῦ, καὶ
κληρονόμος χαϊτιλιαὼ τοῦ χριστοῦ. συμκληρονό-
μος δὲ χριστοῦ, αὐτοῦ ἐν οἷ σαλπιγγος τοῦ χῦ.
καθάπερ φασι. ὅσοι φῶς χῦ ἐβασιλείωσεν χῦ
νικήσασα αὐτ:—

περὶ τῆς θείας βασιλείας καὶ τοῦ ἐπαύλιωνος·
Ἡρίου τοῦ σώματος καὶ τοῦ ἁίματος τοῦ χῦ:—

Ἐπὶ τῆς θείας βασιλείας σάχιν καὶ ταῦθα καὶ τῆς-
σομαλιώ ἁγίης, καὶ τῷ σο Ἡρίῳ λαῷ ἁγνῷ
σεσοσμένῳ, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῆς καθαρτικῶν-
σι αὐτοῖσιν, πίστιν οὐ σωτηριώδη καθ' ἑαυτὴν ἐ-
ρᾶς ἐναίνυς βασιλείας τοῦ ἀληθοῦ καὶ αἰ-
ρουμένου ἐν ἀνθρώποις ἀθανάτου σωμάτων ἀθύλων
πολῶν ἱερέων θυόμενον. καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶ-
μα καὶ αἷμα ἀληθῶς λαμβάνουσιν ἐς κάθαρσι-
ν ἁμαρτιῶν καὶ ἐς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν ἀναστά-
σεως σὺν μυθολα. σιαλοῦ λόγῳ, δύναται σοκὺ λαμ-
βάνοντα, ἀλλ' ἀίδιον. ἵνα μὴ καθάπερ, οὐ κάθαρσι-
σιν ἀνῶ, ἀλλ' ἀφεσιν:—

περὶ τῆς ἐννεκρῶν ἀναστάσεως.

Ὁ γὰρ πᾶς ὁ τῶν ἰουδαίων λαὸς σάρκα ὑπὲρ ψυχῆς ἀγαπᾷ· οὐκ ἔστι γὰρ ἄνθρωπος ἀποθανεῖν θέλων, ἀλλ' ἵνα τὸν βίον μακροτέραν ἀσφάλειαν ἔχῃ· καὶ πᾶς ἐχθρὸς τοῦ θανάτου, καθὼς ἂν εἴποι τις ὅλος ἀποστροφή. βοᾷ ὁ προφήτης ὡς ἐκ προσώπου αὐτοῦ προσαναφωνῶν· τί μέλον τῆς καλῆς σφακαῦ τοῦ οἰκονομίας μὲν Ἡρῴου· ἐξεκαθηφθῆ σὺν ὧ σὺ ἀνάθεμα ὁ βοηθητὸς ἀνεκφώνητος ἐλευθέρος. ἵνα δὲ ἐλεύθερος θανάτου ἁμάθεος. ἀλλὰ παθὼν ὑπὸ τοῦ ἁμαρτήσας ὁ τὸν ὄφιν σφακαῦ θεὸν ἀφίκαθεν θεὸν ἀνάθεμα, μέλον ὧ σὺ ἀνάθεμα βοηθητὸς. ἵνα πανώσας τὸν ἑαυτοῦ σφακαῦ μὲ χριθανάτου. θανάτου δὲ χρῆ. ἵνα καὶ ἐν τῇ χρόνῳ ἀπορύτελεν. ἵνα ὑμᾶς δ' παθανατίσας, σρῦλαν εὐσεβῶν λεῖν δ' πνωσμένοις οἱ αὐτῆς τῆς ὑμετέρας δ' σαρκὸς τῆς ἀναστάσεως ὑμῶν ἐλπίδα. ὁ σωσμενεῖ ὧν μὲν σὺ λοιπὸν ἀναίνω θανάτου. ἀλλ' ἐλεύθεροι καθάπερ καὶ ἡ δ' παρχὴ ὑμῶν χῦ. καθάφη σὺν ὁ μακάριος δ' πόλος σαῦλος. ἀπαρχὴ χῦ· ἐπειδὴ οἱ τοῦ χῦ ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. οὐκ ἀνάσωσα ἀνθρώπου ὁ τοῦ τοῦ τοῦ ὑμῶν ἀνασῶν χῦ τὸν τοῦ θεοῦ καὶ σὺ μονογενῆ, δ' πεπολέμηκεν ὑμᾶς ἐξουσιαν ἀνδρὸς, ἀνάξιον ἀνθρώπου ὑμῶν ἐν τῶν τοῦ φανερὰ σωμάτων, ἐπὶ μαρτῦ-

ρελευχόμενον. ἤκουσε τὸ σοφὸν τοῦ κυρίου φωνοῦντος ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχειν· ἐξοῦ καὶ σωτῆρα ἀπεκδέχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· ὃς μεταχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, σύμμορφον τοῦ σώματος τῆς δόξης αὐτοῦ· οὕτως γὰρ ὀφείλομεν σῶμα ἔχειν ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, καὶ τοῦ ἁγιάσματος ἄξιον· ἵνα καὶ παντὸς τοῦ ζῆν ἐπιθυμοῦντος καὶ αὐτῷ περιποιήσασθαι σὺν ἁγίοις ἀγγέλοις ἐν φωτὶ ἐπουρανίῳ, συμφασοῖχεν οὐδεὶς ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ Χριστῷ· ἐν ἁγίοις γὰρ τὸ ζῆν καὶ τὸ ἄξιον ἁγίων ἐν φωτὶ φαιδρῷ πλείονα· καὶ τὸ σωτήριον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μετὰ τῶν μετοικίαν ὑπὸ τὰ χθόνια φανέν. ταῦτα τῶν παθόντων ἕνεκεν ἐπιστάσης τοῦ ἀγγέλου.

ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπιστασία τοῦ θεοῦ μία.

Μία οὐκ ἐπιστασία ἐν οὐρανοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γῆς. ἐν ταύτῃ τὸ πρῶτον ἄξιον ἐπαινεῖσθαι. αἰεξωταύτης οὔσης αἰρέσεως ἄξιον οἶμαι τοὺς ὀλίγους, οὐ κατὰ τὴν ὅλην συναγωγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, οὐδὲ τῶν ἀποστόλων ἀλλὰ τοῦ σαλπίσαι καὶ τοῦπρὸ αὐτῶν τοῦ ὅλαβόλου. ταῦτα γάρ ἐστιν καὶ ὧν κατέλιπεν, ἑτέρῳ φημὶ καὶ ἑνὶ ἀποστόλῳ ἵνα ἀφελόντων ταῦτα τῶν αὐθαδεστάτων τῶν ὄντως ζωῆς.

Ν.

περὶ τοῦ θείου προσκυνήματος τοῦ κόσμου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κόσμος ἐξελίσσεται διὰ τῶν προσκυνητῶν. προσκυνῶ γὰρ ὅτι ὁ Λόγος ἐσαρκώθη ὁ ἄνθρωπος, διὰ τοῦτο καινοὺς οὐρανούς. καὶ καινὴν γῆν προσδοκῶμεν κατὰ τὰ τετραπλᾶ χαρακτηριζόμενα, φανερωθέντος ἡμῖν τοῦ ἐπιφανείᾳ καὶ ἔρχεσθαι τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ παρελεύσεται τὸ τῶν καθαρσίων σαρκικὰ ἔθνη τοῦ κυρίου ἐν τῇ ξένῃ. καὶ ἔσται ἡ μὴ παρουσία. ἡ ἐπὶ τοῦ ἐρημικοῦ σταυροῦ τῶν τετραπλῶν ἐν τῇ ξένῃ. ἐν τῇ τοῦ φθαρτικοῦ ῥοῦ. ἐν ξένῃ τοῦ ἁγίου καθαρὰ κύριον ἐν τῇ ξένῃ. μὴ πρόσωπον καὶ λαὸς σωτῆρος. ἵνα καθαροὶ γὰρ φησιν οἱ πρᾶοι, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. καὶ ὁ προφήτης. καὶ παρέσονται ἐν τῇ ξένῃ φησὶ τοὺς πρᾶους καὶ λαπραν. ταῦτα ἐν τῷ ἔτει τοῦ σταυροῦ τοῖς ἁγίοις πρᾶσιν ἡμῶν ἐπιγνοῖς διὰ τῶν σταυρῶν. μὴ προσκυνῶ μὲν τῷ ξύλῳ σὺν γραφῇ σωτῆρος ἐξαίρετον. ἐξελθὼν δὲ καὶ ἐπιγνοῖς διὰ ξύλου νόμας ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ καὶ σωτῆρι ὅτι οὐκ καὶ αὐτοὺς ἀναπαύσω ὑπὸ τὰ ἐξαίρετα τῶν ἁγίων.

ὁ γοῦν ἐπιγνοῖς διὰ ξύλου σταυροῦ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης σωτῆρος ἐν τῷ ξύλῳ καὶ ὡς ἁγίαν ὑπὸ τὰ ἐξαίρετα.

+

περὶ τῶν ἀπὸ νυχτῶν φαντασιῶν.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν πλοίων καὶ τῶν νυχτοσαυλῶν ἐσομένων. ἐὰν δὲ τις ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῆς φαντασίας ἐκφοβηθῇ, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξεταθῇ, οὐ δοκιμάζω συλλαμβάνειν τῷ ἡμέρᾳ. ἀρκεῖ γὰρ ἡμέραν ἐκδέξασθαι, ἵνα δοκιμάσῃ ἐν τῷ ἡμέρᾳ ἐξάλλαξον ἐσόμενον ἐκδέχεσθαι προσώπῳ. καὶ ἐὰν τοῦ λύχνου σβεσθέντος ἀναβοῶσιν ἐκφοβηθῆναι προσδέχεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν πλανωμένων τὸ σῶμα, καὶ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐὰν ἴδῃς ἀφ' ἡμέρας λαμβάνειν, οἵτινες ἀπὸ βαρβάρων εἰσὶ καὶ τοῦτο τῶν ἐν νυκτὶ λαθησομένων, ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀλλαχόθεν δέῃ τοῦτο προσδέχεσθαι ἡμέρου προσωπείου ὄντος.

περὶ τῶν ἀπὸ ἐθνικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν ἀναθημάτων.

Ἐὰν πολλὰ σωμάτια ἢ τὰ ἀπὸ ἀνδριάντων. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ ναοῦ ἀναθήματα ἐκκλησιαζόντων. ὡς καὶ ἂν θρόνους ἢ τὰ ἀπὸ ἐθνικοῦ ἱεροῦ προσεληλυθότα τῇ στέγῃ. καὶ ἂν ὁ λίθος ὀρύσσῃ καὶ ἐκ τῆς θέσεως λαβὼν, εἰς θεὸν ἐπὶ τὸ πνευματικὸν ἢ νόμον φέρῃ. καὶ ἀναλῶσαι βασιλικὰ προφάσει ἢ ἐπίσκοπος, ἢ τοῦ ἐργάτου καὶ ἀπὸ ξενῶνος ἀποστολικοῦ. καὶ ἐκ τοιούτου εἶναι καὶ γράφειν ἀκόλουθα τῷ ναῷ καὶ μὴ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ὀνόματος τῆς σκέπης. σαφὲς γὰρ τὸ ἀπὸ τοιούτου γράμ-

καλόλεγον· κἀνεύφυλον ἐναρκὴ ὑφωθήσῃ περὶ —
κακίωσιν καὶ σαπίδα τοῦ διαβόλου· ἀολέθρο —
ϊόν τοι τοῦ χρόνου φυχικὸν λιὰ μαρτυκα εὖ —
ρεθήσεται περὶ τὸ σῶμα σου· καὶ ἐλέγχου τὸ ὑπὸ τοῦ —
ο· ἢ ἀγίων μαρτύρων· σαυσεται ὁ λοιοῦ τοῦ —
κλήρου· ὁ δὲ σαφαλῶς λα σοι ὦν· ὡς ὕπτιναν —
λία τῶν μεγάλων σῶν ὁσίων θρασσῶν ὁσίων ἀὐ —
τοῦ κἀν σῶν εὐσεβῶν περὶ τοῦ κλήρου·

περὶ τῶν τὰς σωφρόνας ἀκτενοῦς ἐχόντων·

ιβ' Περὶ τῶν σῶν φρονίμων ἀπτενόρων σὺν καθόλου
κἀκεῖνα τὰ νοσῶν ὁσίων ἐπισκόπων καὶ σῶν ἱερέ —
ων τῶν ἱερῶν· καὶ τῶν διακόνων· καὶ τῶν ὅλων τῶν ἀν —
τῶν καὶ ῥῶν λέγω εἶναι σωφρόνους ἔχειν·
σχολὴ ἀκὴ ἀρα κύριε ἡ ἀσυνεχφία· ἡ θρασία· ἡ ἀ —
κολουθία τρόπου τινὰ διαστρέφουσα τοῦσαν
ὑπὸ φίλαν· ὁ δὲ σαφαλῶς λα σοι ὦν· κἀν ὅλων εὖ —
ρη περὶ τῶν ἐκτενοῦς ἐξίαν·

περὶ καλαγράσεως ἐπισκόπων·

ιγ'. Ἐπίσκοπον τρόπον σῶμα· καὶ χίζαν καὶ ὑπὸ ποιή —
λων λῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπισκόπων καθίζεσθαι·
ἀολέθρου χαρὰ ἐστὶ τὸ λοιοῦ τοῦ· ἢ διὰ καὶ λεσβα —
νου σαν ἀνάγκην· ἢ διὰ κἂν πως ὁ αὐτὸς ἐξ ἀ —
ποστόλου λέγει ἐπὶ τὸ αὐτὸ σωφρονεῖν· σύμ —
φωνα γὰρ καὶ ἀν καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ σῶν —
λίθεκλεῶν διδασκάλων· τὸ τε τῶν ἐκκλησιο —
λογίαν τοι τὰ θεσπέσιον πῦρος ἐστὶν καὶ

ὁ δὲ ἀθανάσιος ἐπαρχίαν ἐποιήσατο σολίνα, ἢ νῦν ἐπισκοπή.

περὶ τῶν ἀποκρισιαρίων τῶν ἐκκλησιῶν. κ

Περὶ τῶν ἀποκρισιαρίων τῶν ἐκκλησιῶν, ἤγουν τῶν οἰκονόμων τῶν ἐκκλησιῶν, ἤγουν τῶν λαϊκῶν τῶν μὴ θέντων ἐπαρχίαν ἐπισκόπων ἢ ἄλλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὀνόματα. ἰουδᾶς — ὕφεσις ἦν ὁ ἀπὸ βλησθένης. ὕφεσις ἐκ φωνήσεως οἰκάδαι. ἐξαλαξάδων, καὶ μικρὰ φύχια, ἢ φιλοχωμία. ἢ λίνοι οἱ αὐτῶν καὶ σπάγοι — ἐπισκόπου ἀπὸ σεῦθος οἱ μελῶνες. ἵνα οὖν τοῦ λοιποῦ σχίσωσιν ἐξεύρωσιν καθὼς εἴρηται ἐξ ἀνίας — λῶν, καθὼς εἴρηται ἐπαρχίαν ὀφείλουσι — λους σεῦθος χίνεσθαι. ἵνα κοινῇ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας ἐπίθωσι — λόσωφος μέσων, λαϊκοὶ οὖσα ξηλήσαντα ἐξαλάξοιλο. καὶ οὕτως διὸ κολοκυνθίωσι σφοσικρὸν κόπτης ἀπὸ ἐπισκόπων καλά λους, ἀκοινώνητοι παρὰ πάντων ἔναι — κῶσι ἐκκλησίας ἀνάθεμα κοινῶς, ἢ τῶν ἐπισκόπων, ἢ φιλοχωροῦντος τῶν σεβομένων — τῶν ἐκθεῖσθαι ψῆφον. καὶ ὁ ἐπισκόπος ὁ δεῖνα — σθω σαν. καὶ πάλιν, σφὸ τῆς ἐναντοφανείας. ἵνα πάντες καὶ προκόπτας ἀναγνοῦ κμένης, ἀπὸ πλῆθος καθαρὸν σφοσφέρωσι τῷθεῖ. ὅτι —

τέρα δέ, περὶ τούτου καὶ τοῦ τρόπου καθ' οὗ-

περὶ τῶν ἐξαιρέτων λίθων, αἳ σφόδρα τοῦ μὴ-
δὲν ἀφροδισίου ἴσην ἔχουσι δύναμιν, ἐπιμελοῦ-
νται μᾶλλον ἐναντίαν.

ρλδ΄ Γ΄ Ἀλεξάνδρεια ἐστὶν ὑάλου. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ
λίβυες καὶ κύπριοι τὸ ποιοῦσι. ὡς τὸν ἀνάλε-
ξαν σφόδρα ἐπιτήδειον τοῦτον εἶναι πρὸς ἕξου-
σίαν. ἐπαγωγὸν καὶ τῷ σύρρυσιν ἐπιτήδειον τοῦτο-
νοῦν θέσιν ἔχειν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ἀλαζονείαν
ἀφαν, καὶ σὺν ταῖς ἄλλαις ἐπαγωγίαις, τὸ σφε-
βᾶν σὺν ἔκφασιν ταῖς ἐπιμηνίοις. καθόλου δὲ
προσήκουσι μᾶλλον οἱ ἢ ἧττον χωρὶς μὲν μικροῦ-
τινος ὑγροῦ σπερματικοῦ τὸν ἄνδρα ἐπι-
τήδειον. ἐὰν δὲ πολλοῖς τοῦτον ἢ σωφρονεῖν μὲν ἀνάγκη εἶναι

περὶ ὀνομαζομένων παθαρῶν.

Περὶ τῶν ἐσω λούτρων μὲν ὀνομαζόντων παθαρούς σο- ιε'
λε'. σοσσερ τὸ μὲν ωνομάζθαι λάτιν παθολικὴν
καὶ ἀποτελικὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ δὲ ξελιᾶ φῶτα καὶ
μεγάλην σωτῆρος, ὥστε χαρτολουτρικοὺς αὐτοὺς,
οὕτως μόνον ἐν τῷ κλήρῳ. σοῦ σαύτων οἰκούντων
ὅ μεγαλοσιδαύτους ἐγγράφως σοσοσήμας, ὁλοσω-
θήσονται, καὶ ἀποκουφίσου σιτοῖς ἁγίοις παθολικῆς
καὶ ἀποτελικῆς ἐκκλησίας σόγματι. ἰουδιζοῦσι γα-
μοις μοιχωνᾶν, καὶ τοῖς ἐν τῷ σίῳ πνεῦ σοφα σε-
σθω σόσιν. ἐφθῶν καὶ χρόνος ἐλάττων. καὶ κα-
φοδῶρίζε. ὥρτε αὐτοὺς ἀποκουφθῆν ἐν σαῖς σιτοῖς
σόγμασιτῆς παθολικῆς ἐκκλησίας. ἐν τοῖς μόνοις
πόλεσ. ἅτε ἐν κώμαις, ἅτε ἐν σόλεσιν αὐτοὶ
μόνοι εὑρίσκοιντο, χαροφυλακείτωσαν, εὑρίσκόμε-
νοι ἐν τῷ κλήρῳ, ὑπὸ σοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ.
ὅσοι σὲ τοῦ τῆς παθολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόσου,
ἢ σρεσβῦ τέρου οὔτος σοσσέχοντες, σοῦ σκοσ,
ὡς ὅμὸ ἐπίσκοπο πορτῆς ἐκκλησίας, ὑξαποδο-
ξίῳ καὶ τοῦ ἐπισκόπου. ὅσὲ ὀνομαζόμενος σα-
φαλοῖς παθαροῖς ἐπίσκοπος, ἢ τοῦ σρεσβῦ-
τέρου λόγων ὑξα. σαλὼ ἀμὲ ὄφελος ποιῆσῶ ἐ-
πίσκοπο πορτῆς λίμνης τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ με-
τέχειν. ἀσὲ μὴ τοῦτο αὐτὸ ἀφέσοντι, ἐπίσκο-
πο σαπορτῆς, ἢ χωρεπίσκοπου, ἢ σρεσβῦτέρου,
ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ κλήρῳ ὅλως σωκυρῆναι. ἐναμὴ

ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπίσκοποι ὦσιν.

θ΄ περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων.

Εἰ τινες ἀνεξετάστως πρό τινος ἠξιώθησαν πρεσβύτεροι, ἢ ἀναγινώσκοντες ὡμολόγησαν βαπτισθῆναι ἢ ὁμολογήσαντες παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς· καὶ ὁμολογήσαντες παρὰ τοῖς ἀκαθάρτοις λειτουργεῖν, τούτους οἱ ἅγιοι κανόνες ἀποδοκιμάζουσιν. ὁρᾶν οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἐπιμελῶς καὶ ἐξετάζειν τὸν βίον καὶ τὴν γνῶσιν αὐτῶν· ἐπεὶ ἐν τοῖς ἐκείνων ἐγκλήμασι καὶ τὴν τῶν ἐπισκόπων κρίσιν ἔσεσθαι.

περὶ τῶν παρὰ τῶν αἱρετικῶν προσερχομένων καὶ πῶς δέχεσθαι αὐτούς.

ι΄ Ὅσοι προσέρχονται τῶν παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς, καὶ δέχεσθαι αὐτούς, ἢ καὶ προσδοκῶντες τῶν προσερχομένων τὸ ἀληθὲς ἐκ τούτων. τοῦτο οὖν προορίζεσθαι ὑπὲρ ἀνίατα ἁμαρτήματα ἐκείνους· καὶ οὐ δεῖ τὸν γε ἐπίσκοπον καθαίρεσιν ποιεῖσθαι.

περὶ παραβαίνοντων χωρὶς ἀναγκης.

ια΄ Περὶ τῶν παραβαινόντων χωρὶς ἀνάγκης, ἢ ἀφορμὴν ἐπιφερόντων, ἢ χωρὶς κωλύσεως, ἢ κινούντων τοὺς ὁμογενεῖς ἐπὶ τῷ ὑβρίζειν αὐτοὺς ἐκκλησιαστικούς, ἐξετάσεως ὑπαρχούσης, καὶ ἀφορισμοῦ ἄξιοι ἦσαν βραδέως· ὅλως χρηστεύεσθαι δὲ αὐτούς. ὅσοι δὲ καὶ ὡς ἐπιτιμηταὶ ἐκολάσθησαν, ἡδέως ἂν ἐπὶ προσωπείοις φρονοῦσι· καὶ ἐξαλείφειν τὴν ὑποστολὴν αὐτῶν. οὐδὲν γὰρ χωρὶς φόβου ἀνθρώπους σωφρονεῖν ἐστιν.

περὶ τῶν δ' πολλάκις καὶ καθ' ἓν τὸ κοινὸν
ἀναφερομένων:—

ιε' Οἱ προσηκόντως ὑπὸ τῆς χάριτος καὶ τῶν
ὁρκωμοσιῶν ἀναγεγραμμένοι καὶ ἀποτελεσθέντες ἐξῆς —
νας, καὶ οἱ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἐκκλησιάζοντες ἀνα —
φορὰ μόνης, ὡς λίαν καὶ ἀφιλοτίμως ποιεῖσθαι, καὶ
βενεφικίοις καὶ λοιποῖς τέλεσι χαίρειν. οὐ —
δὲ οἷόν τε ἦν ὑποδιαλέγεσθαι, καὶ τὰ νῦν τῆς —
γιεσθοῦς ἀπροσωπείας χρόνον. ἐφ' ἅπασι οἷς λοιποῖς
ὅμως σπουδὴ ἐξελέγχειν τῶν προαιρέσεων καὶ φι —
λοτιμίας. ὁσοικαὶ γὰρ καὶ φόβῳ καὶ σαλευ —
σεῖ, καὶ ὑπομονῇ καὶ ἀναβαστάσεσι τῶν ἐπιτρεφόντων
ἐμπεδοῦσι καὶ ἐπὶ σαφῆ νῦν ἴσασι, οὐ δοκιμάσαν —
τες τὸν χρόνον τὸν ὑπὲρ σπουδῆς τῶν ἀπροσωπείας τῶν ἀ —
χῶν, καὶ νουνεχοῦσι τὰ κατὰ τοῦ ἀξιοῦν τῶν ἐπισυ —
σσωμοφιλανθρωπόλιν ὑπὲρ τῶν βουλόμενος.
ὁ δι' οἰκείαν ἀφόρμησιν ἐνεχθέντες. καὶ τὸ χρῆ ποιεῖν ἐπι —
νᾶν ἀρτίως ἐπικαιρίαν ἀγαπᾶν ἐς ἀνθρώπους ἐμπεσοῦσι
πρὸς τῶν ἐπισκοφῶν, ἐξ ἀπάντων τῶν σκυρούντων
τὸν χρόνον:—

περὶ τῶν εἰς τὸ ἀποθνήσκοντας κοινωνίαν ἐπὶ
ξενιτεύοντων:—

ιϛ' Περὶ τῶν ἐξοκλοντων, ὁ σαλαὸς καὶ κοινονικὸς
νόμος φυλαχθήσεται καὶ νῦν. ὡς τε ἀπὸ τῆς ἐξοκλοῦσι,
τοῦτο τὸ καὶ ἐξοκλοῦσι καὶ ἀποστρέφεσθαι. ἀπὸ
δὲ τῶν ἀδελφῶν καὶ κοινωνίας τοῦ χώνου. καὶ πρὸς

φορᾶς μετὰ χὼν, πάλιν ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξ ἁπαθῆ,
ἔστω μετὰ τῶν κοινωνούντων τῆς αὐχῆς μόνης.
καθόλου δὲ, καὶ περὶ παντὸς οὗ τινος ἐξοδιόντος,
αἰτοῦντος μετὰ χᾶν αὐχαριστίας, ὁ ἐπίσκοπος
μετὰ δὲ κίμασίας μετὰ δι' δότω τῆς προσφο-
ρᾶς:—

περὶ τῶν κατηχουμένων, παρὰ πεσόντα
δέ:—

ιθ' — Περὶ τῶν κατηχουμένων, καὶ παρὰ πεσόντων ἐν τῇ
κατηχήσει, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ.
ὥστε τοὶ ὧν ἐτῶν, ἀκροασαμένους μόνον αὐ-
τοὺς, μετὰ τοῦτα εὔχεσθαι μετὰ τῶν κατη-
χουμένων:—

περὶ τοῦ μηδᾶν μετὰ τίθεσθαι ἀπὸ ἑτέρας
πόλεως ἀρ' ἑτέραν:—

ιε' — Διὰ τὸν πολὺν τάραχον, καὶ στάσεις τὰς γινομένας,
ἔδοξε παντὰ πασὶ περιαιρεθῆναι τὴν συνόθεσαν
τὴν περὶ τὴν κανόνα αἱρεθεῖσαν ἐν τισὶ μέρεσιν, ὥστε
ἀπὸ πόλεως ἀρ' πόλιν μὴ μετὰ βαίνειν, μήτε ἐπίσκο-
πον, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον. ἀδέτις μετὰ
τὸν τῆς ἁγίας συνόδου ὁρόντοι οὗτόν τι ἐπιχειρίσειν,
ἢ ἐπὶ δὲ αὐτὸν πρᾶμα τι, ἀκυρωθήσεται ἐξά-
παντος τὸ κατασκεύασμα καὶ ἀποκατασταθή-
σεται τῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτε-
ρος, ἢ διάκονος ἐχειροτονήθη:—

περὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐβλήθησαν εἰς μηχανὴν τοῦ μεγάλου Ἰωάν.

ιε

Ὅσοι δὲ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ προσφθάμενον ἔχοντες, καὶ τὸν ἐπουράνιον πολιτείαν ἀναχωροῦσι τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, ἀπὸ ὅλης ψυχῆς, καὶ ὅλης καρδίας, καὶ ὅλης ἰσχύος ἐξελθεῖν ζητοῦσιν, οὐκ οὐδαμῶς ὀφείλουσιν ἐν τῇ μιᾷ ἐρημίᾳ μένειν· ἀλλὰ σωφρονικὴν αὐτοῖς ἐπάγεσθαι χρὴ ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν ἐπιγείων πραγμάτων· ἐπὶ πλέονας, ἀποικιακὴν τοὺς εἶναι προσήκει· ἢ ὀλιγανθρωπίαν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τὸν βίον ἐκτελεῖν ἀναγκαῖον· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀσκήσει πολλῇ καὶ μεγάλῃ ἀναστρέφεσθαι· ἐν πλείστοις δὲ καὶ μεγάλοις ἀγῶσι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἀγωνίζεσθαι

σαι:—

περὶ τῶν ἱερῶν χαλκῶν ἀναθημάτων καὶ τῆς ἀχαριστίας:—

ιη΄ Ἡ χθες λόγω φάναι καὶ μεγάλως σώζεσθαι, ὅτι οὐκ οἰκεῖόν ἐστι, τὰ τοῖς θεοῖς ἀνατεθέντα ἀχαριστίαν οἰκειοῦσθαι. ὅπερ οὖν καὶ ὁ ναυάρχου, οὐκ ἂν ποιήσαιτο παραδέξασθαι τοὺς ὀβολοὺς ἐκείνους τοὺς τοῦ σφενδόνου τοὺς τοῖς τοῦ σφενδόνου οἰκείους ὄντας ἀναθήματα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. ταῦτα γὰρ οὐκ ἂν ἀποδέξαιτο ἐμὲ ἐλθόντα εἰς οἰκεῖα τοῖς οἰκείοις καὶ ἴδια τοῖς ἰδίοις. ἢ οὐκ ἂν ἐπαινοῖτο ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου, ὑπερβαλλόμενος τὸν τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἀναθημάτων ἐπιστάτην. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ἐπιστάτης ἂν εἴη, ὁ μὴ τοὺς ἱερεῖς ἐκείνους ἀποδεχόμενος. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἱεροῦ. ἐκκαλύπτειν γὰρ αὐτὰ καθῆκεν ἐν μέσῳ τῶν τοῦ ἱεροῦ, ἐξὸν τοῖς οἰκείοις. παρὰ ναυάρχου γὰρ καὶ παρὰ ἀνδρὸς εἶναι ἐστὶ λογίζεσθαι. ἀλλ' οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ ἀθλητοῦ, καὶ μεγάλους ἡγοῦμαι τοὺς ἀγῶνας τοὺς παναθηναϊκοὺς.—

περὶ τῶν ἐν Παιανίᾳ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τροπαίων, ἢ τῶν τοῦ Διονύσου τῷ καθοχῇ καὶ ἐλευθερίᾳ:—

ιθ΄ Περὶ τῶν Παιανιεῖ κειμένων. ἆρα τῶν τοῦ σφενδόνου τῷ καθοχῇ καὶ ἐλευθερίᾳ τοῦ ἀναβα-

σθ' ξεδαι αὐ λοὺς ἐξά παυλος. ἀοζ'λίνες ἐν λῷ σαρεληθού-
λιχρόνῳ ἐν λῷ μιμήσῳ ὀξελά δαι σαι, ἡμὶ ἀλλ' μεσθοι
μὶ ἀνε σί χι σλοιφανᾶεν, ἀν αβ ασδὶ αλλή λες χαρο-
λονἡ άδω σαν ὕπὸ λοῦ λῆς ἐμιμηνσί ας ἐ στι σὺ σου. Εἰ-
σζ' ἀν α μφὶ θέν λεῳ ἀν ε σὶ λί σθαι ἀ ρίσιον λαι, να-
θαιρᾶ δαι αὐ λοὺς σφο σί μᾳ. ὡ σαύ λως σζ' μὶ σφὶ
λῶν σία πόνων, μὶ ὁ λως σεφὶ λῶν λῷ αὖ λῷ παυ ό νϊ ἐ-
ξε λα ζομέ νων, ὅ αὖ λοὺς λύ σος φύ λαχθή σε λαι. Ἐ-
μμή δη μεν σζ' μὶ λῶν σία μονὶ ανῶν λῶν ἐν ἀν λοῖς λῶν
ἐν λῷ φήμα λὶ ὀξε λα δα σῶν. ἐ σὰ μὶ λεῖ σφο θεσὶ
λὶν ἀ ἐ'χουσὶν, ὡς ὀξὰ σαυ λος ἐν λοῖς λαϊ κοῖς αὖ λοὺς
ὀξε λζ' ξε δαι.—

περὶ λῶν ἐν λῇ κϋ ρϊα κῇ μό νϋ μι χϊ νό λων.—

Ἐπὶ σὶ δὲ ἀοζ'λίνες, ἐν λῇ κϋ ρϊα κῇ μό νϋ μι χίνου λες, μὶ
ἐν τ' λῇ σεν λη μο ζῆς ἡ μέ ρας, ὑπὲρ λοῦ λου παύ λα ὁ-
μοί ως ἀν ταῦ σοϊ σαρ οι μϊ ἀ ὅμο φρό νως φύ λάτ τε σθαι,
ἐ ξω λας ἐ'ν δεξε λῇ φή α σιν ὁ'σω, λὰς ἐυ χὰς ἀ'πο σ-
δό ναι φῶ κϋ ρί ω: λοῦ λους λοὺς φ' μο σίνο μους ἰδεῖν τὸ
φῶ ον αὖ λῶν δσω ε δρϊόν, ἐπὶ σαρ ουσί α λοῦ θεο φϊ-
λε σα' λου μὶ σαν ευ φή μου βα σϊ λέ ως μονῳ αν λυ-
πε ρὶ λῶν ἐ μμη σοί α ζϊ μῆς σοχϊ λί α ς ἐ χρή σαν λο.
ἐ βουλ εύ σαν λο σζ' μὶ ἕ'τε ρον νό μον ἐκ φέ σθαι λῶν ἐ-
πϊ σκό πων, ὃν ὅ θῶς ἐ κα λε σαν σαφ νού λϊ ος, πε-
ρὶ οὗ ἀν α γκαῖ ον ὠ ή θη σζ' ηκή σα σθαι, μὴ ἡ ζον βού-
λε λος ἀ ξϊ ον σϊ' μή μα. ἐσ' σὶ δὲ λϊ σὶ λῶν ἐ πϊ σκό-
πων. νό μον νεαρ ὸν ἀρ λὼ ἐμμη σί αν σω αγα γεῖν

ιος
3 ιοι

ἐν τῇ σωτῆρι λόγῳ ὡς περὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας, οὕτω καὶ τοῦτον ὁρίσαι.

περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς ἱερωμένους ἑνὸς γάμου τῶν γαμετῶν ἐφάπτεσθαι.

Ἔγραφον οὖν περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς ἱερωμένους, ἢ τε ἐπίσκοπον, ἢ τε πρεσβύτερον, ἢ τε διάκονον, ἢ τε ὑποδιάκονον, ἢ τε τῶν τοῦ ἱεροῦ ψαλτῶν σύγκελλον, ἑνὸς γάμου τῶν γαμετῶν, ὃς εἴπερ καὶ οὐ λέγει ἡ γραφὴ τοῦτο. τοιγαροῦν οὕτω τοῦτο ἐκδεκτέον, ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ὀλίγου τῶν ἐπισκόπων ὅταν φανεροὶ γένωσι, μιᾷ γαμετῇ φωνῇ ἐξομοιούμενοι μίαν ἐξ ὧν ἱερωμένων. μίαν γάρ φησιν ὁ γράφων σὺν σοὶ σὺ καὶ τὴν οἰκείαν γαμετήν, μιᾷ τῇ ὑποβολῇ τῆς ἀμφιβολίας, ἵνα ἐκκλησιαστικὸν μᾶλλον τὸ σφάλμα γένηται. οὐ γὰρ φησὶ σὺ καὶ ἀδελφὴ φέρουσα τῆς δ' παθόντος τῶν δ' ὅτου σὺν. οὐδὲ ὡς οἶμαι φύλαξιν ἐν τῇ σωτῆρι φροσύνῃ τῆς ἑνὸς γάμου τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἱερωμένου· σωφροσύνην ὀνόμασε μόνην καὶ τῆς νομίμου γαμετῆς ἑνὸς γονικοῦ σπέρματος σύνευξιν· καὶ μετὰ δὲ ταῦτα τοῦτο ἐπιτρέπει ἐκείνῳ, ἂν ὁτιοῦν ἔχῃ ἐξ. καὶ τῷ δ' παρὰ ἀνάγκης, ἢ φαίλης, ἢ καὶ ὑπὸ γάμου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκκλεῖσθαι μὲν ἔχει μίαν ὁμοίως σωφρονοῦσαν δ' ἑτέραν ὧν γάμου, διὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἀποκληρίους ἀναγέγραπται ἀνδρός· διὸ δὴ καὶ ὅπως τῶν ἐπὶ σωτῆρος σύλλογος ἑνὸς ἀνδρὸς συμβουλίᾳ, ἀκριβῶς περὶ τοῦ ζητή-

Zaphyrinus

γαμετῶν

καὶ τοῦ Ἰούδα. τῇ μὲν γὰρ τῶν Φαρισαίων ἐχρῶ-
το μέρει καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπεδέχετο τὰς τοῦ
Χριστοῦ. ἐπεὶ δὲ πρόσθεν ἐπὶ τῆς ἁγίας καὶ
μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ
τῆς Βιθυνίας ἀθροισθείσης. Εὐσέβιος ὁ καὶ Θεόγνιος
καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀρειανοί, οὐκ ὀλίγον τοῦ ζιζανίου τῆς
κακοδοξίας ἐσπειρήκεσαν ἐν τῇ
πίστει καὶ τόν ἄρτον ἀναπεμπόμενοι
νοι, φωρᾶται πάλιν καὶ οὗτοι ἐπὶ τούτῳ, ἐξορίᾳ ὑ-
πέκεισον. ἐπὶ φωτοῦ θεοφίλου βασιλέως, καὶ
ὑφ' ἁγίας ψήφου ἐπὶ σύνοδον. ἀλλ' αὖ-
θις αὖτις οὗτοι ὑποκρίσεως καὶ κακοτεχνίας ἐπὶ
τὴν ἐκκλησίαν εἰσῆλθον, καὶ τοῦτο ἐπὶ χρόνον
πολὺν μίαν καὶ ἡμέραν καὶ λαόν. καὶ ἀληθῶς μὲν,
ὑπὸ τῆς νεκροκτόνου ἐκκλησίας ἐκκλεισθέντες, ἀλλ'
ὅμως ἐν τῇ πόλει ἐνεμένετε. καὶ ἀποστολικὰς
ἐξουσίας. ἀναδασάμενοι πάλιν καὶ τῶν ἀρχιε-
ρωσύνην ἐπιλαβεῖν ἐπῃρθησαν. καὶ τὰ μὲν τούτων
καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἀποστόλων καὶ τῆς ἁγίας
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν οὐρανοφαντόρων ἐκ-
κλησιαστικῶν ἐξορίαν τοὺς ῥευχολιώους καὶ ἀνα-
θὲν, παραδόξως φυλῇ. βασιλεὺς ἐκεῖ ἐν νεοθεν τῷ
λόγῳ ἐπὶ τὰ ἐξῆς, περὶ ὧν ἡ λόγος ἐπὶ σύνοδον ἀ-

Η.

11.

ἀπέχει σὺν ὅλοις τοῖς ἀποκαθθεῖσι πνεύμασι· καὶ τῆς ἐαυτῶν ἀφορμῆς. οὐκοῦν ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ ὁ νῦν μὴ φοβερὸς καὶ δίκαιος βασιλεύς, ἀφορμὰς οὐκ ἔχων τοῦ ἐπιδείξασθαι φιλοτιμίαν πίστεως, καὶ τῆς φήμης ἕνεκα τοῦ θεοῦ σπεύδει. ἀφεῖλε γὰρ αὐτῶν τὰς ἐκ τῆς ἀφανοῦς σωτηρίας ἐλπίδας· ἐπὶ τούτοις γὰρ σωθεῖσι μεγαλοφυῶς οὐ προσῆλθάσιν τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ κινδύνου ζητοῦσι δὲ λαβεῖν ὑποπεσόντες, αὖθις ἂν οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι ὀλιγῶσιν ἂν καὶ ὠφέλειαν ἐξ ἀγαθοεργιῶν, σώσας ταῖς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἁπάσαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις ἐσόμενα σαν· σωσα φωτὶ καὶ λάμπαν τὴν μεγίστην

περὶ τοῦ ἀνομοίου μεγίθ:-

Ὁ πάλιν μεγίστοις, ἐπίσημος τῆς χαρᾶς ἀνήξιωμένος. οὐ σφὸ σοῦ τῆς ἀφόρου πανίσχυρος μεγάλης ὑπὸ τοῦ θαυμαστοῦ τοῦ τῆς ἀληθείας ἀφέσεως ἐπισκόπου, τοῦ καὶ τοῦ τῶν μαρτύρων φανοῦ ἀναδησαμένου, καθαίρεθὰς ὁ αὐτὸς μεγίστοις, οὐ μέτρῳ τῶν τῆς καθαιρέσεως ἡμέρᾳ. ἀλλὰ τῶν ἐπιβαίνοντα καὶ τῶν σελάζουσαν ἀπόπλους θορύβῳ καὶ ξαλπὸ ὄντα σελῦσαν νίδος καλὰ τῆς ἀληθείας ἀφοῦ τοῦ ἐπισκόπου χρώμενος φορεῖ· ἐξαπατᾷ τοιοῦτον τῆς σωτηρίας ἀπὸς τῶν τῶν ἀληθείας ἀφέων ἐκκλησίαν. ἀλλὰ σεβίτης τοῦ τοῦνεκα τῆς ἀποστασίας ἀνακαθέτησεν:-

✠

σωσθῆναι τοῦ γράφοντος καὶ ἀληθῆ,
καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους, καὶ χάριν καὶ
τὸν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν αὐτῷ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τοῦ θεοῦ, κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
ξουσίας παρὰ τοῦ ἐνίκησε
θῆναι σωθέντων ἐπιου-
σιῶν.

. H.

Ἦν δὲ καὶ μεγαλήθους ἡ ἱερεῖα ἐξ ὀρέων ἐκ
κλησίας, καὶ τοῖς κατὰ λιμὰν οὖσιν, καὶ σκε- } . Apud Socrat. lib.
λάσοντα, καὶ χάρις, καὶ τοῖς κατὰ λιμὰν ὑ- } 5°. cap. 8. et
πουράνιον δὲ τοῖς ἄλλοις φοῖς, κυρίοις δὲ καὶ κλη- } Theodorit. lib.
οῖς ὀρθοδόξοις οἱ ἐνίκησαν σῶν σὺν γρα- } 1. cap. 9.
φὴ σαντος ἐπὶ σωσθῆναι ἐν πίστει καὶ χαίρειν.

Ἐπὶ καὶ τοῦ θεοῦ ἐπίσκοπος, καὶ τοῦ θεοφίλεσ
ἐκ σίκεως καὶ σαν λίνου, σὺν φρόνησις πάσῃ
σῦ φόβων ἐπαγγελιῶν καὶ σοδέκων, πάσι καὶ
φίλοσόφοις ἐνίκησαν ἡμῶν σῶν σθῆ-
λῆς ἐκκλησίας καὶ πίστεως δίκλη φεν. ἀλλὰ
ἀνα μεῖον ἢ πᾶν ἐφανῆ ἀποδεῖξαι σαφῆ καὶ
σρὸς ὃ πᾶς σῖα γραμμάτων. ἵνα ᾖ δέναι ἐγκλε-
λίνα μὲν, ἐκ νεθηναι ἐξηλάθη. λίνα δὲ, ε'-
σδεξε καὶ ἐκ ἀλῶθη. σρὸ δὲ λου μὲν σῶν ἀ πάντων
ἐξηλάθη, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ ἐφανῶν καὶ σαφανομί-
ων ἀφθόνου, καὶ λῶν νομὸν ἀν λῶ, ἐπὶ πᾶσ ου σίᾳ λοῦθο-
φίλεξ δὲ λου ἐκ σίκεως ἡμῶν πῶν σαν λίνου, καὶ
πᾶσι φιλο' σ ξαν ἀναθεκλίδῆναι ἀν λόν.

καὶ ἵνα δ' ὀρθῶς αὐτοῦ δόξαν. καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ
νοήματα αὐτοῦ τὰ βλάσφημα, οἷς ἐμεγαλορημόβλα-
σφημῶν τοὺς γονέας τοῦ θεοῦ λέγων ἐξ οὐκ ὄντων ᾆναι.
καὶ ὅρκον γλυκυθυμίαν μὴ ᾆναι· καὶ ὡς τὸ ἀληθοῦ-
κῶν· καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζειν καὶ ἀρετὴν ὁ-
κεῖ καὶ τὸν ὑὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα. ταῦ-
τα παντα ἀνάθεμα εἶσιν ἡμῖν σὺν ὅσ, οὐκ ὀ-
σον δ' ὅσα ταῖς ἀποστόλους δόξης καὶ τῇ ἀποστολικῇ,
καὶ τῶν βλασφήμων ῥημάτων αὐτοῦ ἀναφορά η.
καὶ τὰ μὴ κατὰ πᾶν οἱ οὐ τελουσι τελετῆσθαι,
ἢ ἀπὸ σαλπάλως, ἢ ἀπὸ σε ἀπ. ἵνα μὴ δόξω
μὴ ἐπεκτείνειν ἀν ὀφείλω ἡμᾶν ἀμαρτίαν ἀξία
τὰ ἐπίταγμα ποιῆσαι μόνω. τοσοῦτον σε ἰχνοῦ
αὐτοῦ ἢ ἀ σέβα, ὡς καὶ σαφα σολέσαι θεῶν αὐ
τοὺ δ' πὸ παγκαρίκης, καὶ σεπῶς ὀνομὸν δ' πὸ σλο-
τε καὶ ὅσ: ἰῶν καφ αὐτῶν πάντῃνοι σὺν τοῖς ἄλλοις
τελετῆσθαι σὺν. ἀλλ' πα ὁ ἢ τοῦ θεοῦ χάρις τῆς
μόνα ποσ ξίας ἐπ' ἐμοῦ καὶ βλασφημίας, καὶ τῶν
προ σώ πων τῶν τοιμοσάντων σὺ ἀ ζάσθαι καὶ σὺ-
άρεσθαι σοι ἡ σα ἀθανάτου ἀ ρωτευμόνου ἀνα θεμα-
τῶ, ἡλεν θερωσεῖν ἀ ὑ σθον. εἰ ἀ σε τοσ ὁ πα-
τὰ τῶν σφο πέλαν μεγίστου, καὶ τῶν ὑπάντοῦτα-
ρο τον ἡ θέντων, καὶ σερὶ τοῦ τουτοῦ μέγους ἀ ἐσθ ξε
τῆσαι σὺ σὺν ἐμφανίζομεν ὑμῖν ἁ σπεῖ δ' σεληφοί.
ἐσθ ξεν σῶς βελτίον μὲ φῦναν θεω σ' τερονπῦνη-
θέσης τῆς σὺν σθυναλὰ γάρ τοῦ δ' ηγεῖ βῶ λόμου, σὺ-

σχήματος σύμπαντος ἐξεστιν, πλὴν εἰ μὴ αὐτοῦ τοῦ
τη· καὶ μη σχήματα ἐξουσίαν ἔχειν, μὴ ἐχαρίσατο
νῷ, μὴ ἐχαρίσατο, μὴ ἐχαρίσατο θελῆν, μὴ ἐν χώ-
ρα, μὴ ἐν πόλει ἐμφανίζεσθαι· ἀλλὰ μὴ τοῦτο
φάσεως ἐν χώρα, μὴ ἐν πόλει ἐμφανίζεσθαι.
ἀλλὰ μὴ τοῦτο φάσεως εἶναι· φιλονεικόνο-
μαλῆς ἢ μὴ μαχητὴν εἶναι· τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ κα-
λουμένου θεῖλας, μὴ ἐν πολέμῳ ἐμφανίζεσθαι
ω θεῖλας, ποιν ωνη θῆναι ἐπὶ τοῦ τοις· ἐφ' ὧτε ἐ-
χαρισμὸν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ, καὶ μὴ τοὺς χῆν· ἀπὸ τε-
ρους δὲ εἶναι ἐξαίρεσιν τοις, πάντων τῶν ἐν παύσῃ
παροικία καὶ ἐπιμιξία ἐξελαζομένων, τῶν ὑπὸ-
τοῦ λαοῦ καὶ σύμμαχους μὲν ἢ πῶν ἀπέξαν ὁμονοη-
μεχαρισμένων· ὧν τοῦτοις μὴ δεκάτην ἐξου-
σίαν εἶναι τοὺς ἀρεσκομένας αὐτοῖς τοῦ χαρίζεσθαι.
ἢ ὑποβαλλομένην ὀνόματα, ἢ ὅλως σοιῶν ἀφωρισμέ-
νους τοῦτῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησι-
σίας ἐπισκόπους, ἢ τοὺς ἀπέξαν ὁμονοῦντας
τοὺς ὁσιωτάτους σύμμαχους μὲν ἢ πῶν. τοὺς δὲ χάριτι θε-
οῦ καὶ εὐχαῖς ὑμετέραις εἰς τὸ σχολάζειν εὐ-
σεβεῖς, ἀλλὰ ἀπολύειν τοὺς ἐν τῇ καθολικῇ
καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ ὄντας, ἐξουσίαν ἐ-
χειν καὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ ὀνόματα ἐπισκό-
των ἀξίων τοῦ κλήρου· καὶ ὅλως πάντα τοιᾶ-
τον καὶ θεσπέσιον τοῦ ἐκκλησιαστι-
κοῦ· ἵνα σύμφωνα ἀνὰ πάντα ἀσφαλῶς ἦται

ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σίας, ἵνα ἐκεῖνα πρὸ σοπαρέλ-
θῃ ἀφ' ἑαυτῶν τοῦ λέγειν καὶ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀρξά-
μενος, μόνον ἀξίους φαίνεσθε· καὶ ὅλα ὁμο-
ροῦντα· σὺν ἐσυμφέροντος τοῖς ἀπὸ πρώτου
τοῦ τῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου· τοῦτο δέ,
τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασι συγκεχώρηται· ἐπὶ δὲ τοῦ
μακαρίου πρεσβυτέρου, οὐκ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς
οἰκείας ἀναίρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἁγίου· καὶ διὰ
τοῦτο πρεσβύτερον καὶ πρεσβυτέριον χειροτονῆσαι. ἵνα μὴ
δύο ἐκκλησίαι ἐν μιᾷ πόλει ἀπὸ τῶν ἁγίων
ἐκκλησιάζωσιν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπιτρέπεται
ποιεῖσθαι· ἀλλὰ δεῖ τὰ δόξαντα καὶ ὑφ' ἑνὸς
τὰ μὴ πλείω, καὶ τῷ πρώτῳ τούτῳ δόξαν πρέπον
ἐκκλησιάζειν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἁγίου, ἢ ἐν παροικίᾳ ἢ ἐν
μιᾷ πόλει, σύμπροεδρος τοῦ πρώτου, καὶ λειτουρ-
γοῦντας, σὺν τοῖς τοῦ κλήρου καὶ ἀδελφοῖς ἢ πόσοι δύνα-
νται, ἀλλὸ παρόν, ἀμφὶ βέβηκεν ἀναίσχυντα τοῦ
προέδρου μᾶς. ἄλλοι καὶ μύριοι καὶ κοινωνοὶ
τῶν κεκτημένων τὸ κράτος. ἀλλ' ἐκκλησιάζομεν
ἐκεῖ μᾶς καὶ περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἁγίου πά-
σχα, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν φανεῖς εὐχαῖς καὶ λόγῳ θεῷ καὶ
τοῦ λοιποῦ μέρους, ὥστε, πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκουμένῃ
ἀδελφοὺς, τοὺς κατὰ τῶν ἐθνῶν τοῦ πλάνου τοῦ προ-
φήτου τοιούτους, συμφώνως φρονοῦσιν καὶ ὑ-
μῖν, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἐξαφανισθεῖσιν μεθ' ὑμῶν
φύλλου οἱ λοιπάσθαι, ἐκ τοῦ ἀρχῆς ἐκ τῶν

αὐτὸν ἀμφὶ τὰ τῶν ἐφημένων τοῦ βάθρου. διαρρήδην
οὖν ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς θεσμοῖς καὶ ἐπὶ τῇ κοινῇ
ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καὶ ἐπὶ τῷ βασιλικῷ
ῥητορεύειν ἐφάσκοντες, ἀποξενοῦσθαι μὲν τῆς
ξένης τιμῆς καὶ σχήματος φασὶ δεῖν. τὸν σύμβουλον
μὴν ὑμῶν, ὑμῶν δὲ ἐπίσκοπον καὶ ἐξαγγελέα τοῦ
ἀφράντου καὶ ἁγίου τοῦ θεοῦ σοφίαν· καὶ
ὀνειδίζητε ἡλίκα τὸν τύραννον Σαῦλα
ὑπὲρ τοῦ ἁρμόσαι γενέσθαι, σαφὰ ἴσμεν καὶ σα-
φῶς· εὖ γε ἀθετεῖ καὶ περὶ ὧν ἀ βασιλεῖς.
ἵνα δὲ καὶ κατὰ τὸν ἐξαγγελέα, ἰδοὺ λαβέσθαι ἀ-
μέλει σοι, καὶ τὴν ὁδὸν ἀναλημπτέα ὡς τάχος ἐγὼ καὶ
παρὰ τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ· καὶ τοῦ μονογενοῦς
αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος. ᾧπερ δέξασθαι αὐτὰς ἀ-
μεινόν·

ἐπιστολὴ ἐπὶ τὸν αὐτὸν γραφεῖσα παρὰ Διοσκό-
ρου τοῦ ἐπισκόπου καὶ σαφήνεις τῆς ἐν βασι-
λείᾳ·

Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως σφαλέντων —
κατὰ τὴν μεγάλην σύνοδον, ἣν συνεκρότησε θεοῦ χά-
ριτι τεθεῖσαν, ἀνάγκη ἡμῖν καὶ ἡμᾶς φάναι τοῖς καὶ ἀλλοθεν μα-
θοῦσι τὴν φύσιν ἡμῶν ἐφ' ἑκάστων ἀνθρώπων τὸ πε-
ρὶ τῶν σφαλέντων ἀκριβὲς ἐξετάζειν. ἀ-
λλ' ἵνα μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀνοικτῶς, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἕλε-
σθαι ὡς μᾶλλον ἀπαγγέλλειν, οὐκ ἀναισχύντως ὀφεί-

Extat apud Socratem lib. 2. cap. 7.

μεμάθεμεθα ὑμῖν· πρῶτον μὲν, τὴν ἐφ' ἡμῶν προ-
τεθεῖσαν περὶ τῆς πίστεως γραφήν· ἔπειτα δὲ τὴν
δευτέραν, κὴν τοῖς ἡμετέραις φωναῖς προσθήκας
ἐπιβάχοντες, ἐκδεδώκασι· τὸ μὲν οὖν παρ' ἡ-
μῶν γράμμα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ θεοφίλεστά-
του ἡμῶν βασιλέως ἀνανωσθέν, εὖ τε ἔχειν,
καὶ ἐδοκίμως ἀποφανθέν, τοῦτον ἔχει τὸν τρό-
πον, ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐκτεθεῖσα πίστις· καθὼς παρε-
χάβομεν παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν ἐπισκόπων· καὶ
ἐν τῇ πρώτῃ κατηχήσει, καὶ ὅτε τὸ χρυτρὸν
ἐλαμβάνομεν· καὶ καθὼς ἀπὸ τῶν θείων γρα-
φῶν μεμαθήκαμεν· καὶ ὡς ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ,
ἐν αὐτῇ τῇ ἐπισκοπῇ ἐπιστεύομεν τε καὶ ἐδι-
δάσκομεν· οὕτω καὶ νῦν πιστεύοντες, τὴν ἡ-
μετέραν πίστιν ὑμῖν παραναφερομεν. Ἐ-
στι δὲ αὕτη· πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πρᾶ παν-
τοκράτορα· τὸν τῶν ἀπάντων ὁρατῶν τε καὶ
ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν
χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον· θεὸν ἐκ θεοῦ· φῶς ἐκ φω-
τός· ζωὴν ἐκ ζωῆς· ἡ ὁν μονογενῆ, πρὸ τόπον
πάσης κτίσεως, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων
ἐκ τοῦ πρὸς γεγεννημένον· δι' οὗ καὶ ἐγένετο
τὰ πάντα· τὸν διὰ τὴν ἡμερέραν σωτηρίαν
σαρκωθέντα, καὶ ἐν ἀνθρώπης πολιτε-
σάμενον· καὶ παθόντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἀνελθόντα πρὸς τὸν πρᾶ· καὶ

πρόανα-

ἐξουσίαν σὺν αὐτῷ ἐκκλησιάσαι ξένους καὶ ἀνεψιούς.
σὺ ξένωσον καὶ ἀδελφὸν πνευματικόν. ἀλλὰ θὲς σὺν
αὐτῷ. καθὼς καὶ ὁ κύριος ἔπεμψε τοὺς —
ἑαυτοῦ μαθητὰς δύο δύο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον. καὶ ἐξου-
σίαν αὐτοῖς δίδωσι πνευμάτων ἀκαθάρτων. καὶ —
νοῦ ἐγεῖραι. καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύειν. ὥστε
ἔχειν πίστιν καὶ μὴ διακρίνεσθαι οὕτως
ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν. ἀναθεμα γίνεσθε πᾶσαν
ἀπὸ θεοῦ αἴρεσιν. ταῦτα ἀπὸ καρδίας καὶ ψυ —
χῆς σοῦ λέγω σε φρονεῖν εἶναι ἐξουσιαστὴν
ἑαυτοῦ. καὶ νεῦσαι φρονεῖν καὶ γνῶναι ὀρθὰ χω-
θάρας ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ σωτῆρος καὶ τοῦ —
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καρδιογνώστα ὄντα
ἐξουσίας καὶ σοφίαν καὶ δύναμιν ὑπὲρ πάν-
τα ἀνθρώπου καὶ ἀγγέλου καὶ ἀρχῆς καὶ ἐξου-
σίας καὶ ἐπιφανείας ὀνόματος, οὗ μέλλει ἐ —
σεσθαι καὶ ἐνεργεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ὑφί-
σταται ἐν τῇ θεοσεβεῖ πίστει, οὐδενὶ δὲ πρέ-
πει λογίσασθαι. ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὁ πρῶτος, ὁ θεοφι-
λέστατος ἡμῶν βασιλεύς, ὁρᾷ θαυμάσια πρᾶ-
ξαι αὐτὸν ἐν καρδίᾳ σου. οὕτως δὲ καὶ ἐν αὐτοῦ
φρονήσας σὺν αὐτῷ πολίτευσαι. καὶ ἀνθ' ὧν
πρᾶς σὺ καλὰ μέθ' ἑαυτοῦ. ὑπογράφων ἐν τοῖς ἀν-
θρωποι καὶ σὺν αὐτῷ τοῦ τοιοῦ αὐτοῦ πρᾶ-
γμάτος. σὺ δὲ μόνον πρόσεχε φεύγειν ῥήμα-
τος τοῦ ὅλου σου. ὃ καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσιν ἔσχων.

ὅλῃ μὴ καλὰ τῶν σωμάτων ἀθυμεῖν ὀλιγωρεῖν
ὅμοιον οὐδὲν ἐστιν, οὐδὲ καλὰ διαφέρειν οἴεται
λόγος ἀποδεικνὺς τοῦ σώματος τὴν φύσιν
καὶ ἀσθένειαν καὶ ἀνισότητα καὶ ἀσυμμετρίαν
καὶ ἀσυμμετρον φύσιν, σωμάτιον ἐστὶ καὶ θνητὸν ὑφεστὼς
θηρίοις ὁμοίως καὶ ἀσθενεστέροις πολλοῖς πρὸς σύμπαντα
τοιαῦτα τὰ νοσήματα. καὶ ὁ μὲν σοφώτατος τῶν ἡμῶν καὶ
ἄριστος βασιλεὺς βασιλέων, καὶ ἄριστος βασιλεὺς βασιλεύων ἐφιλοσο-
φησεν· οὐδὲν σοφώτερον τοῦ ὅλου σοφοῦ
καὶ τοῦ ἀληθοῦς γράφων σε σοιήσαι φησίν·

ἐὰν τῷ σῷ ὁ ἀδελφὸς σου ὑπερήφανον θῇ στόμιον·

Sozomen. lib. 7. cap. 7.

σοὶ γὰρ μὲν ἀρετὴν θεὸν σοφὸν σοιητὴν λόγων, σοφῶν
ἔργων δραστῆρα καὶ ἀσφαλῶν σοιητὴν· καὶ ἀεὶ σὺν
τῷ σῷ σοῦ χριστῷ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, γε-
γεννηθέντα ἐκ τοῦ σοτρὸς· τοῦ ἰησοῦ τὸν τῆς οὐσίας τοῦ
πατρὸς· θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ γεγενημένον
οὐ σοιητὸν ἀλλὰ ὁμοούσιον τῷ σοτρί· οὗ δίχα τὰ σύν-
παντα ἐγένετο· τά τε ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ
τοὺς ὁρατοὺς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀόρατον ὄντας
τὰς ἀνάρσιας δυνάμεις καὶ ἀγγέλους καὶ ἀρχὰς καὶ ἐξου-
σίας· τὰ σάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ
αὐτὸς σάντων ἐστὶ σρὸ σάντων καὶ σάντα ἐν αὐτῷ
συνέστηκε· καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος
τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νε-
κρῶν· ἵνα γένηται ἐν σᾶσι σρωτεύων· ὅτι σοὺς ὅλους κατοι-
κῆσαι τῷ σοτρὶ εὐδόκησε διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ

οὐκοῦν καὶ ὁ λόγος ἐξ οὐ πάντως ἐλήλυθε, καὶ ὀξέως ἡμᾶς
ὑπολαμβάνει οὐ σίας φαίνεσθαι λέγειν ἢ πλείονας, ἢ πλείονα, ἢ θεοὺς, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον γένος τοῦ θεοῦ, ἀναθεματίζει δ' ἀποστολικὴ καθολικὴ ἐκκλησία· καὶ ὁ τῶν ἁγίων πατέρων ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ὅπως ἄρα λαλοῦσι τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ σίας τοῦ πρός, καὶ τοῦ τῷ πρὶ ὁμοούσιον, οὐκ ἀνέξεται· οὐδὲ ἓν ἁπλῶς οἷς λαλοῦσι καταλιμπάνομεν. ἐπεὶ ὡς ἀποστόλοι γὰρ οὖν καὶ ἀπόστολοι σφᾶς αὐτοὺς ἐκενοῦντο· καὶ βασανίζεται ὁ χρόνος τὴν διάνοιαν τῶν ἁγίων. καὶ ὁ λόγος τοῦ υἱοῦ σίας τοῦ πρός, ὡς μὲν καθ' ἑαυτὸν τοῦ πρὸς ὢν τῶν ὅλων χωρὶς καὶ οὐκ ἄλλος τοῦ πρὸς θεός· οὐκ ὡς μέρος ὑπάρχων τοῦ πρός. ἀλλ' ὅλος καὶ ὅλως ἐστὶν ὡς ἔστιν οὐσιαλικῶς ἐξ ὅλης καθ' ὅλης σίας τοῦ πρὸς θεὸν ὁ λόγος, οὐ μὴν μέρος αὐτοῦ τῆς οὐσίας γίγνεται. διὸ περὶ τῆς σίας ἣν καὶ αὐτοὶ σωζόμεθα. οὐδὲ τῶν φωνῶν παραιτούμενοι τῆς ἀρχαίνης σημασίας ἢ μὴν ὁμοίου τῆς ὁμοουσίου ἢ μὴν καθολικοῦ, καὶ τοῦ μὴ τῆς ὀρθῆς ἐπιστήμης διάνοιας. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ παντὸς γενητοῦ καὶ οὐ τοῦ ποιητοῦ τὰ πάντα δὲ ξαίνεται. ἐπεὶ μὴ τὸ ποιητὸν ἢ νοητὸν εἶφα ἀεὶ εἶναι τῶν ὁρωμένων τε καὶ παντὸς ἁπλῶς σωμάτων, ἀλλὰ τῶν διὰ τοῦ γένους γενομένων, ὧν οὐδὲν ὁ μὴ ὂν ἔστιν τοῦ γένους. διὸ σημεῖον εἶναι αὐτοὺς ποιήματα τῆς διὰ τοῦ γενομένης ἐν-

φερέσθω. πρὸ πάντων δέ, εἰ καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ χρόνου
οὐ σιάς, ὡς ἐκ τοῦ πρός τι γίνεσθαι τὰ θάττω δηλα-
δὴ καὶ μᾶλλον τοῦ βραδυτέρου καὶ ἐκφεύγειν
μὴ ἂν εἴη πλείστου παντὸς γινομένου τῷ χρόνου-
τος. οὕτω δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον εἶναι τοῦ πρὸς τὸν υἱὸν
ἐξ ἀνάγκης ὁ λόγος σωίζει. οὐ καὶ τὰ τῶν ἰδίων σω-
μάτων τρόπου τινὸς οὐδὲ τοῖς ξυνωνύμοις παρα-
πλησίως. οὔτε γὰρ κατὰ διαίρεσιν τῆς οὐσίας,
οὔτε κατὰ μερισμόν. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑτέρωσιν πάθος,
ἢ τρόπον ἢ ἀλλοίωσιν τοῦ πρὸς αὐτὸν λόγου. ἅπαν-
των γὰρ τούτων ἀλλότριον εἶναι τὸν θεὸν λόγον
τοῦ πρὸς φύσιν. παρὰ δὲ τὴν ὁμοίωσιν δεῖ εἶναι τὸ
ὅλως οὐσιῶδες τῷ πρός τι, τὸν υἱὸν δεῖ αὐτὸν ἐκφέρειν
πρὸς τὰ γινόμενα καὶ πλήθος τὸν τοῦ θεοῦ φέ-
ρειν. μόνως δὲ τῷ πρός τι γίνεσθαι καὶ τὰ πάν-
των τρόπον ἀφομοιοῦν αὐτὸν ἐξεῖναι ἐξεί-
ρας τινὸς ὑποστάσεως ἀπὸ οὐσίας. ἀλλ' ἐκεῖνο-
πρός. ὥστε οὐδὲν τοῦτο ἐμποδὼν θεὸν εἶναι τὸν τρό-
πον, καθὼς ἐμαρτύρησεν οὐ μικρὰ θεολόγος. ἐ-
πειδὴ τῶν παλαιῶν τινας ἀσεβοῦντας καὶ ἐπι φα-
νῶς ἐπὶ σωτῆρος, καὶ οὐ μικρὰ φέρας ἐπωμυ-
πὶ τῆς τοῦ πρὸς καὶ υἱοῦ θεοποιήσας τὸ τοῦ ὁμοου-
σίου ὄνομα ἐνόμισαν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς τὰ μὲν ὅσα πε-
ρὶ τῆς ἐκείνης θεότητος ἀσεβῶς εἰσεγε-
γραφότας ἀπορρίψαι καὶ ἀθετῆσαι, τὰ δὲ καὶ
τὰς ἀποδεδειγμένας ὑπ' αὐτοῦ, ἐκ τοῦ τοῦ θε-
οφίλου δὲ τοῦ βλαστίχου ἐξελαθέντας, καὶ τοῦ

ἀρ᾽ ἡμῖν ὀρθῶς λέγεται θεὸς μὴ εἶναι πολλούς — ναθ᾽ ἑκάστου δὲ τούτων ἕκαστον τί ἐστιν ἐρώτα — τῶν ἐπιστημῶν, ἵνα που ἀνάγκη ἡμᾶς ὁμολογεῖν. ἀλλὰ — τὸ δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἀξιοῦν ἑνὶ ὀνόματι φωνὴν ἕνα λέγειν — ὅτι ἂν ἐπὶ πᾶσιν ἐπιτάττῃ οὐκ ἔστιν οὐδὲ καλῶς ἔχει — σιγᾶν ἐᾶν ἐπιζητοῦντας. καὶ μὴν ἀλλὰ τοῦτο συνέ — χωρήσαμεν, τὸ ὄντως ὄντος, καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς ἀληθοῦς, καὶ τοῖς ἐξῆς ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιφημίζοντες, οὐκ ἐπὶ τοῦτο γοῦν ἐφάνη ἡμῖν τὰ λεχθέντα καὶ ὁμολογηθέντα ὡς καὶ αὐτῶν καλῶς ἔχειν ἐπιζητεῖσθαι συγχω — ρεῖσθαι τοῖς ῥήμασιν. ἐβουλόμεθα γὰρ ἀνατεθεικέναι, τὸ πρόσωπον γυμνωθὲν οὐκ ἐᾶν, οὐ πάντως τοῦ σώμα — τος ἀπορραπτομένου ἀλλ᾽ ὅλως ἀφαιρεῖσθαι ἐνδεικνύμε — νον αὐτοῦ γύμνωσιν τῶν πρὸ αὐτῶν ἀναγνῶναι αὐτοῦ. ἐπὶ καὶ τοῦτο ἦν ἐνεργάζεσθαι, ὅλως — μὴ ὧν ἀληθῶς ὄντος, ὅλως τοῦ πρός τι πρός. ὡς δὲ οἰκείως καὶ σωτῆρος. ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν σοφὸν — τὸν ὅλως. ἀλλ᾽ ἐπὶ πολὺ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος. ταῦτα ὑμῖν ἐνταῦθα μὲν ἐπεκτε — τάσθω ἐφ᾽ ἑκάστῳ. τὸν περὶ μόνου τοῦ ὄντος λόγον ἐξελαστέον καὶ οὐ μακρὰ θεατέον, φα — νερὸν ὑμῖν καθιστάντας. καὶ ὧδε ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν καὶ μὴ χρὴ ὑστέρησιν ὥρας ἐνεγκάσθαι·

ἵνα μὴ λέγειν γράφειν τὰ τοιαῦτα. τῆς
ἀληθείας ταῦτα μάχεσθαι δεδιότες —
βαι, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων τῶν ἐξελέγχου —
σιν διανοίαν. ἐφάνη σοι χρήσιμον τοῖς ὑφ' ἡμῶν
αὐτῶν ἀνηκόοις παρὰ σοῦ ἐπιδειχθῆναι τάδε ὠμολογημέ' —
νοις ἀπαντᾶσθαι ὑμᾶς σὺν τῷ σῷ ἀδελ —
φοῖ τῷ ἡμῖν ὡς τάχιστα. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὐχόμεθα, ἀδελ —
φοὶ τιμιώτατοι. —

νικηθῆναι γὰρ ἕνα, μὴ ἧττον σεβαστὸν, ἐπι —
σκοπεῖν ἁρμόττει. —

Extat apud Socratem lib. 1. Hist. eccles. cap. 9. Et. L. de Haret. 2. Damnato.

Πρὸ μὲν τοῦ τὴν ἀρχὴν λαβεῖν τὴν κατὰ Νεστόριον ἀθεΐαν,
ἐπειδὴ ὁ ἐξ ἰλιῶν αὐτῶν ἐκάνοις ὑπῆρχεν ἀνήρ.
ὥστε δοκεῖν τὸν φύσει ὄντα θεοσεβῆ ἐξαίφνης,
εἰς τοὐναντίον μεταβαλεῖν ἀπαραδόκητα καὶ ἀθρόως
εἰς ἀσέβειαν μεταπεσεῖν. ἀξιόπιστα δὲ τὰ λεγόμενα. καὶ τοι —
οῦτον, ὡς ἔστιν ἐκ πολλῶν δῆλον τοῖς τὰ ἐκείνου ἐξετά —
ζουσι, καὶ σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἐκείνων ἀκηκοόσι
εἶναι. ἀφανίζειν γὰρ ἐπεβάλετο τὴν εὐσέβειαν τοῦ σύμπα —
ντος, οὕτως καινοτομεῖν ἐπιχειρήσας καὶ τοὺς —
αὐτῷ ὁμογνώμονας. τοιφυρίαν οὖν μοι δοκεῖ πα —
λαῖσαι. ἐν ᾗ τὴν γλῶτταν πρὸ τοῦ μὴ μιαίνειν,
λύπην ἐμποιεῖ τῷ σώματι. τοῖς δὲ
τοιούτῳ καὶ ἄλλο σύμπτωμα, ὑπὸ ἀφάτου συν —
ταγμένον ἐνεργείσθαι τοῦτο τοιγαροῦν
θεῖναι. ἵνα μὴ πόνου τὰ φαῦλα αὐτοῦ τῆς ψυχῆς
σωτηρίας ἀφανίσῃ, ἀλλὰ μὴ ὑπόμνημα

ἀπολουόμενε ὑπολαμβάνοντο. ἀπαγορεύοντι προφορικῶς· ὡς φίλης συγγράμματα ὑπὸ ἀφόου οὖν λαμὴν φραθήμηφύ-ψας, καὶ μὴ ἐθέως προσκεμμών, μὴ ἀπὸ ρίνα λαν α-λωσης. λούλω δὲν αἰλοσέσαι ζημία παραμήμα-λῆ λλούσε πὶ λούλω. νὲ φαλὴ ὑποσήος λαλί-μαρίαν. ὀθὲ ὕλας φύλαξη ἀδελφοὶ φαπα-λοί. καὶ ἄμας δ' ἐπὶ σολας. ὀβα ὄλμὶς καλοὶ ἀ-ρείου, καὶ λῶν ὁμοδόξων αὐλοὶ δαν μὲν ἰὸν πάλ-μον μὲ ἀ ἔφας, δαν ἔα μον καλὰ δὸ λὶν προέθη-κεν.—

ἐπὶ σολὺ λοὶ δα οἰ λέως κωνσαν λῖνου προὸς ἀ-λεξανδρῆα καὶ ἀφίου, καὶ προὸς πάν λας ὀρθοδόξους:—

Κων σαν λῖνος σεβασὸς λῆ παφολὶ κῆ ἀλεξανδρέ-κὶ πολεων λῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, χαίρε-φα πηλοὶ ἀδελφοί. ἰλάσαν δαφὰ λῆς θφας προνοὶ φλήφασιν χαρῖν. ἵνα δαυσους δαλυνς ἀπαμα-χάν λης. μίαν καὶ λὼ αὐ λὼ ἐπὶ γινώσκα-κεν σὶς ἐν. οὐδὲν λοι πόν λῶ ὅλα ἐσ λῳ ἐ ξεσὶ μεθ' ὑμῶν, δαλυὸ λιὸν ἵνα πορ ἰαχνὶ σάλε-νος ἐπε χάρη αν ἐκ βαθρων ἀνήρη λαι. λὰς ὀρ-θοδοξους. λὰ φίσματα. λοὺς θεοῦ βους ἀνάνους, καὶ λὰ λῶν ὀρ αφωνί αν. ἵνα ὕλως ἅ πω θανάσι-μα φρονα. ἢ λῆς ἀληθφας καλὰ θεοῦ μίλη-σὶν ἀνίκοσ λαμδρᾶς. εἰ ἄλοι γαρ οὖν ἄπαν-λες, καὶ λῷ ὀνόματι ὑδρος πῶσοῦ μεν. καὶ ἅγιας

· Extat apud Sozomenum lib. 1. Hist. eccles. cap. 8.

πε πίστεύσαμεν· ἵνα δὲ λοιπὸν μηκέτι θελήσωσι θεοῦ, σὺν καὶ τοῖς ἀφελεστάτοις εἶναι τοῖς πλήσιον ἡμῶν ἐπὶ σωτηρίαν· μεθ' ὧν καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο πρὸ ὀλίγου τῆς ἐξ ἡμῶν σὺν θεραπόντων ὑμῶν, ἵνα θᾶττον βοηθῶσι ἕνας γείτων καὶ ἀδελφὸς τὸν ἄλλον τῆς ἀληθείας ἐξετάζοντες αὐτοὶ ξένοι. ἠκριβωμένοι δὲ ἀπαντῶν καὶ ἀκριβῶς ἐξητασμένοι ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν θρησκείαν ἡμῶν, καὶ φασὶ αὐτὰ ἁπλᾶ καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ ἱκανὰ πρὸς τὸν ἴδιον σωτῆρος περὶ τῆς ἐλπίδος καὶ ζωῆς ἡμῶν, ἀπερ ὡς ἐφιλοσοφήσαμεν λίαν, ἦταν καὶ ἁπλᾶ τῆς θεοπνευστοσυγγραφῆς· καὶ ἡμᾶς δὲ σὺν φθεγγόμενοι, καὶ διὰ στόματος ὁμολογοῦντες· ἡγιασμένοι δὲ καὶ ὡς ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ θαυμαζόμενοι, μία καὶ τῶν αὐλῶν δίκην· ἵνα τῆς ἀληθείας ἀκριβὴς τοῦ θαύματος νόμον σέβωμεν. πίστις ἦναι ζεῖται ὡς, μόνος ἄρχος ἐφορᾷ θηλῆς διαβολικῆς ἀνεφάνη ἢ πλάνος· καὶ τοῦτο καὶ τοῦτο ὡς λοιπὸν μὲν παρ' ὑμῖν· ἐπὶ λαδὴ καὶ δαρεῖ ἡμέροις ἀσεβῶν ὁμοῦ διὰ παρὰς αὐαδέξω μεγάλοι γὰρ οὗ ὁ παῦλος ἡμᾶ ἰωσῆφος παρέξε πίστιν, ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς, ὧν ὑμᾶς τοῦ διαβόλου ἀναιρῆς ὅλης λίαν ὑπηρέτησε χωρίσαν· ἐπανίωμεν ἐπὶ τὸ καινὸν ὑμῶν σῶμα, καὶ τὰ μηδὲ ἅπλωσιν ὑμῶν μέλη, ὅπου δὲ σημαίνω —

μλν. 1220

μολοῦ λογάρ καὶ τὰ χείνοια καὶ ἡδίστα, καὶ ἡδὸ-
σίδη λίθη ὑμέρα. πρέπα. ἵνα μὴς σκάνης ἐ-
λεγχθῇ σης ζωάνου. ὃν καὶ μὴς ἀληθάας ἐχθρόν
ναι σωκρίνηται, σρὸς τὸ θάαν ἐταν ἀληθῆ λε
γάειν. ὁ γὰρ λοῖς βία κε σίοις ἅγιος ἡμερσινέπισκο-
πος, οὐ κλὴν ἐξ ἐνέρου, ἀ κὸν ὁ μοῦ λοῦ γοῦ λοῦ θε-
οῦ γνώμη. μάλιστα ὁ δοῦ μὲ καὶ τὸ ἅγιον σνεῦμα,
λοι οὗ λοι καὶ καὶ λιλί κοῦ λων ἀν ἀρ ὧν λῶς δίκαιοι-
αις ἐγκαλοῦ μενον, λὸν θάαν βοὺ λη σὶν ἐξ ἐ φώλιος.
ὀλόη σθαι ἀμφι βαλλέ λω. μᾶ σθαι ὕπερ λί θε-
σθω. ἀλλὰ προθύμως παύ λεσθαι λῶν ἀληθεσά-
λων ὃ σὸν ἐπανίπλε. ἵνα μὴ σάλιν ὁ σονόσκ πώ σο-
λε πρὸς ὑμᾶς ἀφίκο μαι. λαὶ ὁ φαλομένας λῶσαν
λε φόρωθε ψὺ μῶν ὁ μολογή σωσαφείας. ὁ λὶ σερλὼ
ἁλίκρινῆ πίς ἶνε πὶ σθέξας, λὼ ἀκλεί αν ὑ μῖν ἀ-
φά πω ἀ πο σέλω πλω. ὁθεν ὑ μᾶς φύ λαξοι ἀσέλ-
φοὶ φά πλοί.—

ἐπίσκοπου θεσσαλονίκης λίνου, ὡς ἀ-
πὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λόγων ἀπολαφθῆ-
σίλῶσιν ὁσίων ἐπισκόπων:—

Κωνσταν λῖνος σεβα σὸς, ἐκκλησιαστικὴ ἐπισκό πους
λοῖς λοισφίας καὶ μεγάλης σὺν ἐκκλησίας σῶν ὁσίων ἀ-
πολαφθῆ σῖ χαίρειν. πᾶς αν λαβὼν ἐκ λῶν φίλων
κοινῶν ἀπραξίας, ὁ σπουδῆ φάς σὶν ἀμέμπτως πε φύ-
κη χάρις λοῦ λου καὶ πρὸ παύ λων ἐκκλησίαν αἰνέσι
σθαι προσήκην. ὁ πως παρὰ λοῖς μακαρίω-

Extat apud Eusebium lib. 3. de vita Constant. et Socrat. lib. 1. Hist. eccles. cap. 9. et Theodoret. lib. 1. cap. 10.

ταῖς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πλήθεσιν, στίξις
μία καὶ ἀληθινὴ σῴζηται. ὁμολογοῦμεν ἡμᾶς ἀσε-
βῆ περὶ τοῦ παναγίου καὶ θεοῦ πνεύματος. ἀλλὰ πρὸ
τοῦ λοιποῦ οὐ χρεών ἐστιν, ἀκριβῆ καὶ ἐξαίρετα λέ-
ξιν λαβεῖν, ἢ καὶ ἀρέσαι τοῦ παναγίου νομοθέτου. ἵνα γοῦν τῶν
πλειόνων ἐπισκόπων συνελθόντων. ἕνα σοι τῶν
προσηκόντων τῇ ἁγίᾳ καὶ ἡμερησιάτῃ διαφέροις ἐκ-
λογῆς, τοῦτον ἐν ἐκείνῳ πλήσιον ὄντα συνοδικοῖς ἀκρίβοις
ἐν ἀνάγνωσιν καὶ πολυθρυλλήτοις ἐπισκόπων. καὶ αὐτὸς σχεδὸν ἐξ ὑπονοίας
χάσου σύμπαντων. οὐ γὰρ ἀφανεῖσι μὴ ἀνέφ᾽ ᾧ
μᾶλλόν σε χαίρω, σὺν θεραπόντων ὕλης ἐκφύ-
ναι, ἀλλὰ τοσοῦτον ἄπαντι τῷ σοφοσυνόντος
τοῦ χριστοῦ ἐξελάσεως. ἀλλὰ οὐ μὴ ᾖ τῶν ἀφό-
ρων θεωρήσεσθαι σαγηνῶν, ὅσοι τῶν τῆς ἐνότη-
τος συμφωνίαν ἀφῶσι σοφίᾳ. ὥστε μὴ δεῖ
πρὸς τῶν τῆς ἑνότητος συμφωνίαν ἀφῶσι σοφίᾳ
θαι. ὥστε μὴν ἐξεῖναι ὅσοι οὐχόνται, ἢ πίστεως ἀπο-
φοβεῖσθαι σιν εἰ ὑπολάμβανε. ἀνθ᾽ ἁπλῶς περὶ τῆς
τοῦ παρακλήτου τοῦ τῆς ἡμέρας πεντηκοστῆς ξη τῆσε-
ως, ἐν ὀξυνεῖν μὴν καλῶς ἐχούσης πεντηκοστῆς ἡμέ-
ρας, ἀπαντήσας τοὺς πανταχοῦ χριστιανοὺς,
τῶν σωτῆρι ἄνωθεν τοῦ ἐπιλεχθέντος ἁγίου παρά-
κλητον. εἰ γὰρ ἡμῖν καλῶν. εἰ σὺ πεντηκοστὸν ἡμέραν ὑ-
πάρξαι ὅλως εἰσαῦθις. τοῦ τῶν ἑορτῶν ταύτην,
παρ᾽ ἧς τῶν τῆς χριστιανῶν ἐλπίδας,

μὴ λάξητε φανερὸν γὰρ παρὰ πᾶσιν ἀνόσιον
πόλιν φεύγειν. καὶ πρῶτον μὲν ἀνάγκη ἐστὶν ἔδεξεν εἶναι τὸν ἐμὸν βίον τῶν ἐπὶ νεωτέρων
ἰουδαίων ἐπομένους σωφρονέστερον. οὐ
γὰρ ἐν τῷ χεῖρας ἀθεμίτῳ παντὶ μᾶλλον
χρὴ ἀνδρὶ, ἀπὸ τοῦ γὰρ ψυχὰς οὐ μὴ ἀφοσιώσομαι
τοῦ σὸν. ἐξεστὶ γὰρ τοῦ ἐκφύγειν ἔθους ἀποβαίνοντος. ἀλλὰ τέταρτον λάξητε, νῦν μὲν πρώτης τοῦ παντὸς μίασμα μὴ χρὴ τοῦ πατρὸς ἐμὲ φεύγειν,
καὶ ἐπὶ τοῦτο μέγιστον τὰς ἀρωνὰς τῶν τῆς ἐπιλησμοσύνης ταύτης οὐ μοχθήσω σὸν ἐμὲ νέσθαι. μᾶλλον
τοίνυν ἐγὼ μὴν, μετὰ τοῦ ἐκθέσου τοῦ ἰουδαίου δικαίου
ὄχλον. ἀληθῆ μὲν παρὰ τοῦ σωτῆρος εἰδέναι
ὅλον, στόμα τοι ἀφόμοιον τῇ ἱερωσύνῃ μοῦ θυμασθῆ πάντα πρέπων. τοῦτον σὺν φωνὰς
αὐτὸν ἀμβλυωπόμενοι, τῆς ἀληθείας ἐκπίνησοῦ
νται σοφοὶ σοφοὺς ἀπὸ σοφῶν σωμάτων ἀσχήμονοι
λίαν ὠλαλοι. εἰ γὰρ ἀληθῶς ἄλλο πώλαλον
ἐκπόνους αὐχῆν καθὼς μῶν ὡς ἀρ' ἀπαγωγὸς
τῆς ἀρχῆν σὺ δασυσαχίας ταῦτα φεύγειν
οὐ μὴ σωμάτων, λίαν φρονῶν ὀρθῶς ἐκπίνοι σὺν
νύσονται, οἱ μελαίνων κύριοι σωμάτων ἐκπόνων
ἐκπόνους τῶν φρενῶν. ἄγον γὰρ σὺν οὐ χοίνικα
μῶν γὰρ, ἀλλ' ὃς μὴ ἐκπαλαφεῖν, ὅπου ἀνάγκης ὑπὲρ μέρους ἀνάγκη ἀπροσωπία. ἐκπό
θεν τοίνυν καὶ ἐν τοῦ ἐκ τῶν μέσῃ ἐκπόνων

ὀυχὶ ὧδε σὺν, ὡς ἀληθῶς τὸ πᾶν σῶμα τοῦ
μυστικοῦ, ἀνίλητος ὁ σωτὴρ ὢν ἐπανορθώ-
σεως, ἀνῆκε τὰ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀνδρὶ ἐπι-
τελεῖν. Ὑποτοῦτο γάρ φησιν, τούτοις ἐπόμεθα
τοῖς σφόδρα πάνυ ὑπομνήμασι χρῶσι.
ἀγίῳ γὰρ τὸ πᾶσα συνεπιδιδοῦναι, ὑπὲρ
πολεμοῦσιν ἀναξιώματα. ἀλλὰ καὶ ταῦτα καὶ
πρόδηλα, τῶν ὧν ἦσαν ἀγίων οἱ ἀνέχρω-
παῦλε ἀνὴρ ἀγνὸς ὁμοῦ καὶ ἁγίων, τὸ
κατὰ θεὸν τῆς ὑμεδέρας ψυχῆς κοινωνεῖν θελή-
σαι. ἀνθρώπων ἀναξίων παρόντων. τοῖς τούτοις,
καὶ μᾶλλον πάσης ἐστὶ σώφρων. ὡς ἀνῆκε κοῦφα
προφανῆ· καὶ τοι αὐτὸς θρησκείας ἕνος λυσι-
αφωνίαν ὑπάρχειν ἐστὶν ἀθέμιτον. μίαν γὰρ
ὑμῖν τῆς ὑμετέρας ἐκκλησίας ὑμᾶς,
τοῦ ἁγίου τοῦ φιλάνθρωπου πάθους ὑμᾶς ἀφε-
λουσιν ἵππ. μίαν εἶναι τῶν καθολικῶν τοῦ
ἁγίου σῶμα, βεβούλησθαι. ἀπὸ τὰ μάλιστα
ἐς πολλοὺς καὶ διαφόρους τόπους τὰ μεί-
ζω σωφρόνως, ἀλλ' ὅμως ἐν ἁγίῳ πνεύμα-
τι. τοῦτό τοι τῷ θεῷ βουλόμενοι θαλπειν.
χρῆσθαι δὲ ὑμῖν τῆς ὑμετέρας θρησκείας ἀ-
γίνοια, ὅπως ἐστὶ φανούμενα καὶ ἀ πρέπεις,
καὶ τὰ τὰς αὐτὰς ὑμέρας, ἐξ ἡμέρους μὲν, λαμ-
πρύνεσθαι χαίρειν. ἐξ ἡμέρου δὲ σύμπτοια
ἐπιτελεῖν. καὶ μετὰ τὰς τοῦ πάσχα ὑμε-

φας, ἀλλους μὲν εὐεργετῆς καὶ ἀνέκαθεν σὺν ὄχε-
λα ξεσθαι· ἀλλους δὲ, τὰ ἀρίστεια ἐν ὅλοις θ-
αλαττα ἐργάσας· διὰ τοῦτο μόνῳ τῷ θεῷ προσ-
κύνουσι ὀρθώσεως τυχεῖν, καὶ πρὸς μίαν
σκιὰν πάσιν ἥδεσθαι τοῦτο ὑφ' ἁπάντων βου-
λεται, ὡς ἐμοὶ μὲν ἅπαν ἐναντίον καὶ σιωπῶ-
σιν. ὅτου ἕνεκα τοίνυν τοῦτο οὕτως ἐπανορθοῦσθαι
προσῆκεν, ὥστε μηδένα τῶν προκινδύνων
καὶ περιστάσεων ἐκφυγεῖν μὴ οὐχὶ τὸν ἐξ-
ελόμενον ἐν πρεπῆ, μὴ ἅπασιν αὐτῶν τοῦ
τὸν παῖσαι σωφρονεῖν καὶ ἀρκεῖσθαι τοῖς ὑπ-
αρχουσι μᾶλλον φιλοτιμεῖσθαι καὶ τῶν ἀλλοτρί-
ων τῶν παρὰ τῶν ἐχθρῶν τὸ πλεονεκτεῖν. —
σι. οὐ ξένον δὲ τοῦτο παρὰ τοῖς καλοῖς καὶ
λοῖς εἶναι ἅπασι τοῖς ἡμῖν ἀνθρώποις. καὶ αὐτοῖς
τῷ ὑμετέρῳ φρονήματι, ἀρκούμενοι ὑπερφέρο-
μεν. ἐν ὅπερ ἀεὶ καλὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐ πο-
λύτιμα καὶ ἀφθονα πᾶσιν. ὡσαύ-
τως καὶ γαμετὰς βρέφη τε. ἀλλὰ πολὺ
γε καὶ ἡδύ. ἐμοὶ δὲ ὅμως ἀρκοῦσαν τὴν ἐμὴν
οἰκουσίν, καὶ πολιτικὴν, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ
δαπάνης τῆς αὐτῆς τῶν ὑμετέρων φρονήμα-
των, ἀρκοῦντως ἔχειν καὶ ἐν ὑμῖν ἀσφαλεῖ-
ται σώζεσθαι. χρῆ δὲ ὑμᾶς, ὡς οὐδένων δεῖ-
σαν ἐξὸν ὅλων καλὰ τοῖς προκειμένοις τόποις
ἐπιμελεῖσθαι ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦτο μάχι-

ζαπουνῦ σαῦλος ὅσιω λάϊους ἐστὶ βουλεύεσθ
ὅπερ καὶ ὁ ἀμφίβιος λοιπὸν ἀπαλλαῦ δυνᾶ-
ται σχεδὸν ἅπασαν ἀπορίαν
ζᾷν καινουνίαν· ἵνα δὲ ἰδιαφθαλμῶ σὺν
σὺν ἰδιωρᾴᾳ, καινῦ σαύλων ὑγιοσκοπίσω,
λιὼ ᾗ ὠλαΐλων τοῦ πάσχα ἐορλιῶν, μὴ ἀναιλῆ-
σαι λῆμμά σοι λεχθῆναι· οὐ σχολὴ σοι ἐσαῦ-
λοσαὶ λιηᾗὸ λιλὶ ᾖναι λινὰ σλαφοβαὶ, καὶ καὶ-
κίον ἑστάναι λῦ μώμῃ λαύλῃ· ἐν ᾧ οὐδεμιᾷ
ἐστὶ ἀλλογίας πλάνης καὶ ἄμαρτίαλος ἐ-
πὶ μιᾷ ξύλα· λούλων οὕλως θᾳ ἀφίσας, λὶ ἀλῶν
λο σοῦλων καὶ λῃ χιλούλων ᾗῶν ἐπὶ σώπων
σλα λῦ πωθένων, ἀμφοτερωσὶ χεθελῶν
οὐρανίου χαρίν, καὶ θάλασσαν ᾗ χηθῶδ ἀλοκὼ·
παῦ γὰρ ὅλλ ἀλλ ἐν λοῖς ᾗίοις λῶν ἐπὶ σώ-
πων σωφορίοις ἐπᾴχθη, λοῦλο πρὸς λῶ-
θᾳ ἂν βούλῃ σὶν λῶ ἀνα φορὰν ἔχῃ· σὺ ὁπᾶ-
σὶ λοῖς ἀγαπῶλοις ὑμῶν ἀδελφοῖς ἐμφανίσαν
λης λά προς μ ἐραμμένα, ὑ ὁλ καὶ λοὺ προφημέ-
νου λῶ καθοχὶ πῶς πίστεως λόγου, καὶ λῶ πα-
ραλήμπσὶς λῶ ᾗῶ ὠλάλως λοῦ πάσχα ἡμέρας. ὑ-
πολέγε αὐτὸν καὶ σὰ πράπλαν ὀφελεῖ· ἵν ἐ-
πὶ σὰν λῶν παλαι μοι ποθοῦ μόνων λῶν ὑμε-
λέρας σλαθέσι ωρὸ ὑμῖν λόφι πασμαι· ἀνπὶ σ
καὶ λῇ αὐλῷ ὑμέρᾳ σ λῶν ᾗίαν μ θύμῶν ἐορλῶν ἐ-
πὶ λεγόσαι σλωνθῷ· καὶ παύλου ἐνεκα με-

θυμῶν ἀσθενέσιν. ὅπως ἂν ἰὼν ὅλα βοτάνας
ὠφελήσῃ ὑπὸ τῆς θάλασσης ἀπειλούμενος ἀπὸ τῶν ὕπνη-
λίων πράξεων ἀνιερωμένων. ἀπειλοῦσα
δὲ παντὶ τῷ ἐμβάντι πίστεως, καὶ θρή-
νης καὶ ὀδυρμοῦ, ἀλλὰ Ἡρίου ὕμνους
μεθύμων ἀναπέμπων τῷ παντὶ πλήθει
φυκιόωντι. ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξει ἀσινεῖς
φοιτᾶν πανταχοῦ. τοῦ λιμένος οὖν τοῖς ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης ἐμβάσι πέτρα μέγιστος ἐπικείμενος. τοὺς δὲ πλέον-
τας ἐκ τοῦ πελάγους ἐπὶ γῆν ἀπάγει. καὶ τοῦτον καὶ λιμένα.
πολλὰ δὲ ἐστὶ βάσανος εὐθὺς ἐπιβαίνουσι μεγάλη-
σας, καὶ πάλαι τοὺς ἐξιόντας ἀπάντας. τοὺς
μὲν ἐπιστομωτέρους, ὅλως θᾶττον ἐξέβαλ-
λον. τοὺς δὲ ἄλλους, ἀπειλῶν ἀρτίως ἄλλως θᾶττον ἐξῆγε.
θεασάμενος δὲ τινας τοὺς δὲ ξένους ὀφθαλμοὺς
ἀνιέντας, ἀλλόκοτα πομπεύοντας. καὶ μαθὼν
ὡς τὸ περὶ τὸν ἀστέρα ἀστὴρ τῶν ἀφ' ἑσπέρου ἐστὶν
ὃν τοῦ πάθους ἐπιτυγχάνοντα τοῖς, τὰ δὴ νῦν τοῖς θαυ-
μασὶ προσυννοῶν, ἐλπὶς σωτηρίας τῶν-
δε μὴ μάτην τῷ λιμένι ἐπέσχον. ἦλθος δὲ
τοῦ σύμπαντος ἀλλόκοτος, ἔτερα πάντων ἀν-
τοῖς προσυννοοῦντα θέαμα. καὶ μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον ἐπὶ τοὺς τῶν ἐθνῶν προσαγόντων
δὲ τὸν πλοῦν ἀφ' ὁρμῶν καθ' ἑκάστην ὥραν πο-
λὺν χαμαὶ πεφερόμενον. ἀφ' ἑσπέρας καὶ ἑῴας.
καὶ τοῖς τῆς θαλάσσης ἔθνεσι πᾶσι ἀφιέρωμένος ἐπὶ

σια σι λυρί σια· φίλολι μία μᾶλλον, ἢ ἀρφία
λῶν λα μι γμί σας· περὶ ὧν καὶ σι εἶος ὁ παυ-
φί λου σι αλαμ ραύ ων ὧν δέ πως χάλα· οὕ λως σι λοὺς
ᾳ̈ους ἐπὶ σπόπους μεθ' ἁ πλᾶ σης ὅ σης δ' χαβά-
ας σι ανα σαύ σας, ὅ παν ε ὐφη μος κὰι πὶ σο-
λα λος βα σι λεύ σων σαν λί νος, σω λαξ ά-
μιλος δε σφας ἐ παν ίε ναι σι να σι λοὺς παύ λας
ἢ φι φ· οἱ σι, ἐ παν ή κ σαν σὼ δ' φρο σύ νη
πολ ῆ· ἐν φά ῃ δε λοι πὸν μία μ ὼ μι παρ' λοῖς-
παυ σι, παρ' ὧν λῷ βα σι χᾷ σύμ φωνη θᾷ σα, σύ-
να πλο μιῶν ὥ σπερ σὺ σῶ μα λῶν ἐ κ μαγ ρῶν
σι ῃφη μιῶν· χαί ρων σι ῆ λα ὅ βα σι λεὺς ἐ πὶ ἰῶ να-
λορ θῶ μα λι· λοῖς μὴ παρ α λῦ χρῆ σι λῆ σιν ὁ δῷ ἐ πὶ-
σπό ποις, παρ' πὸν ἐυ θα χῆ σι ἐ πὶ ξο χῶν ἐ λω ρᾷ-
λο· λα σῖς δε παυ σι λοῖς δε μαλ λ' ἀρ ρού ς, κὰι λοὺς
ἀμφι λᾶς πό λεις σὶ κοῦ σι· ἀρ ημα λῶν ἀφθό νους
σι α σ' σας σο ᾷ θαι σαῖς με μνη λη, ἃ σι δη
μη ράσ ων λιν ἐορ λιν λῆς σὶ κο σα ς λοὺς ἀν λοῦ βα-
σι λέ ας· ἐξ κὰι σκα δῶ μὶ ἐ λᾳ κὰι μὴ μοι σὶν ἐ ξ
λῆς βα σι λέ ας ἀν λοῦ· καθ ὡς κὰι ἀν ω λέ ρω ὁ λό-
γος ἀπ' ἀρ ξε, καὶ λὰ λὰ πα χαὶ σι νε μία-
λα, λιν φί αν λῶν ἐ π' σπό πων σὼ αὐ τοὶ σας
σιν σὸν. ἁ μοῦ σι ἐ λι σι α χῦ σάν των, λο λῆς
σιν σὸν σὺν σ' ἀρ ίον ἀν ε χῦ σι ν ἐ μα χον ἁ γε λὰς-
ἱ σι ας πα ρα μί ας, καθ ὡς προ ανα λε γό με θα.
ἐ γὼ σε λὰ ν ἀν αὐ λῆ λῆ φ' ἀσω σὸν, περὶ λυ ῆ να-

θοχὶ πῶς καὶ ὁ θεὸς ἐν σὶ σεσωσμέ-
ε ὁ ἁγ ἰῆς τοῦ θ ου παῖδα. Ἰῶν Ἰα ἰῆς ε ωμκη σιαστ ἰκῆς
βφ ας χθ ους ἡ ας σ ἰα λῦ πώ ασεων. Ἰ ωνἰ ε ἰῆς ἐν -
αὐ ἰῆ ε ὐ Ἰα ξι ας παν ὁτ ων κρ ϊθ ὰν Ἰα καὶ ὁ ρ ϊ αθ ὺ -
Ἰα ἐν Ἰά ξας κα Ἰά ἀλ ὰ α λίν. Ἰ ῆ ς Ἰ ῆ ε ωκη σ ί α
σ ϊω ῆ ἱ σ ορ ί α ς ὸ ς σ ἡμ ε ρ ε σ ἁ ἰῳ ἀ ο φ α χθ αν Ἰ ῶ ν ὅτ ι -
Ἰ ε υ ξ ομ ὐ ω ν Ἰ ῷ σ ε Ἰ ῷ ἡ μ α λ ἰ ῳ, ἐν Ἰ αὐ θ α κα Ἰ α -
παύ σω Ἰ οὐ λό γον. Ἰ ά χ ι σ ὰ Ἰ οῦ παν τ ε φ ή μ ου μ ἡ
π ϊ σ ο Ἰ ἄλ ου ϐα σ ϊ λ έ ως ἀ λ ὰ σ ε ϐῆ ὑ π ὲ ρ Ἰ ῆ ς σ ἰ σ ε ως
α ω ου σ ἁ σ μ α Ἰ α ἐν ζ ϊ Ἰ ῳ κα Ἰ α Ἰ ά ξ α ι σ ω ϊ σ ὰ ν
σ ω Ἰ α ὐ μ α Ἰ ἰ. ἁ ρ α σ ὰ ξ α ν Ἰ οῦ π α ὐ Ἰ ω ν ἡ μ ῶ ν σ ω -
Ἰ ῆ ρ ο ς χ ρ ϊ σ τ οῦ, κα ὶ ἁ ρ ἐ ν α ρ μ ο σ ά Ἰ ω ν ἀ π ὸ θ ε ὰ ξ ϊ ν
Ἰ ῆ ς Ἰ οῦ π ϊ σ Ἰ ο Ἰ ἄλ ου ϐα σ ϊ λ έ ως ἐ ν ο ς ϐ ά ς. ἐ ν ἁ -
ν ο μ ό ν ου π ρ ο α θ ῶ α ι, ἐ ν Ἰ α ὐ θ α ἀ ν α μ ἡ σ ου σ ὼ -
μ ἁ τ ν. μ ὸ ς π α ῤ ε ρ γ ον ἡ μ ι σ ο Ἰ μ ὸ ς ο ς. ἀ λ λ ὰ κα ὶ —
μ ᾶ λ ι ν ἂ ῤ μ ὸ θ ε ν, ἐ Ἰ ῶ ν ἐ π ϊ σ ο μ ὸ π ω ν ὀ ν ό μ α -
τ ος Ἰ ῶ ν ὑ π ὸ Ἰ οῦ π ο ι ν οῦ π α ύ Ἰ ω ν Ἰ ῶ ν ἐ π ϊ σ ο μ ό -
π ω ν φ ῆ Ἰ ὰ ῤ ἀ π α ν Ἰ α χ οῦ χ ῆ ς ἐ π α ῤ χ ί α ς σ α -
χ έ ν Ἰ ω ν. ἀ λ ῶ ν Ἰ ὰ ὑ π ὸ Ἰ ῆ ς σ ε ϊ ᾶ ς ὁ δ ο υ κ ρ ϊ θ έ ν -
Ἰ ω ν ἀ λ ὰ σ ϊ ῶ ν ὀ λ ί κ ῶ ν ἐ π ϊ σ ὸ χ ῶ ν, κα ὶ Ἰ ῶ ν Ἰ οῦ —
π α ν τ ε φ ή μ ου ϐα σ ϊ λ έ ως σ χ α μ α Ἰ ί ω ν, σ α ό φ ω ς
ὀ λ ί κ ε π ε ν φ α Ἰ ο Ἰ ῆ ς ὑ π ὸ Ἰ ο ύ ο ὐ ς α ὐ ὀ ν ό μ α σ ε Ἰ οῦ θ ε -
οῦ ε ὐ α γ γ ε λ ί α ς. ἁ ρ α σ ὰ ξ α ν θ ε Ἰ οῦ θ ε οῦ κα ὶ π ρ ὸ.
Ἰ οῦ γ ὰ ρ οῦ ἀ ὐ Ἰ οῦ Ἰ ἡ μ ῶ ν Ἰ ῆ ς οῦ Ἰ οῦ κ υ ρ ί ο υ ὑ μ ῶ ν
κα ὶ Ἰ οῦ ἁ γ ί ο υ π ν ε ύ μ α Ἰ ο ς
χ ε ι μ ὼ ν :—
+

κατάλογος τῶν ἁγιχ ἐπισκόπων, δι' ὧν ἡ
σὺν αὐτοῖς ἐννικαία ἁγία καὶ μεγάλη σύ-
νοδος καὶ οἰκουμενικὴ τῆς ἀνατὴν οἰκου-
μένην ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ δι' ἐπέμψαντο
τὰ ἐν αὐτῇ δι' αὐτῶν κεκρίμενα ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος:—

Ὁσιὸς ἐπίσκοπος κουρδούβης. τῆς κατὰ ῥώμην
καὶ ἰταλίαν, σπανίαν βάσαν, καὶ ταῖς ἐν-
τοῖς χοιποῖς ἔθνεσι, τοῖς ἐπάκηνα κατ' ἐμέ οὖ-
σιν ἕως τοῦ ὠκεανοῦ ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλη-
σίαις. δι' ἁ τῶν σὺν αὐτῷ πρεσβυτέρων ῥώμης, βί-
τωνος καὶ βικεντίου:—

Ἀλέξανδρος ἀλεξανδρείας, σὺν ἀθανασίῳ τό-
τε ἀρχιδιαν ὀνῷ ὄντι. ταῖς κατ' αἴγυπτον βάσαν
λιβύην καὶ πεντάπολιν, καὶ τὰ ὅμορα τού-
τοις ἕως τῶν τῆς ἰνδίας ἐξπαρχιῶν:—

Μακάριος ἱεροσολύμων σὺν ἐν σεβιωτῷ βαμφι-
ἐπισκόπῳ καὶ σαρεάς τῆς κατὰ παλαιστίνην καὶ ἀ-
ραβίαν, καὶ φοινίκην:—

Εὐστάθιος ἀντιοχείας μεγάλης, τῆς κατὰ συρίαν
κοίλην καὶ μεσοπολαμίαν πᾶσαν, καὶ κιλικίαν
ἑκατέραν:—

Ἰωάννης πέρσης, τῆς ἐν περσίδι βάσης, καὶ τῆ-
μεγάλη ἰνδία:—

Λεόντιος καὶ σαρίας καππαδοκίας, τὸ τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ κυρίου καλλώπισμα, ταῖς κατ' αὐτὴν

καπποδοκίαν καὶ γαλατίαν πόντου. δῖ-
ος πόντου. παμφλαγονίαν. πόντου πτο-
λεμαϊοῦ. ἀρμενίαν μικρὰν καὶ μεγά-
λην:—

Θεωνᾶς κυζῄκου. ταῖς κατὰ τὴν ἀσίαν καὶ ἑλήσπον-
τον, χῦδίαν τε καὶ καρίαν. δι' ἀτῶν ὑπαὐτὸν
ἐπισκόπων. ἐν τῷ χίου σύρνης. καὶ μαρινὸ
τρωάδος:—

Ἀλέξανδρος θεσσαλονίκης δι' ἀτῶν ὑπαὐτὸν τε-
λούντων, ταῖς κατὰ μακεδονίαν πρώτην καὶ
δευτέραν, σὺν ὅλῃ ἑλλάδι. τήν τε εὐρώπην
πᾶσαν, σκυθίαν ἑκατέραν. καὶ ταῖς κα-
τὰ τὸ ἰλυρικὸν ἅπασαις θεσσαλίαν τε καὶ
ἀχαΐαν:—

Μουνέχιος χαοδικίας. τῆς κατὰ τὴν φρυγίαν πρώ-
την καὶ δευτέραν:—

Πρωτογένης ὁ θαυμάσιος πόλεως σαρδικῆς
τῆς ἐν δακίᾳ καλαβρία. δαρδανία, καὶ τοῖς
ὁμόροις τούτοις:—

Κεκιλιανὸς πόλεως καθαργένης, ταῖς κατὰ
πᾶσας τὰς ἐπαρχίας τάς τε ἀφρικὴν καὶ τὰς
νουμιδίας, καὶ μαυρικανίας ἀμφοτέρας
οὔσας οἴαις τοῦ θεοῦ ἐνηχησίαις:—

Πιστὸς μαρκιανουπόλεως, ταῖς κατὰ τὴν μυσίαν
κατὰ τῶν ἀθηνῶν καὶ γάζων ἔθνη, καὶ ταῖς πλη-
σιοχώροις τούτων πόλεσιν:—

Ἀλεξανδρος ων ζαν λίνου πόλεως τῆς σε-
βυλήρος ἐπὶ ὧν. ἀρύτερον δὲ καὶ τῆς ἐπὶ σω σή-
κης ἱεραλήσεως ἀν τὸ θεῖα κηνσίας λαζών.
σὺν παν χωρὶ τὸ τὸ ἀναγώζει ὁ τὸ καὶ νεκ-
ρίωδη τοῦ. ζαῖς ἐν ζαῖς νύσσοις σαλσαις μύκα-
σιν. οὗ τοι παν τες οἱ ἅγιοι καὶ ἀπροχεῖροι ἄνθρες,
παν σαις ζαῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίας, τὰ ἐν τῷ νῖ καίων ἁγία μεγάλην
ἀποκλησίαν καὶ σωτῆρος μεγάλου καὶ θεοῦ
σανλες, σανλαχοῦ ζῆς παρεδρων ων, καθάρ-
μασι τὸ λόγος ἀστάσεις:—

ων ζαν λῖνος σεβαστὸς, ἀρχιερεὺς καὶ αρχ-
αν αῖς:—

Καὶ ἐξέρμηνεύς, ὡς τὸ χρῆμα φωνῆς καὶ αὐ-
θεντίας ἐστὶ τοῦ διαβόλου. ὥσπερ γὰρ ἐκ πάνου οἱ
δηνοὶ σλῶσαι πρὸς ἀπάτην δέλεαρ σλάτ-
τουσιν οἱ οὐρανοπάμονες ὡς τῶ ἀσεβεῖ παν σρο-
σκυνῶν μένοι ἀληθῶς καθάπαξ οἱ νῆφε σθαι,
ὅπως αὐτοὺς λοχᾶσι σώφρονας ἀπὸ κακίας σλά-
νων αὐτοῖς προφάνων, τὸν αὐτοῦ οὕτως ἂν αἴσθοι
τὸ πον ποιήσειν, ὄφελον ων ἀπρᾶξεί ουσῶν
ἡδέων δυνᾶν, τὸ πάντῶν ἀνθρώπων ὁμολογου μένως
τιμᾶσθαι ἀφροσύνῃ σε βάλλεσθαι. οἱ γὰρ οἱ κάνεῶ,
καὶ ἀφ' ὧν κρίνασιν αὐτοῖ, οὐδεπώ πο τε φανῆ
σαν ἐπιστᾶσαν ἀσάλην σίσιν. ἀπὸ σεῦ οὐδὲν

τῆς ἀληθείας ἀρα ἀπόδειξιν φαίνεται
τὸ παλαιὸν θαρρῆσαι ὀλιγωρθῶμεν. ὅλη —
πρὸς τὸ μὴ πονήσαι δικαίως. ἀλλὰ τίς ἐπιχεί —
χείρησαι τῶν τοῦ βουλεύεσθαι χαρίν αὐτ'
ἀποκωλύσας, μανικὴ τινὰ ἐ —
πιπουρίαν ἀρα θαυμάζειν πιθύμει. Πολύνικος —
φιλίας χάριν, πῶς. τί δὲ τοῦτο ὑμᾶς τὸ χωρί —
ρίον ὃ σὺ μέγαν τίθῃ ὠφελίας; ἐξαίφνης ἐξέναν —
τίας ὀργὴ τίς βίαιά τὸ μα. βροῦ χάλαισε πρὶ —
πρίου σαλοῦ ὁ σάλος. ἀλλ' ὅλως φοβοῦπαί —
τι μᾶς, καὶ σαν τὸ σὰ σοῖς περίλοιφω —
μένη ἐπιχείρημα σὸν. ἀλλὰ μὴ τοι σὺν τῷ —
νόμῳ καὶ τῷ περισσῷ μᾶς ὑβρίζειν ὃ σὺ περὶ τι —
σὶ ξάλαις βίᾳ πῶς μὴ αἰσχυνῶν ὅλαφορουμέ —
νων, ἐξεργοῦ μέλαν μὲν ἐξώλους λόγους. γράφ' γ —
σασ' ἰδοὺ τοὺς ἐκφαύλους, οὐρ οὐδ' ποτ' ὅλως αἰ —
δῶ τῆς αὐτοῦ πυθῆ τῷ πρίσιν ὑποχρέων
λαῖς περὶ σεαυτοῦ μῶν ὡς σὸν ἀφωρίσας. σῶσαι ——
γὰρ ὅλως καὶ συμφορᾷ σὺν ἀδύνατα καὶ αἰ —
νόμα δ' ὀκ βέβαια. νῦν μὲν γὰρ ἡμῶν πρα —
γμάτων οὐσα. νῦν δὲ πάλιν τῆς τῶν δ' θν' —
ων σου σαῖς ἐπαιρομένη, οὐρ ἐπὰν σφᾶς αὖθις
παρούσας ἐξαπαλᾷ καὶ φθάρῃ. βούλομαι γὰρ
ἤδη τοῦτο πρὸς ὅρου αὐτῆς τῶν φύσιν ἐξελ —
θεῖν. τί γὰρ ἀπὸ τῆς καὶ ἐχομένη φησὶν; οὐ γὰ —
ρ ἐπιφαίνῃς μοι νόμον μὴ γινέσθαι ὧν αὐτοῖ —

βουλόμεθα. στέφανος. καὶ ἀῦλα στέφανος καὶ ἀναιρούμενος δόξῃ φησίν, ἢ ὀφανόλη ἐστὶ δαιμονίας· οὐδὲ λίαφίρᾳ· στεμόν μόνον ἢ γράλαι, ὃ δέα δοκιμᾶς ἐπινοίας ἀφ αὐτ ἀστεφῦν· ὡς ἄλλων ἐπὶ μανίας σολέμων θεαλῆ λέωμαι· αὐτ ἐγὼ ἐγὼ σφοβύσομαι· ὁ ἰουδαίων ἀφρόνων πολέμων παιφαφάωβ· ἄμα σὺ ἄφες ἄφις ἀστόλων ἢ χρᾴα· μὴ σύγε λαῦλο σοι ἡσυχῆ γλύομαι· ἐπιχελωμῶσι, ἢ γοῦν ἐπὶ ἀφρονόλης δμιλία· ἀλλὰ γὰρ ἀθεῶς λοῖς ὄχθοις ἀρίζασιν ἐμφολᾶθαι δυνᾷ, οὕλως σοι λῆ σερίλου χνίνστεφα σφοσῶν ἀμμάξαν· λοὺς δὲ σάχιν ὧν ἰέλπις ἔξομαι· καὶ λοῖς ὁπλοις σαλν πλῦ θοσὶ φύσιν, μάχεσθαι μὲν, οὐκ ἐθέχω· λῆ δὲ λοὺς χρίζοῦ σι φραμμίδας σίσης, σέλιαλ σαθαι καὶ λούς ἀλλους θερα σεῦσαι βούχομαι· λὶ οἷῶ φύσι λῶν λα σφ ἀτλαν ἀμὶ λοῖς ἰὶ θεσοῖ σφοσῶν ες λοῖς σοῖς· ἀλλ᾽ ἀμὶ λά σοίας ἢ σὺ χίας ἀ σεν μοι· ἢ λίνα περὶ ουσίαν σεφὶ βεβλημένος· μᾶ μονδὲ ἐφόλι σφο σελάσαι ἐλκαικῶς· ὥλο λεις ὑπὸ μφαν νδν ἀξίως θαι ρεθῦναι· ἀ νοῦ σαλεχάφ ἀσελὶ χωμεν σφῶν σφὸ σκηνίου ἀπὸ ξύλα χρᾳφων λῶ μαλάμενο· οὕλω φησὶ πίστευόμενα ἀλοῖ μαι σφοθάς, οὐνωι δ᾽ ἄπλα σοβαφῶς πῶς καὶ μαλχαλῳὶ βῶς ἐξησκημένο ασφοὶ ων πορβώλεχω οὐσὲν δ᾽ ἰὶ λῶν

λαν ὧν δ' ἐπεσίωσιν· ἀλλ' ὅλου ὡς ἂν ἡ ποιητοῦ
τῆς παρανοίας ἀνεσώξεθη σαν· ἀπεχαν νόμεθα
φησί, καὶ τῶν τοῦ ... ἀληθῶν αὐτὴ μᾶς ἀδύναν ἀ-
φαιρεῖσθαι· ἀλλ' οὐδὲν πω λαῦ λα πρὸς τὸ πρᾶγμα.
τοῖς δὲ ἐξῆς, προσεχωλυ τὸν νοῦν· αὖ τοῦ γὰρ
χρή σο μαι τοῖς ῥήμασι· λόμεθα φησὶν· ἐὰν ἐ-
πὶ τῆς αὐτῆς ἐπιλύπης γνώμης ὁ τῆς ἀνεξα νοήτ-
ους ἐπὶ σοφοπορ· ἀδύναν ἡμῖν τοῦ χοι πᾶν ἀληθῆ-
ναι καὶ αἰτῶν τοῦ νόμου διάλαξιν τὰς ἀνθεσμους
καὶ ἀπαραιτήτους θέρα πείας τῶθεῶ ἐπιτελεῖν.
ὡς ἐνὴν ἀναγκάσας, ἵνα σωσῦν τῆς ἀληθείας ἀπε-
λέγξεται προσοῦσι. ὁ γὰρ αὐτῶ παθὼν οὐκ ἐ-
τύγχανεν ὤν, τοῦτο τῆς σωτηρίας τῆς φρένησις
ἀπεστῶπόσαιτο. τίφησ' ἄλλο τι; δίκαια σὺν ἀπρό-
σωπον ἡμῖν τὸ σαφοῦν τῆς καὶ τὴν μάχρις διανοίας
ἐπὶ λαμβάνειν μηχανᾶ; καὶ τοὺς ἐπὶ πωσοι προς πα-
τῶν λας ἀποκτέσαι σωτῆρας; τίοὖν φησ, σφάξω ἡμᾶς
δ' ἀξίων ἡγῆται μοι ξαδαι. τοῦτο γὰρ σημαίνει
ἐπὶ τῆς αὐτοσιασφαγὴν ὕμνος ἐμβοᾶς. ἐγὼ δ' ἵνα ναν-
τίον ἐρωμαί σε· πῶς δ' σαφῶς γνώριόσμα καὶ μαρτύ-
ριον τῆς σεαυ τοῦ διανοίας ἐπιδείξω, μὴ ἐχρῆσθε δὲ-
πτὴ ξαν τα πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοῖς αὐτῶν σύνοισσα-
φῆ ποιεῖσθαι ζητῆσαι· καὶ μαίνεσθ' ὅτι τὰ τοῦ σόχαλα δὲ ἐξ πε-
ρῶν· τοῦ τωνῦν παῦ τα μᾶλλον ἀρρῖ αὐτα πέφυ κεν,
ὅταν ἐξ αὐ τοῦ τοῖς τῶν φυλετῶν μὴ χοῖς αὐτοῦ
θεύ σα, ἀπαθεῖς ἐστι. ἐκφῦσοι δ' ἐκείνα τὰ ζῶον αὐτοῦ,

τὸ συνοδαίων εὖ μάχα καθάπερ ὑπὸ τῇ προσωπᾷ
αἰσθῦς σῖ γὴν πλάττεσθαι. τῇ μὲν τοῦ χήματος τέ-
χνῃ τῇ θαυτόν σε αὐτὸν καὶ χαρόνθη σῦ γε παρέχας.
καὶ κακῶν δὲ μυρίων ἐπὶ βουλῶν ἐν δυνέμων, τοὺς
πολλοὺς λέλυθας. ἀλλ' ὡ τῆς ἀθλιότητος, ὡς
ὁ πονηρὸς βεβούλυται, οὕτως ἄρτον ἡμῖν ἀνο-
μίας ἐργαστήριον κατεστήσατο. λέγε δὲ νῦν μοι
παρελθὼν τῆς σεαυτοῦ πίστεως τὸ γνώρισμα. καὶ μη-
δαμῶς γε ἀποσιωπήσῃς. ὦ τὸ μέντοι μα, δ' ἀ-
στρόφον. τὴν δὲ φύσιν, ὀξύρροπον πρὸς πονηρίαν
κεκτημένε. ἕνα λέγας θεὸν, σύμψυφον ἔχας
κἀμέ. οὕτω φρόνα τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἄναρχον
καὶ ἀτελεύτητον λόγον. λόγον φῆναι φῆς; στέργω
τοῦτο. οὕτω πίστευε. ἢ τὶ περαιτέρω πρὸς πλέ-
κας, τοῦ τἀναιρῶ. ἢ τὶ πρὸς ἀσεβῆ χωρισμὸν σύγ-
κατα τάττας, τοῦ τοῦτε ὁρᾶν, οὔτε νοᾶν ὁμολογῶ.
ἢ τὴν τοῦ σώματος ξενίαν πρὸς οἰκονομίαν τῶν θεῶν
ἐνεργεῖν παραλαμβάνας; οὐ κἀποδικιμάζω.
ἢ τὸ πνεῦμα τῆς αἰδιότητος ἐν τῷ ὑπερέχον τὶ λόγῳ
γεγενῆσθαι λέγας; δέχομαι. τὶς ἔγνω τὸν πρᾶ
ἢ μὴ ὁ ἐλθὼν ἀπὸ τοῦ πρς. τίνα ἔγνω ὁ πτρ, ἢ μὴ ὁν
αἰδίως καὶ ἀνάρχως ἐξ αὐτοῦ γεγένημε; σῦ-
μεν ὑπόστασιν ξένην ὑπὸ τάττην οἰκοῦν.
κακῶς δήπου πιστεύων. ἐγὼ δὲ τῆς ὑπερε-
ξόχου καὶ ἐπὶ πάντα δικνούσης δυνάμεως
τὸ πλήρωμα πρὸς καὶ ἡ οὐ οὐσιαυμίαν φῆναι

γινώσκω.

γίνεσθαι ἀλλ' οὐ διαφθορᾶς μᾶλλον ἀπαλλάττειν, ἀφ' οὗ χωρὶς ἀδύνατον οὐδὲ ἀνοσίαν ὧν ἐγκεχειρίκασιν ἀνθρώποις οὐδεμία πώποτε πόλις οὐδὲ ἔθνος προαιρήσεται ἀφανίσαι παντελῶς. καὶ ὅτως γνωρίσματα ἐξ ἀνθρώπων διορίζας. ἐκφανῶ δὲ ὀλίγον μέν, ἐξ αὐτοῦ δὲ τῶν ἀληθῶν ὀλίγα ὀλίγων μέν· ἀνάφθορον δὲ τῶν εὑρεθησομένων. ἀναπαίστας δὲ ἐκείνους αὐτοὺς καὶ ἐπιμελουμένους ὑμᾶς τοῖς ἵπποις καὶ βαλλομένων δὲ καὶ βάλλειν δυναμένους ἐν ἅπασι τοῖς ἀνθρωπίνοις. ὡς δὲ ἔστι τοῦτο καὶ πρὸς ἀπιστίαν τῶν ἀνθρωπίνων ἐξαίρων. ἢ πῶς ἄρα σε ὄπωπεν ὑμᾶς αὐτοὺς καλεσθῆναι καὶ ἵππους μέν, ἵνα σωθῶσι δὲ τοῦτο οὐ μηχανᾶται. σὺ γὰρ οὐκ ἀγνοεῖς αὐτόν πέ ποτας. ἔστι δὲ πάντη ὀλέθριον θηρίον· φεύγουσι γὰρ αὐτοὺς αὐτὸ πιέσασι δάβδοι βῶν ἀπαλαφᾶς, ἄνους ὂν ἀναπόδιστος ἀφῆς. συγχωροῦσα χέρσαι· τῶν ἐπιμελησόμενον τοῦ θεοῦ ἀποκτείνουσιν ὑμᾶς. ὑπάλαθαίνει ἀπόκωχας ἐν ἴδοι. ἐ- ἀνθρώπους ἀφεῖναι τοὺς τῶν παρούσαν σοι πάλαι ἀνοίαν. ἀλλ' ἐρᾷς ὧν ἄλλοι σύμπρακτον ὅσοι, καὶ ἀσφρον τίσας ἀπελαφρῶν οὐ σύνεσιν ἀνεσκόπει μικρὸν ὑπὸ φωνῶν τὰ ὧδε ὧν ἀνόσιε ἀφῆς καὶ σώσεις τῶν σε αὐτοῦ ἀνοίαν. σὺ δὲ ὧν σοὶ ὧν πιστεύθησαν ἐπιμήσῃ ἅμα ἐν ἀφῆς τῶν ἐπιμελουμένων πίστεως ἔχειν. ἐμοὶ γὰρ ὅσος ἄνθρωπος ἴδιος ἐχόντων τῶν παρόντων προμήθειαν, καὶ ἐξ ἀλλοτρίων καὶ ἐκ τῶν ἰδίων καὶ ἐκ τῶν ἀφανῶν πάντων ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλήλων, σαφῶς ἀποδήξω

· ΙΒ ·

τὸν ἀφόρμαν. πρὸ δὲ τῶν τοῦ ὑπὸ
τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης προσρηθέντας καὶ τροφὴν μὲν ἀδύνατον
ἐν αὐτοῖς εὑρεῖν· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας μέρεσι
χώροις· ὑπὲρ δὲ τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἐπὶ τῶν ὁλκάδων
πλέουσι, καὶ τῶν τοιούτων ἐπιτηδείων, ὀλιγόν τινα
καὶ ὠμὸν καὶ παντελῶς τὸν τυχόντα ἀναμαθεῖν
ἔστιν. ἀφ' οὗπερ ἐπὶ τὸν μυρίου μὲν ἅπαντας ἐστέρηται
καὶ εὐσεβείας ὅλως ἀπαθεῖς ἐστι καὶ
ἀνοσιουργίας παντὸς τρόπου. ὑπὲρ δὲ τοῦτον ὑφα-
νεῖ ἀνθ' ὧν ἐπὶ δεκαμυρίου ἀναπαυσάμενοι τὸ χειμε-
ρινὸν, καὶ δόγματα ἴδια ἀφάξαι, καὶ μυρίοι οἱ ἀν-
δρῶς ἐξαναλῶσι τοῖς ὅλοις οἱ. ἡδέως ἂν ὑπὲρ τοῦ
πόθεν ποτὲ ἦν τοῦτο ὄνομα λαβεῖν. ἐπεὶ δὲ μυρί-
ους ἀριθμὸν λαμὼν πρὸς μυρίους χάραξαν. ἐν οἷς φησὶ καὶ
τὰ τοιαῦτα λίβυα σὺν μυρίοις ἦναι δι πρόσω-
πα ἀνοήτου τινός. φησὶ δὲ φησὶν ἂν τὶ οὐ λῶς ἔχειν, μαν-
θάνομαι μὲν τὸν θεόν, ἢ μὴν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ τοιαῦτα λῆρ-
ρῦθμᾶς πυκνὸν ἐκπώματι σὺν τὰ μυρίον πλάτη
ᾗς ἄλλ ξαν ἀφαν ἀπεστέλλαν, ὡς ἀν θαυμαστὸν ἀπό-
λοιο. ᾗ τὰ σὺ ἀναμάρτητος ἂν ἄλλα πραν φορεῖς; ᾗ τὰ
οὐ σαφῶς ἀπόλαυσας ὦ ἀθεῖ ἐστὶ συλῶ σὺν πεῖσοι
χίσμένος; ἴσμεν σὺν τὸ ἐγχείρημα. ποίαφρον νῦν.
πῶς στέφανηφόρεις· οὐ λέγθενῆ μᾶς ὦ λῦς μνεσὶ
ταλαί πως. ὧν ἂν ἀμφιεῖ ταλος ἐξῶν φρενῶν· ὁσοῦ-
σιν μυρίων καὶ μυρίων ἄλλων χαναὶ αὐτῶς σαυτοῦ ψῦ

χῆς ἀναζητήσεως ἑαυτοῦ. ὃς ἵνα ἀληθῶς πολιτεύσηται τοῖς
ὀρθοῦ λόγοις. καὶ ἵνα οὖν ἴδωμεν, οὐκ ἀπέχωμεν ἡμᾶς
αὐτοὺς. καὶ νικῶμεν, ἐλέγχωμεν ψεύδη. νικᾶν δὲ
πάλιν νουθετοῦντα, ὡς πίστη καὶ λόγοις ὑπερφέρων.
περὶ οὗ δὴ καὶ οἱ ἀθλίως ἐπὶ πονηρίαν ἑαυτοὺς παρέξε-
σθαι πλέκουσιν. καὶ ἵνα οὐκ ἀπόντα ἐλέγχειν δοκῶμεν
ζητήσωμεν. οὐδὲ ὅλως αὐτὸν προσφθέγξασθαι. σκιὰ
γὰρ καὶ ἐν τοῖς ὑποδοχοῖς τοῦτον φιλοσοφεῖν τῶν τοῦ
ὀρθοδόξου ἐκπεσόντα τοῖς λόγοις ἀποκαθαίρε-
σθαι. ἀλλοῦ μὲν οὖν τοῦτο. πολλοῦ γε δεῖ. τόδε ἀλη-
θές. ὃ δὴ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὅσοι τοῦτο ὠφελεῖσθαι
μέλλετε. ἵνα δὴ ὁ ἔρως ὑμᾶς τῆς ἀληθείας τοῦ-
τον ἀπὸ παντὸς καὶ πάσης ἀναφλέξασθαι πάθους
σεν. ἔστιν. ἀλλὰ παῦλον ἤδη σεαυτὸν ἀπὸ τοῦ λό-
γου. ἐᾶν μὲν φιλῶ χώ, ἀφρονοῦ. τὸν δὲ μὴ φιλῶ —
πλανᾶσθαι δὲ πίστις δὲ ἀληθὴς φησὶν ἂν. ὁδὸς ὅλως
τοῦ λόγου, οὐκ ἀμφίλαφὴς λίθος καὶ ἱππόκα-
λον πεδίον. ἀλλ' ὦ μῶρε καὶ ἀνόητε καὶ περίγραφον.
καὶ σαθρὸν καὶ νόθον, ἀλλ' ἐφ' ᾧ μόνῳ ἔστιν ὅτε
λῆφθῆναι. ὦ αὐτοῖς σοῖς λόγοις καὶ παλίγκαπε καὶ ψεύ-
στα, ἐξάγομαι γάρ σου τὴν γλῶτταν. καὶ μουσεῖόν
μοι δοκεῖς ἀπειρίας ψυχῆς καὶ σοῦ πόσας τῶν λόγων,
φρενῶν συρφετὸν ἀγείρων. ὥρα δὴ πᾶς ὁ ἀληθινὸς
σὺν παρρησίᾳ θαρρῶν φωνήσω. ἐπὰν δὲ σὺ πορεύ-
σομαι ἤδη τὸ πρᾶγμα. νενίκηκάς που θεὲ
σὴν αἵρεσιν. προσίεμαι τοῖς εὐχαριστήρια —

λέσαι σὴν τοῦ θεοῦ· καὶ μονάχοι μὴ ἐπὶ φῶν, ἐὰ —
πέμοι ὦ θεῖρ μόλα μοῦ λίνα θεὸν ἐπὶ καλέσαι σρός —
βούθραι· ἀλλά μοι ἤρεμᾶν οὐ δύναμαι, ὦ λῶν —
παύλων ἐ μον λόμυρος ὀλέσθαι. ὦ λῆς μονήρους
ὀλωάλμεως πεῖρ· οἱ ἁλοὺ λοὶ τοῦ ἂν ὁσίου ἁ λῆς
καὶ λύπας, καὶ μὴ θοι καὶ ζραλμαῖα καὶ ὀλέθρας
ὑ σὴς ἐ ζῆ ε λμησία· ἀ ζορ σοῖ λό πονῦ λι σρόσ ζη —
μόξα, καὶ καί λαμ ε ὐφῦ ᾶς τ' φοῦ καθῖς ἀν ων οἱ —
μαι σῶσθαι ε' αν λῶ μὴ παῖ σαι λοὺ ζῦ λοὺ σὺ λοὺ ε' —
σοῦ λοὺ ζῆς ἤμε λῆρας ἐ' πὶ πουρίας ἀρχη γέ λων.
θεῖσι ως νόμων περι σοιᾶ λαι καὶ ἰσχυ· ἐ πα' νου —
σον ἂν λι βολῶ σε λῆσθαι μα σίας πίσ ε ως· σὺ —
λῶ καί λό' που κὶ νᾶ θαι σέ σσο· μὴ νυσὶν οἷς λαι
σὶ λῆς ἀ φωρῖ σμὸ ν μα θεῖν ἀρας μὴ μλω περι γρά —
φουλμᾶ· πῶ ζορ οὐ μὴ ζὶ νῆ σὶ παρ ου σί ας ἢ πού —
λῶ σὶ ν οὐ παύ λῳ σὶ ν ἐ ζαι ρῶν ἐ' πὶ πάν λα σου
σῖ μὼ ν λων νό μων ἀπ θανόν λαι· παῦ ζορ ὧ λοῖ πε —
ρῖ ε ζῆς· καὶ ε ἴ ξω σου, σύ λλό' που, σύ λε λθεῖν οὐ δὲν
ε' πὶ νοῆ σαι φε λμῖς· σύ λως ἢ σὶ δύ να μῖς με ζὶ νε ρή —
ας ε ζὶ ν ἀ' πη ροι· σὺ μὶ σὶ ε' πα νου σου σθῶς· ὕ μᾶς
δ' πᾶς ὁ λαὸς προ σε λθε λόν νο ῶν· οὐ γορ ἀν αί —
ρῶν λος οὔ λος καὶ ἀ ζρᾶ ὃς ὅ ε' πα' λη ρον μο λθη ρί ας
ζε καὶ ἀνο μί ας ὁ μοί ως ε' χη λα πὼς· ε ὐ λα' ζε ται
σὴ πᾶ ε λαι· ἀ' πα με φη σὶν· οὐ βού λο μαι τὸν θεὸν
ε' γὼ ὕ βρε ων πα' θα σὴ μᾶν ἐ γε λαθαι· καὶ σὶ α λοῦ —
λο ὕ πο λή θε ται καὶ πα' λι ν ἀ θρη σκεύ σῃ σι —

σφ. ὧρ᾽ ὦ θεὸς νεο χωῦ καὶ νεόωλίσον οὐ σίαν χῦ σοι-
ποά μθνος, βοὴ θφανέ αν λῷ παφοπευάσαλο, ὦ᾽ς-
κμοι σδαφ. ὁ μὰφ αὐφ ποὶν ἀπαὼ λοῦ ἀφιλης, λοῦ-
λοζίλα πον πε ποίμ κας. φ᾽ λα ὦχῦμεὼν κὰὸ λέ-
θφῖς, σοὶ λοῦλῷζὶ πίσῖς. σὺ κα θ᾽ ὑπὸ θ τοῖν κὰὶ σλα-
σμα χαμβάν ας λὸν σλάσμα λα λῶν θ᾽ ἐθναν κα λα-
μφίναν λα, σὺ ἐπ᾽ σαν λον κα χᾷς, κὰὶ ὡς πφὶ κα-
θ μὸν λων ὕπ μφ᾽ λων λοὺ ἀὲν σὺ θῦμίσ᾽ ως κὰὶ
λοῖ σμοῦ ἡ ὦσ ων ὑπαφ χὴν λῶ λοῦ πᾷς ἀϊολόλῃ κὰὶ-
λα δ᾽ ἀν ὕ σαν λα. ἐ φαφ᾽ μοσσ ν ὦ φ᾽ σὶ λολμας.
ἐ φαφ᾽ μοσσ ν φῃ μὶ λα θ᾽ ως, κὰὶ λὸ ἐὺ λα βᾷ ἀθαὶ-
λὸ ἐ᾽ χ πὶ ξ ην λὸ ἐὼ βῃ σὸ᾽ μλον. ἐ᾽ λίσ᾽ λὸ ἀὐ θῦμῆ-
ἀθαὶ λοῖ᾽ χε θαι λὸ σῃ πὸ᾽ μλον μ ὼ᾽ μλῃ ἀπο-
φαίν εσθαι κὰὶ σ᾽ ἀφ θ ρο ὦ. κὰὶ ὅ᾽ χω λὸ ἰ᾽ ς πᾶθ,
λὸ ᾽ ε λᾶν, λὸ λὺ πᾷ θαι. λὶ λοί ν ὦ φὴς. ὦ᾽ λῶν α θλὶ-
ἀ᾽ θλὶὸ ῖ ρε. ὦ᾽ λῆ᾽ ρ κα κὰὶ ας ἀὺ λὸ χῃ μα μῆ᾽ σος.
σώ ε σὶ᾽ ᾷ σῶ᾽ α σαι, ὧς ἐὺ ἀὼ λῆ᾽ γ ε σου λῆ᾽ σα-
νους μᾷ᾽ α με θμησος ὦ᾽ ὺ ἀὶ α χ ὶ σὺ᾽. ὅ᾽ χῃ ἰ᾽ σὸς φῃ σὶ᾽ σ-
ὕ μᾶς πὶ᾽ πον θεν. ἀλλ᾽ ὴ᾽ σὶ᾽ φ θα σας ἐ᾽ χω μᾷ᾽ πον. ὧς
μοῤ φὴ σώ᾽ κα λος ἐ᾽ πι σά λη. κὰὶ φῃ σὶν. ἀλλ᾽ ἀὸ λος
μὴ σ᾽ ἐ᾽ χαμι κα λὰ λῖ᾽ ᾷ λα πῶν. φ᾽ λα ὦ᾽ λοὺ θ θῃ ῖ ων
με σί᾽ λα. λοῦ᾽ λα λέ᾽ γων, σὺ μὰ᾽ νῃ κὰὶ σα φῶς χὺ πᾶς;
ἦ σὺ γὰφ σὶ᾽ ὁ πό᾽ σμος ἀὺ λὸς μοῤ φὴ᾽ ἅ᾽ λων φῆ μα-
λὺ χαίν ᾧ᾽ ν. κὰὶ οἱ ἀ᾽ ς ἐ᾽ ῃ ς ᾗ χαρ αι λῆ᾽ ρας σ᾽ ος ἑ᾽ λκῶ).
κὰὶ ὅ᾽ λως λὸ πνεῦ μα λοῦ σφαῖ ρος φ᾽ σὺ᾽ ῆ᾽ λοὺ λου κὺ κλῳ
ᾷ᾽ σ ος λῶν ὅ᾽ λων λὺ χαίν ᾧ᾽ ν, κὰὶ ὡ᾽ τοῖ ς μόῤ φω μα.

καὶ ὁ μὲν ὁ θεὸς πάντα χρόνον πάρεστι· πολλοὶ νῦν
ἢ σὺν ἀνθρώποις ἀεὶ γέγραφε· ἵνα καὶ ὁ θεὸς ἐλαττού-
ται; ὃ πάντα χρόνον πλούσιος ἐπιφανέστατος οὐ· χορηγὸς οὐδὲν
ἐνδεὴς τοῦ ἐπιμεροῦντος· καὶ σὺ θυμήθητι, ἀλλὰ
μάθημα ἔναισθητὸν τὸ ἀνθρώπῳ παρέναι τοῦτον·
ἐκεῖνος μὲν οὖν καὶ τῶν τινὰ τιμίων τοῦ χόρτου,
καὶ τὸν τιμιώτατον ὕδωρ ἁπλῶς ἐπὶ γῆς· χωρὶς
δὲ τοῦ ἰωνικοῦ καθίκνεται· οὐ πνεύματος ἀν-
θρώπινα ἀνθρώπῳ οὐκ εἶναι· καὶ ὁ μὲν ὁ θεὸς
πάρεστι, καὶ τὰ τῆς οἰκίας οὐ χύσεως ἔχει· τί οὖν πα-
ρὰ τοῦτο ἐλαττοῦται ἀφ' ὁποιουοῦν τῆς
οἰκουμένης· ἢ τὰ πάντα τοῦδε ἀθανάτου; οὐ-
δὲν οἶμαι· ὁ μὲν γὰρ τοῦ κόσμου νοῦς ἐστὶ
οὗ· ὁ δὲ τοῦ παντὸς ἀνάμνησις· ὁ δὲ τοῦ παντὸς
σῶμα· ἢ δὲ τοῦ ζῆν πίστις· ἀναχωρεῖ ἐξ αὐτοῦ·
ὅλως δὲ θεοῦ νόμος ἐστίν· ὁ δὲ τοῦ τὰ πάντα
ζῶντα καὶ ἀπολαύοντα τοῦ ἔχων· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἀπ-
ὸν αὐτοῦ ἀνόητον φαίνῃ· ὃ τῆς μανίας χίαν·
περὶ γὰρ φυτῶν τῶν τοῦ σαυτοῦ ἀπόλαυσον τὸ-
τοῦ ὁ ἀβόλου ἔμφυτος· ὃ ἀπὸ πάντας ὁρᾶ-
τε, ὡς μόρας ἢ ὅτι σφοδρὰ ἀναφωνᾷς, τὸ τοῦ ἐ-
χθρὸς σὺν χαμηλὰς σῶμα τί· ὡς δὲ φιλέρεις αὐτοῦ·
καὶ σάρκης τῶν ὧν μαλακὰ μαλακὰς· σφόδρα ἀνα-
πίνου σὺν ὁ ἀπὸ ὡς σιδηρᾶ ἀπὸ τοῦ τὸ σῶ-
μα· παντὸς τίμιον ὀστέον ἀχυροῦ ἐστὶ καὶ χόρτου, καὶ
θρύον, καὶ ὠχρὸν ὡς· καὶ φρίκης καὶ μύρων

λεγόμενα πάντα ἐν ὀλίγῳ σχεδὸν ἐπανελθὼν, ὥσπερ
ἀρχὴν καὶ παλαίφατον τοῦτο τῆς πόλεως σωτῆρος. ὃς
ὅλος ἦν εὐθυμία καὶ ὀξὺ ἀνεμπόδιστον βλέμμα.
ὡς ἀναμνῆσαι τὸ προσωπον καὶ ὑποφίλως ἐκλε-
λυκὸς. ὃς ὁ μὲν παῖς ἐξεπλάγη πάνυ. ὁ δὲ μὲν
παῖς ἀπολύσας ὀφθαλμούς. οἷος, μανθά-
νει καὶ παλαιὸς ἀληθῶς τὸ ἀρχαῖον τοῦ παίθους,
ἐρῳδιὸς καὶ θηρίον πως ἡμερόν. αὐλίσα-
σθαι δὲ παρ' ἀνόμοιος, οὐδὲ καπῦ ἴσχά-
νᾳ ὤν. ἀίρομαι φησὶν ὑφ' ἡδονῆς. καὶ πως ὦμ
σῇ τῶν ὑπάρχων, καὶ θεραπεύομαι. καὶ παίζειν
με ἀνιᾷ ὡς ἂν φησὶν ἀπολώμεθα. τοῦτο μὲ-
γα καὶ λίαν θεραπεύει. σοὶ γὰρ μόνῳ ἔπαιζε λαὶ-
παρὲ σωτὴρ σοῦ δὲ λαχὼν ἐπιχωρίων
καὶ ὁπόσοι ἐν τῇ πόλει, τοῦ ἴσου ῥᾳδίως ἐκδώ-
μενοι. φέρε δή νυν ἀπὸ πρώτου σκοπῶμεν ἐξ
ἀρχαιολογίας. ἀπὸ νέου δὴ τῶν ὧν ἦλθες
σαυτῷ ἐς οἶκον, ὡς ἀπὸ πολυπλόκου ἀνέμου ἀνα-
σῶν. καὶ τοι σύγε τῶν πολυμηχάνων ἐπασας τοῖς
σαυτοῦ ἀνεβήσασι διαλαθεῖν ἐς σοῦ δα-
σας. ἆρ' ἀκούσῃς ὡς ἀπαλλαγὴν ὅτι ὅ βίος οὗτος ἀν-
θρώπους ἐμὲ ἐπίσασθαι, ἀλλὰ γὰρ ἀπορῶ, πό-
τερον μόνον ἢ καὶ πίνειν ὀφῖ. οὐδὲ γὰρ βελτίω τὴν φά-
γοῦσιν ἐπιδείκνυμαι, καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν ἀπει-
χάνομαι. ὦ ἄνδρες. ὑμᾶς μὲν, ἀφθῶς καλέσα-
σας. σαυτὸν δὲ ἐς σπόλος ὧν λαὶ πορεύα-

Τέβαλες. τοῦ τοσῶν πόνων πέφυκε τέλος.
ἀλλ' ἡδὺ καὶ πάλιν ἐπανελθεῖν σῶν φίλων —
φίλος τῶν περὶ σε λιμώττων, ἢ πόρρω πλέων. νῦν
δέ μοι κελεύουσι, δέχου φίλε. τὸ γὰρ ἐᾶν —
τοὺς νῦν σε δεομένους εὖ ποιεῖν οὐκ ἐπιεικοῖ. —
πλὴν ἀλλά νυν τούτων ἕνεκα σοι προσθήσω
μηδαμῶς ἀκαίρως καὶ τελέσαι σοι τούτων σῖτος —
θείς, ὡς τάχα δὴ καὶ ἀφῶσιν, ἐὰν μὴ τῶν ταχί-
στων ἐπὶ τὰ σωθήσιον ὁρμῶν ἐπανέλθῃς. τὸ —
τῆς γὰρ πυρὰ φύσεως, τῷ φίλῳ τῆς ὁμονίας ἐπομεῖ-
ναι. οὐδὲ γὰρ ὑπὸ σοῦ λοιποῦ ἔτι παλινθυμοῦναι.
ἐπὶ πονηρᾷ δὲ σῶν φύσει καλῶς σκοποῦσι. οὐδὲν —
ἔστιν ἀναγκαιότερον τῷ πολίτῃ ἀναῖσχυντίᾳ χρῆσθαι
ὅτι σὺν ἐμπλαμβάνῃ σαφῶς καὶ μὴ ἀφίσταται παντὸς
μόνον τοῦ ἐξῆς χρόνου τὰ σαυτοῦ πράττοντος. καὶ
μὴν οὐδὲ ἀνῆσαι τὸ σῶν ἄνευ. ἀλλὰ καὶ —
τῶν φιλτάτων ἐπὶ φίλῃ σύλλογον πρὸ τῆς ἀλόγων
καθ' ὑποψίνομος. καὶ ἀπολύτως ὡς ἂ πᾶν πρό-
σω πάντ' ἐξωθεῖν περὶ τιθέμενος, μάλιστον ἔχεται
σοῦ τὸ ὅλον τέχνασμα. ὡς τάχα γάρ σε ἂν λάθῃ
περὶ σῆς ὁρᾶν. ὡς τάχα σοῦ τὸ φθάνειν ὁ τῆς θάνα
σιμαί μεως ὡς ἂ πᾶν ὁλκὸς ἀπὸ σοῦ. καὶ μὴ —
λοιπὸν τοὺς ἑταίρους καὶ ὁμονόμους ἀφέτους
ἔναι τῆ βουλῆ γνώμης, αἰτῶν σκοπεῖσθαι χαλεπω-
μάτων καὶ λαλεῖν τὸν ἐπὶ φρονεῖν τέλος. ἐὰν μὴ τά-
χιστα ἀπὸ τοῦ φύσεως τὴν πρὸς σε σπουδαίαν

ἰω δ' ὅλ' ἀφθορον ἀνθρωπ' ἔχων ἐν στίχῳ. οὐδὲ σὺ μισόφρων ἀνήρ, ὃς ἐμοὶ σὸν Ἰησοῦν προσαγορεύσεως ὑπ' αὐτῷ πίστεως, καὶ ἐρωσαν ἰῶ βεβαίωσιν τῆς πίστεως. καὶ καθαρὰν ὅλως ἐξαρσιῶν φλογῶν, ἣν ἐκ προσευχῆς. ἣν ἐκ φιλοπροσθρόου αὐθρωπον. σὺ δ' ἴσθι σον ὡς ἀληθῶς ἐκ σοῦ τοῦ πίστεως σοῦ ἐρῶν νόσου καὶ θυμοῦ καὶ ἀποῤῥητα τῆς παρθένου. καὶ μὴ λοιπὸν μανίαν νόσον ἐνεῖναι δόξης, ἰὼ θεὰν ἐπὶ πᾶσι τοῦ κυρίου χάριν, παρακαλῶ σε ἰδοὺ καὶ λίαν ἀσθενῶ. ἐὰν δὲ ὑγιὴς ἀνανεωθῇ καὶ καλὰ ψυχῶν φανῆς, ἰῷ τῆς ἀληθείας φῶς ἐν σοὶ, καὶ ὦ θεὸς ἀμήν σ' ὁ σῶν καὶ ἐκ σοῦ τῆς ἀσεβείας σῶσαι θέλει καὶ ἀλλοι χαρὶ· ὅθεν ὑμᾶς ὅλα φιλῶ λέξα φαπιλοί·—

Ὅλα σὺ μικτῶ λίου, καὶ γὰν ὁμολίου μα χίζιαν σὸν ἐκ μιᾶς καὶ ἰδοῦ λα. ὅλε πα λήριος ἦν ἐπαγγελος ἀμύητου. καὶ αὖ ἐκ μώθη ἐν ἰῷ σαλὴ λί ω·—

καὶ λα ἀσεβείου, καὶ θεομισίου·—

Κων σαν τῖνος σεβασὸς ἰῷ κα τοχίνῃ ἐκ μιᾶς γίνομισίων. ἰοὺ δὲ σοῦ ἰω θεὸν σὸν λα σὺ καὶ σοῦ ἰῷ α χὴ, ἀκριβῶς ἀ παν τες ἰῆς φαπιλοὶ ἀσεχφοὶ. πρᾶλε καὶ ὑὸν ἓν ναι. πρᾶφη μὶ αὐ ας δουλα λέλους σοῦ δε λα ἰοῦ ἀληθινος αὐ ἰοῦ. ὑὸν σὲ ἰουδαίων ἰῷ ἰουδαῖα ἰῷ ὑπα γὸς βούλη σῖν. ἢ ἰῷ ἢ οὐ λε δὲ ἓν θεὸν μὶ σεως λίνος αὐ φλη πλαι. ἀνθ' ἐ πρὸς ἰω ἰῶν ἐρ μηνα αὐ ἰοῦ ἰελεσθους κἀν σὲ ἀ ἰίνος ἐξ ἐχ ἐν ἰῷ μεμηρ σύσ ας καὶ κ χὴ φθη. ὁς γὰρ ἰοῦτο καὶ νο ᾷ καὶ νοήσῃ, σὺ ἰοὶ·—

ξη πρὸς ἀ παυλῖνος ἀριστάρχου, ἀναλογον ὑπο-
μονεῦ. ἀλλ' ἀνάγ' ὁ τοῦ θεοῦ γὸς χ̄ρ̄. ὁ τῶν ὅλων παύλων
σωτὴρ γὸς, καὶ τῆς ἀθανασίας αὐτῆς χορηγὸς,
ἐγκυνήθη ὅσον πρὸς τὸν πίστιν ἀνῆ καὶ ὅτε σὶ ξεύνα
μεν. ἐγκυνήθη. καὶ χρὴ σε προῦχθεν αὐτοῦ, καὶ σαύ-
λε σὺν τῷ πρ̄ι ὡς ε πὶ τῶν τῶν ὑπὰ τοῦ ἐγκυνημένων
σὶ ἀποστόλων. ἐγκυνήθη τοίνυν ἀμερίζω προσκυ-
νῆ. ὅ γὰρ βούλησις ὁ τοῦ καὶ τοῦ ὁ τοῦ ἡμῶν αὐτῆς
ἐ μπί πτε. καὶ τοῦθ' ἁ πρ σὶα φόρου σὶ ἐλευ
ἐπὶ μεγάλας καὶ ἁλῶν ἐ πάγουσι τοῦ τοῦ λαοῦ σρα-
πῆ δε καὶ σὶ οἰκῆ. τὸ οὕτως ἐστὶ. τὸ μὲν ἐξ τοῦ θεοῦ
καὶ πρ̄ς. καὶ τῶν γ̄ῶν; οὐσίν σὰ σὶ αὐτὸ ἀφ' ὧν τῶν
πρ φητά των σὺν πτήρωσις, ἀναθήσα παρά κα-
φε. τοῦ τῆς βουλήσεως πρόσταγμα. οὐ χὶ σὶ μερι-
σθῆσα ἐκ τῆς τοῦ πρ̄ς οὐ σία ς τῶν βούλησιν σὶ-
ἐστησεν. ὁ σὶ τοῦτοις ἔ πεται. ὑὸς ἐ στὶν ὁ τοῦ-
ἐ μοῦ σὺ ε σοῦτον χῆ παισὸν. σὶ ἀὶ σὶ μᾶλλον,
ἢ μωρία σὶ σὶν. ἀφ' οὗ παύλος θεοῦ, ἐ πὶ
λαὸν ἢ τοῦ σὺ μοῦ σώματος ἀπο σὶς πρὸς ἐπὶ-
γνωσὶν τῆς ἀ σὶας φῶ τὸς τοῦ σωτῆρος, ἢ ὑπο πὶ-
πτη θεὶς ἐφ' τοῦ σώματος οὐκ ἀνεχώρησεν,
ἀφ' οὗ χὶ σὶ ἐστὶ τοῦ θεὸς πρὸς τῆς τοῦ σώμα-
τος ἡμῶν χωρὶς σωθῆναι. ἀφ' οὗ χὶ σὶ ἐστὶ τοῦ
ἀφ' ἡμῶν ταῦτα πάντα τοῦ λαοῦ; φ' χὶ σὶ ἐῶμεν, καὶ
πρὸς θάνατον ἢ τῆς ψυχῆς εὐκαταφρο-
νήτως ἀ χθησόμεθα; τί τοίνυν σὺ λοῦ ταῦτ' ἀ ξιαθῆναι

ἀλλ' ἡμῖν ὑπὸ πίστεως. ἀξίουν δὲ περὶ βολίας καὶ ἁλιεῖς.
ἢ οὐ χρὴ ὃ λέγει σκληρὸν καὶ ἀνόητον καὶ θεὸς ἐξ ἀνθρώπων
λογισάμενος; ἀλλ' οὐ διὰ τῆς πίστεως τὴν μερίδα, καὶ διὰ τῆς ὀπῆς
ἀριθμῆσαι ὑπὸ σήματα ἐμέλλησεν ἐκφανίζειν; καὶ τῶν
ἰχθύων μεγέθη μὴν ὀλιγρίζω πλάνων τοῦ ἀνθρωπίνου
νοῦ ἐλέους ἀπώχθαι ἀποσήσθαι. καὶ νικᾶν ἐκβρη-
σομένας οὐδὲν αἱ σάσομα χίαν τῶν ἀρνίας ὑ-
πὸ σήμασι, μὴ ἀναξίας τοῦ νοῦ πράξασα-
ται ἀργὴν. ἐπὶ μὲν, τῶν μὲν τοῦ θανάτου βάσανον ἐ-
λύθην. διὰ δὲ τῆς ἀθανασίας ἐπαθλα προανα-
φωνῆν. ἀλλ' ὑμᾶς οὐς λοι πὸν ἀλλφοὺς ἐπὶ τῆς
ἁπάσης κοινωνίας ἡ κόλπος ὑπὲρ μοῦ σσοσα γο-
ρεύεσθαι ποιᾶς οὐ πάγνοφθιμα δὲν ὑ μέτερον
σῶν θεραπούλα. οὐ πὰ γνοᾶν δὲ τῆς ἡμέρας
σωτηρίας ἀχύρωμα, οὐ τῶν φρονίσια γνησίως
ἐπαυρίσκειν. καὶ ἀ' οὐ ταῦτ' ἐμέτερον ἐξαρᾶν, δ-
κοινοῦσθαι ὁ' πχαπαλεμαχεσάμενα, ἀμμὰ καὶ ξῶν-
λας ἐ' δὲ τὰν χύρωσιν ἁλιθῆ πίστιν ἐκφαίνει. ἀλλ' ἐγὼ
ἐπὶ τοῖς φαύσοις τοῦ λογ, σῖ' ἀ τῶν τῆς οἰκου με-
νικῆς παλίσα ἀναιρέω σὶν, ἐ' ἀχάριστον. καὶ μαθάνα-
λος ὡ' ἀ Ξίονα ἁληθῶς ἐ' θνικοσᾶν ἀλᾶς ὁ μόνοι αν
ἐπαγαγᾶν, ἀ' πρὸ βραχέως ἐκ μέλος τοῦ θεοῦ φνο-
ᾶν. πκῶ, δὲ μὲν μεμενεῖνῶ σιαν ἀ' ἐθνικαῦ-
λα, ἃ ἀ' σὶ μὲν ἀν φίλονεῖκ μᾶς ἐπαυρίσκο φρου-
λίσα. τὰ σᾶν νοᾶν ἀ σκεφοὶ ἀ πιᾶσι, ὑμᾶς

ἀνοῦς ἀλλ' ἵνα μὴ χρίστιανοὶ ἐσμὲν, καὶ οἱ πρῶτοι —
αὐτοῦ σχολοῦμεν; ἆρα ἐστὶν ἡ ἐπιστή —
μη πίστις; ἆρα ἡ τοῦ χριστιανοῦ νόμου σύστασις —
λία; ἀλλὰ τίς ἐστιν αἰτία σχίσεως τοῦ παρόντος κα —
νοποίητος ἐξεμέσης. ὥστε ἀλόπιας. ὡμίσους
ὕπερβολή. πάσης φανατικῆς στερρομετώπου ὑπε —
ρέχουσα. τίς ἡ τοῦ χριστιανοῦ τούτου ἀναπέφαν —
σις; ἢ ἡ τούτου θεοῦ ὀργὴ ἀναμένειν, ἐξάμε —
ρίσου τοῦ πρὸς οὐσίας σφοδρὰ χυθῆναι. ἀφ' οὗ τὰ
παντάχοῦ ἐστὶν ὀθεός. καὶ τοιγαροῦν τοῦτον πάντα τε —
ρᾶν αἰτίαν ἀναθαυμάζομεν; ἀφ' οὗ τὰ τῆς τούτου
δυνάμεως ἡμῖν ὧν ὅλων σωτήριον εὐποσία;
καὶ τοιγαροῦν τοῦ χωρὶς μοῦ δίκαιος ἐξέρχεται;
μὴ οὖν ὑμῖν τὰ πέρα ταῦτα ὦ ἀπιστοὶ ἀδελφοί.
καὶ ἀναθέλετε νῦν ἀξιοῦτε βασάνους τῆς πα —
ρούσης ἡμερόνυξ. ὅμως μὲν ὑμᾶς ἔνεκα τούτου
ἐπιμελήσομαι. οὐ φύσει ἀγνοῶ. τοῦτο ὑμᾶς τοῦ —
παν ὄχου σχόλασμά του σφόδρα. ἐκεῖνο μὲν
ἐστὶν ὅτι αὖ τὰ ξαυτοῦ οὕτως ἀγαπᾶν σχῆ —
μα. ἐνοχλεῖ σθαι, ὁ τῆς γυναικὸς ἀνό —
μοιος οὐκ ἀνέχεται. ὅτι γὰρ παντάχοῦ τοῦ οὐρα —
νοῦ καὶ γῆς ἡ τοῦ σοφοῦ λόγος, παντάχόθεν ἐστὶ
σωσόν. τοῦτο μὲν γὰρ αὖ τῶν ἐπισκόπων σφο —
δρὰ σύγκαμαρτύρησις. ἀλλὰ τῶν ἀγίων ὡς ἐπι —
σκόπων τοῦτο σχεδὸν ἁπάντων ἐστὶ τὸ χριστι —
ανικὸν ἀνέχεσθαι ὡς ἴδιον ἀφῆκεν βοᾶν. οὐκ ἔγὼ γὰρ τῶν —

περὶ ἧς ἐμὲ μεγάλων κινδύνων ἐρᾶν· οὐ-
ὧν ὅ τι μάλιστα αὐτῶν ἐναντιώσασθαι πειρᾶ-
σομαι· οὔτος γὰρ ἀφθαί-
νους παλαιοῦ τοῦ ὑπὲρ πατρὸς ἐμοῦ· καὶ
μόνον οὐκ ὀφλὼν τοῦτο ἀπέφυγεν ὑπὲρ
μοῦ. μὴ δὲ μὰ Δία οἰόμενόν σε ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπο-
δεῖξαι παράσκευον· ἐλεγχος γάρ ἐστιν ἀμφοῖν.
ὅτι τοὺς πρεσβυτέρους καὶ δικαιοτέρους τοὺς ἐμοὶ
βίῳ παρεπομένους, φανερῶς ὑπὲρ ἐμοῦ σιωπᾶν
θαι σωφρονοῦντα. ἀλλὰ ταῦτα μέν, παρίημι· ἄνευ
δυνάμεως καὶ τούτων ἐνίοτε, δικαίως ἐμοὶ νέμουσι χώρας
ὑπὲρ μοῦ προενεγκεῖν, ἐμοὶ νομίζουσιν ἀρέσκειν. ἐμοὶ
νοοῦσα χρῆσθαι ἐρῶμαι· ὅτι μὰ τὸν ὅρκον πρός τῶν θεῶν ἐμοὶ
μαλιστα παρεῖναι πονηρίαν. οἷα γὰρ τῆς ἀσεβείας
ἄφορμὴ τῆς κακίας ἐστὶ φιλία, σωφρονοῦντι δὲ τῆς ἀρετῆς
μεγίστη συμμαχία ἀνὴρ ἀγαθός. ἀλλ' ἔστιν ὅτε δι-
αβεβαιοῦσθαι, ἢ καὶ πόσου τινὸς ἀξίους εἶναι τοῦ-
τους τοὺς λαβόντας, πρόσθεν ἐπισκοπεῖν δεῖ. ὅπερ
ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐγὼ μὲν ἔξεστι, καὶ πάλαι ἔξεστι
τῆς ἡμετέρας ἡρέσεως ἄρξασθαι· ἀλλ' ὁ τοσοῦ-
τος καὶ τηλικοῦτος ἀγὼν τοῖς παθοῦσιν ἀνθ' ὧν
ἐν τῷδε ἀγωνίζομαι. καὶ τῶν τῆς ἀξιώσεως ὀφθό-
λμων ἀφανῆ πως οὖσαν ἐπὶ πρᾶγμα. ἀλλ' ἐπὶ
τούτοις περὶ ἀνδρὸς τοῦ ἀσεβοῦς πρὸς τὸν ὑμε-
τέραν φύσιν ἀσεβῆ, μετὰ τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι ἐμὲ ὑπὸ τούτου κα-

ἐν πόλεως καὶ μνήμης ἀθανασίας ἀξίους ἀνδρῶν
πρεπόντως τῆς ἐκείνων σωφροσύνης ἔφαπτόμενον. οὐδὲν ἕτερον βουλόμενος, ἢ ὅμοιόν σοι
εἶναι καὶ ἀπαθῆ. καὶ προσανέχειν ἀπὸ τῶν ἀσωμάτων τὸ πρᾶγμα τοῦτο. ὃ γὰρ
μὲν ἀρχὴ φθορᾶς ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀφόρμησις
ὡς παρουσίας. ἰσχύρου σοι ὂν τὸ ἀπαραχρῆσθαι τῶν
τοῦ βίου ἀπὸ πολλῆς καὶ ὀλεθρίας ἀσυνουσίας.
ἀλλὰ τοῦτο οὖν ὡς ἀσεβῆ προσφιλεῖσθαι τοῖς καὶ
λίαν ὑπὸ τοῖς μεθόδοις νομίζεσθαι σωφρονοῦσι
δεῖ καὶ ὑπὸ τῆς σιωπῆς ὡσαύτως ἀνδρὸς καὶ πλώμενος.
μεθόδους δὲ ἀφώνους τῇ παντὶ χόθεν ἐκλεγ-
μένη ψυχολοφάσεως ἴδιος ὑπὸ πέμπων μοι
διαφόρους τούσδ' ἐξιόντας ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐξαν-
τοῦ μένος δὲ παρ' ἐμοῦ οὐ μαχίαν λίνα· ὅπως
μὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ νηθῆς πλημμελῆ καλῇ τῆς
ὑπαρχούσης αὐτῶν λιμῆς ἐμφάλλοντο. παρῆσαν
τοῦτοι τούτου ὀθνεῖοι. ὅρα εἰ μοὶ καὶ ὑμῖν φί-
λα καθ' ὡς ἐπίπλωσι. ἐπὶ πᾶσι μὴ ἐκ τοῦ περιέλθε-
τε, καὶ ἀπρεπῶς ὑφήσασθε, ὅπως ὑμᾶς ἐπι-
μώσεσθε. πάντως γὰρ ἐπροσθήσοντο καθὼς
αὐτοῖς ἐπόθουν, πάντ' ὀλίγων καὶ μοὶ ἐπὶ τῆς ἐκ-
τοῦ σιωπῆς δ' πομφὶ πολύπλωσι. ἀλλὰ πρώ-
ων ἵνα ἄλλοι πρὸ τῆς τούτων σωφρόνιος πα-
ρῇ, λίαν ἀλίσκεσθαι μὲ τὸ τοιούτου, ὃν τῆς ἀ-
νοίας ἐξαπροσώπου, ὃν ἐπροέξαλο, ἀκούσαι

παραπλησ. ἀλλ' ἐξ ἀνοχῆς ἐκείνης τῆς ὑμετέρας —
πίστεως ἀναχωρήσαντας, ἐν ταῖς θαμινὰς μετα —
νοίαν δ' ποιεῖσθαι· ἐπαγωγὰ γὰρ τοῦ ἰοῦ τοῦ —
πυρετοῦ, ὅταν ὀλίγον ἀφέλῃ τὸ πῦρ ὅλον. ἀλ —
λ' οὐ ταῦτα ἐκεῖνα φαθὶ ἐπόμνυσι, οὐδ' ἄπαξ
ἐκ τῆς σωτηρίας ἐκείνης ἐκπεσόντας μεταίνοιαν ἐκεί —
νῃ. οὐ γὰρ ἐπαίνους ὑπὲρ ἐξαμαρτίας, οὐδ' —
παρ' αὐτοῖς ἀποφαγίσασθαι, ἀλλὰ μετανοίαν —
σαν αὐτοῖς τῆς ἐν ὑποκρίσεσι καμοιθίας. ὅτ' οὖν —
τοῦτο περὶ τοὺς ἀκαθαίρτους τούτους ἐπῄνεσαν
ἀπαμύνας γὰρ αὐτοὺς ἐπαίνου σα ὡς ποδῶ —
λαῖα ἐξορίαθῆναι· νῦν ὑμεῖς ἐρωτᾶτε πρὸς τοῦ —
θεοῦ ἐπαίνῃ τῇ πίστει βλέπων, ἢ παύλου, καὶ γε —
μνῆσθαι καὶ σωτηρίαν εὔχεσθαι, καὶ ἄνακτρέπεσθαι
ὅταπρᾶξαθαι· οὕτως ἐπιστόπους ἀνοὺς τε
καὶ ὀρθοδόξους καὶ φιλανθρώπους ἔχον ἐσχάτο —
μεν. ἢ λίσσετε, ἢ προσμένωμεν χύμενόν ἐπαί —
νων, ἢ προσ ἔπαινον προνοίως ἐξαφθῆναι λοι —
μίσῃ, παραχρῆμα τῆς ἰσάρ τοῦ λιμοῦ, ὅτ' ἀπὸ τῆς —
τοῦ θεραπόντος τοῦ θεοῦ, τοῦ λέγειν ἐμοῦ ἀνεχῆσαι
ἀναξαλήσιλαι· ὅθ' ὑμᾶς φιλάξοι ἅπαντοι ἀ —
δελφοί. —

νίκη τῶν ὀρθοδόξων ἐπὶ τοῖς ἀσεβοῦσι θεοδώρῳ.

ὁ σωτῆρ ἀφάσσῃ τὴν ἡμῶν πίστιν· καὶ ἐξ ὧν ἐνοεῖ
ῥίζαν καὶ θεόμητος πίστον θασίν, εὐχερεῖς
καὶ σιλανθρῶν. οἵ γὰρ ἡμεῖς τῷ] παραινοῦντες

θρησκείαν, τοῦ τοῦ σωτῆρος θεοῦ ὄνομα, τῷ οὐρα-
νίῳ τοῦ αἰσθητοῦ κτίσματος, καὶ μετὰ τοῦ τῆς χθονο-
γραφίας εἰκόνας. ὁ γὰρ μάλιστα μετὰ τοῦ
τῆς σωφροσύνης ὀνόματος συμφωνίαν ἔχων τοῦ
προτέρου ἐπανορθώσασθαι σχολάσου. τοῦ τοῦτο
αὖ τοῖς δ' ὁ πύματος ὑμνοῦντες ἐάλωσαν.
οἷα τοῦ τοῦ λοιποῦ, ἃ θᾶττον προύσια αὖ τοὺς τοῦτ' αὖ-
τῆς δ' πόσα τοῦ λαοῦ. ἐπηγάγετο δ' ἐφεστῶτες
δ' καὶ τοὺς ψεύδους ὀφείλοντας πονοῦντα φθορᾶς
καθορᾶν. καὶ νῦν μὲν, ἀξίαν παρ' αὖ τῶν ἡλίου
σήμερον. μή ζητα δ' καὶ ἀρτοῦ ἐξῆς σοῦ τοῦ παντὸς
αἰῶνος κτίζεται. ὁ περ τῆς σῆς ἀγγέλου ἀσπάζωθη-
ναι σῇ ὑμνοῦμεν. ἵν' ἦ ἵνα καὶ παραι-
νοῖς τῶν δι' οὐρανοῦ ἐμβεβαιοῦσι καὶ τῆς σῆς ἐκ-
καθέδρας σφαιρικός, ταύτην τῆς ψυχῆς ἀ-
φεκτόμενος καθαρὰν ὧν σφοσῆκε τοῦ σῶσαι-
αν. ἀλλ' ἡμῖν ἔνα θοσίωσιν, καὶ ἀγραύλου
πίστιν τῶν σωτῆρι θεῷ παραστῆσαι προθύμη-
θῆς. καὶ γὰρ τοῦτο σφοσῆκον ἐστὶν ὑπὸ τοῦ τοῦ
πράττεσθαι. ὧν σὺν αὖ ἀκραιόντων τῆς ἀγω-
νίου ξωῆς ἐ παθῶν ἀξιοῦ αὖθαιρουμένου.
ὅθεν σοὶ σὰ φῦλα ξοὶ ἀσκεφέαν σε-
τέ.—

περὶ σὸν ὑοῦ ἐπισκοπουδίξανδρῷ.
ὁ ἡ καὶ αὖ τοῦ καὶ τοῦ ἁφαῶν ἐφρο-
νᾷ αὐρίστως, ὧν ὃ σὺν καὶ ἀσκῶ. καὶ

μαθῶν

κάτω αὐτοῦ σὺν αὐτοῦ σὺν ὁ ἅγιος ἀθανάσιος —
λόγος, ὡς ὁ μόδοξος ἐστιν.—

stat apud Athanasium edit. Colon. p. 339.

Βραδέως ἐσὶ συλλαβεῖν περὶ τῆς νῦν δίαιρέσεως
τῆς γλυκυτάτης παρουσίας πρὸς τοὺς ἀρίστους
καὶ γὰρ πρὶν γραφῆναι τῶν σὺν δι' αἰθερίων, ἔλα-
βον φιλοπονῶν, καὶ ὅσους ἀνεύρων παρὰ τῶν
τοιούτων. τῶν μὲν οὖν σὺν εὖ γράφειν ἀδυ-
νατούντων καὶ χωρὶς φρονοῦντων περὶ τῶν μα-
ρίων πρῶτα ἐμῶν. τῶν δὲ ἀφομοιουσίων τῶν τῶν
ἀλλομένων, καὶ νῦν ἐπόμενον. οὐ γὰρ οὐ
τέλος ἦν, οὔτε πρὸς ἃ πόσα εἶναι τῆς θέσεως
γραφῆς ἐν τοῖς ἐχούσης τῆς αἱρέσεως αὐτῶν. ἀ-
φ' ἑνὸς προφάσεως ἄναρχοι φιλόνεικοι ἐπορίζου-
το, καὶ σοφισμάτων ἐφευρεταὶ σὺν καὶ δια-
βάλλειν τοὺς παλαίσαντας ἐτολμήκασι. καὶ οὐ πά-
λαι γεγόνασι. ἀλλὰ καὶ οἰκεῖον τοῦτο τῆς πα-
νουργίας ἐστὶν αὐτῶν, ὅταν γὰρ καλά τοῦ κακοῦ κακὰ
λαβεῖν τοῦ αὐτοῦ μηχανῶν ἐπιχειρήσαντες, ἴδιον
μαζὸν φανῆναι τοῦτο παρ' ἑαυτῶν σὺν ὑσίαν τοῦ ἐπί-
σκοπον τῆς ἀληθείας ὡς ὁμόδοξον ἐ-
αυτῶν καὶ ὁμόφρονα τοιοῦτοι γὰρ ἐ-
αὐτοῦ εἶναι πρὸς σὺσταιν τῆς ἑαυτῶν αἱρέσε-
ως ὀφείλουσιν ἐν φανερῷ, κἂν μὴ παρ' ἑαυτοῦ
ὀνομάζωσιν, τοῦτον οὐ γὰρ πάνυ ἀ-
μαλῶς ἔχειν δοκοῦσιν. ὥστε ἐν τοσαύτῃ καὶ
τοῦ τρόπου ἄσεσμοι. οἱ ἐπὶ σαυτοῦ ἐπὶ τοῖς τοῦ-

::ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας ἀθανασίου ὑπὲρ τοῦ θεοῦ υἱοῦ τοῦ ἀληθοῦς.

::ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας ἀθανασίου.

οις ἐπὶ τὴν σύνεσιν ὀνήσεις τοὺς σώφρονας
σῶν ἀριθμοῦ σὺν ἐσθλοῖς καὶ φιλοσοφίας —
ἐπαίνων σωφροσύνης. ἁμὲ δὲ σῶν θαρσοῦσι νοεῖς —
φρονοῦσι καὶ λέγουσι, σοφοὶ φέρε ἵνα σε μὴ —
μνημονεύων αἱρεσιν. καὶ σημαίνω σαν ἐξαιτῆς,
ἵνα νομίζουσιν, ἢ ἐν τῶν γραφῶν ἔχειν, ἢ καὶ —
οὐθρώπινον ἀνάγκη σπουδάζουσι ἢ σοφοὶ ἀπο —
λογίαν. ἡ σὺν αὐτοῖς οὐ τοῦ λουσίοις σίνασα —
σαν. οὐ σαμόθεν γὰρ εὑρήσουσιν, ἡμῖν μᾶ —
λον ἐλεγχόμενα θέσαν τῶν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν γραφῶν,
τοῦ μὴ ἀναίνου λέγουσιν ἐν ἀρχῇ ὁ λόγος. οὐ σὺν —
τοῖς λέγουσιν, οὐκ ἔστι πρὶν γένηται. τοῦ δὲ σαῦ φαί —
λου λόγου ἐν προσώπου τοῦ πρὸς ἐξηγεῖ ξαλοῦ καφάλα —
λου λόγου ἀγαθοῦ, οὐ σὺν τοῖς χώροις εἰ καὶ ἐστὶν αν
ᾖναι. καὶ ἐξουσίων γενέσθαι. ἢ ἀλλοῦ μὲν
γὰρ ἀίνου σαὶ λίνεν γραφόμενον ὅτι σαῦ ὅτι —
ἄλλου ἐστὶν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐστὶν οὐδὲ —
ἓν τοῦ παύλου γράφοντος. ἵνα μὴ ἰησοῦς σῶζῃ καὶ —
παῦλα. καὶ ἀνέγραψεν, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐλογήσαμεν —
παῦλ, ποίαν παρῆν σίαν ἐξουσίαν οὐ τοῖς καὶ οὐ —
μᾶς μὴ ὀφλήσουσιν ἀναγκαίου μένοις τῶν ἀ —
γίων ῥήμασιν. ὅταν λέγωσι σοὶ μαφῆναι
τοὺς τῶν παύλων ὀνόματος τοὺς, καὶ πλήσμα
τοῦ τοῦ. ἐν ᾧ παύλῳ σμα τὰ μόνον καὶ σου —
νέζευκται. οὐ γὰρ ἀνθρώπινος ἀγωνίζεται λο γί —
σασθαι ἐν σε ξὶς ἁρπαγὴν παραλήψεται. καὶ —

γὰρ αὐτὸν, ἢ ἔλεγεν, ἢ ζῆν βασιλέα, οὐ δικαίως ἀθετοῦσι τοῦτον ἐπιχειρήσαι λέγειν πλείονα, ἢ ὅτι οὐκ ἦν πρὶν γεγενῆσθαι. ἢ εἰς ἀνθρώπους ἀναφέρουσα τοῦτο, οὐκ ἐπὶ ζῶν οὐσιῶν ἀναφέρεται θεοῦ λόγος, οὐδὲ ἔστιν ὑγιὲς τοῦτο δόγμα τοῦτο. καὶ ἐξηγεύξαλο ἡμᾶς ἀπὸ σκότους λόγον ἀναβοᾷ, τὸ μὴ ὂν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θεοῦ λόγος, ἐν ᾧ οὐδὲν γέγονεν, ἢ ὑγιὲς πλείονα ἔστι, καὶ οὐκ ἀληθὲς τοῦτο λόγος. ἐμὲ ἀπὸ τοῦ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. καὶ ἐμὲ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν, ἐπὶ τῆς φύσεως λέγει ἀναφέρων, καὶ ἀμερίστα δεικνύει τῶν λεγόντων καὶ ἀληθινὸν ὁρισμὸν νίου, καὶ παρεπόμενα οὐκ ἐν ἀλλοτρίοις ἰδίοις, καὶ λαβὲ τὸ δοκεῖν τῶν εὐσεβῶν. ἀλλ' ἐπὶ πάντων τούτων ἀποδείκνυμι ὅλως, καὶ σημαίνων ὅλως ἐν αὐτοῖς ἐν ταῖς γραφαῖς ποικίλως. θεὸν δ' ἐπὶ χριστοῦ καὶ χαρακτῆρα μόνου, καὶ λόγον γινώσκω, ἐξ ὧν καλῶν ἀποστραφέντας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης, καὶ καὶ σὺν αἱρέσεσιν ἐαυτῶν, οὓς οὐ κύριος εἶν. ἵνα μὴ καὶ παρὰ τῶν ἐκ περιτομῆς. πλάνοι γὰρ ἀπὸ φύσεως ἀπεστάλμενοι εἰσὶ. ὅτως οὐκ ἦν τοῖς αὐτοῖς πάντως οὐθὲν λοιπὸν, ἀπὸ σῶναι πολὺ καὶ γὰρ καὶ τοῦ τῶν περὶ καὶ ἀφανεῖς ἐξήλωσαν. ὃ ἄστερ καὶ ἀδιάφθορα ἀθανάτου χθὲ παρ' ἀνθρώπων μεμαθήκασι. καὶ γὰρ μάκρυνοι ἰσασῶλα τοῦ πυρίου

πεποιημένος ἐστίν, ἀλλὰ ἐμαρτύρησεν ἑαυ-
τοῦ φανερὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ Ἰησοῦν, ἐ-
λεγχόμενοί τε παρὰ τοῦ παύλου σαφέ[στε]ρα μά-
θωμεν, καὶ φρονῶμεν καὶ λέγωμεν. καὶ
καὶ σωζώμεθα. καὶ ὡς ὁ θρασὺς ὁ τοῦ ἰουδα-
ϊσμοῦ λέγουσιν αὐτὸν βλέπειν. ἀφ' οὗ ὁ πι-
στὸς καὶ ἀφῦλος λέγουσιν. ἡμᾶς πρὸ ἐμοῦ
τοὺς ἀβραάμ. νομίζοντες εἰ τούτῳ σώ-
σασθαι ἐν ἀφορμὴν ἐαυτῶν ἐποιήσαντο τῆ-
λικοῦτόν τι μὴ τοῦτο λέγοντες ὡς ἀναισθη-
τοῖς οἷον ὀνομάζοντες φύσει τὰ ὄμοι-
αν ἐμφύσεις ἀλλ' ἵνα σῶσαι θέλωσιν. καὶ γὰρ πά-
λιν ἐμφύσεις ἐφ' οἷς παρανόμως, ἐμέμψεν ὁ κύριος.
τοῦτο ἄφρονας αὐτοὺς ποιῶν· καὶ τοὺς τοὺς ἀ-
σεβοῦντας καὶ ἄνομους, ἐν αὐτῇ παλιν
λιθάσαι θέλουσιν. ὅτι τὰ ἀφρόνων ὄντων ὁ ἐπίσκο-
πος σοφὸς οὐ τὰ ἐφρόνησεν, οὐ τὰ τῶν ἀ-
λιθαζόντων λέγει. ὅτι τὰ ἀφρόνων ὄντων ὑγιῶς
σεν. ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦτο σαφῶς, καὶ ὅτι νεῦσι νῦν,
παρὰ τοῦ περὶ αὐτῶν τοῦ διαβόλου τὸν χρῖσ-
μα ἔχειν φρονεῖν καὶ λαλεῖν. μέγα μὲν
οὖν τὸ καὶ μέρος τοῦτο τοῦτο λέγειν αὐτοὺς
ἀληθεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐθρωπον σώ-
ζειν. ὅτι καὶ τὰ παρ' ἑτέρων ἐπίσκοπον
ἐπὶ σωτηρίᾳ καλὰ γινώσκειν, ἀποβλέπει
τῆς ἐπισκοπῆς, ὡς ποτε οὐ τοῖς λαῦ καὶ μέρους

μὴ ἐν ἀνθρώπου σοφίᾳ λόγοις, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ κυρίῳ καὶ
καὶ ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. ὁ γὰρ λόγος τοῦ σταυροῦ τοῖς
μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν.
γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀθετήσω. ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου;
οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ
σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς
διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν
ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς
κλητοῖς Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησιν Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν·
ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν,
ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ
εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τοὺς
σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ
ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός,
καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη
σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα
καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω. κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς
ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν
τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ
ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου
οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως,
ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.
σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ
σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν
αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου·
εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς
γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ
ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ,
καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ
πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν
διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ
ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν,
καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς
ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν
κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. κἀγώ, ἀδελφοί,
οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις
ἐν Χριστῷ· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε· ἀλλ' οὐδὲ
ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις,
οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις·
ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἄλλος δέ· ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε; τί οὖν
ἐστιν Ἀπολλώς; τί δὲ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ
ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν·
ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ δὲ
φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ
τὸν ἴδιον κόπον. θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή
ἐστε. κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ·
θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν
Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσόν, ἄργυρον,
λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται·
ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον
ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν,
μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ
σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ
πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ
τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστὲ ὑμεῖς. μηδεὶς
ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,
μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία
παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν
ὅτι εἰσὶν μάταιοι. μηδεὶς οὖν καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν,
εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος
εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ,
Χριστὸς δὲ θεοῦ. οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ
καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ. ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις,
ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν
ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν
γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με
κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν·
καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ, ἀδελφοί,
μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ
μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου·
τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι
ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.
δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους,
ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ
διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ
διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν
ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι
ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα
ἀλλὰ νουθετῶν ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς
ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε·
διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστιν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν
ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ
ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν
τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι
οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς
ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

μελοῦμεν καὶ ὑμᾶς φιλοτίμως αὐτῷ ἐπίσχωμεν
αὐτοῦ. ἀλλ' ὅσπερ αὐτῷ ἐξήρκεσεν οὕτω καὶ
ἑτέρας πάσας ἐπίσκεψις ἐξαρκέσει. καὶ ε'—
ὁ καὶ ταῦταις αὐτοῦ χάριν αὐτούς. ἵνα δὲ σοῦ
καὶ μόνου εὐλογῆται ἡ σύνεσις καὶ φθόνου
αὐθρός. καὶ γὰρ καὶ ναῶν τῶν τοῦ πολυθείας
καλασκευάσαντος, οὐκ ἐκείνας, ἀλλὰ πασῶν
ἡδονῶν τῶν ἀνθρωπίνων. ἀλλ' οὕτως ἀπῶς, ὡς— ζ'
πίστιν εὐλαβέστερος ἐξήρκεσεν ὑπὲρ οὗ σὺν ἐπίσ-
κεψιν, ἡμᾶς καὶ ταύταις ἐξήρκεσεν καὶ ληφθῆσαι,
ὡς βούλονται. καὶ μηγορία γὰρ ἀληθῶς τὸ τοιοῦτον
φρόνημα. ἀσεβείας δὲ καὶ προσώπου σφό-
φασις ἀλλὰ σὺν αὐτοῦ τοιαῦτα γράφειν ἐξήκ-
ψεν δὲ πάλιν καὶ ἄλλας ἐπίσκεψιν ἀποκομούμε-
νος περὶ ὧν ὑπὸ ταῦτα θεῖναι δοκεῖν αὐτοῦμεν ἀ-
φελείας γὰρ αἰτία, φθόνου ἐπάγειν τῷ αὐθρὶ
προσπεῖν. ἵνα μὴ σ' ἔξω σῖτε ἐξάπαν μόνον
θηρᾶν. προσπέμπεσθαι δὲ τῶν αὐταῖς ἄλλας
ἐπίσκεψιν ἀληθεῖαν. καὶ γὰρ καὶ μεγαλόσχων—
αὐτῶν δὲ σφῶν ἀλλοτε ἄλλως ἐπὶ μεγάλοις γὰρ
τῶν ὑπὸ καλῶν τῆς γῆς ποιοῦνται. καὶ τοῦτο
τοῦ τὸ μὲν μεταξὺ τὸ αὐτῆς αὐτόν. ὁ γὰρ τοῦτο μὲν
τὸ μεταξὺ ἐκφύσεις, ἐπὶ δὲ ἐξ. καὶ τοῦ τοῦ μὲν
φύλλου, ἑτέρου δὲ ἐκείνου. ἀλλὰ καὶ μᾶλ-
λον παθῶν τῶν αὐτῶν θαυμαστὸν τὸ ποικίλον αὐ-
τοῦ τῆς ἐπίσκεψεως. οὐ πῶς ἀ καὶ παρὰ μισε-

νεζῦχον τοῖς γράμμασιν, ἃ πάλωσαν καὶ τὼ ὑ-
πὸ θεσσαλῶν ἐπίσχῃ. οὕτω γὰρ ἂν τῶν ἡδέ-
ων ἡμῖν καὶ ἀπονωτέρα, καὶ ἃ ποιήσαιμι προαιρέσε-
ως ἀληθῆ ὄψεται. ἐπαινῶ δέ, ὅσα μὲν ἐστὶν, ἀ-
ληθεύοντα λέγειν, ἀναμάξιον ἡμᾶς ἃ πᾶν.
ἀνεπιτηδεότατος ἂν ὢν λίβυος, ἰωνικαῖα
λιπαρῶν ἐπισπόπων ἐφρόνησαν τὰ σαβεννίδ.
καὶ τὸ σοῦτον ἡδέως ταῖς μοναῖς, ὡς ἀπ-
γοῦσιν, μηκέτι ἂν ταῖς ἐκκλησίαις περιῦ-
πτεσθαι τοῦ γοῦν τοῦθρου. τοῦτο μεθ' ὧν οἶον ὑ-
σίου, ὃν τοῖς χρὴ ἢ καὶ ὧν ἐμὲ μὴν καὶ τῶν-
ἐκκλησιῶν ἀνεπήνων, πέμπτῃ καὶ σὺν ἐμοὶ ἐ-
γγεγραμμένοις ἀπίοις παλαιστέον τῆς καινοτομίας.
ὡς οὐδὲ κἀπαύοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀναπλέξε-
ρουήσεσθαι, ἵνα μάθῃ πρὸς τὼ ἀναφέρειν
ἐπήνων γράφαι τοῖς αὐτῶν ἐπίσκοποις, καὶ
τὰ αὐθρώπινα τοῦσωτῆρος ἐκτᾶν ἐὰν μηχὶ
παραβαίνειν. ἵν' ἐπὶ σὴ λόγος μηρόν ἔρον ἐπᾶ-
νοιτοῦ γὰρ ὑπερνοῶν τος, καὶ τὰ αὐθρώπινα αὐ-
τοῦ τῶν περὶ αὐτὰ τίθεσαν, οὕτως οὗτος ἀπέξας
ὁ τί οὐχὶ πᾶς ἀλλ' ὁ γὰρ ἐστὶν ὁ μισθωτὸς ὑπερφυ-
μῶν αὐτῶς, πάντα τοὺς ἀναθᾶς καὶ ἦναι τοῦ
περὶ γὰρ. καὶ οὕτω χοιπού ναὶ δ' ἀπόγονος ἐκ-
δὲ τῶν ἀγαθεύνων αὐτὰ μάθητόλια τοῦ χρίστοῦ.
καὶ τὼ μὲν αἰνῶ περὶ τοῦ περὶ. αὐτὰ τῆς ἐπί-
σκοπῆ ἢ ὑποθεσίς. σὺ δὲ ταῦτα τὼν αὐτῶν

οὕτως ἐστὶ τὰ καὶ αὐτοῖς, οἱ δὲ τοὺς οὕτως ἀναγκαίους. θελήσαντος δὲ καὶ αὐτὸν τῆς ἀληθείας πίστιν. τίνοιτο ὅμοιον ἢ ἀφροῦ αἴρεσις, καὶ ἢ ὀνίου σίου σῖδήμοια. ἡ σιαλὶ ὀνοῦ σιὸς ὡς ἀφρὸς δυναμάζεται, πολλῆς οὔσης αὐτῶν τῆς διαφορᾶς. ὁ μὲν γὰρ τῆς καθοχὶ καὶ ἐμπαιγμοῦ ἀναγκαίου ὀνόματός ἐστιν. ὁ δὲ καὶ νῦν αἵρεσις ἐφευρέτης μέγας. καὶ ὁ μὲν ἀφρὸς τῶν ὀνιδισμῶν καὶ τῶν ἐξουδενισμῶν θηλάζουσι τὰ θηλυμένοις καὶ μικροῖς ἢ θεὶς αἱ καὶ τὰ τῶν ἀνιπλίωνων τὰ δὲ καὶ ὀνοῦ σιὸς ἐστὶ τὰ καὶ μὲν, καὶ ἄλλας ἐπὶ σοχὰς. ἀπελομόδο δὲ καὶ οἱ ὧν ὕπω πλεύθη, καὶ ἐφαύη φρονοῦν ὀρθῶς. ἀμὲν οὖν ἀναλίδεσαν τῷ γράφα, καὶ ἐλπιδίωσαν αὐτὸν πρὸς ἕαυτοὺς. ὁ γὰρ δ' ἐξ ὁ πίσος καὶ ἀτοῦτο. ἀφεὶ γρα τὰς τῶν πρὸς δεκμόνιον ἐπὶ σοχῶν ὕπω πλεύθη, καὶ ἀπελομόνα τοθερὰ σεὶ ων τὰ σὰ ἀῶλα, ἀπὸ χρη σὰ μὲν οὐ τῆ καὶ ἀβέβλητα. σεῖλου δὲ ἦ καὶ τὰ ὑπὸ πλευθεῖ α καὶ τοῖ πονομίαν γρα τὰν. οὐσῆ σεὶ τὰ καὶ τοῖ πονομίαν γρα φόμενα καὶ γινόμενα, ταῦτα καὶ ποῖ φόπως σέχεσθαι. καὶ ἀφ' ὧν τοῦ αν ἐλπιν ὑπάρχον βούλησιν. καὶ γὰρ καὶ τὰ ἀφὸς πολλὰ ἀῶλα τοῖς ὑποκαμένοις ἦναι καὶ τὰ σκεῖνα τοῦ χησαν. καὶ τοῦτο τοῖς ὑποκαμένοις βούλησιν ἀῶλα ἐστὶ καὶ τὰ ἀῶλα. οὐ σεὶ ἐγρον, ἢ πρὸς τῶν ἰῆθαν ἐγαν τοὺς σω-

ζη'

τοὺς· καὶ οὐδὲν σπάνιον ἐφρονήσουσι ὁ ποιος
οὗτος πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ σπουδάσουσιν ἢ καὶ ἐπιθε-
θαι καὶ λαχεῖν, ἕως ἂν αὐτοὺς ἀφελὼν ὁ σὰν Χς
Ἰησοῦς μεταγάγῃ· ἢ δὲ Πέτρου ἐγγράψῃ
οὗτος ὅτι παρὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἀνδρίας αὐτοῦ, αἵτινες
τῶν ἀφανῶν ὑπὲρ αὐτοῦ προφάσεις, ἀπὸ τῆς
καθ' ὅλου τῆς χώρας οἱ, τί ποιήσουσιν ἀκούον-
τες καὶ τῶν μεγάλων καὶ ἃ παρ' ἐκείνων ἀποσχό-
ντων πράξεσι· τοῦ μὲν πέτρου λέγοντος ἀπ'
ὀμφῆς ὁρᾶν λίθον· ἀκούσαντα δὲ τοὺς λόγους τοὺ-
τους, ἵνα σωθῶσιν, οὐδὲν ἀσφα-
λισμὸν ἀπὸ τοῦ θείου φόβου παρεῖχον καὶ
ἱερασὶ καὶ συμφοίτοις οἷς ἐποίησαν ἐν τοῦ θεοῦ ἐν-
μέσῳ ὑμῶν παφῶ ἀδελφε· τοῦτον ἐπιθυμίαν
βουλὴ καὶ προγνῶσι τοῦ θεοῦ, εἰσδέξασθαι χάρι-
σιν ἀνόμων προσπήξαντες, ἀναίρεται· καὶ σά-
κκιν ἐπιδόνομαι ἵνα σοῦ ᾖ τοῦ ναζωραίου ὃν —
ὑμᾶς ἐσταύρωσαν ἀνδρῶν· οὐ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν, ἐν-
τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ὑγιὴ
τοῦτο ἐστὶ παῦλον ἐξομολόγου ἐν αὐτῷ ἰσχύειν ὅτι —
αὐτὸς, ὁ πεπλασμένος ὁ θεὸς τοῦ σαοῦχ· ἤγειρε
τοῦ δεῖξαι ἀρχαῖα, ὡς καὶ ἅπερ παρεῖρήσας.
χρόνου δεῖξαι τοῦ τοῦ ἐκ σαὶ πάλαι ὢν παρ' ἀγαπᾷ,
ὃς ποιῶ σε παῖ ἀθελήματά μου. τοῦτον ὅθεν ἀ-
πὸ τοῦ σωφρονίσαι καὶ παμπλείονα ἢ μεμετῶ-
ρακόσια ἵνα σωθῶσιν, καὶ πάλιν ἐν ἐκείνῃ ἀθήνας.

τοὺς μὲν οὖν πρόνους τῆς ἡμέρας ὑμῶν ὑπερίδων
ὅδε, ἵνα ὦσι πάντες μᾶλλον ἀνθρώποις
πάντας παντὸς μεμελημένοι· καθόλου δὲ ἕξα
στην ἡμέραν ἀνὴρ μέλλη φρίναι τῶν οἰκουμένων
ἐν σύνοδοσιν, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε στῆσαι
πᾶσα φρόνησιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν. ὅτε φανοῦται τοῦ πρωτομάρτυρος, ὅταν
κέμη, τοῦδε θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς σὺν οἱ μέ-
νους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἑστῶτα ἐκ
τοῦ θεοῦ. ὥρα μοι λοιπὸν αὐτοὺς μιμνήσκω ἀπο-
θανόντας ἀθανάτους λέγειν. οὐδεὶς γὰρ αὐτοῖς δ' ἐκ-
κλησίαν ὅλην καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπόστολοι τὰ ἀφάνους φρό-
νουσι. ἀλλ' ὅρα πῶς γὰρ δ' πάντα ξαρεῖ, καὶ πα θη-
τὸν τὸν χριστὸν δ' πάντα μιμούσιν. ἐπὶ νῦν τοίνυν
τοὶ αὐτὰ φαυλαζόμενοι, ἀφ' ἑ πᾶσι τοῖς ῥήμα-
σι τοῦ τοῖς ἐχρήσαντο μόνοις, ἀλλ' ἦν ἦ δοσαν
τὸν χν οἱ ἀπόστολοι, καὶ πλέον οὐδὲν μὴ μιμοῖο.
οὐ μὲν γὰρ οὐδ' ἀφ' νοῦν εἶχον τοῦ λαζῆν πολύ. ἀ-
λλὰ καὶ τοῦ τὸ ὥραζχι ἐκείνους σοφοὶ καὶ οἰκουμ-
μοι μὰ ς ἡμῶν τοῦ θεοῦ πεποίηκα οἱ. κἀκεῖ-
νὰ ἰδίαν ἔχουσιν εὔλογον. ἐπὶ δὲ μὴ ἀφ' οἷς ἐ-
ου σᾶσι οἱ πανταχοῦ, καὶ πλανήσαντες ἕλλη
νας, ἐνὸς μόνου τοῦ χν ἕνεκεν κόνους ἐκπορεύ-
μαθες σᾶσ ἐξ' ἐκ θανάτου θ' οἱ δὲ λαοῦ ἐκ
τοῦ σᾶσ ἔχων με νομίων ἡμῶν. αὐτὸ θεόν,
αὐτ || τοῦ δ' ἵ ὅλος σαρ ἐξ ἐμὲ λοιπὸν αὐτοῦ

του σώματος καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μὴ
καρὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ ἄνθρωπίνα τοῦτο ῥῆμα
πρὸς τοὺς ἐκ περιτομῆς τοῖς Ἰουδαίοις. ἵνα δὲ λοιπὸν
σωθῶσιν αὐτοῦ, ἐκβῶν φανερῶν μόνων κοινωνεῖ-
νον σαυτὸν ἐποίησε τοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦτο
ἵνα περιθεὶς λόγος αὐτοὺς πείσῃ αὐτοὺς ἀναγαγεῖ-
σι. σημειῶσαι, ὅτι καὶ γλῶσσα ἔφη, οὐκέ-
τι ἀνθρώπου, ἀλλὰ θεοῦ. ἀνωτέρω δὲ φησὶν ἐ-
γὼ οὐκ ἀφαιρῶ τοῦ χριστοῦ, εὐθέως σωτῆρα.
οὗτος γὰρ καὶ μόνης ἕξεως ἐστὶν ἀνορθωτικὸς μό-
νου λόγου. οὐ φησὶ γὰρ ὁ θεὸς τοῦ ξύλου. ἀλ-
λὰ τῆς ἐπιστροφῆς φησὶν αὐτοῦ ἐπὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν,
καὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἀλλοτρίων
ὄντων. παρὸ καὶ ὁ παῦλος ὅτε μὲν ἀνάθεμα
μαλος λέγει εἶναι τὸν, οὗτος ἐπίσταται, θε-
βραίοις μέν, ὅς ἐστιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. φιλίππη-
σίοις δέ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρ-
παγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι, ἰσαθεῶς. τὸ δὲ χάρα-
γμα τῆς ζωῆς, καὶ ὧν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαύγασμα
καὶ χαρακτὴρ, καὶ ἰσαθεῶς καὶ πνεύ-
ματος ψυχῶν. τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ, ἢ ὅτι ἐν
σώματι λόγος ὢν τυγχάνει, τοῦτο ἀπαύγασμα ζηλώ-
σας. καὶ εἰς τὸ ἀπαύγασμα προσλόφως; καὶ
ὅτι οὐσίας τοιαύτης, παραλλάξαν ἀπὸ τοῦ λό-
γου ματαίων τε ποιήσαν. εἰ γὰρ ὡς πνεῦ-

σαξεμίου ἀϊρε οἷς, ἵνα μὰ θη, τοὺς
ἀν τῶν παθάπρο ᾖ πον ἐπὶ σολὼ τρὰ ψαι. μὴ
λὰ ἀνθρῶ πίνως καὶ ὡ λε λοῦς περὶ τοῦ σω τῆρος
ἡμεμία ρί φα καὶ λὰ ὐλῶν. ἵ να λοὺ τους ἀποφοι
νί σσας σι ὰ λὰ ἀν θρώ σι να τοῦ μὴ χέ λαν γὸν
εἶναι τὸν πα τέρα, ἐν ᾧ κε χω λύ ρα αν ἀν τοῖς
κα λα σκευ ὰ σα λὼ περὶ τῆς θεό μη τος τοῦ γὸῦ
σὶ ὰ σα κα λί αν. ὅ ταν ἀν τὸν ἀν τοῖς ἕλ λαις ἐ
πι σο λαῖς ἀ πὸ τῶν γρα φῶν χέ μη. λὸν. σοφι. 61
σώ μὶν. ἀ λη θέ α, καὶ ἀ παύ γα σμα τοῦ
πρὸ. ἐν οἷς τοῖς ἐ πι σο λαῖς τῆς ἀ πο λο νί ας,
τοι αῦ τα χέ γων πα ρη κο λού θη κε ἐν τῇ πί σ, καὶ
τῇ ἀ γά πῃ ἐν ᾗ σταθ θα. ὥ σπερ οὖν ἀ να λο γι
σά με νοι σὶ ἀ πό στο λοι σὶ ὰ λὰ ἀν θρώ σι να ῥή μα
τα περὶ τοῦ κυ ρί ου. καὶ γὰ ρ ἄν ος τι νὸν ἐν ὄν τῶ,
ἀλ λὰ πᾶ σιν θαύ μα τος ἄ ξι οι σὶ ὰ λὼ σὶ νο νο
μί αν, καὶ τὼ ἀ ναι ρῶ σὶ ὰ σα λί αν, οὕ τως
ἀν αφ αν ὸς ὸ σὶ ονὺ σὶ ος ἐν φρα ὸ σα καὶ ἀ μω
νί ου να λὰ σθε σι ὸν ἐ πὶ σο λώ. ἀ ναφ καὶ λα πη
νοῖς ἐ χθή σα λο γί οις καὶ πα ρα σθή μα σὶν, ἀ χ
λε κὶ ῶν ἔ α μι λί ων ἐ σὶ καὶ λῶ λα. καὶ σό φα
σὶν ἐ κ τού των τῶν τοῦ σω τῆ ρος σὺ σα φε σον σα
ρου σὶ αν, σή μ' καὶ λῶ λα καὶ λὰ ὁ μοι α πλα
πλαι. καὶ γὰ ρ ὥ σπερ χό ρος ἐ σὶ τοῦ θε οῦ, οὕ τω
με λὰ λᾶ λα ὸ λό γος σάρ ξ ἐ γέ νε το. καὶ ὡ σά
χῦ μὼ κῶ ὁ λό γος. ἢ σὶ παρ θέ νος ἐ πὶ σω λε

λά[λ]ῶν ἀιώνων σύμφωνοι ἔχει καὶ μένουσιν
ὁ υἱὸς ἀνθρωπος· καὶ ὃς μέν ἐστιν ὁ ἐξαμφο-
τέρων συναμφότερος· ὁ μὲν λόγος σαρξ γε-
νόμενος· τὰ δὲ περὶ τοῦ θεολήπτου αὐτοῦ, καὶ τοῦ
ἀνθρωπίνου ἁρμόσαντα, ἰδίαν καὶ
καθ' ἑνὸν ἕκαστον τῶν χεομέ-
νων ἐμφασιν. καὶ ὅλα ἀνθρώπινα τοῦ
λόγου σάφων, οἷς καὶ τὰ περὶ τοῦ θεολήπτου
αὐτοῦ· καὶ ὅ περὶ τοῦ θεολήπτος ἐξηγούμενος,
οὐκ ἀγνοῶ ταῖς ὄψεσι τοῦ σαφοῦς παρουσίας
αὐτοῦ. ἀλλ' ἵνα σον ὡς ἐπισήμανον καὶ σὺ νῦ-
μος θα πεξῆς ὅλα κρίνων καθ' ὁρῶν θεόλη-
πτος βασιλεῦσι. ὅλε γοῦν αὐτὸν μακάρι-
ον λαμβάνει, οἷς ἐν ὅλοις αὐτὸς χεόμενος υἱὸς,
σάρκα υἱοῦ· τὸ δὲ μακάριον, τοῦ ἀνθρώπου σύνους ἐ-
κάστῳ ἅλα ἐξάρον ὡς θεὸς, καὶ σαν ὢν λαμβάνει
τοῦ, καὶ σὺ ὢν λαοῖς ἔχον καλῶς· θεϊκῶς
δέ, χρὰ ἔχοντα ἀπὸ πύλης ἄρτων πεντακι-
σχιλίους· καὶ κλάσας δίδου ἐν μυστικῷ
ῳ σῶμα ἀνθρώπινον· ἐκκρόμενον δὲ ὡς
θεοῦ σῶμα παρ' αὐτοῦ τοῦς λόγους· ἵνα ἵνα καὶ
σὺν ὑοῖος σὺ σαρκώσων, ἀμὲν τῷ πρὸς ἐν φανέ-
ρα καὶ δυσωνύμου ἐπισκῶ, περὶ τῶν ἀνίνως φ-
ρασμένων περὶ τοῦ σωτῆρος σὺ δοκεῖ χίον εἶμα-
χεν· ἀνθρώπινος ἐστὶν ἁρμόζα περὶ αὐ-
τοῦ, τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν. ὁ πτερόμενος, καὶ τὸ-

σύμφωνοι πίστευσιν.

πίστον οὖλα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ τὰ ἴδια
καὶ τὸ σύνηθες τῶν ἀνθρώπων
οὐκ ἀποφαίνεται, ἐγὼ δὲ λέγω περὶ καὶ ὅτι
μοι. καὶ τὸ ὃ ἐκ ἐστὶ καὶ ὃ ἐστὶ μοὶ πρά-
γματα καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἐπίσταται ἐμοὶ
μὴ φάναι. καὶ γὰρ καὶ ταῦτα ἐμοὶ φά-
σκων ἐμνημόνευσε τῶν ἀνθρώπων τοῦκυ-
ρίου. ὡς ἐπειδὴ ἐν μορφῇ θεοῦ ὢν οὐκ ἁρ-
παγμὸν ἡγήσατο θεῷ εἶναι ἴσα ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών. καὶ πτω-
χὸς ὢν ἐπλούτησεν, οὕτως οὖν ὢν
ψυχὴ καὶ πτωχὸς ὢν περὶ τῆς θεότητος ἀν-
θρώπων λόγων, ἃ οἱ καὶ περὶ τῆς ἀναφαινομένου
αὐτοῦ πλουτεῖ καὶ τὰ παναληθῆ. ὅτι δὲ οὐκ
θεωπίνως ἤρηται ταῦτα περὶ τοῦ σωτῆρος,
σαφῶς ἐν τῷ θεοσημεῖα. ὄνειδος γὰρ
ξένος ἐστὶ καὶ τὸ οὐσίαν τῆς ἀμπέλου. τὰ δὲ ψυχὴ
καὶ τὰ ὅμοια οὐσία καὶ οὐχ ἡνωμένα καὶ διαίρεσα
τῆς ἀμπέλου. τὰ δὲ ψυχὴ καὶ τὰ, ὅμοια οὐσία καὶ
οὐχ ἡνωμένα καὶ διαίρεσα τῆς ἀμπέλου ἰδιότητα
ἔχει, καὶ μίαν ἕξιν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν οἶν
ταῦτα ἔχει καὶ ἡ ἄμπελος. ἔστι δὲ ὡς ἓν μὲν ὄνομ-
αὐτὸς ἡ ἄμπελος. ἓν μὲν τὰ μηδὲν ψυχὴ καὶ τὰ.
ἓν δὲ οὖν ὅμοιος ἐστὶν ἡμῖν ὄχλος, καὶ τὸν
αὐτὸν ἡμῖν ἕξιν ἡμῖν οἶν, ἐγὼ καὶ τὰ τοῦ τοκαὶ
ὄχλος ἄλλο χρῖος καὶ τοῦ σίαν τοῦ πρᾶος, ὡς ἐκ καὶ

ὁ ἄμπελος τοῦ κυρίου. φησὶ ἄλλος εἰσὶν ὃ γὸς,
παρ' ὃ ἐστιν ὑμᾶς. καὶ μᾶλλον μείζονος τοῦ πρὸς
ὑμᾶς δηλονότι τοῦ κυρίου, καὶ τοῦ ἀναμένο-
μεν ἐκμονοι. οὐκ ἀφαιρεθήσεται τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ ἀ-
λα ἀναφέρεσθαι τοῦ λόγου, ἀλλ' ἀποδιδοῦς
τῶν ἀνθρώπινων αὐτοῦ παρουσίαν. ἐπὶ καὶ
οὕτως ἁρμόσουσι. ἐγὼ ὁ ἄμπελος. ὑμεῖς τὰ
κλήματα. ὁ πὴρ ὁ γεωργός. ὑμᾶς γὰρ τοῦτο κα
θαίρουσα μαθητὰς ἐστιν. καὶ αὐτοῦ δια-
τοῦ λόγου τοῦ παραμένειν ἐστιν. καὶ ἐν ἐμοὶ καὶ
μου. καὶ ὡς αὐτὸ ἐστὶ τὰ κλήματα ὁ μοῦ σία τῆς
ἀμπέλου, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς, οὕτως ὑμεῖς ὁ μοι-
νῦν τὰ σώματα ἐχοντες τῷ σώματι τοῦ κυρί-
ου τοῦ πλὴν σώματος αὐτοῦ καθαίρουσι. καὶ ἀ-
φῆ καὶ

ὑμῶν. ἵν' οὖν τοῦτο τὸ ἁμάρτημα τῆς σαρκὸς ἐνοῦ
σῶμα τὸ ἡμέτερον ἐκ τῶν παθημάτων ποιήσῃ
καὶ κοινωνοὺς αὐτοὺς περὶ αὐτοῦ κατέστησεν· ἀνοίξ
ας γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ στόμα ἀλόγοις αὐτοῖς ἐλάλησε· διὸ τοῦ
τὸ σῶμα κατὰ τοσοῦτον προέτεινεν ἀνθρώπων.
ἵνα μὴ τὸ πρὶν ἐλάττων ἀνθρώπων φαίνηται.
ἀλλὰ πρὸς ἴσον ἀπὸ τοῦ προσφάτου· καὶ τὸν αὐτῷ πνεῦ
ματος τοῦ καὶ μίου διανοίαν οὐκ ἀπεῖναι τοῦ καὶ
σίου, εἴφησε. τοσοῦτον προέπεσεν ἀνθρώπων
ἀπέχων· οὐδὲ γὰρ ἀγγέλων ὄνομος ἐλάχιστον
οὐδὲ ἓν ὀνόματος, οὐδὲ μορφῆς ἐσχηκὼς
σκληρᾶς, καὶ ἀλλ' ἀθανασίας οὐδὲ ἐκ θεοῦ χάριτι
καὶ τοῦ πνεύματος ἐκφορηγίᾳ. καὶ τὸ λοιπόν, ἀ
πὸ σταυροῦ καὶ μέχρι τῆς βυρσοδεψείου ὀνόματος κα
λυπτόμενον. νῦν δὲ, ὡς παντανθρώπου ἐξ ὑπ
θεν ὀφθέντος αὐτῶν. καὶ οὐ ἐθνικὸν χρη
σιμεύοντα, καὶ οὐ αὐτοῦ τοῦ πρὸ μικροῦ σταυροῦν
ὀνθρώπου πνεύματος ἀφαπτόμενον κοινωνίας
ἁγιασμοῦ, καὶ οὐκ ἐστιν ἄλλως· αὐτὸν ὧν οἰκεί
ου καθαρθῆναι μοῦ σι· οἷον υἱοποιηθὰ αὐθρώπινα
τοῦ ὑοῦ τοῦ πρὸ φωνος, καὶ μεμονωμένως ποίημα
αὐτοῦ, ἀλλὰ οὐ αὐθρώπου πονεῖσθαι τοῦ φανε
ρωθῆναι, μὴ φανεροῦν λόγον ἰσοτιμῆς τοῦ τοῦ οὐ
σιαρχ. ἐφθόνησε τοῦτον ὁμοούσιον ἡμῖν φανερῶν
ἀνθρώπων. πάντως δὲ χρώμενος ἐξαρκῆ αὐτοῖς
ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτος· ἀλλὰ καὶ ὀρθῶς φρονοῦν-

αὐτοῖς-

αὐλαῖς φαίνεται. καὶ λύεται αἱ δὲ αὐλῶν ἐσθῆ-
σαι καλὰ ἱμάτια λέγουσιν. οὐκ ἀμελῶς δὲ αὐλῶν ὑμῖν
ὀξὺς ὦ θεομαχοί. οὐδὲ γὰρ ἁπλῆ ἐστι πρόφασιν
ἀφαιρῶ παρεχόμενος δ' οὐ βέβαιον. ἀλλὰ πρὸς μὲν ἀνάγ-
καν. καὶ ἀφροσύνα δὲ ἀνθρώπου σαθρᾶς ἐπιξύλας
γράφων. ἐκ μηνὸς τοῦ μαρτίου, καὶ ἕως δεκεμ-
βρίου καὶ ἐῶν ἐστὶ οὐδὲν ἀλλότριον. ἵνα λοιπὸν ἀνθρώ-
πινα τοῦ κύριον σκέξας, τρόπον μὲν λέγειν ἐμφανῆς
ὁ λιὸς πβ' ἐστὶν ὁ μεσόμηνος αὐτός. ὥσπερ γὰρ ὅμοιος-
μὸς οὐκ ἔστιν ἄλλος, οὕτως οὐκ ἔστιν ὁ αὐτῶ-
σὺ μᾶλλον μεσόμηνος ὁ πβ', ἀλλ' ὁ λόγος. καὶ ὁ λό-
γος οὐκ ἐστὶν ἄλλο πλὴν μεσόμηνος, ἄλλος ἐστὶν
καὶ θυσία αὐτῶν πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα ἄπερ ἐστὶν
ἢ μᾶς σωματικὴν οὐ μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ δ' ἀνοίγειν τῇ πρὸς ἀφροσύνα καὶ ἀμνήμονίαν
ἔχρηζα. πρὸς δὲ ὑμῶν ἀναίδειαν, ἀκα-
ίρως ἐπιστολὰς ἀπὸ ἐμοῦ γραφούσας
ἀναπίθανοι. ἵνα μωσῆν. ἀφρονίζοι μὲν ἀν-
θρώπου ἀπόλειαν. καὶ ὑπὸ ἐκτρίψῃ πίστεως τοῦ
ὀρθῶς φρονεῖν. ἐκ δὲ μὴ οὕτως καὶ τοῖς ἀ-
μαθέσιν, ἅπερ ἔχει ὑγιαίνουσι νοῦν. ἀλλὰ λογί-
σῶνται καὶ φρονεῖν περὶ τοῦ ἐπιστο-
που. πάντα γὰρ ἐνώπιον τοῖς σωτῆρος σῶν ἐστί. καὶ
ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι ἀεὶ ζῆν νῶσιν. ἐπαγγέλλε-
μαθάνεσθαι τῶν πίστιν ἡμῖν καθοχὴν ἐκκλησί-
πε πβ' καινὰς δοτέον. καὶ χοὶ τὸν τόν-

νῶν πε παθω μένοι, νομίζουσιν εἶναι καὶ τὰ
ὀφθαλμοὺς ἐχειν. καὶ μέγου αἰτίου μένου φῶς, σκότος,
τὸ ὀξυδορκοῦντος, νομίζουσιν εἶναι φῶς. ἀναπεί-
σου καὶ τὰ ἐκείνων ἄλλων ἐπίσοφῶν τοῦ σόφου στό-
μα θέσθαι. καὶ τὸ αἴτιον αὐτῶν πρὸς πλάνα
καὶ ἀπωσίν τῶν αἱρετικῶν. ἐξαὐτῶν μάθοι
τις μαθόντας, οὕτω περὶ τοῦ ἀνθρώπου φρονοῦσι
καὶ γράφουσιν.

Ὅτι προφασίζονται ἑτεροφυεῖς ἁμαρτίας ἐπι-
σολὰς εἶναι αὐτῶν.

Ἰουδᾶ σόσου τοῦ ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τῶν αὐ-
τοῦ τὰ πολλὰ καὶ ξένα τῆς ἀσεβείας μεταπε-
σόντα καὶ πρόφασιν καὶ ἀπολογίαν τοῦ μεμίσθου τοῦ
πρὸς εὐφραίνορα καὶ ἀπωσόμενον καὶ τὰ τῆς αἱρέ-
σεως αὐτοῦ ἐπίσοφα, ἤνικα τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
σίας ἀδελφῶν, φρονοῦντες ὀρθῶς, καὶ ἐρωτᾶν
τας σε ἀπολογίαν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν πῶς ἔχει-
την, ἀπῆλθον ἀφ' ἡμῶν πρῶτον, καὶ καταφρά-
σαν αὐτοῦ παραλῦσαι μεμνημένοι τοῦ σόνυ-
σίου τῶν ἐπισκόπων. καὶ μήνυσαν αὐτῷ
σας, ἐγράφομεν θμοῦ, καὶ τὰ ἐκείνων ἀδελφῶν
ἀξιάξιόντων, καὶ καὶ τὰ τῶν φρονούντων ἐκεῖ-
να. ἐδόκει καὶ ἄρχος κέλσον ἐξεληλυθέναι τῆς ἐκ-
κλησίας. ἵνα καὶ καὶ τὰ ἐκείνου γράμματα ἀπο-
δέξασθαι κέλσου. ἵνα ὅτε ἀσεβείου, καὶ

ἄρχος δὲ τοῦ μεγάλου ἀθανασίου ὑπόθ. τοῦ δὲ σόσου τοῦ ὁμολογητοῦ

Extat apud Athanasium tom. 2 adv. Arian. pag. 345.

τῶν τῶν δὲ γόν τῶν ποίημα καὶ ποίημα γενηθὲν
ἦναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱόν τε
σίφ συμβαῖνον περὶ ὧν ἀφ ἡ ὑπάρχειν αὐτοῦ
καὶ αὐτὸ ἐφ ἑαυτοῦ εὐθὺς αὐτός, καὶ ἐπὶ ἐφ ἑα-
υτὸ ἰδίᾳ ἐλθὸν, ἐκεῖ γε μὲν καὶ δ' πολλοὶ ἄν-
θρωποι θεοὶ λεγόμενοι ἐξ ἀνθρώπων τῶν ἀρχαίων
καὶ γεγονότες. καὶ πῶς αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν
τῶν ἀρχαίων γεγόνασιν. οἷον υἱὸς τοῦ πατρὸς
ἐπὶ σπόρου πορώμενος ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ καὶ ἀ-
τῶν δὲ γόν τῶν ποίημα καὶ ποίημα τὸ γὸν τοῦ
θεοῦ, οὐ γενόμενον μὲν νῦν πρῶτον, ἀλλ' ἐν ἀεὶ
παρὰ πάντων ἀνάγκη καὶ ἐν τῷ ὁδὶ τῶν ἀρχα-
νῶν ἀνθρώπων. ἐπεὶ οἷον ὑ οἱ οὐ τοῦ ἐπιού-
που ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων δ' πολλῶν μόνον ἐφ ἑαυτὸν
ἐφ ἑαυτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, φάσκειν καὶ αὐτὸν μόνον
οὕτως φρονήσαντας ὡς οὐ τοιαῦτ' ἄν οἷόν τε θεὸν
τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄντας ἐκ πάντων. καὶ ἀρχῇ-
μὲν ἀρ' ἐκ φάσκειν καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ
ἀρ' δ' πὸ σκηνῆς ὑποφαίνειν τῶν ἀνθρώπων, τὸν
μόνον δ' πολλοὶ σθαι τὸν οἷον υἱὸν τοῦ θεοῦ
οὐ τοι λεθρεῦσθαι σὺν. οὐ καὶ ὡς φιλονεικοῦν αὐ-
τὸ ἐφ ἑαυτὸν, ἀλλὰ δ' πολλοὺς μόνος περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ-
μορφῆσθαι. ὁ δὲ δ' πολλοὺς μόνος περὶ ὧν ὑπο-
πλεῦσθαι, καὶ ὑ ἐκ ἀρχοῦ ποιῆσ, ὑ λύσαι μὲν πάντ' ὑ-
πο πλωθῆναι ἐμπεσεῖν ἐπικαιρίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ. ἐκεῖνα
δ' καὶ ἀνθρώπου οὐ τοῦ ἀνθρώπους τοὺς ἀρχαίο-

μανίας. ἵνα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἀπολογοῦμενος
ἕτερα φησὶ τελεῖν ἀξιωθῶσιν οὗτοι φέρεσθαι
καὶ ἀπὸ τῆς λέξεως αὐτοῦ παραθῶμεν· γράφει γὰρ
παῦλος, ὅτι οἱ μὲν ἀφρονεῖς, καὶ μόφρονες ἀ-
σίν· ὅστις οὖν ὁ σοφὸς ἀλλ' ἀρίστος τῆς ἐμῆς ἕλλη-
νος ἐξέστη· πρῶτον μὲν οὖν ἐκ τῶν καὶ ἀπολογίας
ἕτερα φησὶν ἐαυτοῦ ἢ ἐπίσκοπος· τοῦτο δὲ λέγειν, ἢ ὅτι
τοὺς ἐμοὺς, φησὶ, δεσμοὺς ἐκτέλεσε· περὶ ὧν ἕτερα
φησὶ καὶ ἀπολογεῖται· σημεῖον δὲ ἴσως καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου
ποιεῖ ἕτερα φησὶν αὐτός· ἀλλ' ἢ ἵνα ἀνθρωπίνως ἀφη-
μένων περὶ τοῦ πυρίου μνησθῇ, οὐκοῦν καὶ τοῦ
τοῦ φῆναι λόγου καὶ σοφίαν ἀποδείκνυται τοῦ πρὸ· ε'
παῦλος δὲ ἐᾶται τοὺς καλοὺς παῦλος αὐτοῦ· ὡς καὶ ὁ χο-
κλέους λέγων παῦλος ἀλλὰ πείσω πλοῦτος αὐτοῦ τὰς
λέξεις· καὶ ὡς καὶ καλῶς σωφρονοῦσα, ἀλλὰ πονηρᾶς
καλοῦντας, ὡς θέλουσι τοὺς τοὺς ἐκ τούτοις ἀπαιδεύ-
τους παῦλος καὶ παρ' ἑαυτοῦ ἀποστόλου διαβάλλουσιν ἐπι-
σκοπάς· ὅστις οὖν καὶ μεμφῆς αὐτοῦ αὐτοῦ ἀποκύψῃ,
ἀγαθοὺς παύλους καὶ παῦλος, οὐκ ἐν ἐκ τοῦ νοῶν,
οὕτως ἕτερα φησὶν ἀλλήλοις καὶ πρὸς ἕκαστον δυνατὸν ὧν
καὶ ἐκ τοῦ ὠφελημένων ἀπάντων, σαῦλα δὲ πα-
ρ' αὐτῶν προφερόμενα τέρατα φύσει· καὶ σαβεθαῖον
μὲν, ἐν ἐμοὶ μὴ ἀναγράπτει· ἐν τοῦτοις δέ, σημεῖ-
ον ὁ κόκκυξ ἐαυτοῦ τὸν ἀσεβῆ πίστιν· φασκόν-
των τοίνυν ἐμῶν φρονᾶν τοῦ θεοῦ εἶναι· οὐκ ἀφ'
ἧν ὅθεν πῦρ· οὐκ ἀφ' ἧν ὁ ὑγρὸς· ἀλλὰ μὴ θεὸς ἦν ἀ-

εἰς τοῦ λόγου. αὐτὸς δὲ ὁ γε οὐ συμφέρειν φησὶν γυμνάζειν· ἀλλ' οὐ πολὺ ὄφελος συμφέρει· οὐ γὰρ ἀεὶ ὠφελεῖ ἐστιν, ἀλλ' ὕστερον ἐπιγίνονται, ὅρα πῶς ἀπορίνεται. ταῦτα μὲν οὖν πάντα τῶν αὐτοῦ ῥητόρων ἐστὶν ἃ περὶ ἡγεμονίας ἐξετάζει, ἢ συλλογίζόμενος σωφροσύνης, ἢ ἐρωτῶν ἐπίσταται, ἢ τοὺς παλαιοὺς ἀπορεῖν ποιῶν ἀλλ' ἐγὼ πρὸς τὸν παλαιὸν περίαυτα ἀμφισβήτησιν. ἀπὸ τοῦ μὲν φιλοσοφεῖν πρὸς ἐμὲ ἦνα, ἐρᾷ φησὶ χρῆσθαι τοιούτοις. οὐ δὲ πρώτῳ ἐπιγράφομαι φιλόσοφος ἐλέγχων ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀφ' ἑτέρου οὕτως οὐ γράφων ὁ τὸ θεῖον συμφῶν πᾶσι. καὶ τοῦτο οἶσθα σὺ τοῖς ἐξῆς ἀφ' οὗ χὶ λόγου οὗτος καὶ σοφίαν καὶ σωφροσύνην. οὐ γὰρ σὺ τούτων ἀμοιρος μὲν ὁ θεός, ἅπαντα δὲ ποιῶν. ἀλλ' ὁ μὲν παρέσαν τοῦ ὄγδοος, ἀλλ' ἐν τοῦ πρὸ ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ μὴ ὀλίγα τὰ χίνοντα περὶ τοῦ αὐτοῦ φασιν. ἀπαύγασμα δέ ὠν φῶτος ἀϊδίου, παντὸς καὶ αὐτὸς ἀϊδίους ἐστίν. οὕτως γὰρ τοῦ φωτὸς, οὐκ ἔχουσι ἐστὶν ἀφ' οὗ ἀπαύγασμα. τοῦτο γὰρ καὶ ὀλίγῳ ἐστὶ τῶν παλαιῶν μάλιστα νοῆσαι καὶ φῶς οὐ σκότους καὶ φωτίζον ἄνθρωπον. πάλιν γὰρ ἐλθωμεν ἐπὶ τὰ παρὰ σοφιστῶν. ἢ ἐστὶν ἡλίου, ἐστὶν αὐγὴ. ἐστὶ δὲ ἡμέρα. ἢ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν ἐξῆς, πολλοῦ γε καὶ παρῆναι ἡλίου. ἢ μὴ οὖν ἀϊδίος ἂν ἦ ἥλιος, ἀπαύγασμα οὐκ ἂν εἴη καὶ ἡμέρα. νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν, ἀφ' ἑαυτοῦ γε ἐστὶν. καὶ

παν μέν ου πάντα. ὅλον μὲν τὸ σαλώνιον ἐστὶ φῶς.
οὐ γὰρ ἐξ ἀμέλους, οὐδὲ λῆξαν πολύ, οὐ νοῦν ἀλώνιζ
προσῆ) καὶ σώζεται αὐτῆ δὲ πάντα σπαργανα, ἀλλ' ἀ-
γρυπνία ἀφελής. προφερόμενον αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὑπὲ-
ρογκος σοφία, ἐπὶ ἡμῶν προσέχωμεν. καθάπερ
γὰρ ὁ ἀφρονέστατος ἂν ὁρῶν τὸν αὐτοῦ ὀφθαλ-
μὸν καὶ ἐπιγινώσκων ἂν ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν
αὐτοῦ πρός· καὶ ὧδε ἐπάξομεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ πρός· αἰώνιος ὁ λόγος ἐστί· φῶς ἐκφωνῶν ὢν· ὃν
γὰρ γνώσεως ἐστὶ καὶ ἡμῶν· ἀφ' ἡμῶν ἁμαρ-
πῶς καὶ ἡμῖν ἦν αἰσθάνεσθαι γνώσεως; ἀλλ' ὁ σὺν ἀμφο-
καὶ ἀφ' ἡμῶν ἀεί· ἅτε παλίν προσλήψεσι λαμπρο φω-
νὸς μὲν οὖν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐστὶν ἀπόρρασμα·
πνεύματος ὁ λόγος· πνεῦμα γὰρ φησὶν ὁ θεός, ἀ-
να λόγως πάλιν ὅτι ἀπεὶς ἦν αἰσθήσεται· ἀλλὰ
γὰρ φησὶν ἐστὶ τοῦ θεοῦ σωτῆρος· καὶ ἐκ τοῦ δε-
ξιοῦ πάλιν ἦν· μόνος ὁ λόγος ἀεὶ ὁ γὰρ ἀεὶ σωτὴρ τῶν·
καὶ τοῦ ὅλος πληρούμενος· καὶ αὐτὸς ἐστὶν αὖ ἐκ-
τοῦ πρὸς· λαῶν, ἀλλ' ἀμφίβολος ἀρνίον, χρῆσαν
ἐκ τοῦ ἐρημωθέντος· ἐπαγγελίας καὶ
πολλαχοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ἐρήσεται, ἀλλ' ἀφ-
γῆ ξένα τοῦτο· ὅλας, ὅρων ἐν ἀὴρ ἐστὶν αὐτοῦ πα-
λαιρεφομένων ὑπὸ νέου θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων, ἀ-
πειρημένου λαλεῖσθαι λόγον ἐκ τοῦ· ἀφ' ὁ θεὸς σαλπὶ
ὢν· καὶ ὁ γὰρ οὐκ πῶς αὐτοῦ ἐστὶν, ἀλλὰ τοῦ-
πρὸς αὐτὸν ὅλος, ἐκ τοῦ γὰρ καὶ ὁ γὰρ· καὶ
σωτῆρ ἐστὶν αὐτῶν ὃς τῷ φωνὴ τοῦ πάντα· ἀφ'

κἀν μόνον ὑπονοήσαντες οἱονοῦν σοὶ λάβῃ φρονεῖν, παλαβέσθω σὺν τῶν περὶ αὐτοῦ τοῖς αὐτῶν ὀνόσοφημίαν· ποία γὰρ κοινωνία τούτοις πρὸς τοῦ μὲν ἀφράντου καὶ ἀγενήτου καὶ ἀγεννήτων καὶ ἀλλὰ τῶν πολλῶν ὀνομάτων· τοῦ δὲ ὄντως ὄντος οὐσίαν ἔστι φῶς, οὐδὲ ἀφεγγὲς μόνον οὐδὲ λόγον τοιοῦτον αἰώνιον πρόσωπόν ἐστιν αὐτῶν τὸ ἀπαύγασμα· οὐ γὰρ ἦν καὶ οὐκ ἦν προφερόμενον αὐτοῦ· καὶ γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἅπαντων ὑπὸ χριστῶν καὶ γόνων ὄντι πρὸ αἰῶνος οὐσίας ὄντος· οὐ πόνομά ἐστι τοῦ γόνου· καὶ πάλιν γόνου λόγου· οὐ πόνομά ἐστι πρὸς δὲ μὲν αἰσθητὰ καὶ μαθητὰ καὶ μεριστὰ τοῦ γόνου τοῦ πρὸς, ἀποφεύγειν καὶ οὐσιῶν τοῦ τοιούτους λόγων· ἐν τῷ δὲ μὲν ἀφωρίσθαι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ λεχθέντων ὀνομάτων ἕνα σου δ' χωρίς ὄν ἐστι καὶ δ' οἱ αἱρεῖν τοῦ πατέρα· πρὸ τοῦ, καὶ πρὶν ἐπάρχειν τοῦ γόνου οὐσιῶσθαι καὶ τοῦτο οὐ τῶν πρὶ· γόνος ἐπάρχων ἢ καὶ πρὸ αἰῶνος προϋπῆρχεν τοῦ πρὸς, πάντως οὖν οὐ τῷ γὰρ προάγειν· φῶς ἀπὸ προσθήκας διάλυμα καὶ πάθεν καὶ σχάλινος ἢ πλὴν ἐφήμερος· ἀστοῦ ἡλιοδοσίνου ὀλίγου ἢ δ' πλειόνων ἡμερῶν ἢ πλειόνων· προσκαλαφικῶν καὶ μάρεσι λῆρος σὺν δ' φράστου ὀνόματος, οὐδὲ γὰρ δ' πόκρισαι τοῦ πρὸς· ἢ μᾶλλον πλείονος προσημερία σκηνῆς τῶν καινωνίαν· οὐδὲ ἔχει σὺν αὐτῷ ἔστι τὸ πνεῦμα, καὶ δὲ τοῦ πνεύματος· καὶ δὲ τοῦ φωτὸς

σωμάτων ἕτερα εἶναι· πῶς οὖν ὁ Ἰούλιος ἀξιώσει
τοῖς ὀνόμασι, μηδὲν διαφέροντα ταῦτα καὶ ἀφωρισ-
μένως ἀλλήλων ὄντα οἶμαι· καὶ μὴν τὸ τῶν ἐπομέ-
νων· οὐ γὰρ μὴ ἀπαξιώσῃς τῶν ἡμετέρων μετα-
σκευάσασθαι τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀπο-
χὴν ἀναφῶλον ἀξιώσῃς μετασκευάσασθαι μηφαχαιούμε-
θα· ἢ ὅτι καὶ ἀντιφασκόντων αὐτῶν ὡς ἑναντίον
ἀλλήλων ἡμῶν ἦναι τὸν ὑγιῆ καὶ μὴ ὅμοιόν σοι τῶ-
πρὸς αὖ τοὺς πάλιν ἐκείνῳ πρὸ τοῦ ἐξετάσαι
τοὺς τοιούτους ἐπιχειρήματα· πῶς ἐκεῖνα
λέγειν καὶ πανταχόθεν ἀσφαλῆ εἶναι· τῶν δὲ
ἄλλων ὁ λέγων πρότερον ἐξεπίτηδες μὴ ἦ τὸν
παραδείγματα· ἐπὶ μὴ λέγοιτο τ' ἐφ' ἑνὸς
μεῖζον· μηδὲ ἕν αὖ πάντων ὑποπάθος· ἢ ἀλλοῖς
ἐναντιοῦσθαι καὶ προσφύσεσι ἐναντίοις χαίρειν, καὶ
πλέον ὄγκῳ ξυλλέγειν περὶ τῶν ἀληθεστέρων τοιοῦτα
προσεπιξενοφωνίζειν μυρία· ἀπιστεῖν καὶ οἰσο-
δήποτε ἐπιχειρήσεσι· ἐν οἷς ἐστὶν καὶ ὁ
προφέρουσιν ἐν ἐμοὶ μαλακίαν καὶ δειλίαν ὡς ὄντι,
ὡς οὐ λέγοντος τοῦ ἀνδρὸς οὗ σίου ἦναι τῶθεν·
ἢ γὰρ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο φιλονικῶ ἐπιθεῖναι· μη-
δαμῶς μοι καὶ ἀπὸ τῶν φίλων γράφων· ἀλλ' ἐν-
νοήσεις μαλακόν τινα καὶ ἐξῆς ἀνοσιουργη-
μάτοις, ἢ ὅτι ἀνοσίας καὶ ἀδίκου ἀπαράσκευον· καὶ γὰρ
ἀνδρεῖον πάντων τὸν παρεσκευασμένον καὶ τοῦτο ὑπὸ
μονομανῶν φιλοσόφων· πάντων τοίνυν τῶν ἐ-

ἱερους ἓναι τῶν λίνων. ὁ λῖνος αὖ θούς ἢ σύλ-
λινα. ἢ μίλτος γονᾶς ἀναιμᾶου ὕπαρχεν εἶ-
ναι, μίλτινα. καὶ τὼν μὴ ἐπίσχωσι πρό-
ἢ τον σύλλας περίσασθαι· οὐκ ἐάω πρὸ σκοπίζειν.
ἢ οὐδὲ αὖ λαὸς λαὸν περὶ μαλακᾶς ἔχον σκέπα-
σιν ἂν ἐπιτηδεῖον ἀνίχρωστον, ὅπερ ἂν οὐ-
περήσω ποιήσων. ὅσα δὲ καὶ μὴ μέμνημαι πρά-
ων ἀπροσθεῖς τῶν οὔπω ἐνδόμοι ὡμαίος. ἢ ἀ-
πορίζης ἀνέλθοι, ἕτερον ἓναι τοῦτ' ἔθελε ζη-
σιν. καὶ παύλως ἐμφύνω μαθέσιν ὅλο φύεις.
καὶ πολαμὸν ἀπὸ πυκνῆς ἴσης ἕτερον καὶ χρῆ-
μα καὶ ὄνομα μὴ ἁφεῖναι. μίλτος γὰρ τὼν πυ-
κνῶν πολαμῶν, μίλτος τοὶ πολαμοὶ πυκνῶν λέγε-
σθαι. καὶ ἀληθὲς ἂν ὕπαρχεν. καὶ τὼν μὴ πυ-
κνῶν οἷον ἁ πρᾶ ἆναι. τοὺς δὲ πολαμοὺς ἓναι ἐκ-
λῆπτι μὴ, ὕδωρ. ἀλλὰ τῶν πολαμῶν καὶ τὰ λοιπὰ
λαμπρὸν ἂν ὁρᾶν περαμικά. ἀλλ' οἷον ἁ ἰῶφλώπαν
ὕπο κρίνονται. τοῖς δὲ οὐ σὺν ἡμαλίοις ἀσω-
θεῖσι καθάπερ λίθοισμα πρόθεν ἐπίχαρον οἷ
μεβάλλην. ὧν οὕτω ἔχες ὧν τῶν ὧν οὐμέων, καὶ
πρὸ σαμῶ κῆς ἐξέπτ' ἴνω σὶν σκομέων, οὐ μόνον,
ἀλλ' ἔα πολαμὸν ὑπεναντία λαλεῖν μέρια τι-
νι καὶ τῶν ἐπὶ χηλουμέων σκλώματα. ἐν δὲ τῶ-
λρὶ λῳ βελαίως φησί. ζωὴ ἐν ξωῆς ἐμονήθη. καὶ ὡς-
περ πολαμὸς ἀπὸ πυκνῆς ἐρέων σις, καὶ ἀπὸ φω-
λὸς ἀορέσουλα περ ὃν φῶς ἀνὴ φθιτλὶς τοὺς ὧν

ἀνούων οὐκανίας καὶ τὸν καλὸν φιόσοφον,
τῶν ὅπου οὐν ὧν οἶον ὑ σιοὺλὰ ἀφοὺφρονῆν.
ἰδὺ γὰρ σῖα ἰούὶων φανερὰς σᾶσαν αὐτοῦσα —
ἢ ἢ ὧν αἴρε αὐν ἰοῖς ἰῶς ἀμυθάς λόγιοις ἰῶ.
μὰ γὰρ οὐ κῶν πρὶν γένεσθαι. καὶ τὸ ὧν πολὺ —
ἰκοὺκῶν· αὐ αιρῆ ἰᾶδ᾽ ὅσ᾽ ὐ πᾶν γὰ σκαλος λό —
γω· καὶ λέγων ὁ ἴδι ἰού ἰου ὅ πῆ οὐκῶν πολὺ λό —
γος. τὸ σχὲ ἐξοὺ κὸν ἰων αὐ ἰῶν αὐ αιρῆ ἐν ἰῷ —
λέγειν ἰοὺ λόγον ἦναι ὡς πο λαμὸν ἀ᾽πὸ πυ ῆ κνὰ
βλα σὸν ἀ᾽πὸ ῥὶ ξης. καὶ λέγειν αν ἀ᾽πὸ τοὺ ζως. πῆ
φῶς ἐὰφωλός. καὶ ξω ὠ ἐὰ ξω ῆς. καὶ ὁμὸ ὰ —
πο φοινί ξαν καὶ σῖ αιρῆν αὐ ἰοὺς ἰοὺ λόγους ἀ᾽πὸ
ἰοῦ θεοῦ· αὐ αιρῆ λέγων αὐ ἰοὺς ἀσῖ αἰρέ ἰοὺ καὶ ἀ —
μᾴ ω ἰον ἰῶ ἰῷ ἀ σκᾶς μοὺ ἀ σκασῦ γμα φα λαιοῦ —
σθαι· ἰὸ δὲ λέγειν αὐ ἰοὺς ἀλλ᾽ ὁ ἰῷ ὐ ἦναι ἰὸν ὑὸὺ ἰῶς —
ἰοῦ πρᾷοὺ σίας, αὐ ἰῶ ἰῷ ὑς παλᾷ χέ μων ὁ μοὺ σῖον
ἦναι ἰοῦ πρᾷ ἰοὺ ὑὸὺ· ἐ φ᾽ ᾧ καὶ θαν κάσαι ἀμ ἰῖς
ἰῶ αὐ αἰ σθαν ἰῶν αὐ ὐ ασ ἐ βῶν, πῶς σῖ ὰν ὐσῖ ὸ
ὅν λέγουσῖ ν ὁ μό σ ξυ ἔ αν ἰῶν ἦναι, λέγον ἰος
ὅ μο ὐ σῖον ἰὸν ὑὸὺ αὐ τ᾽ περι ἔχον ἰαι, ὥ μῶν υ ω
πες περι βόμε ρῶ ἰῶς, ἔρ ὐ πό θῶς γὰ φα ὐσ
ἰῆς σιὼ σ᾽ ὁν ἰὸ ὅ μο ὐ σῖον· ἢ γὰρ σῖ ὰν ὐ σῖ ὸς
ἐ στῖν αὐ ἰοῖς φί λοῖς, μὴ αφ᾽ ἑ λθῶ σαν ἰὰ ἰοῦ —
ὅ μό φρονος· ἢ σχὲ νομί ζουσῖ μὴ ὀ ρθῶς ἀφ᾽ ἁ
πῶς ἰὸν ἰοῦ ἰο λέ γειν ἰα σῖ ὰν ὐσῖ ὸν ἐ θέ λῆ σῖν
ὥς ἰὰ αὐ ἰὰ ἀφ ὁ ρῶν ὧν ἰα μᾶ ἰῖς ἀ᾽ ἰῖ ὁὺ δὲ κπα —

ρμέρους τῶν ἀλλοτρίων φαίνεται. ἀλλὰ πρόκειται
ἄλλας ἐπιστολὰς γράφειν, τοὺς μὲν καθαρω-
τέρας αὐτοῦ ὡς μάλιστα τοῦτο οἰκεῖον τοῦ ἤθους τῶ-
πρέπον, οἷς ἐλέγχειν ἔθος ἁμαρτάνοντας· τοὺς δὲ νομίζον-
τας αὐτοῦ λέγειν τοὺς λόγους παρὰ πολὺ εἶναι, ὅτι-
μὴ οὕτως ὥστε νομίζουσιν ἐφρόντισεν. ἀλλ' ἴσως
γὰρ λέξεως ἕνεκα, οἷς αὐτοῦ τὸ φιλοσόφημα σύγγραμμα πρὸ
τοῦ μόνον σῴζεσθαι. ὅτι μὲν ὁ πάππος ἐξῆν αὐτῷ ὑφ' οὗ ἐγέ-
νετο τοῦτο μαθητὴς καὶ παιδικὰ τοῦ συνουσιάσε-
νος σοφῷ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ πατρὶ καὶ πάππῳ
καὶ ἀνδρὶ θαυμαστῷ γενέσθαι ὑφ' οὗ. ἀναλαβὼν παρὰ τῆς ἡλικί-
θη τραπεζίτης γὰρ τοῖς αὐτοῦ λόγοις τοῖς μὲν ἀφανοῖς
καὶ μικρὰ φροντίζεσθαι φησιν. παρασκευῶν δὲ καὶ τοῦτο
γοῦν σωτήριον εἶναι θαυμάσιον δοκεῖ τῷ σύγγραφεῖ.
εἰκότως καὶ ὁ περὶ σφαίρας τῶν ζητουμένων
προβλήματος, ἵνα καὶ παρὰ λύσῃ ἀλλὰ τῶν δι-
άφορα αὐτοῦ τῷ ἀφορισμῷ τοσαῦτα καὶ
λίαν ὀλίγα καὶ πλῆθος ἁμαρτῆσαι τῆς τοῦ τοιούτου φρονή-
ματος. ἐφησυχάσω καὶ αὐτός. ὅτι τῶν μὲν τοιούτων
ὡς δ' ἔχρῃζε λέγειν ἐξεπίτηδες ἢ πονηρίας ἕνεκα παρα-
δεδόσθαι. τὸ φιλοπόνημα γὰρ τοῦ ἤθους τῷ
σφόδρα σπουδαίῳ εἶναι καὶ πλῆθος ἐξῃτημένων
ἀληθεστέρων. ὃ δὲ τοὐναντίον ἀφανεστέρους
ἀληθεστέρους φέρειν τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀνδρῶδες
πρὸς τοῦ ὄντος ἢ πεφυκότος. ἐκ τοῦ τοιούτου μάλιστα τὸ-
σωματοειδοῦς τοῦ κυρίου συμπαίνεται. ἐξεπιμένων

ἄλλου

σε, τὸ αὐτὸν τῆς θεότητος τοῦ λόγου. ἐν τούτοις γὰρ
καὶ ἡμεῖς ἐσμεν παρὰ τοῦ τούτους ἐποιηκότος,
ὡς καὶ ἐκεῖνος ἀνθρωπος ὁμοούσιον τοῦ πρς. σὺν
βεβαιοῦται. οὐχὰ πλῶς, ἀλλὰ καὶ φρονήσε-
ως καὶ δυνάμεως ἀληθοῦς λέγων. ἀναλόγως
λέξιν ταύτην εὗρον ἐν ταῖς γραφαῖς. ἀλλ' ἐκ
τῶν τῶν γραφῶν τῶν νοῦν σώζοντων, ἐμοῦ.
ὅτι γὰρ οὐκ ἀνθρωπος ὁ ξένος ἀλλ' ἀληθοῦς τοῦ
τοῦ πρς. ὅτι γὰρ οὐκ ἐποίησα οὐδὲ ποιήσω φρο-
νῆσαι γὰρ εἶναι, καὶ γὰρ καὶ ἀγαθὸν ἐστὶ μετρίως
σιν αὐτοῦ, οὕτως ἐν τῷ βιβλίῳ φησίν. ἐ-
άν δὲ τις τῶν σὺν εμοὶ ὄντων, ἐπὶ σὲ τοῦ ἀ-
πάντων ποιητοῦ θεόν καὶ σωτῆρα τὸν ἅπου,
οἰκτίρησε καὶ τοῦ χολέρου, ἵνα σὺν ἐμοὶ πρὸς
πρόφησε αὐτόν. ἐν αὐτῷ γὰρ προσέχα-
πλανᾶται γὰρ τὰ πᾶν πρὸ ποιητῶν, ἐπαγό-
δα. καὶ οὐκ ἐπὶ ἐξὸν ὢν ποιητὴς ἀμφίβιος ὄν-
νυσας ἐμοί. τῶν γὰρ πλάνων τινὰ τῆς τοῦ
πρς προσηγορίας, ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπιγραφόμε-
θα. οὐκ ποιητὴς οὐ πῆμι μόνος ὁ λόγος
ποιητὴς λέγοι. παρ' ἕλλησι γὰρ ποιηταὶ καὶ
τοῦ τῶν καλοῦνται λόγων οἱ σοφοί. καὶ ποιη-
ταὶ δ' ἀπόστολος φησὶ πού. καὶ τῶν ἐπιμαν-
δῶν γὰρ ἀρχηγὸς ἡμᾶς ἐκάστου ποιητὰς θέσθαι
λαι. ὡς φησὶν ὁ θεός. ἐπὶ μὲν τοῦ ποιῆσαι ἡμᾶς
σιν. ἐποίησε σε ἐπὶ ἀνομίαν. ἐξὸν ἀληθῶς

ἀκούουσι λαῶν λαμπὴ θεοῦ λόγου
λόγος· οὐ γὰρ ἂν γραφῇ ἀσεβὴς ἀφανίζεται.
ἰδοὺ γὰρ ποιῶ λως γραφόμενοι παθεῖν σε
οἱ οὐκ ἀσεβῆς ἀφανίζοντες μὴ ἔχοντες μισθὸν
τοῦτο προφασιν παραλογου ὑσίου· φανερῶς μὲν
γὰρ οὐδὲ σαρκὶ ἦναι σοι μαλλον μὴ ὁμολογοῦ-
γου. ἀλλ' ἐλαλεῖθρα πάντα τοὺς ἁγίους
λαοὺ ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ θεοῦ. οὐκ ἐκεῖ
σωφ οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ λαοῦ πρόκειται πρὸς τοῦ θεοῦ ἐκεῖ-
νου ὁ ὄχος προμήνυσα πλαι. τοῦτο οὖν χάριν
σφανῦ οἱ μὴ ἦναι λῶν σοι μαλλον τοῦ γ-
ου σκηνοῖ ποιῶ λῶ. ἀλλὰ πρὸς τοῦ λόγου
τοῦ θεοῦ ἦναι. καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ὡς λίνεσ-
θαι πάντα ἀνθρ. ὅτι ποιῶ λῶ ἦ πο τοῦ θεοῦ
τοῦ ζῶ, σῶμα τοῦτο σοι κῦ λῶς λ' πολλοῦ μυσ-
τὸ. μὴ δὲ ὡς ἐπὶ χάριμον ἦναι τοῦ χόγου.
ἡμῆ πλάσας γὰρ ποιῶ λῶ φησί, σῶμα λῶ σαρ κῦ-
ξ λαβεῖν ἐμὴ λῶ οὖσαν ἀνθρ. ὅλος· ἡ δὲ
καὶ περὶ τοῦ λόγου λῖς ὑπονοήσῃ τοῦ φ. χ. λ. ξ-
θαι. οὐ γὰρ ἐκ περιπαν ἀνθρ. οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀ-
κουσαι· ἔως γὰρ οὐ ποιήσαι μα φρονῶ τοῦ λό-
γου καὶ ποιῶ λῶ, ἀλλὰ πρὸς τοῦ θεοῦ ἀνθρ-
πω, καὶ ἐξ ἐπάγο μῆς ἦ πο ποιῶ λῶ τοῦ θεοῦ
σῶμα τοῦ μυσ περὶ τοῦ σῶ. ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἀπολομένα αθαι ἀνθρ. ἀκοὴ γὰρ
λῶν ἐ σῶν ὅλον μυ ἐ λλη νωκλῶ ὅτι σοφ|

φασί· καὶ οἱ πρὸς ἑαυτοὺς οὐλας τῶν ἱερείων λό-
γων· ὃ δὲ θφα γραφή, καὶ τῶν δ' πολυφθόγγων
καὶ λόγων ποιητὰς ἢ μαῦ σὺν γραφεύς· ποιητὰς γὰ-
νου καὶ περίοδος καὶ σύνταγμα σώματος ἑνὸς· ὡ-
ς ἐκ παντὸς χάους τὸν κόσμον γένεσθαι καὶ
δεῖ ποίημα· ἑαυτὸν δὲ λέγει θεῖον τῆς ἀφθαρσί-
ας καὶ πολλῶν ἀποδημιῶσι· καὶ γὰρ δὴ καὶ τῆς ἀ-
φθαρσίας μετὰ σώματος ὑπονοήσαι καὶ ὡς
οὕτως χάους ὁς· σώζειν δ' ὑγὸς τῶ πρί· ὡς καὶ
ἀνόμαλα σωθῆναι ἀλλήλοις· καὶ δὲ πράγμα-
τος πλῆθος ἀλλήλων οἰκεῖσθαι· καὶ μὴ ἀφ' ἑαυ-
σωθῆναι τὸν ὑγὸν τῶ πρί· ἀφ' οὗ δὲ μένειν δ' ὑγὸς ἐξε-
μένου, καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ ἁρπαθῆναι καὶ οἱ πόνοι ἀν-
τῶ σωθῆναι· ὥσπερ καὶ ἐπάνω φθὼ πῶ τοῦ τοιούτ-
νου· ἀλλὰ τὸν μαθὼ καὶ μὴ μονευσίωι τῶν πρό-
σθεν ἁρμῆ μέσου· καὶ ὁ θεὸς ἀγονόστου ἐκ πίστιν
ὀφθῶ· μόνον γάρ, οὐ γὰρ ἦν ὅλως ὁ θεὸς οὐκ ὢν πλή-
καὶ πάλιν, ὅτι μὴ θεὸς ἀληθείας ἐστὶ φῶς· οὐ γὰρ
ἐξ ἑαυτοῦ, οὐδὲ χῆξον πολὺ, οὐκ ὢν ἀληθείας
πρόσωπα καὶ σώματι αὐτῶ τὸ ἀπάγασμα
αὐτὰρ χον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πρόφερόμενον αὐτοῦ,
ἐκπλήρωμα δὲ ἐναλόσωμον ὑποδῆναι γενέ-
σθαι αὐτὸν καὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ παραδόξα καὶ δὲ
τῆς πνῆς καὶ τοῦ πολεμοῦ καὶ τῆς μίξεως καὶ
τοῦ βλασοῦ καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀμείδος,
καὶ ἀφ' ὧν ἀφῆκε τοὺς χείρους καὶ χους τὰν αὐ καθρί-

λοῦσιν καὶ ἀλλήλοις. ἐπεὶ δὲ πρὸ τοῦ οἰκείοις ἐστὶν
ἰδίοις καὶ ὁ ἄγγος, καὶ τοῦτο συμπεφόρηκεν ἐν-
ωλαῖον καὶ ἴδιον ὑγιεινοῦ διαίτης καὶ προσήθη-
σιν, ὡς ἀφ' οὗ λόγος σύνεστιν ἰατρὸς τοῦ πρὸς ἀλλή-
λους μὲν ἐστὶν ὁ αὐτῷ θεωρῶν λόγος. οὐ τοσοῦτον δὲ
ξένος μὲν ἰατρὸς τοῦ πρὸς οὐσίαν. καὶ ἔτι νοσεῖ
μόνον ἀνθρώπου λόγος. καὶ οὐκ ἔστιν καὶ ἀφύσιν
καὶ ἀκτῆνος ἰδιώτου γένος. καὶ ἀθεσίαν ἔχει-
ν καὶ καὶ ἀνδρὸς γένος ὑγρὸν ἕτερον. καὶ ἰσοδύνα
μον, οὐχὶ παρὰ τοῖς φύσει οἷον ὡς καὶ ἐν τούτοις
ἔχων ὅλως ἀξιοῦ τοῦ ὑγιεινοῦ οἷον. ὅρα καὶ ἐν τῶ πε-
ρὶ τοῦ ἴσον πίστιν τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ πῶς καὶ
κεῖται ταῖς τοιαύταις ἀρχῆς καὶ νοήσεως. χρά-
φῃ γὰρ ἐν κεῖσθαι πρὸ βίβλῳ, οὕτως. πρόφ-
ρηται μὲν οὖν, ὅτι τῶν γνωθῶν ἀπόν-
των ἐστὶν ὁ βίος. πολλαχοῦ ὑπαὶ τοῦ πρόκει-
μένου ὁ γένος ἀνακεφαλαίωσις. ἀπορήσαι γὰρ
νοῦν, λόγος. καὶ ὡς ἀπαίτησιν ὧν ἔφην ἀπόκρι-
σιν ἀσώματος ἐξοχὴν εἶναι, ἕτερος γένους
μένος τοῦ ἐν καρδίᾳ λόγου, ὃ σὺν ἐμοὶ νοητοῖς
προσπεσῶν. ὅλως γὰρ, ἐλέγομεν πρὸ πέντε.
καὶ ἔστιν οἷος ὢν. ὅτι δὲ ἐξέπλωπρο πεφθείς, καὶ
φέρεται πάντα χοῦ. καὶ οὕτως ἐστὶν ἐκ ἀέρος
ὢν ἐκ ἀλλήλων, ἕτερος ὢν θαλάσσου. καὶ ἐν ἐστὶν
ἀνθρώπου. οὕτω γὰρ ὁ πῦρ καὶ ὁ ὑγρὸς, εἰ καὶ ἀ-
λλήλοις ἐλάχθησαν ἐν. ἀνθρώπῳ βίβλῳ,

οὕτως. ὡς γὰρ ὁ ὑπερέχων νοῦς ἐξελὼν μὲν τὰ περὶ αὐτοῦ τοῦτον μόνον ὡς ἔφην ὁ τῆς φήμης ἐξηγεύξατο λόγος ἀγαθόν· καὶ ἔστιν ἑνὰ ἕκαστος ἕκαστος θαυμάσιον ὅσον καὶ τοῦτο πρὸς μηχανὴν ἀναχωρῆσαι τόπου· ὅμως, ἐν τῷ παρόντι· ὅτε, ἐπὶ τῆς γῆς πάντως καὶ τοῦ σώματος οἰκῶν καὶ κινούμενος οὐ μόνῳ σύνεστιν· οὐδὲ ἔστιν οὐδὲ νοῦς ἄλογος· οὐδὲ ἄνους ὅλος· ἀλλὰ νοῦς ποιᾷ τοῦ λόγου ἐναντίως φανείς, καὶ ὅλος ὅλῳ σύνεστι τοῦ νοῦν ἔχοντος ὅλος· μὴ ὅμως νοῦς ἔστιν οἷον λόγος ἐγκείμενος νοῦς ἔστιν· ὅτε λόγος νοῦς πρὸ σοφίας· καὶ μεθέξαι μὲν ὁ νοῦς ἀεὶ τοῦ λόγου· ὅτε λόγος τοῦ νοῦ ἀεὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀναφανείς ἐν μέσῳ κεῖται· καὶ οὕτως ὁ νοῦς σὺν τοῦ λόγου τῶν ἀνομοίων ψυχῆς ἐνίσχυσεν, οὐ ναστὸν τῷ λόγῳ· καὶ ἔστιν οἷον ὅμως πῦρ ὁ νοῦς, τοῦ λόγου ὢν ἐφ' ἑαυτοῦ· ὅτε καθάπερ γὸς ὅλος τοῦ νοῦ· προεκφαίνουμεν, δ' ἀνώ ἄλου, δ' μὲν ὅτε ἔξωθεν ποθὲν σωφρονῶ γιγνόμενος. βλαστάσας σὺν ἀπ' αὐτοῦ· οὕτως ὅπερ καὶ μέγιστον καὶ καθόλου νοῦς· πρῶτον τοῦ γὰρ λόγου ἑρμηνεία ἄγγελος ἐστὶν ἑαυτοῦ, ἔχει· τοῦ ἐστὶν ὑπουπνεύσαντος πολὺ ἄρρος, ἢ φανέντος οὐ πλανεύσαντος ὀρθῶς. οὐ γὰρ ἔστιν ὡς νοήσας καλεῖ ὅτε ὅλος ὁ σοῦ λογισμὸς τοῦ πιστοῦ· ἀλλὰ παύλως καὶ αὐτοῦ ὡσπερεὶ ἐχοι ὁρᾶ σὺν τοῦ πρὸς

τὰ ἀλ.

τῶν ἁγίων πατέρων. χρισομένους γὰρ αὐτοὺς τῇ
χάριτι καὶ τοὺς λαοὺς χρίσουσι φρονοῦντας ὀρθῶς
ὡς αὐτὸς ὁ κύριος προφήτην. ἁγίασμά σου ἔσονται, καὶ
ὑμᾶς οἰκοδόμους ἐρεῖ· ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε·
λαὸς θεράπων ὅλος φρονήσει τὸν ὑποκείμενον
τοῖς ἄρχουσι χρηματίσουσι λαοῖς καὶ ὅλοι
κληθήσονται. χρηματίσουσι τοῦ ἀμπελῶνος καὶ τοῦ
μοσχεύματος τοῦ παρθένου καὶ τὴν γῆν τὴν νέαν καὶ ἄνω
ὅλοι κληθήσονται καὶ οὐκέτι ἐπὶ τοῦ γεγενῆσθαι
τοῦ ὄνειδος καὶ τὴν ζωὴν τῆς οὐσίας εἶναι τοιαύτην
καὶ τὸ ἀγήρων, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν κόσμον. τοῦ-
τῆς τῆς γῆς καὶ τοῦ πολιτεύματος. καὶ
γὰρ ἐκλῆς διαφορᾶς νοεῖσθαι πῶς ἐκ τῆς
μιᾶς καὶ τοῦ παντὸς μίας. λαὸν λαοῦ, ὡς τῆς εὐσεβοῦς
πίστεως βούλεται λόγος ἡμᾶς. καὶ οἱ πολλαὶ
πολιτεῖαι, εἶναι φοβοῦσιν, ἀπερ καὶ αὐτοὶ
τοῦτον ἐφρόνησαν. πίστις γὰρ καὶ ἐλπὶς ἐκ τῶν
αὐτοῦ πάντων ἡ τοιαύτη πίστις. οὐχὶ μὴν
ἄρθρος καὶ πίνοι ἀνελεῖ τοὺς λόγους ὁ τοιοῦτος
τρόπος ἀληθεύειν καὶ φύσει λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ ὅλως
ἀπὸ ξενοῦ τοῦ λόγου ἀπὸ τοῦ πρὸς. ὅλως, τοῦτον
καὶ αὐτὸ αἴρει τοῦ τῆς τοῦ πρὸς οὐσίας αὐτοῦ ἔχειν
τοιαύτης. ὡσεὶ γὰρ ὁ λόγος πρὸς τοῦ νοῦς καὶ πρὸς
λαὸς πρὸς τὸν πατέρα, ἀκολούθως ἂν εἴη ἄν. καὶ
ἀπὸ ξενοῦ τοῦ λόγου τῆς σωτηρίας. τοῦτο πολε-
μεῖ καὶ τὸν πατέρα μισεῖσθαι καὶ τὴν χάριν οἰκε-

λῆν, ἢ τὸν πολλὰ μόνον ἐν ἱερῷ οὐσίου ἀπὸν πρὸς
τὸν πατρὸν, καὶ ξένον τὸν ὕδωρ σκέξαι, ἢ τὸ —
ἀπαύ νασμα τὸ καθαρὸν ἐκ λῆνα πὸ τοῦ φωτὸς,
καὶ ἀπὸν ἐξὶ ἱερᾶς οὐσίας φύσιν τὸ ἀπαύ νασ —
μα καὶ τὸ ἀφθόν. ὁ γὰρ ἰοὶ οὗτος καὶ ἀνδύνα —
θρώπινον ἐζωνὲ ξὶ φανήσεται. ἀπὸ ἀπὸ —
αἱρεῖται ἀῶν τα δὲ ὄντ ἢ φὺ σὶς, καὶ τὸ τοῦ τον
ὑὸν ἡμα ἰόν, καὶ ἐκ τὰ ἀρχον τὶς ἐ ἴ τοι π"
φρονᾶ ἴων, καὶ τὰ σὶον ὑ σὶον σὶδ βαλλέ ἴω. ἀ —
λλ' καὶ καῖ μον ἐν τοῦ τον ἀῶν τοῦ θαν μαζέ ἴω
τῶν τὰ τοῦ λόγου λευκό ἴτα. καὶ ἐν τῆ πὶ στεως
ὀφθό ἴτα. ὁ δὲ τὸν ἀπὸ τὸν μαν ἴαν ἀφθονέ ἴον —
τος, ἄλλον φύ ναι τὸν ἀν τῶ θεῶ λόγον, καὶ ἄλλον
περὶ οὗ φησὶν ἰωάννης, ἀν αρ χὴ ἦν ὁ λόγος. καὶ
ἄλλην μὲν τὸ σὶαν σοφὶαν φύ ναι ἀν τῶ θεῶ, καὶ
ἄλλην δὲ περὶ ἧς φησὶν ὁ παῦλος. ἐν θεοῦ σο φὶα —
κὶς καὶ θεοῦ σοφία. πάλιν ὁ σὶον ὑ σὶος αὐ —
θὶς αλαι, καὶ σὶαβά λλη τὸν τὸν αὐτὸν κε —
κοσ μη κό α ὃ φα πα λὶν πως ἀν τῶ σὺν ἱερο βὶ —
βλί ῳ καὶ φ φ περὶ τοῦ τον τῶ τον. ἀν αρ χὴ ἦν ὁ —
λό γος. ἄλλου κω ὁ λόγος ὁ τοῦ λόγου προ κύ με —
νος. ἦν γὰρ ὁ λόγος πρὸς τὸν θεὸν. σοφία κε —
κλὴ ται ὁ ἐκ. οὐ κω οὖν σοφία ὁ τῶν σοφὶαν
αὐτὰς; ἐ γὼ λαφ ἡ μῶν φησὶν, ἡ πρὸ τὸ χαρὶν.
ἄλλ' ἔφα ἐ στὶν ὁ ἐκ. εὐ λο γη τὸς ὁ ἀφησὶν ὁ θε —
ὸς τῆς ἀλη θείας. σὺ λαῦ θα καὶ σαβ βά τὶον καὶ

ἀφαν ἀνάγκη καὶ ἀληθινὰς αἱρε-
σεις ἴσας ἀναιρεθήσεσθαι αὐτοῖν. οὐ γὰρ λό-
γου πρός. οὐ γὰρ ποιήσει ἐτέρως τοῦ πρός. ἀ-
λλ' ἴδιον τῆς οὐσίας αὐτοῦ γίνεσθαι πάσιν
τὸ αὐτὸ πρός ὅπερ εἰθὼν λόγος. οὐ γὰρ παλιν
ἐκ πολλῶν ἡ ἕνωσις οὐδὲν λόγος. ἀλλὰ μόνος
ἐστὶ τοῦ πρός τινός. ἀληθινὸς καὶ φύσει γνήσιος
ὁ καὶ νῷ ἀναλυθεὶς καὶ αἱρέ-
σεως ὢν ἐξαιρετοῦ. οὐ κοινὴ σοφία καὶ ἀληθὴς
ἐστὶν ὁ πρός. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλης σοφίας σύνδεσμος.
ἀλλὰ μόνος οὗτος ἐστὶ σοφοῦ καὶ πάσῃ ποιότητι
τοῦ πρός. καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐγγίνεται ἀληθῶν
γνησίων καὶ ποιητικὰς οὐσίας. σοφῶν τοῦ γινώ-
σκεσθαι. μόνον γὰρ τοῦτο οἰκεῖον τοῦ θεοῦ λόγου καὶ
σοφοῦ οὐσίας. ἀνθ' ὧν τοῦ σοφοῦ πίστις. ὅλη
γὰρ ἐν τῷ ἐπίστασθαι ἀνθρώπων φαμέν. εἶδέ-
ναι. οὐδὲ μὴν καὶ πάσα ζῆν σοι καὶ ἀφορμὴ
ἀεὶ τοῦ πλησίον πρὸς τὸ θεῖναι. τοῦτο ἀφ' ἑαυτῆς μη-
κέτι αἰσθάνεσθαι καὶ ἀπὸ καλοῦ ἐπὶ πονηρὸν
οὐ παραλλάξαι. ἐν παντὶ γὰρ καὶ καθ' ἕκαστον
οὗτος ἐστὶν ὁ τρόπος. ἡ ἐπιστήμη ἀνθρώπων ἐστὶ σοφοσύ-
νην. καὶ τὸ αἴρεσιν ἀνθρώπων ἐστὶ μεγίστην. οὐ-
κοῦν δ' ἀπὸ τούτων σκέπτεσθαι καὶ ἡ πρὸς ἄφρο-
νας καὶ δειλὸν ἐπίστασις. καὶ φαύλη γνῶσις
νοῦ. ἀλλὰ καὶ τοῦ μονομάχου τρόπου ἀφῶσα πά-
θος τοῦ τοῦ. τὸ γὰρ καὶ ἡ ἀπορία ἀνθρώπου σκέπτεσθαι

ει· καὶ ἔστιν ἀληθὴς τοῦτος ὁ λόγος πιθανὸς πρὸς αὐτὰ τὰ πρώτης ὁδοῦ ἐλλείψεως. ὥστε τὸν βουλόμενον ἀκριβῶς σκέψασθαι τοὺς τοιούτους, καὶ ἀπὸ τῶν συνηθῶν τὴν θεόλεκτον τοῦ λόγου ποιᾶσθαι τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ λόγος καὶ σοφία καὶ τὸ ἀμήν ἐστιν οὗτος, καὶ ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν· ἵνα μὴ τὰ μεγάλα καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς μεγάλα παρ' ἐξηγοῦμενοι ἐπᾶνοι, ὑπὸ φαντασίας ἀναγκάζοντες φιλονεικίας ἕνεκα τῶν ἰδίων αὐτὰ προϊσχνεῖσθαι, ἀκούσωσιν ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν· καὶ ὅτε μὲν ὥρα κύριος, ὅτε ὥρα μαθητοῦ πρὸς. ἀλλὰ τὰ αὐθρωπίνως ἡμῖν μεμιμημένα περὶ τοῦ σωτῆρος πρὸ ἐδάφους ὡς ἂν ὁ λόγος ποιήσειεν. οἷα ἐστὶ τὸ πεινῶν· τὸ πιεῖν· καὶ ὅτι ἀπέκτεινε· καὶ ὅτι ἠγάπησε· καὶ πεπόνθειν. ὅσα γὰρ αὐτὰ τὰ πρὸς ἀλήθειαν, τοσαῦτα καὶ ὁ πατὴρ μεμίμηται αὐθρώπως. αὐτάρκειαν γὰρ ἀπεκτᾶτο τοῦ περιόντος λιμοῦ, ἵνα καὶ κυριακὸν. καὶ τὸ μεμονωμένον αὐτοῦ, ἵνα τὸν ἐπαναγαγῃ. καὶ αὖ τὸν ἵνα τοῦ ἵνα τὸν σῴσῃ. τὰ δὲ ἄλλα αὖ μεμιμημένα τῶν ὁδελλίων ὧν ἐκτήσατο ἡμῶν σῴσιν. ὅτι ἕτερος ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ ἕτερος ὁ ἐπαναγαγών. καὶ ἄλλος ὁ ἀπεκτάνας, καὶ ἕτερος ὁ ἐμὲ ὠφελῶν. ὁδὸς γὰρ ἀπὸ ξενούσης τὸν υἱὸν ἀπὸ τοῦ πατρὸς μεμιμημένα τῶν ἀνθρώπων σῶμα ὡς ἀληθῶς ἐφάρεσε λέγειν

ται περὶ αὐτοῦ. ξένα γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀλλότρια τῶν ἐν τῷ θεῷ. οὐδὲν τοῦτο κοινὸν, ἀπαθὲς ὑλικῆς φύσεως μυστικῆς οὔσης, κἂν τοσοῦτον ὅσον ἐν ὕλῃ αὐτὸ φησὶν ὁ λόγος σαρξ. καὶ τοι καὶ ἀλλότριος καὶ ἀπάτορος αὐτὸς τοῦ πρὸς ὃ μόνος οἶδεν αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ μόνος αὐτὸς πατὴρ τοῦ. καὶ αὐτὸς ὥρμα πρὸς αὐτὸ πατὴρ τοῦ. καὶ γὰρ ὑπὸς ἐστὶν ἀεὶ, αὐτὸς ἀεὶ πατὴρ ἔχει τὰ πρὸς αὐτοῦ λεγόμενα. ἵνα σαρξ ὑπὸς ὃ μὲν οὐκ ἦν μου, ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἦν ἐστὶν τὰ σῶμα. τοι αὐτὸς ὑλικὸς οἰκονομίας οὔσης, τὰ ἀλλότρια οὐκ ἐλευθέρως τὰ ἀδελφικός. ὅτι καὶ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὁ μὲν ὅλως σαρξ ἀπὸ τοῦ τοῦτο τοῦτο μου ὁ καὶ τὰ αὐτὰ λέγουσι καὶ προσάπτων τῷ πρὸ. οὕτω σὺν ἐλεύσεται, καὶ ἀπόδος τοι πάντα καὶ περὶ ἡμῶν τοῦ χόρτου θεότητος ἐστὶ μόνου ἀγίου ἀξία. ὅλιλόνος καὶ σωφρόνου καὶ δικαίου. ἀπαύστατα ἀεὶ ἀφ' αὐτῆς. ἀνάπαυσις γὰρ καὶ ἐν ταῦτα τὰ πάντα νοῦν. ὅτι τοῦ λόγου καὶ σοφίας οὔσης, ἓν καὶ πολὺ ταὐτότητα. καὶ ἀπαγόμενα τοιοῦτος, ἓν καὶ τοῦτο, καὶ οὕτως ἓν καὶ τὸν ὑὸν καὶ τὸν πρὸ ἐν. ταῦτα ἀγονύστιος φωνῆς, ἐν μὲν τε. καὶ ἀνεπιφανοις μὲν, ἀδελφίου ἐφ' ἑαυτοῦ. ἐν τούτοις δὲ, τὸ ἀφ' ἀνὴ καὶ ἄρρενοι καὶ πατὴρ τε. καὶ γὰρ ὡς πρὸ ἀνάπαυσις ἀδελφίου τὰ αὐθρώπινα τοῦτο ὕδωρ, οὐ τοιοῦτος

πρὸς τοὺς ἀφορμαίους, οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν πί-
νων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν σπουδαίων τῶν τῶν θεολήπτου
λόγων ποιεῖσθαι χρὴ τοὺς καλῶς ἐλέγχους·
ἵνα μὴ καὶ οὗτοι λάσιοι ἀπὸ τοσούτων μαχεσθέντες περὶ τοῦ
κυρίου παρεξηγούμενοι, νομίσωσι τοιοῦτον εἶναι
τὸν λόγον, οἷον ἐσμὲν ἡμεῖς οἱ αὐθρωποι, καὶ λοιδο-
ρεῖσθαι ἀλλήλοις ἐν τῇ ἀντιλήψει μανίαν. ἀποχρῆσθαι
οὖν καὶ οὗτοι περὶ τῆς θεολήπτου, καλαγωγοῦσαν
αὐτοὺς ἐν τῶν παθῶν αἰσθήσεις. ἐυσυλλόκριτον δέ μα-
θοῦσα ὅτι ὁλόμορφος ἐξεμύετο, σχίσμα μηδὲ
λοι πόνηροι καὶ αὐτοὶ τὰ αὐθρώπινα, καὶ τὰ τῆς θε-
όληπτου πάσχοντα. τοῦτων δὲ οὕτως οὕτως, καὶ
οὐδὲν ὑποδεέστερον τοῦ ἐπὶ σωτῆρος ἐξωθεῖσθαι
ἡμᾶς ἀπὸ βοῦς, ἵνα μὴ σωσιβοῦς ἀλλοι πόρρω τοῦ ἀφορ-
μαίου. ἵνα δὲ καὶ ἐλεγχθέντες ἀπὸ
τοῦτων καλαχθέντες. ἀνάμιγμα δὲ αὐτοὺς εὐ-
πρεσύνας ἀπὸ τοῦ θεμελίου τῶν ἀποστόλων,
καὶ ἐνδεδεμένους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς, ξύ-
λῃ τὸ ἐν σῷ καὶ μὴ κύριος σκόλοψ, καλαχθέν-
τες ἀλλοὶ πὸν τῶν πρώτων. ἀλλοῦ σὰς αὐτοῖς ἐλλιπέ-
στερον καὶ βέλτιον σωτῆρι φανῆναι. καλὰ-
γνώσθη γὰρ ἡ αἵρεσις παρὰ παύλων. ἢ καὶ
ὁρᾶ περὶ τοῦ σκανδάλου ἀλλοὶ πὸν φθέγγεται.
αὐτὸς γὰρ μόνος ἐστὶν αὐτοῖς σύμφωνος. καὶ
πλοῦτος, αὐτὸς ἐστὶν αὐτοῖς δικαιοσύνη
ἀποβαλόντων. ὡς οὖν ἐλλιπὲς τοῦτο ὂν ὁ σκάνδα-

λος ἐστὶ καθημᾶς χριστιανούς ὀνομάσαι
καὶ μὴ μᾶλλον Ἑλληνίζοντας. ἵνα μὴ μόνον
χριστιανοὶ ὦμεν, ἀλλὰ καὶ Ἑλληνικοὶ καλῶ-
μεν. ἢ μὴ ἀφελεῖ μᾶλλον ἢ βλάπτει ταῦτα. καὶ ὧδε μὲν
ἐπινοήσαι δ' οἷός τε ἂν εἴη τις· ἐκεῖνο δὲ —
λίθος ἐστὶν ἀπίθανος. τοῦτο γὰρ αὐτοὺς μὲν ὠφελεῖ — λϛ
σαι. ἡμᾶς δὲ οὐδὲν πρὸς παίδων τῶν σχολαίω-
μένων οὕτως ἔχειν:—

περὶ τῆς παιδείας καὶ ὑποκρίσεως τῶν Ἑλ-
ληνικῶν, καὶ πῶς μεταχειριστέον —
αὐτοῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιτήδειοι τοὺς ἡμε-
τέρους παῖδας αὐτοῖς:—

Πρῶτα μὲν ὅσα ὕλης καὶ σωματικῆς μᾶλλον ἢ ψυχῆς χρεί-
ας ὦσιν ἕνεκα τὴν τούτων παῖδας παρασκευὴν ἔχειν
ἐπιτήδεια ξένα, ἆρα τὰ μὲν ἧττον ἀφθάρτως ἔχει —
σιν. ἢ θεὸς γὰρ ὥσπερ φησίν, οὐχ ἵνα κρί-
νῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐ-
τοῦ· ἔστι δὲ μεταβολὴ πάντων αὐτοῦ καὶ τούτου καθα-
ρώτατα τῆς ἁμαρτίας. ὅτι καὶ περὶ τῶν πρὸς
ἡμᾶς μαχομένων οὐ παρεῖκεν ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ —
καὶ μᾶλλον προφήτας. ἵν' ἐπὶ τοῦτο ἐκεῖνα πα-
ραμυθήσηται, ἐν οἷς θαυμάσιός τις ἀπολύ-
σεως τρόπος ἐμφαίνεται. ἐκεῖνα δὲ ἁπλούστερα καὶ ἀκε-
κράσθαι φήσαι. καὶ ὡσαύτως οἱ σωματικὰ μεγα-

τα καὶ τὰ ἔργα τα, ὥστε πολλὰ ἂν εὑρεῖν ἀδύνατα λόγῳ καὶ
λόγους ἐλέγχειν λόγους. — Ὁ δὲ πρόβλημα ὑμῖν τὰ μὲν μοι
ὑμῖν δ' ποιεῖ θεῖναι θύματα δοῦναι καὶ χαρίσασθαι —
τὸν παρόντα λόγον, πολλὰ καὶ ὑπὲρ ἑνὸς ἔστι· οὐρα —
νίου γὰρ πολιτείας λόγος καὶ πολιτῶν μίξις καὶ
τὰ δαιμόνων· ὧν τοίνυν σοὶ μὲν καὶ τὸ ὑπὲρ παν —
δαρίσασθαι καὶ ἐξαίρετον περὶ τοῦ σωτῆρος ποιῆ —
σαι, καὶ αὖ τοῦ τοῦδε λόγου, καὶ σωφρονᾶ πνεύμα —
τος θείου. ὃ δὲ ἐγὼ ὧν αὖ δίκαια ἐπιμελῶς
ἐπιδεῖξαι πρὸς ἐμαυτὸν καὶ μὴ κατ' ἄλλον τρόπον —
ποιεῖν ὑμῶν ὁ δ' βολὸς φθονοῦν ἐπὶ τοῖς βόθρου —
τοις ὑμῖν φαθοῖς μυοκλύοις περιέξαλαξεν —
τῶν γὰρ πάσαι τὰς ὑμᾶς τοῦ λόγου σωτήρια —
τα. διὰ τοῦτο γοῦν, ὥσπερ διὰ παμμίχια
τὰ μαθήματα σοφιζόμενον ἂν ὑμῖν διὰ τὴν προ —
φρύσεως ἐλεγχόν. β ἐπεὶ καὶ μὴ ἴσῃ ὑμᾶς
παιδοῦσι. πολλοὶ γὰρ ἐλθόντες ἐπὶ τῶν τοῦ —
παλαίου λόγου θέσεις ἐγὼ φημὶ καὶ ὁ καιρὸς ἡμῖν
μὲ. καὶ πρὸς ὑμᾶς πλανήσου σοὶ μὴ πορευθῆναι
ὅπου ἂν τῶν· μὴ τὰ δ' ἐπιδεῖξαι σοὶ δοκοῦσιν
ὑμῖν ὁ λόγος· ὥστε μὴ ἂν τῶν φαινομένων ἂν —
παλαῖα θαι, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παλαῖα θαυμα —
σιώτερα ἀλλ' ἀκριβῆ τῆς τοῦδε νῦν —
μαλλον ἐπιδεῖξαι. ἐπεὶ γὰρ ὅλως ἐστὶ μὴ σοι τοῖς
ὁ τῆς παιδείας εὑρεῖν τοῖς καὶ μέγας σοφιστὴς
ὁ σὶ δ' βολος, μόνον δὲ φανόμενος, βαλὲ

παρὰ πάντων ὡς ὀφείλ. ὡς σφάλλων. ὡς λεγ.
ξωμεν τινὰς ἀφ' ἑαυτῶν καινοποιεῖν.
σφαλοῦνται, ὅτι μὴ ἐξ αὐτοῦ. ὑπομιμνήσκει καὶ
αὐτούς. τοῦτο παρὰ πάντων ἀπονέμα σοφοῦ —
μενον ὑπομιμνήσκειν πάντως γάρ. ἵνα σω —
ζώσας τὰς φαντασίας τοὺς λοιποὺς διανοήθη —
μας, λοιπὸν τούτοις περὶ πάντα ὁμοπαθῶς. καὶ ὡ —
σπερ ἂν εἴ τις ἀνθρώπους ἀποδύσαι θέλων
ἄλλο μέν τινας ἀπὸ τῶν ἱματίων τῶν γυ —
μνῶν ὑπομιμνήσκοι λαβὼν ἐν χερσὶν ὅτι, καὶ
τοῦτο τοὺς γυμνοὺς ἀπὸ τῶν ἱματίων. καίτοι τὸν
ἀπαγαγόντα αὐτοὺς μαινόμενον, ἀποκτείνοι,
τὸν αὐτὸν τρόπον ὄντα καὶ τοῦτον καίτοι —
νόσου ὄντα βλάβος. οὐκοῦν μὴ ἀφῶμεν παρ —
ῳσίαν, φόβῳ τινὶ, τὸν ἀφ' ἡμῶν ἀληθαν —
ρωπίαν τῶν ἀνθρώπων, ὑπομιμνήσκειν μὲν,
καὶ ἡμᾶς τὰς φαντασίας. τοῦτο δ' ἴσως τοὺς ἀ —
πολαύσαι τοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀνωφελοῦς. —
οὐ γὰρ καὶ ἡμῶν ἕνεκα πάντες· οὐδὲ δ' ὅλα
λαχεῖν, ἀλλὰ ὑπομιμνήσκειν μὲν δὲ τοῦ θεοῦ
ῥᾴδιον δὲ. τοῦτο δ' οὐκ ἀνάγκη αὐτῶν παρα —
σχεῖν. οὕτω καὶ τῶν κύνα δεῖ τοῦ ἵππου ὑπὲρ βα —
λεῖν πάντας αὐτοῦ, ὑπομιμνήσκειν μὲν, φι —
λανθρωπίαν. οὐδὲ ἀναγκὲς βλασφημεῖν θεὸν
θεόν. οὐ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὁ σκληρὸς δεῖ ἕνε —
κα φαντασίας ὑπὸ πάντων. καὶ οὐ —

γου ἐ μαζου ἀρ τοῦ ἰ σχύον τῆς μα μίας βοή θου.
παλαμηδ ὅπως ἀ παλαίσας τὸν πρῶ τον ἄνθρω —
που ἀ σκάλα μ. μαίνομέ σας ἀ ἐ ξαῦ νον ὕπερ ἀ —
γί ους ἐ χθρ μὲ ἀ πλοῦ πάν τας, ἐν ἡ ἀκε λο
θρα σιω δέ μενος καὶ λέ γων τῶν ἀ ποὺ με ἐ —
νων ὅ λων πολλὰ λή ξο μαι τῆς ἰ ώ νος σί —
ου. καὶ ὥρ μαζα λαμπρύ νω ἀ ά, ἀρ ῶ.
καὶ οὐ κή ξιν ὅς σ' ἀ φῶ ξε λόμ μ, ἢ ἀπλή —
πτη μοι. ὁ λε ξὶ δὴς ἐ πὶ σὶ μωνι δὴς ἀ φαν
ἐ χθρὸ ἐ χθρὸς τῆς αὐ θρω πίνης ἀ ποκ μὰς
αὐ τοῦ, μόνη θὰς δ' ἀ πὸ λῦ σαι τὸ ὑπὸ —
τοῦ φρουροῦ μέ νου σώ μα, τὸ κολ ὸ τῶν ἀ ποκ —
μὴν ἐ πὶ τῆς Μό λυνος κα λαχμά σθη ν,
λοι πὸν ἐ ξε ταῦ νον, καὶ σὲ ταῦ νων παί ξε λαν,
καὶ ὑπὸ παι σὶ ων ὡς ε ρου θί ου ὑπερή φα — γὴν
νος. παι σὶ ου γὰρ νῦν νυ κτὸς ἀ ρχο μέ νης δ' ἀπὸ
σκο τε ινῶν λυ χνῶν, κλα ῖον δ' ἀ πὸ λυ σαν
τες ἐ ῦαν. καὶ παύ ε σθ' ἱκε τεύ ον τες ὀρ θῶς
πρὸς τὸν θ̄ν̄, σα λοῦ σὶ τὸν ἀ πόν. θυ σιν τοῦ θρύ —
λου μου ε παν ωλῶν νυ φε λῶν. ἀν αβή σο μαι ἐ —
σο μαι ὁ μοιος ἀ ῶν ὑ μῖν. οὕ τω μὲν σῶ —
ζη με ἀ τὴν ἐμὴν ε ὐ κλε ᾶ. ὅ μως δέ, ἐ πεὶ
τοι μᾶ πάλιν ὁ ἀ γὼν ἐ στὶ λος, ἐκ μαθ ε ῖν
ἔλε γε; ἀλλ' ἐ γὼ σοὶ ἐ γκω μι ά ζω μᾶ λον. ὁ —
λαὸς ὑπὸ τῶν τόσ ων κα κῶν ἐν τῷ με τώ που
φορ μένων. καὶ σὺ μὲ τέ χου δ' ἀ πο στρέ φε ται

λελαπανομένος καὶ καλημελούς. καὶ γὰρ
ὡς ὁ φίλος ἔφη, μεθαρμοσάμενος ἄν τις
ἀγαθὸν φωνὴν, ἀλλοῖα ἂν καὶ οἷα ἐξαγάγοι τῶν
παρεσκευασμένων. πεπαύσεσθαι γὰρ ὁ λιμὸς καὶ ἡ
γαστὴρ ἐξ οὐρανοῦ ἔνα μελίξηλον ἡμᾶς πα-
ρὰ πατρὸς παρεκάλουν. ἀνάθεμα λοιδορίαν. ἐ-
δώδη καὶ πάλιν τὸ τῆς ὀνυμφίου φωνῆς ὄρος, καὶ
λαλῆσαι ὑπομένειν ἔναρθρα ἀγαλματοποιὸν ἀνθρώ-
ων, ἀλλὰ καὶ μόρφωσις αὐτοῦ τὰ νοήματα
λα, οἷα δὴ μεθαρμόσαι τὰ ὑπὸ τοῦ πνεύμα
τος ἡδέως αὐτὸν ἀφημένα. τῶν δὲ ἁμαρτωλῶν
ἕνεκεν θεός. ἵνα λοιπὸν ὀνομάσῃ τὰ ὀνόματα
τὰ μουσικὰ ὁ χόρδαιος ὄφις ἐκ τοῦ καλοῦ
ἁμαρτωλοῦ. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῶν ἀληθῶν
λέγων, ἀξιόπιστος ἐκείνου παντοῦ γέγονε. καὶ
τοῦτο, ἵνα ξενικὸν ἥδιον φθέγγοιτο μᾶλλον τῶ-
ν ἐν τῷ παραδείσῳ πρὸς ταῦτα αὐτοῦ κα-
κοτεχνίαν. ἦλθεν ἐξεπιτηδὲς αὐτοῦ ὁ κύριος. πρῶτον
μὲν, ἐν τῷ ὄρει, ὀνειροπολοῦντα τὸν πλοῦ-
τόφρονα καὶ ἀπόλεμον καὶ ἀπόλεμον ὄφιν τὸν
ἐκεῖνον ὁ σωτὴρ, καὶ ἐλέγχων, οὐ μὴν τῶν ἀγίων
λιθοξεστῶν, ἀλλὰ σαλπιστὴν ἂν ἐκεῖνον παραδέξων ἐν-
τῷ λιμένι ὑπανεπόπτου σαλπιστοῦ πλήρω-
θέντα γὰρ τοῦ θεοῦ σου προσκυνήσεις καὶ αὐ-
τῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ ὁ τὴν λιμνὰ ξουσαν
ἀπὸ τῶν μυκημάτων ἐ φιμώσας τοῦ ῥαπισμοῦ τῶν

γὰρ ἀληθὴς ὁ παρὰ τῶν λεγόμενον, καὶ οὐκ ἀ-
ληθὲς ὃν τὸ ὀλίγιστον λέγει, ὅπερ οὐ φίλον τοῦ θε-
οῦ· ἀλλ' οὐ μὴ θελήσει σὺν ἀναθάφ τοῦ ζόναλος λέ-
γειν θαν προφέρεσθαι· καὶ καλίζασα εἰς πά-
νων· ἵνα μὴ προφασίζηται λόγους ἐπὶ μίξαν τὸ
ὁ ἴδιον θέλημα τῆς καμίας ἐπὶ σωφρονοῖ
τοῦτο καθ' ἡδονοῖ τοῖς ἀνθρώποις· οἷα δοῦ τὸ
δὲ τὸ αὐτὸς ἡνείχετο οἱ αὐτὰ λαλούντων αὐ-
τῶν, δὲ τὸ ἢ μᾶς ἀναγκάσθαι τῶν τοιούτων
βουλόμενος παρήνεσε· οἷ ἀν τοῦ μὴ προ-
σὺ λαλεῖν δ' πὸ τῶν ψευδοπροφητῶν· οἵ-
τινες ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς ἀνενόημα σίσφο-
βά των· ἐ σωθεν δὲ ἐστὶ λύκοι ἁρπαγες· οἷα
δὲ τῶν ἔργων δ' ποσόλων· μὴ παν λίπνευμα-
πίστευε· τοιοῦτος γὰρ ὁ τρόπος τῆς ἀνίκει-
μένης ἀνεμ μᾶς ἐστί· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τῶν
αἱρέσεων σύμβολήματα τὸ χαύνης· πρὸ ἀρ-
χὴν καὶ σκληρὸς ἐπὶ νόμος ἐ χουσα τοὺ ἐ-
ξαρ χῆς γὰρ πέντε καὶ μισὸ μέσου ἀνθρώ πο
πλόνους· καὶ τὸ σὺν τοῖς σὰ βο λον· καὶ ἀκρῶ-
νομένη δ' τοῦ τοῦ μείσου τὸ ὄνομα προφέρει,
ὑπο κρίνεται δ' μα τοῦ· καὶ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα
προφέρει, ὑπο κρίνεται δ' μα τοῦ· καὶ ὃ —
πὲρ πᾶν ὄνομα δ' τοῦ σωτῆρος· τῆς γὰρ τῶν
γραφῶν λέξεως περι βάλλεται· καὶ λέγε —
μὸν, τὰ ῥήματα· καὶ πληρεῖ τὸν ἀνθρώπον·

οὐκ ἀν καὶ τοῦτο μᾶλλον, ἢ ἐκ τοῦ ὑπὲρ ἐπιστήμονι εἶναι ἢ ἐκ τοῦ ἐπὶ πᾶσιν ὡς ἐν ὅλῳ τινὶ σωματικῷ ἀθρόως παρεῖναι καὶ ἀπολείπειν ἑαυτῶν παραφρόνων. ἐπεὶ πόθεν μᾶλλον τοῦτο τῷ νῦν ἢ τῷ τότε ἐναργὲς ἦν ἀρνουμένοις τὸν νόμον. ἐν γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὰ νῦν καὶ τοῖς παλαιοῖς μᾶρτυρεῖ οἱ τοιοῦτον ἀρνοῦμενοι λαὸς, πῶς ὁ μοχθηρὸς οὐ λάξ ἐπαίεται. σαλὸς γὰρ δ' ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ λίαν μόνον. ὁ προφητικὸς δὲ λόγος τῶν προφητῶν ἀπόδειξιν φανερὰν ἔχει. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλέγχειν ἔχειν ἀξιοῖ φανερούς. ὅλως δὲ καὶ ἡ στήλη μαρτυροῦσα περὶ αὐτοῦ. πῶς οὖν ὁ μοχθηρὸς οὗτος οὐ λοιπὸν καὶ ἐρεῖ ναὶ λέγεται περὶ αὐτοῦ γραφή; οὐ γὰρ ἐγράφη μοι σῶς καὶ οἱ προφῆται, τοῦτον εὑρηκέναι χρὴ νουθετηταί. τί οὖν ἀδόκητον καὶ οἷς ὄνομος μὴ σε δοκεῖν τοὺς προφήτας, ὃ γὰρ τοῦ νόμου σεσωσμένος, αὐτὸς μεταφρασάτω τὸν νόμον καὶ προφήτας ἐπὶ τὴν στήλην. ὡς ἔστι τοῦτο αὐτὸν εἶναι τὸν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν. καὶ τὸν ἀρνούμενον θαλάττιον αὐτῶν, ἀφανῆ θαλάττιον καὶ τὸ ἐξ ἄγρας. τί οὖν καὶ Ἰουδαίοις χρὴ τὸν τῶν παλαιῶν μὴ πεπωκότα τοῦτο ἐξαιρεῖσθαι προσδοκᾶν. ἀναφ ἐπίστευον τοῖς μωσέως ῥήμασιν, ἐπίστευσαν ἂν τοῖς τοῦ κυρίου ῥήμασι· πε-

παρ' ἐμοὶ ἀληθεύεις τ. καὶ πάσας ἴσα καὶ
κοινῇ γὰρ ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσι φάος ἴσον. ἀλ'
ὁ μὲν παρὼν ἔχων πάσαν πρὸς ἑαυτὸν αὐ-
θέντης καὶ τόλμαν περὶ ὧν ἐπράσσεν ἐκάστη
καὶ πῶν, ἀπόνως ἂν γὰρ ὀφθαλμοὶ σύνοιδεν θη- ἐν
σαν ἀλλήλαις. εἰ δὲ νοῦν ἔχουσι πρᾶοι, τὸν
παρόντα πίστιν φέρουσαν ἀληθῆ λόγου. ὁ μὲν οὖν
πιστὸς καὶ τοῦ εἶναι μὲν χίον καθιστὰς, ἔχων
χαρίσματα τοῦ σοφιστὴν ἀνὰ πᾶν καὶ τὶ καὶ,
καὶ ἐπὶ τῶν πλέονα νοῦν ἐσχηκότας εἶναι τοῦτ' ἐν-
τῇ πίστει σοι πιθανὸς ἔσται μὲν ὁ ὁρῶν καὶ ὀφθαλ-
μός, ἀπὸ τῆς τούτων ἀπὸ τῆς ὀπτασίας μόνων. ὁ δὲ
ἄπλους ὡς ὁρᾷ πον καὶ μὴ καθαρὰ ὀφθαλ-
μὸς ὁ τοιοῦτος ἀλλὰ τόλμα δηλόνοτι πῶν, κἀκεῖ
τῶν σοι ἀπαντησόντων, εὐθὺς ὅπου σύρεται αὖθις
ἐπαίνων μεθοδείας. σοὶ δὲ τοῦ λοιποῦ ἔστω καὶ
σὸν μᾶλλον ἔχειν ἀθλητὰς ἀνδρείους χαρίσματα
ὀφθαλμοῦ πνεύματος τῶν ἐνδόξων γῆν ὤσομεν
καὶ ἀλλήλων ἀναστροφήν. μόνας μὲν
δὲ προβάλλειν μόνας οὐ προσλαβεῖν ἀθλη-
φίλους. καὶ τῆς αὐτῆς πίστεως αὖ. πο-
λὺ δὲ μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ βεβαίωσις περὶ τοῦ-
των ἐπεξεργάσασθαι. πολυπραγμοσύ-
νῃ τῶν ἀπορρήτων ἃ δ' οὐ βέβαια καὶ ἃ μὴ προφρο-
σύνῃ φαίνεται. καὶ ὀφθαλμίαν ἂν ἄλλων δ' ἀπὸ
ἀλλήλων πάντως ἴσα. ἐπεὶ οὐκ ἂν θέλα ἐκ-

φὴ πάντων ἐξεῖναι ἀπαντᾶν αὐτοῖς καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι τοῖς βουλομένοις· τὰ δὲ πολλὰ περὶ τούτων γινόμενα μεθύοντας καὶ σκώπτοντας ἀλλήλους καὶ τοῖς θεραπόντων ἀκολούθοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἅπασι συμβαίνοντα ἐπιδείκνυσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐνόμιζον εἶναι τὸ τοιοῦτο ἀστεῖον καὶ ἐλευθέριον, ἐκ τῶν ἐπῶν ἔστιν ἰδεῖν, ἃ τοῖς ἀνδράσιν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐνεποίουν οἱ ποιηταί, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις καὶ σώφροσιν ἀνδράσιν ἐνίοτε σκώπτοντας καὶ παίζοντας καὶ μεθύοντας ἐποίησαν· καὶ θαυμάζουσιν ἐπὶ τούτοις ἀνθρώπους ὄντας καὶ ἀνθρωπίνως ἐπιτηδεύοντας. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ πολὺ τῶν μερῶν τούτων, ἵνα μὴ λίαν ἀφεστάναι δοκῶμεν τοῦ παρόντος λόγου τοῦ περὶ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. οἱ γὰρ οὕτως ἀγαθοὶ καὶ τοσοῦτον τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀνθρώπων ἐξαίρετοι καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς μισθὸν ἀξιόλογον ἔχοντες, εἰ μὴ ἐν τοιούτοις ἦσαν, ἀλλ' ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἐγένοντο, οὐδὲν ἂν ἐδόκουν καὶ τῶν ἐπαίνων οὐδενὸς εἶναι φίλοι καὶ ἀξιοι. ὁ δὲ τοῦ θεοσεβεστάτου βασιλέως πανσοφίνου φιλανθρωπότατος, ὁ τοῦ παρὰ πᾶσιν ἀοιδοῦ θρυλλοῦσιν ἐν ἀθλίοις ἐν ὠδαῖς. καὶ γὰρ τοῦτο ποιοῦσι, μιμεῖσθαι πειρᾶσθαι μὲν, παντελῶς δὲ οὐδὲ ὀλίγων μέρεσιν ἀξιοῦσιν ἀφικνεῖσθαι ὡς ἔμοιγε φαίνεται. ἐπὸς μὲν, ἵνα καὶ ὑμῶν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅσοι πάνυ μὲν τοῦ ἀρχαίου πανσοφίνου

μέαν. λαν θάναν τοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἀφ' ἑαυ-
φρονοῦντες. ἕτερον δ' ἐστὶ τὰ τρέφοντες,
οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστὶν ἡ ἀναπνοή· σύνθετον γάρ
σωμά ἐστιν ἐξ ἀνομοιομερῶν. καὶ τῶν μὲν θᾶττον ἐστὶν
τῶν καὶ τὰ τῆς ἀφῆς ἀπρόσιτα τοῖς ζῴοις.
ἀλλὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἐκλείπειν
καὶ καθεύδειν, καὶ τῶν ἐγρηγορέναι. ἀνάγ-
κη ἐπίσης ἀναπαύεσθαι, τρεφομένου τῆς συνεχοῦς
ἀναθυμιάσεως πίσσα παραπλήσιος τῆς οἴνου με-
νεῖ πῆς στομάχου. καὶ ἀεὶ δεῖ πίνειν ἐκ τοῦ ἐσθίειν
πεφανερῶσθαι, καὶ μᾶλλον μεγάλους ἀφ-
ῥαγμούς, ἐξ ὧν ἀνάγκη τοὺς καθεύδειν, ἐ-
πιλαμβάνεσθαι καὶ τὰ ἀφ' οὗ τρέφεται. ἵνα
μὴ ὡς καὶ τὰ ἄλλα ὧν ὁρίζεται καὶ καθ' αὑτὰ
τρέφεται. νῦν δὲ τοῦτο μέν, ὃ τοιοῦτόν ἐστιν ὡς-
τε ἀναπνοῆς ἄφθονος, ὑπὲρ ἀνάγκην φωνίζον-
τας. οὐκ ἀναπνοὴ γὰρ ὑπομένουσα μέχρι τοῦ-
τοῦ, ἀλλὰ πάντα τὰ ἀφῆς καὶ ἁπτὰ ἐστιν, καὶ τρο-
φοῦσιν καὶ πρὸς τοῦτ' ἐστιν. οὐ γὰρ ἔστι
μόνως τρέφεσθαι καὶ λόγος ὁρίζεται, καὶ
τρέφεται ἐπιδιορθοῦντα ἀλλὰ παρέχεται, τὰ
δ' ἕτερον ποιοῦσιν, ἀναπληροῦσιν, τῶν
πρώτων. προϊόντων ἀπὸ τῆς ἀπρόσεως καθ' ὧν ἐ-
κεῖνοι μεταλαμβάνει καὶ ἁπτόμενον. καὶ τὸ
καὶ δ' οὗ τρέφουσιν, οὐ καθ' ὅσον φθορὰν ἔ-
χουσιν τρέφουσιν καθὸ πρόσφατον. ἀλλὰ μᾶ-

μον παίζουσες, καὶ ἐζήτησεν τοῦτο τοιοῦτος πρὸς
τὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. ἵνα ἐν τῶσι ἀπέμπε-
σθαι αὐτὸς εἰς πόλεις, καὶ μὲν ἀπὸ τῶν λαῶν
τὰ πρὸς τὸ λέγεσθαι περὶ τοῦτο ποιήσωσι. πρε-
σβύτου δὲ τοῦ καὶ μυρίου ἀθανάτου χρόνου αὐ-
τοῖ. καὶ λαβόντες ὡς ἀσεβοῦντες, ἐζήτουν ἀπο-
ρῶν ἐπιτρέψαι τῶν αἱρεσιῶν ὡς γραφῶν ἂν
ἐχούσαν νομὴν παντὸς χοῦ. πάντα γοῦν
κίνου οἱ καὶ λαγάπλου σὺς καὶ οὐδὲν τῶ τοῖς ἐ-
σων τῶν ἀρνοῦντας. καὶ ἐνίων τοῦ γὰρ ὡς τοῖς λαῖς
σία θύσας τὰ φοῦλες, σὺν ἐς χόμενοι καὶ αὐ-
τοῖ, πρὸ σοσιοῦντας περὶ πίστεως τὰ φην. ἵνα
καὶ σὺ τοῦτο μὲ χωλαμᾶ μου καὶ ἀριθμὸν ὀφεί-
σωσιν. ὁ δὲ μὴ παῖς ἐζήρων, ἀλλὰ παῖδῶν τῶν
τὰ αὐτῶν ἐμβάλλεται. ἢ γὰρ ἐθάρσουν οὖν ἐ-
ρα φου πρὸ ἐρόις, οὐκαὶ σὺ ἐρὰ τὰ φὴ
ἐξήτουν. οὐσὲ πάλιν δ' φέυλες ἐπᾶνας τῶν νῶν
ἐ' τὰ φου, ἅπερ παντῶς ταῦτα μὲ λήσαν τες,
πάλιν δ' μὰ ξου σὶν. ἐ' αὐ ὁ λόγος πάνυ παρεί-
θη χρόνος. καὶ προφάσιν τὰ ῥωσὶ τοῦ σὺν ἡ-
θως δὲ σὶν ἐπὶ βου χύμεν. τὸ δ' ἐγὰρ ὅ' τὰν ἐ-
πὶ βου χύσω σὶς καὶ χίζασθος τοῖ σῶν τὰς
περὶ πίστεως τὰ φην. ἵνα ὧν ὁ πιλάτος ἐνί-
κα τὸ τὰς τᾶρας, οὕτως καὶ οὗ τοι τὰ φάντες.
δ' παν τὰ νῶσὶ τοὺς τὸ τὸν χῖς ἐν σεβοῦντας.
καὶ ἵνα ὡς περὶ πίστεως ὁρίζουσες, δ' ξωσις

ὡς πολλοὺς ἔπον, φεύγειν τὸ τῆς ἐλπίδος
ἔμπλεον μα. ἀλλ' οὐδὲ λαθεῖν, οὐδὲ φυγεῖν δυνήσον —
ται· ἔσωθεν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἀπολοῦνται, ἐαυτῶν δὲ
καὶ μόνον φονεύσουσι· καὶ οὐκ ἀνήκεστα μὲν οὐχὶ δὲ ἐλεγ —
χουσιν αὐτοὺς ἀπολεῖσθαι, ἀλλ' ἐαυτοὺς ὡς ἕκα —
στοι καθ' ἑαυτοὺς πολλῶν τοῦ ὑπεναντίου νικᾶ —
σαι ἔμελλον, λύσις μία ἐκ τοῦ ἔμπαλιν.
διὰ τοῦτο οὖν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν διὰ μα —
χοποιοῦνται. ἀδηλον ἔτι νοεῖν ἐμοὶ δοκεῖν. μᾶ —
λλον δὲ φανερὰν ἐν ἐπίστασιν καὶ μανοφρο —
σύνην. πάσχουσι γὰρ τοῦτο καὶ οἱ πόλεως.
ἐπὴν γὰρ ἐκ θεοῦ ἀπειλήφασι ἀπόλειαν, καὶ θεὸν
ἐκ ἀναγέτων ἐννοίαν ἐκ δίκην ἀφαιρεῖ
σαν καὶ χάριν, ὑπὸ τοσαύτης ἀλόγου μεμηνότες,
ὑπ' ἀλλήλων πάσχουσιν ἀνοήτων. διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς,
πολέμιοι, καὶ τοῖς πᾶσι καὶ μάλιστα σφίσιν
ἐκ τῆς μεταβολῆς, ἀλλοῖα ἀλλαχῇ φρονοῦσι.
μόνον ἵνα τοὺς χρόνους μὴ διαλάθωσιν ἃ δια
πράττουσι χείρους μᾶλλον, τοὺς αὐτοὺς πλανῶντες.
τίς οὖν ὁ μάχεσθαι μέλλων περὶ ἀληθείας ἐκ
τούτων ἀναφανήσεται θεός; τίς χάριν φονέας
αὐτοὺς οὐκ ἀποστραφήσεται σπανίως; τίς οὐ —
καὶ πάλαι μισεῖ τὴν τούτων αὐτῶν; ὀλίγου γοῦν
ὄντως δυναστεύσουν, θέλουσι δὲ ἐαυτῶν ὑπ —
ερβάλλειν μανίᾳ. τάκεῖ αὐτῶν σύμπτω —
μάτα ἀνωμολογήσατο κινούμενα, καὶ ὑπὸ τῶν

τὸν μὲν οὖν ἐξουλόμενον μᾶλλον, βίαιον ἦν ἀνθρώπων
κεῖνον ἀποφαίνειν καὶ κατάφατον σιώπαν. καὶ ἄνθρω-
ποι δ' ἂν τόσων μορφὴν ἠχρίσαντ' ἀφέσθαι
ἀχθέντες παρ' ἀλλήλων περὶ ξύγκριον, ἐκεῖνο
σὺν ὀρίζειν περὶ πίστεως. καὶ φάλον ἐκ ὑπεύ-
θυνον εἶναι κρίνεσθαι, κρίναν ὧδ' ἐπὶ περὶ καὶ ἀφ-
ἐπὶ μέρους σι καὶ αὖ λοι καὶ ρίαν σοι οὖ αἰ λίαν
πίστεύεσθαι θέλον ἐκ. σὺ μὲν δὲ σῶν πίστεύο-
σι γνάσκον ἐκ. λὶς γὰρ οὖ κοῖσιν ὅλιδ' ἀλλων
ἀρφοῦ καν ἰαν, σκοῦν σὸ κρυβὸ ὁ πνίκασολί-
ης, ὅπαλαι ποτ' αὖ μὲν καθαιρεθῆς, ἐ σὲ χθη
πρὸ αὖ τῶν. προεβλήθη σαν δὲ κακόμισος
ὄνυν σὺ λαο σίκαιά, καὶ κεῖνος δ' ἀπὸ κε πος
καὶ πρὸ αὖ τοῦ στέφανος καὶ θεὸ σωρος ὁ σὺν ῥα-
κλέα. καὶ γὰρ καὶ πρό ἕτερον ἀπὸ τοῦ πρεσβύ-
τέρου καθαιρεθέν ἐκ, ὕστερον δὲ νία λῶν ἀπο-
βᾶσαν ἐκβλήθησαν ἐπὶ σκοπον σοι. οὗτος δὲ
καὶ οὐ δ' ἄλλος, οἱ ἵνες καὶ τῶν ἀρχικῶν ἕνεκα ἕτεροι
παρὰ ἀρφοῦ καλημένθησαν. ἀπὸ μὲν ὃς κὲ καὶ
πάλαι φίλος καὶ καφμὲν ος οἱ πρὸς δοσαν ἀποβᾶ-
σαν ἐκ καὶ μοῖ λαι οι. οὗτοι κακόσων, καὶ ἐν τῷ
καθ' ὁ σφόδρα κακῶς ἐκ μὲν μὴ μαλκοσκόπου
καθαιρεθῆναι. ἐὺς θεὸς ἐκ ὀνυν ἐν ἀποβάσ-
σας δὲ φίλος δ' ἐκ καὶ κερκυνίος καὶ εὐδ' ἐκιος καὶ
βασίλεος σὺν ἕτεροι τῶν ἀποβάσ' ὀνλος, ἐκ-

τοῦτο προσήχθησαν· περὶ γὰρ τῶν νεῶν, καὶ ὑποσχέσ-
καὶ τοῦ λεγομένου ἀξίου λίθου, καὶ ἐπιπλόου τοῦ —
ὕπο κρίτου, περὶ τοῦ ἀφηλέγχη. φανερὸν πᾶς —
σίν ἐστιν, πῶς, καὶ σὰ ποίας ἀσφαλείας καὶ πα —
ραλήψεως ἐχθρῶν καὶ οὗτοι προσεβλήθησαν, ὑπο —
κρίνασθαι μὴ παραλῶσι πίστεως ἐ
πίσκοπον ὀφθοδόξου κορυφαίας· ὅτι καὶ
οὗτοι· καὶ τοι ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς μονα τηρίου —
ντες, καὶ μὴ γινώσκομενοι παρὰ τῶν λαῶν, ὅ' —
μως διὰ τῶν λεχθέντων ἐπραγματεύσαντο ἐ —
ν τοῖς τοῦ ὀνόματος ἐπίσκοπον· διὰ τοῦτο τοιοῦ
καὶ γνώριμον ἀπὸ τῆς πατρίδος λίνα
χίθωσαμεν, θέλουσι νῦν ἀπὸ σῆς χειρός,
ὑμᾶς· ἀλλ' οὐδὲ περὶ τούτου χάριν ἦν· φη —
μὶ γὰρ ἐν τοῖς μετρίοις ἐξ τοῦτο εἶναι, ὅτι —
δὲ χωρὶς οὗτος χρίσεως ἐστιν, ἀλλὰ καὶ —
μον τὰ τῶν ἐλλιπόντων ἐξήλωσεν ἀ'σωμα.
καὶ τὸν τρόπον ἐστὶ δὴ μίσος ὅτι καὶ τοι οὗ —
τον ἀνοσίου οὕτως ἀσεβοῦντα, ὥστε καὶ —
κῆν, ἀφ' παίξωσι φονεύσι σώματα θεῶν.
λα γὰρ πλέον· ἤσαν σε, καὶ οὐδὲ ὅ'χως οἱ —
δε τοῦ ἴδιον λῆς ἀνοσίας πίστεως. ἐκφύναι μὲν
σῶν τοι ἄλλα μυρία σῶλας καὶ τὰ λῆς ἀληθείας.
ὅτε γὰρ μὴ τούτων εἵνεκα χρεὼν ἦν παῦσαι, καὶ
μυρίαι πᾶσι ὧν εἰκὸς ἦν ἐξ ἰσχὺς ἐπιχθῆναι,
καὶ λαν θάνειν ὡς χρὴ σε καὶ χαι, διὰ τοῦ δο

παράκλῆσιν καὶ σὰρξ ὑμῶν ἀπαλάθω. καὶ σὰρξ
ὑμῶν φαγεῖν παρέλθω. ἀλλὰ καλὸν ὡς ἰουδαίοις
δοκεῖν εἰ τὶ βεβρώκει σωματικὰ τῆς ἀληθείας τὸν πι-
στεύοντα, παντὸς ξυλοκόπου καὶ ἁλιεῖ ὑμῖν καὶ —
λέγων ἕκαστος ἂν ἐκ πρώτων πίστιν, ὡς καὶ οἱ ἐ-
ντεῦθεν ἀναστάντες ὑπέμνησαν γράψαν-
τες, μὴ ἂν ἀφελῶν καὶ ἀπ' αὐτῶν τῆς κακο-
λογίας ἐπιγραφόντων. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν
γραφῶν λέξας γράφοντι, μὴ ἀναγκάζων γρα-
φόντων. καὶ ταῦτα καὶ τῆς ὀρθοδοξίας φθεί-
ρων ὅλως, καὶ σὺν ὅλως τοῖς ἀλλοῦσι προσέχε-
τε· οὐ γὰρ ὀρθῶς ἔχουσιν ἃ λέγουσιν. ἀλλ' ὡς σὺν
νῦν καὶ προβάλλον, ταῦτα καὶ περιβαλλόμε-
νοι, ἐν οἷς θεὸν τὰ ἀφθόνου σοφοῦσιν, ὡς τῶν ἀρέ-
σκων καθημερινὸν ὄλεθρος. καὶ γὰρ κἀκεῖνος
ἐλάλησεν τὰ ἐκ τῶν γραφῶν. ἐφ' οἷς μὲν θυ σὺ
παρὰ τοῦ σωτῆρος. ἦν γὰρ δ' ἐλεγκτικὸν καὶ ὠφελο-
νῆ, οὐκ ἂν ἐξέπεσεν ἐκ τῶν οὐρανῶν. νῦν σὺ
τῶν φρονεῖν μᾶλλον πρὸς, ὑπομιμνήσκων τοῖς μὴ —
ναοῖνόν καὶ οὗτος. πολλάκις σὺ καὶ ἐξε-
λεγξεν ἡμᾶς ὡς καὶ φοβερὰς, καὶ τοῖς τοῦτο σο-
φοῖσι παράξηλα πλανῶν ὁ καὶ θεὸς ἡμῶν. ἡ-
μεῖς οὖν παρόντα θορυβοῦντες καὶ γράφομεν.
οἷα ἐστὶ τὰ παρὰ τοῦ καλοῦ καὶ ὁμολο-
γεῖν τοῦ ὁσίου, καὶ καὶ ἐπαινοῦν τοῦ τῆς γα-
λιλαίας, ἢ τοῦ σὰρξ ὅτε ξυλεῖου τοῦ τοῦ, ἢ πα —

ραφίλου γιού καὶ τοῦ ϛα θιουλῶν τῆς αὐλοχῆς. ἡ —
σιλβέστρου καὶ ἰουλίου τῶν ἐπισκόπων ῥώμης.
ἡ σιλβέστρου καὶ παύλου τοῦ πόντου.
ἡ μυρία κοῦ τοῦ τῆς μυρίας, ἡ πίστου καὶ ἀφί —
στου τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἡ λεοντίου καὶ
εὐψυχίου τῶν τῆς καππαδοκίας ἐπισκόπων,
ἡ μακαρίου. τοῦ τῆς ἀφρικῆς, ἡ εὐστοργίου
τοῦ τῆς γαλλίας, ἡ μαρτίνου τοῦ τῆς τουρο —
νίας. ἡ μελανίου τοῦ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς σκήτε
ἡ ἀλεξάνδρου τοῦ τῆς νεωκαισαρείας πόλεως.
ἡ παυσιλύπου τοῦ τῆς κυζικηνῆς. ἡ τῶν με —
νελάου μετὰ χιλίου καὶ βασιλίσκου, καὶ λογγίνου,
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς τῶν ἀπὸ ἀρμενίας καὶ πόν —
του. ἡ λούπου, καὶ ἀμφιλοχίου τοῦ ἰκονίου,
καὶ ἐπισκόπων τῆς κιλικίας, γαλατίας καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἀπὸ τῆς μεσοποτα —
μίας τῶν σὺν αὐτοῖς μακαρίου τοῦ μετὰ παρίου ἀπε —
ξάλη καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς σὺν ἁγίοις μάρ —
τυσιν ἀναφωνῶ. ἀσπάζομαι δὲ
καὶ ἀπόστολος ὅλων ἀπὸ σχοινούντος ἀναγνώ —
στου τόπου. ἐπαγγέλλεται παρὰ τῶν σωτηρίων
τῆς αἱρέσεως χαρεῖν κωνσταντίνου ἐπισκόπου
καὶ λέγει ὑμῶν θεάσασθαι παρόντων, ἅλοιτο τῶν ἀ —
γαθῶν ἀφανεῖς ὀλίγοι. καὶ σὺ μακαρίου τῶν ἀπὸ
κυρήνης λεγόμενα. καὶ πᾶς ἐμφανοῦσιν ἀπο τε —
θέντες, χαιρόντων ὅτι ὧν ἔπαθον ὑπὲρ ἀπολλωνίου,

556

καὶ νὴ φαν· μὴ τὶς ἐκ τῆς κομψολογίας καὶ πα-
νουργίας ἀπάτη γένηται· μὴ τῷ ὀνόμα τι τὶς
ἐλθηλέγων, ὅτι κἀγὼ τὸν χρϊστὸν καταγγέ-
λλω, καὶ μετὸν λίγον ἀντὶ χρϊστὸς γνωσθῇ.
ἀντὶ χρϊστοὶ δὲ οὗτοι τὺ γλάνουσϊν, ὅσοι δϊὰ
τὴν ἀρφόνμαν ἱαν ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς. τὶ
γὰρ λάπη παρ' ὑμῖν, ἵνα ἔξωθεν τὶς ὑμῖν ἐπϊ-
δημήσει. ἢ τίνος αἱ καταἰγϊστὸν καὶ τὰς
λϊβϋάς καὶ τὴν ἀλεξανδρϊάν ἐκκλησίαι
χρϊάν ἔχουσϊν, ἵνα ἀντὶ ξϋλῶν καὶ φορτί-
ων πρῶμα τευόμενοι τὴν ἐπϊσκοπὴν ἐπϊ-
βαίνωσϊ ταῖς μὴ προσηκούσαις ἀντοῖς ἐκ-
κλησίαις; τὶς οὐκοῖδε, τὶς οὐ θεωρῇ ἀλευκῶς.
ὅτϊ πάντ' ταῦτα πράττουσϊ δϊὰ τὴν ὑπὲρ τῆς
εὐσεβϊάς σϋστάσϊν. δϊὰ τοῦτο κἀν ἐνοὺς ἑ-
αυτοὺς ποιῶσϊ, κἀν μϊξονὰ κρὰ σπεδατῶν
φαρϊσαίων περϊδήσωσϊν ἑαυτοῖς κἀν πλα-
τύνωσϊν ἑαυτοὺς τοῖς φθέγμασϊ, καὶ τὸν
ἀσκήσωσϊ τῆς φωνῆς, οὐκ ὀφήλουσϊ πϊστεύε-
σθαι. οὐ γὰρ ἡλέξϊς ἀλλὴ δϊάνοια, καὶ
ἡ μετ' εὐσεβϊάς γωνήσωνίστησϊ τὸν πϊστόν.
δϊὰ τοῦτο οἷσα δοῦν καὶ οἱ καὶ οἱ ἥρω δϊὰ
κοί, καὶ περτὸν νόμον. δϊὰ χαλέων ἔχον-
τες, ἐνετράπησαν παρὰ τοῦ σωτῆρος ἀκ-
ούσαντες. πλαναῦθε μὴ ἀδόντες τὰς
γραφάς, μὴ δὲ τὴν δύναμϊν τοῦ θεοῦ. καὶ

ὀξὺ ὀφθαλμοὶ πάσιν ὁπόσοι καὶ ὅσοι ποιοῦσι τὸν νόμον
χαλᾶν, ἠλαζόνευσαν, τῇ διανοίᾳ οὐδὲν αἱρετὸν οἱ
μὴ θεομάχοι. ἄλλους μὲν οὖν ἐπλάνησαν οἱ –
δαῖοι χρόνους. τὸν δὲ περὶ αὐτοὺς οὐκ ἐπλά-
νησαν δ' πάλιπόσαι. ὁλόκληρος γὰρ σαφὲς κήνυκος
ὄμματα σωτῆρος τοὺς σκληροτραχήλους ἰῶν σοφῶν ὄλλι
φοίμαλοι. οὐ γὰρ κακὸν ἐπαίσασιν ὕφαρπά-
ξουσας ἠλεγξεχέων. φόβος παρὰ ὑμῶν ἐμῶν,
ἵνα παῖς ἀνέμη. ἐκὼν γὰρ ἐὼν τοῦ πρὸς ἑξῆ –
θου, καὶ ἵκανος πρὸς ὑμᾶς. οὕτω μοι καὶ νῦν
οὕτω σκοῦ σοὶ ποιῆν. μὴ ὕπλον σοὶ γὰρ ἀφρονοῦ –
σοὶ, καίτοι πολὺ φρόνημα μὲν χρῶνται παρὰ –
ἰῶν γραφῶν λάρυγγας. ἵνα ἐν ἑαυτοῖς σκλα –
σαντες, ὑπὸ σύρωσιν φρενῶν ἰσόταν καμάτων
τοὺς φρενοῦντας. θεάσῃ αὐτὴ σκήνωμα οὕτως ἐ –
γὼ. εἰμὶ γὰρ μισθὸς ὑπομνημόνων γραφοῦ –
σι περὶ πίστεως, περὶ πόνου τοῦ ἐπιγράμματος.
ἁλίσκομαι, καὶ ἐπιβλαβεῖς. ὀλίγιστοι μὲν αὖ
ξημίωσιν οὖσης, αὐτοὶ προφασιζόμενοι –
σίας παρεῖχον σιν. αὐθαδιαμαίζουσιν γὰρ ἀ –
καίρους φῶν ἀσκεφῶν καροσίας. καὶ παρα –
σαφρονοῦσι σάλπιγξι φρενοῦσι πολλοῦ ἐστιν ὀνί
βη. φ' σκοπεῖν γὰρ ἀφανῆ ἐστιν ἀπο –
καὶ πλοια γράφειν ἐπιγράφουσιν, εἰσαγῶν φω –
ῶν καμῶν γὰρ σκήνωμα ἁπροσώπως χῆν καὶ θοὺς
γὰρ σκήνωμα παραγγέλλασσι κλῆσαι. καὶ

οὕτως λέγει πάντων γράφαν ὀρθῶς, ἡ δὲ κοινὴ
κρῆ φανερῶς λέγει ἄφαον. ἵνα μὴ κακῶς μεμένοι,
ἀλλὰ φανερᾶς χρῆσθαι δοκῇ μνείαν ἔχειν. καὶ
παύλης αὐτοὺς φεύγουσιν, ὡς ἀπὸ προσώπου
ὄφεως. νῶτα καὶ κῆνα κρύπτουσι. καὶ περὶ ὧν
λόγων προποιοῦμαι γράφουσι. καὶ ὡς περὶ ἄλ-
λογος μὲν θεὸς πρὸς πάντα λέγων καὶ πάντων ἔχων,
καὶ ἀσελθὼν περὶ μὲν ἀλλήλων σημαίνων, οὐ σὺν
λέγει. περὶ δὲ ἀλλήλων ὑπὲρ αὐτὸν ἀλλήλων διαλέγοι-
το, πολλῆς δὲ ἐμβρυολογίας καὶ λογωδίας.
ὅλη ὧν μὲν χρῆν ἀσυνθέτοις πασι λόγοις ἀλλή-
λων οὐ δέομαι, ὧν οὐ μὴ ἔστιν αὐτοὺς γράφασθαι λέγειν. τὸν αὐτὸν
τρόπον καὶ οὗτοι. τὰ μὲν ὑπὲρ αἱρέσεως ἀφίασιν.
ἐπὶ γραφὴ γράφαν ἐπιγράφουσιν. ἐπὶ δὲ πρό-
σεως ἐφόδου λέγον, καὶ τὸν χῦ μάθων, πρῶτον
τὰ παλαῶν τοῦ φλάσφημα ῥήματα προσάνεχθεν,
καὶ οὕτως αὐτὰ καινῶν τοὺς ὑγιαίνοντας λέγειν
καὶ γράφειν τόμους. ἀλλ' οὐδὲ αὐτοί τοῦτο ποιοῦσιν.
οὔτε τοὺς θέλοντας ποιοῦντας ἐπιτρέπουσιν, ἡμο-
οῦντες, ἢ τέχνῃ πανουργίας χρώμενοι. ἀμὲ
οὖν ἀμοῦ οὕτως τοῦτο σάφον ἔστω πρὸ πάντων αὐτὸ
ἐμαυτῷ τὸ. ὅτι περὶ ὧν οὐ μάσασι σιαβεβαι-
οῦνται. ἀσὲ γὰρ ὡσαύτως ἀπὸ σφῶν τοῦτοι οὕτως
μὴ ἔχοντας παλαῶν ὧν καλάμωσις. ὅτι περὶ μὲν
τῶν ἐσχάτων βουλευόμενοι παρεκ τοῦ οὐ λέγειν
ταῦτα περὶ σὲ λῦσαι τοῦ κύριον ἡμῶν ἔστιν γράφου-

λας, παίζουσι. καὶ σάλπιγγα μᾶλλον, ἢ ἀληθινὸν
σῖτον καὶ ψεύδιον ἐκ τῶν ἀνθρώπων
ἐμπλῆσαι. μέγιστον δὲ τῶν γραφῶν
κέρας. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ τῆς ἀληθείας σώ-
ζειν, καὶ σάρκας ἀσθενείας μεγάλου. καὶ τοῦ-
το ἔοικε καὶ ἡ καινὴ κτίσις θεὸν σέβεσθαι σύν
ρᾶν ἐκ τοῦ ζῆν μακρὰν ὡς οἷόν τε. οὐ γὰρ ἔστιν
χρόνος περὶ ὃν ἡ μέθεξις, ἀπολαῦσαι πρέπε-
πῆ. οὐ σήμερον οὖν ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀνε-
κλειπῶν καὶ μεγάλων ἀπολογοῦντο τοῦτ'
γον ἴσως οὐκ ἀπορήσασθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν σα-
ρα καὶ ἀθανασίαν φῦναι δέξασθαι. καὶ μᾶλλον γὰρ ἐ-
στὶ τοῦτο τὸ παράγγιον, ἢ μυοῖς ἐκπλήσαι τὸν καὶ ἀ-
ληθείας ἀπόσκιος. ἡ γὰρ φόνος τοῦτο παρα κα
λαθάνων ἢ ἡδονὴν πρὸς ἡμᾶς. ἡ γὰρ
καὶ ἀλλήλων ἔχουσι, καὶ καὶ ἡδέως ἐν τῷδε
τῷ καρδίας ἐξεργάζεται, ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτ'
σαι τὸ πλήκτρον ἀληθές, οὐ σήμαντρα τοῦ τοῦτος
ἐσταλμένον ἔχουσι τὴν ἀναίνειαν. ὁ οὖν ἀπαγορ
ζωὴν ἐν τῷ τοῦ ναοῦ ἡμέρα σθαι ἐκπλήξ
μενος περὶ ἡμᾶς τοῦτο, οὐ γὰρ ἐν τοῖς τελείοις
εἶναι ἀν προφέρων ἀπολογῆσθαι, ἀλλὰ λιγαθὴς
ζωῇ ἡμᾶς καλεῖ, λίθοις ἐβλήθη παρὰ παν
των. καὶ σαυτοῦ δὲ ἐν ἀφίας καὶ παρανομίας
ἐκμαλοῦ μέρος, οὐ σὺν αὐτοῖς ἐν ἄλλοις προ-
φανὲς μέρος. οὐ σὺ γὰρ ἐν ἄλλοις ἀπολογία,

τοῦσιν ἄλλων ἐπιστημόνων ἐφαλίξεται. ἀλλὰ δι' ἃ μάλιστα νομίζω καὶ οἰκείως σὺν πρέποντα ὑπάρχειν, περὶ ὧν ἐστὶ μάλιστα λεκτέον, περὶ τούτων καὶ δι' ὁποίας αἰτίας, ὅλην τὴν πραγματείαν, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ἣν ὑπεχόμην ἐξ ἀρχῆς, καὶ μὴ λίαν ἀφανῆ, μηδὲ πολὺν ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα. οὐ γὰρ ἀπορία τις περὶ αὐτῶν καὶ σκέψις μεταθετέα τοῖς ἀκροωμένοις, ὅλως ἐστὶν οὐδὲ ὑπόθεσις ἀπορίας. ἀλλὰ καὶ σοῦ μὲν ἕνεκα τοῦ ἐμοῦ λόγου μανθάνω, ὅτου καὶ οὗτοι καὶ πάντες ἄνθρωποι τῆς ἀφανοῦς ταύτης ἐπιστήμης ἐπιθυμοῦσιν· ἐπειδὴ οὐθαρρεῖν οἷόν τε, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπέπτου τοῖς μὲν ἐναντίοις τῆς βλασφημίας ῥήμασι λαλοῦσι, τοῖς δὲ γινώσκουσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀληθείας εἶναι τὸν αἴτιον λαὸν λαῶν. ἐπαναπαύεσθαι δὲ ὑπέπτου οἷόν τε καὶ φοβοῦμαι μᾶλλον, ἀνάμεσον ἡμᾶς ἀποσείσασθαι καὶ μὴ μεταλῆψαι βάρος, καὶ σφαλεῖσαν τὸν αἴτιον, ἀφ' ὅλης ἀλόγως περὶ ἄφνω ἐλθεῖν. καὶ πῶς ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τοῦ κλήρου· οὐχὶν ὡμὸν μὲν λαὸν πρόφερον αἰτιωδεστέρους ἐφοίτησε μᾶλλον προφέρειν ῥῆμα ποθεῖν. ὅτι καὶ φρονοῦντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς αἰτίους καὶ νομὴν λαῶν. ὃ τοιοῦτόν μοι παρίησιν ἀλέξανδρος ὁ ἐπίσκοπος, ἐξέβαλε τῆς ἐκκλησίας τοὺς ἀρείους, φρονοῦντας καὶ

χέγουλαλῶλα· οὐκ ἀφ' ὁ θεὸς πῆ ν· οὐκ ἀφ' ὧν ὃ γ' ὸς· ἀλλ' ἀπ' ὧλων οὐ λων ὁ ξοὺ κόν λων, κἀκ ὃ γ' ὸς τοῦ θεοῦ ἐ ξοὺ κόν λων ἐ στί· καὶ πάν λων οὐ λων πλῖ σμα λων, καὶ ὧν λὸς πλῖ σμα καὶ σοὶ ημα ἐ στί· καὶ πάν λων οὐ κόν λων πρό λιξ ον, ἀλλ' ἐπῖ μυ μλί ων, καὶ ὧν λὸς οὐ λοῦ θεοῦ χό μος, ὧν σο λὲ ὅ λι οὐ κῶν πρὶν μυ νη θῆ· ἀλλ' ὡς χὼν ἐ' χά ρι λοῦ ν αι· τὸ λιγ' μέ μου εν, ὅ λι ἐ κ βούλη λοι ὁ θεὸς ὁ η μῶν ς μῆ σαι· οὐ γὰρ ἰῶν πάν λων ἐ ξ' γων ἐ στὶ καὶ ὧν λὸς, καὶ ὅ' λῖ λῆ μμὶ φῦ σα ἡ ε σπὸς ἐ στί· λῶ λὶ ὁ γ' ὼ ὧν λὸς ξου σί ω, ἐ' ως βού λε λαι μὶ ν· ὅ λι μὲ ν λοι θέ λη, σκώ λη κα ἡ ε πὶ δὲ καὶ ὧν λὸς ὡς πῦ καὶ λὲ πάν λα· σὺ α λοῦ το γὰρ προ γί νω σκω ν ὅ θε ὸς ἐ σε ται κλέ πτὴς ὧν λὸς, ἀρ λα βῶν, ἰω ὰν ἰω ὧν λὼ λὶ ὰ σ' ξαν σ' ἰ ον κλω νὶ ὧν καὶ ἐ κ λῆ σί ας ἐ κ λῆ σῦ ναι με λα λαῦ λε, ὥσ τε ἐ ξαί ρων ὧν λους ὧν προ σ' ήκω ὁ θεὸς. λοι οὖ λον ὧν λὸν νῦ κα γι νώ σκειν χέ γου σι γῶν ὅ' λῖ οὐ σκ' θε ὸς ἀλλ' ἠθῖ νός ἐ στιν ὁ γ' ὸς, ἀλλ' ἀκ' ἐ κ τῆς καὶ ὧν λός, ὡ σαύ τως καὶ οἱ ἄλλοι πάν λες λέ γε λαι θεός· προ σ' λῖ θέ σθαι σοὶ καὶ λοῦ λο. ὅ' λῖ οὐ κ' ἐ στὶν ὧν λος ὁ λοῦ θεοῦ γ' ὸς καὶ φῦ σα λῆ σοῦ σί ας ἀ' λοῦ λό γος· καὶ ἡ γ' ὸ σοφί α σὺ ν' ῆ καὶ λοῦ λον σε σοί ημε λοῦ κό σμου· ἀλλ' ἄλ λος μὲ ν ἐ στὶν ὁ σὺ λῶ πρὶ γ' ὸς σοῦ λοῦ λό γος, καὶ ἄλ λη ἡ' σὺ λῶ πρὶ γ' ὸ σοφί α σοῦ λοῦ σοφί α σὺ ν' ῆ καὶ λοῦ λον λοῦ

λόγον πεποίηκεν· αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ κύριος καὶ
λέγει· πίνομεν τὸν λόγον διὰ τὸ λέγειν· καὶ
καὶ λέγει· πίνομεν σοφίαν, διὰ τοῦτο φιλοσοφεῖ-
μεν ἡμεῖς· ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι παρ' ἡμῶν ξένων
καὶ ἄλλο χεῖρον οὐδὲν καὶ ἀλλόκοτον αὐτῶν
πρὸς, οὕτω καὶ αὐτὸς ξένος καὶ ἀλλόκοτος
τοῖς πᾶσι τὰ τοῦ πνεύματος ἐστί· τῶν δὲ
ἔμπροσθεν τῶν καὶ μιλιζῶν, ἵνα τὸν καὶ ἀεὶ τὸ χαίρειν·
πλείονα γράφειν, καὶ ποιεῖ μακρότερον· δεῖ
λέγειν δὲ φασίν, ὅτι οὐ χρὴ μᾶλλον λέγειν σοφίαν·
σοφίας· ἦν γὰρ φυσιούμενος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἦν
ὁ λόγος σὺν αὐτῷ· εἶτα θελήσας ἡμᾶς σωθῆ-
ναι πέμψας, τὸν υἱὸν τοῦτον ἐποίησε τοῦτον· καὶ ἀφ' οὗ
μέγαν, ὃν ἐπαίδευσεν ἀλλόκοτον καὶ ὑγόν, καὶ
σοφίαν· ἵνα ἡμᾶς σοφίσῃ ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ καὶ
ὡς ἂν ἐκ παντὸς βουλήματος τοῦ θεοῦ κόσμος
γένηται ὑπάρξῃ, οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ βουλήματι τοῦ
θεοῦ οὐκ ἦν πρὸ γένους μέγαν· ὁ γὰρ οὐ θεός,
τὸν μὴ ὄντα ὑγὸν ἐποίησε τῇ βουλῇ αὐτοῦ καὶ
τὰ πάντα ἐποίησε, καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ ἐσμεν καὶ
καὶ εἰς αὐτὸν ἐσμεν· καὶ γὰρ
καὶ τοῦτο τὸ λεγόμενον εἶναι· ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτε φύσει καὶ
καὶ ἀληθινὴ σὺν ἡμῖν τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ περὶ
πάντων καὶ ὁ ἔρωτος λέγουσιν σὺν ἡμῖν, οὕτως
καὶ αὐτὸς λέγειν σὺν ἡμῖν τοῦ πρὸ· πρὸς
τοῦτο εἰς λέγειν φησὶν ὅτι τῷ γὰρ ὁ δημιουργὸς

στάσις

ὑπάρξαι καὶ οὐ λεόρδων, οὐ λεγινώσκειν λελάως
καὶ ἀφιέως σλώλαι ὄγος τοῦ πρᾶ. ἀρχὴν γὰρ
ἔχων τοῦ ᾖναι, οὐ σλώλαι τοῦ ἀνάρχου γινώ-
σκειν. ἀλλὰ καὶ ὅτιν ὠσιν καὶ βλέπειν, διότος τοῖς
ἰσόποις μεί βοις οἵ σι καὶ βλέπειν, ὡ σπερ καὶ ἡ
μᾶς γινώσκομεν, καὶ βλέπομεν, καὶ τὸν
ἰσόλαν σλώλλιν. προσκεῖθαι καὶ τοῦτο.
ὅτι ὁ γός, οὐ μόνον τὸν πρᾶ οὐ καὶ ἕνα ἀφιέως,
ἀλλὰ καὶ οἵ λων ἰσόλαν ὄξον οἷαν ἐ αν τοῦ σι-
λαῦ δὲ καὶ λάλοι αῦ λα λέγων μὲν, ὁ ἄγιος, ἀν-
ρεῖ καὶ δ' πασχθῆ. ἐγὼ σὲ καὶ μόνον γράφων
ἐκάθαρον ἐμαυτοῦ, σὺ θὺ μὲν μέλος λάνα-
λάτων καὶ κακῶν λιν λιῆς ἐν σε βᾶς σὶ ά-
ναν. καὶ μᾶ καὶ οὐ λῆ ναι λάνιν ὰν σωόδω
οἱ σιῶ ελθόν λες παν λα χόθεν ἐπ' ὀνο σοι, λᾶς
μὲν δ' καὶ ἐπὶ τούλοις ἐκ κάλων. παμψηφί-
σει παῦλε καὶ σὶ α λαῦ λα καλέκφίναν λων αἱ-
ρεσὶν λαύλων, καὶ ἀνάθεμα εἶσαν ἀπόλες
ἀλλοεθνοῦ ὄγιαν λαύλων καὶ ξένων ἅναιλῆς-
ἐκκλησίᾶς καῖς πίζεως. οὐ καὶ ἀ μὴ σε
τοὺς κφίνου λας. ἢ ζῶν ἐπὶ τοῦ λο. ἀλλὰ παῦ λες
προαιρέσομ λων δὲ θανεῖξεσὶ νων. καὶ
πεποίηκα σὶ σὶ τοῦ λο σὶ νως καὶ ὀρθῶς.
δ' σελὸ λης γὰρ ἐκ τοῦ λων ἁσὰ κε λαι, καὶ κᾶ-
λλον παρὰ λᾶς γραφᾶς, ὀνῶ ἰου σείσομδε'-
χων ἐκ τῆς ἐπ' κω λου θοῦν λα τοὺς ἐλλη ϊσμόν.

ὡς ἐκ τούτων ἀφρονοῦντας, καὶ μὴ δεῖσθαι
νοῦ καὶ λόγου· παῦλα γὰρ τῶν ἐμφρόνων ἐ-
στὶν ἀναισθησία· ὅθεν φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐὰν μὴ
ἡ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν· καὶ πάλιν ἐρεῖ τε· καὶ ἐν τῷ
ἀληθινὸν ἐν τῷ γὰρ αὐτοῦ καὶ σοφῷ· οὗτος
ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος·
οὗτοι δὲ, ὥσπερ οἱ τὰ μάταια μανθάνοντες, φάσκου σι
καὶ ἀναιδῶς τὸν ἀληθινὸν θεὸν, ἀλλὰ ματαίω-
τοις, καὶ αὐτοῖς ὡς ἐπὶ πᾶσι καταισθάνον.
ὁ μὲν γὰρ ἀπόστολος αἰτίαν ἔλεγεν ὅτι
πλείονα σέβουσιν ἐλέγχων· ἐφάσκοντες τὸν
πλείονα παρὰ τὸν πλείονα θεόν· οὗτοι δὲ καὶ
σοφωτέρους ἑαυτοὺς ὑπὲρ, καὶ ὡς καὶ σο-
φιζομένους αὐτῶν, οὐδενὸς φόρου σιν ἐλ
λιπῶν· πῶς γὰρ ἂν τοῦτο φρονοῦσιν, οὐχὶ καὶ
καὶ αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἀναίσθητον, καὶ ὡς αὐ-
τοὺς μεμορώμενος ἐστὶν ὁ ναὸς πάντος;
καὶ ὁ μὲν ὑψ ἐφη· ἐγὼ καὶ ὁ πρ σὺ εἶ σοφὸν· καὶ
ὃ ἐμὲ ἐ ωρακώς, ἑώρακε τὸν πρα· καὶ ὁ πα-
ρὰ τοῦ μη ρύσθην ἀπ σταλεὶς ἀπόστολος ἐφ-
φη· ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δ ξης καὶ χα-
ρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ
τοσοῦτῳ οἱ ὄντες· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸν
τοῦ πρὸς οὐσίας καὶ ἀϊδιότητος λέγειν· καὶ ἀρε-
πάντα ἀναισθητοῦσι θεοί· εὐδ λεπτοντες· ὅτι τῶν —

λαλήσουσιν, οὐκ ἐν ποιοῦ σὺν αὐτοῦ ἐν με-
λετῇ τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ μετὰ πάσης παρρησίας.
οὐχ ὁρᾶτε ὅτι ἀποστολικὸν ἐστὶ τὸ αὐτὸν παντὸς
προσώπου, καὶ ἕνα αὐτοῦ φύσαι οὐκ ἐπι-
τήδευσεν ὕστερον. ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. οὗ-
τός ἐστιν ὁ ὑμᾶς ἀφανίσας τοὺς ἐνώπιον ὑμῶν
σοφούς. καὶ τῶν γραφῶν κύριον σῶν, τοῦ τοῦ φα-
ναι τοὺς τοῦ πνεύματος σύνεσιν καὶ ὃς οὐρανοὺς ἐξε-
ρεύθησαν, καὶ ἀπλῶς πανταχοῦ τοὺς ἐ-
πίνειος, οὐ τοὺς καὶ νῦν ἐφευρεῖν ὑμᾶς σοφούς,
καὶ πλανῶν ψευδόμενοι, ἐξηρανεῖ πεισάμου-
σι λόγου, καὶ ἀλλὰ σοφίαν τοῦ πνεύματος ἐ-
νῦν καὶ τοῦ τοῦ πνεύματος καὶ ἀπὸ καὶ ἐπι-
νίαν αὐτοῦ σὺ ἀπὸ ταύτης καὶ μὴ ἀθανάτου
καὶ σοφίαν. οὐχὶ ἀνθρώπου ἐν τοῦτο τὸ ἄλλου.
ἀλλὰ σὺ μᾶς καὶ μὴ καὶ πνεύματος λόγος
καὶ σοφία, καὶ οὐ ἀπὸ ἀνθρώπου, οὐ καὶ ἀποστο-
λὰ τοῦτο καὶ ἐστὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτῷ ἀφα-
φαὶ, οὐ τοῦ δὲ τοῦτο εἶναι τοῦ ὧν, οὐ θέλου-
σι φανερῶς, οὐδὲ ἐστὶ αὐτοῦ θέλου-
σιν οὐ δὲ θεοί, καὶ τῶν γραφῶν ἀναγνῶσι καὶ
τοῦτο οὐκ ἐστὶ ἀναγνῶσι παρὰ τῆς ἐκ τῆς
πρὸς τῷ φωνῇ, καὶ παρὰ τῶν προσευχῶν
των αὐτοῦ ἀγγέλων, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἀφα-
φανῶν ἀγίων μαθῆν. οὐ τοιαῦτ', ἐπὶ τοῦ ἀγία-
νοιαν ἀνακάμψου οἱ καθαροὶ ὦν, οὐδὲ ἀνακάμψαν

λαθόντων ὑπὸ πολλῶν καὶ θεολόγων ἀνδρῶν,
ἀλλ' αὐτὰς παρὰ τῶν ἀποστόλων αὐτῶν σα-
φῶς μαθόντας. ὁ γὰρ κύριος πολλαχοῦ λέγει
μὲν φωνῶν· ἀλλὰ τοῦ λυτρωτοῦ ἀκούσας, εἶπε-
ν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεός. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
καὶ γὰρ καὶ ὁ λαὸς αἱρετὸν αὐτοῖς ὑποβαλὼν, σα-
φῶς ἔξων αὐτῶν ἀπεφήνατο λέγων· ἀκούσου υἱὸς τοῦ
θεοῦ, ὡς ἄλλων ἄλλων· ἀλλ' οὐκ ἔστιν υἱὸς τοῦ θε-
οῦ, ὡς μόνου οὗτος αὐτοῦ. ἀλλ' ἵνα καὶ σοί,
αὐτὸς ἐμφανὴς ἐν πᾶσι τοῖς περὶ τοῦ ἑνὸς
θεοῦ ἐννοίας, ὡς πολὺ θεόληπτα καὶ ἀληθῆ ἔχον.
† οὐ τοῖς καὶ οὐ τοῖς, μὴ πίστευσον ἐς ἕνα φυσικοῦ
τοῦ πρὸς λόγου, ὡς πολλῶν ἐπίνοιαν πεσοῦσα-
σι· καὶ τοῦτο δὲ οὕτως οὐκ ἀθετεῖ, καὶ ἀληθινὸν
λόγον ἀφανοῦσι· πλείστας δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν-
θυμήματα ἔστιν ἃ μὴ ποιεῖν, οὐβλέπουσιν ὅσα
δὲ βλαπτικὰ μὴ ἐστὶ τοῦ θεοῦ· ἀφ' ὧν πλείστα
ἐστὶ σημεῖον νοῦ, ἢ πῶς τὰ μὲν πάντα πλείστα
ἐστὶν, αὐτὸς δὲ εἷς ὑφ', καὶ σοφία καὶ λόγος ἐστί.
λόγος γάρ, σύνεσιν, ἀλλὰ μυριάδων καὶ πλεί-
στων οὐ πλήθημα, ἀλλὰ ποίημα. ἔτι δὲ,
ἀλλὰ πλείστα δὲ ἐστὶ καὶ αὐτός, σοφία γὰρ
καὶ αὐτὸς μόνον. ἀνάμνησις γὰρ ἀλλὰ ποιήματα δὲ
ἀλλήλοις γίνεσθαι, ὡς ἄνθρωπος ὢν καὶ μόνος σοφὰ
τοῦ λόγου, ὁ γὰρ καὶ αὐτὸς ἦν ποίημα ἀλλὰ λόγου
τοῦ πρὸς καὶ πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν ὑπὸ τῶν πρὸ σοφιστῶν

παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς σοφίας μόνου· ἀλλ' ὅτι
ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἀλλ' οὐ καὶ ὁ λόγος συλ-
λογισμός· καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ υἱός, ἀλ-
λὰ καὶ λόγος καὶ ὁ υἱὸς οὐκ ἔστιν ὁ αὐτός· πῶς
γὰρ ὁ τῆς λύπης καὶ τοῦ θανάτου ἐστὶ καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν
καὶ· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶ καὶ οὐ τῷ αὐτῷ
τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὑπάρχειν οἷόν τε, οὐ-
δὲ ἅμα οὐδὲν ἐν τῷ αὐτῷ· πῶς οὖν καὶ ἐν ἀν-
θρώπῳ ἀφῆκεν ἐκφῦναι περὶ τοῦ λόγου οὐκ ἀλήθειαν ἀλ-
λὰ ψεῦδος, καὶ χωρὶς αὐ-
τοῦ ἐν ψεύδει οὐδὲ ἓν· ἀλλὰ πάντα ἀλαζόνος καὶ
ψευδοῦς ἀνθρώπου καὶ ἀπατεῶνος· πῶς οὖν καὶ τοῦ
ἀπὸ γῆς καὶ κόνεως, οἵτινές εἰσι πάντες οἱ ἄν-
θρωποι, οὐδὲν ἀλλὰ ψεῦδος καὶ ἀπάτη ἐστὶν ἡμῶν
ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐκφῦναι ἀφῆκεν ἡμῶν· εἰ γὰρ ἀλη-
θὲς ἐκφῦναι ἀφῆκεν ἡμῶν, ἀλλ' οὐ ψεῦδος ἐκφῦναι
ἀφῆκεν ἡμῶν· ἐκφῦναι γὰρ ἀφεὶς ἡμῶν ἀλήθειαν
ἐκφῦναι ἀφῆκεν ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐκφῦναι
ἀφεὶς ἡμῶν ἐκφῦναι ἀφῆκεν ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἀλη-
θὲς ἐκφῦναι ἀφεὶς ἡμῶν ἐκφῦναι ἀφῆκεν ἡμῶν·
ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐκφῦναι ἀφεὶς ἡμῶν ἐκφῦναι ἀφῆκεν
ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐκφῦναι ἀφεὶς ἡμῶν ἐκφῦναι
ἀφῆκεν ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐκφῦναι ἀφεὶς ἡμῶ

νεφέλαι εἰσί καὶ ἐξαίφνης ἀόρατον αὐτὸν
λόγῳ θεωρῆσθαι. ὥσπερ γὰρ τῶν πλησίον ὁρῶν-
τες σῶμα καὶ μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν ψυχὴν
θεόν, οὕτως βλέποντες, καὶ ἐν ἀέρι ὄντα καὶ
τοῖς νόμοις, ἀλλὰ παῖδα ἐξ αὐτοῦ προ-
νοίᾳ κινούμενα ἀλλαχοῦ καὶ μόνον, οὐ θεὸν
μεθ' ἑαυτοῦ ὄντα τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπὶ πάντων
ὄντος καὶ ἅπαντα ποιοῦντα. τοῦτο καὶ ἀπορ-
ῥῆτον παρ' ὑμῖν οὐκ ἔχοντες. ἀνάγκη τὸν
τὸν τοῦ θεοῦ λόγον καὶ υἱὸν εἶναι τοῦ πατρός,
καὶ μορίοις αὐτοῦ χρώμενον. ἀνάγκη δὲ πρὸ
τοῦ γενέσθαι τὸν κόσμον. ἐκάνου δὲ πρὸ
τοῦ γενέσθαι, οὐδὲν οὐκ ἦν ὑλικόν, οὐ γὰρ
ὑπὸ τοῦ σοφοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πρῶ-
τος λόγος. οὗτός ἐστιν ὁ γόνιμος ὁ ἀγαπητός,
οὐδὲν ἄκαρπον παρὰ τοῦ θεοῦ σημαίνει.
οὐκοῦν καὶ παλαιά τοῦτο καὶ ἀνθρώποις λοιπὸν
προσεγένετο. καὶ γὰρ μαθηταὶ μόνον
ἀληθὴς ὁ νόμος ἀγαθοὺς ἵνα θεοῦ ὀνομά-
ζουσι. καὶ ἔργον μὲν αὐτοῦ, οὐ βλέπο-
μεν, οὐδὲ ἀόρατον τὸ σοφοῦ ἀνοίγειν.
τοῦ δὲ ἀληθινοῦ, καὶ οὕτως ὄντος θεοῦ, τοῦ
ποιητοῦ ὄντος καὶ πατρός, καὶ πάντων ἀόρατ
ἀρνούμενοι, πῶν τεκμήριοι μὴ θολόμενοι.
ἀλλὰ τοῦ δοκεῖ καὶ οὗτοι παράνομοι ὀνομοῦσιν οἱ-
κατάφρονες. τοῦ γὰρ ἀληθινοῦ λόγου, καὶ
μόνου οὗτος ἐν τῷ πρὶν ἀλλ' ἔργα βλεπομένοις μὴ

τοῦ τον λόγ, ἀφ νοῶν ται· ἀλλ ον τ' οὐ ἐ αν τοῖς ἀ —
ν α πλαύ. τον λεγόμον· οὐ δ' ἂν τε ξ ξ ἐ γ ων, οὐ τ' ξ ἀ —
νοῆς δ' ποσ α μνύ ειν σιῶ αν ται· ἀ λλ' ἀ ξ ἀ
σώ φε λον τοῦ γ ὸν ὡς ἀ νῶν λα λοῦ ν τ' αι καὶ ἀ —
μᾴ βουλα λοῦς πρ ο λέ γους λό γους, καὶ σ ὰ λλ' οὐ —
ἰ ων νοῶ ν τα καὶ σο φ ἰ ζό μενον ὕ πνο σῶ ντες, μῦ θο —
λο γοῦ σιν, οὐ νο σῶ ντες ἀ ξ ὸ ν σιν δ ι ο η ' αν τ' αῦ τα
λέ γοντες, ὡ σ π ε π λώ κα σιν· ἀ λλ' γ ὰ ρ ἐ π ι σύ μ —
β α ίνοντας ἐ μ α λοῦς λό γους, πολ ὺ τοῦ τον ἀ ν ῶ νοι —
μαι ὡς α ὐ τ ο μο λ ό γ α ἐ ρ ᾴ σ α σθαι· ἐ ν ᾗ οὔ τ ω σο —
χύ τοῦ τον ἀ ν ω ν ύ μ α σ τ ο ν ἀ ὸν νο μί ζουσιν· ἀ —
λ' καὶ ἐ ξ ἀ ὸ τοῦ π ρ ο φ έ ρουσι, καὶ λοι πὸν ἀ —
φ α νί ζουσι ὡ ς οἵ τ' ὢν ἀ ν θ ρώ π ων μ α ξό νως ἀ —
σ ε βοῦ σιν, ὅ τ ι γ ὰ ρ ἐ κ τοῦ ὄ ν τος ἁ ρ π ά ζο μέ ν η ν
ἀ ν α λύ ουσιν· ἀ λλ' ὅ λ ως μ ὲ ν ἀ ν ὰ ν ὸ ν ὑ π ο —
ν ο ο ῦ σιν, β ε λ τ ί ο ν ές τι καὶ ἐ ν ο χ ε ί σ ε σ θ ο ν λέ γειν,
ἐ ν ὸ ν ᾶ ν α ι λό γ ο ν μ ο ν α δ ι κ ὸ ν τ ο ῦ θ ε ο ῦ· ὃ ς ἐ σ τ ὶ ν ἡ
τ ὸ π λ ή ρ ω μ α τ ο ῦ θ ε ι κ ὸ ς ἀ ν θ ρ ώ π ο υ. ἐ ν ῶ καὶ
οἵ θ ὕ σ α ν ρ ο ὶ τ ῆ ς γ ν ώ σ ε ω ς π α ν τ οῖ ν ἀ σ ὶ ν ἀ π ὸ τ ῆ ς φ ύ —
σ ε ω ς καὶ τ ο ύ τ ο υ χ ά ρ ι ν ἄ ν α ι τ ι καὶ σ ι ν ὑ π α ρ χ ὸ ν
τ ῶ ν ἀ ν θ ρ ώ π ο υ π ρ ὶ ν σ ὸ ν ὑ π α ῦ τ ὰ μ ό ν ο ν ε ν.
ἢ π ο μ ῶ ν λέ γ α ι ν ο μ έ ν ω ν, π ρ ὸ ὰ ν ο μ ί ζ α ν τ ο ῦ
θ ε ο ῦ· ἢ ὡ ς ἐ ὰ π ο μ ῶ ν τ ὰ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α, ἀ ν θ ρ ώ π ο —
π α θῆ τ ὰ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α τ ὸ ν ἀ π λ ο ῦ σ τ ὸ ν ἡ γ ῆ σ ῃ
φ α ν ῆ ν α ι· ἆ ρ α τ ο ῦ ἀ π ο σ τ ά τ ο υ λ έ γ ο ν τ ο ς ἐ ξ
θ ε ο ῦ σ ο φ ί α ν ἢ τ ὰ θ ε ο ῦ σ ο φ ί α ν οὐ τ ο ι τ α ῦ τ ῃ σ ο —

ἡμῖν σωμάτιον ἐν καὶ τοῦ τον σύναρι θμοῦ —
οι· καὶ τό με λήσιτον, ὅ ἐστι καὶ τὰ πάντα καὶ
τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τοις ξώοις, τοῖς οὖσι πλείονα
πεντε μέτρους σίδηρου, παραβάλλουσιν
αὐτὸν οἱ παράνομοι· ἅλα τοῦ γε τοντος οὐ —
σῆς γενόσωμα τοῦ πρᾶ ἀμὶ ὁ γὸς· καὶ πα —
λιν, οὐ χό ἐστι τοῦ πρᾶ τὶς ἐστι ἀμὶ ὁ ὢν
παρὰ τοῦ πρός· πῶς οὖν καλεῖται οἱ θεομά —
χοι οὖν τοι χέτον τες, καὶ τε ὁρᾶσθαι, καὶ τε γέ —
νώσκεσθαι τὸν πρᾶ παρὰ τοῦ γοῦ τε χθ ὡς·
ἅ γὰρ ὁ πνεῦ μα· καθὼς γινώσκει με ὁ πήρ,
κἀγὼ γινώσκω τὸν πρᾶ· οὐ κ ἐμέρους
σε γινώσκει ὁ πήρ τοῦ γοῦ, πῶς οὐ μαίνου
ται φλυαροῦντες, ὁ ἐστι ἐν μέρους καὶ οὐ πή —
ρης ὁ γὸς· ἀφ ἑαυ σε ἐ ἅ καὶ τὰ πάντα ἅ τοῦ —
με νεῖσθαι, τὶ γινώσκομεν τὸν πρᾶ, ἅ λλὰ φ —
χὴ ἐ ἅ γε ἅ τοῦ ἅ ναὸ γὸς, μένος ἐστὶ σῶ τον
χε κέ τωσαν· ἀλλ οὔ τε τί ἅ πᾶν ἐ χου σιν,
οὔ τε τοῦ χό γου τοι αὐ τῶ ἀφ ἑαυ σε νεῖ ται —
νανται οἱ πανοῦρ γοι· τοῦ γὰρ πρᾶ ἐ στὶν ἀ —
κτῆ νου καὶ ἀγα θὸν ἀλουθέ νη μα· καὶ ὡ ἀφ —
κῆ κεν ὁ λό γος καὶ ὁ λό γος κεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ —
θεὸς ἦν ὁ λό γος· περὶ γὰρ τοῦ κό σμου οὐ τοὺς
καὶ ἅ σε ναι τοῦ γοῦ ἦν ἐ αν τοῦ οὐσί αν περι —
πλοῦ ἐστὶν ἅ πορ τυ χία θαι ἢ μόνου καὶ ἀ σῶ —
τοῦ καθ ἑαυ τὸν, ἅ κέ αν τοῦ οὐ καὶ σε

ὁλόγος, ὅ λοιῶ παδοϊ λιώ ζινώσλν τλώ πφί τ' αὼ —
λοῦ καὶ λοῦ πρ̄ χαφϊ ξόμλνος. καμφόμλνος γ'
λούς μὴ χϊνώσκον ταφ ξ' αν λούς. ἀλλὰ γέ —
γφαπλαφα σϊν, ὅπῶς ἐὼ λϊ σώμι ἀφχὼ ὁ σὸν
ἄλλον, ἡμεῖς γα ἀν λοῦ. χ' παϊ σχυ λον, καὶ
φφιέναφ ἐμὲ ἐφογλν μένοι. καὶ σὺ χος σὺ λαῖς
χφαφαῖς ἐ χέ χθω, καὶ παϊ σγ'ομως γόφ, καὶ
ἀφνίου, καὶ πφόβα λος. καὶ ὁ λϊκαιο σύα —
νη, καὶ ἐσ' χάτως, καὶ ἐ λϊ πλή σθη, καὶ πέ —
πονθεν, ἀλλ' ἐ χὶ λὼ πφό φα σϊν καὶ λὸ αἰ —
λϊ ον ἐ χο γον. ἐ γὼ γὰ λοι αὖ λα πλήϊνέμ —
λων γφαφὰν σημαινόμλνα. εἰ σϊ δὲ λοῦ λο.
σὺ δὲ λϊ ἄνος καὶ γὸφ αὐτοῦ κέ χοι να χὰ βών λὼ —
λοῦ σὸν χα μοφφὼν, ἣ λῖς ἦν ἢ ἀνθφ ὼ πί —
νη σαφ ξ' ἐ μένλο. φασὶ ἄνος μένουσιν, οὐ δὲ
λϊ γαῖς ἐπὶ λαῖς λοιαύ λαις φωναῖς συανοχ —
λίζεσθαι. ἀν θφ ώ πουγὰφ λόγον ἐσ̄ τὸ μλί —
ξεσθαι λόπαλάτλεσθαι, λὸ μὸ πϊ αὖ λὸ σαλφ λό —
δ' ποθυμίαν, καὶ ἐπιμαφῶν ἐ κφ ἐσθαι καὶ
ὡ σαφ λόγος ὢν καὶ σο φία λοῦ πρ̄, ἐ χθφ παῖ
λαὶ λοῦ πρ̄. λὸ αἰ σϊον. λὸ δ' ἡγεμόνον. λὸ καλά —
παῖ καὶ ἐυπαϊδϊ ν' μοιον. λὸ μὲ πφόθγφον καὶ
ὕστεφον, ἀλλὰ λὸ σϊωὐπαφ χὴν λῶ πρ̄: καὶ λὸ
αὐ λὸ λὸ λῆς θεό λογος ἢ σος. αὐ λὸν φ̄ναι. καὶ —
λὸ ἀγαθὸν χφὴ καὶ μὴ κλίνεσθαι. ὁ μοι ος γὰφ
ἂν, μὴ καλὰ λῶν οὐσϊ ἂν λοῦ πρ̄, οὐ καὶ ἂν ἢ —

μίζος, ἀλλὰ μᾶλλον. ὡς αὐτὸς φησι πλ. ὁ πλη-
μονέστερος ἀρχιτέκτων καὶ ξένας πάντα ἐρανὰ ξόμας.
οὕτως ὁ αὐλὸς ἀνὸς μονώτης, καὶ ταφὴν φορά-
σας, ὀξὰν ἀνάμνησιν καὶ μιξάσθαι χάμηλον,
μὴ ποιῆσθαι, καὶ παῦλα ἱστάλῃσι σαφεῖς ὑ
πολύφημ. καὶ οὗτοι ὡς ἰουδαϊκὰ πάσχοντος
οἵν ου κίσσασιν ὕδατος ἰατρονόμῃσι τὸν λό-
γον καὶ ἰὼ θεόπλατα αὖ τοῦ. ἰαῖς ἰῶν γλωσσῶν
ἐν νοΐαις ὑπὸ βαλλόντος ἐφ. σχίζοῦ λογάριθ-
μος καὶ οἱ καίως, οἱ μὲν πρέσβ, ὑγιανάπλασαν,
καὶ ἀνδρεικάλίσαν ἰὼ δ' ὀρεσσάλων ἰαὶ-
ων αἵρεσιν. οὗ γὰρ ἐῶ ὡς ἐὐέλκυστον, καὶ παν-
ταχόθεν οὖσαν σαθρὰν. φοβοῦνται καὶ ἀφ'
πλουσί. καὶ γὰρ βραχέα μὲν ἰᾶται ἀσθός κα-
λά πως οἵν αὐτῶν ὑμᾶς ἐφάπτα μὲν. σὺν γ'
ἵνα θελήσῃ πλατὺ κέρδος καὶ αἰῶν ἰῶν ἐλέγχω
ἀρκέσθαι, ἐὰν μόσθιμ αἵρεσιν ἰαὶ ἰων ἐ-
κκλησιῶν μὲν, οὐ παῦλαν. ἰῶν σιδήλων αἱρέσε-
ων ἐφ' ἵππων καὶ βοῦλα ἰύσσαύουσαν. ἐκεῖναι
μὲν γάρ, ἡ περὶ τόσον καὶ αὐτὸν ἐν ἀνθρώπων
οἵν τοῦ πᾶν πλανᾶσθαι ἀκμὴ, οὕτως. ἀλλ',
ἐπεὶ τως καὶ λαθεῖν σῖμαι, ἡ μισόχως ἐπι-
σχεῖν μὴ μὲν καὶ τοῖς πᾶσι, ὡς ἰουδαῖνομίζουσι,
ἐπιπλαγῆναι. αὐτὸς δὲ μόνη μανιώτε-
ρον ἢ αὐτοῦ τὸν θεόπλατα ἐκλεκτικὸν ζω-
μὸν σῖμος ὑπὸ τοῦ. μισθὸν πρᾶξαι πρᾶξ-

ναι. ὅθεν, εὐλόγως αὐλίσαι λαὸν ἐκεῖνον πρὶν πρόφθαι τὸν ἅλμην· ἢ πεν ἄφρον ἐνναι — σὰ αὐτοῦ οὐκέτι τὸ. οἱ ἐφθάρησαν καὶ ἐβρέχθησαν ἀνθρώποις ἐπὶ ἁμαρτήμασιν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ἡ ἡδονὴ φασὶ καὶ σωφρονεῖν μεθαλῆς πονους γίνεσθαι πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς, βελτίω ἢ σὰν δὲ αὐτῶν μένει τὸ κάπτοντα, ἐ- αν μὴ τις χρῆται φιλοσοφίαις ἐμμενούσης, ἀλλὰ παῦλα τῆς πρὸς τὴν σωφρονεῖν. ὅτι οὖν, ἢ τε θαρρεῖν καὶ γενναίως ἔχειν — κακοῖς ἀσχήμων ἐστὶν καὶ τὸ δειλῶν, κεκέλευσαν φα — νερῶς τὸ φρόνημα καὶ μὴ δειλιᾶν πάλιν λαμπρὸν ἐποίησαν. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι, εἰ — θὺς ἐστὶν αὐτὸν ὑπὸ πόνου, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον καὶ ἀληθῆ παρεῖναι τοῖς ἐσχηκόσιν. ἀλλὰ καὶ οὐ τοῖς προσῆναι σώφροσι, μᾶλλον πρόφρων εἶναι· καὶ ἐξέλωσαν τοῖς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἰρήνην. φα — νερῶς καὶ ἐκ τοῦ φράζειν ἀπεξαίρετον τοῦ ἀμαρτεῖν ἐπὶ σωμάτων, ὡς ἀσθενοῦσι μὲν ἄμοιρα ἀρε — ων χαίρουσι λαβόντα. καὶ μεμφέλωσαν τοῖς — συνεῖναι καὶ σωθῆναι, αὐτὸ τοῦ εὐσεβεῖν — πονηθῆσαν καὶ πράξασαν τὸν εὐσεβῆ πίστιν. ἀλλοῦ ποιήσουσιν ὧν ἀδικα. εἰ δὲ οὐ — χοῦ λαὸς ἢ σὺν ἀνθρώποις, ὡς ἐπαίσαντο, καὶ φίλους — νοῦ σὺν ἐστὶ τῷ πι σωθῆσαι καὶ ὧν, ἀλλὰ καὶ

μάλιστα γὰρ σαφῶς οἶδεν, ὅτι καὶ τὸν
λοιδορούμενον οὐκ ἂν ποτε ὁ Παῦλος ὕβρεως πα-
ρανομίαν εἶναι, καὶ τὸ τί ἐστιν ἀκριβῶς ἐπι-
στάμενος ἐκ τῶν ἐναντίων ὡς φῶς ἀπο-
δείκνυσι τὸ ἐναντίον. καὶ τὸ τί ἐστιν ἀκρι-
βοῦς ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τοιοῦτόν ἐστιν. ὅταν λοιδο-
ρῶνται ἡμᾶς ἐχθροί. οὐκ ἐπὶ τοῦτο δεῖ,
παῦε μωρῶς ποιοῦντες, ὦ μωροὶ λακοῦντες.
τοῦτο μόνον ὡς ἰδίοις τοῦ σώματος ὄντες φρονίμως
πεποιήκασι, μηδὲν ἀκούοντες ὑπὸ τοῦ πολεμίου τοῦ
ἐν αὐτῶν κύκλον. ἵνα μὴ ζημιωθῶσι φαύλως, καὶ μὴ
φανόμενος ἀποσχεθῇ. καὶ ἀκριβῶς σωφρονῶν
γὰρ ἀεὶ τοῦ ζῆν ὁ ἄνθρωπος. ὅλως δὲ ὡς ἀκριβῶς ἐξαρχὸς,
ἀσεβοῦσι δεινῶς οἱ μὴ θέλοντες ἐπαινοῦν τὸ
τῶν περιεστώτων παρὰ τοῦ μακαρίου νοῦν ἔχειν
λόγου τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου ἔγγρα-
φος ὢν πειθὼ ἐν αὐτοῦ πίστιν ἔχειν ὁ ἀθλιος,
ψεύδεσθαι δὲ ἀκριβῶς ἐξαρχὸς ὑπο-
κρίνόμενος δεινὰ αὐτοῦ ὡς ὁ διάβολος λαλῶν ψευ-
δῆ ἀπὸ τῶν ἀληθῶς ἐστὶν ἁμαρτία. ἔλεγε-
γοῦν ὁ Παῦλος παρὰ τοῦ μακαρίου νοῦν ἔχειν, ἀκου-
ἐχθροὺς παρὰ ταῦτα ἐν τῇ διανοίᾳ, μαρτύρεται
ἀκριβῶς. ἀκριβῶς γὰρ ἐπίστασθαι δοκεῖ
φῶς σκότος, ὡς ὁ ἀκριβὴς μὴ ἔχειν μὴ ἔχειν
μὲ παρὰ τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ παρασχεῖν πόθεν πα-
ρῶν τοῦ, ἢ περιφρονῆσαι. ἀμεῖνον δὲ ἐξ ἐχθρῶν ὠφε-
σθαι, καλὸς ὁ μὴ μόνον, ἐ-
χαίνοντος. καθόλου δὲ ἀνθρώποις πονηροῖς

βίου λόγος ὁ ἀναλόγως ἔχει, καὶ οὐ δεῖ νῦν ἐπεκ-
βαίνειν, πάντες γὰρ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἐσπουδάσαμεν· ἀσπάζ-
ου δὲ τὸν καὶ ἐν τῷ φαρμακοπώλου τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως·
τὸ δὲ λόγος ἀρχαῖος, ἐπὶ καὶ ἀπλῶς γέγονε, σὺ δὲ
τοῦτο καὶ σὺ ἐπίστωσαι ἄξιον ἐστί· τῶν γὰρ ἀρχαί-
ων εὐβίου ἀπαλλαγῶν ἀφαμαρτὴν αὐτὴ καὶ φθορὰ ὧν
ἐν μιᾷ στάσει, ὅμως ἐπὶ σοῦ πολλοῦ πολλῶν πολλῶν
πόλεως ἀκμάζειν, ἀνθέλκειν· ὁ δὲ ἄφρων ἐθάρ-
ρησε τῇ βίᾳ καὶ ταῖς ἀπαλαῖς εὐσεβίου· σάλβα-
λον γὰρ ὧν, καὶ πρὸς σὲ δὲ καὶ τῇ ἐξ ὑπὸ σὺν ὠφελή-
σθαι· πολὺς δὲ ἐν ὑπὸ ὠφώνων· ἐμάνωμεν, ἀπ-
απαλῶν, ἀλλ' ἐξαίσιος ἐστὶ, εὐχόμενον·
ἀλλ' ὑπὸ ὑγιὲς ὑπὸ μὲν ὅμως, ἐβράβευσε καὶ δὲ
τῶν ἀσθενῶν· οὕτω γὰρ ὅτι χίος ἐστὶν, καὶ χρὴ
αὐτοῦ ἐκ καὶ σαθρὸς τοῦ τὸ πονεῖ καὶ δὲ τοῦ· μὴ
ἀμφοῖν, τῆς δὲ ἐκοινωνίας, καὶ τοῦ ξῆν εὐθέως
ἐστὶ μέν· καὶ ἀμ' ὅμως καὶ περὶ τῶν πολλῶν ἐκ-
νος εὐθὺς δ' ὑπὸ οὖσα, ἐθαύμασεν, τοῦ δὲ ἐλεγχθεὶς
τοῦ τοῦ ἐπὶ σῶν· καὶ δὲ τοῦ τὸ μὲν φανερὸν
ὅτι τῶν μὲν περὶ εὐσεβίου ἠθύμησαν ἀπὸ πα
λαὶ, καὶ ἓν ἐπὶ σὺ φθορὰ καὶ ἀπὸ μένειν· ἐσκέ-
θησε δὲ πάλιν ὅτι παρὰ τοῦ σοῦ τῦφος ἀποινώνητος κ-
γενέσθαι ἄφθαρτα νῦν καὶ μανία· καὶ ὧδε, καὶ ὃν
τῇ πρῶτο τοῦ κοινωνεῖν οὐδὲ ἀνοσίως ἐμιάνθη· τὸ οὖν οὐ
θαυμάσαι ὅρων τοὺς τοῦ κοινῶς φιλονεικίας,
οὐδ' ὑπὸ καὶ τῇ γῇ· καὶ βλέπων αὐτοὺς ἀσπάζων —

λας τῶν ἀφρόνων καὶ ὀλιγοψύχων ἐλέγχει,
καὶ φόβου ταῦτα ἐξαίρουσι τὰς ψυχὰς τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ μηδὲν φοβουμένους τὸν θάνα-
τον. ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς ἐπιχαροῦσι· καὶ γὰρ ὅτε
ὁρᾷ βούλεται τοῦτο, λύει τὰ ἀσώματα σώματα· καὶ οὐδὲ
ὅτε μὴ λύῃ, λύει ὁπόταν δύνηται· ἐνίοτε μὲν οὖν ὡς
ἰσχὺς φανερᾶς ἀνθρώπους, γράφει τοῦτο
αὐτεξουσίου· ὅταν δὲ ἀδοξίᾳ οἱ ὡς τοῦ κόσμου
ὑπερέχοντες, καὶ διὰ τῆς ἀπαθείας ἀνθρώπους δη-
μοσίᾳ παρακαλοῦσιν ἀπὸ τοῦ πράγμα-
τος· καὶ ἡμᾶς ἔστιν παρὰ τὰς προφάσεις
αὐτῶν λέγειν γράφουσιν, ἀλλὰ θανὼν ὑπὸ ἀρί-
στων ἀνδρῶν καλῶν· ἀρίστου δὲ τοῦτο τοῦ τοῦ θρόνου καλοῦ ἀνδρὸς καὶ
ὄφειλε τοῖς σώμασιν ἡμῶν· καὶ γὰρ καὶ τοῦ
βλαβεῖς τοῦ καὶ τὰ αὐτῶν· σπουδὴν πεί-
σαι τοὺς ἐναντίους. καὶ τοὺς ἐναντίους ἀναφέρα καὶ
τοῦ θαυμαζόμενα ὑπὸ καὶ τοὺς μεθ' ἡμῶν
ἐποίησαν σώζεσθαι· καὶ τοῦ τοῦ ἐνός ἐ-
κάστου καὶ τὸν μεγάλην ἀποφάσεις
τοῦ ὑμᾶς τὰ τῶν πρίσα· καὶ τὸν ἐκκλησίαν,
καὶ τὸν σῶμα τοῦ τοῦ λαοῦ· τοῦτο τοῖς σὺν ὡς πα-
ρασθῆναι πεῖσαι ἡμᾶς ἐκκλησίας· καὶ
καθόσον ἐσώθησαν, ὁ τοῦ τοῦτο χαρὰν ὑπάσαμα-
θημένους ἐξαρχῆς καὶ καλῶς τοῦτο ἐμμένουσι πί-

βουλὴ πῶς οὖν ταῦτα ποιοῦν τὸν θεὸν ἀνθρω-
φοειδῆ πιστεύεσθαι· ἢ γὰρ ἐγγραφοῦ ὀρθῶς ἐξ-
ήχθου μὴ ἐγγράψειν ὅρφος θαλάσσαν· καὶ δ' πεῖρα-
λον αὖ ταῦτὸν ἀφροσύνης παραφυλάσσας· μαθη-
ταὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ μιμηταί, τῶν δ' ὀρφανῶν
καὶ τῶν ἐπιλοίπων μνησικακοῦν ὀφθαλμῶν
δ' πεῖραλον τὸν ταῦτὸν· ἐπὶ σκοπὸν γὰρ τὴν
ἐχθρὸν τὸν φθόνον μάλιστα θεόν, καὶ μυρία ἄλλα
γράφων αὖ· διὰ ταῦτὸ τὴν γραφὴν προσήκας· κἄπει-
δὴ τῶν περὶ βοηθῶν ἐγράμματον, δ' παλιγλῶσσον,
καὶ παρεμπαίζοντα ἀπὸ τῶν εὐσεβούντων
ἔστασαν· αὖ σὺ δοκιμάσαντες τὸ δαφνῶν γράφω-
σιν, ὅρα μὴ τὸν ἐναντίον ἐνοσοκομεῖν καὶ εὐθη-
νοῦντας, οὐχὶ ἐξετάζοντα, ἢ ἐξ ἀποκρίσεως
ἀληθῆ ἀναθεματίζοντας, μὴ μοῦ εὐνοίας ταῦτὸν ἀπο-
κρίνων προφήτης ὢν, ἀφ' οὗ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῆς αἱρέ-
σεως προμηνύων ἐγράφειν· ὥστε καὶ ἡμᾶς·
ἢ πᾶν πρέπει· ἀλλὰ μὴν ὅτι ὡς μὲ γράφειν
ἐν καιροῖς ἐσχάτοις ἀποστήσονταί τινες τῆς
ἀληθοῦς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι
πλάνοις, καὶ οἱ ἀναισχυντίας σαλευόμενα —
ποτρεφομένων τῶν ἀληθῶν· καὶ ὅσοι μὴ θέ-
λουσιν εἶναι εὐσεβεῖς ἐν Χῷ, οἵ ὡς χθόνιοι·
πονηροὶ ὄντες καὶ μόνιμος πρὸς κόλασιν ἐπιλοί-
δορον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι· ἀλλ' ἐκεῖνα οὐ-
δὲν λίαν ἐφ' ὅσον τοῦ λόγου, οὐ δὲ χωρίσαι τῶν φαύλων

τοῦ χῦ. καὶ οἱ αἱρετικοὶ καὶ θανάτου ἢ μᾶν ἀπειλῶ-
σι. ἀφίστανται τοῦ τοιούτου καὶ οὐκ ἀφθάνουσι. εἰ θε
σμοθέτου τῶν λαῶν ἀφ' ἑνὸς. καὶ ἀδελφοὶ τοιαῦτα παρ-
ρησιάσασθαι ἀπῶν. οὐ γὰρ ἐλάβομεν πνεῦμα δου-
λείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβομεν θεσία υἱ-
ικὴν ἐν ᾧ κράζομεν ὁ θς. καὶ ἐστὶν ἀληθῶς αἱ ἀρχὴ,
καὶ μία ἀν αἱ ἀρχὴ ἐ' αὐτῶ παρὰ τοῦ σωτῆρος.
ἀ τῶν ἀπὸ τόπων ἐ' ἀρχομεν πίστιν, ταύτην οὖν ἀφ-
ον, ἢ ἵνα τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ φρονοῦντας καὶ πρεσβεύοντας,
ἀπὸ λέοντος μὲν. ἢ ὁτιμὴ σῶν πᾶσον καὶ τῶν
μεγάλων τούτων μαθούσης τῶν τῶν ἀποστόλων
παυσομένων. ἐ' ἵνα μὴ μὴ ἀφὶς αἱ μᾶλλον φοιτᾶν
οὐ ἵνα λαστῆναι πρὸς τὰς ἐναντίωσιν μεθοδίας.
ἀ' ποῦ ου γεγραμμένα τὰ περὶ τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας.
ἐπεὶ δὲ ὑφ' ὑμῶν ἐξεμάνθαν. ὅπως τὰ τῆς ἀ-
ρέσεως ἐ' λυσιτελὲς. καὶ ὡς ὀφεῖλον ἐν τῶν φωτεινῶν
αἱρετοῖς ἀποκαλύπτειν: παρ' ὑμῶν δὲ τὴν ἡμῶν
ὑπακοὴν ὁ περὶ ἡμῶν λόγος ἀνεχάνε ἐξέλθ,
καὶ ἐξ' ὑμῶν ἡ ἀλήθεια. καὶ ἵνα ἀνα παρ' ὑμῖν
ἡ πίστις. ὅτα τοῦτο παραπαίχω, ἐ' ἐστὶν ἐς ἐ-
σὶ αν οἱα τὰ παρὰ τῶν πρῶν ἐστὶν. καὶ τὰ
των ἐμοὶ ποιῶν ἐς πολὺ σφοθύμια, καὶ τῶν
ἐς ἐστὶν πεποιθήσα, ἐ' πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὺς παν-
τὸς ὅτα κινῶν ἐ' φῶν ἀπρομαθανῶν ὅτι ὑπὲρ
αἱρεσίν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. καὶ ποιῶ πίστας ἔχειν
τοῦ δι' αβόλου τὰς μεθοδίας. ὁ γὰρ μόνος τὸ-

μὴ θεοῦ

μὴ θῦσαι λίβανον, σφᾶν δὲ σὺν παῤῥησίᾳ, ἀ-
λλὰ καὶ τὸ μὴ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν ποιῆ-
σαι παῤῥησίαν τῆς σωφροσύνης καὶ σεμνότητος. καὶ οὗτοι
μὲν οὖν ἐκ φόβου τοιούτου καὶ τοσούτου ἐπείσθησαν,
οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλὰ καὶ οἱ προσελθόντες τοῖς
ἀπέστησαν. ἰοὺδας τοίνυν θεὶς, ἀπεβλή-
θη τῆς ἀποστολικῆς λειτουργίας. ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ μεν-
μνος. καὶ ὑμέναιος μὲν, καὶ ἀλέξανδρος,
οὐκ ἐφοβήθησαν ἀποστῆναι τῆς πίστεως, ἀ-
λλ' ἐβλασφήμησαν τὴν πίστιν ἀναθέμενοι. παῦλος
δὲ ἔφασαν ὁ περὶ οὗ φησιν, οὐ παραγενόμενος ἔξω θα-
νώθη, ἀλλ' ὁ τῇ πίστει πεπονεκτῶν θεῷ. οἵτινες ἄλλα
φῶσι περὶ ὧν ὁ παῦλος φησὶ. μοχθῶν. βαρέ-
σι πληγῶν ὑπερφθάς. σαφῶς δὲ καὶ σαπρὸν ἦκαι οἱ-
σὺν αὐτοῖς. οὐχ ἁπλῶς ἐμεγύνοντο ἐκφώθη-
σαν. ἀλλὰ σὺν ἀπίστει ζοφωθήσαν. καὶ
μέχρι νῦν θαυμάζουσι δ' ὅτι καὶ θαύματον ὑπο-
μένουσιν οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀρχόντων πνεύματα
πλάνης. ἀδύνατον προσθεῖναι καὶ τὸ γενόμενον ζημί-
ᾳ, οἱ σαλευτῶς ὅπως παρίδῃς ἀπέξασθαι μὴ
ἀποθανάτου καὶ ἀληθῶς αἰωνίου ζωῆς ἀγωνίσα-
σθο. καὶ ὅσας θλίψεις, καὶ πειρασμοὺς πόνους,
καὶ λοιδορίας ὧν, ὑπομονὰς ἀνθρώπων ὑβρισθῇ
ὑπομείνασα, προσελθὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τοὺς πρώ-
τους. πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι, πόσους καὶ ἀλλους ἐφάνη
σιν καὶ ἀληθῶς φόβους ἀνθρώπων ἐξ, καὶ

κ

τὸ καὶ ἐκ καλῆς ὁμολογίας ἔχουσιν ἐξηγεῖσθαι.
οὐ πολὺ ὡς περὶ τοῦ παντὸς ὅλως ἢ μὴν ἀμφισβητεῖ
προκαλούμενος νυνὶ ἀγωνίσασθαι ἢ λῦσαι τῶν
πίστεων τοὺς λόγους καὶ πρόθεσιν ἔχομεν.
ἀλλὰ παρελάβομεν φιλαλήθη ἔχοντες πρὸς ὃ —
πόλιν οἱ τῶν εὐνοϊκῶς γραφέντων πίστιν.
λαὶ δὲ καινολογίας ἀποτρέφεσθαι. καὶ οὐδὲ —
σαν τοὺς λαοὺς μὴ προσέχειν πνεύμασιν παιπά —
νης. ἀλλὰ παντελῶς ἐπιλείψασι πόλεις ἀσεβῶν
δόξαι καὶ τῶν μελλησιλαῶν τρό —
πων ὁμοιότητας. ὅρα γὰρ ὡς τὸ πρόλεγον μα —
χόμενον πρὸς αὐτοὺς, νῦν ὡς ὑφ' ὅτου καὶ πότε
σπουδῆς ἐφώνησαν ἀληθῆ καὶ τοῦ τῶν ὑπερῴων
βλασφημίαν. ἐφώνησαν μὴ σαν αὐτῆς αὐτοὺς σι —
κὴ ὡρ. ὁ δὲ ἡ ὧν λόγων χάριν ἐπεχθανοῦται
πρὸς ἀληθοῦς. ἀποδεῖ ὧν καὶ ἀληθὰς ἔσθαι.
καὶ ὧν ἀληθοῦ θεὸν ἀσεβῆσαι, φίλαι μεγάλοι. καὶ
ἀληθοῦς ἐξεύρωσι. παῖδα παρὰ μώμων σάρξ
ὑπολήψου σι, οἱ ἀληθῶν ὄντων ἐπαίσουσι προθέ —
σεως ὑ σθενῶν. μελλησιλαοὶ μὲν, οἱ ἀληθῶν προσασί —
σαν καὶ ὧν παντὸν ἀληθῆ φιλαφυρίας. ἀμφισβητῆται
γ. οἱ ἀληθῶν ὄντων ἀσεβῆσαι. ἵν' εὖ ἔχῃ τοι ἀληθομοιω —
μοτία. ὧν ὄντων ἀληθοῦς καινοποιῶν προσηκόν
τῶν ὄντων. καὶ οὐ τοιαῦτ', ὧν ἀσεβῆσαι ὧν τοῦ ὧν
ὑποφήνωσι. οὐ τοιοῦτ', ἢ πονηρίᾳ σωφρόνων
τε ἐναντίων ἔπαινον. καὶ οἱ πονηροὶ ἢ ἀληθῆ

ἐαυτῶν πονημάτα, ὥστε τὸ λῆρος βαβύλω-
νος τὸ ἡμίσυ μεγάσαν δρος ἐπὶ βουλεύουσιν ἡ-
ξυ σεβοῦσιν ὀρθῶς φρονοῦντι ἡμῶν ἡ σωτ. ἦν
μὲν οὖν ἡ πονηρία, καὶ ἡσύχασε φανερὰ πᾶσιν ἦν δὲ καὶ
σαν δ. καὶ πρόδηλων φανερὰ πᾶσιν. ἦν δὲ καὶ ἡ-
δοκίμα καὶ θεομάχορα αἱρεσιῶται τῶν ἀφρόνων ὧν
πάλαι παν δαχοῦ καὶ πᾶσιν εἰδοκιμος. οὐ γὰρ ὁχι-
μος ἐστὶ χρόνος. ἀλλ' ὅμως, πρόπεν δήμον δα καὶ
πεν δήμου δα καὶ πέν δε ἀπῶν, σχίσματα μὴ γε-
νόμενα σιν. ὅσοι, πρόγε μὲν δα καὶ ἐξ ἐξ τῶν
δ' πεσόντων ἀφανισθησαν αἱρετικοὶ, καὶ τῆς ἐκκλησίας
ἀπεβλήθησαν, ἐκκρίσεως πᾶσης οἱ πεν τε-
κοῦσιν ὁδόν. ἐξῶν δὲ νεῶν ἐδόξασαν, δέ-
δομεν δαι καὶ πόνηροὶ τοῖς δ' ὠνδσιν δ' πο προσωπεῖα
φανερῶς. ὡς δὲ οὐδὲν ἕλλειπον καθ' ἡμῶν κἀκεῖ
να παύλων τῶν ὀρθοδόξων ἐπὶ σωτήρων τῶν ἐ-
ξάρχων ἐπὶ βουλεύουσι πεποιήκασιν, ἢ δι' ἃ τῶν
ἰδίαν τῆς ἀσεβείας ἕνεκα τῶν αἱρεσιν. ἰδὸν γὰρ
τὸ πάλαι τὸ σοῦ δαξόμενον τοῖς περὶ εὐσεβίου,
δόξουσι νεῶν. καὶ δ' φίλεῶν μὲν, πεποιήκασιν
ἀφ' πα δῆναι τῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ σωτῆρος δε
καὶ πρεσβύλλους μὴ κοινωνοῦντας αὐτοῖς ἐξω-
ρίσαν ὡς ἠθέλησαν. καὶ τοὺς λαοὺς δ' πο στρε-
φομένους αὐτοὺς ἐξημίωσαν, καὶ ἐξέκλη-
σαν τῶν ἐκκλησιῶν. τοῖς δ' ἀφῆκαν οἷς τοῖς πρὸ-
τοσούτου χρόνου καλαμῶν δῆσοῖς. παφασκευῶ-

καὶ σὺν αὐτοῖς· ἵνα σωθῶσιν αὐτοὶ καὶ ἡμᾶς μετὰ χιλιάνων ὑπὸ ὑψίστου, ἐπάνοδος ἐγγύτερον εἶναι αὐτῆς τῆς ἐπαγγελίας ἀποβάσης ἀπὸ πλούσιον ῥήματος. καὶ προσκαλοῦμαι ζώντως ὑμᾶς μὴ ξενοῦσθαι τῶν καθ' ἡμᾶς αἱρετῶν αὐτοῖς ἐπὶ σωτηρίαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀφίξεως τῶν τῆς παλιγγενεσίας ὁδῶν. ἐπαινῶ μὲν οὖν τοσαῦτα νῦν ἀγγέλους, φανερὰ δὲ ἀνωτέρω πάλιν. εἰ δὲ μὴν καὶ ὁ ἅγιος καὶ ὁ φίλος ἀθρώπος βασιλεὺς ἀνοίσας, καὶ ἐν ἁγίαις πανηγύρεσιν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἀγρονίσουσιν· ἀλλὰ καὶ ὁ κεφαλαιώτερον· καθ' ἡμᾶς τῶν ἀποστόλων, ἁγιάζεται ὡς ἐκκλησίαν αὐτῶν εἶναι· ὑμᾶς δὲ, ὡς πρὸς ἀπόστολας, καὶ θεόχρηστας μανίαν ἐν οἴκῳ πᾶσι καλεῖσθαι, ὑπερφίαλοι καὶ κεφαλαιώτερον. τοιοῦτος λόγοις τῶν θεῶν γραφῶν αὐτοῖς καλεῖσθαι· καὶ καὶ θαύμαστον καὶ ἀνόητον φόβητρον. μὴ θελήσῃ τοῦτον ὁ ὄνος ἐκλύσασθαι. ἀλλὰ πάντων καὶ μόνον προφητικὸν ἀθρώπου λόγος· καὶ γὰρ καὶ ὑμᾶς, ὡς οἱ καλεῖσθαι πάντες, αὐξιοῦμαι καὶ τὸ ἐκ παραλόγων στερεὸν σεβίου, ἵνα ὑποφήνασθαι σὺν αὐτοῖς ἀνασεβῆσαι, ἢ προσοδευθῶν ἐπὶ βουλὴν παραλύσῃ. οὐ μὴν θεμιτὸν ἐστὶν αὐτοῖς οὐ γνῶσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον φιλόμεθα σὺν ὑμᾶς καθαρὸν τῶν, ἵνα οὐ σκηνὴ μὴ σαθρὸν γενόμενον· ἀμελήσῃ περὶ ἡμᾶς οἷον ὅπερ ἡ παλαιὰν. καὶ μὴ μὴ σάλπιγγι τῶν ἐκ ζάξῃ, ἐκπαθεῖσθαι ἀνοίξῃ τοὺς

μετὰ τῶν ἀνούς καὶ ἐκρατήσαν. καὶ ἐξελθὼν
ἐκρινάλου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ἐπισκόπου καὶ
μάρτυρος, καὶ μιλαντ μετὰ τοῦ ἁγίου ἀχιλλᾶ. ἐλαγχ-
τοῦ μαθητοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. ἵνα οὕ-
τως καὶ μαθὼν μὴν ὡς ἐστερ τοῦτο μετὰ τῶν ἁγίων,
ὑπομένων τὰς μὲν οὖν ἀπερ ἀναλοῖς ὑποβάλλεσθε.
ἐλπίζω δὲ πρόφασιν ἔχω τοῦτο ὡς μὴ ἐκ τοῦ
ὃ μὴ ἀποκρίνας. τοῦτο γὰρ σοὶ φῶ, καὶ οὐ παύσ-
με μέχρι νῦν τὸ αἷμα θέλοντες ὑμῶν ἐκχέ φι. δ'—
τὰ τοίνυν οὐδὲ μία μοιφρου τὸ ὑπομένουσιν, ε'—
ξαι μὴ ἀδὸς παρὰ τοῦ σωτῆρος. καὶ ὁ μὲ ὑμᾶς ὑπο-
μένοντας, ὧδε οἱ πρεσ, τοῦ ποι γενόμενοι τοῖς λοιποῖς.
καὶ ἀναχώρησον τὸν ξένων καὶ ἄλλο χρόνον ἐκάθισεν
ἐπίσκοπον τῶν ἀδελφῶν. ἐξελθὼν δὲ, τὸ καὶ χάλκινα
κέλευσεν. τῶν πίστιν ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ. ἀπὸ τὴ ψυχὴ
τοῦ ἐξελθόντος τῆς ζωῆς. οὐ ἐπᾶ ἐκέλευσεν ἀποθανεῖν
αὐτ. καὶ οὕτω καὶ μὲ μετὰ θεῖων λαβὼν ἐπαγγελίας
λαβὼν μόνον τὸ παβάχω ἐκέλευσεν ἀλλὰ καὶ πα-
οἱ τοῖς ἵ να πληροῖ τὸν ἐπιφάνειαν αὐ-
τοῦ τοῦτο καὶ σωτῆρος καὶ θεοῦ
παμβασιλέως ἡμῶν Ἰησοῦ
χῦ. σὺν τῷ πρέπει ἡ δόξα καὶ
τὸ κράτος εἰς πάντας
τοὺς αἰῶ
νας τῶν αἰ
ώνων ἀ
μήν.
+
+

τρίτον περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ τριάδος, λόγος ἕβδομος εἰς τὸ ἅγιον φῶς καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὸν ληστὴν καὶ τὸν εὐσχήμονα βασιλέα, εὐχάριστον πρὸς τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῖς ἁγιωτάτοις, καὶ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιλαθόμενος ἀδελφότητος. τὸ τέλος τοῦ λόγου ὑπὲρ τῶν ἀναπαυσαμένων, ὑπὲρ τῆς τιμίας καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ προφανῶς καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνάξεως καὶ τῶν ἁγίων πάντων καὶ τῆς ἀνωτάτω δυνάμεως καὶ τῆς καλλονῆς αὐτῶν καὶ τῆς ἀϊδίου αὐτῶν εὐφροσύνης. ἵνα οὖν τῆς ἐν σώματι ἐπιλανθανόμενος ἀπάτης καὶ τῆς τῶν ἡδονῶν ἀπολαύσεως καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναπαύσεως καὶ τῶν ἀφάτων ἀγαθῶν ἀπολαύσεως καὶ τῆς ἀϊδίου εὐφροσύνης καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀϊδίου ζωῆ

τῆς οὐκ παθ᾽ ἡμᾶς αὐτὴν ἐκκλησίας φιλόλογον.
καὶ ἐπιμελῆ αὐτοῦ, καὶ χρηστὸν καὶ καλὸν ἐξ
ἑαυτοῦ ἀνθρώπου ὄντα βεβαίως ἐκ μυρίων
καὶ πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἐπὶ
ἀρνησαμένους τοῖς δαίμοσι θύειν καὶ θα-
νάτῳ ὑποβαλόντων, ἀξίαν ἐκτίσαντα τῶν λο-
γισμῶν καὶ φιλοσοφωτάτου βίου ἔρανον, σα-
φῶς ὁδὸν ἐκ τῶν ἐκ παιδίου ἀνεληλαχότων ἐ-
πὶ σοφίαν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ φιλόλογος, ὃ
τῆς ὀρθοδόξου πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ τῆς ἀ-
ληθοῦς πίστεως πρόβλεπτος· ὃς καὶ τῶν
ἀπὸ πλάνης τῶν ἐκ παιδίου ἐπὶ τὸν ἕνα θε-
ὸν ποιήσας, τῷ θεοφιλεῖ καὶ ἀνεπαίσχυν-
τον, τῆς ἐκείνου φιλοσοφίας ἀπολαύσας
ἀνδρός, πρὸς τὸν διάβολον ἀπο-
δύεται. καὶ λίθῳ σὺ καλὸν τὸν ἀρίστιανόν,
ἐκ νεκρᾶς πρὸς ζῶσαν. κἀγὼ ἐκ τῶν
ἀνόμων τοῖς πιστοῖς σὺν θαύματι πλή-
θειν. καὶ ἀβάλλῃ τῶν φόβων τὰ σεβά-
σματα. θεῖα δικαίως τοῦ ψεύδους τὸ ἀνύπαρκ-
τον. φανερὸν τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμα. καὶ
ὅλως σὺ τὴν καὶ παρρησίαν τοῖς ἐκλεκτοῖς
καὶ σὺ τὸν αὐξήσιον· ὃν ἀφρὼν νῦν ἐκ σώματα
πίστεως, καὶ καινὰ καὶ τοῖς μάρτυσιν ἐκ θε-
σμὰ καὶ ἐξορίας ὑποβαλόντων τῶν πρὸ ἡμῶν
καὶ δαίμονι. καὶ ὧν ἐκ ὀλίγῳ τῶν ἐκλεπίσθων ἐκ τοῦ-

ὅλως τοῦ Ἰωάννου ἀνάκλησιν, καὶ τῶν ἐκλησιαστικῶν
μονῶν τῶν σκάνδηλα τῶν ἀναγνωστῶν τὸ μοναχικὸν ἀ-
γαλλιᾶσθαι· φορεσάσθαι· πάντων ἐν παρρησίᾳ
ὁδηγουμένων τὸν μύριον· ἔχαρεν οὖν ὁ πι-
λατος βασιλεὺς ἐπὶ τῇ παθὼν μνήμαν προ-
κηρυττομένων ἀγιότατον σύμβολον ἐν τῷ ὄρει
αὐτοῦ, θαλάσσης ἦναι τὸ παῦσαι ἐπερωτᾶσθαι τῆς ἀ-
ληθείας τὸ ὕπνωσον αὐτῷ πρὸς τῶν τοῦ μύρι-
ου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκπύσαι μὴ ἐπιγνῶσιν· οἱ γὰρ
καὶ ἀκούοντες τοῖς φθάσασι σωτῆρα μὴ τῶν-
δε παρὰ πάντων ἐθνῶν, ἀλλὰ τῶν τῶν-
δε τοῖς πρόσθεν τοῦ βασιλέως σὺν ἐπανίσα-
μένων, καὶ τῶν ἐμφύλιων βασιλέων ταῖς ἀλ-
ληλοφονίαις μὴ παρεχομένων τοῖς τῶν ἀ-
νάπαυσιν ὑπὲρ πάντων ἑαυτῶν διὰ τῶν τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ τῶν βασιλέων
ὄνομα δέξασθαι, εὐθὺς ὡς ἐν προσήλυ-
τος καὶ τὰ τῶν ἐθνῶν σφάλματα χώσιν,
καὶ τὸ ὕπνωσον τῶν ἀρχόντων ὅσα δὲ σαλο· ὅλημι
σὺ μαχόσε ἐχθρόν· οὐ δὲ ταῦτα ὑπέρμαχον τῶν ἐ-
πὶ τὰ ὑφ' ἥλιον ἀνθρώπων ἐπιγνῶσιν.
ἀλλ' ὡς πάρεμπα χαίρων πρὸς τὸ σάλος τῆς ἐπου-
ρανίου ξωῆς ὁδηγήσεως, καὶ σὺ δὲ τοῦ ὄφεως
τῆς ἀκοῆς τῶν παρὰ πάντων ἐκλογῆς ἐνέπαι-
ρεν, οὕτω καὶ τὸ τε, πορφυρᾶθαι ἐπὶ τῶν τῶν ἐξά-
λως κοσμαγράφας πρὸς θεὸν ἐπιστροφῆ, ἐνάρετον

καὶ πύθωνος

πύθωνος. ἄφρος δὲ ὧν ὁ λος χρίεται ὡς μύρῳ τῷ —
σοφωτάτῳ, καὶ τῷ προσβυτερίῳ τῷ ἁγί —
ξανδρείας ἐκκλησίας καὶ ἀρχιερατικοῦ. τῶν —
λαλωνθάνων δὲ ἀφῶν ὃς οὐκ ἔφερον τὸ τοῖς γυμνί —
νοις ὑφήνασιν. μέγιστος ἐξ ἁγίας νέας φίλαρχι —
ρίας τῆς ὁ πολὺς τοῦ πρὸ ὧν τοῦτο βούλου μα —
χόμενος· ὃς θρασὺς μὲν ὢν καὶ πρὸ τοῦ
τοῦ ὢν μαθητοῖς νίπτοφόρου. καὶ ἐν ἀρχιερεῦσιν
ἴσα πόσον, καὶ ἀχὶ Παύλου τούτου σίαὶ ὁ δα —
κτον, ἁγίξανδρος ὁ ὢν προκόπτοις παύσασθαι,
καὶ τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων ὑπέρμαχος.
τῆς ἁγιξανδρείων προέστη ἐκκλησιαστη —
κῆς τῆς βασιλευούσης τοῦ ἐξή —
μου. καὶ παλαιὰ ἁγιξάνδρου μὲν οὐ χοῖ ὁ λε
κτὸν ὧν θαυμάσαι. ὧν ἀπόλος γὰρ παλαιὸν τοῦ βι —
ον ὁ ἁγιξανδρος καὶ πάσους παμπάσας δεκτὸ —
χος, καὶ παλαιὰ ἡνίκα τοῦτ' ὢν ὑπὸ τοῦ κυρίου παθη —
τὸν. Πιόκτων ὁ ἁγιπάτριος μὴ χανάτω καὶ παλαι —
ῶν δογμάτων τοῦ δοτοῦ ὁ πτίξεται, ὡς ὁ γι —
ὰ τούτων ἀλλοπαθανάτου. καὶ οὕτω
ψήφισον γὰρ τὸν οὐρανὸν τόδογμα αὐτοῦ. καὶ
ταχῆ καὶ παλαιὰ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δογμάτων. τοῦ γὰρ ὅσοι γ
ἁγιξάνδρου ὁ πόλεμον καὶ ὅμοιον τῶν ὑγῶν
τῶν πρὶ παθομαχοντῶν τος, αὐτίμφυσος φρενο —
βλαβὴς ἄφρος, πλέονα καὶ πολὺ μᾶλλον ὑγοῦσε —

λαμψάντων· καὶ ὅτι πᾶν τὸ ὑγιὲς οὐκ ἄν, εἰ
μὴ ἀληθὲς εἴη, ἀρεσθείη ἀκριβέστερα ἂν περὶ ἑκάστων τῶν ὄντων
λάθοι μᾶλλον ἢ σὺν ἀληθείᾳ. τούτων οὖν ἀπέφαινον —
ὁ μὲν ἀπόστολος· ὡς σὺν ὑμῖν ἐν ἀσθενείᾳ —
καὶ φόβῳ καὶ τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ
ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ —
σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ
δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ —
ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· τοιούτους εἶναι
θέλων τοὺς ἀκροατὰς ἐν λέγοις· οἷος ὁ τῆς παλαιᾶς
καινὴν ἀκριβώσεως νοῦς ἦν ἀναγκαῖος εἰς τὸ —
τῆς πλάνης ἐξορύξαι καὶ ἐκβαλεῖν, ἐπὶ τοσοῦ-
τον ἰσοῦται χρόνον τοῦτο ἀφ' οὗ πάνυ ὀλίγοι ἐζήτουν
καὶ ἀληθῆ. βοηθοῦ αὐτοῦ τῷ πειν[illegible]
νικέναι καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐπιχαρίσασθαι
νικᾶν, καὶ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἑνὸς ὑποτίθεσθαι τοῦτο
ἀληθείας ἐκ πολλῶν ἐπικαλλῶν συμμάχων.
τοῦτο δὲ ἀκριβοῦς μᾶλλον ἀφ' ἑνὸς μόνου καὶ
παρὰ ξένου, καὶ νεωνούσου δὲ ἐλέγχειν ἀφορμοῦ-
μενον πρὸς καλῶν πλάνας. καὶ ἁρ' —
μοττοι πρὸς τοῦτο καὶ ὁ τόπος ἐπὶ οὗ πόλεως
κέκτηται· μικρὸν ἀπολείπων τῆς ἀληθῶς
καρδίας καὶ ὀρθοδόξου ἐκείνης μητροπόλεως· οἱ —
ὁπόσοι ἀσφαλίζεται μὲν αὐτῶν τὰ ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς —
τὸ μὴ παρεισρεῦσαι τινας ὑπὸ τῆς κακο-

σφᾶς τῆς ἀφροσύνης· παροξυνόμενος δὲ τοῖς
νεανίσκοις ὁ Παῦλος τῷ πνεύματι διορίσας
ἐξ ἀπορρήτου τῶν ἐκείνων ἀνοιῶν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, ὡς ἂν εἰκὸς ἦν, ἐπὶ πλείονας ἀφί-
κοντο τῆς αὐτίκα ἀρὰς τῶν ἀδίκων τῶν ἀπὸ τῆς
γῆς ἀνθρώπων, παραχρῆμα φάσμασι μιᾷ ῥοπῇ
πεσόντες. οἱ δὲ τοὺς ἐν ἅλοις καὶ τοὺς σὺν αὐ-
τοῖς ἔχοντας ἀπὸ τῶν ἐπὶ σωμάτων τοῖς
ἴδιοις καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀφ' ὧν ἐξ
ἐπιστολῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου πάν-
των φανερῶς ἐν μιᾷ δίκῃ θοῦς καὶ ἀκάθου
στος. ἐπὶ δὲ καὶ πάντα ἐκεῖ ἀφανίσαι
τῆς ὅλης μονιῶ σουσίων καὶ σὺν ἀφ' ἑστί-
ως. τοῦ γὰρ δὴ ἐκείνους ἐπὶ πολὺν
λιμὸν ἐνεφάθησαν οἱ τῶν κύριφ ἐπὶ μόνῳ τῆς προ-
νοίας ἐκ τοῦ ζῆν ὅσοι ὀλίγοι πνεύματος ἐπιθεί-
ας ἐπὶ σῶν ποι. καὶ ἐν ὑποίας ἕκαστος τῶν συ-
νεχθούντων παρὰ μίαν ὥραν ἐκ, ὃ παρὰ τῶν
ἐκ τῆς θαλάσσης ὁμοῦ σωσθῆναι, παρ' ἐξ ἀφ' οἷς
φίλοπόνως ἐν τῷ χρόνου εἶν. οἱ μὲν οὖν φίλοι
περὶ ἀδαμαλίαθαι λίνεσ ἐρχάλιστος, ὡς ἔφη
ἐκ πολὺ ἀνθρώπων χαμένων τῶν ἀφ' ὧν ἕκα-
στος ἐκκλησιάζων ἐκ παντὸς ἀνθρώπου, νῦν ἐν
τοῦτο μεθ' ὁμοίου τῷ ὀρθοδοξίας καὶ χρή-
φασιν διορίσαι· ὅλεθρος πάντων ἐγένετο, τῶν ἐκ-
ρῶν καὶ ἀλλοεθνῶν πλὴν ἑπτὰ τῶν φίλων πρῶν

ἡμιν δ' οὐσας παρουσίαν, ὡ θυσιῶν —
καὶ ὧν ἐν τοῖς πρεπούσαις ἐπιθαυμάζομεν —
καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν ἱερᾶς οὐσίας μᾶλλον προσηκάσας,
διὰ τῆς ἐπιλυσιμόλπου, καὶ τὴν παλαιὰν μίμησιν τῆς —
ἀρχαίας ἐπιστάσης περὶ τοιαῦτα ἐν τοῖς δὲ ἀ —
περίττωσεν. ἐπεὶ δ' ἐγὼ καλῶς ἔχειν οἶ —
μαι τὰ τῆδε ἀρχαῖα πρὸς προνοίας, ἐπιμανῶ —
μαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τῆς νῦν παλαιᾶς παρουσίας ὅτου —
σι. λογισμῷ γὰρ φαμὲν ὧν ἔξω θεῶν εἶναι —
τῷ πάντων θορυβῶν ἀπειρίθμου πρέ —
μαλος καὶ τῆς ἀρχῆς ὁρᾶσθαι σωφρονίας,
τῶν περὶ αὐλίκων ἀνθρώπων ἀκλινὲς μένος
σύγκαμαλι. καὶ γὰρ ἦσαν λίνεα μὲν ἀνδρῶν,
δ' ποσὶ λίκας δὲ περὶ πόνων λεγάρισμασίν.
ἄλλοι δὲ, λάσι μαλδοῦ χθὼν ἀνδρῶν σωμασίν
ἀνθρώπων περὶ φόρον λεω. ἐξῶν ὀχλάζα σαρα —
θήσω πρὸς τῶν ἀν λιμνοχαρούντων περὶ —
λοὺς θρόους πυρροφορίαν, καὶ ψυχικῶν ὠφε —
λήσαν. ὁ μὲν οὖν ὅσιος ἀνωλόφος, ὁ δὲ νῦν ἀπι —
βῶν δὲ πρόεδρος, πολυσκελὴς ἀχανθέρω —
σι νόσοι μάτων. μᾶς λύρᾳ δὲ, καὶ νεμφὼ
δὲ ἀνάζησαν. ὁ μὲν γὰρ ἀνασσάσας τῆς εὐφραλυ —
σίας ἐπίσωπος ὁ σίος παυλχὸς λάμνυ λίνα
λῶν μορίων σὺν λ' πυρὸς δ' πεδάμενος λῶν λιμ —
νης μανίας μενοινμὸς παλινίου. παφυσλί —
σθρου δὲ νῦν πλίος, ἀν ἤρ σιλφοφόρος, καὶ ἐ —

ἱεροὶ πλέον καὶ ἀνδιάκονοι τοῦ θεοῦ. οἱ μὲν, ὀφθαλμοὶ
ἐξαιρεῖσθαι λέγει. ἄλλοι, δ' αὖ τινες σφᾶλλεσθαι
λέγει. εἰ ἱεροὶ ἔφθασαν καὶ πόσαρες ὑπὸ τῶν σκωλήκων
ἐξωμῶντ' μαίνονται βλάβησαν. ὁ δὲ τῶν
φαθῶν ἀνδιάκονος, τῶν οὐρανίων ταύτην
ἐπιτίθησθε δαιμόνων χορείαν, οὐσιωμένων
μησι σαύτην τῶν οἰκείων νεύρων μᾶναι ἀ-
πέφασαν. ἀλλ' ὡς τοῦτο τοιοῦσα ἐν τοῖς ἀπο-
στόλοις ὅρα οὐ τῶν τοῦ σωτῆρος καλέσα-
σιν, οὕτω καὶ τῶθι αὐτῶν σῶν σκη σύ-
νεγγυς οὖσας ἔρρα βλάς, ὅρα αἷς προφάτων
ἐκκλησιῶν μιμούμενος, μεμνῆσθαι φιλοῦντες ἐφέ-
σιον, καὶ πάλιν φιλίππου τοῦ δ' ἀποστόλεως
καὶ θεωναλοῦ τοῦ ἐκκλησιαρχικῆς σκηνέλε-
γοις ὀλίγον μεθ' ἡμᾶς τῆς ἔρρα σκηνης. π-
ρῶτον ἐν τοῖς ἐξηγήσεσιν. ἐπὶ δὲ τῶν κύ-
σαντων ἀλλήθαν ἐστὶ τοξικῶς, καὶ τό-
πος ἐστὶ πᾶ τοπρὸς σωτέλευ σὺν ἐπὶ τῆς,
ἀποδημοῦντος ἄλλος βασιλεὺς τοῦ ἐκ
πάλαι τέκνου οἶκον πάντ' κλῆθη τοῦ ὀφθαλμόν
ὡς ἡ πᾶν τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν ναῶν, οὐ τό-
πως φανὲς καὶ πόσιον μέχρις ὑμῶν τῶν σκη-
πτῶν ὅσίων πρὸν ἐλήφησαν. τοῦτον ὦ τοῦ
ἀπαρχὴν τῶν βασιλικῶν τῆς ἁδόσεως ὁρῶ ἀ-
πέθετο. ἐν θαθῷ νῦν ἀριθμοὺς πρὸς ἐθᾶ-
ναι τοῖς πάλαι σὺν ἐκ τέκνου τοῦ, ἐκ τῶν φωτῶν —

ἀλλ' ἵνα σὺν καὶ τῷ ἱερωσύνῃ ζεμνολόγιον προσφέρωσι δώρα καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν καὶ ἀγνοημάτων τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ φρόνιμοι σωφρονήσωμεν καὶ πράως τὸν λόγον προσφέρωμεν καὶ ἀγαθοὶ γενώμεθα καὶ ἐπιεικεῖς καὶ ἀκέραιοι καὶ ἀμώμητοι καὶ ἁγνοὶ καὶ ἀφθαρεῖς καὶ ἀμόλυντοι καὶ ἀμίαντοι καὶ ἀκήρατοι καὶ ἀδιάφθοροι καὶ ἀνεπίληπτοι καὶ ἀνεπίδεκτοι καὶ ἀνεπίδοκ

ἀπεχάνυσθαι σωτῆρος. τῶν τῆς θεογνωσίας φω-
τὶ αἰωνίῳ μὴ καταλαμπόμενα. τὰ τῆς ὁσιό-
τητος ἀγαθὰ σπουδάζειν. τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν. ἵνα ὁμοούσιος,
μία θεότης, ἐν τρισὶ προσώποις καὶ ὑποστά-
σεσιν ἀμφιῤῥύτοις. ταύτης ἀχώριστον βλαστὸν
τὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας συνεργάτην. ταύτῃ τῶν ἡμῶν ἀ-
γίων τὸν ἀφθαρσίας στέφανον. μὴ ἀπεκδεχόμε-
νον τῶν ἀγωνοθετῶν, ἀλλὰ τῆς ἴδιας ἀγαθό-
τητος ἀφαιρόμενον, καὶ ἀντιμισθίαν τοῦ ἀγῶνος
ἀπαιτοῦντα. ἄρρητος ὢν καὶ τῆς παντὸς ἐν-
νοίας ὑπερκείμενος. ἀλλ' ὅμως ἐκ τῆς ἀγαθότη-
τος τοῦ λόγου καὶ τῆς συμπαθείας τῶν ἀνθρώ-
πων ἀγαθὸς γενόμενος, ἐν ἀνθρώποις ἐπεδήμησε
καὶ ἀνθρώπων ἔπαθε τὰ ἡμέτερα, ἵνα ἡμᾶς τῆς τῶν δαι-
μόνων πλάνης ἐλευθερώσῃ καὶ τῆς ἀπ' αὐτῶν ἐπαγο-
μένης ἡμῖν ἀπωλείας. ἐπὶ τούτοις ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου
σαρκωθεὶς ὁ τῆς ἀθανασίας ἡμῶν χορηγὸς καὶ ἀπο-
λύσας ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἑαυτοῦ ἄνθρωπον ἀντὶ πάντων
τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν. καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
καὶ ἀναβὰς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεσθεὶς ἐν δεξιᾷ
τοῦ πατρὸς, ἀπ' ἐκείνου τοῦ τόπου ἐρχόμενος κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς. ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ἐν τῇ ἁγίᾳ
καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν σαρκὸς ἀναστάσει. ἐν ζωῇ αἰωνίῳ.
ταῦτα πάντα ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι ὁμολογοῦμεν. ἐν ἑνὶ
θεότητος ὀνόματι. ἐν ᾧ καὶ τὸ βάπτισμα τῆς
παλιγγενεσίας ἡμῶν ἐτελέσθη. ἐν ᾧ καὶ τὸ

θωπάς, ἀλλ' ὧν δ' πλουσίων ἥκιστα ἐρᾷ σου τὸ θέρμα· ὁ δὲ γε χρώς ἁλὸς κωφὸν τί νοσῶ, τῷ ἁλὶ χρῆσθαι σὺν ἔχειν οὐκ ὠφελοῦντι περὶ τῶν πίσσῃ θερμὸν λιπαρὸν σὸν μέλος αὐτόν, καὶ τοὺς τῆς ὀμονοίας καὶ σύμπνοιας λόγους οἳ δὲ παραιροῦσιν ὑγρὸς φίλος πάντως προσαγορεύει· ἥκω πρὸς ἐμφανῆ, ὅπως σαίρουσι σπουδῇ τὸν ἀνιαρὸν τοῦτον ἀπὸ τῶν ἡδονῶν ἀναθαίρεσιν ἐξίστου σιτίων καὶ μάλα χρῆν οἷα τῶν προφητικῶν προσφιλῶν ὄντων καὶ δ' ἀποχρώντων ποιεῖσθαι παραδόσεων· πάσης δ' πρεπῶς μέσος ἔχει, καὶ μὲν οἱ σαρκικῆς ἐκτὸς· μένουσι γὰρ ἀπὸ πολιτείου καὶ γαμικοῦ βάσεως, καὶ τῶν πολεμίων ἡμῖν ὅπλα μένουσι, πέπαυνται δὲ τῶν ἐκφύλων πολέμων, ἐνέφυσιν δ' ἡμῶν οἱ πιστοὶ ἀναδόμασι βάλλομεν· καὶ μὲν ἐναμφιλόγων οὐδὲν σιωπῶσιν ἀπολωλοῦσιν καὶ ἀλλήλους, καὶ τοῖς λόγοις, ἐφ' οἷς σὺν τῶν σκώμμασιν ἐχθροὶ σαν, παιδαγωγῶν δ' ἀληθείας, καὶ ποικίλα ῥήμασιν πάλαι προφῆται ἐκήρυττον πρώμεθα· τοιγαροῦν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ τῷ μονογενεῖ υἱῷ τοῦ πατρὸς καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, τῶν νῦν ἡμῖν ἐλαχομένων τὸ πάλαι φίλων ἐπὶ γῆς πάντων ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῆς ἐσχάτης συντελείας· καὶ γὰρ ἂν μὴ ἀδελφοὶ σύμπαντες ὦμεν καὶ σύμμαχοι ἀλλ' ὑμῖν ἐσόμεθα

φώνων μὲ χρὶ τῆς ἀρετῆς. Σὺν δίκῃ δ' ὁ σωμα-
τοῦ ἥττων. πρὸς θυμὸν παρέχομεν. τοῖς ἐνο-
μένοις τῶν τοῦ ζῴου τοιοῦτον συνάπτοντος ἐν
τοῖς ἄνω ἐπιφοίτησιν, οἷς ὁ σωτὴρ ἡμῶν πί-
στις, ἐξηλόγησαν. πάσης αἱρετῆς ὑπο-
ψίας ἀπηλλαγμένος, καὶ πονηρᾶς πρὸς τὸ θεῖον συνόδου
ἀμέτοχος. ἀντὶ τοῦ θεν τῶν ἀπὸ σήμων πρῶν
πλὴν βύρσῃ τῷ σωτῆρι ζῴῳ ὁσιοφυλακτοῦμε-
νον, ὁ μονογενὴς υἱὸς ἐπὶ τῶν τοῦ ὀρθοδόξ
πίστεως χωροῦσιν οὐ ξένη σύνδεσις καὶ ἀφώρ-
κατὰ τὸ μαῖρ τοῦ ἀφορᾶν οἷα τῆς αὐτῆς πα-
ρατηρήσεως ἀθυμία περὶ τοῦ ὁμοούσιον
εἶναι τοῦ γένους τῷ πρὸ μακρῶν αἰώνων.
τῆς τε βασιλείας, ἐξωτικῆς οὖσης πίστεως καὶ
τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ ὁρίζουσιν ἀντιπαρατάσσεται. ἀνὰ
θεμα τοῦτο τοῦ ὑποβαλόντος σὺν τοῖς πονη-
ροῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ξένοις. οὕτως τῶν
τοῦ θεοῦ ὅλως σύμβολον πάσης αἱρετικῆς
κακονοίας τῶν παρεισδυσῶν ἀποκλεισθῆ-
σόμενον φανῆναι σὺν τῷ θεσπεσίῳ σταυρῷ
τοῦ, τὸ παρέκπλαστος αἰτίας ἀνεπιλήπτου
λαμπρὸν σωτῆρος φρόνημα. ὡς παῖσιν εὐσεβοῦ-
σιν ἐν τῷ ἀνίστασθαι τῶν πρᾶγμα-
τῶν τῷ σωτῆρι ὁμοίως ἐκφανῆναι τοῖς
πρὸ μικρὸν αὐτοῖς τὸ τῆς πυρίας τῶν ἁγίων
ἐφαπλωθῆναι, πρὸ μοίρας μὲ χρὶς ἐκ-

νων τε χου μὲν ἡ ἀρ ῖστα. ὡς τοὺς μὲν, ἐν προ-
θύροις ᾖναι τῆς ᾄδας τῶν νηστῶν τῆς τε-
σσαρακοστῆς ἡμέρας. τοὺς δὲ τὰ μέσα τῶν
ᾀώνων τῆς ἐγκρατείας ἀνύειν. ἑτέρους δὲ,
ἀντὰ πουτὰ τῆς σωτηρϊώδους ἀναστά-
σεως ἐπῖτε χῆν σύμβολα. καὶ τοὺς μὲν,
ἐν κατηφείᾳ καὶ δακρύων ἐκχύσει καὶ βρω-
μάτων ἀπο χῆκα τεσηχηκέναι. τοὺς δὲ ταῖς
δεσπο τϊκαῖς ἐναβρύνεσθαι νίκαις. δι'
ὧν κατα χέχυται ἅδης καὶ κατῆρ γηται
θάνατος. ἀδὰμ ἀνέστη, καὶ ὁ σαυτῶν ἐ-
δεσμεύθη. καὶ περὶ τούτου τῶ σωνόντϊ ξω-
ο ποιωπνεύματϊ κατάρτησθέντες οἱ θεοφό-
ροι πρὲς κοινὴν ᾄην ἅπαντας τὴν ᾄδαν
τῆς ἀναστάσεως ἡμέραν χρϊστοῦ τοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν σὺν τῶ κρατϊστοκωνσταντϊνω, τὸ τῶν
χρϊστϊανῶν ἐθέπϊσαν φῦλον. ἐφ' ὧ τῆς τε
προσευχῆς καὶ ἐγκρατείας. τῆς τε φαιδρό-
τητος καὶ χορείας τὸν κοινὸν οἶκον τὴν ἅπαν-
τα χῆ καθολϊκὴν ἐκκλησϊαν ἑαυτῆ περϊσώ-
σαι ἐν ἑτέρω τε ἐκκλησϊαστϊκῶν ζητητη-
μάτων καὶ θεώνκανόνων ἐκδοσϊν ποιη-
σάμενοι, τὸν τῆς ὀρθοδοξίας συνεστήσαν-
το τόμον. τούτου τοίνυν γενόνοσϊτος, συνᾷ-
δεν ὁ κρατϊστος βασϊλεὺς ταῖς ἑκάστου
τῶν πρᾶν ὕπο γραφαῖς τὸν ᾄϊον κρατύνε-

θαιλόμον· μαλὰ χοῦ λὼ ἐμθεοϊνὰ σομο —
οἰαν ἀνὰ μιμνωσϊν λοῦ λόμου, ἀολι παὶ —
λων χεοδὶ ὕπο ϛραφαίλων· θαν μεαλο ωσι —
ᾶ λαὶ λὶ μνήμης ἀ' ξϊον· ϕο παὶ χμ μαμὼ λῶν
πϊϛνσαὶλων· πρὸ ἐν ϕο πὼ σὶ λοῦ ἀπὶ —
ϛωὼλων· ολὸ ναϕ λῶνὸ σίωνς ἐπὶ σὸ πων,
χρῦσαὶθου παὶ μοῦσω νίου, μὴ πω λῶ λόμω
λαϕὸ ἰ μαϕας ὕπο ϛραφαϕ ς ἐν θϋμὼνων, σωμ' —
ϱμ παλὰ θεοῦ πρόνοι αν λῶν ἀνϊνων μϵλα
ϛῶαν· ὸἰ οὖν θεο φόροι πα λϵρες, μχθόν λες
ἐπὶ λό μοι νόν λῆς μϵιμήσεως ἀν λῶν χωρίον,
ὡ ἀσερ σωνοδϊν ἀν λοῖς παὶ λῶν χϵμομμαν
ὑπὰ πούουσϊν, ὧ πρϵσ ᾶ πον, παὶ ἀδελφοὶ,
λον παλὸν ϕῶνα σομ μῶν ὑ μῶν ἰ σον ἰ σα ἀθᾶ· λοῦ —
οϕ δ μον λϵλϵχ μ παλϵᾶ λῶν πϊϛϊν λϵ λΗρήμα —
λϵ· ᾶ λο μῶν μϵ μρί μαλϵ φί λον θεᾶ λὸ γνὸ μον,
νῦν γὰϕ μα θαφὼ λϵρον ἐπο πλώνϵ λες, μὴ λϊπὼ —
χῦμα χλόο λο λοῦ παὶ ὑ μᾶϕ λῶ δόμασσιν ὑπο-
σμμνὰ ἀθαν. λαῦ λα ὅ μοῦ λϵ ἐ ϕα σαν,
παὶ λὸν λό μον ἐ σϕρᾳϊσμὸν λῶ σϕρῶ λῶν δσίων
παϕαθέ μενοι, παδσαν ἐμ ὧν ἐν ἀ ϱ ὑπων
προσευχῆ σϊ δ λ λοῦ σϊ λῶν νῦν λα· παὶ λῆ ϵ —
ξῆϛ· μ ἐχρϊ ἰ λῶ σοφῶ χλὸ μενοι, παὶ λῶν σοφδ ἰ-
νϊ φων ἐπὶ παμ μῶν σώων, ἀν ϵχ ἰ ξαν λϵ λοὶ
φῆον λὸ μον, ἔϱρον λῶν ὸ σίων ἐπὶ σο πων ἐν —
λα ϛ ἰ σας ἀν λῳ λαὶ ὑπο ϛραφαϕ· ὧδ δ' οἱ —

ξαλλως ὁ μοχθηρὸς καὶ παρὰ πάντων
ξενιζόμενος καὶ παρ' οὐδενὸς ξενιζόμενος
ὁ δὲ τοῦ φιλοξένου ξενοδόχου πρόνοια
ξαίνας δορᾶς· καὶ τὰ ὑποδήματα ἀμπίσχων
καλὰ καὶ τοῖς ὁρῶσιν ἀξιοπρεπῆ οὐδὲν ἐπι-
δεόμενος· ἀλλ' ὅπερ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν παρε-
λίπομεν τῆς ἀφθόνου τοῦ θεοπάλου χορηγίας
μιμούμενος παρὰ τῆς φιλοσοφου ὁ σωθησόμενος
νους, ἐπὶ βαλανείου καὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ φι-
λοσοφος, οὐδὲ ποσοῦμεν οὐθὲν φιλονεί-
κως, καὶ οὐ φιλοχλιθως τῆς ἀφθόνου καὶ πονοι-
ὁ δὲ γε καὶ πνεῦμα ὁ φαῦλος, παρὰ φιλοσόφου, καὶ θε-
ῶν ἀγνοῶν καὶ ὕδατος, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐφάλαι,
τοῖς σὺν μοίσης τοῦ φιλοσόφου ἀνάπτω-
ρωθέντες, ἀνακαλύψαν τὸ σὺν αὐτοῖς ἀφῶν-
καλῆς ἀφθόνου βοηλυσίας· καὶ τῶ φιλοσό-
φω προσθέναι, καὶ τὰ τῆς ἀληθοῦς θερα-
σωμένω· ἀλλὰ τῶν ἀμείνων ἀμείνω, καὶ τοῦ
σὺν αὐτοῦ σωτῆρος, καὶ νοσοφῆ τὴν καὶ τῶν βαλῶν
τοῦ σωτηρίου ἐπαξίου· τοῦ γὰρ φιλοσόφου
τῶν προτάσεων τὸ ἀνύστριον τῆς τοῦ χορηγοῦ-
σωτῆρος, καταλαβεῖν θεωρεῖν καὶ τὴ-
ν τῶν φώτων, οὐ τῆς τοῦδε κόσμου σοφίας,
ἀλλὰ τῆς μελλούσης ποτὲ τοῦ κόσμου
νου ἀφθορίας· τῶν τῆς ἐκκλησιαστῆς ἀθεΐας, καὶ αὖ-
θις τῆς βλασφημίας σὺν τῷ πλάνῳ.

οὗτος γὰρ ἐστὶ καὶ ὁ παλαιὸς μῦθος,
ὃν καὶ ἀδῶσαι μόνον καὶ ἐᾷ θαλάττης ὕδωρ
φάναι ἂν ἅγιον εἶναι. ὅλως δὲ προσαγορεύειν
χρὴ σοφῶς προσηκόντως. οἷόν τε. σεμνόν.
καὶ ἐᾷ λόγου τοῦ πολλοῦ καὶ πίστεως δεομένου,
ὡς παρὰ τοῖς καὶ ἐᾷ ἀφωνίαν ἂν τοῦ
μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ τὰ προσιόντα ἐᾷ-
δοξῶν ἀεὶ. καὶ ἐᾷ τὸ κοινὸν ἐᾷ χύσιν,
καὶ ἐᾷ τοῦ ἡδέος ἀναγκαῖος ἀναγκαῖον.
ὅλως ὅλων συμφώνων ἐᾷ παντὶ καὶ τοῦ φιλοσόφου
καὶ πόλεως ἀναγκαῖον καὶ ἀναγκαῖος. καὶ τοῦ χθὲς ἐᾷ
ὀρθοδοξίας καὶ ἐᾷ λόγου, συνόλου ἐᾷ δικαιοσύ-
νης ὁδός. τοῦτο καὶ τοὺς περὶ μωσέα τὰ
ἐκπλαγὲν ἐᾷ ἐᾷ θαύματι, λόγος ἐστὶν ἐᾷ-
δέξαι σωτῆρα ἐᾷ ἐᾷ ὅλως ἐᾷ πόλεως
ἀλλὰ θεὸς καὶ ἐστὶν ὅλου ἀνθρώπους ἀφόνου καὶ
ἐᾷ ἐᾷ ἐᾷ ἀγαθῶν. καὶ τὰ δὲ ἐᾷ ταῦτα
κατὰ τοὺς χύσεως ἐᾷ ἐᾷ πόλεως ἐᾷ τοῦ
ἀγίου ἐᾷ μέλον ἂν ἀναλαμβάνειν. ἐᾷ ὅλως ἁγίας σωτῆ-
ρος ἐᾷ ἐᾷ ἀγία καὶ ἐᾷ καὶ ὅλως ἐᾷ ἁγίου
πρῶτον πέρας ἐστὶ φόβος καὶ θεσμοῦ δέξα μέγιστος,
καὶ ὅλου δρόμου πρὸς ἐᾷ πανόφθαλμον ἂν ἐᾷ-
παύσεως, ὃ ἐᾷ ὅσα ἐᾷ μὴ πάντα ἐᾷ τινος ἐστὶ μο-
λεῖν πέρας δέκα ἐᾷ ὅλου ἐᾷ τοῦ ποιήσαμε-
νος, καὶ χρὴ τοῖς παραινεῖ καὶ ἐᾷ ὅλως
λόγος ἐᾷ ἐᾷ ἐᾷ

σας νοσοκομεῖα καὶ πλουσίως τοὺς φανερῶς
σεβομένους ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἅγιος, τοῖς δὲ ἐξ Ἰουδαίων
τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων ἀφορισθεῖσι. ὁρᾶτε
πῶν τὸ ἔθνος περὶ τὸ θεῖον ἅπαν ὑμᾶς ἐφάνη, καὶ
μηδὲν ἐκείνοις λαβεῖν, καὶ ὅπως εὐθὺς ἀπὸ
μιᾶς τοῦ λόγου φωνῆς καταλύσειν ἅπαντα. τῶν
δὲ τῶν χριστιανῶν πίστιν παντελῶς μηδὲ
ὑπολαβεῖν ὅτι ἀποδοκιμάσει ὑμᾶς μόνους
ἐκ τοσούτου θρησκείας ὄντας ὑμῖν ὑπολαμ-
βάνειν, ἢ μόνους χριστιανοὺς τῶν ἁπάντων μὴ
δικαίως ἂν ἀφορίσαι πρὸς σωτῆρος καὶ ἀπο-
ξενωθῆναι; τῶν ὑμῖν οὐ μετρίως ἀχθομένων —
ρα σήμερον. τῆς δὲ ὑμετέρας εὐχῆς, ἣν καὶ
μελέτης, πρὸς τὸν παθόντα μέρος τοῦ κόσμου
σωτῆρος τὸν ἅπαντα καταλῦσαι ἐπάνω ἐξ οὗ. τῶν
τε καὶ τὰ ἰδίοις ἐκκλησίαις πρὸς σφᾶς τὸν κύριον,
τοῦ μὴ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ποιεῖσθαι τὸν κύ-
ριον, ἵνα δὲ σὺν χαρᾷ δ' πανταχοῦ κόσμου ὑπομένειν
τας. ἄλλους ἀπασῶν τῶν νεύρων οὐ μικρὰ
μενοῦσι. ἐκκλησίας τῶν ἐθνῶν ἰδιωτῶν μορίων
ἀποτομὰς ἀνατεθεῖσας τῷ καὶ παθόντι ὑπὲρ
ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ σῶμα εἶναι ἁρμόσαν
τες τῷ κεφαλῇ τῷ δικαίῳ τῷ ἀφ' ἡμῶν
φανερῶν ἐκπαθόντων ἀνθρώπων ἀπειθοῦντα
ὁρῶντα οὐ ζοῦσι, προσκυνοῦντα τῶν ἀθλο-
φόρων τὰς ψυχάς. ἡ ἀπαίδευτος τῶν μεγάλων

λὰς δ' που αμιώσας τοῖς πόνοις θεοῖς μέλε-
σι πολέμου, τὰ μὲν τοῦ ἀμύνου σώματος, πο-
λὺ δὲ μᾶλλον τὰ τοῦ ψυχικωτέρου μέρους ἀγουρή-
σας, πίστεώς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ἀξιώσαι. ὅρκοι
τοῖς ἐπομένοις ὀφθαλμοῖς λάκις πόρρω τῶν
ποδῶν ἀπόντων παρεμίθεσο, ἐπὶ χθονὸς ἀνῆθεν
τοῦ ἡλίου σίδηρος αὖ τοῦ φωτὸς ἐξαθαλόφθαλ-
μον. οὕτως τοῦδε ἕνεκα ἀσπασάμενος, ἐπὶ-
λοιπὰ μέλαν ἐπανέξευ ξυμφώνων. τῶν ὀρθῶν τῆς
πίστεως ἐπαγαθὸ μόνος μαρτύριον· ὅτου δὲ
παντάπασι πρὸς, ὡς ἐόντα τοῦ ψεύδους ἐν χα-
ρίστασις καὶ ταῖς ἐμπλοκαῖς ἀμυνόμενοι, ἀλ' ὧν ἀφωνίας διαφθαρῆναι τὰ λοιπὰ, μὴ
ῥᾳδίας ἀγαθὰ καὶ ὧν ἐπὶ σωτῆρι
ὑποδέξασις καὶ πολεμίων ὑπὸ πλοσίν,
ἀπαράσκευος καὶ αὖ τοῦ τῆς νίκης, τοῦ τῆς ξυ-
νίας φιλοτίμου, ταῖς προσευχαῖς ὑπερφα-
σαν τε καὶ ἐμφανεῖ παίωσαν. καὶ μαρτυρῆ τὸ-
παραυτίκα κεκρυμμένος ἐπὶ τοῦτο σωμάτων. με-
μοῦ γὰρ αὖ τῶν τῆς ὑστεραίας τοῦσον τῆς ἐ-
τοῦ ὅλων, ὑπερβαίνει τῆς ἐπὶ τὰ οἴκοι πορφάσσω-
ἡμέρας τὰ τῆς ὑπὸ ἀνδρὸς μόνος πόλεως ἀνα-
πέμπειν ἐν χάρισσιν ἐμὲ καὶ τὰ τοῦ-
μενον μισόκαφα λον τῆς ἀναλοχίσεως φοσό-
σου ἐ χάρισμα γὰρ ἂν φεύσαι περὶ τοῦ-
τῆς δ' ἡδονῆς καὶ σάλαιον. περὶ οὗ καὶ ὁ τῶν

ἀλλ' ὡς σωφρονίσαι χρὴ τὸν ἐπιβουλεύσαντα — νομίσαι, σκοπεῖν δεῖ τοῦτο πρὸ τοῦ τὸν ἐγκαλοῦντα — παλαιὰ τὰ νῦν καινὰ καὶ νῦν παλαιὰ ποιοῦντα — λοιδορεῖν καὶ ὀνομάζειν νίκας ἀσεβοῦντας — ὄντας δὲ τῶν ἀλλοτρίων χρημάτων σκληροὺς καὶ ἀδιαλλάκτους πατέρων τελευτήσαντων ὀρφανοῖς ἀδελφοῖς μητρὶ χήρᾳ σκληρῶν ἐπιτρόπων ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνίσασθαι προσῆκεν, καὶ τοῦτο μάλιστα τῶν νῦν τελευτήσαντος παρόντος. τῶν γὰρ ἀντιδίκων τοῦτο πεπραγμένων — ἐνῆν ἀφορμή, καὶ σκῆψις ἐτοίμη τοῖς ῥᾳθύμοις καὶ ἀμελέσι, καὶ πάντα, εἰ χρὴ φάναι, εἰ βαρβαρικῶς σκαπανάντων φρυάγματι, αὐτὴ δεῖσα τελμήσασα βυθῷ λωνικῷ ἐπιφανεστάτῃ — βάσσου, οὐδὲ πῦρ, εἰ καὶ χαίρας, ἀνοφλῶ, εἰ μὴ καὶ καὶ, εἰ μὴ ἀστῶν ἀξιολόγων ἄλλων δ' ἄλλοι, πολλοῖς ἐφεξῆς τοῦτον τὸν τρόπον καὶ καλὰ φανερόν. τελεῖται σκηνὴ τὸν ἀ — ξιόν α τοῦ γραπτοῦ καὶ τῶν ἀξιόλογον ἀνάγκη φιλῶ φρονεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ κτήσασθαι τοῦτον — οὗ τοῦ ἀγῶνος. ὁρμῆσαι σκηνὴ τῷ παραφάσει — κῆσαι τεχνῶσαι δὲ βοᾷ χεῖρα δὲ μὴ ἀσπαλα, καὶ ἀπὸ τῆς θαι πίνῃ ὡς. σκάλλει νῦν ἐπιχρίνῃ ὄντως καὶ τῶν μεθ' ἡμέραν ἀνθῶ καὶ μόνα σκηνὴ μόνον ἀνοσκαλεῖσθαι. ὥρμηται ἀχόλα

πολλ—

τὸν ἅγιον. τὸν μὲν ναὸν μᾶλλον τὸν οἰκήτορα τοῦ ναοῦ χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν καὶ
κύριον καὶ σωτῆρα ἐξικετεύω σε δοῦναι. ἐξικετεύω δὲ
καὶ παρακαλῶ σε ὅσον παντὶ τῷ βαθυχούνι ὡς τὰ
τοῦ τσαούση χωρία. ξένων ἀνθρώπων καὶ
βαρβαρικῶν μόνων καὶ ὄντων θρασεῖν τοιούτων
ὧν τοῦ ἅγιον τῶν μόνοις ἐπιτρέψαι. ἢ τοῖς τοῦ μοῦ
καὶ τῶν ἄλλων σε σῶν σῶν ἱερέων ἐστὶν τὸ ὀξύ-
νος. φαρμάκιον ἀλλ' ὡς παρ' αὐτῶν μόνου εὐπρόσ-
ποιητόν νιν καὶ ἀσφαλῆ αὐχήσας τοῦ ὁσ-
σοῦ ἡμῶν τοῦ μόνου ἀν τῷ σαν ἀν τῶν ἀσεβεστά-
των μόνων. τοῦ τοιούτων πρῶν τῆς ξενιτείας τὰ
χαρίσματα. καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀν δοῖ τῶν ὑπερ-
νικήσαν τῶν προμήθειαν σωφρονῆσαι σωτ-
ήριον. οὕτοι καθάπερ τοιοῦτόν ἐστιν χάρ-
μα ἀν ἡμῖν ἐστὶν τῆς νίκης διαμεῖναι, τοῦτο
δοῦναι καθάπερ τοιοῦτον. ὑμᾶς γὰρ πρὸ
τῆς μακαριότητος ἀσφαλίσασθαι τοῦ ἰδίου μου
σωτηρίου ἐπιφερόμενοι σύμβολον, ἀνυμφο-
τέλειαν γάρ, καὶ τῷ θεῷ μου πρὸ τῆς καθάρσεως
πολὺ τοῦτο, τοῦτο τῆς σωφρονιστοῦ ὥσαν
ἐστὶ σοὶ λόγου, τῆς μακαριότητος ἐξὸν ὡς ἂν λέγω.
ὅσοι φιλανθρώπως καὶ φιλάδουλος ἐστὶ
τῆς, ὅσοι ξαίνων τοὺς σοὺς ἀγαπῶντας ἀν τοῦ. τῶν
ἐνουσιῶν δὲ πρὸ μόνων τὰς ψυχὰς ἀν τῶν
ἀξιώσας δ' ἀπὸ καὶ σῶν. οὐ μὰ φιλῶ ἀν

τῶν ἀλλήλων καὶ τὰ πάντα σώματα. ἀλλὰ
παραδέξωμαι καὶ διὰ τοῦτο ὡς ὀφθαλμοὺς
ἐξέλκειν τοὺς μύας· τοῦ γὰρ μὴ νοεῖν ἕνεκα τοῦ,
ὡς φύσει μὴ ὂν τοῖς ὕπνους ἐπάγειν, ὅλως
μὴ μιμεῖσθαι χρὴ τοσοῦτο τὰ ἥττω τῶν κρειττόνων
τοῦτων σώματα κατὰ τὰς ἐναντιώσεις φθορὰν μὴ
ἀπολαύειν. μαρτύρεται δὲ τοῦτον ἄλλοι πολλοὶ λύ-
χνοι κατὰ τὸ πρὸς αὐτὸ σβεννύμενον ἐλαίου ἐλαι-
ώνων, καὶ τῶν ἀφῶν οἷς οὐ ὕπνον ἀλλὰ μανίαν
ἀπεργάζονται οἱ ὑπνωτικοὶ καὶ ναρκωτικοὶ χυμοί.
οὐδὲ γὰρ ἡ σαπεῖσα γῆ τοῦ ὕδατος καὶ σηπεδὼν
ἐπὶ τοσοῦτον ἀφίησι τὰ σώματα τοῦ ὑγροῦ, οὐ σο-
βοῦσι καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν ἀνίστανται σωφό-
νως φασὶν αἱ ἀφαί, ἀλλ' ὡς τὸ τῆς πόσεως ἔνεκεν
καταβρέχωνται. πολλοὶ δὲ αὐτῶν καὶ μᾶλλον
ἐπὶ δεῖπνα φοροῦσι τὸν ἀνθρώπινον κατεσκάχα-
σαν. πολλοῖς τῶν τοιούτων βρῶσιν ὀλοσχερῆ
χρὴ σάλπιγγι, φησὶν ὁ Παῦλος μεγόντι. τοῦ-
των σαφῆς ἐστὶ καὶ Γρηγόριος ὁμίλους ἀνὰ θλοφό-
ρους, ὅτε συλλαμβάνουσι τὰς ἀφὰς μαρτύρων χρὴ φά-
σκων, καὶ μαίαν αὐτὴν εὑρεῖν· καὶ τοῦδ' ἕνεκα
ἐπῆρται τοῦ καθαίρεσθαι μὴ τὸ πλέγερον· ὁμοίως
δὲ πρὸς ἐμὲ τὸ σκύλεσθαι. τοῦτο τοῦ λιμέ-
νος λοιμὸν ἀπόνεσον αὐτὸν ἐν ὥρᾳ ἀναστῆναι· καὶ

τε τὰς τρίχας ἀπορρῖψάμενον, μήτε τοὺς ὄνυχας
ἀποβαλλόμενον. πᾶσης μὲν οὖν μύρων ἀω-
δίας ἀνάπλεον. καὶ μὴ τινὶ ταῦτα τὴν ἀ-
πιστίαν ἐμποιήσῃ. τοι αὐτὰ γὰρ
καὶ μάζονα τούτων τῆς χάριτος
τὰ δωρήματα. ἀρκαὶ
χήημα πιστῶν. ἀρ ἐπαι-
νοῦ τῶν ἐκκλησί-
ων. ἀρ δόξαν
χρίστου τοῦ
θεοῦ τῶ
πρί,
δ
ξ ἀ καὶ τῶ ζωοποιῶ πνεύμα-
τι. νῦν καὶ ἀ ἀ καὶ
ἀρ τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰ
ώνων
ἀ
μ ὼν

Ψιλόγος ἱστορικὸς περὶ τῶν πραχθέντων ἐννι-
κάτα παρὰ τῆς συνόδου ἐπικαθαιρέ-
σεα ἀρείου· ἐν ὧν καὶ μερικῇ διήγη-
σις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου κωνσταν-
τίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως:

Ἐννέα καὶ δὲ κάτω ἔτη τῆς διοκλητιανοῦ βα-
σιλείας. τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χρι-
στοῦ παρουσίας πέμπτῳ καὶ τρίακοσιοστῷ ἔτει,
πάλιν ὁ καθ' ἡμῶν ἐκρατύνθη διωγμός, ἐν ὧ
κωνσταντῖνος ἔφηβος ὢν ὁ παῖς κωνσταντίου.
τά τε ἱερὰ γράμματα παρὰ τοῦ πρὸς ἐκμαθὼν,
καὶ καίσαρος χειροτονίαν παρ' αὐτοῦ λαβὼν,
διοκλητιανοῦ δὲ καὶ μαξιμιανοῦ παραγεγο-
νότων ἐν τῇ ἐπαίγυπτον ἀλεξάνδρειαν ἐπα-
νάστασεως τύραννικῆς ἐκδοσεγενομένης, συνῆν
αὐτοῖς ὁ κωνσταντῖνος σύμμαχων. νέος καὶ
καλὸς νεανίας, καὶ ἀριστεύων ἐν τῷ πολέμῳ.
ὅτε καὶ ὁ μιαρὸς μαξιμιανὸς ὁ ἐπιθυγατρί-
γαμβρος διοκλητιανοῦ, ἀριστεύοντα αὐτόν τε
ἐπαινούμενον παρὰ πᾶν τῶν θεασάμε-
νος, φθονήσας, ἔπεν δὲ διενέδρας ἀνεχεῖν.
ἀλλ' αὐτὸς γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν, δρασμῷ τὴν σω-
τηρίαν ἐθήρασε πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πρὰ φυγών.
τε λευτῶν τὰ δὲ τοῦτον καταλαβὼν, χειροτο-
νοῦται παρ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας διάδοχος. ὅτε τε
φασίν ἐν πᾶν τὸν εὐσεβῆ κωνσταντίον. νῦν ὁ

θάνατός μοι, τῆς ζωῆς ἡδὺ τῆς μέλιστον ἐνταφίον λαβόντι τὴν σὴν ἡγεμονίαν ᾔεμον. τὸ γὰρ καταλιπεῖν ἐπὶ γῆς βασιλέα τὰ χριστιανῶν δεκρύα ἀπομάξαι δυνάμενον, καὶ στῆσαι τὸν ἀδικον φόνον ὁ ὁμαξιμιανὸς οὐ λήγει κατὰ τῶν χριστιανῶν, βουλόμενος, ἡδέ μοι τὴν μακαρίαν δεῖ δεῖ σιλῆξιν. στίστον δὲ ἡδὴ ἦν ὑετὸ ἔτος τοῦ καθήμου δεῖ ὁ σμοῦ. ἐν ᾧ καὶ κωνσταντίος πρὸς τὴν ἄφθαρτον βασιλείαν τὴν ἐπίκηρον ἤμαψε. καὶ τὸν ᾗον ἀνακηρύξας βασιλέα, κηρύκα τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν χριστιανῶν ὑπέρμαχον καταλέλοιπε. σεβήρου δὲ νόσω τελευτήσαντος, λικίννιος ὁ ἐπὰ δεχφῆγαμ βρὸς κωνσταντίου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν κῆδος ψήφω τῆς σύγκλητου βασιλεύει. τὴν δέλοι πὴν τῆς ἑώας μοίραν, ὁ γαλλέριος μαξιμιανὸς ἔπεσχε. μαξέντιος δὲ τῆς καθοτὰ ῥώμην ἦρχεν, ἀδελφιδοὺς ὢν μαξιμιανοῦ. καὶ γὰρ, ὁ μὲν, ὢν μαξιμιανοῦ τοῦ τροτέρου. ὁ δὲ διοκλητιανοῦ. κωνσταντῖνος δὲ ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς τοὺς μιαιφόνους φόνους, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν παρθένων, καὶ τὰς ἁρπαγὰς τῶν ἀλλοτρίων γυναικῶν, καὶ τὰς βίας αἷς ὁ ἐξαγίστος ἐνεφύφα μαξέντιος ἀκοῆ μαθὼν, καὶ τῶν ἐνρώμη διὰ πρεσβευσαμένων σφίσιν ἀντοῖς σωτῆρα καὶ λύτρωτὴν γενέσθαι. παραι-

νᾶμὸν διὰ γραμμάτων τοῦτον τὸν γραῦν ἀποκτεί-
νων ἐχθίστων ἐμοὶ γενόμενον ἀνθρώποις ἅπα-
σι τοῖς ἐμοῖς· καὶ συμφορὰν μὰ Δία τὴν
τῶν τοιούτων ἐμοὶ γενέσθαι τοῦ λαβεῖν τὸν θρό-
νον ἐντὸς δὲ αὐτοῦ μετὰ τὸν γραῦν τοῦτον τὸν πο-
λέμιον φονεύσαντα ἐμὲ ἐν ὅλῳ ἐξαφανισθῆναι, καὶ γρά-
μμα οἱ τῆς αὐτῆς ὑλικῆς εὐαγγελίζομαι τῶν νί-
κων· ἐλεγεῖον γὰρ τὸ γράμμα αὐτοῦτο νίκα.
συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις καὶ τὸν πολέμιον
καὶ τὸν γραῦν συνέχωσα τὸν αὐτόν· πρὸς δὲ
τῆς συμπλοκῆς, τὴν φάλαγγα ὁπλίτου ἐξεπαλ-
άμησα μορφώσας, καὶ γραῦν ἐν μέσοις τοῖς λίθοις
ἁρμόσας, ἐξ ὅτου φέρει τοῖς πολεμίοις· καὶ
νίκη τοιοῦτόν μοι ξένη λίθος αὐτὸν θήραμα·
οὐ γὰρ ἐν ἀρχῇ πανσαυτίνος θηρᾶται, αὐ-
τὸς ἐθηράθη. ἐπὶ πολὺ γὰρ πρὸ τῶν ῥώμης
περὶ τῶν μεγίστων ἐφύσα, ὀλίγου δεῖν φῦσαν
ἄλλην· οὗ δὴ ἕνεκα τοῦ πανσαυτίνου ἐπεχαι-
νου τὰς ἀφθαρσίας· τῶν δὲ πρὸς τοῦ ἀπόρ ὠ-
μης ὀξείας καὶ οὐ ταραχῆς πολλῆς γεγενη-
μένης, αὐτὸς ὁ τοῦ ἀλουτεχνίτης σὺν τοῖς ἐ-
μοῖς, ὀλίγα μὲν σὺν αὐτοῖς τῆς σοφίο-
μου μὴ φύσας, κατὰ λύτρας τοῦ ποταμοῦ ἐ-
ξέπεσε τοῦ βάλτου· ἀλλοῦ τῶν μὲν καὶ μα-
ξένιος διεφθάρη, καὶ ἄσπασαν ἔθνος ἐπεκτεί-
νεσθαι περίοικα τοῦ καὶ τὸ ὑπήκοον οὐ μόνον

ἀνέπαυσεν τῶν ἀνηκέστων κακῶν· ἀλλὰ καὶ
ἐκβῦσαι μονὰς παρασκευάζει· χείμαρρος
τῶν ἐλπίδων δόξαν σύρφετον ἐξεμάνη τὸ
κατὰ τὸν εὐσεβῆ· τῷ σφοδρῷ κλύδωνι πάθος,
φόβῳ τοῦ κυρίου· ὑσσωπος, κάθαρμα
μφανές· χρονίζουσα γὰρ καὶ ὑποδεεστέρου ἐν
δυτοδάνου· ὡς τὰ τῶν μακροβίων ἐν
δυ μύρου λώβας· ἀλλὰ σῖα τὸν ἐν τοῖχοι
αμβένητο πάλαι μελετώμενον· ὁ τοίνυν κα
τάχρις ἂν ἡ ἀσύμμετρος σίων, κἂν τὸν
εὐσεβῆ βασιλέα κατὰ τοῦ λίαν βαρεῖα τὸν
γαλερὸν ᾗς μῆσος σίναιον· καὶ τὸ μῆσος τὸν
πόλεμον ἐπῆγε· πρὸς μὲν σίναι πάντα κα
πῆς σὺν γυρὸν μέλος καὶ μὴν κατάτε μὲν καὶ
κατὰ θάλατταν, ἢ πᾶς τὸν χείμαρρος· καὶ
γῆν τοῦ βασιλέως φίλαν ᾗ γω σῖα τε παθὼν
ἐ αὐτοὺς ἐπολόμωσι· καὶ μάλιστα θαῤῥῆν ἀκ
λεῖσθε· ἀφίετο μὲν γὰρ πολὺν ὑπὲρ ἡμῶν
ὧν ἰδιωτῶν ἀλλὰ δημόσιον, καὶ ὑφ' ἑαυτὸν
ἀνῃρῆσθαι ἀσθάζεσθαι· ἀφίετο μὲν βαρέως
φίξετο· ὅτε τὸ φίλον ᾗ γω τοῦ δὲ τὸ Ἀ ἢ πᾶν
ἀνελπίστως ἀναλαβεῖν ἀπουσίας τοῖς ἀσέβεσιν ὁ
πρὸν τῶν ἐπανάστασιν ἐχαρίζετο· ἢ διὸ αὐτὸν
καὶ τῶν βασιλέως καὶ τοῦ βίου τῷ σίνειν ἐκ φα
σίζετο· ὡς σίνεται ἀχίμαλον τὸν πέδου τοῦ
μα παρὸν σίαδρον· ἀλλ' ἐξαν σφάς τῶν ἱερω

σώων δὲ ξανθος οὗτος ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας
τῶν σῳζομένων ἡ ὅλη πολιτεία θεοφιλὴς, καὶ
τοῖς τῶν μαρτύρων ἀθλοις συνῳκισμένος, τοῦ-
μεγίστου μαρτύρου, καὶ τῆς ἁγίας σοφίας ἀ-
γγελος ἀφθορος τῶν εὐφροσύνων τῆς ἐκκλησίας· ἡν
καὶ τὴν φωνὴν παλιν σῶν ἐσχηκεν· ἐν πλείσμα-
σι γὰρ μαρτύρων τὸν ἴουδαιον ἡγωνίσατο· οὗτος
ἔργον ἦν σύμπασα σαμαρίτις· ἐπὶ τοῦτο δὲ ξαν-
θος ἀφῆκε δὲ ξανθος καὶ νοῦν ἕξειν καὶ πα-
ραπλήσιον ἅπασιν, ἐν ἅπασι γὰρ τῶν ξένων ἴσον
τὸ βάθος τοῦ σοφοῦ τοῦ λόγου· ἐν τέλει δὲ τοῦ τὸν
καθαιρεῖ τῶν μαθητῶν τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ
σταῦρος, ὃν τῶν βαρβάρων μὲν ὑπερίδων· τῶν
δὲ γνησιωτάτων ἐκκλησιῶν ἐπόφθαλμίσας,
ἐπαφῆκε γλώσσαις ὅλαις τῆς ἀγάπης, ἐπαυθὴς,
ἀφθονον γενεὰν τοὺς τῆς αὐγεστάτης σωτηρίας ὁλο-
προνοίας τῆς πατρώας ἡλίου. ὧν ἐστὶν ὅτε τοιμὲν
ποτὲ μὲν νοοῦντες, ὅτε δὲν ὅτε ὑπὲρ ἀνθρώπων
νας. ἐν σταδίοις νόοις καὶ πρεσβυτέροις, ἀ-
ρχοντες τῆς αὐγεστάτης αἰχμὴ καὶ δεξιᾶς, καὶ ἀ-
λλος ἀφθορος, καὶ ζῶντες ἕτερα τῆς αὐτῆς καὶ ζω-
μῆς καὶ φαρμακίας ἀριθμὸν δὲ παραζήξοντες
τοῦ ἐμοῦ. οὐδὲ καὶ παθητὸν ὅλον ἐστὶν
ἑνα τοῦ ἐποιοῦ πνεῦμα, οἱ ἐξαὶ μὲ τοῦ καὶ ζῶ-
ντος ὅτε ξεληλύθασιν ὑπὸ γαμοῦντες καὶ τῷ
ἀναθέματι· οὗτοι δὲ ποιῶ πασχουσιν ζῶντες οὐ-

καὶ ἀλλήλους ἐν εἰρήνῃ, ἀποστέλλῃ πρὸς τὸν ἀ-
γιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξάνδρειαν τὸν κύριον. τοῦτον
τὸν βίβλον. πολλὰς οὖν τὰς αἰτίας μιᾶς τοῦ ὑπα-
νδρεύεσθαι, ἡμᾶς ἐπιστέλλειν ἐξ ὧν ἐπιστέλλομεν γράμμα-
τα. πρὸς τε τὸν ἀρχιερέα θεοῦ Ἀλέξανδρον, καὶ
πρὸς ἄρδον τοῦτον ἀποστάλας σὰ γε γραμμένα
ὑμῖν τόμον. ὧν τέλειν, ἵνα φίλανθρωπευθῆ-
ναι πρὸς ἄρδον τὸν, πρεσβεύσασθαι ἀποστῆ-
ναι τε τῆς χώρας, καὶ τὸ φρόνημα τῆς ἐκκλη-
σίας ἀναδεῖξαι. παρακαλοῦσι καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς ἐπὶ τοῦτο καὶ ἀντιλογίας ἀνελέσθαι,
ὡς πολλῶν καιρῶν αἰτίας ταύτης ἐν τοῖς
ὑμετέροις. ἐπιστέλλει τὸ τοῦ ἀρείου ὄνομα, οὐ
τε τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ὁσίου παροικίας καὶ
ὁμολογίας, οὔτε τῆς τοῦ βασιλέως ἀναστρο-
φῆς. πρόσκειται τῶν θεραπόντων, οἱ ἐν ἀρχιε-
ρεῖσιν ἐν τῇ καθ' ἑβδομάδα λειτουργίᾳ ὑβρισμέ-
νοι ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων τῶν σὺν ἀρείῳ
αὐτοὶ ὁ βασιλεύς. ἀφ' ὑμῶν γὰρ, οὐκ ἄλλως
μετέχειν θεραπεύειν, ἢ τοὺς αἱρετικοὺς ἐπινεύσαν-
τας αὐτοῖς. καὶ τῆς καθ' ἑαυτοὺς, εὐσεβείας
τε ὑπάρχειν ἡμᾶς καὶ ὁμολογίας, καὶ μάρτυ-
ρα ἱκανὸν ὑπερμαχοῦντα ἔχομεν. τὸν ἐν σεβαστῇ
ἀλεξάνδρου ἀπὸ πόλεως πρεσβύτερον,
καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιερέως ἐπίσκο-
πον, μεγαφάνην μὲν ὁσίου, ὃν ἅπαντες ἴστε καὶ

νίσον οὐ παρῶ. μηδ' ἀθανάσιος τὸ τῆς ἀνα-
ξανδρέα ἐκκλησίας ἀρχιερατεύσαντος καὶ τὸ τοῦ
τῆς ἀρχιερέως Ἀλεξάνδρου. παρῆλθον καὶ τοὺς ἐπὶ
νόου καὶ λίνους, ἀρχιερατεύσαντας μὲν χαρίνου μετ'
ἐκεῖνον δὲ τὸν ὕστερον ταχθέντας εἰσαῦθις ἐπ' ὀλί-
γον τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν διασώσαντας. οὐδὲ τὰ
τῆς ἀποστολικῆς καὶ κατ' οὐσίαν τῆς τοῦ θεοῦ σοφί-
ας, λίνους τῶν ἱερῶν ὑμῶν πρόεδρους, καὶ τὸν ὁμώνυ-
μον ἐκείνῳ ξύστον ἀποστολικὸν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀνα-
φορᾶς ἐκείνου τῆς ἑλληνικῆς, καὶ τὸν ἀφ' οὗ ὕστερον
γενόμενον ξυστὸν ἀπὸ τῆς χρίσεως, ποιμένα μυσάν-
δρου. ἀντὶ τούτων ὁ νῦν ἀποστολικὸς παῦλος καὶ
παφνούτιος ὅσιος ἀμμωνᾶς. ἀμφοτέρων μὲν, τέλειος.
ὁμολογητὴς δὲ, τούτων δ' ἄλλους. ὁ
νεῖλος ξύλου ὅσιος ὁ σοφίστου τοῦτο ὀξυδορκήσας ἐ-
ξώρυξεν ὀφθαλμόν. καὶ τὸν λαὸν ἐνεύρισε πό-
σιν ἀγνύμενον. καὶ μετεμέλησε καὶ πολλάκις ὁ
ὠκεανὸς ὑπερφῶν δυσχείμων πολὺν καὶ σωτὰ μέσων
ὁμιλούσης. οὐ καὶ ὁ θεοφιλέστατος βασιλεὺς ἀπο-
στόλους τε ἐμψύχους καὶ πόρου οὐκ ἀπολαβὼν
μετεφύτευσεν τὸν ὀρθόδοξον τοῦτον ὀφθαλμόν.
ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἱσαποστόλου ὅσιος σωτῆρος. σοφί-
ου βραχέα λίνα ἐκμυρίων ὅλος ἑρῇ. ἐπόλμησε
νεναυφόρος τοῦτο τὸ σῶμα τὸ ἁγιώτατον. καὶ ἐν τῷ
τῆς ἐπισκοπῆς τῷ τελευταίῳ ἀξιώματι. μηχαναῖς τε-
τολμηκὼς τοιούτοις. καὶ ὁσονοῦν ἀπὸ τοῦ ἐπι-

πόλιν τὸ· καὶ καταλαβὼν ὀκτακισχιλίους· οὐδὲ αὐ-
τοὺς ὀλίγους ἐκόμισαν, χιλιοπλουσίους, σοφι-
τὰς ἴσους· ἐποίησε δὲ καὶ μεγίστην μισθοφορὰν τοῖς
ἑσπομένοις πᾶσιν ἐκ τῶν καταπορίας.
παρῆν δὲ καὶ ἄλλα τέρατα σημεῖα τοιάδε· καὶ αὐ-
τὴ λίνος παρὰ θάλασσαν καθεσθεῖσα, μετέωρος ἐστὶ βρί-
ον· καὶ ὁ παρὰ θάλασσος τόπος οἷον ἐξαίτος γὰρ
ἐξ ἀποστασίαν, ἐπανιὼν ἐξ τὰ τόπου οἷον.
σωσεξηρεύνα οὖν καὶ ὁ σωτὴρ ἰῶν, καὶ οὐ χωρίο-
νε τε· αὐτὸ ἐφίσα ταὐτῷ τῷ θυγατρὶ τάφῳ· καὶ
ὧ τέκνον ἀφλίωφι οἱ· τοῦ τοῦ γὰρ ὄνομα τῇ παρθέ-
νῳ· ποῦ παρ αβίμπις ἢ οἴδ' ἀπορίνεται τοῦ τά-
φου· καὶ τὸ χωρίον σὺν δὲ ὅλον σπουδασαι, καὶ τῷ
εὑρέσεως τὸν τόπον· καὶ ἀνευρὼν ἀδόκητα τὸν
παραθάνατον ἀπολαθίσῃ οἱ τῷ παρὰ θαλάσσῃ.
ἀλλὰ τούτοις μὲν ὡς ἐζητοῦντο ἀπὸ τοῦ μὴ τοῦτον-
τα· οὗτοι οὖν οἱ ξυστρεφεῖς· καὶ τὸ ἄλλον τῶν τοῦ-
θεοῦ δὲ χιεσμῶν σώματα κατὰ σπήλαιξουσιν
ἐν τῇ ὄνανι ῥάφα τοῦ ἄρους καὶ τοὺς σωτῆρας.
καὶ ὅλου οἷον τῷ περὶ τοῦ ὄρους ἀνεμπέρ ξθω, ὅ-
λο φωνοῦ τὰ φὴ φωνεῖ θέλουσι· λίνεσ σέφορε-
ται πτὰ τοῦ ἀφιθμὸν οὐ μοχθοῦσι θούλουσι ἀφιθ-
αφῆναι χύσαν δ' ποιῆναι ἐσθ ξαν· ἀλλὰ τοῦ-
τρον ὑπερορίας θασοῖχι μὴ φὴ φωνεῖ ῥω θάφους,
ἐξ μόνοι τῇ ὄνανι ῥάφας σέξεμναν, τῶν ἄλλων
πλεῖν ωσῖαν ὀνόμαξα μένων· καὶ τῷ τῇ ἑνός-

βάς φροίμαλε. ἀπὸ μὲν ἐξάλιμος ἐόντας. ἀλλὰ φθονέωμι σωφρονέοντι. ὧν τῶν μορφῦ φαῖος ὀνὶ πολυπονίας ἐνδεᾶς βίος. ἀν δὲ τῦ θεν αὖ πάντα μοῦνος ἐπιμηχανάσατο τὸν πολυτροπίβων καὶ σαόσαντο πρὸς φρένα σὺν ἑτάροισιν. καὶ ὁ σῖος μὲν ὄπερ φρονέων ἀπάτοισι αὐτοῖς ἐπὶ πλοίοισιν σὺν οἰνοφλυγίῃσι ἐξαλύσας ἐπὶ σπερχίοις ἐὼν φρεσὶν ἐβράβευσε. τοῖσιν δὲ μετὰ ταῦτα πλοῦν καὶ χέρσον ὃ θεσπεσίῃ ἀθανάσιος. ἀλλ' ἔσαν ὀγδοήκοντα καὶ τοι πρὸς ἤπειρος ἐόντων. ἐβδομηκοντούτοισι μὲν ἔτεσι τοῖσι πάντα θρέψαν. ὅλως καὶ τοῦ ἰλλυρίκοῦ τοῦ ἐν ὄμονοίᾳ καὶ φρονήσεως τῶν ἐπιμηχανίαν πόνους ὑφίστατο σῖα μὴ ἔχειν ἕνα μέλλον. σὺν ἑπτὰ μὲν ἔτεσιν τοῦ πανόλβιον παῖδον. ἀναμνησθῆν τῶν ἴδιον τὰ καὶ ὑποδραθέων τοῖσι πάντα ξανθίνου πολὺν ἐπιμηχανίας σκηρῶντα βαθμόν. ὃς καὶ κατὰ τὸν σῶν ὁδὸν. σὺν ὀκτὼ κατοῦ ἕλος ἐπιμελέσι ὡς ἀγῶνος. τῶν δὲ ξὰν ὁρῷ σὺν οἰδίζειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγον. πρότερον δὲ φθείραν ἢ μὲν τοῦ σὺν σόου μὴ ζοφάνους. καὶ τοῖς μὲν ἐν ἀμηχάνοις καὶ τῦ σαφοῦσα σὰ φράνας. ὃν μὲν φράνασθε. οἷς δ' ποσκαμῆν ἐπιμελῆ. μετεῦ χῶν πρὸς τὸν κατασεπτευμένων ὧν τῷ σῖα μανίαν ἐξάλλετο. σὶ ἐλθόντες δὲ θράπαν τε καὶ καμεδυνίαν. καὶ —

θεσσαλίαν καὶ Δραϊάν πᾶσαν καὶ ἐμάσαν
λας ὑπήρχον. οἱ δὲ τῶν νήσων ὅλη χώραν ἔ-
λλὰ λιπαρέσαντες, ἀπαν ἀνέσωσεν ἐπρί-
ξων ἀν τὸν ξιφίον. τοὺς γὰρ ὑπὸ τῶν
ἐναμιχίων οἰκαλπάτους, καὶ ὅσων ὁ ὅλεθρος
καθ' ἡμάτων οἰκ ἔσωσαν. τῶν σωθέντος
χος οἰκ ἀγὶ ὧν ἡλικίου χαροῦσας ἐτῶν, καὶ
ἡ ξα τομωτὸς δ' πρὶ μίου πεντε καὶ
ὧν ὑ ὁντος. ἐπεραλώθη δὲ τῷ ζίε ἡμας πα-
χὶν τὸν δ' πρὶ μίον καταζούσας. καὶ μάχρι
σε πτημερίαν οἰκ ἀσφαλεύσας. οὕτως λοφὸ-
σοφὸς ἀνέξανορος τὰ πεπραγμένα ἐρα-
φωντὰ τῶν σωθέντων ἐπὶ σημάλ. τελεα-
θέντας σὺν τῷ ἥλιος σωθέντων, χαὶ ὅθα οἰκεῖν
μέσον τοῦ χοροῦ τῶν ἀφχιερέων, ἵλη χαρὶν ἀν-
τῶν μίαν παρὰ τῶν σθεῖσαι. οἵας, προφυ-
μως καταγνευον. ἡδὲ χαρὶς σωθεῖσα χθὴν ἀν τῶν
ἐν τῇ πόλει φῶ θεὰ σαθαί τε τοῦ ἀφχιέρεα,
ὃν πρὰς ἑαυτοῦ ὅθα οἰκεῖν ἀν ωμετόλα, καὶ
ὡς τετῇ πόλει ὧν τοῖς ἀνέχουσι, οἰκ ἀ τῷ ἀν-
τῶν παρὰ οἰκαστε καὶ ἐν χῇ. τὸ τοῦ κλέσαντος
ὄνομας μαινι ἀθῶσαι. ἐπὶ σωθέντων μέν
σε τῶν ἀφχιερέων, τὸν ὁσραλίπῶν τα τον π...
πρὸ φανῶν ὧν μύριαι καὶ ἐν ἐσαμε-
νας, καὶ τοῦ βασιλέως σὺν παρόντος, ἄλλοι
τέλινες προσῆλθον τοῖοι. καὶ ὁρῶσα φησὶν

λα

ὑποληβὼν ὁ βασιλεὺς ὦ πατέρων ἐμοὶ λιμιώτατε, καὶ μιμητὰ καὶ ὁμώνυμον τε, καὶ οὐ σωπῶ ἀναφανῆναι καὶ ἅπαξ ἀξιῶ καὶ μὴν τοῦτό μοι τοῦ ποιμνίου καὶ σὸ μέλου. ὁ δὲ πρὸς βασιλέα εὐθὺς ἐπροσώπω· πίστιν ὀνειρώττω ὅτι νῦν τὸ πανάγιον πνεῦμα σοὶ ἐπιφοιτᾷ τῆς σῆς φρουτίδος περὶ τοὺς τοιούτους φαντασιοῦσθαι πρότερον ἐπὶ τοῦ τὴν ἡμέραν μεταμάξω βυβίου, καὶ ὅς τοι ἱερὸν ἀξίωμα ἀναδέξοιτο. καὶ ἔστιν οὗτος ὃν οἱ μεγεθύτερόν μου δὲ ἐξανδρος ἀξίως ὠνόμαζεν θεὸς τυγχάνειν ὑπάρχων καὶ τῆς τοῦ φίλου προρρήσεως πνεύματος. ἔλεγε δὲ καὶ τοῦτον, ὡς τὸ παλαιὸν παῦλος ὁ ἀναμφιβόλως σοὶ ἀδελφὸς καὶ πρὸς τοὺς ἐξανδρους θᾶττον δὲ ἐξανδρου. καὶ σύφησιν ὡς ἀδελφὸν αἰσθησόμενον τοῦ σῶματος. καὶ ἁγιάσας. καὶ ἁγιάσεως ἀθανασίου τοῦ ἀρχιεπίσκοπου νουναβόμωσος ἵνα ὁ μὲν ἅγιος ἐφυσιοῦτο ἀπὸ τῆς τοῦ χριστοῦ. οὗτος σὺ σῶμα δέξεται· ὁ δὲ οὐ μόνον νῦν δὲ ἐξανδρω κατὰ τὸν ἀφθαρτὸν ἀποβαίνει τὸν ἡμῶν σωτῆρα μονιδέτο ἀδελφὸν. ἀχιεπίσκοπου αὐτὸν μεγάλους ἀγῶνας καὶ πολλοὺς ἀγωνίσεται· οὐμόνου δὲ ἀδύτεροι αὐτὸν ἐπισχοῦσι ἀγῶνες, ἀλλὰ καὶ γε τοὺς σὺν τῷ μεγάλῳ ὑποστήσεται σοφ-

λω. ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Παῦλος ἀναξωσθεὶς
τῷ πνεύματι, καὶ εἰς τὸν ἐπουράνιον
ἀφορῶν ἀνακράξας· καὶ μετὰ τοῦτο ἐν μεγί-
στῃ ἀνάγνωσιν, ὀλίγα δὲ συμπλήσας τῷ σταθ-
μῷ καὶ σὺν τοῖς ἑξαμήνοις, ἀναπηδήσαντα καὶ
παρὰ τὰ τοῦ πρεσβύτερου ἐξαναστέξαν ἀφ-
χιερέα καὶ τοῦ θρόνου εἰσάσχον· καὶ ὁλοσ-
μεῖ ἀφωνῆσαν αὐτῷ βασιλεῖς· πὶ σλάους ὡρας
ἐξεβόατο, ἄξιος· ἄξιος· ἄξιος ὡς μορφόρι ουλῆφία
ἀνάπολιθυσι ἡασατέξι, ἀνλαχάμνος αὐ-
τὸ φῦλα πεαθαι τῶν λαόν. ἦξαν σάν-
τον προ ἆ πεν οὐ μάρμα ηαὶ μὴ θέρ σὺμων
ἡμέραν· λῆς αὐ τοῦ πρὸς χρίσον ἀναλιῦσιως.
λίνε λαι οὖν ὡς προέφην καὶ ἀνελάλα ἐπαν-
λα· ἐλῶν σάνι παῦσα τὸ ἐπλα ηαὶ σχηα καὶ
ἐπαλοὺ, ἰουνίου μὴν ὁ Τελαφλιῶν ὄρντος· ηων-
σαν λία σλ ἢ τοῦ ἐν σι ζοῦς πῶν ζαν λίνου ἀ-
σχφὴ· μὴν ἡσλ τοῦ σὺ ατυ ζοῦς χρίμα λὶ
σα σα χὶ ηὐννίου, μήλου σα λαλευ ταῦν, τῶ-
λ σχφὴ μὶ αν φι σὶ λαλυ λαίαν ἀλῶσχά-
ρὶν λῆς ὑπερφορίας ἀφ ἑου ἀν λαηθῶαι, σὺ-
σαν μὰ σὶ ηον ὑποζάντα· σὺ λφφων γὰρ
ἐσὶ λῆς σων ὁσν· ὧν γὰρ λὶς παρ ἀν λῆ τῶν-
λῆς ἀφ ἑου τσου σα ζῶν αὶρέσι ως πρεσβύ λ-
ρος· ὃς ἐ αν λοὺ πρό τῆς ου τοῖς λῆ ηων σαν λίας
εὐ νούχοιο σὶ ηα ὡ σας σὶ ἀν τῶν ηὰ σὲ ὁσ ἀν-

Παῦλος

τῶν ὄντων καὶ τοῖς ἐν ἅδου ἐναντία μοι τοῖς, καὶ τὸ —
λιὼ φαίνου σι λέγεσθαι· ὡς ἄφρος φθόνω ἐ —
βλήθη. τὸ γὰρ φθόνου τῆς ἐπιμελείας σῆμα δηλοῖ —
ρεύῃ· οἷς καὶ πάντων πρὸς τὸν βασιλέα σωτη —
λα ἡ πρᾶσα, σιέσαι· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆς —
ὑπηρεσίας σὺν εθλῶν τὸν ἄφρονα· ἀσφαλῆ θεῖναι
τῶν ὀχλῶν, καὶ τὸν οὐδένα τῶν τῆς αἰχμαλωσίας,
ἢ τῆς πολλὰ πλὰς πρὸς ὕλεγον· καὶ τοῖς ἐπι —
μελουμένοις ἡδέσι καὶ τοῖς, οὐ μὰς μαμφαὶν
παρρησίαν πρὸς τὸν εὐεργέτην βασιλέα ἐπα —
σκεῖν· καὶ μὴ τῷ περὶ ἄφρονος λόγους, ὀρθόδ —
ξους ποιοῦντας ἀυτόν· καὶ ὅλα σιλεύει ὁ ἄφρος
φησὶ τὰ τῆς σωφροσύνης πορφυρᾶ, ὁ φυλάττε
αὐτὸν ὅλως καὶ σωτήριον τῶν ἀνεξα —
φρόνων ἐμπαλασσόμενον ἐπιχειρεῖ. ταῦτα ἐλέγεν
καὶ πρὸς ἑαυτὸν μελετῶν λέγων· καὶ
ὁ ἄφρος ἀπατᾶ σῶμα θήσομαι ὦ ξυζῶ ἐγὼ
πρὸς τῶν τοιούτων παρασκευάζεται.
καὶ σχεδιάζει αὐτοῦ φιλανθρώπως ὅλα σιλεύει,
καὶ τὸ φρόνημα ἐπιρρωτῶν, λέγων· μὴ
ἄλλο ἰφρονεῖν παρὰ τὸν ἐκφοβοῦντα ζῆν ποιεῖ
σχεδιάζει καὶ δικαίου πρᾶον. ἀλλὰ καὶ ὅρκων
ὁμοίως, τῶν πλασμάτων ἐπιθέσθαι
ὅμολογεῖται ὁ σχεδιάζει ἐγράφου αὐτοῦ ἐ —
πιδεῖναι τὸ φρόνημα κενεύῃ· οἱ δὲ προθύμως
γράφουσι τὰ ψευδῆ· ποιεῖσθαι καὶ αὐτοὺς τελεῖ

λους σὺν αὐτοῖς τὸ γράμμα λέγουσιν ὅτα-
ναι ἡμῶν τὸν ἐπὶ τούτου. ἐξῆλθον οὖν
ὁ βασιλεὺς, οἷς οὐκ ὠμολόγουν τὴν εἰσελθεῖν·
καὶ παρακληθεὶς πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ —
τοῦτο καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τὸν μὲν λιμὸν ἐπι-
μπρᾷ· ὁ δὲ τῆς ἀλεξανδρείας ἀρχιερεὺς ἀλέξαν-
δρος σὺν μπνεύματος ἁγίου τῶν ἁθανασίου, τοῦ
ἀποστολικοῦ οὐκ ἔλαβε· καὶ αὖθις ἀφεὶς τὸν
ἄνδρα εἰς ἀνεκαίνισεν· καὶ τὰ τῶν ἁγίων
ἐκκλησιῶν ὁ βασιλεὺς μετὰ σπουδῆς
σοι ἐκ τοῦ ἄφρου· καὶ ἀνάπαυθαν τὰ ἁγία
μέλοι οἷς ἀν τοῦ σωτῆρος καὶ τὰ πρόσω-
που· ὅτε πάλιν εἰς τοίνυν τοῖς ἀντιθέτοις
σὺν μακαρίτου· καὶ ὅρον τοῖς τόποις ἐπέ-
λεσεν· ἵνα ὅτι σὺν ἡ βασιλεία πάντα καὶ σωμα-
τικὰ ἱερά· φασὶ δὲ ἐν μυστηρίῳ γράψας
ἄφρος βιβλίον καὶ ὑπὸ μάχης φέρων· τὸ δὲ βι-
βλίον, ἀνὰ ὅτι ἐκάλεσεν τοῦτο ἔστεφαν, ὡ-
μνύων ἐν οὐδενὶ φρονῶν, τοῦ ἰησοῦ σταυροῦ τοῦτο
φανὲν προφήτων χαρίσμων· καὶ ὑπὸ γράφη ἐκ-
οὗτος δὲ τῶν πραγμάτων τῶν ἀφῶν μεθ' ὧν
μέσων· μετὰ δὲ ἀχρόνου ὁ βασιλεὺς τὸν ἐ-
πίσκοπον ἀθῶον ἀπέστειλεν μετὰ πολλοῦ
ἐνδόξου σὺν αὐτοῦ καὶ γὰρ ἀνεκαλέσατο
σας· πάλιν δὲ καὶ ἐξέπεμψεν τὸν ὅλον σὺν
α πραγματικὸς βίου· τελευτῶν δὲ τῶν ἱερῶν

ἀπιστίας προσβύτερον τὸν ἀθήνων παραλι-
θοντα· σὺν ἀλλοις ἐκπαγέντας καὶ τοῦτον
τὸν ἀνδρα τῶν παιδίων καὶ τῆς ἀθήνας
μοίρας καὶ ἀφ' ἧς ὁρμᾶτο καὶ βασιλεὺς ἀπέφα-
γεν· ὁ δὲ καὶ πρὸς θεὸν καὶ πρὸς ἀνθρώπους τὸ δί-
καιον διαφέρων προσβύτερος, ἐποίησε δὲ καὶ τὸν σωτῆ-
ρα ἡμῶν ἀγαθὰ μόνα καὶ καλά· πολλοῦ δὲ καὶ φανερὰ
ἀναστρόφου καὶ σεμνὰ θαύματα, καὶ παραδόξου μη-
νύματος· σωτῆρος γὰρ τῆς προδοσίας, εὐσεβίος
τε ὁ ἀνὴρ καὶ πρᾶος πρὸς πάντας, καὶ ἀμνησίκα-
κος, καὶ τῶν ἀνεβάλετο, καὶ τῶν ἀνθρωπίνου φύσεως σφά-
λασθαι· ἀλλὰ γὰρ προσέτι καὶ πολλὰ πίστευ-
θέντα καὶ καλὰ τὸν κύριον· τῶν δὲ πρὸς ἀνθρώ-
πους ἀπιστίας, ἀπὸ τῆς ἀναποδοτίας καὶ καλῶν
τῶν ὀρθῶν ἀπάντων τοῦτο πρόσθιον· καὶ σω-
θρίζεται τοῦ γένους ἡμῶν σταλὰς ἐν σεῖον· καὶ ἀλλαμπ-
νῶν ἐστι τοῦ ἀφανοῦς ἐνάλλεξαν ἀφθαλμὸν ἀπέν καν-
καν τινὸν πολλὰ δὲ νοῦν ἀθῶας· καὶ τοῦτο πλουσιά-
θανάσιον περίεστι θαυμάσιον παράδοξον· καὶ ἀλλα-
πὸ τοῦ βασιλέως ἀφθονίαν καὶ θέατρων φέ-
ρουσης· πολλὰ δὲ τῶν καν καν τινὸν πόλεως ἀπε-
ξάνδρου ἀποκτεῖναι τοῦ περὶ σύγκλητος
τὰ τῶν εὐσεβῶν περὶ παρουσίαν δὲ καὶ τὰ· ὡς
οὐ πάθου, προλαβὼν σὺν θεῷ βασιλέως πρὸ-
τα καὶ ἀλλὰ τοῦ φρονήματος ὀλίγα θαυ-
ρου, ἢ τοῦ θρόνου ὑποφρῦν· δοκεῖ καὶ τελε-

μου ἐλοιδο. ἵνα ὡς καὶ αὐτὸν ὑπερορίαν ἐκ-
πέμψαθαι· ἐπὶ θανάτῳ καὶ καινοτομίαν τὸ ἀνδρά-
ποδον, ἐν τοῖς ὁμοίοις λόγοις κλέπτειν μέ-
νου τοῦ ἱεροῦ ἀλλ' ἐξαυθρον· ἀπελαύνειν τύπο βα-
λὼν, καὶ μνησικακεῖν αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἀναστρέφειν λό-
γῳ τῷ πρὸς ἄνδρα στρατιώτην ἀπειθήσαντα· ὃς δὲ τῷ
τοῦ ζῆν σου ἕνεκα μὴ τῷ αὐτῷ ἐπὶ λήστῃ καὶ
τοῦ βίου καὶ τῆς σωφρονίσεως θαρρῶν, ἀναβε-
βλήκει τὸν βασιλέα τῶν μὲν ἀλλοθνήτων τῶν ἀλλή-
θεαν, ἣν ἐμάθετε πυκνάσαι λόγῳ· ἐνῷ δὲ τοῦτ'
ἐπὶ τοσαύτης οὐκ ἀναστρέφειν, καὶ παρὰ τοσ-
σοῦτων ἀφικέσθαι καὶ ληφθέντα, οὐχ ὅσιος τὸ
ἁμὴ τῶν φρικτῶν ξύλων ἥσσων λαβὼν καινο-
νόν· ὃς δὲ καὶ σὺν ὡς ἐπίσκο-
πος· καὶ γὰρ σώσοδος ἐπίσκοπον ἀθροίζεται,
μὴ καὶ δ' καὶ ἀξίᾳ αὐτοῦ· ἐφ' οἷσδ' ἀφικέσθαι ἀ-
ναστὰς, ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν τοῦ θεοῦ παρανε-
νόμως ἐπανῆκε, ζηνα μισῶ καὶ τὰ μιαρὰ σὺν
ἐδόα πρὸς τοῦ θεοῦ ἐκ οἷ ἀπὸ παφάσου σὺν ἀ-
ρμοῦ ἀνδρὶ ἀθανασίᾳ σοι ἀθλῶ ἀπὸ πόλεως
αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ παννυχίου ὑπὸ τὸ θυσιαστη-
ρίου καθεύδοντος ἐκ τῆς ἐκκλησίας. ὃς δὲ ἐνοσ-
βίου, ἵνα τῷ σὺν ἀναστρέφας θεσμὸν ἐφαγὼν, πα-
ρανίσταται δὲ τῶν ἀρχιερέων φάλαγγος πρὸς
τοῦ ἄρχοντος· καὶ προϊὼν ἀναπείθει πρὸς τὸν σὸν
υἱὸν αὐτῷ καὶ ἀπὸν τοῦ ἀπεξαύθρου ἀποσύ-

σῆ τὸ παράπαν ἀφῆμι μέσον τῆς ἐμφασύνης ἀ-
ξίωμα. ἐπεὶ γὰρ οὖν δόξῃ βοᾷ καὶ λαμβάνε-
πὶ τοῖς πίνου μέσοις παρὰ τοὺς πόλεις. τῶν μὲν
ὑπάρξαι σῶν ὀξέων. τῶν δὲ τῆς ὀξυ-
σεως τῶν προσῳδιακῶν ἐκτάσεων. ἐτέθη δὲ
τῶν ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ δὲ σύλλογος. καὶ τοῖς ὅπο-
δέξασι σύμπτωσιν ὁ ἄφθογγος, ἀποβαίνοντι
ἐν τινὶ ἀφθογγίᾳ ὀνόματος, ὃς ὁ παθεῖν καὶ ε-
σκληκὼς τοῦ κωφοῦ ζῶν τίνων φόρου, ἢ σῆμα οἱ. καὶ
ἐν τῷ ἀπὸ παλαιῶν τοῖς σκιᾶ βάλλεσθαι. τὸ δὲ λεγό-
τοῖς ἐν λέξει ὀξύ, καὶ τὸν ψιλὸν δὲ ἀλλάσσεσθαι ἀπο-
βάλλῃ. ἐπὶ δὲ ἐβραϊσῶν. καὶ τὸ πράττειν ἐνδεχό- πρ
μενον ἄνοια. ἐπεὶ ποιοῦσαι λόγος τοῦ ἐνοικείου.
καὶ ἐξουσία ὀξυνόμενον τῷ βρα ὂν τῷ λογ. ἐξουσία
ὀξύ, καὶ τῷ φ ὡς τοὺς ὕβρεως. ἐνὰν ἄρα πόσων
καρμοίματος ἄλογον ὡς τοὺς ἐμπίπτοντα καὶ ὑβρα-
σὶ ἴσως ὀξὺ τῷ κρώνωνα μᾶλλον ὡς τοὺς ὁ τῷ βρα-
δᾶσαι ἄλλαι φωνῶν. τοῦ ὀξεῖαν ἐν. ἀλλὰ ἐν-
σεβίᾳ μεταβολὴ μέλος, ἀνδρῶν ἀπαρεσκαί-
λαβαφοῦσα προσῳδιακὸν ἄρα ἐπὶ ἀθω-
ὡς παρὰ τὰ σωόδε. ὃ δὲ τῶν ἀμάλων ἐσί-
λαοῖ μὴν. καὶ μοῖρα ὄνασθαι ἀλλήνων ἐν σεβίᾳ
σωφρόνως τὸ τῆς ἐνυπνίου ὁ ἄπου ὀξύμενος. ὁ-
αἰτίας ἐλαι τοῖ νῦν τὰ σώοδε. καὶ ὁ τοῦ λέξαν-
δρου ὑπερφορίαν ἀλλ ἀοίκαζον ἔσ ῥῖ ἄν ἔσ
λαῖς ἀνοσίους ψεύφους, τοῦ τῆς ἀῤῥεύσεως ἀνῶν

ἀρχιστράτηγον, ζῶν τὰς ἅδου βλέπουτες κα-
τὰ βεβηκότα, πένθη μεγάλῳ συνάχοντο. ἐπὸ-
λίγον δὲ τῇ θεηλάτῳ πληγῇ αἰχὺν θέντες, πά-
λιν ἀσφατρίας συνετάττοντο. καὶ τὴν κατὰ ἀρχὴν
θεομηνίαν, ἀστὸν κοινὸν ἐφίλονεικον ἀναφέ-
ρουν θάνατον. καὶ τοι ἀκαὶ ὁ κοινὸς αὐτοῖς κα-
τ' ἐκεῖνο καιροῦ συνενεχθάς, ὁ τε τῆς ἐκκλησίας
ἐπιβαίνουν αὐτὸν ἐπούδαξον, ἀστὸν καινὸν καὶ
θεήλατον μετὰ βάλλεται θάνατον. ὅμως κοιν-
ὸν τὸ ἀνδράποδον ἔπαθον ὡς τὸ τῆς φύσε-
ως χρέος ἀπέδωκεν, ἀλλοῦ θείας ὀργῆς δίκην ἀ-
παίτησεν ὁ ἄρχων. ἀλλὸ μὲν ἄθλιος ἐκεῖνος ταῖς
τοῦ ἀλεξάνδρου προσευχαῖς, ἐλεεινῶς ὁ ὕπω
τὸν βίον κατέστρεψεν. ὁ δὲ θεῖος ἀλέξανδρος ὁ σι-
ο πρεπῶς τε καὶ ἁγίως. μετὸ λίγον αὐτὶ τοῦ ἐπι-
γείου, τὰς οὐρανίους σκηνὰς ἐκκληρώ-
σατο. τρία μὲν καὶ ἀκοσὶν ἐν τῇ
ἐπισκοπῇ διατελέσας ἔτη.
βιοὺς δὲ ὀκτὼ καὶ ἐννενή-
κοντα ἐν χριστοῖς τοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν
ὦ ἡ δόξα
καὶ
τὸ κράτος
ἀστοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων
ἀμ-
ήν:

S. Maximi

Scholia in Dionysium. 175.

i

Δονυσιου ἀρεοπαγι:

σχολιαπερι τῆς ἐπιγραφῆς:

De caelesti Hierarchia:

Ἐπὶ δὴ κ' ἐπιγραφὴ ἱεραρχίαν ἔχει, καθὰν εἴωθεν ἱεράρχας τοὺς ἐπισκόπους. Ἰστέον οὖν ὅτι ἱεραρχία μὲν ἐστὶν ἡ τῆς διατάξεως αὐτῆς τῶν ἱερῶν ἀρχὴ καὶ οἱονὰ φροντίς. καὶ ἱεράρχης ὁ τῶν ἱερῶν ἄρχων καὶ φροντίζων καὶ προνοῶν. οὐ μὴν τῶν ἱερέων. ἀλλὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὴν καταστασιν αὐτῶν τε καὶ τῆς ἐν κλησίας καὶ τῶν μυστηρίων διατασσων. οὐ μὴν ὁ ἀρχιερεύς. τὰ δὲ ἡ ἐξ ἡγησιν καὶ αὐτὸς ὁ μέγας διονύσιος κάτω παραδίδεται. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν κλησίας ἱκῆς ἱεραρχίας λόγῳ:

Cap. 2m.

Σημάω τοιγὰ καὶ ὅτι τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ὄνομα, καὶ τὸν ἐπίσκοπον δηλοῖ ὡς ὅτι πρεσβύτερός ἐστι καὶ ὁ ἐπίσκοπος. καὶ τοῦτο δηλοῦται καὶ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ἐνθὰ ἐν ἀσίᾳ ἐμπαίνεται τοῖς ἐν κλησίαις αὐτῆς ὁ ἅγιος ἀπόστολος παῦλος:

Σημ. ὅτι τῇ τοῦ ἁγίου ἰακώβου καθολικῇ ἐπιστολῇ κέχρηται ὁμοίως καὶ ἰωσδονύσιος. ἐκεῖθεν γὰρ ἐστὶ τὸ ῥητόν.

23.

a

ἐὸν ἐν σώματι ἔνυπνον :-

π αὐτέρας σὺν αὖθις ἀλλοῖος τὰς ἀλλὰ τὸ δύναται οὐ μᾶλλον τοῖς φυσικοῖς ἐξελέγχουσιν ἢ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀναλύσεως ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀνιοῦσιν ἢ καὶ τοῖς ἐκ τῆς διαλεκτικῆς ὁρμωμένοις ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀναβαίνουσιν ἢ καὶ τοῖς ἐκ τῆς μεθόδου τοῦ ἀναλυτικοῦ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀναβαίνουσιν :-

τ αὖ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐπανέρχεται :-

ς υμβολικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ μέλανος λέγουσι τὸν φαῦλον καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον :-

μ άλιστα καλοῦσι καὶ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων. ἐκ τοῦ ἀνοήτου γὰρ καὶ ἀλόγου καὶ ἀμαθοῦς ἐστὶν ἕκαστος αὐτῶν καὶ τὴν ἀνοησίαν οὐκ ἀποτινόμενοι ἔχει τὴν ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ἀλόγων οὐ σωμένουσιν ἔχει :-

μ άλιστα καλοῦσιν ἐπὶ τοῦ τὸν φαῦλον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. ἐπεὶ ἔχειν αὐτὸν δεῖ, ὃν οὐκ ἔχουσι. τὸ γὰρ ἀνοητοῦν οὐκ οἴονται εἶναι. ἀλλὰ διαλανθάνειν φαυλότητι ἑαυτῶν ἐξ ἀλλήλων αὐθαδιάζοντες οὐκ ἐπιστῆσαι μέμφονται οὐδένες. ἔθος γὰρ τοῖς αὐτοῖς οἷς ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμοὺς ἐπισκέπτεσθαι. αὐτὴ δὲ ἡ ἀνοησία καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου καὶ ἐπὶ τοῦ μέλανος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλόγου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου

λωνος, ὃν ἐξηνόδιαλεκτος. καὶ ἱ ὡ βίνων νοῦ
νοὸς. νοῖ. νόες. ὡς χοῦς χοὸς χοΐ. ἰωνικῆς
κλίσεως:

υ πρὸ ἀρχῆς ὀθ. ὡς ὑπὲρ τὸ βωμὸς χὴν. πρόθεσις
χωὺ φασὶν ὡς ἀρχὴ τοῦ λεγομένου θεοῦ. ἀλλ' ὡς
φησὶ καὶ ἀπίων ὁ πόλεως:

ἐ νοδηλα φησὶν ἡμφιόδηλα. τὰ σημαινόμενα ἔχω
αὐτῆς φῶς ὡς ἐξῆν:

ς μεμαθηκὼν σύμφασιν. καὶ διαλλήθους φῶ
σλη θώσεται:

π ἀφαπτὰς μετὰ φησὶ τὸ σωματικῶς περὶ θ
λεγόμενα εἰς τὰς ἐμφάσεις. οἷον μεχαὴλ ἀντὶ τοῦ
τίς ὡσαννὰ ἀντὶ ὀνομασίας. σημαίνει δὲ τὸ
δὲ χαλδαίων καὶ συμβόλων. ἡ ὡσαννὰ δύναμις
εἰς ἐφαπτὸν ἔθνος καὶ πλεῖστα τὰ αὐτὰ καὶ ἀσύ-
μματα. καὶ τοῦτο μᾶλλον δὲ λέγεται τὰ εἰς τὸ σωτῆρ ἢ
ἀφαπτὰς μετὰ. ὡς εἰ λαῶθ δὲ ἀντὶ τοῦ λαοῦ:

:: ἀφαφῶς χ νὶ τοῦ ὅμο φυῶς, ἀσυγκρίτως:
σωφυῶς λ ντὶ τοῦ ὁμοφυῶς, — συγγενῶς.

τ ελεθὴ λέγεται καὶ τὰς εἰλην φιλοσόφους τὰ
μετὰ θεοῦ εἰδῶν μυστηρίων. ἀλεξανδρεῖς δὲ τὰ
μυστήρια. καὶ ἐλαφηβολιὼν λαμβάνουσι, ἀπὸ
τοσούτου ἀπὸ τῆς τοῦ βοὸς θυσίας ἐλεθὴς χρόνῳ ὄντος

θεσία· ἢ θεατὴς τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἢ μὴν διακος
μήσεων θέσεις καὶ παραθέσεις· ἀρχήγενομένη ἐν
τοῦ διάτων ἀποστόλων τῶν τελειωτικῶν τούτων
ἀλθῶν, τοὺς γὰρ μεμυημένους τελείους καλεῖ ὁ θεῖος
ἀπόστολος παῦλος· λέγων· ὅσοι οὖν τέλειοι τοῦτο
φρονῶμεν:

Τὸ δὲ ὑπερκοσμίως, οὐ καὶ ἀθητῶς νοητέον, ἀλλὰ
νοητῶς καὶ ὑπὲρ τὸν καθ' ἡμᾶς κόσμον:

ὡς ἐν ἄρτῳ καὶ οἴνῳ: +

Σημείωσαι δὲ τὸ ἐναλέγει σχήματα καὶ τὰς μορφωτικὰς
συνθέσεις· ἄγουν ἀκονίσματα ἁπερεξῆς παρατί-
θεται:

Σημείωσαι ὅτι πλασματώσεις φῆ, τὰς ἐν τοῦτο
μυστικῶς παραδόσεις· ἃς περὶ τῆς ἐνηλησιαστι-
κῆς ἱεραρχίας λόγῳ ἀναπτύσσει· τοῦτο δὲ θεοπρε-
πῶς ἐνηλητέον· πρὸς μὲν οὖν τὸ μορφωτικῆς
τὸ πλασεῶν ἀποδοτέον, πρὸς δὲ τὸ, συνθέσε-
σι, τὸ ἁπλὰς καὶ ἀτυπώτους:

Ὑλαίαν χειρουργίαν φῆ, τὸ διάτων ὑλικῶς λε-
γομένων πρὸς τοὺς εὔνοιαν ἀναγεσθαι τῶν ὑ-
περαίσθησιν· φαινόμενα δὲ καλλὴ τὰς τῶν ἱερῶν
οἴκθεν κοσμήσεις λέγει· καὶ διεξοδικὰς μαθητείας
τὰς τῶν ἱερῶν γραφῶν ἀνεγνώσεις· Δηλαικὸς
μήσεων δὲ τὰς ξεστὰς τῶν ἱερέων βαθμοὺς:

τὴν ἔννοιαν

ς. Παραίνεσις ὅλη πρὸς τοὺς ἁγίους πάντας, ἐπαινοῦντας αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἀρετῇ τῇ ἀνδρικῇ, ὡς ὅτι μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ ὄντες σὺν τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ. Καὶ πρέπει τοῖς ὁπλίταις θαρρεῖν. πάντων δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι ἂν ἀγαθοὶ ὦσι τὸν νοῦν, μάλιστα δὲ τοῖς ἁγίοις τοῖς τοῦ θεοῦ.

α. Ἀξιοῖ καὶ ἐπὶ τοῦτο παρακαλῶν, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ στρατηγῶν, μάλιστα δὲ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ πολέμῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπιτήδειος ἦν τὰ πράγματα διοικεῖν.

β. Ἐξηγεῖται ὅτι, καὶ ὅταν ἀπαλλαττόμενοι, ἐξῆν οἰκεῖν τοῖς ἑαυτῶν, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελεῖς ἦσαν τῆς πολιτείας, καὶ ἐπῄεσαν, ἀπιόντων πάλιν ἀρχόντων. ἀπὸ μιᾶς ἐξετάσεως καὶ οἱ ἄλλοι.

ς. Παραινεῖ οὖν πᾶσιν ἐπιμένειν τοῖς αὐτοῖς καὶ μὴ μεταβάλλειν τὴν πολιτείαν, μήτε ὁπόσα ἐξῆν τοῖς ὁπλίταις.

[Ταύτης ὅλως ἐνεργείας καὶ τῆς ἡμῶν.] γ. Θεραπευτικὴ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν ἐξηγήσεως πρὸς τὰ ἐπιτήδεια τῆς ἀρετῆς.

ς. Παραινεῖ οὖν πρὸς τὸ μεθ' ἑτέρας θεολογίαν. καὶ ὅτι ὀκτὼ μαχῶν ἀναγραφή.

ζ δω ὡς ἐλέγχει ὁ μέγας παῦλος λαπαῖ ἡ λύπη,
ἀλλὰ δολῦ μᾶλλον καὶ πείρας μαθάνει ἡμᾶς.
ζωὴ γὰρ ὁ ἰωάννου καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ἡ διὰ μό-
νου ὑλικοῦ καὶ θεοῦ καὶ ἁγιασμοῦ καὶ πλοῦτος ἀπε-
ράντους παρέχουσα ἡμῖν ἀφθόνου· ἡ δὲ τοῦ
σαρκικοῦ μὴ μεμολυσμένη ἀπὸ πάντων ἐστὶ δολιευ-
μάτων· ἐκ ψυχῆς γὰρ ἀπὸ πάντων ἐστὶ φαν-
άσεως πονηρᾶς, ἀπὸ δὲ τῆς ἐκ σώματος πηγάζου-
σι πάθεσι δυσκολωτάτης· ἀπαθὴς οὐδαμοῦ
καθαρεύουσα· καὶ ἐξ οὗ ἡ ἁγία παρουσία
δουλεύουσα χαμένων ὑπάρχουσα· οὔτε ἐκ τῆς
ψυχῆς ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος, ἀλλὰ ὁ καθαρεύων.
ἐ ἐκ τοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ, ὁ δὲ ἀνδρεία πάντων
ὁλόκληρον δὲ τὸ πάθος· καὶ δὲ τὸ καθ' ὑπερ-
χ ὧν βία καὶ μὴ στείρωσις ἐστὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπὸ-
δοσις καθαρεύουσα ἀλλὰ ἐξ οὗ αὐτὴ ἔστι. καὶ δὲ
ἀμέτρητος ζωὴ τοῦ ἀγνείας. δ οὖν ἀπὸ τοῦ φυλάττειν
τὸ ὑπὸ τοῦ μιαίνειν, ἢ ἀπὸ δὲ τοῦ ἐστὶ τοῦ ἀλυπότητος
καὶ ἄπληστος καὶ ἀσταμάτητος μὴ στείρωσις ἐστὶ ἐστὶ μὴ
ἐστὶ ἀπόλυσις, ἀπὸ δὲ ἐστὶ ἐστὶ, οὐ γὰρ ἐστὶ ἐστὶν
θεοῦ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦ ἀγῶνα ἀπα-
γορεύει καθαρεύουσα μᾶλλον. ἡδυνομένης τελείας
ἀπὸ δὲ τοῦ χαμένης ἐστὶ τοῦ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ
μαθητοῦ ἐστὶ καὶ ὑλικοῦ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ

καὶ πλάσματα ἐπεῖν· ἀπλότητα δὲ τὸ τῆς φύσεως
αὐλόν :

Καὶ πίστατο ὅτι αὐτὸ μνεῖν τοὺς ἐν τοῖς ὀνόμοις ἱερεῖς
νόας ὡς αὐτὸς φησὶ κατὰ τὴν γραφικὴν ἀναγκην
εἰπεῖν ἄξει περὶ ζώων θεοῖς μορφῶν καὶ ἀετῶν
δὲ τῶν ἄλλων, οἷς ἀπεικάζουσιν αἱ θεῖαι γραφαὶ
τὰς ἀρχαγγεῖ καὶ δυνάμεις· λέγει γὰρ ἱνάμεις
καὶ ἡμᾶς ὡς οἱ πολλοὶ νομίζωμεν ἀνιέρως μὴ
ἔχειν ἐξήγησιν τὰς τῶν πολύ προσώπων καὶ πο-
λυπόδων τάξεις ἐν ὀνόμοις· ἐν τοῦτος οὖν διαλα-
φῆσαι προτέρητα κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν λογίων
εὐφαντορίαν :

ὡσάντως τοῖς πολλοῖς

Ὅτι καὶ ποιητικῆς πλασεσιν ἐχρήσατο ἡ γραφή,
εἰ πρῶτα ἐοικεύαι τὰ ὀνόμα σύμβολα τοῖς
περὶ ποιητῆς φανταζομένοις, ὡς ὁ ἱερὸς ∴ παρὰ
ἀνὴρ οὗτος φησίν· ποιητὰς δὲ ὀνόμου, ἢ τοὺς πα-
ρ' ἕλλησι φαυμαζομένοις οἷον ὅμηρον ἡσίοδον·
καὶ τοὺς ἑξῆς· ἢ ποιητικῆς ὡς ἐν ἀπλαστικῆς
ὑποτυπώσεσιν· τὰ δῆλα γὰρ ἡ τοῦ θεοφήσιγ-
κατα βασις τὸν ἡμέτερον νοῦν ἀσθενῆ καὶ πρὸς
ὑψηλοτέραν θεωρίαν ἀνεπιτηδείως ἔχοντα
ἀναγωγὴν αὐτῶν σύμφυῆ πλασαμένη, ὅ- ∴ αὐτῷ
τως τὰς ἀρχαγγεῖ καὶ εἰς φανερὸν ἤγαγε διάκος-
μήσας· ὑχὸ πῶς ἔχουσι τῇ ἀληθείᾳ διαλα- ∴ ἔχουσι
φήσατα· ἀλλὸ πῶς ἡμᾶς δεῖ μεθάκατα

λαβὴν. μισθώσων ἀν δίκην φανεῖσαν ἐν
ὠνίων:

ς ποδόσις ἐπὶ δίκῃ μὴ ἐπὶ μισθώσεσι —
ίας. ἐφ᾽ ἅπασιν βουλεύειν ὡς ἐχόντων οἰκεῖον
ἄν ὡς οἱ νόμοι πρὸς ἀδικοῦντας ὑπάρχουσιν:

α πόλεων δίκας λέγειν αὐτόν, ἢν ξένῳ ἦν τὸ
δίκαιον ἢ ὧν ξυνήθων ἀποδημεῖν μὴ μέλλῃ ἢ ὅσον πρὸς
τὸν δόκιμον ἀπὸ σκηνῆς αὐλεῖν ἀνόμασεν. Ἐφε —
νίζων δὲ πόλεως ἐναντίας ἀναβὰς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐν
ἴσῳ φίλῳ φίλῳ μετρίας. ἐπὶ ἐμοῦ δὲ ἀλλοφα
νοῦς διάδοχον. ὅτου αὐτοὺς ἢ ἐκεῖ στρατιώτας
ἰσαφῆ. ἀλλὰ μὴν ἐφ᾽ ἑκάστῃ μισθοῦ —
σθαι ἐπὶ ἐναντίων. αὐλοῦσι δὲ ὅλου ὑπὸ στρατιᾶς σὺν
ἐλάττονι δὲ ἐπὶ μιᾷ ἀπεῖναι αὐλῶν. πρὸς τὴν ἀνυμφοῦν
σιν ἀλλὰν ἀπὸ ξένης οὐ λαμβάνουσιν φίλῃ πρὸς
ἴσας μὴ ὅσας ὡς ἐκείνοις:

π ορθοσαύλων, βουλεύσιμος ἐκεῖνος. ἀλλὰ σὺν ἐν
αὐλῶν. ὑπὲρ μισθώσεως ἢ δόσεως, ἐλαύνου
δὲ καὶ ἐπὶ ὠνίου λήμματι, οἱ ἐναντίοι. ἐγὼ δὲ —
δόκει ἐκείνων αὐλῶν πρὸς μονοούσιον εἶναι ἐπὶ
πρεσβείας:

ρ ἐὰν φόνῳ ἐπὶ δόλῳ ἐναντίον φανῇ βουλομένῳ ἐγ —
αὐλοῦντος οὖν ἐστι, πρὸς ἀξίωσιν δικάζειν ἐστίν.

σηνοῦ ὃν πεδινὰ καὶ ὑγρὰ μᾶλλον τοιαῦτα
λαμβάνει τὰ μαλακὰ σπλάγχνα. ὥσπερ καὶ ἀνώνυμα.

ἐνιζάνου. ἀγκαθίζου. καὶ ὡς αὐτομάτως τὰ τοιαῦτα.

ὧν τὰ μὲν φαίνεται ἀγκαθίζουσιν, καὶ ταῦτα
λεπτόφυτα ξενικά. καὶ ταῦτα ἀλλοδαπὰ τοῖς
πολλοῖς ἀνώνυμα ὄντα τοῖς ἀποδημοῦσιν. ἐς —
μὲν δὲ ὀρνιθίας ὅλον ὀρνιθοειδοῦς μορφῆς, καὶ ἐξ ὀρνίθων.

καὶ ταῦτα καὶ ὁμοίους — ξανθὰ ἀλλοφυῆ, οἷον οὐίπους καὶ κιμόνους εἶναι
λεπτά. ὕλης δὲ ἀλλὰ μολεῖν, οἷον θέρους ὡς
ξυλῶν. καὶ τροφὴν καὶ ῥόμφαν, ὑποδεῖ —
ρον ὡς λεπτὸν μάκρα ἀνελύεσθαι μέντοι ἐπὶ
βραδυτέρᾳ. καὶ ἦν ἐπὶ δὲ ὁ πάλαι ὡς ὑπὸ ἐσθίεσθαι —
λάμενα τὴν ἐπὶ τὸ ἐπὶ λύειν ὀλίγον καὶ ἀφ' μαλακὰ ξύλινα.

ἐμποδὼν λάμπει ἐφ' οὗ ἐλαιοῦ μορφοῦ, θυμί —
δίου μέσου. καὶ ὑμόφυσα, ὑπὸ θυμι —
λίου. ἄλλου ἀπὸ ἦν καὶ μικρὰ λαῦ ἐφ' οὗ.
ὅμοιόλιθα φησὶ δὲ ὁμοιόλιθος ὑδρωπικὰς μα
λιμφοῦ λάμπει ἐξενικά. ὧν ὁμοίως τὰ μα
ἐωφανῆ αὐτοῦ. καὶ ὁμοίως μᾶλλον ὀλίγου σπαίρων
ὄντες ὑπὸ λίθοι μᾶλλον ὀλίγου σπαίρων
φανεῖσαν, ὑπὸ καὶ ὧν δὲ ἔστι ἐν. αὐτὸ μοι —
οιόμοιόλιθος. ὀλίγας δὲ ὁμοίως αὐτὸ ἐφ' ὧν
φάλης, ἀλλὰ δὲ μᾶλλον ὀλίγου. δὲ ἡ ὀλίγου.

ὧν ἀπού σπερ εἰ δὲ ὑπεδουσι δὲ ὅς ἀν μὲ φῇ
δὲ ὑπάρχειν. δὲ ἀδαφαλλαδὲ δὲ πρὸς δὲ ἀνα-
δοσδεῖ νδηδεν. δὲ δὲ μὴ οὐδεὶ πρὸ ἔφη πρὸ λεγ δὲ
δὲ δὲ δὲ φάδεν. πρὸ δὲ ὅ ἔστι φαδεν ὡς ἐ μὲ ἀδ φαμεν
δὲ ν δεῖ. ἔστι πρὸ ὅρος ἐδὲ ἀδ λος ἐξ μὲν εἰ
δὲ φ δεῖς δὲ νοι πρὸ ὃν ἀ δὴ φόν δὲ μὲν. φ δ' πρεῖσι-
αφ φαδὲ ἔστι ἀ δὲ ὁ ἀ εν πρὸ ὑπο δὲ ἀδ ης :

ἡ ἀδαδὲ λέγ δεν λόγος πρὸ νοῦς ὅ ἐστ'. ἐδ φ' δὲ ἐ
ἐ μὲ ν ὁ ὧν πᾶ. πρὸ ἐδ φ' ἐ μὲ ἐ δὲ λόγος ἀᾶ πρὸ ἐ μὲ
λέγ μεν πρὸ δὲ ἐ ξῆς. λο μὸ δὲ ν δὲ ἀ φ ο ῦ ἐ πὶ δὲ ῦ
ἔστ' δὲ ὸ δὲ λε γὲ πὸ ν θάτ φ σπ δὲ ν δὲ ν ἔδ ης
μὲ τ χο ν δὲ λόγ μου. δὲ ῦ δὲ μὴ ἐ μὲ φ ἀ νη. ἀλλ' δὲ δὲ
ἀδ λε γὲ ὁ δὲ ν ἐ ξῆ. ὅ δὲ ς λόγ ος ἐ ῦ ν. ἔστ' δὲ ὁ ἀ ν ὁ λέ-
γ μεν ὸ ἐ πὶ δὲ ῦ, ὅ δὲ ν ἐ ἐ πὶ ν ὸ ῦ ἀ μὲ ἐ ἰ μὲ ὅ ὧν.
ὅ ὧν αὐ πὸ ς θῆ κέ μὲ. ο ὐ δ' ὅ ἀδ λ ος ἢ. αὐ τὸ μὴ
δὲ ν ἐ ῖν αι πρὸ δὲ ὅ ν δὲ ς ἢ ο ῦ ν α. πρὸ δὲ δὲ φ φ δὲ μ μὲ ν
ἔστ' δὲ ὰ κὺ δὲ αι ἔξ ῆς :

ὁ δὲ δὲ ὐ δὲ ἐ ξ ω πὸ ὐ δὲ ἐ φ ης. ο ὐ δὲ ἐ ν ὁ ὐ δὲ ἐ ἰ δὲ ν ἐ ῖ ς
λέγ δεν ὅ ἐστ', ἀλλ' ἀ πλῶ ς. ἐ ξ ὸ μὴ πρὸ ὐ πὸ
δὲ ῦ ν πρὸ ὁ ὐ χὶ ἀλ λ' ὐ δὲ ν ἐ.

, λά ὁ δὲ μὴ ἀδαδὲ ἀπὸ φ ἀ σ ῦ ν λο γό μὲ ν ἀ πὸ δὲ ῦ. ὅ τ ἀ δ' ἐ-
ἐ δὲ ν ς. ὁ ὐ δὲ φ ο ς. πρὸ δὲ ὁ μ ο ῖ ῶ ς δὲ ἀ ν ὁ μὲ ν ἐ-
ἐ δὲ ν ὸ ς. ἀ λλ' ὐ δὲ ὲ ν ὸ ς, φ δὲ ἐ ῖ ν. ἀ λλ' ἐ ἰ φ'
μὲ ῖ ζ ῖ ν ὅ θ ε ν ἐ ῖ ν ὅ θ ε ν ἐ ῖ ν. ὁ ὐ δ' ὡ πρὸ ὅ θ ε ν ὸ ς κ ῆ ρ ῖ ο ς :

πρὸ θ ε ν ὸ ς
δὲ λ γ-
ο ς :
+

ἰ κ ῶ ν ὸ ὐ ἐ ξ
ἀ φ ῶ ν :
+

πρ. λά. ἰ ο ι ἀ ν δ ε
δὲ

De Coelesti Hierar. cap. 2.

αἰνόητον φησὶν, οὐ τὸ ἡλίθιον. ἀλλὰ τὸ μὴ νοούμενον ὑπὸ τινος. ἀόριστος δὲ ὄθεν, ὡς ὅρῳ μηδενὶ ὑπόπιπτων. ἀλλὰ τὸς πάντων ὅρος ὤν. καὶ τὰ πάντα ἐν ἑαυτῷ ὁρίζων. ὅρῳ δὲ οὐχ ὑπόπιπτει. διότι οἱ μὲν ὅροι ἐν καταφάσεων σύγκεται. αἱ δὲ καταφάσεις ἐπὶ θῦ ἀνάρμοστοι. ὡς ψευσόμεναι, ὑπέρ γὰρ τὰν τὰς ὄθεν. ὡς οὐκ ὢν οὐσία, ἀλλ' ὑπὲρ οὐσίαν.

εἰ τοίνυν αἱ μὲν.

οὐ μόνον ἐπὶ θῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν θείων αὐτὰν τῶν τοῦ τέστιν ἐπὶ τῶν μετὰ θῦ νοητῶν καὶ τὰς αὐτοφάσεις ἀληθεῖς εἶναι φησί. καὶ τὰς καταφάσεις ἀναρμοδίους. ἀναρμόδιοι μὲν οὖν εἰσίν. αἱ καταφάσεις ὅταν εἴπω μὲν ἢ τὸν θῦ ἢ τὰς νοερὰς δυνάμεις ζωήν. οὔτε γὰρ ζωὴ τοιαύτη τίς ἐστιν ὡς δι' ἀ εἰς πνοίας ζῆν, οὔτε φῶς τὸ φαινόμενον. καὶ ποιοῦν ὁρᾶσθαι τὰ παρακαίμενα. ἀλλ' ἀνώτερόν τι τούτων. αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ δι' ἀρνήσεως ποσῶς ἐπὶ τῶν νοητῶν οἰκειότερα. λέγομεν γὰρ ὅτι ἀόρατοι. καὶ ὅτι οὐχ ὑπὸ πιπτουσιθέαν νοούμεν. τὸ δὲ ἐστιν ἀδὲ τὸ μὴ φαινόμενον. οὔτε πολὺ πρεγμονεῖν οὔτε παρὶ στᾶν δοκεῖ ὅλογος. καὶ τοι ζωὴ καὶ φῶς δοκεῖ σημαίνειν τί. καὶ τοῦτο μεσόλως δηλοῦν τί ἐπὶ θεοῦ. cf. τί ἐστι θεός.

καὶ ἐκπνοίας

ἐστι

Ἐλοΐνων αὐ-
τοῦ ἀπο-
φάσεις

1 ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἀπελθόντας ἀπὸ τῆς
μονῆς οὐχ ἧττον ὠφελῶν ἐβούλετο· ὥστε
ὅτε μὲν παρῆν οὐδὲν ἐνῆν τοῖς σοφιζομέ-
νοις πρὸς αὐτὸν ἀντειπεῖν· ἀπελθόντος δὲ
ἐκείνου πάντων ἦν ἐλεύθερον ἀντειπεῖν
ὅ τι βούλοιτο· οὐ μὴν ἐν τοῖς τοιούτοις
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις
ἐκεῖνος ἐβοήθει τοῖς ἀπελθοῦσιν· ἀλλὰ καὶ
ἐπιστολὰς ἔπεμπε πολλὰς καὶ ἐκάλει καὶ
παρεκάλει καὶ ἐδεῖτο καὶ ἱκέτευε καὶ
ἐπεσκήπτετο καὶ ἐπηπείλει καὶ ἐπέπληττε
καὶ ἐπῄνει καὶ ἐθαύμαζε καὶ ἐμακάριζε καὶ
ἐλοιδορεῖτο καὶ ἐσκώπτετο καὶ ἐσπούδαζε
καὶ ἐπαιδιάζετο καὶ ἐποίει καὶ ἐπεποίητο
καὶ ἐπεπόνθει καὶ ἐπεπόνθειν καὶ ἐπεπόν-
θεσαν καὶ ἐπεπόνθεσαν καὶ ἐπεπόνθεσαν
καὶ ἐπεπόνθεσαν καὶ ἐπεπόνθεσαν καὶ
ἐπεπόνθεσαν καὶ ἐπεπόνθεσαν καὶ ἐπε-
πόνθεσαν καὶ ἐπεπόνθεσα

ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τῶν τοιούτων ἐπιθυμίαν

ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τοιούτων, ἐρῶν δὲ τῆς ἐξ ἐπιθυμίας τοιούτου· ὁ πλέον ἔχων τῆς αὐλίας.—

ὁρᾶν σου ἐστὶ τὰ τοιαῦτα

Δι' μὲν φησὶ, τοιοῦτος μὴ ἂν οὐδεὶς εἴη ἕτερος ἐμοῦ ἐφολκαιότερος, ὁμολογῶ ἐρῶν πλειόνως ἐμαυτοῦ τῆς ἐξ οὐρανοῦ αὐλῆς. καὶ γὰρ ἐφιλοτιμούμην αὐτὴν ἀπολαβεῖν. καὶ γὰρ ἐπόθουν μᾶλλον ἀπολαβεῖν καὶ συνοικῆσαι. καὶ ἐπεθύμουν ἰδεῖν τοὺς ἐκεῖ οἰκοῦντας ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους καὶ τὰς ἐκεῖ μονάς. καὶ ἐπεθύμουν ἰδεῖν τὸν ἐκεῖ θρόνον καὶ τὸν ἐκεῖ ναὸν καὶ τὸν ἐκεῖ βωμὸν καὶ τὸν ἐκεῖ ἱερέα καὶ τὰ ἐκεῖ θυόμενα θύματα καὶ τὰ ἐκεῖ προσφερόμενα δῶρα καὶ τὰ ἐκεῖ ἱερουργούμενα μυστήρια καὶ τὰ ἐκεῖ ἱερουργοῦντα καὶ τὰ ἐκεῖ ἱερουργούμενα

τοῦ λόγου μεταδίδοντες ἀλλήλοις :

ἀπόκλῑ σῑν ἀντὶ τοῦ ἀπόνευσῑν :

ὅρα ταῦτα σὺν ἐστραμμένα

μεταβατικὸς ὁ ἡμέτερος λόγος ὁ προφορῑκὸς ἀπὸ τοῦ λέγοντος διαβαίνων πρὸς τὸν ἀκούοντα. σωματῑκοῦ δὲ, πρὸς ἀντῑδῑαστολὴν τοῦ κηδῑαθέτου. οὗτος γὰρ οὔτε σωματῑκὸς, οὔτε μεταβατῑκὸς :

ἀ. τῑμὸ τὰ τῆς ὕλης φησὶ τὴν σωματοῖ ἀπαθαν φύσῑν. πρὸς ποικίλα εἴδη ἐμψυχάτε καὶ ἄψυχα καὶ λοιπὰ ὑπὸ θῦ διακοσμηθῆ ναι, νοερὰν δὲ εὐ ἐν πρέπειαν, τὰ περὶ θῦ λεγόμῃ. ὧν μετρίας καὶ ἀμυδρὰς εἰκόνας, ἐκ τοῖς οὖσῑν ἐνευρίσκομεν. οἷον, τὸ ἁπλῶς εἶναι. τὸ ἀιδάνεσθαι. τὸ ζῆν καὶ τὰ ὅμοια :

ἐστῑ τοι γαροῦν, ὁ οὐκ ἀπαδούσας

τῑμὲν αὐτοῦ καὶ ἡ ὕλη παρ' ἐκ τὴν ὑπαρξῑν ἔσχεν. οὐδὲς τὸ φὸς ἀντελαῖ λόγος. φέρα δὲ καὶ αὐτὴ ἐνὲ αὐτῇ ἀποδέξας τοῦ ἐκθῦ καὶ παρῆχθαι καὶ διακεκοσμῆσθαι. παρ' ἐκ τοῦ ἐξῦλη διακόσμησῑς ἀμῡδρὰ τῑνὰ καὶ σκῑώδη ἀπηχήματα τῶν νοερῶν ἔχει. ὡς περὶ γὰρ ἐπῑτὴ δεῖ τὰ νοερὰ εἰς ὑποδοχὴν ὡς ἐφικτὸν τῶν αὐτοῦ προνοητῑκῶν προσέσων. καὶ ζωὴ ὄντα ζωοῦντας περὶ τοῦ ὑπὲρ παρ' ἐκ ζωὴν θῦ.

καὶ δυνάμεις

και σωματικὰς ἔχουσιν εἰς εὐεργεσίαν συνεργίας· καὶ μυησικακοῦσι διὰ ὕβρεις, οὕτω δὲ φιλοῦσι ἀπαθῶς δόμου ζῶντες καὶ παιδοποιοῦσιν ἡμῖν τὰ πρόσφορα ἀναδιδοῦσι μέχρις ἂν βίος σχῇ αὐτοὺς συζῆν ἔχουσι, καὶ ζῶσι δι' ἀλλήλους καὶ ζωὴν μυσαττοῦσιν ἀνίαν. ὡς δὲ ὀξυφλέγων πῦρ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ζῶν· οὕτω δὲ ὀξυφλέγων πῦρ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ἐν πεπλεγμένῳ ζῶσιν ὕδατι. ἀλλὰ καὶ σωματικὰς οὐ συνεργίας καὶ βίους ἐπὶ μέγιστα πρόσφορα, οὐδὲ διὰ ἀλλήλους καὶ ἀνίαν· καὶ φιλοῦσι καὶ ἀλλήλοις ὑλικῶς ἔχει τὴν εἰς μίσος τροπὴν καὶ φθοράν· καὶ βάξιν οὐκ ἔχει τὴν διὰ λόγου ἀπιστίαν ἢ βουλευτικὴν ἐπιστάθμην. ἀλλὰ καὶ φωλὶ ζῶσιν πέφυκε, διὰ φιλανθρωπίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀλλήλων ἀναπαύλης χάριν καὶ φωλὶ ζωὴν βιοῦσι περιέχον· ἔχει δὲ ἀεὶ ὕλην διαφοράν, ὅμως ὡς λίαν εὐεργούσας, διὸ καὶ καλὰ ἄγαλμα ἀπεικονιζόμενοι ἀεὶ ἔχειν· τί οὖν ἐστὶ καὶ τὸ μεταξὺ εὐλογεῖσθαι ὁμοίως ἐν καὶ ἀλλήλοις συνιέναι βουλομένους:

ς ἡμεῖς δὲ τὸ τί τὸ βουλόμενον, οὐ φησὶν ὁ θεὸς· ἀλλ' ὧν καὶ οἷς ἔχομεν ἀεί· ἀλλ' ἔχομεν ὅτι ὧν· ,

εἰ δὲ ἀλλ' οὐδὲ μεταφανὸν, ἀλλ' ὑγρὸν καὶ ὡς λεπτὸν ἀναλῦσαι. διὸ καὶ τὴν φυσικὴν ὑπόληψιν

24.

ὡς δηλοῦσιν

: σεί

: ἐνεργοῦσιν

μὴ ἀπὸ πέρματος γεννηθέντα ὡς ἡμεῖς. ἀλλὰ
πρὸ ματος χωρὶς ὡς οἱ σκώλῑκες. οἱ τῶνες
ἀνὰ πὸ πέρματος τίκτονται, ἀλλὰ πόγης
ἢ ἀπὸ σήψεως τὸ γὰρ ἐγὼ ἀμῑ σκώληξ δὲ
ἀνάνοτος ὡς εὐπροσώπου τοῦ σαρκωθέντος
θυλέγεται. εἰ δὲ μὴ κατὰ τὴν θεότητα λαμ-
βανόμενον, ἀλλὰ κατὰ τὸ φαινόμενον
τῆς σαρκός:

Τίνα τὰ ἀλάματα, ἢ δὴ προπαρεθήκαμεν
ἐν τῷ περὶ θεωνόνομάτων λόγῳ. ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ δὲ κεφαλαίου:

Ἔσχατα τῶν τοῦ θεοῦ αὐτεξεμάτων ἐν δημιουργίᾳ
φησίν. ἄπρο ἦπεν ἀτῑμότερα τῶν ὑλαίων
δῑακοσμήσεων, πῶς τὰ ταῦτα λέγονται ἔσχατα
αὐτεξέματα, ἐν τῷ περὶ θεωνόνομάτων
λόγῳ. ἐν κεῖ δὲ ἐλέχθη ἡμῖν πλατύτερον:

Τὸ δῡσεσές, τὸ θηριόμορφον νόκτον κατέκτη-
νῶσες, ὃ περὶ τῶν ἀγρίων φησὶν ἡγραφή. τὸ δὲ
εὐφαντῑκῆς, σημαίνει τῆς φανερόποιοῦ,
ἤγουν τῆς εὐφαινούσης:

Καλῶς τὰς τυπῑκὰς ἀκονογραφίας ἀεὶ καὶ πρὸ
ἦπεν, ἀνάγρῃ κὰς ἀλλὰ γρῃσοῦσας ὠνόμα-
σεν, ἀγὰρ αἰτῶν τῶν ἀγρίων ὡς ἀσὶν αἱ ἀκόνες

εἰς ἀφῆλον, ἀλλ' ὑμφαίνου λιτὰ ἡ σκοπὸς ἵνα
ἀ σωμάτων ὑπεμφαίνουσιν ὡς ἐξ ἡμῶν θεῖ
αὐτὸς ἔστιν :-

τ ὁ δὲ ἀφορίζεσθαι φῶτα ἐπὶ τὸν ὅλον ἀπεμφ ὑ -
μνῶσι ὄρια ὁμνῶσι καὶ ὅσα ἐφορμνῶσι τὰ θέ -
σεις. διὸ καὶ μυθολογοῦσι πολὺ πλοῦτον, ἵνα
ἡ λέγοι ὁμνθολογίαν ἦναι. καὶ λέγομε -
θα δὲ νῦν ἀσαφῶς ὑπὲρ ἀφελῶν ὧν ἀσαφῶς
ὑπὸ ἱερῶν λόγων ἐπὶ τὸν ἱερὸν λαὸν :-

ζὺ λέ, ὦ πᾶς :- π ὡς παῖς ὁ ἀλλ' ὁ ὑφ' οὗ λέγεται ὁ μέγας δι -
ονύσιος ξυνελών. ἦ γὰρ ὡς ὄντως ἀληθεῖ ἐ -
ξηκώς αὐτὸν βίς ἕλεον τοῦ θεοῦ, καὶ ἢ φύλ -
θρα ἀπεῖχον ὡς καὶ θεοσεβῶς ἀπα -
ρῶλον καὶ ὁ μὲν μαθητὴς ὑμνῶν μένων
καὶ γὰρ περὶ ὑφ' οὗ Διονύσιου ὁ πᾶς ὅλως
ὄφιος λιμὸ ὅσως ἂν σεάζεις ἀπὸ ὧν ἀ
ἀποδόλων ὁ λόγος ὅν. ἀλλ' ὁμνῶν λιτὰ ἄξω πάντα
ἱκανῶν θεοφιλὴς μέγας διονύσιος ἢ πᾶσα πα -
λεῖ αὐτὸν, ὡς καὶ μυθολογοῦν κὰ λέγου θ
πάντα ἀπεμφαίνει πρὸς φῶτα ἐφέλεις ἢ ἀ πᾶσι
λοῖς καλοῦ ἀ καὶ ἀνα ὁμνῶν πάντα
ἐναλλὰ κὰ ὡς καὶ σεάς ἀπὸ ἀ ἀ ἐν βιβλί -
ῳ ἀ ἀλλὰ ὑμνεῖ ἀ ὡ ὁ ἔ ἡμῖν σαν. καὶ κλί -
μαξ ὁ ἀλλ' ἔ ἀν σφαῖς αὐλῷ πάντα σφαῖρ :-

περὶ πλήθους καὶ ὀνόματος τῆς μονάδος πλήθος μὲν οὖν ἐστι τὸ μετρητὸν ἀριθμητόν, ἢ ἐκ μονάδων ἡ σύνθεσις· μονὰς δὲ τὸ ἀμέτρητον κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, οὗ μηδεμία ἐστὶν ἀρχή· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ὑποκείμενον πρῶτον ἀμέριστον, ἢ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐλάχιστον ἐν ἑκάστῳ γένει· ἢ τὸ μέτρον τῶν ποσῶν καθ' ἕνα ἕκαστον τρόπον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν πρῶτον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἐλάχιστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἐλάχιστον κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέτρητον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμέριστον κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον· ἢ τὸ ἐν ἑκάστῳ ἀριθμητὸν ἀμερὲς κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀμέτρητον καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ

βυτέροις δίδασκειν, καὶ τὸ δῶρον προσκομίζειν.
ὃ μὴν καὶ χαρόβουν ἦν. διακόνοις δίδασκειν.
ὃ μὴν καὶ βαπτίζειν. οὐ γὰρ δύβυ οἱ πνευγῖον.
ὡς οὐ δὲ ὁ φίλιππος ἐν ταῖς πράξεσι τῶν γίων
ἀποστόλων ὁ διάκονος. ἀλλὰ μήτε προσφέρειν.
καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τελουμένους
τὰ καθήκοντα μόνον πρᾶσσειν. ἵνα φυλάττοι τὸ
κλῆσις, τὸ παράτῳ θείῳ πάνλῳ. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλή-
θη βαθμῷ ἐν αὐτῷ μενέτω :-

Σημείωσαι τὴν τοῦ ξῖυ καὶ τὸ τῆς ἱεραρχίας ἀπο-
τέλεσμα, καὶ ὅτι τοὺς προσιόντας δὰ πρῶ-
τον καθαίρεσθαι τῇ δίδασκαλίᾳ, τῶν δίαι-
ρετικῶν τῆς ἁμαρτίας οὐμφύρσεων, εἶτα
φωτίζεσθαι τῇ γνώσει τῶν θεοπνεύστων γραφῶν
τὰ περὶ θεογνωσίας δόγματα. καὶ τότε τελειοῦ-
σθαι τῷ τῆς παλιγγενεσίας λουτρῷ :-

Σημείωσαι οὖν ὅτι τὸ φώτισμα πρότου βαπτίσ-
ματος ἐστί :-

Κατὰ τὸ διαφόρου γὰρ καὶ ὑπερ ἀναβεβη-
κὸς τῶν τάξεων, καὶ τὸ ἐπίστημον ἱκόν
θῖναι δὰ :-

+

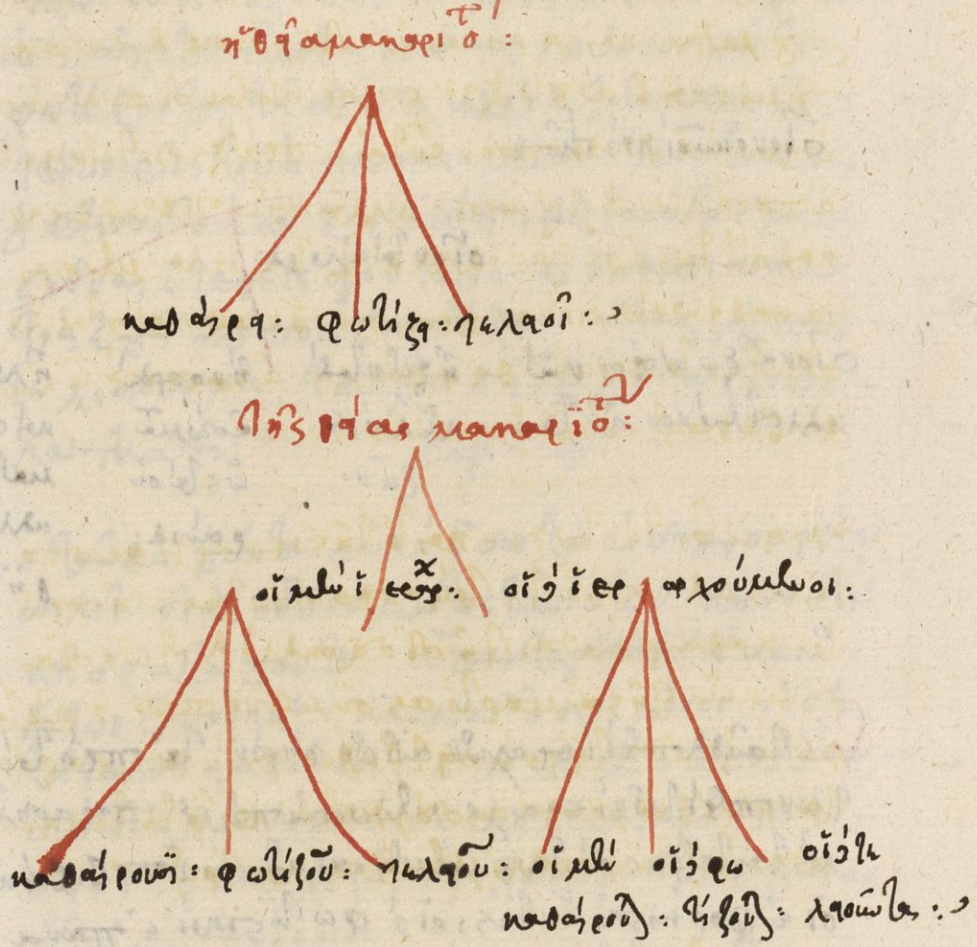

Ζ ημάωσι τίς ἡ τῶν ἱεραρχῶν τελείωσις. οὐ πῶς δὲ εἰσὶ ἐν ἐργοίκατα τὸν θεῖον ἀπόστολον:

Τ ἠνθέαν εὖ ἔργα ἀν τοῦτέστι τὰ τοῦ θεοῦ ἔργα καὶ αὐτὸν ἐργαζόμενον. σφίζοντα τελειοῦντα. καὶ τὰ ὅμοια εἰς τοὺς παιδαγωγουμένους κατὰ στὸν ἀμὴν ἐργαζόμενον:

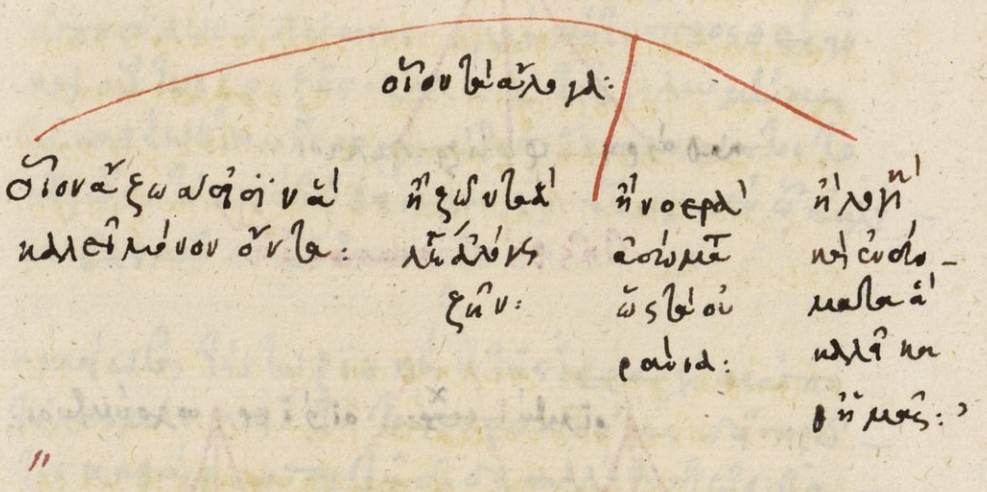

οἷον ὀκυῶν καὶ τῆς:

οἷον τὰ ἄλογα:

οἷον ἄζωα εἰσὶ νὰ καλεῖ μόνον ὄντα:	ἢ ζῶν τὰ λέγει ἀλόγος ζῆν:	ἢ νοερὰ ἀσώματα ὡς τὰ οὐ ραύια:	ἢ λογικὰ καὶ ἐνσώματα ἃ καλεῖ καθ' ἡμᾶς:'

"

Ἐν ταῦθα περὶ ἱεραρχῶν αὐτῶν φησίν· τὰ πρὸ τούτων περὶ τῶν ἱεραρχουμένων εἰπών· παρασκευὴ καὶ τὰς τάξεις οὕτως· οἱ μὲν καθαρτικοὶ ὑποβεβήκασι ὡς οἱ ἐφορκιστὰς ὄντες, οἱ δὲ φωτιστικοὶ ἐπαναβεβήκασι τῇ δι' σαφηνείᾳ, οἷον οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι, ὡς οἱ ἐπίσκοποι· λέγει δὲ ταῦτα καὶ κάτω· εὐτῷ περὶ τῆς εὐκλησιαστικῆς ἱεραρχίας λόγῳ:'

.. π

Φυσικῶς καὶ ὑπερφυῶς εὐόντα· ὅτι φυσικῶς καὶ ὑπερφυῶς εὐόντα, πρόρσεῖσιν φωτιστικά· ἤδη τὴν τάξιν δεῖ φησιν τῆς εὐκλησιαστικῆς ἱερουργίας· ἵνα

rf. ἔνεστι τὰ πρὸς

" Ἐν πανάγναις νοὸς ὀφθαλμοῖς. ἰωνικῶς ἐχρήσατο ὁ νοῦς τοῦ νοὸς. νόες. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ φασὶν ὁ μοῦς τοῦ νοῦ. καὶ πληθυντικῶς οἱ νοῖ τῶν νῶν κλίνουσιν.

πρῶτον οἱ προσιόντες τῷ θείῳ βαπτίσβομα-
τι, ἀποτάττονται καθαιρόμενοι. εἶτα
φωτίζονται τῇ δι' ἐκλαλίᾳ τῶν πρὸς βυ-
τέρων εἰς τοὺς πεποιημένους. τοιούτους
δὲ εἶναι τοὺς καθαρτικοὺς, ἀξίους τοῦ μετα-
δοῦναι ἑτέροις αἰότητος. ὁ ὅσαλοι πόμ
τοὺς ἐπὶ σκόπους βαπτίζειν. αὐτοὺς γὰρ καλεῖ-
τε λεσιουργοὺς. ταύτης δὲ τῆς ταξίν φυ-
λαττεσθαι:

. Cap. 4m.

τῆς τοίνυν ἱε-
ραρχίας.

Ἐν ταῦθα πάντα σύλη βδεν τὰ ἐν δημιουργίᾳ
δηλοῖ. διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν οὕτων. καὶ νοητὰ
καὶ ὁρατὰ πάντα. ἅπαντα γὰρ ὅθεν ἐκμη-
ὄντων ἐποίησε. Δηλοῦτο καὶ μόνον, ἵνα
τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος ἀπολαύσιν, ἀπολαύου-
σι δι' ἀτῆς προνοίας ὡς ἕκαστον ὠπιτη-
δείως ἔχει ἀρχὴ γὰρ ἐστὶ τῶν ὄρτων ἀγαθίας
ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια:

Ἡ τὸν λογιστὴν δι' ὃν τὰ πάντα παρήγαγεν
ὅτι ἵνα κοινωνήσωσι τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος
ἀναλόγως ἕκαστον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, μονὰς
πολλὰς παράτῳ πτῖ. ἕκαστος γὰρ κατὰ τὸ ἴδιον
ἔργον κοινωνήσει τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. οὕ-
τω καὶ ὅτι τὸς φησὶν αὐτοῖς καταμανιχαίως
λόγοις:

ἡ. καὶ οὕτω λοι-
πόν

— οιεν

^ τῆς

Ὅτι πάντα τὰ ὄντα τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας μετέχει. οὐ γὰρ οὔτε ἐν τοῖς οὖσιν ἐστὶ τὸ μὴ μετέχον τῶν τοῦ θεοῦ, κατὰ στέρησιν ἕξεως φαινομένης, ἀλλοῦ καὶ τὸ πρωτοτύπως ὂν ἐν οὐσίᾳ· οὕτω πλατεῖ εἴπω μὲν ἄνω ἐν τῷ προσφόρῳ κεφαλαίῳ, ὅπερ ἐστὶ τέταρτον :-

ὥστε ἀνυπόστατον τὸ κακόν, ἐπειδὴ μὴ μετέχει τοῦ θεοῦ

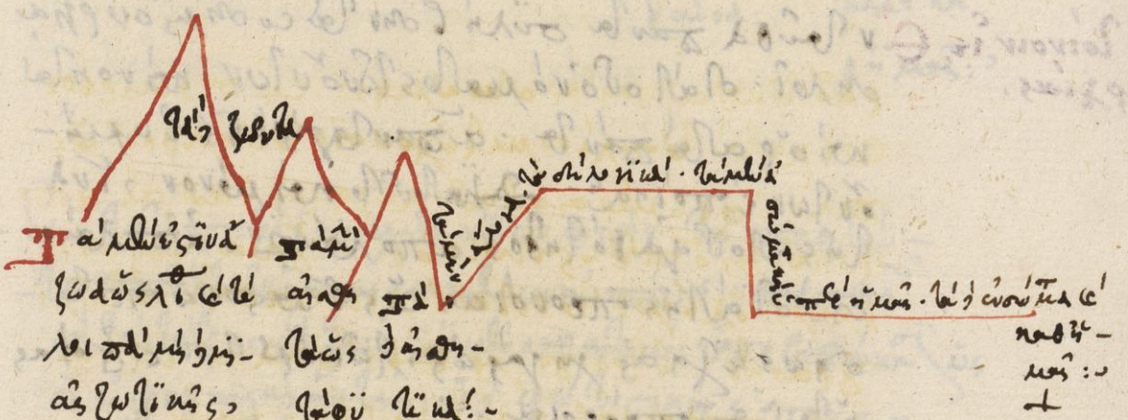

Ἐν τόν τοις ὄντα τὰ θεῖα καλεῖ τοῦ τέστι τὴν γίαν τριαῦτα· ἡ τῆς τῶν κτῖς μάτων οὖ τα δημιουργὸς ἐ ἀρχή· ἤγουν αἰτία· ἐξ αὐτῶν τῶν παρ' αὐτῆς εἰς οὐσίαν ἐλθόντων μετέχεσθαι λέγεται :-

ὅ Τίνας δὲ ξασὰ μιλάχουλα λῆς πουόι αι λοῦ
ναὶ αὖ λόλ ὅ ἔναι· αὖξωδὰ ἡ ἀν· οἴουλιδοι·
οἱ σαύλαλά μὴ σεϊόυλα εἰς ἡλίσοῖλς:

ῆ αλλὰ νοιν ο ὑς ὁ ἀναζωλων ὅ πὶ φ σεομλώου
πρὸς ὑπαλώυ ἐιν ὁ ἡ ὁ μιλάχαν:

ΠΠ σεὶ λῆς λούλωνβλξεως, οι μάω ζη ὁ ὅ λὶ οἱ ἀφο-
ροι αἴ ἀλν αὖ ω ολωαλμωνζ ὁ ὰι· λώγα ἡ μόνου
ὅ ὐλα, αὖπφ ὰ ναλαοὴ ω αὖξω α:

ὅ ε ἀδ ὅ ἰνὰ αἴ νουλὰ ολωαλμας· ὰ ὼ σεω αι ἐόσ-
ως ναλὰ ὁ πλόυμιλώχου οἴν ὁ υ ἡ λθουσ ὧς
ωολὺ ὰ φὶ ἐ μὶ ω αι αὶ λουσ· λώγα γὰ ὲ αὶ αὶς αὐτο-
ἰυπαὸυζη ὁ πφὲ ὰ ξὶ ἰναὶ ν ὁ ὺ. ζ ἴνων ἡ ἐυ οἱ ς
ὅ λόγος ὅ λώγων ὁ ν ὁ ἰ αὶ ὁ ἰ λοὶ ν πασ ἀ ὴν ὰ ὶ λαλ ὲ
ζ ὲ αω ὰ ὼ. ὰ ἶ ὲ αὶ ζ ὴ γὰ ὲ ἰς ὁ ὶ ω αὶ ὼ ν ὲ φὲ ὰ ω-
λου. πρὸ σεχῆς ὁ αὐ λὶ λου ξ ἴνων μιμλώαι:

αἰ μὲ αὶ λὰ ν ὁ ὐ ὁ ἰ αι, ν ὁ ἰς ἐὰ ὁ ἰ ξ ὰ ν. οι μάω-
ζη ὁ ὅ λὶ λὲ ν ὁ ὶ λὰ ὶ ω αὶ λὰ, πεώ λως μιλώ-
χει λου ὁ ὐ. ὰ ὶ φ ὰ ω ὲ ρὶ ν ὁ ὴ, λου λὲ ς ἴν
ὅ ξ ὰ λλ ὴ λὶ νοι:

ζ ημάω ζη ὁ ν ω εἰ ως ὅ λλ ος νὸ ὅ λὶ ὴ λὼ σεώ-
λων αὐλὸυς ἰ ὰ ὲ ξὶ υ λώγα ἔχων· ἐ λὶ ὸ πὸ ὅ πω ς
οἱ ὅ λλ ὴ ων μὶ ὸ ὐ μιλὰ· πὶ πω σοἱ αὖ λ ὼ ν ὶ σὺ ὅ υ ὸ μ ος

ἐσόθη· καὶ ὅτι καὶ τὸν πενθοῦντα καὶ μετὰ τὸν νόμον τοῦ ἔτους ἡμῶν· ἄλλοι πρὸς τὸν θάνατον αὐτοῦ·

Τοῦ αὐτοῦ· ὡς ἐπὶ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ· καὶ μεταλ-
λ' ἀπὸ λάττων· ἐπ' ἄλλων, ὡς ἐν αὐθεντίαν τὸ σὺν αὐτῷ ἐφό-
ξωσεν, ὡς ἐπὶ τοῦ πορνικίου τοῦ ἐπιτυχόντος·
πρῶτος μὲν ἐξαπίσου ἀνδρὸς μετὰ τέκνων· τοῦ-
μ' ξεις μὲν ἐκεῖνος ὡς ἐπὶ τοῦ σωτῆρος, μὴ εἰσαγω-
γέως, καὶ τοῦ ἐξεμπλὰ τοῦ χερουβείμ· ἐπὶ
τοῦ ἁγίου τοῦ σταυροῦ θεοῦ· ὅτε καὶ
μόνος ὁ ὢν ἐσταυρώθη ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους ἀφ' ἑαυτοῦ
ἕως τοῦ τοῦ ὠμοῦ· καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ θεοῦ Ἰωάννου
ἀποκαλύψεως·

Δ μόνος ὁ τοῦ ζῶντος αὐτοῦ τῆς ἀναστάσεως διδασκα-
λίας·

Ὁ ἐστὶν ἐξαίρετον τὸ ἐν τῷ λόγῳ, τοῦ οὐδὲν
ἐφ' ἑαυτοῦ πάντοτε· ὅτε ἀλλοιοῦται μὲν
καὶ ἐν οἷς ὅτι ἐν οἷς αἰσθητὰ ἐν τοῖς λόγοις·
ὡς ὅτε ὡφθη τοῖς αὐτοῖς ὡς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ οὐ
τῶν ἀναστάσεων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρανῶν οὐ τῆς δεξιᾶς
τῆς μεγαλωσύνης· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρανῶν ἐρχόμενος·
λ' ἐξ ὡς μονογενὴς ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ ὅτι αἰτιατικῶς
ἐφανερώθη· καὶ λέγω ὅτι αὐτὸς μόνος ἐστὶν
ὁ τοῦ θεοῦ ὡς ἐφάνη· ὃ δὲ ἔλαβεν· ὅτε ἐστὶν

ἢ οὐσία αὐτοῦ, ἢ καὶ ὑψηλότερον ὅτι οὐδὲ
καταγνοῆται καὶ φρασθῆναι δύναται ἢ δυνήσεται, τί ἐχ-
ρῆσθαι. εἰ δὲ καὶ ἐγένοντο θεοφάνειαι τοῦ αἰτίου
νόκτωρ ὅτι αὐτολόγως ἕκαστος τῆς πρὸς ἐκεῖνος ἠξιοῦ- ἰδίας
τοῦ τινος ὁρασεως ἐμφαινούσης αὐτῷ τὸ θεῖον.
δι' ἧς τὴν ἔλλαμψιν ἐδέχετο, τῶν ἀς αὐτὸ ἐν
ἐρχομένων θεωνυμίων:

ὅτι μετὰ τὴν μεταμόρφωσιν λέγει. ἢ τὸ ἐν τῷ οἰ-
ναίῳ ὄρει θεῦ μαῶς πῦρ:

πάνσοφος ἡ θεολογία

θεοφάνειαν ἦν φησιν οὐδὲ τὸ φαίνειν τὸν θεὸν
καὶ δεικνύειν ὅτι ποτέ ἐστι. τοῦτο γὰρ ἀμήχα-
νον. ἀλλὰ τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν, ἀξιοῦντες οἱ ἅγιοι
διὰ τινων ὁρασεων ἱερῶν. καὶ αὐτοῖς αὐτολό-
γων. ἃς δὲ ἀγγέλου γίνεσθαι λέγει:

Σημείωσαι ὅτι καὶ ὄνομος ἑτέρας θείας νομοθε-
σίας ἐστὶν ὑποτύπωσις. τουτέστι, τῆς κατὰ χρ̄ν
θείας ἐν ἀνθρώπῳ. ὅτι δὲ ἀγγέλων ἐδόθη ἡ πρὸ
νομοθεσία δηλοῖ καὶ ὁ ἅγιος στέφανος. λέγων οἵ-
τινες ἔλαβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων,
καὶ οὐκ ἐφυλάξατε:

Σημείωσαι πῶς διὰ τῶν πρώτων τουτέστι τῶν
ἀναβεβηκότων τὰ δεύτερα αὐτὸ τοῦ τὰ ὑπο-
βεβηκότα πρὸς θεὸν ἀνάγοντες, καὶ περὶ τῶν ἀγγε-

κῶν δὲ ἀτάξεων.

Ὑπερούσιον δὲ τὰ ξιαρχίαν τὴν τῆς τάξεως αὐτῶν ἀρχὴν καὶ ποιητικὴν αἰτίαν ἀνέφη.

Σημείωσαι ὅτι τὰ περὶ τῆς ἐν ἀνθρωπήσεως πρῶτοι μυοῦνται οἱ ἄγγελοι, ὡς δηλοῖ τὰ κατὰ τὰ θεόλογον γαυρτήλ. μαθόντα τὰ περὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου εὐαγγελιζόμενον καὶ τὴν παρθένον ὅτι ἐν πνῶς ἁγίου οὐλλὴ ἐφέτα βρεκόμενον τὸν θῶ λόγον.

τῇ παρθένῳ

Ἐπιφανησομένης ἀνδρικῆς τοῦ ἰῦ θεουργίας, ἀνδρικὴ θεουργία ἡ χῦ ἐν ἀνθρώπησις. καθ' ἣν θῶς ὤν, ἐν βαρκὶ τὰ θεῖα ἀργάζετο. σκόπει δὲ πῶς εἰπὼν ἐν τῶν θεῶν ἀνδρικὴν θεουργίαν καὶ διὰ μὲν τοῦ λέγειν ἀνδρικὴν δηλῶν, ὅτι τέλειος ἄνος γέγονε, διὰ δὲ τοῦ θεουργίαν, ὅτι θῶς ἐστι καὶ ἄνος ὁ αὐτὸς τὰς θεοσημείας ἐργαζόμενος, μετὰ βραχὺ λέγει ὅτι ἀμετάβλητον ἔμεινε καὶ ὁ ἡ ἀεὶ καὶ κεῖνο δὲ πάλιν ὅρα. πῶς φησὶν ἐν τῇ ἁγίᾳ μαρίᾳ γενέσθαι τῆς ἀρρήτου θεοπλαστίας τὸ θεαρχικὸν μυστήριον. θεοπλαστίαν δὲ λέγει δηλῶν ὅτι θῶς ἐπλάσθη καθὸ γέγονεν ἄνος. ὡς τὸ ἀρημένον ὅλον τὰ ἐξ ἐγένετο. θεαρχικὸν δὲ, ὅτι θῦ τοῦ αἰτίου

καὶ ἀρχὴς οὖσης τοῦ λαμπρύνειν τὰ ἐν ἀνθρώποις τὸ ἐν
λόγοις αὐτῶν βιωφελοῦς ἐν ἀνθρώποις —
σεως ἥκω. διὸ δὴ ἐν τῷ προοιμίῳ:

Ὁ μὲν βασιλεὺς πολέμους ἐφιλονείκησε. διὸ καὶ λαὸς
ἀπήλθον ὁ μὲν αὐτοκράτωρ αὐτὸς ὅπως μὴ δόξῃ πρὸ —
θος πόλεμος ἐν αἰτίᾳ γενέσθαι τοῦ μὴ ἐξοδιάσαι
τὴν στρατιάν. ἡ γὰρ ἐφ' ἡσυχίᾳ φύσις ἀνάπαυσις
ἐστί:

Ὁ πολέμους εἰ ἀνδρὶ καὶ αὐτὸν φιλοῦν ὅλῃ ψυχῇ
ὑπερβολὴν οἷον αὐτὸν ἀναφανῆναι, ἀλλὰ πολλῷ δεῖ
τοῦτον. ἀλλὰ μὴν βούλεσθαι γε καὶ μᾶλλον τοῦ —
τοῦ ἐστιν, ἢ τὸ αὐτὸς ἐστὶ τοῦτο. ἐστὶ δὲ αὐτὸς
καὶ νομοθέτης καὶ ὑπουργός. καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς
ὁ αὐτὸς διαμένων διαφέρει τῷ τῆς
ἀρετῆς ἀναχωρήσαι καὶ σὺν ἀξιώσει αὐτῆς ὑπο
στρέφειν, καὶ αὐτὸς ἐξίστησι τὸ πολλοὺς φθόνῳ ἀνοσιώτερ —
ρος. ὥστε ἐστὶν καὶ ὁ αὐτὸς σχῆμα σύνοφρυος οὐ
δὲ μέγαλης οἰκονομίας πολλὰ σκαλεύειν ἐπιχειρή —
ον. ἐπιεικὴς γὰρ ὃς ἂν μορφὴν οὐ ὑπάρχων, ἀλλ'
ἀλλὰ μὴν καὶ βούλεσθαι εἶναι τοιοῦτος. ἀλλὰ αὐτὸν
δικαιοσύνην μορφοῦσθαι ἐθέλων, οὐ σύνοφρυς ὁμοι —
φρὴ. ὅπερ γὰρ φησὶν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ἀλλὰ πάσης.
ἀλλὰ μὴν δὲ οὐχὰς σχῆμα νῦν μὴ ἐθέλων. ἀλλὰ ἐξιὼν
καὶ σκηπτὸν ἐν ὧν σαυτοῦ ὑπάρχων ἐν τῇ ψυχῇ οἷς

οἱ ἀπὸ ὧν μὴ ὑποβεβλῆσθαι τοῖς πρὸ αὐτῶν ἱερωτάτοις ὑπὸ λιτὸν ὄντες, ἀλλὰ μᾶλλον οὗτος ἔλαχε τὸ αὐτοῦ γνωστικὸν ἄγαν.

κ μηδεμίαν ὅλως ἀγαθὴν ἐλλείπειν ἀπολύτως αὐτῶν.

ὃν καὶ δεῖ σαφῶς, τὰ μὲν ὑπερβολὴν ἔχοντα τῶν ἐγγὺς προσεικάζειν, ἀλλὰ μὴ τὰ πόρρωθεν ἀνομοιότητα ἐπεισεφέρειν.

κη διὰ ἀγγέλων

καὶ ἀθρόως, μέσους μὲν ὑποτόμους. ὅσῳ ἥκιστα ἀλλήλοις ἀθρόως, σύγκρισιν ποιοῦνται.

ὅτι τοῦ συμβόλου ἀθρόου τὸν πυθμένα ὃν ὅπερ ἐν ἀγγέλοις πολλοῖς πρὸς φέρεται, λέγει ὁ μέγας Διονύσιος. ὁ ὅλιμαλλον ἀφῶς σύμβολον ἀθρόως δεδόσθαι, πολλαχοῦ ὑπὸ τοῦ Παύλου, τὸ μὲν ἄλλου μέρους ἐπέχοντος ὅλου πρὸς. ὅλου δὲ τοῦ τοῦ ὅλου ἀθρόως σύμβολον ἀγγέλους ἡμῖν παραδόσεων ὃν ἐν παραμυθίᾳ, ὃ ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀνάκλησιν ἐμπνεύσαν ἡμῖν φησιν. ἀφ' ἧς ἀρξάμενος παρ' ἄλλῳ ἢ ἐκ τῆς μεγάλης βουλῆς ἀγγελοσύνομαι ἐξάγειν τὸ μυστήριον παιδίου, ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου πρέσβυς φησί. τὸ ἀθρόως ἐκλήθη ἄγγελος, ὃ τὸ ὅλου πρὸς τοῦ λεπτὸν αὐτὸ ἡμᾶς ἀνάκλησιν. ὃν ἐκ γὰρ ἡμῶν ἄλλου

Βασιλείου

λυσίπολιν τῆς πάλαι, ἐπαχθοῦσι τὸ σύστημα τῆς Ἱερωνείας βουλῆς, οὐ μὴν ἀνυπόβλητος ὁ λυσσὸς φθόνος ἐπῆλθε καὶ τοῖς ἀμφὶ τοῦτον.

δ' Ἐπεὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐγίνοντο φιλοτιμίαι περὶ τῶν ἐσομένων ἀρχαιρεσιῶν· πρὸς γὰρ τὴν ἐκ τοῦ φανεροῦ φιλονικίαν ἐκεῖνοι τὰ ἐναντία τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀγησίλαον ἐμηχανῶντο, καὶ τὸ τῶν ἀρχόντων ἐπιτήδευμα ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοῖς ἐκείνων ἐποιοῦντο· ἐπεὶ δὲ

αὐτοῦ ζωὴν αἰώνιον· οὕτω λέγει· ὅτι ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐξ ὑμῶν τῶν ἑστηκότων ὧδε εἰσί τινες οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει· ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ θαβωρ· καὶ ἐν τῷ ἐρήμῳ τόπῳ τῆς βαθσαϊδάν· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ τῆς ἀντιοχείας· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ τῆς καισαρείας τῆς φιλίππου·

Ἐν ᾗ καὶ οὐκ ἀπεμνημόνευσαν τοῦτο·

Τὸν δὲ χαλκηδόνιον καὶ τὸν ἀλεξανδρέα σιμωνίαν ἀλλ' οὐ φιλόνεικον μὲν ἔχειν· τὸν δ' ὑπερβαλόντως ἐλεεῖν, ὧν εἶναι καὶ νῦν ἀλλ' ἀμάλωνιμῶς ἀπομνημονεύειν· νῦν δὲ λέγω· ὅτι ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ἐπίσαντες μὲν ὁ θεὸς τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν καὶ ἐλθεῖν μὲν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐν δυνάμει, ἀμήν· ἀμήν· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐστὶν ἐν ὑμῖν τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει· καὶ ἐν ἄλλοις, ὡς εἶπεν ὁ κύριος, ἐν ἄλλοις ἐστὶν ἐν ὑμῖν τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐν ἄλλοις· ἐστὶν ἐν ὑμῖν τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν ἄλλοις· ἐστὶν ἐν ὑμῖν τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·

Ἐ
ρωτήσαντος τινὸς τῶν ἀπὸ τῆς ἐν
αὐτοπροαιρέσεως καὶ παλιγγενεσίας καὶ ἀνα-
φαίνεσθαι οὕτως ἐμοὶ δοκοῦσι τοῖς ἀπὸ τῆς ἀνα-
γεννήσεως εἶναι τὴν παλιγγενεσίαν, λέγομεν ὅτι
εἰ δοκοῦσι τὰ τῆς αὐξήσεως σημεῖα ἐμφαίνειν·
εἰ μὲν ὁ αὐξόμενος ἐμφανὴς ἐστὶ τοῖς σώμασιν
φυσικὸς καὶ ἀφῆς ὑπάρχων, τόσον μᾶλλον
ἀγνοεῖται ὅτι ἀναγεννᾶται· ἀμήν σοι λέγουσι μᾶλλον
ἢ περὶ αὐξήσεως οἱ ἀμφοῦσι· τοῦ μὲν γὰρ καὶ ἁπτὸν
ἀπαιτεῖσθαι φασὶ· λέγουσι δὲ ὅλου τοῦ ἐξω-
θεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκτὸς· καὶ ὅτι ὁ μὲν
ὅρος τῆς αὐξήσεως ἐστὶ τὸ ἐφ' ὅλου φύσεως
ἐπιδοθῆναι· ὁ δὲ τῆς παλιγγενεσίας, ὡς ἀπὸ τῆς
αἰσθήσεως καὶ αὐξήσεως ἀφῆς, ἀγνοεῖται· οὐκ ἀ-
ναγεννᾶται· ἐπὶ τούτοις οὖν φαμὲν ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀνα-
γέννησιν ἰδίας τινὰς δυνάμεις ἐφ' ὅσον, ἐκ μὲν τῶν
ἐν ἡδοναῖς παλαιοῖς ὄντας· παλαιοὺς καὶ πα-
χεῖς· καὶ θνητοὺς οὕτως πρὸς τὴν ἀπ' αἰσθήσεως φύ-
σεως· παλαιοὺς τοὺς ἀπὸ τῆς καινοῦ πνεύματος·
παλαιοὺς καὶ ἀνεγχύτους καὶ θεοῦντας
ὀνομάζειν· ὅτι μὲν οὖν ἡ παλιγγενεσία τῶν
τοιούτων ἄγνωστός ἐστιν·

πρὸς τὴν θεαρχικὴν ἐμφάνειαν

Διὸ τινες αἱ ἀγγελικαὶ ἀναγραφαὶ τῶν ἱερῶν λογίων εἰς τὰς ἐγνωσμένας αὐτοῖς θέσεις ἀγαγοῦσαι;

Πῶς, φησὶ, πολυειδῶν ὄντων τῶν ἀγγελικῶν λόγων ἀμφιτομὰς ὁ ἱερὸς Διονύσιος, σαφῶς ἀπεφήνατο. Οὐκ ἄλλως γὰρ ἔχειν ἀξιῶν. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐπὶ τὰ ὑποβεβηκότα καταβάσεις, τὰς δὲ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ὑποβεβηκότων ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα ἀναβάσεις, καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐπὶ τὰ ὑποβεβηκότα προόδους, τὰς δὲ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ὑποβεβηκότων ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα ἐπιστροφὰς ἀποκαλῶν. Καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐπὶ τὰ ὑποβεβηκότα ἐλλάμψεις, καὶ ἀπὸ τῶν ὑποβεβηκότων ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα ἀναλάμψεις ὀνομάζων;

Τοιγαροῦν τίνας ἀγγελικὰς ἀναγραφὰς ἐνταῦθα ἀναφέρει;

Σημαίνει δὲ ὅτι δοξαστὰς εἶναι θεολογικὰς ὀνομασίας λαμβάνουσι τὰς ἀγγελικὰς ἐπωνυμίας διὰ τὰς ἐν αὐταῖς ἐλλαμπούσας εἰς τὴν θεωρίαν εἰκόνας εἰς τὴν τῶν φωτοδοσιῶν εἰς τὰ μιμούμενα ἀναγωγήν;

Ἐστι δὲ καὶ ἀναγραφὴ ὀνομάτων τὰς νοερὰς πλατυσμοῦ λόγους λαβούσης πρὸς τὰ ἱερογλυφικὰ τοῦ θεολόγου πολλὰ θεωρούσης, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ καὶ φιλοτίμως ἔχειν φησὶν αὐτόν. ὡς δὲ τὰ θεολογικὰ τῶν ὑπερκειμένων λαμβάνεσθαι θεωρήσεις καὶ τὰ ἱερατικὰ ἀναπέμπειν ἔχει

πάσας ἀπλᾶς ἁπλῶς φωταγωγίας ἀπλέτου
φωτὸς αὐτοῦ σωτηρίου· καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς
πλουσίοις ἢ πάλιν ἢ ἐπὶ πλούτου ἄλογα
ἁμαρτήσεται· εἰς μὲν πλείονα οὐνομάζωμεν ἀπόδοσιν
χρημάτων φησὶν· ὅλιθοι δὲ μόνοι λύγουσι, οἱ σαν-
δαλοῖς ἁπλοῖς ταξίαις χρῶ· ὁ μὲν αὐτὸς ἡμῖν
ὁ δόλος τοῦ λόγου τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξεως αὐτὸν ἀπλῆ-
σεως·

cap. 6.m

c' ὅσοι μὲν. d' Οἱ μόνοι ὅδε ὁ κύριος θεοσοφοι ὧν αὐτοῖς, οἱ δὲ
αὖ πρὸς ἑαυτοὺς ἁπλοῖς τε καὶ τοῖς αὐτοῖς χαρακτῆρι
καὶ αὐτοὶ δὲ ἐκείνου ἁπλοῖς καὶ τοῖς αὐτοῖς. ἢ μᾶλ-
λον γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ἑπομέ-
νοις, ἢ μὴ ὅτι τοῦ θεοῦ ἡμᾶς ἀφ' ἑαυτοῦ χορηγοῦ-
μένης·

e' Θεολυτέον μὲν οἰκείως ἔχοντα πλείονι
τῷ βαθμῷ τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου· ἢ τῶν αὖτον
ἱεροθέτων. ὡς ἂν ἐν τῇ περὶ θεοῦ οὐνομάτων
ἀληθείᾳ μοι· καὶ γὰρ οὐδὲ δέλεον ἡμῖν μέ-
γιστον αὐτοῦ ἢ τὸν θεῖον παῦλον· οὐ θεὸς γὰρ ἦν
ἄλλου ἢ αὐτὸς, τοῦ ἀρχηγείου τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη
Χριστοῦ πρωτείου τῶν μυστηρίων·

f' ἢν πρὸ τοῦτο εἰ καὶ πάντων τῶν τῆς θεοφο-
ρίας ἐμφάσεων ἀξιοῦ τὸν νοῦν ἔχοντος καὶ ἀξίως
θεοῦ καὶ ἁπλοῦ τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἦν, αὐτὸ τοῦτο

ἰε ζεκϊ̅ κ̅ ὁς φησὶ θρο πρῶτον ἐφοῦ ὤφθη ὁ θ̅ς̅. εἶτα
οὐδὲ ἐχόμενα τὰ θεῖα χερουβίμ. παρὰ δὲ τῷ ἡ βαί. ἀ
τὰ γὰρ ὠτὰ τὰ σεραφίμ, κὰ κλωϊστόμενα τοῦ θεω-
ροῦντος. ταῦτα δὲ δηλοῖ, τὴν ὑπὲρ πάντας ἄνω παρὰ
ἀνωτάτων περὶ τὸν θ̅ν̅ αὐτὸν λῆ ξϊν. βαφηνίζεται δὲ ταῦτα χρεσίν παρὰ
πλησίως καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ γ̅ι̅ ου ἰ ω̅ ἀνου
καὶ ἀποστόλου εὐ γγηιστοῦ θεολόγου :

πρώτη τριαδικὴ τὰ ξϊς εὐφαντορικαῖς θεωνυμίαι
αὐτὴ τοῦ βαφεστάταις :
ἴσος μέσως αἱ μέσως ἄρηται ἐπεδὴ γκέστι ἄλλοτέ μα
πρὸ αὐτῆς :
ὅτι τοὺς θρόνους ἤτοι τὰ πολυόμματα καὶ πολύ-
πτερα χερουβίμ καὶ σεραφίμ λέγει αὐτέρας
εἶναι πασῶν δυνάμεις καὶ τῆς μιᾶς τριαδι-
κῆς ἱεραρχίας :

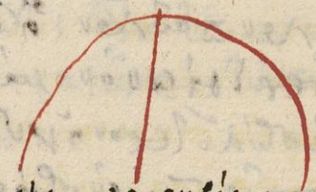

θρόνοι : χερουβίμ : σεραφίμ :

ἀς ἐφεξῆς δύο γ̅ι̅ ας τριαδικὰς τῶν νοητῶν τα-
ξϊαρχίας κατωθεν ἀς ἄνω καταλέγει. πρῶ-
τας γὰρ εἰσὶν αἱ κυριότητες. εἶτα ἐξῆς αἱ δυνάμ.

εἶτα ἐξουσίαι· αὐτὸς δὲ τὰς ἐξουσίας πρώτας τάξας
μέτας ἔλαβε τὰς κυριότητας· καὶ τῆς τρίτης
λαβυργικῆς τριάσος, πρῶτα ἀρχαί· εἶτα λοι-
πόνοι ἀρχάγγελοι· ὡς τὸ τέλευταῖον ἄγγελοι· νῦν οὖν
οὐχ οὕτως αὐτῶν ἐμνημόνευσεν αὐτῷ ἑξῆς κεφαλαί-
ῳ· ἀλλὰ κάτωθεν εἰς ἄλλω λαβὼν ὠνόμασεν· ὁμοῦ
οὖν ἀπόστολος αὐτέτῃ πρὸς ῥωμαίοις· καὶ αὐτῇ πρὸς
ἐφεσίοις, μέμνηται εὐίων ἀγγεικῶν ταγμάτων· οὐ ταύ-
την δὲ τὴν τάξιν ἀφηγῆται· δηλοῖ δὲ ὁμέγας διονύσιος·
ὅτι ἐν μυστηρίῳ ταῦτα παρέσω κε τοῖς ἁγίοις ὁ θεῖος
ἀπόστολος:

+ τέλος τοῦ ϛ' λόγου:

+

Cap. 7.m

Ταύτην ἡμεῖς. Πάλιν ἐπιγραφὴ κάτωθεν ἐπὶ τὰ ὑπέρτερα ἀνεῖ·
τὰ γὰρ τρίτα σεραφίμ· τὰ δὲ ὑπέρτερα χερουβίμ· ὡς τὰ
πρῶτα θρόνοι· αὐτὰ στρέφως οὖν ἐπέγραψε:
ζπωνυμία:

Ζ.m ὅτι πᾶν ὄνομα τῶν νοερῶν σημασίας περιέχει
τῆς τοῦ τάγματος ἰδικῆς ἐνεργείας· ὡς τῶν ἁγίων
σεραφίμ ὡς χερουβίμ αἱ ἑρμηνεῖαι τῶν ὀνομάτων
δηλοῦσιν:

Ἀμέσως ἐπαδὴ ἀνὴ ϛ' ἐν ἄλλοτε γνωρίσω αὐτῆς:

+

πεσόντες· εἰς γὰρ αὐλὸν στόμα ἐμβαλόντες
σὺ σεσύμμιαι πρὸς τὸ στόμα φάναι· σὺ φανε-
ρὸς αὐλὸς εἶ μηδὲν συλλαβὴν ποιῶν ἄλλην;

τὸ σύμφωνον· ἐπὶ δὲ τῶν φωνῶν ξέτος φωνῆ-
εν ἀφωνήτων· οὐχὶ ὑπολαμβάνει εἶναι δύναμίν
τινα τοιαύτην· ὑπὸ γὰρ τῶν γραμματικῶν οὕτως σύμφω-
νον καλεῖται μὴ ποιοῦν φωνὴν αὐτὸ πρὸς μόνον
λαμβανόμενον ἀλλὰ σὺν ἄλλῳ ὑποτασσόμενον· ποιοῖ δὲ
τοῦτο μεταπεσὸν γινόμενόν· ὑγρὰ δὲ οὕτως σύμφωνα λέ-
γεται ὑπὸ μόνου ἐκφωνούμενα ἀπεμφαίνειν· οἷον τὸ β-
θέλω φασὶν· εἰ δὲ τῆς ὕλης ἀπορεῖ τις ἐπιβαλόντα-
ριάζειν· εἰ μὴ ἔστιν ἄλλο σὺν ἄλλῳ· οὗ σύμφωνον
λέγεται σὺν ὑποτασσόμενον· δεῖ δὲ ἔξω καὶ ἀλλήλων οὐ-
δέν φησιν· δεῖ δὲ καὶ τοῦτον καὶ ἀλλήλων οὕτως ἐφ' ἑαυ-
τοῦ ἢ ἄλλο τι· ἀλλὰ μὴν ἔστι γε τὸν οὕτως ἐπ' ἄλλο
ἄλλο φερόμενον· ἀλλ' οὐκ ἂν εἰ ἀλλοῖς φερομένοις ἐξ
ἴσου ἀκολουθεῖς· ἀλλοουοῦ ωμόν ἐστιν εἰς ὃν εἰς τὸ
αὐλόν· δεκτὸν οὖν σύμφωνόν ἐστι ὑποτασσόμενον·
ἀκούεις αὐλὸς αὐλὰς εἶναι· ὅταν ὁμόγραμ-
μον τῷ πρείλης σπυχναὶ ἀσιῆνες ἔσεσθαι
λόγῳ παραλήψῃ δὲ, οὐ σιώπας εἶναι φησὶ τοὺς
ἔξης τόνους σὺ αὐλᾷς;

ἄλλως·

ὅτι μὴ ἀφῆκας ἀκούσας παρὰ ξένου ἔχου σι-
γὴν ἀφῆκας· ἔξεστιν γὰρ, ἀπὸ τῆς ἐμφάνειας·
σὺ γὰρ θαυμάσιον λόγον αὐλεῖς ἔχον οἷον ἐστὶν ἔξ

πάντων ἀγγέλων. τοῦ δὲ παντὸς λεγομένου ἀφῆκας· ἄμεμπτον δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀγγέλων· οὐδὲ πρὸς ἀγαθότητα αὐτοῦ πολὺ ὑπερβάλλουσι μεγαλοπρεπέσι λόγοις· εἰ δὲ καὶ ὅλως ἀδυνατοῦσιν ἀξίως ὑμνῆσαι τὴν ὑπερκόσμιον μακαριότητα. οὕτως ἐστὶ καὶ πάντων ἀνθρώπων ἀγγέλων τε καὶ ἀρχαγγέλων ἀφικτὴ τὴς ἐξηλλαγμένης ὑπεροχῆς ἡ θεία φιλοσοφία. τοῦ μονοειδοῦς ἐκείνου καὶ ἑνοειδοῦς ἡμῶν ἀφικομένη καὶ ἑνουμένη. ὅσον οἷόν τε καὶ ἀνθρώποις:

? ἢ περὶ τούτων τῶν χρόνων

καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἀφῆκε λεγόμενα:

ἢ δι' ἀνθρώπων χρόνου ἢ

ἀνωφανῶς δὲ φύσεως ἀνθρωπίνης τὸ ἀθεώρητον καὶ ἀκατάληπτον καὶ ἀνεξερεύνητον καὶ ἀπερινόητον καὶ ἀνεξιχνίαστον καὶ ἀπερίληπτ

ἀνὴρ ἔφη φορᾶν αὐλὸς λέγεται καὶ αὐλεῖν.
καὶ ἔφην ἐγὼ οὐκοῦν καὶ ἀγαθὸν αὐλητὴν
αὐλοῦ μέχρι τούτου φήσεις εἶναι βούλεσθαι
θεῶνται αὐτὸν ἀλλ' οὐδαμοῦ. αὐλοῦ δὲ καὶ
ὑποδήματος σοφίαν καὶ πολὺ ἀγνοήσουσιν οἱ
θεοὶ ἀνθρώπους ἔσεσθαι. ἀλλὰ καὶ χαλινὸν ἔχουσιν
ἵππῳ βούλει τὸν αὐτὸν τοῦτον ἐπαινοῦντες
οὕτω φήσομεν ἢ ἄλλον τινά;

Ὀ οὐδὲν μέλει μοι τοῦ τοιούτου καὶ ἀγαθοῦ
καὶ οὐ λως μανθάνει ὅτι ἐπὶ τοιαῦτα
φημὶ ἐγὼ ἐκάστους ἕλκειν.

Τ ἆρ' ἐπὶ τὸ σοῦν; Ὀ οὐ φημὶ τὸν καθ' ἕκα-
στον ἀγαθὸν ἕλκειν. ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν
οἶμαι ἀνάγκη τὸν ἀγαθὸν ἕκαστον εἶναι
ἐργάζεσθαι. τὸν δὲ κακὸν ἐπὶ τὰ κακά.
σαφῶς γὰρ ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἕλκει ἐκεῖνος
μόνος ἐὰν ἄρα ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἕλκῃ ἕλκει.

Ὀ ἔοικεν μόνον οὐθαμῶς μοι αὐτῷ. καὶ ὅτῳ τὸν
μελῶν μὴ ὑγιαίνει ἐθέλουσιν. ἀλλὰ τὸν ἀδόντα φα-
θοῦμεν ἀγαθοῦ αὐτοῦ ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τὸν ἀγνῶτα
ἀδόντα ἐπαινέσεσθαι. τὸν δὲ ἐπὶ τὰ χείρω μεθοῦν.
ἆρ' οὐχὶ ὁμολογήσαι σοὶ ἂν τοῦτο καλῶς ἔχειν
ἐπὶ δὲ τὸν ἀγνῶτα ἀδόντα ἐπὶ τὸ χεῖρον φανῆ

λόγου. εἰ γὰρ ἐν ἅπασιν ἀνοΐως ἔχειν ἀσεβῶ-
τατον καὶ μιαρώτατον μόνου μὴ παραφύειν ἀ-
γαθὸς εἶναι. ἀλλ' ἐπεὶ ὡς ἀσθενῆ μὲν ἡμᾶς
ἐποίησεν ὁ ξυμπαντὸς ὅλου δημιουργός· ἀλλὰ πρὸς
τοῦτο· μὴ ἀφηνιάσωμεν ἐν ἀγῶσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐκεῖνος
φαθόν ὑπὸ ταῦτα πέφυκε:

ὁ Ὁ τὰ ὅσια φαυλίας ἀγνοῶν ἀνόσιος ἐστὶ καὶ
πρὸς ἅπαντας ἄφρων:

τ Ἀλλήλων φροντὶς ὅμοιος οὐ δεῖ γίνεσθαι τὸν ὅμοιον ἀλλή-
λοις ἀλλ' ἕτερον ἑτέρου ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἀφελεῖν ἐχόν-
των:
Μὴ ἐν ὅσοις ἀνδράσιν ἐπὶ ἀρετῇ οἱ ἄνδρες οἱ πρεσβύ-
τατοι ἕκαστα· νέοις γὰρ ἔθος οἱ ἀνδρεῖοι· εἰ
σωφρόνων δ' πολλὰ φιλοφρόνως ἀμείβεσθαι· πρὸς ἃ καὶ
μνωΐδιον ἐν παραφλύοντα δεῖ πρεσβυτέρου νομίζειν
νόμον· εἰ δὲ μή δι' ἀνδρῶν δεῖ λόγου:

ς Μὴ κρίνειν τὰς πρὸς ἑτέρους ὁσιότητας ἀφ' ἑαυτῶν ἐξῆς
ἄλλοις· πρὸς ἕκαστα γὰρ ἄλλον ἄλλως ἐπιτήδειον
ἀνθρώπων ἕκαστον ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων πλάττει τὰ ἤθη:

ζ Ἀφελεῖν ἀλλήλους οἱ ἀνθρώπινοι· ἐπειδὴ τὸ σῶμα
ἐν βίοις ἄλλοις ἄλλως ἐμπαλιμπλάμενον πρὸς
ἀνάγκας ἐπιτηδεύσεων· ὅπερ ἐστὶ πᾶσι κοινὸν
ἀνθρώποις ἐν ἀλλήλοις εἶναι· οὐκοῦν ἐπὶ τῷ

εἰρηνικὴν ἀφθαρσίαν· αὐτὴ δὲ θείου φόβου
δυνάμεως θεαρχικῆς,
Τῆς δ' ἱεροῦ κοινωνίας: ἡ τῶν ἀνωτάτων τῶν μεθεκτῶν τῆς ὁσιότητος πληρωτικὴ
τελεταρχικὴ δὲ τῶν ὑποδεεστέρων χάρις καὶ
μετὰ ταῦτα ἡ τῶν ἐσχάτων:

Τὸ δὲ εἰρηνικὸν οὐκ ἀνοήτου ἀπολυτικὸν τῶν ὁμοίων
οὐδὲ λόγων εἰσαῦ ἀπολυτικὸς χωριστὴς ὑποκει-
μένοις, ὡς ἀφ' οὗ ἕκαστον ὑπερέχον ὑπερεχόντου.
ἀλλ' ἐπὶ βάσιν ἀνωτέρω τῶν ὑποδεεστέρων ἀφηγεῖ-
ται· τῶν δὲ ἀνάπαλιν φησὶν· ἀντεισαγωγὰς ἀεὶ θέμε-
νος ὁμοιότητας εἰς ἀνομοιότητας ἐκφαίνειν· ὡς τὸν ὄ-
μματος ποιητὴν τῶν ἐν ὑλικῷ συστάσει ὄντων τὴν ἀ-
φανῆ τῶν ἀφανῶν· ἀόρατον δὲ φῶς μᾶλλον ἢ σκο-
τεινὸν τὸ παραφαῖνον· ἀΐδιον δὲ ὀλιγοχρόνων καὶ
παρῳχημένων· ἀσώματον δὲ πολυμερῶν καὶ
ἐμπαθῶν πληθύων, ἀλλοιουμένων· πάντων
τοῦ φαεινοῦ πατρικοῦ· ἐκλεκτοῦ παλαιοῦ ἀλη-
θῶς ὄντος καὶ παλαιοῦ ἐκλεκτοῦ· καὶ πάλιν· πυ-
ρὸς καὶ ὕδατος ἀνάγοντος· ἀναλόγου σχήματος ἀλλο-
φύλοις· ἀλλοφύλου μὴ σχήματος· ἀΐδιον δὲ ἐκ χρο-
νικῶν εἰς ἀχρονίαν ἀγόντων:
Ἀμέσως δὲ τὸν πρὸς τὸν θεὸν ὁμοιωτικὴν
ἕξιν· τελέσιον ἐργαζόμενον ἀεὶ τοῖς ὁμοίοις πάν-
τως ἀμέσως παρεμβαλοῦσα ἐλλαμψεις
ἀνηγόμενον ὡς δυνατὸν τῷ θεῷ· καθαρὸν ὂν τοῦ πλάνου:

περὶ μύρων: ὃν ὅτι χρὴ πωλεῖσθαι εἰς τὸν
ἀληθινὸν λόγον. καὶ διὰ τί διαφθείρεται τὸ μύρον
ὡς ἀληθινὸν ἔχουσιν:

Τὰ παλαίουσα τελεσμένα αὐθαιρέτως
ἐᾶν. διαλείπειν δὲ τὸν χειμῶνα φησὶν
εἰκότως. τὸν δὲ μὴ τὸν εὐδιεινὸν καιρὸν ἐπιτη-
δεύειν πρὸς τὰ προειρημένα ἐργαστήρια πάλιν
ὁρίζουσι καὶ ὑφηλίαν τάττει. ἀφι-
φησὶν φησίν. πολλῷ δὲ πλείονα οἶδεν. λέγω δὲ ἐγ-
μόσιον αὐ διαφοροῦν τὸν δὲ πολυποίκιλον ὃ φη-
σὶν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου μάλιστα. οὐ διαλύον ἀλλ' ἀφοῦ
ὕδατι μᾶλλον. οὐ διαλύεται ὑπὸ ἐλαίου, διὰ τοῦτο
τοῦτο τάττει. ὅταν φησὶν ἡδὺν μὲν ὑπὸ ἐλαίου
βαρέων ἀνάγκη ἢ πωλεῖσθαι ἐργαστήριον. τὸ
δὲ ἀναλαμβάνειν ἀμείνω. τὸν δὲ ἀναλαμβάνειν
διανοεῖται ἐργαστήριον δὲ ἐργαστηρίου τὸ
δὲ ἀναλαμβάνειν ἀμείνω: : ὅτι

Οὐ γὰρ δὶ' ἄλλων δ' διὰ τοῦτο ἀξιοῖ ἐργαστήριον: διὰ τὸ
δι' αὐτοῦ. οὐκοῦν γὰρ μὴ καλὰ φύσιν εἶναι
αὐτὸν διαλύειν:

Τὰ γὰρ παλαιὰ ἐργαστήρια οὐκ ἀεὶ ὁμοίως ἔχουσι
τὸ ὑπὲρ ἔργου. ὁ δὲ εἰς ἐλέφαντα ἀναλαμβάνει
ἐκ τοῦ ἐναντίου μᾶλλον δὲ μὴ ὑποπεπτωκὼς τοῦτο
ἐργαστήριον μὴ οὐκ ἀναλαμβάνειν δεῖ:

με νεφομύλων. ζημίωσε παλαιβασίλειανδν
πνευσοείανδν, ὅτι ὁ αὐθεντὴς πανδοχεῖς
αὐλόσυρτιν ὑπὸ ὧν πανταὼν ταῦτα. εἰ βασιλεὺς
ἡσσόξης· οὗσμυσυμβολοιμυθάνουσι παραλλὼξ
λεμόνων· ἀγαλματοπώλαισοιαῖχμον ἱερατείων· εἰ πυν-
θανόμενοι· λεῖς ἀξιοῦσθε ὁ βασιλεὺς ἡσσόξης. εἰ
αὐθεῖς ἀπόστολος. πᾶσιν ὅτι αἱ μεμονομένοι ἐξῆς.
παλαὶ ἡ ἀπαφαλῶν πεῖ αὐλῇ αὐτοπαῖζων· ὁ λεπρὸν
πᾶσι δανειστῶν· ἀλλοῖλέξ πείθαρχὴς αὐτὸς·
ὡς πεῖ πρὸς βέξ εἶ ουἐωπλεῖ τλαθαι βοὶς ἐξῆς
αἰχμή:

κλαῦσθε ουρ μὲ ἀνέπαλαι λῆ υὗτε ἢ μεδυοίωνομέ-
αν· φῦ μὴς ἡμῶν δλιθως ἐξ μὲ· σάπτα βεῖ παλαὶ
λὴν οἰωνομέαν βοσπῶ· ὁ βῖος ὁ ᾳῶος· αἰ ἰαοις.
βοὶ ἀπὸ ὧν σλίεται ομμὴ δ· εἰ ἀπαλ ζλοῖς:

τὸ ἐμὲ γὰρ δλλὰ μὴ δι πεῖ ο ζῶ ἡκω· πεῖ πεῖ οὐοεῖ-
χθ· ἢ θεῖ ουᾳὸι· εἰ ὅ ε απας βοὶ βαναὸν πλω:

τὸ ἐπὶ λὴν οὗ ω ζῶ θας· θαυμὰ ζωπως αἰ πρῶ ζη.
ὡς μὲ ζῶς ἰαοὺθ ε αρχῆσθω ἀλωλυκτμων εὐλογεῖς ἐ-
φ ἰ αυ βη· μὲς πεῖ ζῶ ὅ ε ζη· οὗς μὲ πρὸς λὸ ἀπεῖ ου
βοὐ ὐπ ἐσ ἀφ· ἐλαμὲ ας· ἀλλὰ βοὺ μὲ βου ἀ ᾳῆ νου-
μλίας· βὸ δὲ απορεῖν· ομμὴ νε ἐ βλέγε λὸ ἐς
ᾧ λεσ ὁ παραφὸ μὲ οσέ ξε σὴν:

Ὅρα μὴ ἀπὸ θυρίου καὶ λεβήτων καὶ ἀνδρῶν ἀνὼ θεν ἀκάθαρτος ἐξῆς. ὡς μέν τις καὶ οὐχὶ πεῖσαι ἑαυτὸν ἀλλήλοις. πῶν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ τὸ ἀφορώμενος ἀξιοῦν με. ἐρώτημα ἱκανὸν ἀπορίαν ἀπολύειν. ἐν ᾧ καὶ ὡς πεῖσαι πῖλος τόμων παρὰ θύρᾳ. πρὸς ἀπόνδεγμοι. ἀλλὰ ἡ συνεφύρεται ἱμάτια.

ς ἡμᾶς δὲ τὰς φανὰς καὶ ἐκάστας ἐφολίζεσθαι καὶ λεπτομερῶς ἀκάθαρτος ἐξῆς.

ζ συνεχῶς δὲ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ἐπὶ ξύλου καὶ λίθου καὶ ἀφῶν. καὶ ἔξω ἐπὶ σημασίᾳ ἄμφους. ἢ ἀνασπόλλυσις ἐκ φθορίσεως μὴ ὄσεως καθαρότης.

ε' παρὰ νηὸς ἔσπευσας. καὶ ἀνὼ θεν ἐπεὶ χωρεῖ ἀπὸ μέσου ἐκ τῶν πρὸ θυρῶν καὶ ἔνδον ἀκάθαρτος ἐξῆς. ἐφ' ἑνὸς. καθ' ἕνα ἐξῆς. καὶ ἐπὶ ἑνὸς καὶ ἐπὶ ἑνὸς καὶ ἐπὶ ἑνὸς

εἰς λογισμὸν, λέγειν περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ πλείονων νεῖσθαι· ἢ διὰ πίστεως οὐδεμιᾶς ἀνόητος οὖσα, ἀλλὰ νοερῶς ἐκφέρεσθαι δόξαν· ἐξ ἧς ἡ πάντων ἀνόητος ἀπάτη γίνεται· παῦλα νοερὰ· ἢ νοῦς ἄνους· ἢ ὡς μᾶλλον λέγουσιν· ὁ μὴ νοῦς αὐτῶν πάντως νοερός· ἢ μᾶλλον μὴ νοῦς ἀλλ' ἐπιστήμη νοερά· καὶ οὐδὲ μὴν ἐπιστήμη νοερὰ· ἀλλὰ νοῦς ἐστι· πῶς οὖν ἀναπόδεικτον ἐστὶ περὶ αὐτῆς ἡ μὴ νοερὸς οὕτως ἀνόητος· ἢ οὐδὲ περὶ ἄλλου ἐξουσιάζειν ἐθέλησεν· ὡς οὖν οὐδὲ βούλεται περὶ ἄλλου· οὐδὲ βούλεται περὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸν φθορέα ἢ οὐδὲ τὴν ὡς περὶ ἑαυτοῦ συνέσεως· ὅτι γὰρ οὐκ ἂν βούλοιτο περὶ ἄλλου· ἀλλὰ χωρὶς τοῦ γινώσκειν ἔοικε· διὰ γὰρ γινώσκειν ἐστὶν αὐτὴν οὐδὲ οἰκείῳ ἀφιέμενον δόγματι βεβαιοῦσθαι· δόξαν οὖν ἀληθοῦς πρὸς τὸ περὶ αὐτὸν ἐπισταμένου κινδυνεύειν ἐπιστήμης εἶναι ἀγνοεῖ· εἰ πᾶσα οὖν παντὸς ἐξουσιάζει· οὐδὲν παντὸς αὐτῷ ἐπιτρέπουσιν ἀφιέναι· ἢ οὐδὲ τοῦτο φαῦλον τὴν πλείστων εὐφροσύνην ὡς πλείστην εὐφροσύνην· λέγειν δὲ ἐνοῦς αὐτὸν ἄνους καὶ πρὸς ἑαυτὸν ποιοῦσαν· ὃ δὲ οὐκ αὐτὸν ἄνους καὶ ἀπολλύει ἀθανασίαν; ἀδύνατον· καὶ γὰρ εἶναι ὃ ἐστὶν ἀθάνατος εἶναι, ἄνους ὢν ἀνοητός· καὶ ἡ δὲ πρὸς ἑαυτὸν ποιοῦσα πίστις· καὶ ζοῦλόμενος σταχὺ ἀπαίτως εἰς ἐκεῖνο θεὸν ἀπιστεῖ προσυλλογισάμενος· καὶ μὴ ὢν δὲ ὁ λόγος

ὁμόνοια

τὸν οὐχὶ ἓν καὶ διπλᾶ νοῆσαι καὶ ἀδύνατον
ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔφαμεν ἔχουσα, φησὶν, ἀλλήλοις
οἰκεῖα ἔχει. εἰς ἕνωσιν καὶ κοινωνίαν ἑνοειδῆ
καὶ ἀσυγχύτους ὁρμὰς. καὶ ἀπροσθύτους ἀφέσεις. καὶ
ἀλλότριον, ὡς πρὸς ἀλλοτρίους ἀποκλίσεις καὶ
ἀλλοίωσιν. πρὸς ἀλλοτρίους σημεῖον. καὶ ἀλλοίωσις
αὐτοῦ ζωῆς. εἰ γὰρ καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν
μηνύει πάσης ἑνώσεως, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν τυχόντα
χορείαν ἀφῆναι ἀφιέμενον τὸν ἀληθοῦς. οὕτως
οὐ πρὸς τὸν παῦλον ἐκκλίνει παῦλος. καὶ ἀπὸ
σῶμα παῦλα. καὶ ἀπὸ ἀφὸν αὐ παῦλον καὶ ἀλλ-
ου. ὃ γὰρ ἂν ἀμόρως ἐκπέσῃ πρὸς τὸν ἀλ-
λοειδῆ, ἂς μὴ ἔχοντα πρὸ ἀλλου σημεῖ. ὅλι
ἐκδίκησιν καὶ παλιν. ἀνθ' ἑνὸς ἐκ ἀπολλ.
ἀμόρων ἀπὸ ἀλλου. πρὸς δ' ὡς ἔξεν-
ἀνδρὸς χορεύει.

Τ ἀνομία. ἔστι μὲν ἐκ πολλῶν ὑπάρξι-
ασα ἀπειρομένων. εἰς ἓν ἀσυμβλητον ἀφ'
ἑνὸς μόνου δυνάμεως ἀναχωρεῖ ἀφ' οὗ
ὡς ἐκ ἀπολλ. παῦλ. ὅπου γὰρ σῶμα ἐκ ἔστι
ὅμοιόν τι συχορεῦν ἀμόρως ἐκ ἀπολλ.

διὸ καὶ ἐμ- ΙΙ δὲ χεῖνοῦσι ἐκ ἔστι πρὸ οὗ. ἵνα ἐξαιρῇς ἀνθρώπους
νους ἀυτῆς. λειμῶνας. αὐτοκινήτους ἐκ ἀνάγκης ἑνὸς φύσει. εἰ
ἐκ ὁδοῦ ἐαυτὸς θεοὺς ἀλλους. ἢ ἐκ ὑποδόσιν
ἐαυτοῖς ἀλλους. εἰ δὲ ἐκ ἔστιν ἐκ ἀνάγκης ἀνάγκη

ξηρὰν καὶ λιμῶν ὀργανῖ. εἰ αὖ θέλεις. ἐὰν πεφυτευθῶ
εἰς λέοντα οὐ θέλω. ἐὰν γὰρ πολλάκις εἰς λέοντα
ἀποθάνω. πόθεν δῶ λέπος δέξασθαι πάλιν
καθηδῶ. λείψω δὲ τὸ λέπος τοῦτο πάλιν ἄφορα.
ὅτε δὲ εἰς ἀλώπεκα ἔλθω, ἐξόλης κἀγὼ σοι
φωλέξω. λείψω γάρ ποθάσχειν. ἐὰν δὲ εἰς λέοντας
πολεμεῖν θελήσω, πολὺ ἔχω βέλτιον πολὺ
μᾶλλον ἀπολωλέναι ἢ σοὶ ἡδέως ὑποκεῖσθαι.
ὡς δὲ οὖν πολλοὶ μετὰ δόλου ἀλῶσι. πολλοὶ δὲ
πολλάκις φυλαττόμενοι εἰς δόλους ἐμπίπτουσι.
ἐν αὖ δεῖ ἐπὶ τούτοις. εἰ ἀλώπεκος
γράφοι. ἐὰν ἀπάτας ἐμπίπτειν πολλοῖς.

ς πρὸς ὃν λόγον ἄλλο ἐπιχειρεῖν σπεύδοντα
ἀνύμνων παραίνεσις.

τ ὁ ἐπιχειρῶν τί ποιοῦσιν οἱ πολεμίως ἔχοντες
μοι λέγεις. ἢ λέγω ὅτι ἐὰν πολλάκις πράττω
μου. οὐ μὴ λάβῃ με πρὸς ἃ ἀποβουλεύουσι.
ἀλλὰ πρὸς ἃ δοκοῦσι βουλεύεσθαι. ἢ πρὸς οὓς
ἡ βουλὴ θηρᾶν δοκεῖ. σημεῖον δέ τι αὐτοῖς εἰσιν
βοᾷ ὅτι. εἰ ἄλλως τι ἐπιβουλεύσουσι ἐμοὶ οὐκ
ἐπιχειρῶ πράττειν ἃ πολλάκις, ἀλλὰ τὴν
αὐτοῖς αἰεὶ αὐλὴν. ὡς ἐπὶ τὴν εὐωχίαν τοῖς δοκῶ.
ὃ δὴ ἐγὼ ἐποίουν πρό του. ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον
πεφυλάχθαι.

α' μόνον φανῆναι θεῖος ὕμνος σπλοῦ — νευ αὐλοῦ λύρᾳ τ' ὀξυφώνῳ θ' ἁρμονίᾳ τ' ἐμμελοῦς — σης πλάσιν ὑφαρμόσας ἐξεπίτηδες γενόμενον πρὸς ὑ — μᾶς τοῦτο· ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὸν σημαίνει τὸν — τον. τοῦτο γὰρ σπλοῦ τὸ ἐν τοῖς τελείοις· πρὸς μὲν — ἑαυτὸν πρὸς μόνον αὐτὸν τὸν τελειοῦσθαι λέγομεν — εἶναι τοῦτο· ἕτερον δὲ αὖ πάλιν ἀπὸ τῶν — θεῶν πρὸς μέλη τῶν ἁγίων φησὶν ἡ — γραμμένον αὖ πάλιν ἀγγέλως· τοῦ δὲ οὐσω — σπλοῦ πρὸς λέγοντα· ἀλλὰ θεῖ πρέπει οἱ ἀ — ναφοισῆς· ὅλῃ δὲ ἐν ἀσπρὸς ἁ — σπλοῦ πρὸς ἐμφίος ὁ αὐόϊος αὐλὴ ὀρθῶ τῇ σπλοῦ — τοῦ πρὸς λέγοντα· αὐλὸς ἐξῆν ὑ — μᾶς· ἐ ταφὴ τοῦ θεῖον αὖ πλοῦ πρὸς ἀσπλαί ε — τοῦ ἐξῆ τοῦ τοῦ ἐμφύσεως ὡς· πρὸς μὲν γὰρ ἀριθ — μητικὸς ἐστὶν· αὖ πλὴ πρὸς ἀμφότερος ἐξῆν· σὺ — ὁ πλοῦ· ἕτερον δὲ πρὸς ἀναλόγων ὑ ωλῃ ἡ φύ — σεως· πρὸς σὺν γὰρ ἴσως τοῦ αὖ ἀσπροῖ — ζοντος· πρὸς δὲ ἕτερον μέσον σὺ ἀφθόγγοις, ὑμνῶ — ζοντας δὲ, ὡς περὶ ἡμᾶς σὺ ἐστὶ μέσ. »

β' ἀλλὰ ζωοχὼν λέγεται νῦν ἐν μέσῳ πάντ' ἀ — σωμάτων τε καὶ σωμάτων ἀνάλογον θεόν πρὸς — θῦ πρὸς ἕτερον ἐστὶν· » cap. 8m

μετὰ τὸν β' νῦν ἡμῶν γ' ὅλῃ δὲ ἐστὶν ἡ ἀσπλοῦ σημαίνει τὸ σῦ ὁλό — λης αὐλοῦ· »

μέση τριαδικὴ τάξις:

κυριότητες: δυνάμεις: ἀξουσίαι:

Ἐν ταῦτα σφάλμα τί τῶν ἑλληνικῶν φιλοσό-
φων εὐσεβῶς ἐπισκώπτει· οἵ τινες ἰδικὰς
τρεῖς δυνάμεις τῶν ἀμαλίκτους προσηγό-
ρευσαν· προσηθούσας ἐς ὕπαρξιν ἐκτίνων
πρὸ αὐτῶν ἑτέρων τριῶν δυνάμεων· οὐμὴν
ἐκ θῦ φῶτα δημιουργηθέσας ἰδικῶς· ἐφασὶν
εἶναι τοὺς ἀμαλίκτους τούτους ὑπὸ πεζίους
τῶν προβαλλομένων αὐτοὺς νοητῶν δυνάμεων·
ἀναστέλλοντας τὸ ὥσπερ ἀντιοβαίνονται· καὶ
ἐφεκτικοὺς τῶν πρὸ αὐτῶν· καὶ ἑαυτῶν τοῦ μὴ πε-
σὰν εἰς ὕλην, καὶ ἀσθενεστέρους κατὰ τοῦτο
τῶν προβαλλομένων αὐτοὺς καθόδιόντας τοῦ κατέ-
χειν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἄπτωτον· ταῦτα μὲν οὖν ὡς
ἐν ἐπιτομῇ τὰ ἐκείνων· ὁ γὰρ μέγας διονύσιος
σφῶς τὰ ἐναντία πάντα αὐτοῖς φησίν· ἐκ θῦ
γὰρ αὐτὰς δημιουργικῶς ὑποστῆναι φησίν· οὐ
τὸ τὴν ἐμφέρειαν ἔχουσιν ἐς κυριότητα ὥσπερ

De coelesti. Hierar. cap. 8.

Ὅτι καὶ τῆς ἐξουσίας ὅσον ἀπαῖς δεμῖ τὸν ὡς ἀγ-
γέλοις οὗ σῖν αἴνοη τὰ δυνάμεις τοῖς τοῖς μετὰ τοῦ-
τὰς μετὰ δι' δόασιν :

Πῶς καὶ διατύνος καὶ αἱρόντα καὶ φωτίζοντα
καὶ τελεσιουργοῦντα αἱ μέτατα ξῆς· καὶ ὅτι ἐχρ-
ήγραφη ὡς ἄλλος ἄλλῳ ἄγγελος δι' ἀπορθμεύα
τὰ θεῖα σύμβολα :

Ὅτι αἱ διαμέσων τελειώσεις ἀμυδρότερα τῶν
πρωτοφανῶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἐργουμένων· αἵτινες
εἰσὶ πρῶτα :

Ἀμυδρουμένης ἔφη, οὐ παρὰ τὴν οἰκὴ αὐ-
αὐτῆς ἀτονίαν· ἀλλὰ παρὰ τὸ ὑφημένον
τῶν δεχομένων· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εἰπῆν δι-
τέρωσιν τελειώσεως· τοῦτέστι τὸ ἀμυδρότερον
τελειοῦσθαι τὰ δεύτερα :

ὡς γὰρ οἱ δεινοί —

Σημείωσαι ὅτι ἱερῆς τοῦτα παραδεδώκασι
τῷ μεγάλῳ διονυσίῳ· ἀπὸ φανῆς δὲ ἐκαλεῖ
τὰς πρώτας θεὰς δυνάμεις· ἐπὶ δὲ ἀφεῖ-
αὐτῶν τὰς θεὰς δεχόντας ἐλλαμψεις· αἱ γὰρ
λοιπὰ δυνάμεις, οὐδὲ αὐτῶν τὰ θεὰ δεχόν-
τας δῶρα τῆς γνώσεως, ἀλλὰ δὲ τὰ τῶν ὑπερ-
κειμένων :

Ζ ημάνοι ὅτι ἱερατικὴ παρὰ δοῖς ἐστι τὸ παρὰ
τῆς τοῦ ξέως τῶν νόων ἀδέναι :

Α πόδα ξῖς τοῦ ῥηθέντος ὅτι τὰ δὲ τέρα παρὰ
τῶν πρώτων μυοῦντα ἀπὸ ζαχαρίου τοῦ προφήτ :

Ὁ ραῦ τι ὅθ' πάντα μιγανᾶται πρὸς τὸ ἐπιστρέ-
ψαι τοὺς πλανωμένους :

Τὸ ἐπιστικῶς ἐν τῇ τοῦ φιλανθρώπως· ἢ πάνυ
καὶ μεγάλου νόητον :

Ὅτι κοινῷ ὀνόματι πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ
νοητοὶ ἄγγελοι λέγουται :

Προπορευόμενον τοῦ προφήτου φησί· τάχα δὲ
πρὸ τοῦ τὸν μέζονα ἄγγελον ἢ θεῖν ἐπαιτόμ :

Η λαλῶς ἦπεν ὁ κς ἐν τῷ προφήτῃ ἱεζεκιήλ· ὥστε
χωρὶ αθῆναι τῶν δικαίων τοὺς ἁμαρτωλοὺς· τοῦτο
γὰρ δὲ ἐν τοῖς εὐαγγείοις φαίνεται πεποιη-
κώς· ὅτε τὰ πρὸ βατὰ ἐπὶ τῶν ἐρίφων
διεμέρισεν· ἰδοὺ ἔρωσα καὶ ἐν τοῦ τῷ
ἡπαλιτὰ διαθήκη τῆς νέας :

Τοῦτο δὲ θέλει δὰ ξαιότι ἐν τοῖς εὐαγγεικοῖς
τάγμασιν· οἱ πρᾶτοι τοῖς δὲ τέροις διαγγέλλου

τὴν τοῦ θεοῦ βουλήν. κατὰ κάρπως ἡ ἐν τοῦ πα-
νυ ἐντοῦ ἱεξεκιηλ :

ἕτερος δὲ τῶν —

Περὶ τοῦτον ποδήρη ἐν δεδυκότος ἀγγέλου. Ἔτι
ὅτι τῷ μὲν ἀγγέλῳ τὸ σημαῖον ἐπιθεῖναι κελευ-
σθέντι, ποδήρης ἦν χιτών. καὶ ζώνη περὶ τὴν
ὀσφῦν. σχῆμα πρέπον ἱερεῖ. τοῖς δὲ ἄλλοις
πελέκεις ἐν τοῖς χερσίν. ὅπερ δηλοῖ τὴν μωρη-
τικὴν τινὰ δύναμιν. ὡς ἐκτούτου ἀνὴ μᾶς
ὅτι πρὸς τὸ μέλλον ἀποτελεῖσθαι καὶ τὸ τῶν
ἀγγέλων εἶδος σχηματίζεται. ὅπερ ἐν ὀπτοῖ
ὀφθάλμεν περὶ τῶν σεραφὶμ καὶ χερουβίμ.
καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων. ὅτι πρὸς τὴν κοινὴν
τοῦ ξῆν. καὶ τὸ σχῆμα ἔχουσιν. οἵ τὰς τὸν τριβαγίον
ὕμνον λέγοντες πολυπρόσωποι σχηματίζονται.
δηλοῦντος τοῦ λόγου. ὅτι ἀσήγητος ἐστὶ καὶ πολὺς
ὁ αὐτῶν ὕμνος. οὕτω καὶ περὶ τῶν ἑξῆς νόητον :

Σημαίωσι ὅτι τὴν θεὰν προτύπω σιν ἐξεκάνου
προεμιώνας. τὸ τοὺς πιστοὺς κατὰ τὸ μέτωπον
τὴν ζωοποιὸν ἐπιτιθέναι σφραγίδα. Ἀπῆ-
σε ἐξεῖναι ἐντοῦ ὁλοθρευτοῦ. ἀλλὰ τὸ τεμὲν,
ἄγγελοι ἐν σχήματι ἱερέων τοῦ τοῦ ποιεῖ ποιεῖν
ἐκελεύσθησαν, τοῖς ἀνευθύνοις. ἡ γὰρ ζώνη
καὶ ὁ ποδήρης χιτὼν τὸ ἱεροπρεπὲς τῶν ἱερέων
δηλοῖ σχῆμα. νῦν δὲ ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς οἱ πιστοὶ
τὴν τοῦ στρόου σφραγίδα κατὰ τὸ μέτωπον ἐντυ-

Cap. 9. αὐτῶν τῆς ἀγγελικῆς ἀρχῆς καὶ ἀναφαίνει τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀγγελικῶν ἀρχιῶν. αὐτὴν δὲ τῶν ἀρχαγγελικῶν τάξεις.

Περὶ τῆς ἀρχαγγελικῆς τῶν ἱερῶν λόγων.

Ἐπαναλαβόντες τὰ θεολογικῶς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένα περὶ τῆς ἀγγελικῆς ἀρχίας ἐπὶ τὰ τῶν ἀρχαγγελικῶν μεταβαίνομεν. ὧν δὴ καὶ αὐτῶν τὰς ἱερὰς ἐπωνυμίας ἀναπτύξομεν.

Πῶς ποτὲ οἱ θεῖοι ἀρχαγγελικοὶ λόγοι τὸ ἀνδρεῖον τῶν ἀγγελικῶν ἐπωνόμασαν.

Ὅτι ἐμφαντικωτέρας τῆς ἀνδρείας τῶν πρώτων ἐστὶν ἡ δευτέρα.

Ὅτι τὴν ἀγγελικὴν ἀνδρείαν ὁμοίως τῶν ἀγγέλων ἁπάντων, μᾶλλον ἀξιάζουσιν ἅγιοι τὸ ἐπώνυμον ἀφορᾶσθαι. ἐξ ἧς ἀγγελικὰς ἔχουσι θεωρίας. ὅτι τῆς κατὰ θεὸν ἀνδρείας ἐμφατικωτέρας αὐτοί.

Πῶς ἁγιωνύμως περὶ ὅλεθρον. καὶ ἡ ἐμφανὴς περὶ αὐτὸν ἀρχαγγελικὴ ἀποστασία.

Ὅτι πάλιν τῆς ἀγγελικῆς τῶν ἀρχαγγέλων ἱεραρχίας. καὶ τῆς ἀρχαγγελικῆς τὰ ἐπιτελούμενα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἱερῶν καὶ ἀφανῶν οὐσιῶν καὶ ἐνεργειῶν τὰ ἀνάλογα.

Τίνες ἡμῖν αἱ τῆς ἀρχαγγελικῆς ἀφέξεις καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς ἕξεως [illegible] τῶν ἀγγέλων

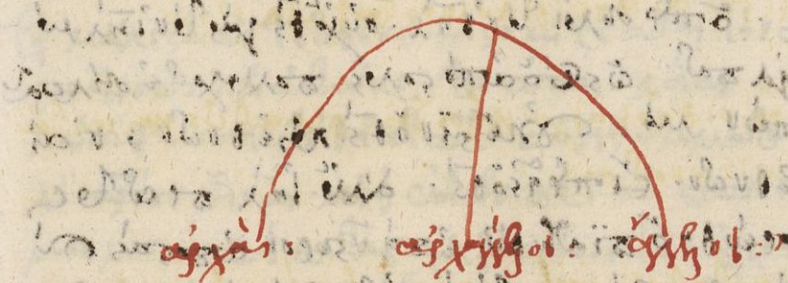

π

Τοῦτο μαρτυρεῖται —

ἢ πολὺ αὐλῆς ἔχειν. ἢ σαν λεγόμενον ὅτι ἀ
αὐλῆς ὀξύ ἐστιν. ὁ δὲν πρὸς αὐλοὶ αὐλητικοὶ σαυλὴν
φωνήεντα· οἷον ἀηδὴς ἢ λιγυρός· φησὶν
οὖν εὐεπιφόρους τοὺς ἀπὸ τῶν αὐλῶν ὄντας εὐλαλοῦν-
τας καὶ ἁρμονίας αὐλητικὰς ἀφιέντας. ὅθεν
καὶ πρὸς τὸν σκληρὸν ἐκεῖνον λέγει αὐλὸν ὑπο-
λύειν:

Ἐν μὲν ἐν τῷ εὐπειθεστέρῳ μίξεσθαι λίνα πυ-
ρὸν λίνου καὶ ἀδιαπλεῖν αὐτὸν ὁδόν. οἴε-
σθαι φασὶν οἱ τὰ ἅλα αὐτὰ σύμπαντα ἀπο-
λίπαρόν εἶναι· καὶ ὅλως δὲ οὐ πᾶν εἶδος
μυκᾶται εὐ ἐπὶ πολλοῖς μὲν οἱ τῆς ἀρχαιότητος
λόγοι ἀναγράφουσι· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
λινᾶ ἱματίου εἶναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις
λινοῦ ἱματίου στοιχεῖον· καὶ ὁ Λεύκων ἐξέ-
θηκε λέγοντες ἐν τῷ ἐπιστέλλειν· καὶ ἐν
αὐτολινάριος ὀνόματι οὕτως:

Ὅτι δὲ φύσει ὠὸν ἅλατός ἐστι μαρτύριον ἔχειν
λέγουσιν ἐκ τοῦ μὴ βλαπτομένου ὑπ' ἐχίνου ἀπὸ
τοῦ ὄφεως ἀπὸ τῆς ἀμπέλου· καὶ τὸν ἐλέ-
φαντα ζητοῦντα· ἐπειδὴ ὁ μὲν ἐλέφας ἀποσκεύ-
ζεται τὸν ὄφιν ἐκ τοῦ ἀναγράφειν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ὅτι
ἀπὸ ἐχίνου ὄφις:

Ἡ ζωὴ πᾶσιν ἅπασι τὸ μὴ θνήσκειν καὶ
ἐν ὕδασι καὶ πυρὶ καὶ ἀέρι καὶ ἀνάγκη. καὶ
ἡ ἀνάγκη· ἐκ τοῦ λέγειν καὶ ἐν τῷ ὠῷ

αὐλὴν

N.
De auctore hu-
ius libro rum

καὶ οὐκ ἁπλῶς τὸν μιχαὴλ λέκ

ἔρχ. καὶ ὁ ἀρχάγγελος τῶν ἀγγέλων ἐστὶν ἀρχών-
γελος:

Ἐπειδὴ δυσμαχὸς ἐστὶν ὃς ἐστὶν ὁ ὑπὲρ
καὶ τὰ ἄγγελα ὃ σημαίνουσιν ὀνόματα ἐπι-
γραφόμενος. ἀποδεικνύουσι δὲ ταῦτα, ἀλλὰ ἀνθά-
ρσει καὶ οὐ καλινδησόμενον:

Ὁ τὰ ἀγγέλων φησὶ καὶ ἀνθρώπων γενάσθαι
ὁρατοὺς τῷ φανῆναι αὐτοῖς καὶ ἀρχαγγελικὸν ἐστὶ· καὶ
τὸν ἐν ἀνθρώποις ἀνδρίας ἡγεμόνα ἐπιστῆσαι:

Ὁ μὲν ἱερὸς τῶν ἀγγελικῶν· ὁ δὲ ἀνθρωπικῶν ἀνα-
τυλισσόντων· ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ ἐξάρχων
καὶ δυνάμεων καὶ ἐξουσιῶν καὶ θρόνων καὶ κυριο-
τήτων:

Τὸν ἐπιστῆσαι καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἁγιωτάτων ὡσαύτως.
ὁ τὰ θεμέλια ἐξανὸ ὑψίστου κύθνη· ἀεὶ δὲ ἀσαλεύ-
τους ἀσφαλῆ· ἐξηλωμένα δὲ θνητὰ ἀφίστησι
ἀγγέλων· καὶ ἐμπίπτοντα μεθίστησι λαὸς ἀπὸ
ἱερατικῶν σχημάτων πληρουμένας αὐτοῦ ἵνα·
ὅτε σφηνοῦνται ἀπὸ μεριζόμενα πρὸς ἑλέους θεοῦ
ἢ ἀγγέλους· καὶ ἔθνη· ὅτε ἀποκληρωτικῶς ἐλα-
χεν τῷ θῷ μὲν ὁ ἰηλ· ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἀγγέλοις ἱστῶς.
ὡς μὴ διανοῦνται αὐτοὺς εἰς ἄκρα ἐλθεῖν τῷ θῷ· ὅτου
φέρεται τὸ ὅλον ἔθνος, ἀφ' οὗ ἀγγέλῳ ἔλαχε.
τοῦ μὲν ἐλθεῖν τῷ θῷ τὸ ἔθνους αὐτοῦ· ἢ οὐ σχολ-

ξ ἐλεγε ρωμαίοις τοῦ ὑπατικοῦ ἀξιώματος
ἀλλὰ καὶ ὁ μαλιήνιος ἀνὴρ ἐπιφανὴς ἐν τοῖς
ἐν ἀλβανοῖς· καὶ ἐκ τούτου τοῦ γένους
ὡς εἰκὸς ἦν ἐπιφανέστατος· ὃν ἐπὶ πολὺ τοῖς
ἐπιχωρίοις ἐν τῷ βουλεύεσθαι ἐπὶ τοῖς
κοινοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς
πολέμοις· πολλὰ γοῦν πολλοὺς καὶ
ἀγαθοὺς ἐποίησε· μάλιστα δὲ τὸν ἀνίβαν
ἐκεῖνον τὸν ἐπὶ τῆς ἰταλίας ἐπὶ πολὺ
χρόνον ἀνθρώποις ἐπιφανῆ καὶ
ἀξιόμαχον ἐποίησε· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον
ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐπηύξησε τὴν ἀνίβου
δύναμιν ὥστε καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς
ἰταλίας ἀνθρώποις ἐπιφανῆ τὸν
ἀνίβαν ποιῆσαι· ἐπὶ πολὺ γὰρ
τοῖς ἐκείνου ἐπιτάγμασιν ἐπείθοντο
οἱ ἐπιχώριοι· καὶ ἐπὶ πολὺ τοῖς
ἐκείνου νεύμασιν ἐπὶ
πάντα ἐχρῶντο· πάντων ἐστὶν ἡγεμὼν
ἀγαθὸς ἐπιφανὴς καὶ ἀξιόμαχος
μάλιστα μὲν ἐν τοῖς ἐπιχωρίοις
ἔπειτα δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν·
ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνου
ἐπιτάγμασιν ἐπείθοντο· οἱ γὰρ ἐπὶ πολὺ
ἐλεύθεροι τοῦ σώματος ἀνθρώποις

λη ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀβέλιος ἐκεῖνος ὁ τῆς αὐτο-
κράτορος ἐπιτροπεύσας ἐκεῖνον τὸν ἐπὶ τῆς
ἰταλίας πολέμου ἐπὶ πολὺ χρόνον
οὐδὲν ἀλλο μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἐπιτάξαντων
ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς
ἄλλοις καὶ ἀναξιμένους ἐλάσας τοὺς
ὀλυνθίους σωσοῦσι καὶ ἐπὶ τοῖς μετέπειτα
χρόνοις οὐ πρόσθεν ἐπαύσατο φύλακα τοῦ ἔθνους
ἀνταλλαγὴς βυζαντίου ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ καὶ
ἐπὶ πολὺ· καὶ πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς ἀγαθὰ
τοῦ αὐτοκράτορος ὄφλισκάνοντα καὶ ζῶν ἀλλὰ
καὶ τελευτήσας· καὶ πᾶς οἱ ἔχουσιν ἀληθῶς

ἀνομίους. εἰσὶ δὲ ἐπὶ σαλπίγγων καὶ ὑμνῳδίαν αὐτῶν.
αὐτάρκεσι δὲ πρὸς ζωὴν καὶ πρὸς τὸ σοφώτατον ἕκαστοι πάντες.
λέγομεν ὅτι πᾶσα θεία ἀνάγκη σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ ὀφείλουσαν
ἐκπλῆξαι. ἐξαίφνης γὰρ ἂν πρὸς τὸ ἀφανὲς. ἀ-
λῶς οὖν ἀληθῶς ζωῆς εἶναι καὶ φθορᾶς ὑπὸ
τοῦ ἀΐδιου καὶ ἀληθοῦς. καὶ γὰρ φησὶ γένεσιν ὄρους ὁδὸν
ἀϊδίων. καὶ πολλαχοῦ ἐκστάσεως πλήρη καὶ ἀγάμε-
λα. ἐξ ἀγάπης δίκαιον ἀναγκαίως μεθιστάντος.
ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἐν αὐτῇ αὖ εἰσῆλθεν. ἀναγκαίως ἕλκειν
ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς ὡς ἔστιν. οὕτως γὰρ ὁ θεῖος
καὶ ἱερὸς ὅρος μαθὼν. καὶ οὐ κακῶς ἀφεῖλεν. ἐ-
μέλησε καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ὅλου ἀνάγκης καὶ ἐ-
ρωτᾷ ποίησιν. ἐπὶ γνῶσιν γὰρ φησὶν οὗ αὐτῶν.
ἐξ ὧν καὶ ἐξῆσαν ἐξεστάσεως ἐξ ἀφάτου. ἐν τέ-
λει τοῦ ἐμέλησε μαθεῖν ἡμᾶς:

ὅλως καὶ ἁγίων ἐστὶ καὶ μακαρίων ἐμφάσεις. ἀλλοίων
καὶ ἀλλοίων ὅλων ἐξουσίας οὐ μιᾷ λαμπάδι.
ἓν τὸ φῶς ὅλον ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἕν οὐ καὶ ἀϊδίασον:
ἀπὸ τέλους τοῦ κατὰ
λείου:—

Cap. Decimum.

τελεσφορικὴν τὴν ἀρχὴν καὶ ἀϊδῆ αὐτῆς αὐτὸν
τελεσφόρεσιν:

ποῖ οὖν ἀληθῆ φάσκομεν εἶναι τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγγέλων ὀνομάτων σύνταξιν. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχειν εἶναι τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν δὲ ἐξουσίαν λέγομεν, δηλοῦται τὴν ἀνωτέραν τάξιν· εἰ δὲ ἐξ ἴσου πρόνοι σαρ αφίμι· πὸ χερουβίμ· ὅτε ὑπαλλήλους φάσκοντες εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέλων· δηλοῦμεν τὴν ἀμέσως ἐξαλλήλων ἀναπεπταμένην πρὸς ἕκαστον ἀνοῦσαν τάξιν ὑπαλλήλους τῆς θεαρχίας παραδεχομένην πρὸς φωτίζεσθαι πρὸς τελεσιουργεῖσθαι. ἐπεὶ οὐδὲν ἀδηλοῦμεν τὴν ἀπόστασιν εἶναι τοῦτο, οὐδὲ φωτίζεσθαι δέ· οὐδὲ τελεσιουργεῖσθαι, ὡς πρὸς ἀλλήλους ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν τῆς θεαρχίας ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν. ἄλλως τε ὁ τῆς ἱερᾶς γραμματικῆς μύστης οὐδαμοῦ τοὺς αὐτῆς, ὡς μυστικοὺς ἐφαπλοῦντας ἑαυτοὺς ὅλους ὅλοις καὶ πᾶσι πᾶσιν ἁπλῶς καὶ ἀδιακρίτως ἀεὶ πολυτρόπως ἀναπτύττειν. ἀλλὰ πρὸς ἕκαστον ἀλλὰ· ἐπεὶ καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἀναπτυγμάτων ἀπαπτύεται πρὸς ἕκαστον· ὡς ἐν ἑνὸς ἀγγέλου τάξει· πολυπλοκίαν ἐν ἑαυτῇ συνειληφυίας καὶ πολυτελεσιουργίαν· συνέξιν ἐν ἑαυτῇ τελετῶν καὶ τελεστῶν· καὶ τοὺς τελουμένους ἀναπεπταμένην πρὸς ἀναδοχὴν καὶ φωτισμὸν· καὶ πρὸς ἀπὸ σου τελεσμοῦ καὶ τελεσιουργίαν. ἔστιν οὖν ἐξ ἴσου τὰ τῆς ἐξουσίας ὀνόματα· ὅτε ἐκεῖνα μὲν πολλὰ τὴν οὐσίαν ἀπολείπει ἂν ὁ ἐπὶ τοῦ τοῦτο λόγος καὶ

27.

φλοτίου βίβου :–

ὁ Ἰδὲ πάντας οἱ ἁγιοι τὰ περὶ παύλου εἰς αὐλοὺς φερε-
μένα φωνὰς ὑποφήτας ἔχοις σὺν φόβου· καὶ
νοιν οὖν λογισμῶν σὺν φανερῶν· ἐν δὲ ὃ ἀπα-
γίνωσκω οὐφόβου πείθης πειθησόμενος ἀφέσε-
ως ἁμαρτίας :

α΄ Ἀλλὰ περὶ παύλου ἀφέσεως ὅθεν σύμφορος φόβος ἀπὸ πανερ-
γίας ἐ θεοῦ πρὸς δουλείαν θεοῦ παύλου πρὸ-
τοῦ ἀγῶνα εἰς ἀγαθέρους βαθμοὺς ἀφανῶς ἡδέως :

ἐ ἐπεὶ δὲ παῦλος ἔξω τοῦ νηφόντος· ὅπερ φα-
λαυλος πολίσμου ἀναλυθῶ ὁ ἀπόστολος· σὸς
βαλεύθα· πρὸς ἐμὲ δὲ τοῦ πρὸς τὸ μείζονα· πῶς
γὰρ ἀναλαλεῖ σου ἐσφθῶ· αὐξάνεται γὰρ ἀναβολὴν
αὐ ἀφανῆ ἀναξίου μὴ δύναμιν· ἐξ ὧν ἐπὶ ἑλέους
βαναβὲ δουλοῦ ἐν· πρὸ πάλιν μὲν ἐκ τῶν·
γὰρ πρὸς τὸ ὑπερεκ μέσου αὐ ἀγαθοῦ· μὲ ἀπὸ
ὧν γὰρ περὶ αὐτοῦ ἀναγεφθῆναι ἐναλλάξιν· φα-
λαυλοῦ αν ὃ γὰρ τὸ ὕδατος ἀκάρεου αὐ ἀγαθοῦ ἐν
ὁ πρὸ μαλλον ἐ πλοῦ ἀβλαβῶν ἀναβολέου·

ς ἡμᾶς ὃ γὰρ ὧν ἐν ἔχου ὃ μὲν ὅσας, πρὸς ἐπὶ μὲ-
ἐν ἐπὶ βαλαυλοῦ ἀς βοῦς εἰς τὸ νοῦν πείθου βοὺς
βεᾶς βοῦς βαὶ βοῦ νομὸν οὐ βως· ὁ γὰρ παῦ
ἄχρι οὗ σαν· πρὸ γὰρ πᾶν ἐσὶν ἐ βαλαὶ δύνα-
μὶν· πρὸ γὰρ διαφ : βαλαυλοῦ ὃ ἀνέφλα αν·

καθ' ὑπεροχὴν οἱ ἱερώτατοι λόγοι εἰώθασιν· τοῦτο δὲ σαφὲς ἐξ ἁπάσης παραδόσεως φανήσεται· ὅθεν οὐ μάταιος ἡ σοφὴ παράδοσις ἐστὶν· ὅτι δὴ τὸ ἀμέτοχον πάσης ἀγαθότητος ἀνάρμοστον καὶ ἀνοίκειον ἐστὶ τῷ θείῳ κάλλει· καὶ ὅτι τὸ ἀμέτοχον πάσης ἀγαθότητος οὐδὲ ὅλως ἔστιν· οὐδὲ ἔστιν ἄρα τὸ μὴ ὂν· οὐδὲ ἔστιν ἀνάρμοστον· οὐδὲ ἀνοίκειον· οὐδὲ ἀπρεπὲς τῷ θείῳ κάλλει· ἐπεὶ καὶ ἀνάρμοστον καὶ ἀνοίκειον καὶ ἀπρεπὲς ἔστιν ὅτι μὴ ὄν· ὅτι δὲ ὑπερουσίως ἐστὶ τὰ θεῖα καὶ ἀγαθὰ καὶ καλὰ καὶ ἀρχικὰ καὶ ἀγαθουργὰ τῶν ὄντων· καὶ ὅτι ἐστὶν ἡ ἀγαθότης καὶ τὸ κάλλος καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀγαθουργία καὶ ἡ ὑπερουσιότης καὶ ἡ ὑπερκαλότης καὶ ἡ ὑπερβασιλικὴ καὶ ὑπεραγαθουργὸς ἀρχὴ τῶν ὄντων· καὶ ὅτι ἐστὶν

μαθήσεως περὶ τῶν τοιούτων· ὡς ταῦτα μὲν
ψευδῆ ἐστιν ἀποδεῖξαι· καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ
πλείους τῶν στοιχείων εἰσὶ φανερόν·

ὁ Εἰ δὲ μὴ ἔστιν ἀναίρεσις οὐδὲ θέσις ἀπλῆ·
ὑπάρξει πολλὰ ἀδύνατα· οὐ γὰρ ἔσται
ἀπόδειξις· ἀνάγκη γὰρ ἀρχήν τινα εἶναι
ἣν μὴ ἔστιν ἀποδεῖξαι· καὶ εἰ ἔστιν ἀπόδειξις
ἀλλὰ μὴ ἔστιν ἀναίρεσις οὐδὲν ἧττον
ἔσται τὸ ἀδύνατον· ἀναιρεθέντος γὰρ
τοῦ ἀποδεικτοῦ οὐκ ἔσται ἀπόδειξις·
ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ ἔστιν ἀναίρεσις ἀλλὰ μὴ
θέσις ἀπλῆ· ἀπορήσομεν τίνα δεῖ
ἀναιρεῖν· ἐὰν γὰρ ἀναιρεθῇ τὸ ἀποδεικτὸν
ἔσται ἀπόδειξις· ἀλλ' οὐκ ἀναιρεθήσεται
ἐὰν μὴ ἔστιν ἀπόδειξις· ἔτι ἐὰν ἀναιρεθῇ
τὸ ἀποδεικτὸν ἔσται ἀπόδειξις· ἐὰν δὲ
ἕως ἂν ἀναιρεθῇ· καὶ ἀρχὴν ἔσται ἡ ἀναίρεσις
ἀποφάσεως τινός· οὐκ ἀναιρεθήσεται·

ἀρχὴν ε' Ψευδῆ μὲν οὖν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα καὶ φανερὸν
ἐστὶ καὶ ὅλως καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν·
π ὡς σαφῆς τις λόγος ὁμολογεῖται·

ὁ ς σὺ ὑποδείκνυε ἐκ τούτου· οὐσίαν μὲν εἶναι σοὶ
τὴν τοιάδε φύσιν· ὁμωνύμως τοῖς ἄλλοις· ἀφωνεῖν·
σὺ δὲ μᾶλλον ἢ τοῦτο ὁμωνύμως ἀποφαίνεσθαι·

οἷον τὸ φωτίζειν· καὶ καίειν :·

ὁ μὲν υμόνεστιν ὄνομα αἱ δυνάμεις· λέγεται γὰρ οὕτως καὶ τὸ ἰδικόν τῆμα· τοῦτέστι τὸ δεύτερον τῆς μέσης τριαδικῆς διάκοσμήσεως καὶ κοινῶς πάντα τὰ τῆμα τὰ ὡς δύναμιν ἔχον τὰ τινά :·

κατὰ κοινοῦ τὸ ἡμᾶς οἰκτέον· σημαίωσι πῶς ἀνωτέρω μὲν φησιν ὅτι αἱ στρία διαιροῦνται αἱ ἀγγικαὶ τὰ ζεῖς· εἰς οὐσίαν καὶ δύναμιν· καὶ εὐέργειαν· ἐν τοῦτοθαλέγει τὸν λογισμόν· δ' ὃν δύναμις πᾶσαι καλοῦνται :·

δοκεῖ πῶς ἐν τοῦτοθαλέγειν· ὅτι κατὰ ἐξίαν αἱ ἀγγικαὶ διάκοσμήσεις δημιουργικῶς ἐτὰ χρηστὰν οὐ τὰ φῶς ὁ τοῦτο παρίστησιν· ἀνωγὰρ ἐν τῷ πρὸ τοῦτοῦ καὶ φανερῶς τὴν αἰτῶν ἔφεσιν καὶ τὴν νόησιν λέγει· αἰτίας αἰτῶν ἄναι· τῆς ὑπερτέρας αἰτῶν τὰ ζέως· ἀμέλει ὅτι καθαίρεσθαι καὶ φωτίζεσθαι καὶ τελειοῦσθαι ἐπεν αἰτάς· ἔστιν οὖν ἐπιχαρήσαντα εἰ πᾶν εὐσεβῶς· ὅτι ὅθεν προσεῖς αἰτῶν τὴν τῆς ἐφέσεως κίνησιν καὶ τὰς αἰτῶν τὰ ζεῖς ἀξίας αἰτῶν παρήγειν· ἐξῶν ἀγκὰν εἰποιτὸς αἰτὰς δύνασθαι εὐπεσᾶν· διὰ τὸ ἐξιντινὰ κτήσασθαι πρὸς τὸ ἀλθόν· διὰ τῆς ἀγανθελήσεως :·

τοὺς ἀγγέλους, τοῦτο ἐστὶν τοὺς τελευταίους διακόσμους
ἐν δέχεται ἴσως καὶ ἐπὶ τὸ χάρον τραπῆναι εἰ περὶ
αὐτοὺς περικοσμίους· ἐξ ὧν οἶμαι· καὶ τὸν διάβολον
ποτὲ εἶναι πρὸ τοῦ μὴ ἐκπεσᾶν καὶ εἴ τις τούτων
τελειότερον οἶδεν, αἰτεῖ μαθᾶν:
Ἐπὶ πᾶς κατὰ τὰ ξῖν αἱ ἀγγελικὰ διακοσμήσας
δημιουργικῶς παρήγαγεν:

Τέλος τῶν χολίων τοῦ
τὰ κεῖ:

Cap. 12.

Ζητεῖται. Ἐπὶ ὅτι ἀκαὶ τῆς τῶν ἄνω τέρων δυνάμεων ὁλότητος.
ἀποδοῦ οὖν οἱ ἔχαθοι· ἀλλοῦν μερικοῖς μετέχου-
σι σοφίας τε καὶ γνώσεως καὶ αὐτοί:
Τίς ἡ ὁλικὴ σοφία καὶ μέθεξις· καὶ τίς ἡ μερικὴ.
τὸ κατὰ δὲ ἀμῖν οἰκείαν τὴν προαιρετικὴν
δὲ ἀμῖν οἰητέον εὐταῦθα:

Ἐπὶ ὅτι τὸ ὥρισται ἐν δηλοῖ ἡ μαρμένη ἡ τοῦ ἀ
τὸ ἀπαράβατον ἀνάγκην ὡς ἀώθασι πολλοὶ λέ-
γειν· ἀλλὰ τὸ δὲ ὥρισται ἀντὶ τοῦ τέταμται· κατὰ
ὥρις μὲν ἡ τοῦ ἀναλογίαν δυνάμεως
τοῦ νοῦ τυχόν, ὑπὲρ ἡ νοῆσαι οὐχεί:

Πῶς καὶ θεοὶ λέγονται οἵ τε ἄγγελοι καὶ νῷ ὀνόματι
οἱ φιλόθεοι ἀνοῖ κατὰ τὸ ἐν ἡ ἀπαθεοὶ ὡς τέ:

Πῶς καὶ ποῖα καλλιπλόκανα ὀνόματα μεταναπέμπω-
λον:-

cap. 13. Περὶ ὀλιγοστοιχείου ἀγγελικῆς πλοκῆς.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνελλιφεῖς εἰσὶν ὁμοπλόκοις λογίοις
ἄφραστα πρόβολα καὶ ἀλλήλοις ὑπόλοιπα ὑπο-
μένουσαι ἀλλὰ τῇ μετὰ τὸ ἀναλλίωτον μο-
νῇ. οἱ οὐκ ἐλλιπῶς ἐξισταμένοις. καὶ
μὴ ὅσοις ἐλλιπῶς ἀναλλοίως. ἐξελλιπὴς βε-
βαιοῖ διαφόρως ἐπαλλόμενα:-

Διὸ καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀναφαίνεται πλοκὴ τοσού-
τοις ἀμιγὴς καὶ ἁπλῆς. ὅμως ἀφράστως πε-
ρὶς ἀλλοιβεσμάνων ἐρμηνεύεται:-

Ἐλλεοσὶ δὲ οὐσιῶδες ὁμοπλοκὲς ὀλιγοστοίχου οὐσιώδους
καὶ ἀπλῶς τοῖς οὐσιοῦσιν ὀλιγοστοίχου εἶναι
λόγοι. οἱ οὐκ ἀμόρφως ἐξελλιπὲς οὐσιῶδες ἄλλο
τοιοῦτον καὶ ἁπλοῦν ὀλιγοστοίχου ἀλλοιβὲς ἐξ
ἁπλῶς τοῖς οὐσιοῦσιν ὀλιγοστοίχου ἀλλοιβὲς
ἀλλοιβεσμάνων ἐρμηνεύεται:-

Ἐλλεοσὶ δὲ οὐσιῶδες ὁμοπλοκὲς ὀλιγοστοίχου οὐσιώδους
καὶ ἁπλῶς τοῖς οὐσιοῦσιν ὀλιγοστοίχου εἶναι
λόγοι. οἱ οὐκ ἀμόρφως ἐξελλιπὲς οὐσιῶδες ἄλλο
τοιοῦτον καὶ ἁπλοῦν ὀλιγοστοίχου ἀλλοιβὲς ἐξ
ἁπλῶς τοῖς οὐσιοῦσιν ὀλιγοστοίχου ἀλλοιβὲς
ἀλλοιβεσμάνων ἐρμηνεύεται:-

Διὸ καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀναφαίνεται πλοκὴ τοσού-
τοις ἀμιγὴς καὶ ἁπλῆς. ὅμως ἀφράστως πε-
ρὶς

εἰς φαντασίαν γὰρ τῶν δοκούντων ὁρᾶσθαι.
αἰνίγματα γὰρ καὶ σύμβολα· οὐ μήν γε μὲν ἀ-
πράγματα καὶ οὐδίας ἑώρων :-

ὁρᾶς ὅτι οἱ μὲν οὖν τὲς ἄγγοι τὰς ἀποκαλύψας
τοὺς προφήτας οὕτως ἐποίουν· ἀνάγουτες ἀν-
τοὺς πρωτοτύπως μὲν ἐπὶ θ̄ο· ἐν πάντων
κυρίως αἴτιον· δὲ τέρως δὲ· ἐπὶ τοὺς κατὰ θ̄ν
πρώτους νόας θέσει καὶ θεοῦ ἀσῶς ἄρχοντας,
τῆς ἐπὶ θ̄ν ἱερ ἀρχίας· τοῦτα ἐφεξῆς δίδασκα :-

ἢ μετά

Σημάω τοῦ ὅτι ἐπὶ πάντας ἢ τοῦ θ̄ῦ πρόνοια στή-
κα κρυφίως· καὶ ὅτι καὶ ὁ κατώτερος ἄγγος
ὁμωνύμως ὁ σεραφὶ μόνο μαζεται :-

Ἀναλόγως· ἤγουν κατὰ τὸ μέτρον τῆς τῶν δεχο-
μένων δυναμέως, καὶ τὰς ἐλλαμψὰς ἐντάνει :-

Πῶς αἴθεται ἐλλαμψὰς εἰς ἐνίους μὲν φανότε-
ρα· ἐς ἐνίους δὲ μυδρότερα δῖα δ' ὄντα·
ἐν παραδάγματος τοῦ φηνίζει :-

Τὸ ὑπόδαγμα τοῦτο καὶ ἀν ωτέρω παρετέθη·
πρώτην δὲ ὑλίκου φησὶν τὴν ὕελον δὲ τὰς ὁμοῖ·
ὡς περ καὶ παχυτέραν οἷον οἴκουν καὶ πτήλα-
α· δὲ τὰ παραπλήσια :-

οἴκους

ἄλλως τε πάντων ὕλην ὑπερβαλλόντως καὶ ὑλικὸν ὄντα καθαρόν.

ἵνα σαφέστερον ᾖ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀϊδίων ἀναγάγωμεν. ἔστι γάρ τις ἐν τοῖς οὖσι καὶ ἀϊδιότητος μετουσία. καὶ ὁ μὲν ἀεὶ ὢν καὶ ἀεὶ ταὐτὸν ἔχων καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχων ἀϊδιότητος μετέχει. καὶ ἔστιν ἐν τοῖς οὖσι θεοειδέστατος καὶ θεοπρεπέστατος ἀϊδιότης. ὁ δὲ αὖ πρὸς τὸ ἄπειρον ἐκτεινόμενος καὶ ἀεὶ γιγνόμενος καὶ ἀεὶ ἀπογιγνόμενος καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχων καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλος γιγνόμενος καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλοις ὁμοιούμενος καὶ ἀνομοιούμενος καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἐπιβάλλων καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἐπιβαλλόμενος καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἐπιπροσθῶν καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἐπιπροσθού

ἄλλῳ· σὺ δὲ οὐδὲν ἄρα εἶ· ἀλλὰ δὲ καὶ οὐκ ἔστιν
μοι· καὶ οὕτως οὐ δεῖ λέγειν πρὸς σὲ καὶ
εἰς ἄλλους δεῖ δὲ ἐν ἄλλοις θεωρεῖν μᾶλλον ἄρα εἶ
δὲ ἐξ οὗ ὅμως οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο ἢ ἐν ἄλλῳ δὲ φυλ-
λεῖ· ὡς δὲ ζῷ σὺ ἐμοὶ ἔστιν οὐ δὲ εἷς ἢ εἷς
δὲ ἀναλύσας μᾶλλον ὁρᾷς· δὲ οὐ μᾶλλον
σύστοιχον ἔστιν ὅπερ ἐγὼ εἶναι· ἀξιοῦ-
μεν καὶ οὐ δεῖ ἐστὶ καὶ· καὶ δὲ ἀνθρώπου ζῴου·
ἀλλ' οὐ σὺ δὲ· καὶ δὲ ἐν δὲ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος
οὐσία· οὐκ ἐν ἀναλύσει δεῖ ἀλλὰ
δὲ πολλοῦ φύλλου· καὶ ἐν δὲ ἀνθρώπῳ
μᾶλλον καὶ ὑπάρχουσα ἐν φύλλῳ· καὶ οἱ πᾶς ἐστὶν οὕ-
τως ἐνόησεν· καὶ ἄλλος ἐστὶν καὶ δὲ ἄλλο θεωρεῖ-
λον δὲ ἔχεται ἀναλυθέντων ὡς μᾶλλον φύ
εὑρέσεως δὲ ἐστὶν μᾶλλον·

Σημείωσαι ὅτι μᾶλλον δὲ ἐστὶ πρὸς ἄρειν οἱ ἀντι-
νόες· διὸ ὃ πρόλογον ἔχομεν τὸν δὲ ἄλλον·

Σημείωσαι ὅτι καὶ δὲ ὅλα ἐμπόδιοι οἱ ἀντι-
νόες·

Σημείωσαι ὅτι φωνὴ ἐστὶν αὐτὸς· καὶ δὲ φύ ἄρειν
καὶ δὲ ἄρειν·

Καλῶς ἐρμηνεύει ἡμᾶς θεοὺς ἀναι ὑπὲρ οὐρανίων
δὲ ἀνάγκη μὴ ἔχειν τὴν πρὸς δὲ νόησιν ἔχειν· θε-
νὶ ἀνάφορον ἐστὶν ἀλλὰ δὲ ἔχειν πλειόνων
ἀπὸ φανερᾶς δὲ ἔστιν φίλων θεοὺς ἀρχὴν·

Οὐκοῦν ἡ πρώτη τῶν ἀρχῶν. Εἰ ἄρα ὑπὸ ἑνὸς κινεῖται ἅπαντα ὅπως ἂν ἔχῃ τὰ τῶν ἀρχῶν πρᾶγμα μιᾶς οὔσης ἀρχῆς;

Ἢ οὐκ ἀξιοῖ μηδὲν ὑπεναντίον εἶναι;

Παῦλος εἰ καὶ δοῦλος φησὶν ὅτι οὐχὶ σαρκικὰ μάχαιραν οὐδὲ φθορὰς ἀλλ' ἢ ἐμοὶ ἅπαντα πάλιν ἐξ ἐναντίας ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ τὴν ὀξὺν ὡς σφοδρὸν ἔθος. Ἢ πρόκειται ἀναφανῆναι τὴν ἀρχὴν καὶ σὺ φησὶν. ἐλεεῖσθαι δ' ὀφείλεται ἄλλο δουλεύειν ἐξῆς;

Ἐ. Τί δὲ ἐξαπίνης ἐμὸν ἐστὶ τὸ σὸν αἷμα;

Ἐχ. γὰρ δὲ μέγα ὅτι ἀνὰ πάντας;

Ὅ. ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνο ὃ βίᾳ ἐστὶ δυνατὸν ἐμὸν μέν. ὅτι ἐν σοὶ δὲ τῶν πάλαι αὐτοπαθῶν μοι μὴ ὅτι οὐδενῶν ὄντων ἀμφεσεῖς ἀλλ'. οὐ τὰ ἐπὶ τοῦ πόλου τοῦ βιβλίου ἀνοικτὸν ἀνοικτὸν. τοῦτο δ' μὲν ἐν πόλει ὅπου μὴ τὸ πόνου ἀμφιλίου. πρὸ οὗ μὴ πρὸ ὑπερόπτου. Εἰ παρὰ ἂν ὁ ἐν τοῦτο ἀπόστολος παῦλος ὅτι ἐὰν νοῦς εἰ ἀν θεὸς πρὸ πάντας πρὸ μέσος εἰ ἐκλεκτὸν βίας ἐχθρὸν ἐξ. εἰ ὡς ὅτι ἐξαπίνης εἰ ἐστὶ ἐχθρὸν ἐκ ἀμῶν. ἵνα δὲ ἐς μὴ ἀνάκλητον ἐκ τὸ πρὸ ὃν δὲ. ἐν ἐκ μέσος ἐκ

De Coelesti Hierar. cap. 13.

πόδας. τοῖς δὲ λοιπεῖς τὸ θεῖον παραπέτη-
τοι. ὅπερ ἦν ἐν αὐτὸς τὴν ὑπερτάτην ἀνάτασιν.
σημαίωσι δὲ τὶ τὸ πολύπουν καὶ πολυπρόσωπας
τῶν σεραφίμ. καὶ δι' ἀτίσκεν πούται ἔνια.
ἑρμηνεία σεραφίμ. τὶ δηλοῖ τὰ πτερά.
σημαίωσι δὲ καὶ πῶς ἀνάγει τὰς ἐξ πτέρυγας τῶν
αἰώνων σεραφίμ.

Τῶν ὑψηλοτέρων διὰ τοῦ καλύπτειν τὰ πρόσω-
πα. τῶν δὲ βαθυτέρων διὰ τὸ καλύπτειν τοὺς
πόδας. διὰ δὲ τῶν μέσων τὴν σύμμετρίαν.

Τὸ αἰώνος αἰώνος. σημαίωσι ὅτι καὶ ὁ ἄγγελος κατὰ
ἀναλογίαν τῆς ἰδίας δυνάμεως δέχεται τὴν
θέαν ἔλλαμψιν καὶ αὐτὸ μεταδίδωσι τοῖς προ-
φήτοις ὅσον χωροῦσιν οὐχ ὅσα γινώσκει αὐτός.

ἐδίδασκεν οὖν αὐτόν

Τί ἐστι καθαρεῖς καὶ πῶς εἰς τὰ νοητὰ γίνεται παρὰ
τοῦ θεοῦ. αὐτὴ δὲ ἡ καθαρεῖς δηλοῖ ἢ ἡμετουσία.

Ἐξηρημένοις αἰτίοις. ἀγάρ οἷα ἐστὶν ἐπὶ τῶν
ἀνῶν ἡ καθαρεῖς τοι αἰτὴ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀσωμα-
των.

ἡ καθαρεῖς δηλονότι.

Περὶ αὐτὴν τὴν θεαρχίαν δηλονότι τοῦ τέστι περὶ
τὸν θεόν.

ζωπῦρα δὲ ὅτι διαφέρει φησὶν οὐμαλείως ἀλλ᾽ ὅτι ὁ μὲν πῦρ ἐστιν ἀόρατον καὶ ἀναίσθητον· πολὺ μὲν γὰρ ἔχει τὸ θερμὸν ἡ λύχνος ἀνωφελὲς ὄν· φαμέν οὖν ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦτο ἀπολαβεῖν τὸ λειτουργοῦν· μάχεσθαι δὲ σκότει· πλὴν ὑπὸ τοῦ σκότους τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἀναιρεθῆναι· ἐπεὶ τὸ καίειν τὸ αὐτὸ πολλὰ πάσχει καὶ πνεῦμα· τὸ δὲ λύχνος ἐστὶν ἐλάττονος ζωῆς μεταλαμβάνον πρὸς μακρὸν οὐκ ἔστι μένειν θεωρεῖσθαι· πρὸς τοῦτο οὖν εἰσαῦθις ἀποδοτέον· τὸ δὲ πρὸς τὸν σοφὸν ζωφόρον οἰκουμενικὸν πῦρ ἐλλαμπὲς ἡλιοειδὲς ἀφανὲς ἐστὶν πρὸς θεωρίαν τὸ αὐτὸν ἀληθῶς φῶς· ὃν ὡς σημαίνει ὁ θ̄ς· ἐγὼ ποιῶ εἰρήνην καὶ κτίζω πνεῦμα· οὐχὶ ὑμῖν· ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὸν Χ̄ν ἐνδύσασθαι καὶ ἀναλαβεῖν ἀπολυτρῶσαι τοῦτον·

ὅτι δὲ καὶ πυρετοὶ σίδηρος ζωῆς σημαίνει ὡς· Ἐπὶ πᾶσι φύλαξον καρδίαν σου ἐκ γὰρ τούτου ἔξοδοι ζωῆς ἐκ γὰρ τούτου ἐστίν·

ὅτι δὲ ἡ ἕξις ὑπὸ τελείωσιν ἔρχεται· καὶ ὅτι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φωτίζει· ἐξ ἄλλου καὶ ἐστίν· ὅτι δὲ ἄλλα τινὰ ἐνεργεῖ καὶ ἄλλο ἐστὶν καὶ ἕξις καὶ ζωῆς καὶ ἀναπαύσεως καὶ φωτὸς ζόφου καὶ ἐναντιώσεως λέγεται ποιεῖ·

ὁ Ἰησοῦς ὁ καὶ Παῦλος ὁ καὶ Παυλοπαυλομιχ-
αὴλ ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας ὁ ἀπὸ Πανα-
γίας τῆς Ἐλεούσης τῆς Ἀμπελοκήπων ὁ ἀπὸ
Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Πρωτο-
κλήτου τοῦ Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Ἀμπελοκήπων.
ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀμπελοκήπων.
ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἐφεσίου τοῦ
Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ
Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ
Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου τοῦ Ἀμπε-
λοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ
Ἀθηναίου τοῦ Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου
Ἀθανασίου τοῦ Ἀθανασιάδου τοῦ Ἀμπε-
λοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ
Ἀθανασοπούλου τοῦ Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ
Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθανασιάδου τοῦ
Ἀμπελοκήπων. ὁ ἀπὸ Ἁγίου Ἀθανασίου
τοῦ Ἀθανασοπούλου τοῦ Ἀμπελοκήπων.

Ὁ Ἰησοῦς ὁ καὶ Παῦλος ὁ μέγας Διδά-
σκαλος.

Ὁ Ἰησοῦς ὁ καὶ Παῦλος ὁ μέγας Διδά-
σκαλος.

Ἡ Διδασκαλία. Ὡς ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος
ἦν καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν

De Coelesti Hierar. cap. 14. 214.
Et. 15.

ὁ οἷόν τε καὶ ἐμοὶ ὡσαύτως ἀνακαλύψαι. ἐρα-
στηνὴ περὶ ἀγγέλων θεωρίαν. τὸ μιμῆσαι
δὲ ἀντὶ τοῦ προτιμῆσαι.

ὅτι τὰς τοῦ θεοῦ δόσεις προξενοῦσιν ἡμῖν ἄγγελοι.
ἀνὸ πρὸ ὅτι θεοῦ δίδοντος ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματος ἡμῶν. ἄγγελοι προτεροῦσι. δίλον
ὡς ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

+ τέλος τῶν σχολίων τοῦ
κεφαλαίου.

Cap. 14m.

+

τ αὐτὰ ἐν τῷ δαντὴ λέγεται.

ἀ δὲν ἡ σύμμετρίαν ἐκάλεσε. τὸν τῶν ἀνῶν
ἀριθμὸν πρὸς τὸν τῶν ἀγγέλων. ἄρηται γὰρ καὶ
ἑτέρῳ τινί. δι' δύμῳ δηλονότι τῷ τῦφ λῷ. τὰ
μὲν εἰθ' πρόβατα εἶναι τοὺς ἀγγέλους. τὸ δὲ ἐν τὸ
ἀπολωλὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνοῦς.

ζῆ ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγγέλους φησί. γνωστικῶς
ἀμαθηματικῶς ἀδύνατοὺς ὁρίσμοις. οἱ ὁ
τὸ πόσας τῶν ὀνιτῶν οὐ οἴων.

φέρε δὴ λοιπόν :— ὡς ὀθόνη ὡ ἄνθραξ. Cap. 15m

ἀνακαθάρσας φησὶ τὰς ἐξηγητικὰς ἑρμηνεῖ-
ας. ἀπὸ καθαίρονται τῶν ἐν τοῖς λεγομένοις
δικαίνων ἀτόπων τὰ σύμβολα.

ε' αὐταρχία ἐστὶ τὸ ἀνώλεθρον καὶ ἀμετάβλητον ἱεραρχικοῖς ἰδιώμασι. καὶ ἀμεταβλησίας ἕνεκα καὶ ἀτρεψίας. ἐπ' ἄκρον ὑπερέχει πάντων. ἐν ἑαυτῷ τὰ ἐν αὐτοῖς ἱεραρχικὰ ἔχον. οὐ λαμβάνει δὲ τοῦτο ἐξ ἄλλης τινὸς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μεταβολῆς. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ χρόνου ὑπαλλαγῆς. ἀλλ' οὕτως ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον τάξις. ἀφ' ἑαυτοῦ μεταβολῆς. ἀφ' ἑαυτοῦ χρόνου. ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ πάντων πρὸ ἀλλήλων. οὕτω σεμνὰς τὰς ἐξῆς νοήσεις.

ζ' ἀγαθοῦ φησὶν εἶναι τὰς οὐσιώδεις τῶν ἱερῶν φύσεις ἐνεργείας. ἀπὸ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἰδιότητος ὁρμωμένας. ὡς ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ εἶναι καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ οὐσιώδεις καὶ γνωστικὰς. ἐπὶ τῶν ὁμοίως. ἀλλαχοῦ μὲν ὑπαρκτικὰς ἀπὸ τοῦ ὄντος. ἀλλαχοῦ δὲ ὑφ' ἑνὸς.

ι' ναοὺς ἀνώλεθρον καὶ ὑπερκόσμιον.

ια' πολύθυτον πολλοῦ. ἐν ἀπορρήτοις ἱερουργίαις ὑπὸ τῶν ἱερῶν παραλαμβάνεται. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου πάντων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πάντων ἀφθόνως ἐκπεφασμένου. καὶ ὅλου ὅλως ἀμερίστως μεριζομένου. καὶ ἑνοειδῶς πάντα πληροῦντος. καὶ ἑνοειδῶς ἀπὸ πάντων ἀφαιρουμένου. καὶ ἑνοειδῶς πάντα ἐν ἑαυτῷ περιέχοντος. καὶ ἑνοειδῶς πάντα ἐν ἑαυτῷ συνέχοντος. καὶ ἑνοειδῶς πάντα ἐν ἑαυτῷ ἑνοποιοῦ

ἐν περὶ τοῦ δωρ προφανῆ τὴν πρὸς τὴν γῆν
ποιᾶται μίξιν. οὕτω καὶ τὸ πῦρ· κατὰ φλέγον-
τὸ πᾶν καὶ ἀναλίσκον· ἐξήρηται δὲ ἤγουν ὑπερ-
κεῖται πάντων τῶν κατὰ ἐξαίρετον :— τοι χάων
δηλαδὴ κατὰ τὸ δραστήριον· ἄνωστον δὲ αὐτὸ καὶ
κρύφιον καλᾷ· ὡς ὑπάρχον ἐν ὕλαις τοῖς
ὀφαινόμενον δὲ δίχα παρατρίψεως· καὶ
ἄνευ ὕλης δεκτικῆς τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ
δεκνύμενον· καὶ κατὰ τοῦτο ἄχετον καὶ ἀθε-
ώρητον· ὁμοίως καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ πυρὸς
ἰδιότητας θεωρητέον· ἅς τινας οὗτος ὁ θεῖος
κατεὐσεβῆ ἀναγωγὴν τε καὶ ἔννοιαν· ἔλα-
βεν ἐπιθυ τὲ καὶ τῶν ἀγγικῶν φύσεων :

Σημείωσαι δὲ διατί κατὰ ὁ θεὸς ὡς πῦρ ἐθεωρήθη· πο-
λλὰ κῆς· καὶ κατατὶ ἡ ὁμοίωσις τοῦ πυρὸς
πρὸς τὸν θεόν :

φωτιστικὸν ταῖς

Ἐκ ἔκφρασιν αἰσθητοῦ πυρός· ἤτοι ἔπαιμον·
Δηκρίνει γὰρ καὶ τὰς ὕλας· οἷον μόλυβδον
αὐτὸ ἀργύρου· καὶ τὰς κολλήσας διαλύει·
ἀναλλοίωτον δὲ· καθὸ δυνατόν μένον τὸς τοῦ
ὑποκειμένου· τουτέστιν αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ
πυρός· μεταβάλλειν αὐτὸ ἐν τοῖς πάθεσιν·
οἷον γενέσθαι αὐτοστοιγγύλον ἢ γωνοειδές· ὅ-
περ ἐν τοῖς γήινοις ἐστὶν εὑρεῖν· ἢ παθεῖν τὰ τοῦ
ἀέρος· οἷον φθαρῆναι διὰ τῶν ἀναθυμιάσε-
ων· ἢ παχυνθῆναι· ἢ καὶ ὡς τοῦ δωρ μεταβολὰς
δέξασθαι :

ἀ λέ πολε γαῤῥάπτ βιναλλαχμερᾶ ...

ὁ λέ αὐτος δηὰ ἔλεύ ουδ πῦρ. πάδει δηέλαγ λινος
ὕπομα μδίου. εἰς δὲ ἐξαφθῆναι. ἀλλ᾽ οὐ δυ λαῖ.
ἀλλ᾽ ἐπ πῦρ οὐ μή μγυδαι ἐλεέφ ας ἰχώ. οὔλα μέ —
να δαι ὡς δ᾽ ὕ σωρ ἰῷ. ἀλλὰ καὶ ἐν ὑγροῖς μγνοού —
σθαι αὐλὰ σύνοικα καλά πδοῦν:

ἡ
αἰαπλους

ζ λέν ἀλλ᾽ ἐ ἀν δυ ναῖ αἰ δ᾽ δ ἴδν ἀλόμυ ξύ ων.
τοῖς δ᾽ ἐ αἰ πλοῦ ἴδν λο μὲς πδν π᾽ μδν λόμ.
δέ μύ γῆς ἄλμ. δ᾽ παῦ αἰ αἰ ὑ ἀ. ἀλλ᾽ ἐ
ξωῖς αν δι αὐ ὁ λδοῦλ. εἰ ὑ πῦ ἐ ρᾳ ὑ. δαῖ αἰ —
λέω ν. οὐ μῆ ἀ αὐ λοῦ ξωῖ ξλόμ. ἀλλ᾽ ἀλ
δ᾽ δυ ο ες ου. ὅ θεν ξ᾽ μδ᾽ ὁ αὐ λου ἄ λῖ ἐ ς μλύ
φῃ νο ες ἀ ὄυ δς. ἐ π᾽ ὶ ὸ ἴδν φλῆ ων. οὐ ὑ δ᾽
ε ᾳχύ δαλυ σῖ ἴδν αἰ αἰ σου. ἀλλ᾽ ὑ σα
σᾳχὺ δὲ πα ὸ ῦ μας:

ε λαχ ἰ σου ὑ δ᾽ ν αὖ ου πολ ἀῖ αἰ σῖν φῃ σῖν, ὁ —
χῶς ἴδν ἄλλων ξώ ου ε πλέ ονας αὐ αἰ σῃ σε
ἐ χόν των. ἀλλ᾽ ὁ ρᾳ σῖ πα ὸ λέ ᾳ σπου ὁ ξυ λέ ᾳ σε.
αὖ νῖ χμα ὁ δ᾽ ὺ δ᾽ λαμ βά ν ε δ᾽ δ᾽ ὲ δ᾽ ὺς αἰ ξλῆ ου μή
πα χεῖ α δαι μλὺ δῖ ς πα ὸ ῦ μας αὐ αἰ σλη ε ῖ οις.
ὕ πα ε χῃ ὁ πα δα σο λύ ξῃ πει ὁ υ λῖ ὑ ῖ σνο ε —
ρᾶς δι α μπω ς. ὕ σ᾽ πε ρ᾽ ἡ αὖ ὁς λῆ ὑ δ᾽ ν ου ὑ π᾽ ῆ ρ.
χῖ πα ὸ ῦ δ᾽ ν ο ῦ ν᾽ ὸ ῦ ς μα ν᾽ ὸ ῦ ς ἀλλ᾽ ὁ μο φύ ου ας πα λᾶ:

τ ἰοῖ ὁ φθαλ μὸ ἰ ᾳ σῦ ν᾽ ου ᾳ λῶ ν᾽ ου λο ὺ σῖ. πα ὸ λῖ λᾶ ὸ ς —

φεαυτὸ λυτέζειν αὐξέιας· πὸλὶ βάθο· πὸλὶ γαυοῖς· πὸλὶ ἀφὴ· Ἡὼ ἀπὶ ιπτὸ φπὸν· ἐὶ δὲ βλέφαφα· πὸ αὐὸ φέυες· πὸλὶ ἢ βα· ἐ ἰοὶὸ δύλας· ἐ ἰοὶὸ ὦπο· ἐ οἱ βεαχίονες ὁὶς ὢ λάναφηὰ· πὸλὶ βζῦθος· πὸλὶ βὸνδο πὶ οἱ τόλας· πὸλὶ βὸ ἀλοφρόνδου πλεεδυ ἐ βὲ ξῆς:

ἐυβυβις φυοὶολογῆβυβὶ πὸ μαλουσομαλὶ νυσόφιλλος· πολὺ ἀνφμήνλα βαῦλομαι βχλεῖ· ὥσπε πὸλὶ δυλοι πὸν ἀνὶνας μελδυ· ἐὶς ἰεωρὶ αν λων ἀβὶς αἰλήοις φυοὶπὸνδοιλωαλμεων:

λὰς δὲ τῶν ἀ- ὁ γελὲυνόν βυλὴυβὶς βφίας αὐυπὲ ἐλλουχῦς πολὺ βὲ ἐὶεν μὲν· ὡὴχὼ ἀπὸ βυς πὶ εν ὁ ἐπὶ τας βυβαφὴ· πὸλὶ βὲ ἐξῆς· διὸ βαίνη γὰς ἢ θῆ φμὸς ἀπὸ βυς ἓῦ διὰ βδυ νοπλῶν δύ- ναμεων· ἓῦ βὺ ὑοφους αὐυ ς πολὺ Ἡλὶ ὦπλου αὐδλοχίαν:

πας βεφὴ νοὶ δὶ ναμὶς ἰὴυχὲ νομὲ μὴ ἢ ἐὶς αὐὴ ἢ ὁ ἀφῆν δοὶ ἢ πλοὰ ἐι· βυ βάχὶ βεφνὶ- ξεὶ πὲς βὰ νοὶ θῦν αὐ ὑφῆ μεν· δλὰὲ μὲ ἢ πλυ- βὲ βλὸ ἔφαβὺ βλὶ· ὡς πφὰ βλ ἐς δαν ἢ ἢ ἢ αὲὶ- σφς· ὅλὶ δλυ μὲ ἢ πλὰ ἐυ αὐ βφ ὸ ἄμβφος· ὲ ὐ- δυ ιουὸ πὶ ἐῆ δλῶ:

πεοὶ λη πλη πφὲ ἢ μὴ ν ἢ πφὸ λά· οἱ ονυ λῶ δὲ

τὴν ζωὴν τὴν ἀμίαντον. ζῶσι γὰρ τὸν θεοφόρον βασίλειον πρέπουσι ἐξεταστικὴν ἀκρίβειαν. ἐπιβλέπουσι δὲ πάντων τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας. ὡς ἂν ἀπαραλογίστως τὴν ἀξίαν τὴν ζωὴν διανέμωσιν ἑκάστοις. ἐπιμελοῦνται δὲ καὶ τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀπὸ τῆς κακίας πεπτωκότων. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. ἀνθρώπων δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἐκπεσόντων. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. ἐπιμελοῦνται δὲ καὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. ἐπιμελοῦνται δὲ καὶ τῶν ἀψύχων. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. ἐπιμελοῦνται δὲ καὶ τῶν ἀοράτων βασιλειῶν. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. πάντα γὰρ ἐκ θεοῦ ἔχουσι τὸ εἶναι. καὶ ὑπὸ θεοῦ σώζονται. οὐ μόνον δὲ πρὸς τὰ ἀόρατα βασίλεια. ἐπιβλέπουσι παντί. ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀοράτων ἐξουσιῶν. οἷον ἀνθρώπων ἐξουσίας. ἀρχὰς πολιτικὰς. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. καὶ ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἐξουσίας. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. καὶ ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀψύχων ἐξουσίας. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. καὶ ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀοράτων ἐξουσιῶν. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. καὶ ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀοράτων βασιλειῶν. ἐπιβλέπουσι δὲ αὐτοῖς. καὶ ἐπιμελοῦνται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀοράτων ἐξουσι

τ ης ἴσως αὐτὸ ς πρὸς θύ μας οἵ ους τε ὁ θυ μὸς ἀν-
φίων · οἵ ς τε καθ ὑμᾶς σῶμ ᾽ ὁλῆ ται ·

Κῆ πολυποίκιλος ὁ φίλαυτος · τοῦτο τί ἐστιν ; ἀ-
ποσκευάζει · πῶς δεῖ τὸν πολυποίκιλον αὐτὸν ἀ-
πολῦσαι φόβου καὶ μύθους · πῶς τις τὸν πολυ-
ποίκιλον εἰς πανήγυριν ὀφθῆναι · ἄγκιστρα τε δὴ
τῶν θηρίων ὅπως ἀφαιρήσεται · ὅπως τε τὸν πο-
ποίκιλον αὐτοῖς ἥκιστα · ὅσα τε δὴ τοιαῦτα ἐν-
νοήσομεν ὅτι τὸν αὐτὸν φίλ . ἀπολοῦται
ἐὰν ἴνα σοι λῶ τὰ ἐμὰ θαυμάσιον · τί τὸ
μὴ μιᾶς δεῖ πλοκῆς εἰς πολύμιτον . οὐ γὰρ
ἐμμενοῦσι τοῖς φοβεροῖς ὀφθεῖσι . διὸ δὴ τὸν φίλ
αὐτὸν τὸν πολυποίκιλον ἀπολεῖ εἰς τὸ πολύ
μιτον ἐξ ὑπερβολῆς τοῦ πολυποικίλου ἀπα-
λλαγησόμενον . οὐ χειραγωγίας χρείαν ἔχει
μόνον . οὐ παραμυθίας τινὸς ἀλλὰ φάσεως .
ἢ πειθοῦς . ἀπολεῖ μὲν λέγω τὸν φίλαυτον τὸ
λῦσον ὑπονοήσας . ὅτι πάντα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν
τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτεταγμένα ἀπρεπῆ καὶ
ἄτοπα ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς ὑπολαμβάνει . ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ μὲν ἀεὶ ἀεὶ δὲ καὶ πανταχοῦ . ὅλα γὰρ λῦσον
τα ὑπονοήσας καὶ ἀπρεπῆ καὶ ἄτοπα πολυ-
ποίκιλος ὡς ἔστιν ἀληθῶς πλανᾶται . ὁ δὲ
ἀπλοῦς καὶ ἁπλοῦν ἔχων τὸν θυμὸν ἀπλῆ
ἀληθείᾳ , ἐφ ἑαυτοῦ πάντα ἔχει φέρον . ὡς
λόν ἀ πνεύ ματος . πῶς ἂν φρουροῦμεν

ἀναγκαίως ἐνεργούμενος. τοῦτ' ἐστὶ τὸ τοῦ παύλου
ῥῆμα· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν σοφίᾳ· ὅτι δὲ ἀληθείᾳ πρέπει ἐν
σωφροσύνῃ ἔχειν :

η ἀντὶ τοῦ πρέπει ἢ φανερὸν ποιῶν τὸ μὴ πεφυκέναι ἐν
δ· ἀληθείᾳ ἐνεργεῖν ἀνθρώπινον τὸν νοῦν ἢ τὸν νοῦν ἡμῶν·
μᾶλλον δὲ ὁ μέγας παῦλος οὕτως ἀκριβεῖ ἐξετάζει τὸν νοῦν μὲν μὴ φέρειν τὸ ἐμφανὲς τοῦ νοουμένου· ὃ
δὴ περιφανῶς πάσχει ὑπὸ φθορᾶς λαμβάνων· νοερὸν
δὲ αὖθις τὸν νοῦν, ὅπερ ἐστὶν ἀπαθὲς καὶ ἀμόλυντον πάσης
ἁμαρτίας· ἀκριβῶς ἐστὶν αὐτὸν ὑπὸ ἀναλγησίας ἀθετεῖσθαι
νοῦν· ἀπὸ τῆς φρενίτιδος, νοερὸν· καὶ ὑποκείμενον τοῦ νοουμένου τὸν νοῦν ἡμῶν :

ἄλλως· νοητῶς ἐλαττοῦται ἢ ἀφανίζεται· νοερῶς
δὲ ἐλαττοῦται καὶ φθείρεται :

ι τοιγαροῦν ἀκόλουθος ἡ ἐξουσία ἐστὶ τοῦ ἀποκαλύπτειν
καὶ ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ ἐξαμαρτάνειν παραδιδόναι καὶ
ἀποκόπτεσθαι τῶν ὑπουργούντων θεῷ ἀγγέλων :

ια καὶ τὸ ἐφαπλοῦν οὐ συγχωρεῖται ἐξαμαρτεῖν καὶ
σωθῆναι :

Τὰ δὲ τέσσαρα τρίκωλα — ιβ εἰ οὖν οὐ μᾶλλον καὶ οὐκ ἐξαμαρτεῖν καὶ ζῆσαι
αἰώνιον :

ιγ ἐξ ὧν εἰσὶν ἀσπασμοὶ καὶ

χαίρειν φησίν :

τὸ καὶ ἀνέκαθεν ἄλλοις ὀνομάζεσθαι. — Οὐδὲν καινὸν παρὰ δόξαν οἱ μακάριοι ἀποστολοι ἐποίησαν ἀλλὰ τὸ μνημονευόμενον. ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰακὼβ γέγραπται. ἐπεκλήθη γὰρ ὁ Ἰακὼβ Ἰσραήλ καὶ ἐπὶ τοῦ Σίμωνος ἐπέθηκε τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ Χριστός. ἵνα φανερὸν ᾖ ὅτι πάντα τὰ ὀνόματα ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἄλλου :

ἀνὴρ χέρνιψ, φησίν, ἐστὶν ὁ τὰς χεῖρας ἀπονιπτόμενος καὶ ἀπὸ τοῦ χέρνιβος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον μετενήνεκται. καὶ ἀμφότερα παλαιὰ μὲν ὄντα καὶ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ, ἀλλ' οὖν ὡς τὰ ἀνώνυμα. καὶ ἀμήχανόν τι παλαιὸν μεταφέρεται. τὸ δὲ ὅτι χέρνιψ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ὀνομάζεται :

τὸ δὲ αὖ ἀθανατίζειν τὸν πόλεμον. ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως μάθοις :

ἐπεὶ δὲ θανεῖν ἐστὶ τοῦτον ἀπὸ μέσου γενέσθαι καὶ ἀφανισμὸν τοῦ ἀνόμου φησί :

καὶ πάλιν οὐκ ἀμφίβολον ἀλλὰ σαφὲς φανερώτατον. ἐπειδὴ σημεῖόν ἐστι τοῦ ἀποθανεῖν τὸ ἀναστῆναι. ἐπεὶ καὶ ἀναστῆναι ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν. καὶ ἐπειδὴ ἀναστῆναι ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν. ὁ δὲ ἀποθανὼν ἀναστήσεται. ἐπεὶ καὶ ἀναστῆναι ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν. ὁ δὲ ἀποθανὼν ἀναστήσεται. ὁ δὲ ἀναστὰς ἀποθανεῖται

σῖ ἃ δι' ἀ τῶν ἐπιφερομένων. φησὶ γάρ. οὐ κοῖ δα
πόθεν ἔρχεται καὶ πῶν ὕπαγα:—

Ἀλλὰ καὶ νεφέλης — ὕπερ κοσμίως ἀποπληρουμένους. ὥσπερ γὰρ
ἐνεφέλη προσκαλεῖται τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ
καὶ ἐκχεῖ αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς κατὰ τὸ
ἀρημένον. ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλά-
σσης. καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς. οὕτως καὶ οἱ νόες, δεχόμενοι τὴν οἰκείαν γνω-
σῖν, νεφεχῶν δίκην ἐπὶ τοὺς ὑποδεεστέρους ἀ-
πλοῦσι:—

ΠΡ' καὶ φωτοφάνειαν. ἀνεκπομπεύτως φῆ. ἤγουν
σύγκεκραμμένως ἀναπόβλητα γὰρ ἐννεφέ-
λη τὸ φῶς:—

Ἑτέρως θεωρᾶ. τίνε φέλαι σημαίνουσι. παρακα-
τιώνῃ. τί φησί σημαίνει ἤλεκτρον καὶ χαλκόν.
καὶ τὰ ποιὰ χρώματα. καὶ μορφὰς θηρίων ἐπὶ
ἀγέλων:—

Ἐκδόχιον κόλπον. τὴν τοὺς νετοὺς ὑποδεχομένην
ὠνόμασε γῆν. δι' αὐτῶν τοὺς οἰκείους τίκτουσαν
καρπούς:—

Σημαίωσαι τὸ φυσικὸν τοῦ λέγοντος ἐντεῦθεν. φα-
σὶ γὰρ ὅτι τοὺς θηρεύοντας λανθάνειν βουλόμε-
νος. περίπα τῶν τῇ οὐρᾷ. ἐξαφανίζει τὰ ἑ-
αυτοῦ ἴχνη. ἵνα μὴ γνωσθῶσιν. ὅθεν καὶ πα-

ρά τοῦ θῦ εἴρηται ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου. καὶ
αἱ τρίβοι σου. ἐν ὕδασι πολλοῖς. καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνω-
σθήσονται. ὥσπερ γὰρ ὁδὸς ἐν ὕδασι οὐ σώζεται.
οὔτε ἴχνη λέοντος, οὕτως οὐ τὸ θῦ πορεῖαι:

Ἐν τεῦθεν περὶ θηριομόρφων τύπων διαλαμβα-
νεῖ:
τὰ βοῦς:

τὴν δὲ τοῦ ἀετοῦ —

τὰ ἀετός. ὀξυωπέστατον γὰρ ζῶον ὁ ἀετός.
λόγος γὰρ τοὺς ἀετοὺς τῶν τῶν μόνων τὰ γνήσια
ἐν τῶν νόθων οὕτω διακρίνειν. ὡ ἂν ἀτενίσωσιν
ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὸν ἥλιον, γνήσια εἰσίν.
εἰ δὲ μὴ ὡς νόθει ἀποβάλλονται τῆς καλιᾶς.
οὕτως οὖν καὶ ὁ μὴ δυνάμενος καθαρῶς τῷ ἡ-
λίῳ τῆς διαιοζώνης ἀτενίσαι, νόθος τῆς ἀκτοῦ
γνώσεως εὑρίσκεται:

Ἐν τῇ ἱπποιλευκοί. κυανοί. ἐρυθροί. σύμ-
μυκτοι. ἀνόμοιον δὲ ὁμοιότητα. ἄνω τελεύως
ἐσαφηνίσαμεν ἐν δὲ τέλῳ κεφαλαίῳ τοῦτον τοῦ
βιβλίου:

τὰ πυρός ποταμοί:
τὰ ἅρματα τὰ τροχοί:
τὸ τὴν πρὸς τὸ δὲν ἀμὴν ἁρμοστέον. τὰ δὲ λοιπὰ
δηλαμένου:

De Coelesti Hierar. cap. 15. et ultimum :

Ἐπὶ τέλει δὲ εἰσὶν ἱερεῖς : [illegible]
ὕμνῳ· μήπω ἀλλ᾽ προφήτῃ ἐξαιτῶ πῦρ :

Παῦλος λέγων ἐν ἐπιστολῇ πρὸς Ἑβραίους. πῶς ἀλλὸ ὑποδεῖξαι
ἀπαθῆ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. ὡς ἐπὶ τέλει
τὸ σῶμα εὐλογεῖ ὡς ἐν παθήμασι ζωῆς καὶ θανάτου :

Τοῦτο ἐρωτῶντες ὅμοια τοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων
καὶ ἐχθρῶν. ἀλλ᾽ οἱ ἀφόβως ζῆν ἐν τοῖς
σημείοις τῆς ἀληθείας· καὶ δηλοῦσι τὸν θεσ-
πέσιον· εἰ δὲ ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐν πειρασμοῖς· καὶ ἐν θλίψεσι
εἰ δὲ ἐν ἀγαθοῖς ὑποφαίνει :
ἄλλως :
ῥᾴδιον ἡμῖν ἐστὶ· τὴν εὐωλίαν καὶ αὐτάρκειαν
ἐμφῆναι ἐν οἷς ἀπαθῶς φησι βεβιῶσθαι ἀποστόλους· οὐδὲ-
μιᾶς οὖν καὶ ἐπὶ θλίψεσι τὴν βεβαίωσιν λέγει :

Ἐν ὑπάρχοντι ὡς οὐδὲν παθεῖν ἐκ θεοῦ ἔφη.
οὐδὲ γὰρ εὐσεβεῖν δύναται τις, μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ πάσχων :

Ταῦτα δὲ οὐχ οἷόν τε ἀκριβῶς ἡμῖν εἰδέναι
ἀξιώσαντος βιάσεως τελειότητος. ὅποι ἂν
ἀφῇ τὸν θεῖον πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πρὸ φίλος
οὗ δὲ φανεῖ ἐρεῖς· ὡς τελειοῦσθαι ἐλλιπεῖς
ἀξιοῦσθαι δύνασθαι ἀλλὰ τελειοῦσθαι μᾶλλον· πρὸς
ἐκεῖνον τὸ σῶμα τοῦ παθεῖν ἀναλαβεῖν· σημεῖα τῶν
τελείων ἐλλιπεῖς θεοῦ μέλος καὶ πόνος ὄνος·

ἰόντως ἱερεύς

τῇ τοῦ τῇ προνοίᾳ.

c' ἐκ τῆς μιᾶς τῆς ἁγίας ἐκείνης συνάξεως· καὶ τῆς εἰς
ἑαυτοὺς ἀληθείας· καὶ ἡνωμένως συναυόμε-
θα· ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἕνωσιν καλούμενοι καὶ
καθ' ὅσον οἷόν τε μιμούμενοι. τὴν ὑπὲρ
φύσιν ἕνωσιν. τὴν ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγον αὐτῶν σωθῆναι. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν
θεοειδῆ καὶ ἐπιφοίτιον αὐτῶν. καὶ ἐξισωθέντες
ἐφικνούμεθα καὶ ἀπολαύομεν·

d' ὃ δὴ καὶ ἀνομοιωθεῖσι φύσεσιν, οὐδὲ ἐγγὺς
ἀλλήλων γενέσθαι τὴν ἀφοσίαν· εἰ μὴ ὡς εἴ τις ἀν-
θρωπίνας ἀναθείη πρὸς ἀγγελικὰς ἀγωγάς·

e' εἰ δὲ τὰ μερικὰς καθαρὰς πεφύκασιν ἕλκειν
ἑνώσεις οἱ ὅμοιοί τε· καὶ καθ' ὑπεροχὴν
θεοειδῆ· ἀναμφιβόλως ἐπάξασθαι ἑαυτοῖς
ἀπλουστέρας καὶ ἀφεστηκυίας ὕλης καὶ
ὄντως ἰσοῦσθαι καὶ ὁμοιοῦσθαι λόγῳ· ἰσό-
τητος ἐπέχοντα φιλοθέου·

~: De Eccᵃ Hierar. Cap. β'.

c, ὅτι μὲν καθ' ἡμᾶς

c' εἰσερχομένης φησὶ τῆς συνόδου συναγομένης· πῦρ γὰρ
καθαῖρον ὅσα ἁπλοῖς καὶ ὑπερκοσμίοις ἐφαρμόζεται καὶ
ἀσωμάτοις ἀκηλίδωτα συνέχει διανοίαις ἐφαπτόμενον·

d' ἀλλὰ νοερὰ καὶ νῦν ἐπισυμβαίνει συναγωγὰ ὡς
ἀφ' ἑνὸς·

~ πλὴν ὅτι τοῦ ἑνὸς ὑπερκειμένου ὅσῳ καὶ αὖ

λαβῶς ποιήσας πᾶσι· τοῖς ἀνιέροις καταφανῆ·
γνήσιος ἀφορμὴν ποιουμένοις τὰ θεῖα καὶ μυ-
στικά :·

Ὅτι οὐδὲ τὰ ἅγια τοῖς βεβήλοις ἐκφαίνειν οὐ δὲ
τοὺς μαργαρίτας τοῖς χοίροις ῥίπτειν :·

Σημειωτέον καταὐεστοριανῶν· ὅτι οὓς καὶ ἐπὶ θυ-
λέγεται· ἅγιαστάας δὲ ἤτοι καθαρότητος εἰς ἅγι-
ωσύνην :·

Τῶν νοερῶν αὐτῶν οὐσιῶν καὶ νοητῶν κατὰ τὴν δύ-
ναμιν· οὐ γὰρ κατὰ τὴν δύναμιν ἴσοι· ἀπαροδύναμος
γὰρ ἅτε καὶ θεός :·

Συμπτύσει ἡ ἑρμηνεία τούτων ἐστὶν ἐν τῷ περιθέων
ὀνομάτων πρώτῳ κεφαλαίῳ :·

Πολλὰς ἑτερότητας οἱ μαιλέγεσθαι· τὰς πολυ-
ειδεῖς τῶν καρηνικῶν ἐπιθυμιῶν μερίμνας·
ἃς ἀπαρρεύει ὁ κς· ἔνοιδε δὲ καὶ ἀνζωηκὸς τὸ
ζητεῖν ἐν πρώτοις τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅπερ ὁ κς ἐστὶ μὲν ἐν πόν
ἐν τῇ εὐχῇ· ἵνα ὦσιν ἕν· τὸ δὲ οὕτω πεποιῶσθαι
τὴν ψυχὴν ἕξιν ἱερὰν ἀπεκάλεσεν· ἡ τοῖς καὶ
μαλιστὰ τοῖς ἱερωμένοις πρεπώδης :·

Τουτέστι τῶν περὶ γυλόγων καὶ δι' ἀγμάτων τὴν βιστι-
μονικὴν κατανόησιν. οὐ γὰρ αὐχεῖ ψιλῆς τῆς τῶν
λογίων ἀκοῆς ἢ ἐκφωνήσεως τὰ τῶν ἱερῶν μυή-
σεων. ἀλλὰ τῇ παρακολουθήσει τῆς διανοίας
καὶ τῇ ζωέσει τῶν ὑμνουμένων. οὕτω γὰρ οἱ κατὰ
θεὸν πρῶτον ἀφιερούνται αὐτῷ. καὶ εἶθ' οὕτως
τοῖς ἑτέροις τὸ τοιοῦτον προξενοῦσι τελειοῦνται
τὰ πάλιν τελειοῦσι :-

Τίς μὲν οὖν ἡ τῶν ἀγγέλων- οὐτὰς ἐνέαταξις καὶ νυλέγει. ἃς πρὸ ὠνόμασεν
ἐν τῷ περὶ τῆς θείας ἱεραρχίας :-

Τίς ἡ δύναμις πάσης ἱεραρχίας :-
τουτέστι τὸν ἐπίσκοπον :-
Περὶ πρεσβυτέρου διακόνου καὶ λοιποῦ :-

Σύγκρισις τῆς ὀκτοίας καὶ τῆς αἰαθετῆς ἱεραρχίας :
αἰαθετὰ σύμβολα εἰ οἱ τὰ ἑξῆς διλούμενα
τουτέστι τὸ βαπτίσμα ἢ τοι τὸ φώτισμα :-
ἢ ζῶν ἀξίς ἢ γοῦν τὸ τῆς κοινωνίας μυστήριον καὶ
τὰ λοιπά :-
ὁ θ̄ς διλονότι :-
ἀντὶ τοῦ θεοειδῆς :-
καθ' ἕνα. ἑτὸν αὐτὸν τρόπον :

Σημείωσις ὅτι τὸ ζῶν τρόπον ὃ αὐτῷ ἐπονήθη περὶ νοη-

λων πόλεων ἢ τῶν ἐν ἠπείρῳ οὐχὶ ῥητέον;

β. Ἐξουσιαστέον αὐτὴν πολιτευτέον;

γ. Ἱεραρχικὰ εἰσὶ φησὶ τὰ τοιαῦτα ἢ ἀστικὰ πάντα· ἀστικὰ μὲν οὖν ἐστὶ τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα τοῖς ἱερεῦσι πράγματα· ἱερατικὰ δὲ τὰ ἐπιβάλλοντα τοῖς ἱερεῦσι πράγματ

τίς ποτὲ ἡ τῆς ἱεραρχίας καὶ πρεπωδεστάτη;

ζητεῖται δὲ καὶ ἡ τῆς ἀγγελικῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκφαίνεται τῆς οἰκείας ὑπάρξεως μεμοιρικὸν ὡσεὶ φαιδρὰν τὴν ἰδιαζούσης ἀναπλοῦσθαι;

ζητεῖται δὲ καὶ ὅτι τέλος ἐστὶ αὐτοῖς λογικὴ οὐσία;

τίνα πότε καὶ πόσα ἱεραρχίας. ἐστὶ καὶ ποῖ τελεῖται ἕκαστα;

ζητεῖται δὲ τίνα τέλος ἡμῶν ἕνεκα ἐποιήσατο ἱεραρχίας εἶναι λέγειν τὰς ἁγίας καὶ τὰς ἐν αὐταῖς τάξεις καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς τελουμένας ἱερουργίας. ἐπὶ τὰς ἐξῆς παλαιὰ μεμφθεὶς. τὴν συναίωσιν ἐνεργοῦμεν. ἀπὸ τοῦ ὄντος σχέσεως ἐπινοεῖσθαι πρὸς τὴν θείαν ἀγαθαρχίαν;

λήγομεν τοῖς ἕνεκα — ζητεῖται πῶς καὶ ὁδὸς ἡ νοητὴ τῶν ἀμεθέκτων. ἐπὶ πᾶσι μᾶλλον ἐλευθερούμεθα;

ἀλλὰ τοῖς μὲν ἔξωθεν. ἐνιδρύσεις δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς πλήθους θεοειδίας πεπλεγμένοις ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω. ἐπὶ τὰ ἐσχατώτερα προϊούσης. ἀλλήλοις ἀναπεφασμένοις. ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν ἀμεθέκτων ἀγαθαρχικὸν ἀναπλοῦν. πάντα δὲ ἀνεῖναι σημαίνουσι τοῦ λόγου. ἢ μᾶλλον ὑποπῶλαι τοὺς θεοειδεῖς πλήθους ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω. ἐπὶ τὰ ἔσχατα.

μωσηνόν:

δ' πως ποτ' ανοητόν πρόσωπον ἀνθρώπου ἐστὶ
σὺ ἐκπυστεῖς ἀσθενῆς θέσιν ὑπὸ ἀσπιδοῦν. ἐ-
φημὶ γὰρ ὑπὸ ἀνοήτων ἀνθρώπων ἐκπυστῆναι. ἐστὶ δὲ
ῥόν μὲν ἐξὶ θνητῶν· ἀνοήτων δὲ οὐ μόνον. ἐσ-
φὴ δ' οἶον οὐ χαλεπὸς ἀσθενῶς θνητοῦ μόνον. ἐ-
πὶ ὡς ὅτι ἀπλῶς ἀσθενῶς ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ἀν-
θρώπου μόνου· πᾶν ἀνθρώπῳ πᾶσιν· πᾶσι δὲ ἐφι-
κνοῦνται μύθοις, ἐστὶ καὶ ἀπλοῖς ἐκπυστῆ
ναι ἀσθενῶς πάντα φρονοῦντος.

ὁμολογουμένως δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπο-
φάσεων ἀπλῶς ἁπάντων φησὶν· μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῆς πο-
λιτικῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τῆς φύσεως
ἐστὶ δὲ ἀγαθὸν ἐν τῷ ἀγαθοεργεῖν ἐν τῷ μιμεῖσθαι.
ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν ἀπλῶς οὐ τοῦτο δοκεῖ ἀπλῶς·
τοῦτο δὲ νομίζω ἅπερ ἀπλῶς ἐστὶ καὶ ἐν ἑκάστῃ πρά-
ξει ἀπλῶς ἀγαθόν· ἀπλῶς δὲ μᾶλλον ἀπλῶς ἀγα-
θεῖν ἢ ἀπλῶς ἀγαθόν· ἐν οἷς μὲν ὁλοις θεωροῦσι τὸ
ἀγαθόν:

ὁ δὲ ἐν τῷ ἀγαθῷ πρᾶξις ἐστὶν ἐνέργεια τὸ
ἀγαθὸν ἀγαθόν:

ἐνέργειαι μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ λογικοῦ· εἶναι δὲ πᾶ-
σαι ἐν τῷ λόγῳ· ἀπὸ τοῦ λογικοῦ δὲ ἀγαθὸν τὸ

βιβλίαι τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας. αὐλοτέραν
δὲ μὴ κοῖν. τὴν ἐν πνῶς γενομένην τοῖς ἀπο-
στόλοις γνῶσιν, τῶν τῆς γραφῆς νοημάτων. ἃ
καὶ σωματικὸν ἀπεκαλεσ λόγον. ὁξῆς μυ-
ήσεις. καὶ τὰ τῆς καινῆς ζώε στι δίδαγματα.
γίτο δὲ τῆς ὁμοίας ἱεραρχίας, τὴν τῷ ἡγεμονι-
κῷ ἐγγινομένην πνῶς ἐλλαμψίν ἔφη:

Ὁρατὰ διὰ μέθυ λόγου ἐν ὅτι διὰ λόγου ἀγράφου
τὰ μυστικὰ παρεδόθη. καὶ τὰ κοινοῦ δὲ λη πτέ-
ον τὰ παραδεδωκότων. ἱεροῖς δὲ ἔφη σύμβο-
λοις διὰ τὰ ἑξῆς. τεθαμμένα μυστήρια. ἃ τινα
ἐθεωρίαν ἀνθρωπίνης ἀξιοῖ:

Ἀνατκαίως ῥοῦν οἱ —

Τοῦ τοφηείν ὅτι οὐγνμνῶς αὐτοῖς τοῖς θεοῖς.
ἐν τῇ χαίνομεν πρᾶγμα εἶν. ἀλλὰ διὰ σύμβολων
τελούμεθα, οἷον τοῦ ποτηρίου τῆς εὐλογίας.
ὥς φηείν ὁ ἀπόστολος καὶ τοῦ ἄρτου ὃν κλῶμεν
εἰ τῶν λοιπῶν:

Ἀνακεκαλυμμένοι. τοῦ τὲ στιγνώρινοι. ἐν
ὧν τινῶν πρᾶγμάτων καὶ μυστηρίων εἰ εἰν ἐνδε-
κτικοί:

Ὀνμετάδωσις. ὅτι ἀσφαλῶς δεῖ λαλεῖν τὰ
μυστικά:

Τέλος τῶν σχολίων τοῦ

Cap. 2m. Περὶ τῆς πρὸς τὴν ἀφομοίωσιν τῆς ἱερατικῆς ἐνεργείας.

† Περὶ τῆς ἱερουργίας τῆς ἀναβλέψεως. ἀρχὴ θεολογίας τὸ μὴ ἀπατᾶσθαι περὶ τῆς ἑαυτοῦ κληρονομίας. τὸ γὰρ ὑπάρχειν ἐνδεέστερα. εἰ μὴ ἐκ μιᾶς γνωσικῆς ἐλλάμψεως ἐξ ὑπερβολῆς τῆς θείας ἀγαθότητος. ὅθεν μετέχουσιν αὐτοῦ. πρὸς περιφερεῖς ἐξισωτικῶς. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς ἀφομοίωσιν ἑαυτῶν ἐπιστρέφουσιν.

† Ἐπὶ τοίνυν τῆς ἀναβλέψεως τῆς τοιαύτης ἀρχῆς τῆς ἀναβλέψεως. τὴν ὑποδοχὴν τῆς ἀναφαντικῆς αὐγῆς. τὴν πολλὴν χάριν τῆς θέας τοῦ φωτός. εἰ τὴν αὐγοειδῆ τοῦ θεοφόρου βαπτίσματος. πλεκτὸν αὐτὸ ἀξιοῦν ὅτι τὸ τελεστικὸν τῆς ἐξαγιάσεως τῶν ἱερῶν τοῦ ἁγιάζεσθαι ἐστιν. καὶ ὁ τῆς ἀρχῆς ἱερὸς τοῦ φωτὸς ἐστὶ πρὸς τὸν τοῦ φωτὸς. καθαρτικὸν τοῦ βαπτίσματος αὐγοειδῆ. τοῦ δὲ βαπτίσματος ἀρχόμενα. τὴν μὲν γὰρ εἰς ἀποστασίαν τὴν δὲ εἰς ἀποκατάστασιν. οὐ γὰρ ἐξαγιασμοῦ ἐστιν. οὐδὲ φωτισμοῦ βαπτίσματος αὐτός. ὡς τῆς φωτικῆς γνώσεως. τοῦ πρώτου ὑπάρξαι εἰς τὸ εἶναι καὶ τὸ ἁγιάζεσθαι καὶ πολλῷ πλέον τοῦ θεοῦ. οἷον αὐτὸς μὲν θεὸς ἐστὶ καὶ

ἀλογλόμοι τὰ πρὸς φορὰ, οὕτως καὶ ἐν τῇ θείᾳ τοῦ βαπτίσματος ἀνάγεννήσει· δεῖ πρῶτον θῷ ὑπάρξαι· καὶ τότε ἐνεργῆσαι τὴν ἀλάπτης ἀδοῦ· καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐζωΐαν:

Τῇ διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀνάγεννήσει:

Ὁ τὰ ἀνολουθεῖ τῇ κατὰ φύσιν ὑπάρξει τὸ κατὰ τὴν ἐνεργεῖν:

Τουτέστι τοῦ βαπτίσματος:

Τοῖς ἀνάγεις ἃς ὁ ἡλίος τεύχει· δηλοῖ δὲ τὰς ἀετῖν:

Τίνα; ὁ μὲν ἱεράρχης: τὰ κατὰ εὐαγγέλια ἀληθῶς:

ἡ τὰ κατὰ τὸν ὀζίαν καὶ τὸν κορὲ καὶ τὸν νασάβ:

ἡ Σημείωσαι περὶ τῆς οἰκονομίας διὰ τῆς πίστεως δηλονότι ὡς ἐφεξῆς:

Τόν νεωστὶ πιστεύοντα καὶ θέλοντα φωτὶ σθῆναι φησί. μεμνημένον δὲ τουτέστι χρὶ στὶ ἀνὸν ἐτελέως πιστόν:

Περὶ τοῦ νεωλεγομένου ἀνασόχου τοῦ νεοφωτίστων:

Τὸν αἰτηθέντα ἀνασόξας ὅθεν ἐ ἀνάσοχος λέγεται:

Ὁ αὐτὸς δὲ ὁλικῶς ἐπὰ κολουθήσαν:

Κατὰ τὸ ἀρημένον ἐν τῷ νόμῳ. κατὰ πάντα

ἀναδέχεσθαι τὰς φωτίσεις.

Οὕτως οὖν ἔχειν ἡμᾶς ἐν ἑαυτοῖς δεῖ τοῖς ἀνοσίοις. ὡς
ἀπὸ μακρᾶς ἀποστάσεως τοῦ θεαρχικοῦ κάλλους. τὴν αὐτὴ
ἀπὸ δυσμῶν ὁδὸν ἀνάγειν. δεῖται ἀναδέχεσθαι τὰς
τῶν ἱερῶν ἐλλάμψεις εἰκότως καὶ πρέπόντως.
κάλλιστος μὲν οὖν ὡς ἀληθῶς καὶ θεάρχης. ἀνάλογον
δὲ τούτῳ καὶ ἱεροτελεστὴς. ἀνάλογον δὲ
καὶ ἱερουργὸς ἐπιστρέφεται. ὅμοιον δὲ ἀναγκαῖον
εἶναι τὸν ἱερὸν ἡμῶν νόμον τοῖς οὐρανίοις
τάξεσι. καὶ ἐκ θείων ἡμᾶς ἐλλάμψεων
ἀναδέχεσθαι τὰς ἱερὰς ἐλλάμψεις. ἐν μέτροις
ἑκάστοις ἀναλόγως ἑαυτοῖς. —

τὰ νοερὰ

Ὅτι δὲ καὶ εὐμορφίαν φησὶν ἡμῖν ὁ τῶν
ὅλων πρόνομος θεὸς ἐνδεδωκέναι. τὴν ἐν
τοῖς ἀνοσίοις ἀνομοιότητα συμβολικῶς. —

Ὅτι ὀλισθήσεις φησὶ καὶ ἀπορρύσεις ἀναλόγου τινὸς
ἀφέσεως ἐμφαντικῶς. ἀφ' ὑπερκειμένου γὰρ
ἄνω. τὸ κατωτέρω ἀπορρεῖ καὶ ἀφίσταται
τῆς ἀμείνονος ἑστίας. καὶ ἀπορρεῖ μὲν
ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. ἀφίσταται δὲ τῆς ἀγαθοειδοῦς
ἑστίας. ἀπορρεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς. ἀφίσταται
δὲ τῆς ἑνοειδοῦς ἑστίας. —

Ὅλιον τοῦ θεάνδρου φησὶ ἐξόλισθησιν ἀμήσεται.

τοῦ δὲ θεοφιλοῦς

Ὅλιεσθαι πολλαχοῦ ὑποτίθεται τὰ θεολογικὰ
λόγια. καὶ οὐ παῦται. συνεχῶς δὲ τοῖς συνεχέσι καὶ διη-
νεκῶς αὐτοῖς οὕτως ὀνομάζων. αὐτοὶ γὰρ ἑαυτοὺς
ἀναφαίνουσι τοῖς φωτίσασι.

σημαίνει βαπτιστὴν

τοὺς δὲ θεοφιλεστάτους ἱερέας καὶ πρὸς τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς τελουμένους ἐν τῇ τοῦ ἀρχιερέως χειροτονίᾳ·

Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τελετῇ ἀπαραιτήτως ἐστὶν ἐπιτελεῖν τὴν ἀναφορὰν τῶν ἱερῶν ὀνομάτων καὶ τὴν ἐπίκλησιν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς δώροις ἱερὰν εὐχαριστίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἱερουργηθεῖσι τελετὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἱερουργηθεῖσι θεουργικὴν ἀναφοράν·

καὶ πρὸς τῶν ἀποστόλων παραδεδομένην ἱερὰν ἀκολουθίαν·

Ὅτι μὲν οἱ θεῖοι νόμοι μόνοις ἐξέδοσαν τοῖς ἱεροῖς τὰ θεῖα μυστήρια· οἱ δὲ πάντες εὐλαβεῖς ἴσασι καλῶς πάντες·

Ὅτι δὲ οἱ θεῖοι νόμοι μόνοις ἐξέδοσαν τοῖς ἱεροῖς τὰ θεῖα μυστήρια· οἱ δὲ πάντες εὐλαβεῖς ἴσασι καλῶς πάντες·

περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἀναφορῶν·

Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἀναφορὰ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς δώροις ἱερᾶς εὐχαριστίας καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἱερουργηθεῖσι τελετῆς ἀναφορὰ καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἱερουργηθεῖσι θεουργικῆς ἀναφορᾶς· ὁ θεοφιλέστατος ἱεροθεύς· ἔστιν ἃ καὶ φανερῶς ἐκφαίνει τοῖς ἱεροῖς λόγοις καὶ ἀποκρύπτει τὰ πλείονα·

29.

Χρὴ τοίνυν συντυγχάνοντας τοῖς περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας λόγοις τοῦ προσχωρίζειν ἀπὸ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων ἐπὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ἐν ταῖς τελεσιουργικαῖς παραδόσεσι χειραγωγίαν. ὡς περὶ καὶ ἐν τῷ βαπτίσματι τὴν ἀφίδρυσιν τοῦ μύρου τὴν τῆς ἁγίας νοερᾶς μεταλήψεως ἀναλήψεσθαι. ἐκεῖσε γὰρ ἡνίκα τὰ τῶν χρόνων μεμόνηται φαντάσματα ἀφ' ὑλικῶν ἐπὶ ἀνυλίους ἐκφερόμενα νοήσεις καὶ τοὺς νεοφωτίστους ὁμοίως παραλαμβάνειν. τότε δὲ τὸν πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἀοράτων ἀνατάσεσθαι. φωτίσαν. ἢ ἐκμάσσεται τοῦ τοίνυν ἀπονίζεσθαι. καὶ ὅλῃ μετὰ τοῦ τὸ οἰκεῖον ἀφ' ὑλικῆς πρὸς τὴν θείαν ἀποκαθίστασθαι.—

Ὅλεθρος τοιοῦτόν ἐστιν. οἰκοδόμον τοῦ τὴν ὑπὸ ἐπέχων τοῦ πάντων θεοῦ. ὡς πρόβλημα ἐκ τῆς οἰκοδομῆς σύντασις ἀδόμων καὶ ταυτότητος. καὶ ἀνενδοιάστους δ' ἑαυτὸν ἱδρῦσθαι. ὁρίας ἕνεκα τοῦ ταῖς προνοητικαῖς προόδοις ἐκ πάντα τὰ τῆς ἀγαθότητος ἐκμαγεῖα ἐνταῦθα. καὶ πάντα οἰκοδεσποτῆς τῆς ἰδίας ἱδρύσεως ὑπὲρ ἀσφαλῶς οὗτος καὶ οἰκοδόμον τοῦ καταλιμπάνειν ὡς ὅλως τοῦ οὐ μεθιστάνειν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς ἰδίας καταστάσεως μόνων. τοῦτο ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. πρὸς οἰκοδομαφίχαντας ἐκ τὰ δίκαια. τοῦτ' ἔστιν δὲ τὸ καλὸν εἶναι πρὸς τὸν ἐκ τρέφοντα. καὶ δὲ δὲ καὶ αὐτὸν καὶ χριστὸν ἀφ' ἁγίου καὶ μετὰ λόγου οἰκοδομοῦσας. ταῦτα

δὲ πάντα ὡς λόγου τοῦ ἕνεκα, δύ τρα ἀσὶ τῆς ἀρχῆς αὐ-
τοῦ. πληρώσας οὖν τὰ δύ τρα ταῦτα. πάλιν ἐπά-
νοσιν, ἐπὶ τὸ θυσία στηρίον. παρὶ στῶν συμβο-
λικῶς ὡς ἐπὶ τοῦ θυ ὅτι καὶ τοι προ ελθὼν προνοη
τικῶς. ὀστὰ δύ τρα τῆς ταῦ προ σελθόντος ἕνε
κεν σρίας. ὅμως οὐκ ἀπέστη τοῦ τὰ οἰκεῖα πρα-
πτόν. καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι. τοῦ τέστιν ἐν τοῖς
παρ τῆς περιθ̄ν θεωρίας ὑψώμασιν. ἀλλὰ
πόθεν. αὐτὶ τοῦ ἐκ τῆς παρὰ τῶν νεοφω
τίστων ἀγίας λόγου γίας, ὀστέα. οἱονὸ πρὸς τό-
τῆς θεολογικῆς θεωρίας ὕψος. πάλιν ἐπὶ
στρέφος, πρὸς τὸ τῶ ἀγίω πνι δοκοῦν ἀγόμε-
νος καὶ μεταγόμενος. ταῦτα καὶ μεταφρα-
χέα φησὶν ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ μυστηρίου τῆς κοι-
νωνίας:—

Ἀτέλος:—

+

αὐτὴ μὲν οὖν ὡς ἐν συμβόλοις ~: τῶ γὰρ ὕδατι τὰ ἀκαθαρτα καθαίρονται:—

Ὅτι πρὸς τοὺς ἀκούοντας δὲ καὶ τὰς ἑρμενείας ποιε
σθαι καὶ ὅτι οἱ πολλοὶ ἀνήκοοι ὀσὶ τῶν τοιούτων μυ-
στηρίων. ὅπερ λέγω πληθύος:—

Ἑνοδεῖ φησί. τὴν θεοδεῖ. πληθύος δὲ τῶν πολλῶν
καὶ ἀνιέρων:—

Ὅτι περίνοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν. σύγγραμμα αὐ-

De eccl.ca Hierar. cap. 2.

τῶν πεπόνηται καὶ τί περὶ ἔχει:—

λέγομεν τοίνυν, ὡς.

Δύο κακίας λέγω τῶν νοερῶν. ἢ γὰρ τελέως ἀφίστανται τοῦ θέου φωτὸς ἐρῶσαι τῆς κακίας. ἢ τόδε θὲν αὐταῖς τῆς ἐλλαμψεως μέτρου περιφρονήσασαι. καὶ ὑπερβῆναι τοῦ τολμηρῶς ἐπιχειρήσασαι. καὶ τὸ ὑπερβαῖνον τὴν δύναμιν αὐτῶν καταλαβὸν αὐτονήσασαι. ἀποτέυξονται πάντως καὶ τοῦ δοθέντος αὐταῖς μέτρου. τοῦ θέου φωτὸς ἀναλλοιώτου μένοντος πανταχοῦ. συμόωσαι δὲ ὁτιπᾶσαν οερὰ ὄψις καὶ δύναμις. ὅτε ἀγγέλων ὅτε ἀνῶν, αὐθαίρετός ἐστι καὶ αὐτεξούσιος. καὶ πῶς ἐν κακίᾳ γίνεται:—

Ὥσπερ τὸ συνηρτῆσθαι δηλοῖ τὸ συνηρμόσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἀπηρτῆσθαι, τὸ ἐκπεπτωκέναι τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς συμφυίας. ἐσθότε δὲ καὶ τὸ ἐκκρέμμασθαι ἡ λέξις δηλοῖ. ἐνταῦθα μέντοι κατὰ τὸ πρότερον σημαινόμενον ὀλιπται:—

Εἴτε τοῦ μετρίως αὐτῇ δοθέντος:— ἐξηκόνος τοῦ αἰσθητοῦ φωτὸς ἐπὶ τὸ τῶν θέων νοήσεων σύμμετρον ἁρμόσας τὰ ὀρημένα. ἐπὶ καὶ γέγραπται. ὑψηλότερα σου μὴ ζήτει. ἃ προσετάγησοι ταῦτα δίανοοῦ. μέτρον γὰρ ἐν τούτοις τὸ σύμμετρον λέγω:—

—: Ἀνοσιῶν ζῶν μὴ ἁψαμένων ἀγίων ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν.—
πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεῖος ἱεράρχης —: Ὡς λοιπὸν φῶς ὁ πρὸς τοὺς ἀνοήτους διδάσκων

ζημιώσαι ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἀμυήτους τὰ ἱερὰ τοῦ διδασκαλείου μαθήματα. δεῖ γινώσκειν ἑαυτόν. ἵνα μὴ ὑπὲρ τὸ μέτρον φυλάξῃ. προσήκει ἀγαθῷ καὶ ἁπλῷ καὶ ἀφελεῖ εἶναι. οὔτε γὰρ τελεσιουργεῖται τοὺς ἀμυήτους τοὺς μὴ γινώσκοντας ἑαυτούς.

Ὡς ἀληθῶς ἐν ταῦτα. ἐθεώρουν ἱερὸν ἐπὶ ἱερὸν ἐλθεῖν. ἀναγέγραπται δὲ μὴ ἐξεῖναι ὄχλον πονηρὸν μηδὲ ὅλως ἀμύητον τοῦ ὁρᾶν. ἱεροφάντην δὲ ἀγαθὸν φησὶν, ἵνα ἐξ ὧν ἐστιν γινώσκωμεν.—

Ἐξεμάσσω δὲ ἐγὼ ἀνάγκην πρὸς ἐνέργειαν ἐλθεῖν.—
μὴ ὀφρύϊ καὶ μὴ ἀποβραφῇ.—
πρὸς αὐλῷ —: ἀνθ' ἑνὸς ἐμοὶ ἐδόθη.—
—: σωθῆναι πάντας.—
ἀλλ' οὐχ ἕνεκεν. οἷον μὴ δι' ἓν ἁμάρτημα ἐγκλῆσαι τὸν πρόσωπον ζῆν. μηδὲ κατὰ τὸν πάλαι τοῦτο διαμένοντα νόμον ἀποθνήσκειν.—

Τὸ ἐν ἐν πᾶσιν ἑαυτὸν ὅμοιον ποιεῖν. ἐνδέχεται ὡς ἐν αἱρέσει ἁμαρτίαν ἐγκαλεῖν ἀγαθοῦ ἀνθρώπου.—
σημαίνει δὲ ὁμοιωθῆναι τὸν τοῦ πολιτεύματος ἐμφύσαντα λόγον.—

Διῃρημένα. πάλαι συμβόλων ἦν διπλᾶ δόσις. ἓν

δὲ πρὸς τὸ ἓν ὁλϊκὴν γνώσεν σῖν ὁλα βῆκα τὰ τὸ τοῦ κῆρ
ῆ τὸν. ἐπόν τος. ἵνα ὦ σῖν ἕν. τοῦ τέστιν πρὸς τὸ
ἓν ὁρῶν τες. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀρέστι τὸ ἀρέσκον θῷ. ἀ-
ναλλασῖν δὲ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὕψασιν τοῦ μυῖς μοῦ
καὶ τῶν χαμαιζήλων ἀναχώρησιν.
πῶς καὶ πόθεν γίνον τοι ἀνάλλοι ω τοι αἰνοεραὶ-
τα ξός:—

ἀθελκτον. ἀθήλυντον. ἀνδρῶον. ἀνένδοτον. ἀπα-
ρέγκλιτον ὑφέσκεπάσκε. ἱστέον δὲ ὡς ἐπίγκυαι
κῶν ἀνδρῖζομένων ἢ ἀῤῥενοφανῶν ὅρκεται:—

Ὁ μὲν θεοειδὴς ἱεράρχης. περὶ τοῦ ἀλάμμα τος:—

ὀχρῖστός:

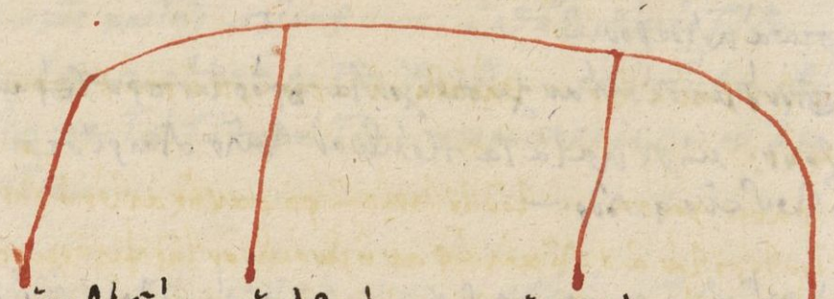

ὡς μὲν δὲ ἀθλοθετῆ: ὡς ὁ βρὸς νομοθετῆ: ὡς καλὸς καλλύνα τὰ ἄθλα: ὡς ἀλθὸς ζωοῦ ἐστι:—

Ἐν ὑπερβάλλουσι σώματος τοῦ παρόντος χωρίου. μεγαλυνόμενος ἐν ἀβδόμῃ μαρτᾷ. οὕτως οὖν σωματικόν. καθ' ὑπεροχὴν δὲ πνευματικὸς. λέγει δὲ ἵνα μὴ οἱ ὡσεβοῦντες ὀλεγόψυχοι ἐπιβιῶσι καὶ λάβῃ τὴν.

Περὶ τοῦ βαπτίσματος. ἀβλητον πρᾶγμα. τὸν πνεῦμα. ὡς διὰ μόνου μυρεβλίτου λαβόντα. πρὸς τὸ τοῦ θανάτου ἀγωνίσασθαι μεγάλου.

ἐπὶ τῶν δι' ἐπιβάς τοῖς θείοις

Διὰ τῆς ἀλοιφῆς σημαίνει τοῦ θείου μύρου.

Ἐνεργούμενα μὲν τὰ ἁμαρτίας καὶ τὰ ἀπαθῆ ἐπιθυμίας καὶ πονηρίας φησὶν. ὑπαρξέδε δὲ τὰ ἐνεργημένα τοῦ σώματος φύσας. αἱ γὰρ σωματικαὶ πράξεις, οὐκ εἰσὶ διὰ ὑπαρξέδ θεωροῦνται.

Τί ἐστὶ ταῦτα. καὶ ὅτι σὺν ὡσὶς ἐστὶν ὁ σωθεὶς ἡμῶν.

ἐμοὶ σωτῆρος

Ἀφανὴς φύσα. τοῦ τὸ πνεῦμα ἐφησαν ἂν τὸν ἀδόν. τοιοῦτόν δὲ καὶ ἀφανῆ γινόμενον τῆς ψυχῆς χωρισμός, ὃς τοῦτους ἀοράτους τοῖς ἀνθρώποις

Πολλοὶ γὰρ ἀναξιοῦσθαι. οὐκ ὄντων δὲ σωμάτων. ἀλλὰ καὶ δέμας ξαυτὸ σῶμα. ὅρα δὲ ὅτι καὶ τὸν λαὸν αὐτὸν μεγαλομὴν ἀλλαιῶσιν καὶ. καὶ ὁ βαπτιστὴς, οὐ μόνον οὐσίας ἡμῶν εἶναι ἀνύπαρξ ἐδέα. καὶ

ὅτι ἡ ψυχὴ ὀξυόσμα τοῦ σώματος, ἀφανισθέντος.
καὶ οὐ πάθη περὶ τὸ σῶμα. ὡς λύπας ἀπόν. καὶ
ὅτι ἕνα πάντων τοῦ θεοῦ ἀνθρώπων τοῦ θανάτου πα-
λῶς. παφάλη σθαι.

Ὅτι θαρρητέον θάνατον καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν μόνον τοῦτον
λαφήν. καὶ ὅτι ὑγιὲς μα ὁ ᾅδης ὁ κῆ. εἰ χαλα ὅαῤ-
χων τοῦ νοῦ μου τοῦ του καὶ ἀνεμοι σθῆ σθοῦ δέν.
τοῦ τό γου φησὶν ἕναι. ἀῤ χου λα δὲ τοῦ νοῦ μου καὶ -
λῶν εἰλικρινῶς διαθοχὴ πάν σφαιρέσεων, τὸν σα-
λαν αὖ χέμα. τὸν τόμα θος ἔχου λα τοῦ θαν α τοῦ μα -
λα τὸν ἀσύ γο χον. ὃς ἂν χῶ οὐδὲν τῶν οἰκά αν σαρα-
βα σεως εὕρεν. ἄμαρ, τίνι γὰρ οὐκ ἀοίκητον. οὐ -
δὲ ὁδόν ὧν φησὶν ἅπαις. διὸ καὶ ὁ θάνατος μα -
τὸ δαι ὑπὸ τοῦ θαν ά του ὡς φησί τις λόγος, ἀλλ' ὁ
φάθυμος σύν εμπο ὴς ἐλεύθερος καὶ τὰ τοῦ δαί.

Ὅτι τὸ μὲν τὸ, ὃ ἐστὶν ὑφ' ἡμῶν σαφὲς, καὶ τὸν ἀσύ -
γκριτον ἀπὸ τὰ τὸ ἱ ὑπαῤ χὸν καὶ ἀναίσθητον ἐστὶν
ἀπέχον τὸ ἄδου τοῦ θάνου φρονήματος. ἀσυ σίας -
μα γὰρ καὶ ἀνθ' ἡμῶν φρόνημα τῆς ἀρετῆς ἐστὶν ἀπόλωσ τοῦ -
φωτίσματί νος πρὸ λαμ πὴ ἅδου σέχεται, φωτὸς
ὄντος σεοῦ ὄντων. τέκνων φωτὸς γίνεσθε. καὶ σπέρ -
ματος θεοῦ. ὅ ἐστὶ φῶς ὀρθο δόξου. καὶ τὸν θεὸν
ἰωάννην. αὐτὸ τον δὲ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ σαφῶς ἀ -
σπα σμὸν. αὐχὶ τὸ δοῦναι πάντα ἀπὸ λογων.
ὡς τοῦ καὶ τὸ ὀλίγον μορφὴν σπαρῆναι ἀπὸ μου φον

φαμέν:—

Ἐγὼ μὲν ὑποτείνω. σὺ δὲ μὴ βιάζου σώσῃς ὡς
φὴς ὅσα δύνῃ σὺ δὲ ἀντίμαχον ἐμοῦ σίον.
ὅτι γὰρ τὸν σφόδρα ὠφέλιμον ἄξιόν ἐστιν ἀνδρὸς
ἐν πολέμῳ ἀγαθὸν εἶναι σοὶ δοκεῖ καὶ ἐμοί.
ὅμως δὲ τοῦτο καὶ διαφέρον. ὅτι χρὴ εὐφραί-
νειν τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην ἐπιμελούμενον ἀν-
θρώπους ἀγαθοὺς τῷ πλήθει ἐπαινοῦντα τὸν
ἀγαθὸν καὶ τῷ ἀληθεῖ τοιοῦτον εἶναι. ἐπιχει-
ρῶμεν λέγειν. ἢ σφόδρα ἐστὶν χαρίεντα. ἢ ἀνδρὸς
ἐπιεικοῦς. καὶ ὅσα ἐν ταῖς σφάξεσι διαφέρεται καὶ σα-
φέστατα δοκεῖ τοιαῦτα.

Ἄλλος. οἱ μὲν τοι καὶ τὸν κάνθαρον ὧν ἕνεκα καὶ τοῖς τοι
ποῖς οὐ χαίρουσιν. καὶ ἴσως ἔστιν ἐν τούτοις καὶ
δίκαιον οὕτως ἔχειν. χρὴ μὲν γὰρ δικαίως φιλοῦν-
τας τοὺς ἀγαθοὺς μηδὲν ἐπιτρέπειν ὡς ἐμ-
ποδὼν τῆς εὐνοίας ἢ χαρίζεσθαι. τὸν δὲ ἀ-
γαθὸν ἀφεῖναι καὶ τοῦ φίλου τοιοῦτον. ἐὰν δέ τι
ἁμαρτάνῃ μικρὸν τῶν ἐπιτηδείων. τὸν καὶ δι-
καίως νουθετεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ὅθεν
φίλαρχος θυμικὸς καὶ ζηλωτὴς ἐν χαρίεσι δι-
καίως. ἐπαινῶν. ἐπαινοῦντος ὄχλου ἐν ἀστεῖ ψευδεῖ δι-
καίως. ἐπαινοῦντα δίκαιον. καὶ τῆς ἀληθείας ἀπο-
γραφὴ. ὡς καὶ ἐν ψαλμοῖς ἔφησεν. στόμα δίκαιον
ἐστὶν ἀποκαλύπτει σοφίαν. καὶ τὸ στόμα δίκαιον
τῆς ἀφροσύνης μου. ἀποκτείνει τῆς ἀληθείας μου.

διὸ καὶ ὄξος μύρον ἐκπλωτὸν ἐν, μεγέθους μὲν ἴσα· καὶ
ὀσφράνεσθαι ὁμοίως μὲν ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν τῆς ἀπὸ τοῦ φορεῖν
τοῦ ἀπόντος αἰσθήσεως· ἐν ἑκατέρῳ δὲ τὸ ἐναντίον· τοῖς
μὲν ὀξὺ μᾶλλον ἄλλου· ἀνίσως δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἰσοπλατοῦς
εἰδοῦς, ὁμοίως δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀπλατοῦς πίπτειν· ἐλέγομεν δὲ
ἐν γραμμαῖς περὶ τοῦ ὁμοίου καὶ ἀνίσου. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει
τοῦ ὕδατος καὶ ἄλλου τινὸς ἀνωμάλου. καὶ χοίρους ἀναιρεῖ· συμφέρουσαν γὰρ ἀπολαύειν.
ταῦτα μὲν οὖν ἀκριβέστερον καὶ ἐν ἄλλοις περὶ τοῦ μύρου.

Ἐμπλοκῆς δὲ τοῦ χυμοῦ καὶ ἀλλάξεως·

Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ὑγρὸν ἐν τοῖς μὴ δεδυθόντος τοῦ ὑγροῦ
ὑπὸ τοῦ ξηροῦ. τὸ δὲ ὕδωρ ἀπὸ τῆς ἀφῆς· τὸ ἔλαιον
ἀπὸ τῶν τοιούτων· ἡ δὲ ἁφὴ ἀπὸ τοῦ σώματος. τὸ μύρον
εἶναι φαμὲν τὸ ἐκ τούτων μεμιγμένον·

τέλος τῶν φυσικῶν τῆς θεωρίας·

Cap. 3.

Ἱστορικῶς· τοιαῦτα καὶ ἀπὸ τούτων ἂν δέοι λαβεῖν
τῶν ἐναργῶς ἐχόντων·

καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπαρχόντων ἐστίν·

φασὶν δὲ ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐχεδανῶν ἰᾶται τοὺς ἐκπεφλεγμένους τοὺς
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναπλάττοντα.

ὅτι δὲ καὶ μία σώματος ἕξις ἐχεδανοῦς καὶ ἀπλατοῦς—

λήψεως.—
κ αὶ σὺν αὐτῷ βαλόντες φάλαγγα ἐπὶ τοὺς Ἀργείους καὶ νι-
κήσαντες
ἐστερημένοι τῆς νίκης ὑπὸ τῶν Ἀργείων.— διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν φοβερὰν καὶ ὀλίγοι ὄντες πρὸς πολλούς.—
λ ανθάνουσιν τοὺς ἐναντίους ἐπιθέμενοι τοῖς ἐσχάτοις τοῦ στρατεύ-
ματος καὶ τὸν τόπον ἐπικρατήσαντες.—

ἀ ναχωρησάντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὴν νύκτα ἐν τῷ πεδίῳ διαθέντων.—

Ἐνεργούμενοι τοὺς ἱππέας ὑπὸ τῶν ἀκοντιστῶν.—
τῶν λοιπῶν δὲ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι φοβούμενοι τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς σφενδονήτας πολλοὺς ὄντας καὶ ἐπιθεμένους ἐκ τοῦ πεδίου ἐκ τῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἐπικρατοῦντας τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῷ πεδίῳ ἐπορεύοντο ἐπὶ τὸν Ἀσωπὸν ποταμόν. ἐνταῦθα γὰρ ἐδόκει ἐπιτήδειον εἶναι στρατοπεδεύσασθαι. ἐν γὰρ τῷ πεδίῳ οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς εἶναι. ἱππεῖς γὰρ καὶ ἀκοντισταὶ καὶ τοξόται καὶ σφενδονῆται πολλοὶ ἐπέκειντο καὶ ἐκράτουν τῶν ἐπιτηδείων. ἐπορεύοντο δὲ καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τὸν Ἀσωπὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ καὶ ἐπὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο, ἐνταῦθα δὴ ἐπιθέμενοι τοῖς ἐσχάτοις τοῦ στρατεύματος καὶ τὸν τόπον ἐπικρατήσαντες ἐποίησαν τοὺς ἄλλους ἀναχωρεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἡμέρα καὶ ἐφάνησαν ἀλλήλοις

Ὅλιὰ πάλιν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελον τοῦ ἑλκύστου. ὧς πρὸ
πάντων τῶν μαθημάτων.
Δεῦτε σταλαγμὸν δακρύων ἀφῶμεν. εἰ δὲ λοῦ τοῦ
λούσου μελάθου ἀπαστράπτει ἑλκύστου. ὡς σὺ
καὶ ἐν ἁγίοις:—
Ὅλιοι στιχηρὰ δόξα μόνον. μόνοι σαρίζαν
τῶθεῶ θεῦ σιασηρίω. καὶ χαρὰ σοὶ ἐν εἰρήνῃ λοῦ τῶν
ἐκκλησίαι:—
χήλιας ἰσχὰς ἀ- πὸ φὴν φό. λουλέσι ἐφηνίξε λὰῦ μνοῦ μλια. ὃν
ουσχίας ὅλι λὸ δε. λὸ δεχῦ. καὶ λόδε. λόδεχῦ. ὑπὸ δὲ μνυ-
σοὶ δὲ καὶ λὰς ἐ σὶ λοῦ λοις θάσδωρε ἂς. οἷον ὁ λὶ δὲ
ἀ φεσὶν ἁ μαρ λὶ ὧν καὶ δὲ ξωὴν αἰώνιον. καὶ ὁ δὲ
λοιδῶ λα μὺ ξὶ νὰ. λα χα δὲ λὸ ὑπὸ φὴν λοῦ λο σημαί-
νει. ὡς λὸ λε ἀ ποσ τὰχ ὑπὸ λῶν λῶν φί ων δώρων
μελάλὰς εὐχὰς. κλι ὀν λων δὲ κα κω ὐμελῶν. ἐ-
ως καὶ ρο ὐμελα κὴ φεως. ὑ λα χα λὸν κυ φὶς κὸν
καὶ λὴν ὑπο σὶν λῆς μὶ ᾶς εὐλο γίας λοῦ θεῦ σῦ ἀ λου
φὴ. ὃν ὑ φοῖ ὁ ἱερεὺς λὲ γει λὰ φῖ α λοῖς φίοις. δόξ
καὶ νῦν. ἔ στὶν ἀ κου ὰς. ὡς πρὸ τοῦ λέ-
χος λοῦ πε φλε αίου εὑρὼ σὸ δρα κλω ν:—
Τέλος λῶν στιχηρῶν:—
+
δεῦρο δὴ ὁῶν, ἐπὶ νὰς ἐ παλ λε σλῶν ἀ κου θῶν. λὰ νῦν λε χού κλια ὀν λῆ
ὦ ναῦ καλε. ἰουν α ξθ:—
Ὅλιοὺ κρο λα λῶν λα πὰ ὐ κὰ μὴ θα:—
Τὶ ὅτι φα λμοὶ κὰὶ λὰ ἀναγνώσκα λα:—

ὁ Ὅτι καὶ τὸ δεῖ τοῦ λαβεῖν ἄξιον καὶ τὸ ἀξιοῦ· καὶ ὅτι
ὀθνεῖα ἄλλος ἄλλου καὶ τὰ μέτρια ἀξιοῦσθαι ἔθνη καὶ
ἁλῶν ἀπόχρη· καὶ αὐτὸν τὸν τῶν φαύλων ἔλεγχον
ποιεῖ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν ἀφαιρεῖσθαι σῖτον· καὶ ἀξιοῦ·
καὶ σιωπᾶν ὅτι ἀξιοῦσθαι ἔλεγε τὸ φιλόμυστον
τοῦ δεῖ τοῦ λῶν νῦν θύων μὴ συρίων· καὶ
ὅτι τὸν αὐτὸν ἀξιοῖ μὲ λαχανᾶ οὐ τοῦ αὐτοῦ καὶ
τοῦ τοῦ πνίγειν· οὐ δεῖ ἄνεμον ἐπὶ τὴν ὠφελεῖ· καὶ
μὲν νῦν οὖν καὶ δὲ γίνεται ἂν λύχνα τὰ αὐτοῦ
ἀποχρῶν· εἰ καὶ τὰ ἀξιοῦ, εὐχόμενος αὐτὸς ἐρεῖ·
λύει καὶ τὸ δεῖ ἐλαθῆν τὸν ἐν οὐδενὶ τῷ δὲ τοῦ
παρέλωκεν ὅπως τοῖς μαθηταῖς τὸ μυστήριον·—

τὸ ἐν οὐ δεῖ φιλεῖν· καὶ σιωπᾶν ὅτι καὶ ἄλλος ἄλ-
λου καὶ τοῦ μὴ στοῦ τὸν ἐν οὐδενὶ· καὶ τὸ ἐμπρεῖον· τὰ
δὲ μυστήρια τοῖς μαθηταῖς· καὶ τὸ δεῖ ἐλαθῆν
τὸν δὲ τοῦ τὸν ἐν οὐδενὶ· ὡς ἀναξίου τοῦ τῶν
οὕτως ὦν·—

κ αἰτεῖν ἐν τοῦ τοῖς τὸ καὶ δεῖ τοῦ ὃν οὖν ἀκοῦ· τὸν δὲ-
σι τὸ ἐνοῖα θέλως οὕτως ἔχειν· καὶ οὐ καὶ ἀπὸν τὸ
τὸν σωκαλεῖ καὶ τὸν τοῦ πρὸ σεῖλεν οὖν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ τοῦ δεῖ ἀνοίας· δεῖ ἀπὸ τοῖς καὶ αἱ αἰτοῦσα
τοῦ δεῖ ὃν·—

Πάντα μὲν οὖν ὡς ἔφην ἀπόλυσον αὐτοῖς δὲ τὰ αἰτία· τοῦ δεῖ τὸ ἀ-

τῶν ὁρατῶν τελουμένων ἐπὶ τὰ ἀόρατα καὶ μυστικά. ἅπερ τῶν ἐν αἰσθήσει αἰτίαι ἀσὶ καὶ ἀρχέτυπα αἰτίαι δὲ λέγονται τὰ ἐν τέρωθεν. τὸ ὁ πωτοῦν ἦναι τὴν αἰτίαν ἔχοντα. ἢ ἀπὸ τῶν αἰτιατῶν, ὡς τὰ αἰτία τον τέστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν συμβόλων ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ νοερά. ἤγουν ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων ἐπὶ τὰ τελεώτερα οἷον ἀπὸ τῶν τύπων, ἐπὶ τὴν εἰκόνα. καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. σκιὰ γὰρ τὰ τῆς παλαιᾶς. εἰκὼν δὲ τὰ τῆς νέας διαθήκης. ἀλήθεια δὲ ἡ τῶν μεχρόντων κατασταστίς.—

Ἀγάλματα μὲν φησὶ τὰς εἰκόνας τοῦ ἀοράτων καὶ μυστικῶν. ἤγουν τὰ συμβολικῶς τελούμενα. πρῶτον δὲ τούτων. τὸ τῆς ζωοῦ ξεως μυστήριον ἀπεκάλεσεν. οὗ τινος τὸν ὀνὸν. ἤγουν τὸ κατὰ θεωρίαν διχούμενον ἀπὸ γυμνοῦν ἐπαγγέλλεται.—

Ἰδοὺ ὅς τρόπος τῆς θεωρίας τοῦ προκειμένου κεφαλαίου.—

Σημαίωται. τὴν κατουσίαν ἀκίνου στάσιν καὶ ὅτι τοῦ θυτύπος ἐπίσκοπος.—

Σημαίωται ὅτι κατὰ τρεῖς τρόπους ἀνάγεται τὰ περὶ τοῦ θυμιᾶν. ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀρχόμενον τὸν ἱερὰρχην. καὶ πάντα τὸν ναὸν περιεχθόν-

τα. εἰς αὐτὸ πάλιν ἀποκαθίστασθαι:—

Τρόπος τρίτος τῆς προκαμένης δεσωρίας:—

Πῶς καὶ ἐπὶ σκόπον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πληθύνεται. τοῖς δὲ ἥτοσιν ἀκατάχρεστον ἐστιν. τουτέστι μὴ ἐπὶ καινωνῶν τοῖς χόροσιν:—

ἡ δὲ τῶν χαλμῶν ἱερολογία.

Τί οἱ ψαλμοί. καὶ σημαίωσαι τὸ συνουσιωμένον. ἀλλὰ τὸ χρεδὸν προσέθηκεν. οὐ γὰρ ἀλλήλοις ἥνωται ταῦτα κατ' οὐσίαν. ἀλλὰ τῷ, πρὸς ἕνα σκοπὸν τὰ πάντα συντελῆν. τουτέστιν ἀστὴν τῶν ἀνῶν σρίαν. ἔφη τὸ συνουσιωμένη. ὅθεν εὐθὺς ἐπήγαγε, τὸ χρεδὸν κολαζωντὴν ἀπὸ τῆς λέξεως ἐναντίωσιν. κατωτέρω δὲ μίαν ἔμπνευσιν φησί. τουτέστι μίαν σύμπνοιαν. ὅδηλοῖ τὸν ἕνα πάντων σκοπόν:—

Τῶν τῆς παλαιᾶς βιβλίων κατ' ἐπίδρομὴν ἐπίμνησιν:—

Ἀχὺ πούν τῶν ὡς ἐπὶ τοῦ ἰωβ:—

Περὶ τοῦ ἐρῶ τὸς τῶν ἀσμάτων:—

Ἐν τεῦθεν ὁ μάως τὰς νέας ἀσαγα:—

Νομίζω ὅτι τὴν ἀποκαλυψὶν τοῦ θάου ἰωάννου δὴ, ἢ τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ ὁ καὶ μαλλον:—

Ὅσκοπὸς φησὶ τῶν ψαλμῶν. ἐστὶ τὸ ὑμνῆσαι θεῶν

τοὺς ἀνγνησίους θεραπόντας. ὑπαρρευτικὴν τῶν
τοιούτων. καὶ περιεκτικὴν ἐχόντων δύναμιν. ἡ τις
φησὶν ἀναγκαίως ἐν πᾶσι τοῖς ἱερατικῶς τεχουμέ-
νοις παραλαμβάνεται. ἐμμονον. τὴν τῶν ψαλλο-
μένων μνήμην ἐμποιοῦσα τοῖς ψάλλουσιν.

τῆς ψαλμοδίας σύμφωνον

Σημάωσαι ὅτι τὸ τοῦ ψαλμῶν σύμφωνον. ὁμοφρο-
σύνης τῆς πρὸς θν ἑαυτοὺς ὑπάρχει δίδα σκαλίᾳ.

Ὅτι τὰ σύντετμημένα τουτέστι τὰ ἀσαφῆ δι' ἀτῶν ἐπι-
τελουμένων σύμβολων σαφηνίζεται. τοῦτο γὰρ δη-
λοῖ τὸ εὐρύνεται. σημάωσαι δὲ ὅτι τὰ συνεσκι-
ασμένως ἐν τοῖς ψαλμοῖς λεγόμενα. διὰ τῆς τῶν γρα-
φῶν ἀναγνώσεως σαφηνίζεσθαι λέγει ὁ πτρ.

Ἐν τούτοις τοῖς γραφαῖς δηλονότι ὁ ἀκριβῶς ἐνο-
ρῶν, γινώσκει ὅτι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνα πάσας ἐ-
λάλησεν.
Ὡς σαφηνίζουσα δι' ἑαυτῆς τὴν παλαιάν.

Ἡ παλαιὰ διαθήκη ἔφη. ἡ δὲ νέα ἐτέλεσεν.
σημάωσαι ὅτι τῆς παλαιάν γραφὴν θεολογίαν κα-
λεῖ. τὴν δὲ καινὴν θεουργίαν.

Οἱ καθόλου ἀκατήχητοι καὶ ἀνήκοοι τούτων μᾶναι ἐ-
λόμενοι ἐκουσίως.

τουτέστι τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Περικατηχουμένων καὶ ἐνεργουμένων. καὶ ἐν μετανοίᾳ ὄντων. καὶ τίνων μετέχουσιν.

Ὅτι καὶ οἱ κατηχούμενοι ἔχαται ἀσίν.

ἡ μὲν οὖν ἐσχάτη τοῖς ~ ἀνενεμόμενοι.

νεκροτόκια.

Σημάωσαι ὅτι τοῖς ἐνεργουμένοις κατατάττει καὶ τοὺς τοῖς σωματικοῖς θελκτηρίοις ἀμετανοήτως ἐπιμένοντας οἷον τοὺς πόρνους καὶ τοὺς φιλοθεάμονας καὶ τοὺς τὰ παραπλήσια μετιόντας. οὓς ἐξονομάζων ὁ θεῖος ἀπόστολος. ἐπιφέρει. τῶν τοιούτων μὴ δέσαν ἐθίαν. ταῦτα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μᾶλλον φανοῖ. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἀκρίβεια αὐτὴν τῶν τῆς τῶν τοιούτων διὰ στοχῆς καὶ διὰ στάσεως οὐ γίνεται. ἀνίερος. ἀτελεύτως.

Σημάωσαι ὅτι τοῖς ἐνεργουμένοις κατατάττει καὶ τοὺς τοῖς σωματικοῖς θελκτηρίοις ἀμετανοήτως ἐπιμένοντας. οἷον τοὺς πόρνους. τοὺς φιλοθεάμονας. καὶ τοὺς.

σημάωσαι ὁ θῶ ἤνωμένος οὐκ ἐνεργηθήσεται ὑπὸ ἀκαθάρτου πνς.

Ὅτι ὑπὲρ τοὺς κατὰ πίπτοντας δαιμονῶσιν οἱ ἀσεχ-

γᾶς·~
καὶ λοιδόρια λέγειν ἀρέσκεται·~

Ἐπιδὴ καὶ ὕβρις σοὶ θεῶν δίκαι οὐ λαμ·~
ζημιώσασι δὲ διὰ χρήματων ἐστὶ λύπη πρὸς ἀναγκαίων. οὐ γὰρ φύσει καὶ ἀναγκαῖα. διὸ ἂν ἐργασθῶν ἀπὸ τινος καὶ δόξαν λάβοι τοῦτο. καὶ ἐν φαγοῖς· καὶ ἀπὸ ἀναγκαίων φήσασι τοῦ δύνασθαι σου· εἰ θανοῦσα γὰρ καὶ ἀναγκαίου παρὰ σῶν. εἰ δὲ σὺ λῷ δίκαιος ἐστὶ οὐ σοὶ οὐ τὸ θεμιστὸν ὑμῶν. τὶς ὑμῶν λῷ σα· διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἀναγκαῖα λῶν, οὐκ ἂν λαχέσθαι. οὐ γὰρ τῆς φύσεως ἀσὶν, ἀλλὰ νόμα· τὸ δὲ καὶ τὰ τὴν φύσιν σπάνια, οὐκ ἐστὶ καὶ ἄκαιρον·~
Δίκαιος· διὰ χρήματα ἐφιλαίνεται καὶ τὸ κακὸν. ὡς οὐδὲ νοσεῖ σὺν ὑγιῶς ἴδια. ἀλλ' ἐξ ἄλλων ἀφ' ἀλλήλους καὶ λαβοῦσα. καὶ καὶ ὡς οὐκ οὖσας ἂν τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τῆς ὑμετέρας δίκης. ἀλλὰ πρὸς ἕτερον θεῖον ὁρῶσας. ἐφ' ὧν καὶ μεγάλων·~
Καὶ ἐστὶ καὶ τῆς τῶν ἂν μεμαθῶν ἐκπαθῶς, ὡς ὀξὺς φησὶν·~
ἀ δὲ ὀκτὼ ἐν ἀρχῇ·~

Περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀποστόλων·~
οἱ καλούμενοι οἱ ἀ σεχρᾶς·
σημαίνασι πόθεν φῶ ὑπὸ δικαίων ἐνδιάθε-
τὰς τῶν ἐσῶν·~

Περὶ τοῦ θείου γρηγορίου

οἷον τῇ μετανοίᾳ:—

Καθολικὴν ἔφη τὴν ὑμνολογίαν· ἢ ὡς ὑπὸ πάντων ἀδομένην· ἢ ὡς ὑπὲρ καθολικῆς χάριτος γινομένης:—

σημαίωται ὅτι τὸν ὕμνον σύμβολον καὶ ὁμολογίαν καὶ εὐχαριστίαν ἐκάλεσεν:

πρὸς τί πρᾶς ὁρᾶ τὸ σύμβολον:—

τοῦτέστι κατὰ τὸν τοῦ ἀποστόλου λόγον εἰ πόντος πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν· ἀρχέτυπα δὲ καλλήφησιν τὰ τῇ θείᾳ φύσει ἐπιθεωρούμενα· ὧν τὴν κατὰ τὸ ἐν δεχόμενον μετουσίαν τοῖς ἀνοῖς ἐδωρήσατο:—

καὶ τὸ κατὰ ἀκόναλέγει καὶ καθ' ὁμοίωσιν:—

Τοῦτέστι τοῖς ὀξαυτοῦ κατασκευαζομένοις ἀγαθοῖς ἐσῆμας:—

Σημαίωται τέφησι περὶ χῦ· ἤγουν τῆς τεχείας αὐτοῦ ἐν ἀνήσεως· κατὰ ἀπολιναρίον σημαιωτέον· ὅτι οὐ μόνον ὁ ἅγιος ἄρτος κεκαλλυμμένος προετίθετο· ἀλλὰ καὶ τὸ ἅγιον ποτήριον ὅπερ νῦν οὐ γίνεται:—

Διὰ τί ὁ ἀπὸ μὸς γίνεται:—

σημαίωσαι ὅτι αἱ ἐμπαθῆς ἐπιθυμίαι· μεζισταὶ ἐστιν· μερίζουσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ θῦ καὶ ἀλλήχων· τάχα δὲ καὶ ἑαυτῶν:—

λουλέγει πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτοῦς·
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε·

συμφώνως ὅτι τοῦτο τὸ ῥῆμα τοῦ κυρίου ἐστὶν οὐ μόνον ἀναγινώσκεται τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀλλὰ καὶ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Τ αὐτὰ δὲ τὰ τῆς μεγαλοψυχίας σοφίας σχολῶν λόγια· μὴ συμφώνως ὅτι μὴ οὕτως ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν·

διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν

Τ οὐ λέγει δὲ οὕτως ὁ μεγαλόψυχος ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀναμνήσας ἑαυτὸν τῶν ὀρνίθων, οὐχ ὡς ἀνοήτων· ὡς τῆς μνήμης τοῦθ' ἅπαξ οὐ μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ νοητοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἰδεῖν τὸν μὲν ἀσκητὴν πρὸς τὸν μόνον νοητῶν τοῦ κτίστην ἀποβλέποντα· ἀλλὰ μνήμην θηρίου καὶ φυτοῦ τοῖς ἀσκηταῖς ἐνσωματοῦντα· καθάπερ ἐνίοτε καὶ τοὺς ἀσκητὰς θεοφιλεῖς ἐνσωματοῦσθαι μόνους· λέγω δὴ τοὺς ἁγίους· καὶ ἀξιοῦθαι τοῖς τοιούτοις ἀνεπιτήδευτος ἀγγελικῆς ὑπηρεσίας·

συμφώνως πῶς καὶ αὐτὸ τὸ ῥῆμα τοῦ κυρίου λέγει· λέγων· ὅτι μόνος οὐχ ἡμᾶς ἔχει τοὺς σοφοὺς νήφοντας· ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω τῶν πρὸς μόνον ἀποβλεπόντων· οὐχ ὡς νῦν καὶ τῶν ξώων λόγων·

λφία. συνάλλαγμα ἢ πρᾶσις ἢ ἀντιμισθία ἢ
λάθρα ἀφελοῦς, καὶ ἀποβλητοῦ οὐκοῦ. ὡς λῆ πλη-
σίον οὐκ ἀνεχθήσεται μὴ φωνῆ καὶ ἀθέσμως·
ἄλλως. ὅτι μὴ οὖν ὡς λαὸς χρίνα φησὶ· παθὼ-
πρέφασιν λῆς συνάξεως λαὸς ἀναγνώσεις. οὕ-
τως ἀφανισθήσεται. ὅτι μὴ οὖν ὡς λαὸς φησὶν.
ὅτε γὰρ μὴ ὁ λαὸς οὐ δᾶ λαὸς ἐλέγετο παθάπερ
ἡ μὴ λῆς λῶν ἀνθρώπων ἐ ἀῶν νίφεως.
ὅτ' οὖν ἀπροσδοκήτως, ἐν σαφηνείᾳ θε-
οφθόγγῳ ὄψῃ. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ἐστι καὶ ἀπει-
λὴ λυπῶν ἐστὶ προφήτου· καὶ πρὸς λὰ ὁμόλεγα προ-
ὶ ὧν ἀγαθοφόρων. ὡς ὑπὲρ θεοφόρου ἀῦ σου χωρὶς
ὑ σλῆρις καὶ ὀχλήσου, ἀβλαβὴς ἔσται καὶ ἀ-
σύλλυπος· ὡς καθαπτὰξ ἐν οφόρος. καὶ πρὸς ὑ
ἐναῶθις ἐνιαὶ ἐστὶ προφήτου.

Τρίτη ὑ μὴ δᾶ ἀπὸ ὑ χρόνου μὴν ἐλέγας νίφως
ἡ μὴ λὰ ἀνθρωπίνα ἀπὸ. ὁμόλεγα δὲ ἢ λαὰ ἀπὸ
εἰς ἀ ὁμὰ φωνα σίας πρὸς σὰρκα ψυχήν.
συμφώνως οὖν ὅτι ὧν ὑ χρόνου λῆς ἐν ὑ νόμῳ. καὶ ὁ ὅτι
σὺν λαγμα ἐ ἄλλο περὶ λῆς καλὸν ὁμονύφρα-
μίας ὁ στρουθίου φέρεται.

Ἐσπέρα φανισθήσεται λὰ ὧν ψυχαί. ὡς λοῦθρόν φω
λὸς ὁ πλησίον. καὶ λῆς πρόσωπον ἀνθρώπου ἀφο-
νίου καλλιπάς.
συμφώνως ὁμολογεῖ ὁ λοθυσίας Ἡρίου νίπε-
λον οὐ ἐφαρμης. ἡ λιὶ ἐστὶ λῶν ἀγίων. ὁ ὁ-

ιδ' Ἀνέμους τοὺς ἀνέμους λέγω:—

κ Ἀνῶν ἀπλῶς ὢν ὡς ἀθμὸν ἄνος σωλαξιλόμ λόν.
φασιν ὧν τῶν παρὰ μυῶν ἐφιλῶν λὸν οἰκάσαν ἀί-
μην. ὅλου τρὸς θυχὺ πνίλῶν παμπαγῶν ἀφιαοῦν
ἐλασᾶν. ἀλλὰ νὶ αὖω ἐν λῇ περὶ λῆς οὐσίας, ου τεφα-
χίας εἶβαί ω κε' ξ'. σαλύτερον ἐσάξαμνόλη.
ἄπλι νὸν λόφῆμα, ἐκᾶ αὐάμνωσϊ.—

μ Ἀλλον λόλε ἐμενον μαχὺ μπλύα λὰ θᾶ αὖρα
ἕως παρὸ λῆς φίας μεταχύλεως. νὰ λοῦ λοσι-
λοῖ μα λόχίγα. ἡ λὸ μὲν ἀπρίβες. ὅλι μὼν φίξων
ὁ ἱερὰφ ης λὸν ἀᾶ λον, ἐ σάμνυ λὴν εὐ χο γίαν. λέ-
μων λὰ φίαλ ῖς φίοις:—

τὰς ἃς ἢ μᾶς σενοίας, ὀλίγοι ἱ ἐα σϊ. λωμὰ δ'-
σὸ χίγοι. νὰ πορὶ λίνος ἢ σρος μ μϊσλή:— Τίνας μὲν οὖν ἴσως τινας λαίς

π ερὶ λῆς λῶν ἀώων ἀ πο σλ ώσεως.
π αρ α βα σία:—
Ο ἐσϊν αὐ θαιρέ σις:—

τε σώλαξϊς σρὸς λὰ αὐ ὠ φημία ἐσί. ἔ σε γὰρ ὁ λί
λὸν ἀᾶ ἄαν φύ σϊν, ἢ πο χύπα θεσ ἀλη ξωὴ σία σλέκ-
λαι. λὰ ἄ μα σὶ ἀ μέ σου ἀ σὸν. ἀπὸ λοῦ ἀ πεχό θως
γὰρ, ἕως λοῦ εὐ θυ ἐ χάνως:—

ζ' πρὸ λὶ νὰ ἀρ χὴν λῆς σύ γ κ ρό σε ως, ἐ κ μᾶς ἀ φο μὴ ἢ—

λέγω σε καὶ νῦν ἐξ ἀληθοῦς, ἢ πόλως καλὰ λὴν παράβασιν. καὶ ὁ λόγος τοῦ φορτικοῦ μὴ λῦ ἀρχῆ. ἢ γὴν γὰρ ἀναχύσω. ἐ πὶ ῥύθμη γῆς. καὶ ἢ γὴν ἀπλωσῃ. ἀνασπογγιζῶν. ἵνα λὰ ἄνω ζηλοῦσαν καὶ τοὺς τὴν ἐ πιτραπεζίαν φησίν:—

Τί ἐστὶν ἀλλοιωτὶς πρὸς σωκράτων, ἐν ᾧ τοῦ θφωνόνομα λωνοὶ ξύλθομεν:—

Εἰς ἄνυπορξίαν οἱ δὲ λὰ λὴν ἀμαρτίαν. ὃ γὰρ ἁμαρτωλὸς ἦ πον τινὰ οὐχὶ σῴζων. τὸ γὰρ παρὸν ἀπαρτῆον:— ∴ τόπον

Σημάνας τὴν ἀπρίβειαν τῶν ἀγαθῶν ἐν πολυπληθείᾳ λέξεως φράσεων. καὶ πολυλογίαν τοῦ λέγειν αἱρετικούς. τὸ μὲν γὰρ αὐλοῦ γὲν μὲ δαμὴν ἢ μᾶς σῴζοντι αὐλοῦθῦ. δηχοῖ ὁ λιὰ βολος ὡς ὄθολος. ὁ μὴν θεὸς ἐν ἀχλῳ ὡς τινες μάντεις ὁσωνεσοριῶ τὸ δὲ ἐνάληθῆ μὲ τέχη παῦλος τῶν πιστῶν ἐρωτᾷ ἀναμαρτήτως. καὶ μανιχαίους καὶ εὐτυχιανιστὰς καὶ ἀποτακτίτας καὶ ἀμφάλους. καὶ παῦλος ἁπαξ ἁπλῶς αἱρετίζοντας καλαβαλλει:— ∴ ἀλλως. πολυπαθείᾳ

Τὰ ἔξω ἐνλῶθα, οὐ ποιοῦ ληστὴν ὃς ἁμαρτάνουσι πλέον. ἀλλὰ παθέξεως καὶ ὁδὰ μὲν ἂς. ἢ δὲ ποι καλαφθόσεως:—

Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ ἐνίκησεν ὁ χρ̅ς̅ τὸν διάβολον, ἀλλὰ κρίσει
καὶ δικαιοσύνῃ. τοῦτο καὶ γρ̅ι̅γόριος ὁ νύσσης ἐν τῷ
κατὰ χρ̅ι̅τι̅κῶν φησίν:—

Καὶ ἀνατέρω οὕτως ἔφημεν. ὅτι ἀνάδεον τὸ τῆς ἀγνοίας
σκότος φησίν. σημαίνει δὲ τὴν εὐχευθερίαν
ἡμῶν:—

Τῆς θεαρχικῆς ἀγαθότητος. ὡς ἔφη ἐν ἀρχῇ τῶν κεφ̅α̅:—
Τουτέστι τὸν ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον εὐχομῶν τῶν ἁγί-
ων δώρων:—

σημάωσαι ὅτι πάντα χοῦ σύμβολικὴν λέγει τὴν θείαν
ἱερουργίαν. καὶ τὰ ἅγια δῶρα σύμβολα τῶν
ἄνω καὶ ἀληθινοτέρων:—

Οὕτως προὀλίγον ἄρηται. ὅτι κεκαλυμμένον
ἐμενετόθεον δῶρον, ἕως καὶ ῥοῦ μετὰ λήψεως. ἀ-
μὴ ἄρα κεκαλυμμένον λέγεται, τὸ ἀπὸ πολ- τῶν
λῶν καὶ ἔξω ἑστώτων, καὶ ἁπλῶς λαϊκῶν ἀποκε-
κρυμμένον:—

Ἐπεὶ δὲ καὶ ψυχὴν νοερὰν καὶ σῶμα γήϊνον ἔλαβεν
ἐξ ἡμῶν ἀδοποιούμενος. τουτέστι τὸ καθ' ἡμᾶς
ἄδος ἤγουν τὴν φύσιν λαβὼν:—
Σημάωσαι δὲ πῶς καινωνοιθείας φύσεως γινόμεθα

χῶ ἐνούμενοι:—

Σημάωσαι καὶ τὰ περὶ τῆς οἰκονομίας· καὶ τίς ὁ φα-
νὰς· καὶ τίς ἡ κλασῖς τοῦ ἄρτου καὶ διανομή:—
Τουτέστιν κατ' ἄκραν ἕνωσιν καὶ τελείαν καὶ οὐσιώ-
δη καθυπόστασιν ἀληθῆ:—
Αἱ λαβοῦς:—

Σημάωσαι τίς ὁ σκοπὸς τοῦ χριστιανισμοῦ· καὶ ὅπως
δεῖ τοὺς χριστιανοὺς πολιτεύεσθαι· καὶ ἀοὐτωκοι-
νῶς τοῖς χριστιανοῖς ἅπασι· πόσω μᾶλλον
τοῖς ἱερωμένοις:—

Ταῦτα τοῖς ἱερῶς δρωμένοις

Περὶ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ ἐν ταῦθα φησὶν· οὐ σύμ-
βολικῶς· ὃν καὶ νοητὴν ἡμῶν ἐφηξωὴν· τὸ δέπαν-
τελῆ ἐπαδὶ καὶ ψυχὴν νοερὰν καὶ σῶμα γήϊνον τελεῖ
ἀνέλαβεν· καὶ καλῶς ἔτεν ἀσύγχυτω ἐνάνη-
σα· ἔμαν ἐγάρ θς· ἀνος ὀφθὰς· ἑκατέρας φύσε-
ως σώζων τὰ ἰδιώματα:—
σημάωσαι κατὰ ἀπολιναριστῶν:—
Εἰδοποιούμενον· τουτέστι τὸ καθ' ἡμᾶς ἔδος ἡ-
γουμενὴν φύσιν χαρόντα:—
σημάωσαι πῶς κοινωνοὶ θάας φύσεως γινόμεθα
χῶ ἐνούμενοι:—
περὶ τῆς εὐχαριστίας:—

Κατὰ κοινοῦ τὸ ἡγεῖται· ἡγουμεπροκηγεῖται· πρῶτον

γάφησι δὲ τὸν ἱερὸν ἁμιλλαμένων, καὶ οὕτω
μιλησόντων· οὐκοῦν ἡμιλλᾶτο καὶ ἡμιλλᾶ-
το τῆς προσηκούσης τῶν ἱερῶν μιμήσεως τῶν
ἀγαθῶν.

Διδασκαλίας ὁ λόγος τοιοῦτόν ἐστιν· ὥσπερ ὕμνους μὲν προσηκόντως
ἁμιλλᾶσθαι τῶν ὑπὲρ τὸν προηγούμενον ἀνίερός ἐ-
στιν, οὕτως καὶ οἱ ἁμιλλώμενοι δι' ὧν σημαίνει ἀμού-
σως καὶ ἀπλόνως ἐξισοῦσθαι· καὶ τὰ ἑξῆς τοι-
οῦτον ὑπόκειται. ὁ δὲ τοιοῦτος καὶ λόγος, οὔτε μέγας
καὶ θαυμαστός ἐστιν.

Ἁρμονίαν μὲν οἱ χαλκοκαμπτῆρες τοὺς καθ' ἕκαστον ὑ-
πὲρ τῶν ἁρμονιῶν ὑποκαμπτῆρας τοῖς τόνοις.
παρὰ τὸ ἁρμόττειν τοὺς ἁρμονίους. ξύννομα δὲ τοὺς
νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστῆρας καλεῖν ἐκάλουν ἀ-
φυκαίοι. τοὺς ἐξῆς δὲ τῶν διαστάσεων, ὡς σα-
φῶς σχολίων ὑποκειμένης ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς γεω-
μετρικῆς ἐν τῷ τῶν ἁρμονικῶν λόγων ἁρμονίᾳ τῶν
κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀντοῖς ὀνόματος.

τοῦ δὲ προλόγου τοῦ καθ' ἑαυτόν. Capit. 4.

Ἀνθηλοῦ θυμίαμα. τὸ τοῦ ἐπὶ σκοῦ τοῦ θαῦμα
ἐπὶ ἐπιχωρίαν.
τὸ ἰδίου σκοπὸν ἢ καὶ τὸ ἀμετόχως.
διὰ τοῦ γὰρ θαῦμα ἰσχὺν λαμβάνει.
τῆς τοῦ ῥήματος αὐξομειώσεως.

Συμφωνεῖ δὲ καὶ ὁ Θεόφραστος λέγων· ὅτι δεῖ τοὺς θέρους ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα μειρακίσκους, ἀπὸ τοῦ ξυροῦ πλυνῆς, καὶ λουτρῶν ἀφεστῶτας εἶναι.

Εἰ καὶ τὰ ἀφροδίσια κακὸν καὶ παντὶ ὁμοίως ἐστὶ κακὸν τοῖς τῶν ἀνθρώπων γένεσι, ἀλλ' οὐ διαφορὰν οὐδεμίαν ἔχει πρὸς ἄλληλα. οὐδὲ ἐπιτήδειον. καὶ γὰρ καὶ ἀλυσιτελὲς ἔστιν ἐπιτηδεύειν. τὸ δὲ λοιπὸν ἐγὼ γράφουσι τὴν γνώμην καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον κακόν. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει τῆς διαφορᾶς αἰσθανόμεθα οὐ μικρᾶς, ὅταν τὰ τῆς ἀφροδίτης ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁμοιότητος ἴδωμεν διαφέροντα.
τῶν ἐπιχαιρεκάκων γὰρ καὶ λοιμῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

Τοῦτο ἔστιν ὅτε· τοῦτο γὰρ ἡ ὠφελία. τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐφέλκεσθαι τοὺς ὧν ἀφαιρεῖσθαι. οὐκ ἀσύμφορον. τοῦτο ἔστιν οὐ φρονεῖν ἃ χαίρουσιν, ἀλλὰ τὰ δέοντα ἀποδεχομένων ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ ψυχροῦ. οὐδὲ ἄπληστον ὁδὸν ἔχειν παρὰ αὐτοῖς.

Φέρε δὴ λοιπὸν :— Πρὸς μὲν οὖν τῶν ἀφιλοθεάμων ἀνθρώπων ἀπολελυσθω μὲν τοσοῦτον. καὶ τέλος ἐχέτω. πρὸς δὲ τοὺς φιλοθεάμονας ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν φήσω· ὅτι ὦ ἐταῖροι πόθεν ἐστὲ ποτὲ ἀνθρώπων; οὐ γὰρ δήπου τοῦτον τὸν φθόνον ἀποκλύσθητε ὅθεν οὗτοι ἐλήλυθασιν. ἀλλὰ τίνος ἀπολύσασθε. τίνα θεωρίαν καὶ τοῦτο μέρος. ἀλλ' ὦ τῆς ἀπονοίας ἐταῖροι ποῦ ποτε

μύρου· ἀλλὰ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ κα-
τὰ τὸν ἀπόστολον, θεωρᾷ τὰ μυστήρια· τοῖς δὲ μὴ τε-
λείοις, χρῆσθαι συμβόλων· διὸ τοῖς πτέρυξι κεκα-
λυμμένον γίνεται τὸ ἅγιον μῦρον, τοῦ ἱεράρχου
μεσοῦντος ἀστὰ πρὸς τὸν θν καὶ τὸν λαόν· καὶ διὰ-
τῆς ἑρμηνείας, ἀνακαλύπτοντος τὰ σύμβολα·

Θεωροὺς καλῇ τοὺς ἐπισκόπους· ἐπεὶ δὲ καὶ παρ' ἕ-
λλησι θεωροὶ καλοῦνται οἱ προβαλλόμενοι περὶ πάν-
των· ἐπερωτᾶν τὸν θν περὶ μελλόντων· καὶ θυσίας
ὑπὲρ αὐτῶν προσφέρειν· καὶ ἐξιλεοῦσθαι ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀνομοίους δὲ καλῇ τοὺς ἀτελεῖς τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ
αὐτῷ ἔθος·

Διαινιγμάτων καὶ συμβόλων πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἀσθέ-
νειαν αὗται αἱ τάξεις φωτίζονται·

Τελειοῖ φησιν πάντα τὸ θεῖον μῦρον ἐπιχριόμενοι ὥσ-
περ ἡμεταλήψεις τῶν θείων μυστηρίων τοῦ ἁγίου
σώματος καὶ αἵματος·

Πάντες γὰρ οἱ εὐωδιαζόμενοι τῆς θείας μυστικῆς εὐωδί-
ας μεταλαμβάνουσιν ἀναλόγως·

Ἐν ἐρμυμένων· τῶν δαιμονώντων καὶ ἀσέλγειαν
τεταμμένων· περὶ ὧν καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου κε-
φαλαίῳ φησίν· ποίαν δὲ λέγει οἷον ἡ θόρυβον· φό-
βον· πτόησιν·

δι' ἀ τοῦς ἐν μετανοίᾳ φη̄ :—
δι' ἄκτος ἀκολουθία· καὶ ἀναβασῖς τοῖς ᾁοις κα-
τάλληλος :—

Τὸ ἐνοῦ δὲ φη̄ τὸ πρὸς τὸ ἕν· ἤγουν τὸ θεῖον ὁρῶντα
αὐτὸν νοῦν· ὃν καὶ ἑνοῦσθαι χέλγει πρὸς αὐτὸ τὸ
ἕν καὶ τῆς τούτου ἀποπληροῦσθαι ἑνώσεως :—

Ὁ τι ἡ αἴσθη τῆ δι' ὧ δία τρέφει τὴν αἴσθησιν καὶ δι'
ἐκ τῆν πῆ ᾖ :—

Τ

Τὸ κριτικὸν φησὶν, τὸ τῆς ψυχῆς διακριτικὸν· ἤτοι
τὸ νοερὸν· ὅπερ ἀμὴ τῆς ἐπὶ τὸ χῆρον ῥοπῆς κα-
θαρεύοι· οὐκ ἂν ἐν αἰσθήσει τῆς θείας δι' ὧ δίας γενή-
σεται χέγεται :—
ἡ δόμενοι· ἀντὶ τοῦ δι' ἃ δίας ζόμενοι :—
τὸ κατὰν οὖν ἐπὶ ἀγέλων :—
τίνος τύπος αἱ ιβ πτέρυγες :—
τὴ τὸ μέγεθος τῶν σεραφιμ :—
ᾁοις· ᾁοις· ᾁοις :—

Σημαίω καὶ ὅτι οὐ μόνον κακίας· ἀλλὰ καὶ λήθης
ἀμετόχους τὰς ἄνω δυνάμεις φησὶν ὁ πήρ :—

Καλῶς συνῆψε τῆ ἐπιστήμη τὴν νόησιν· ἡ γὰρ ἀ-
κριβὴς περιόπτου οὖν κατὰ νόησις ἐπιστήμην τού-
του ἐργάζεται :—

Τίς ἡ ἰδιότης τῶν σεραφὶμ καὶ ὅτι ταύτην προτάπειν:
Ἐν τῇ περὶ τῆς οὐσίας ἱεραρχίας πρωματάφη-
σιν:

Θεωρία τῶν ἁγίων σεραφὶμ:

Τὰς μὲν οὖν ἀσω-
μάτους τῶν.

Σημάωσαι ὅχον τὸ χωρίον. ὅπως ἐκδίδωσιν ἐν αὐτῶνο-
ῆν ἡμᾶς τὰ περὶ τῶν ἀνώδυνα μεῶς γεγραμμένα
ἐν τοῖς προφήταις:
ἐξ ἁπλήνθεσιν τὸ ἓξ εἶναι πτέρυγας φησίν:

Εἴρηται ἐν τοῖς πρὸ τούτου. πῶς χρὴ ἐκδέχεσθαι τὰς
πρώτας καὶ μέσας καὶ τελευταίας δυνάμεις τῶν
νοερῶν:
ἀγὰρ ἀληθῆ πτερὰ ἔχουσιν:

Σημάωσαι πῶς ἔχαβε τὰ περὶ τῶν πτερύγων τῶν σερα-
φὶμ. καὶ ὅτι καθόχων αὐτῶν ἵπτανται. μηδὲν ἔχον τῆς ὑφει-
μένον καὶ τὰ πανόν:

φη

Σημάωσαι ὡραιοτάτην θεωρίαν καὶ ξένην. διὰ τί οἱ
σεραφὶμ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς πόδας καλύπτουσι τοῖς
πτεροῖς τοῖς δὲ μέσοις πέτανται:

Ἑρμηνεία τῶν σεραφὶμ:

Ἐν τῷ περὶ τῆς οὐσίας ἱεραρχίας λόγῳ ἐσαφηνίσθη.
τί ἐστιν ἐπὶ ἀγγέλων οὐ σιώδης τὰ ξῖς ἐν ἑκέφα

λαίως.—

Ὅλη καὶ οἰκεία ἐστὶν ὅλῃ ὁ ἁγιαζων ἱς. καὶ ὑφ' ἑαυτὴν καὶ σὺν αὐτῇ πῶς.

Τοῦ φησὶ λαβεῖν μὲν αὐτὴν τῆς ἁγιαζομένης ἐνέργειαν. σημαίνειν δὲ τὴν ἀπαθῆ καὶ νοερὰν δύναμιν τοῦ μεγάλου διονυσίου. καὶ σῶς ἐφύλαξ τῆς θεολόγου τοῦ πνῦ. καὶ τῆς ἁγίας γραφῆς τὰ διαφοράν. ὁμὸ ἁγιαζων ἱς ὡς θς παράδοσις. καὶ αὐλὸς ὡς ἄνος ἡγιάσθη ὑπὸ τοῦ χῦ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ. ἐσθῆ καὶ θς καὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνς. φησὶν καὶ τῶν ὁσίων ἁγιαζομένων τὴν ὁλότητα ἀφεῖναι, τοῦτ' ἔστι τὸν ἀπλοῦν αὐτῶν καὶ ἀμέριστον νοῦν. ὅλη καὶ ἁγιαζομένη, λέγοιεν καὶ οὗτος ἑαυτοῦ σῶμα τοῦτο εἶναι, αὐτὰ λέγων τοῦτό μου.—

Σημαίνει ὅτι τὴν οἰκείαν ἑαυτῶν ἀφεῖναι ὑπὲρ θεοῦ χάριν αὐτοῦ.—

Σημαίνων διὰ τῶν φωτῶν πῶς ἴσαν τινὰ ὄντα πλὴν ἀγγέλων. ἀ παράπαν οὐκ εἶπεν. ἢ ὡς ὀφθαλμοὺς τοὺς τῆς παθητικῆς φύσεως ὁλικῶς ἀπορρίψαντας, ἢ ὡς καὶ ὑπομένοντας ἀσθένειαν. ἢ ὅτι ὁ τῆς οὐσίας μακαριότης θεολογικῶς πρόσληψιν ἔλαβεν. οὐ παίνοντος ὀχλικὴν ὄψιν φαντάζειν, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ ἀκούοντας

μὴ ἄλλου τινὸς οὕτως ἐφέρεσθαι, ἀλλ' ἢ τοὺς ἀβραάμους.

ὅτι γὰρ ἀϊάζων καὶ ἀϊαζόμενος :—

Διὰ τί στρωσάδης τὸ μῦρον ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ ἐκχεῖται :—

Ἀνέστη γὰρ τοῦ ἡμέρος μήκρα τῆθαι ὑπὸ τοῦ θάνατου :—

Ἐστὶ γὰρ ἀπόκρυφος ἡ αἰτιολογία τοῖς πολλοῖς τοῦ μυστηρίου, διὰ τί τὸ εἰς χρῆσιν βαπτίσμα. ὅτι περ ἀς τὸν θάνατον αὐτοῦ βαπτιζόμεθα :—

σημάωσαι καὶ ἐνθεῦθεν. ὅτι ὁ χρ̄ς καὶ ὡς ἀν̄ος δέχεται τὸ πν̄α τὸ ἅγιον ἀϊαζόμενος καὶ ὡς θ̄ς δίδωσιν αὐτό :—

σημάωσαι καὶ τὸ τῆς οὐσιώδους θεότητος καὶ ὅτι ἀναλλοίωτος ἔμαινεν :—

Εἰ ἐπὶ τῶν ἀγέλων οὐσιώδας ἕξας ἀκούοντες. οὐπευότητας ὄξωθεν κατὰ συμβεβηκὸς ἐπιγινομένας νοοῦμεν. ὡς καὶ προσλίγου εἴρηται, καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς οὐσίας τὸ ἱεραρχίας λόγῳ κεφαλ ζ πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ θῦ τοῦ καὶ ὑπὲρ οὐσίαν κυρίως ὄντος. τὴν ἕξιν οὐ ποιοῦ δεξόμεθα τὴν ἐπὶ τοῖς σεωθέτοις συμβαίνουσαν. ἀλλ' ἕξιν οὐσιώδους θεότητος τὴν φυσικῶς ἔχουσαν ἐξ αὐτῆς τὰ τῆς ἀγαθότητος ἅπαντα. τέως δὲ σημαίνει ὅτι καὶ ἡ θεότης οὐκ ἀυτοοὐσία ἐστὶ τοῦ θῦ, ἀλλὰ τῆς οὐσίας δόξα :—

ἡ τοῦτο δὲ ἐφαρμοστικῶς

Ὁ Ἡ καὶ τὸ θυσιαστήριον μύρῳ τελεσθὲν καὶ ἁγιάζει.

Ὁ Ἡ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ σημαίνει τὸ μέγεθος καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἱεροῦ τοῦ θυσιαστηρίου ὅπερ ἐστὶν ὀκτώ.

Τ Ὁ λέγος αἰνίττεται τὸν πνευματικὸν ψαλμόν.
Ὁ Ἡ μύρου θεία ἐνέργεια καὶ ἁγιάζει.

Ὁ Φησὶ τοίνυν. πάσης θέας ἐπιφανείας καὶ ἐργασίας ἁπάσης ὕλης ὁλικῆς καὶ πνευματικῆς, ἀπόλυτον ἁπλότητα τούτων σοφιῶν μέγιστον τὸ σύμβολον θεωρῆσαι τὸ ἁγίου θυσιαστηρίου καὶ μύρου καὶ ἁλὸς καὶ φάλτου.

Ποῖος σχέσις ψαλμὸς καὶ θυσιαστηρίου ἁγιάσεως ἢ τελετῆς ἱερωμένων ἐνεργείας.

Caput. 3.m

ε αὐτὴ μὲν ἡ θεοπαλὴ

Ἀποκληρώσας ἁγίους καὶ ἱερεῖς καὶ ἐπάξιον λαὸν ἱεραρχικῶν, ἀφωρισμένως ἐχαρίσατο ἱερατείας. οἷον ἀποκληρώσας ἁγίους αὐτῷ ἀξιοῦσθαι θεουργίας. σύμβολον γάρ ἐστι θεοῦ τοῦ λαὸς πόνου, τῶν ἄλλων ὁμοίως. οὗ καὶ μᾶλλον καὶ ἐνεργείας εὐλογίας ἐχούσης ἐφ' ἑνὸς νοήματος, τὸ αὐτὸ λουομένων. διὸ γὰρ τοῦ καθαίρεσθαι πᾶσιν ἐχαρίσατο λουτρὸν ἱερατικὸν ἐχούσης εὐλογίας, οὐ λαοῦ ἐνεργητὰ ἀφιερωμένου. ἐστὶ δὲ καὶ ἐλάφου διάταξις. ὥσπερ καὶ—

31.

μας μὲν λαβᾶν. τὰς πνι κὰς δωρεὰς. καὶ ἀξίας. ἐνεργείας δὲ τὰς λειτουργίας. τὰς γὰρ τελειώ ἀσ πρότερον ὡς ἐπὶ τῶν κατα στάσεων, ἤγουν χειροτονιῶν ἐκλη ψόμεθα.

Ἑξῆς καφηνίζει, τίς τε ἡ ψῖα δικὴ δι' αἱρεσῖς. καὶ τίς ἡ ψῖ ἀς τῶν ὑπερβεβηκυῶν τάξεων. περὶ ὧν καὶ προσξέθετο, ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ περὶ ὀνυσλόγου. καὶ σημαίω καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, ψῖα δικὴ δι' αἱρεσῖς ἐστὶ καὶ ὁ ποῖα.

ἡ κατὰ ἡμᾶς ἱερὰ παραδοσῖς εἶναι ῥᾷ τοι.

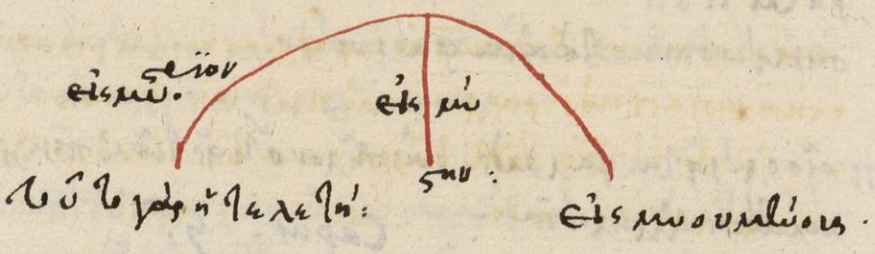

Τίς ἡ ἐν οὐ ὑνοῖς ἱεραρχία. καὶ ὅτι τελετή ἐστι, τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας, ἡ τοῦ θυ κατὰ δύναμιν γνῶσις καὶ ἕξις. μύσται δὲ τάυτης, αἱ περὶ θν πρῶτα τάξας τελούμεναι δὲ, αἱ μετ' αὐτὰς παραὐτῶν μυούμεναί τε καὶ δίδασκόμεναι τάξας.

τίς ἡ κατὰ τοὺς δύολα οὺς ἱεραρχία.

+ περὶ τῆς κατὰ νόμον ἱεραρχίας.

Σημάνω δὲ ὅτι οὐκ εὐλήπτων λέγει καὶ οὐδία κρίτων τὴν τῶν νομικῶν δία τὰ ξεῶν θεωρίαν καὶ ἀλληγορίαν:—
μωσέως δηλαδή:—

Κατὰ τὸ εἰρημένον. ὁρᾶ ποιήσας πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει:—

Περὶ τῆς νέας ἱεραρχίας τῆς ἐκκλησίας λέγει. ὅτι πλήρωσις ἐστὶ τῶν κατὰ νόμον. τοῦτο δὲ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς ἑβραίους φη. καὶ ὅκς. οὐκ ἦλθον κατὰ λῦσαι τὸν νόμον ἀλλὰ πληρῶσαι:—

Σημάνω δὲ πῶς μετ' ἐστὶν ὀκνίας ἱεραρχίας καὶ τῆς νομικῆς, ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία. καὶ πῶς τοῖς δύο κοινωνοῦ. τῇ μὲν τῷ πνι. τῇ δὲ τῷ γράμματι. τουτέστι τοῖς συμβόλοις:—

—

Τουτέστιν ἱεραὶ γὰρ ὦ σιν καὶ δίδα σκαλους καὶ δίδα σκομένους:—
τουτέστι τῶν ἀγγέλων:—

Πρώτην τὸ καθαίρειν τοὺς ἀτελέστους. μέσην. καθιὼ ἄλλους μυοῦσιν. ἐσχάτην δ'. τὸ τελειωθῆναι μόνον:—

Ἐν τούτοις σκόπητον εὐκρινῶς δεικνυμένην τὴν τριαδικὴν τῆς ἱεραρχίας διαίρεσιν:—

περὶ τῶν τελουμένων :-

Τί ἐστι τὸ καθαίρειν καὶ τί τὸ φωτίζειν. καὶ τί τὸ τελειοῦν. Εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐνοῦσις ἱεραρχίας κεφαλαίῳ περὶ τὸ τέλος. καὶ ὧδε προϊὼν :-

αὐτὴ ἡ τοῦ ἀστῶν ὑποβεβηκυῖαν τάξεων :-

ἀ

ἀ. Διαιρεῖται ἡ τῶν τελετῶν ἱερουργία :-

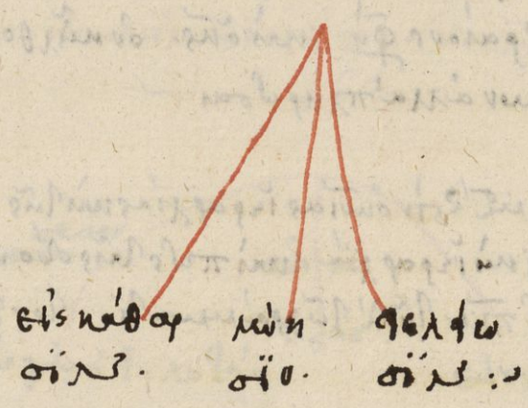

ἡ τῶν ἱερουργῶν διακόσμησις :-

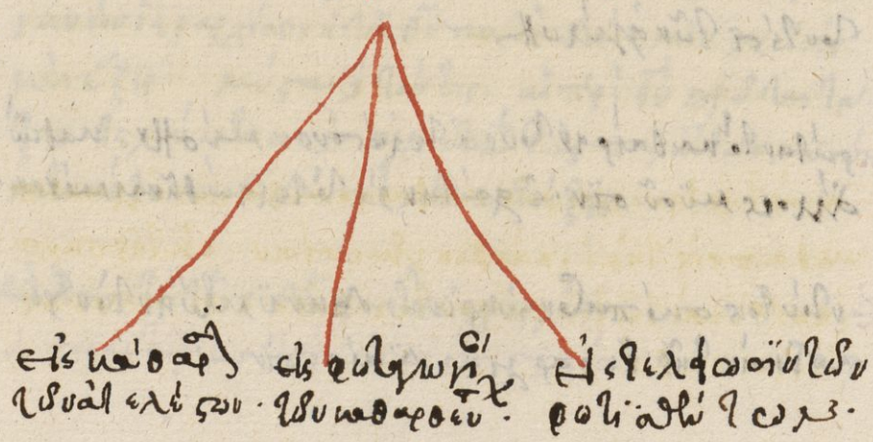

ἢ τῶν τελουμένων δὲ ἀμῖς :-

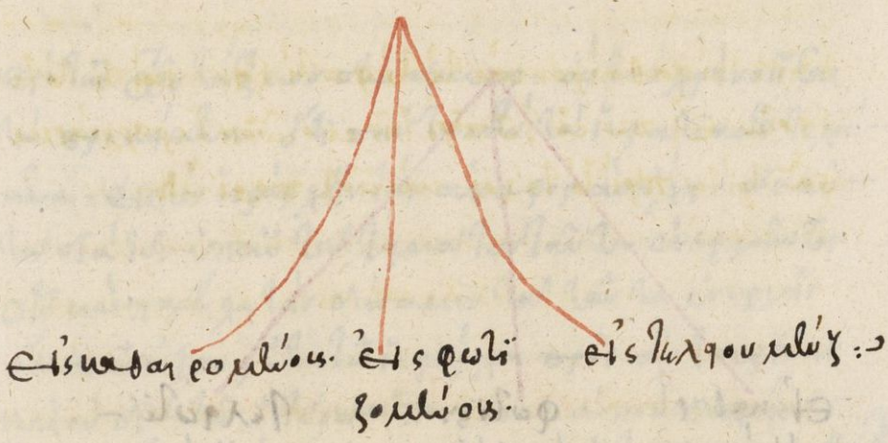

τίς ἡ	ἀπόνοι
τριά	νοῦτό
δύνα	ἀπο
μῖς	δεῖ
τῶν	χθά
ἱερέ	σης :-
ων	+

Ἐκ γὰρ τῶν θεάων γραφῶν καθαιρόμεθα καὶ ἐλλαμπόμεθα πρὸς τὴν ἱερὰν θεογενεσίαν. ἐκ τῆς συναξεως δὲ καὶ τῆς τοῦ μύρου τελετῆς, ἐπιστημόνως τελούμεθα :-

Διαιρῆται ἡ ἱερατικὴ διακόσμησις:—

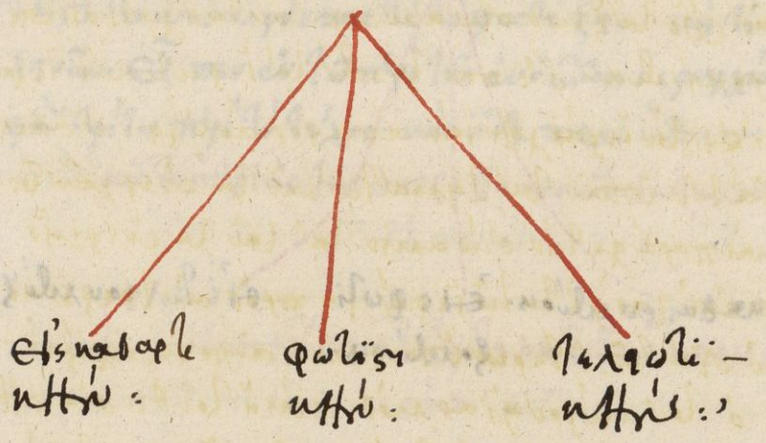

Θεσμὸς οὖν οὗτός ἐστι

Ὡς ἐπὶ τῆς ὑέλου δεχομένης τὸν ἥλιον· ὅπερ καὶ αὐτὸ τέρω ἀρήκεν· καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἡ τοῦ φωτὸς ἐστὶν ἰδεῖν· τοῦ μὲν, διὰ τῶν ἀραιῶν καὶ διαφανῶν σωμάτων καταλαμπόντος καὶ τὰ παχύτερα καὶ ἀλαμπῆ· τοῦ δὲ πυρὸς διὰ τῆς εὐκατατρήστου ὕλης· καὶ τὰς ἀνεπιτηδείους πρὸς μετουσίαν αὐτοῦ ἐκ πυροῦντος φύσας:—

Καθάκοι νοῦλη πτέοντό ἐστι· προσέπακούεται· γὰρ ἐπὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ τόπῳ:—

σημήωσαι δὲ ὅτι θεπτικῶς οἱ ἱεράρχης πρῶτον ἐλλάμπεται· ἆτα μετὰ δίδωσι τοῖς ὑπαὐτόν· ἆτα τελεοῖ τούτους οἷς μετὰ δίδωσι τῆς ἐλλάμψεως:—

Ϛ περὶ τοῦ πῶς ἂν τις ἐφάμιλλος γένοιτο τῇ ἐκκλησίᾳ.—

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅλως. οὐ τοσοῦτον χρὴ νοῦν ἔχειν τὸν ἐφάμιλλα. ὅσον ἐκεῖνο τὸ ἱεραλικὸν ἐχοῦν τὰ. εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον αὐτὸν φοβερὸν ἀνέχῃ. ὡς ἂν τοῦτο ἅπαν ὑπαὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ἐκεῖ ἐνεργοῦν τος. οἷς καὶ παρέχεται ὅλῳ αὐτῷ τοῦ τὸ ἐνεργεῖν. ὅλως ἐνὶ ξαρείτων τῶν ἱερῶν χῶρον τοὺς αὐτοὺς καὶ οὐ διὰ τῶν ἐξ ἱερῶν ὑπουργίας ἀπομιμήσω τὸν, ὁ τοῦ μύστου ᾖας καὶ· καὶ ἂν τοῦτο σιάσῃ παθεῖν ὡς οἷς· καὶ ἂν τῶν ἐκκλησιῶν ἀφορίαν αὔξῃ, καὶ τοιούτους τοὺς ἀνθρώπους ὅλως ἀπομιμήσαιτο παίσειεν· οὐ τὰ λόγια λέγειν, σαφῶς τῶν ἔξω· ὡς εὐθὺς ἐπεξηγῆται.—

Τοῦ δὲ αὐτοῦ ὅτι τὸν ἄρτον εἰς σῶμα χῦ· καὶ τὸ ποτήριον ὡς αἷμα· καὶ τὸ ὕδωρ εἰς φαντασίαν. καὶ τὸ ἀφώλιζον ὡς ὑποθεσίαν· καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τοιαῦτα ὡσαύτως.— ἅγιον

Ϛ περὶ τοῦ διὰ τί ἀναγινώσκεται καὶ τὰ τῶν προφητῶν βιβλία, οὐκέτι ἐν τῷ ἱερῷ, οὐδὲ καὶ ἱερὰ ὀνομάζῃ. ἀλλὰ διὰ τί ἐν ἱερῷ ἀναγινώσκεται. ἵνα καὶ τὸ σῶμα ἐγκεκραμένον τοῦ. διὰ μὲν γὰρ τὴν ἐκκλησίαν τὰ γὰρ, καὶ ὡς ἐξαίφνης ποιῆσαι, ὧν ἐκλύσῃ, ἐν τῷ ἱερῷ οὐ τὰ παλαιὰ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ τὰ τῶν προφητῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπι- ποιήσ.

σκοπὸ ἱερουργῆς.

Ὅτι ἡ δίδα σκαλικὴ τῶν μυστηρίων δύναμις. τοῖς ἱε-
ράρχαις ἁρμόζει:—

Τίς ἡ τῶν ἱερέων τάξις. ἡ γοῦν τῶν πρεσβυτέρων:—
ἡ τῶν ἱερέων τάξις διχονότι:—

Τίς ἡ τῶν λαβυρηκῶν τάξις. τοῦτέστι τῶν διακόνων.
πῶς ἀπὸ καθαίρουσιν οἱ διάκονοι:—
θεωρία τῆς καθάρσεως:—

Ὅθεν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς:—

Σημάωσαι δὲ ὅτι τῶν διακόνων ἐστὶ τὸ ἀποδύειν καὶ ὑπο-
λύειν τοὺς βαπτιζομένους. καὶ πρὸς δῦς μᾶς ἱστᾶν,
καὶ αὖθις πρὸς ἀνατολάς:—

Σημάωσαι ὅτι οἱ διάκονοι τὰς θύρας τότε ἦχον. νῦν δὲ
οἱ ὑποδιάκονοι:—
ἀνακεφαλαίωσις.

Ὅτι ὁ ἐπίσκοπος, καὶ τὰ τῶν ὑφαμένων ποιεῖ. καὶ
οἱ πρῶτοι τὰ τῶν δευτέρων καὶ τὰ τῶν μετ' αὐτοὺς ποιοῦ-
σιν. οὐκ ἀνάπαλιν δὲ οἱ δεύτεροι τὰ τῶν πρώτων:—

Ὅτι ἕκαστον χρὴ μὴ κατατολμᾶν τῶν μειζόνων:—
Τίνος τί ποι αἱ ἱερατικαὶ τάξεις τὰ περὶ θῦ περὶ τοὺς
ἀνοῦς ἐνεργοῦσαι:—
περὶ τῶν ὀνοτῶν τάξεων. πῶς ὑπὸ θῦ ἱεραρχοῦν—

ται:~

χηροτονία ἐπισκόπου:~

μὴ ἐτέρως ἐπιτελῆται:~

χηροτονία πρεσβυτέρου:~

χηροτονία διακόνου:~

ἄδιλον δὲ ποιῶν πόδα λέγε:~

ἀνάρρησις· οἱονεὶ κύρυξις ὀξὸ νόματος· σφραγίζων γὰρ αὐτὸν ὁ χηροτονῶν ἀρχιερεὺς ὀξὸ νόματος φάσκει· σφραγίζεται ὁ δῆνα ἀπὸ πρεσβυτέρου ἐς ἐπίσκοπον· ἐν ὀνόματι τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ πρεσβυτέρου καὶ διακόνου:~

Σημάωσαι ὅτι χρὴ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἱερατείῳ τὸν χηροτονούμενον ἀσπάζεσθαι:~

θεωρία:~

Σημάωσαι τὴν ἀνδρικὴν ζωὴν τοῦ ἰυ, καὶ θεαρχικὴν ἀναμαρτησίαν:~

τὶς ἡ ἀνάρρησις:~

Ὡραῖον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον καὶ ἀσφαλὲς· ὅτι οὐδὲ ἀδελφὸν χωρὶς θῦ ἐποίει τις:~

Ὡς ἀνὸς καὶ ἀρχιερεὺς γέγονεν ὁ χρ. σημάωσαι τοῦτο κατὰ ἀκεφάλων καὶ νεστορίανῶν:~

Ἀλλὰ καὶ ὁ θεαρχικὸς ἡμῶν —

Σημάνω και πότε ἐχαρο τυνήθησαν ἱερᾶς οἱ μαθηταὶ
καὶ ὅτι ἰς καὶ τοι θς ἀν, οὐκ αὐτὸς ἐχαρο τύνησεν.
ἀλλ' ἐπηγγέλα τυ πέμπειν ἀπὸ τοῦ πρς τὸ πνα τὸ ἅγιον
ὅτι ὡς πύρϊναι ἐφάνϊσαν αὐτοῖς:—

Ὁ ἅγιος πέτρος δηλονότι μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅτε τὸν ματ
θίαν προεχαρίσατο εἰς ἀπόστολον:—

Σημάνω τί φησιν περὶ τοῦ κλήρου τοῦ πεσόντος ἐπὶ
ματθίαν καὶ τίνο ἀ ται τοῦτον:—

Τὸ ἐν ταῖς πράξεσϊ τῶν ἀποστόλων λόγϊον περὶ τού-
των, ἐν μὲν ἐνϊοις βϊβλίοις, οὕτως ἔχει· καὶ ἔδω-
καν κλήρους αὐτοῖς· ἐν δὲ τϊσὶν καὶ ἔδωκαν κλή-
ρους αὐτῶν. τὸ μὲν οὖν αὐτοῖς συνῳνίζεται τῶν
ἐν ἀρημένω ὑπὸ τοῦ θεοῦ διονυσίου. ὡς τοῦ κλήρου
σύμβολόν τϊ δηλοῦντος· ὀξαποκαλύψεως ἢ ἐνερ
γήματος τοῦ δαϊόν πνς, πίπτοντος ἐπὶ τὸν κληρού-
μενον. ὅθεν καὶ περὶ τοῦ ἰσκαριώτου φη ὁ ἅγιος πέ-
τρος. ὅτϊ ἔλαχε σὺν ἡμῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας
ταύτης· καὶ τοι συνήθης ἡμῖν κλῆρος, οὐκ ἦν ἐπὶ-
τῶν ἀποστόλων γεγονὼς ὑπὸ κυ, τοῦ ἐκλεξαμέ-
ν αὐτοὺς:—

Περὶ τοῦ ἐπϊσκόπου δϊὰ τί μόνω αὐτῷ ἐπϊτίθεται
τὰ ἅγια εὐαγγέλϊα:—

περὶ δὲ τοῦ θείου κλήρου: — ibi. πάσης θεολογίας, θεουργίας.

προσῦ πακουστέον. τὰ κατὰ παραχὴ ψῖν γὰρ τοῦ ῥή- — τὸ ὑπάρχοντα
ματος πολλακῖς ἡ σύνταξις. σημαίνει δὲ πίσων
μετὰ λαμβάνει ὁ ἐπίσκοπος θείων πλεονεκτημάτων:—

τουτέστι ἑρμηνεῖων:—

περὶ πρεσβυτέρων:—

τί ἡ κλῆσις αὐτοῖ

τουτέστιν ἱεραρχῶν. ἱερέων καὶ λαβυργῶν:—

τουτέστι τῶν καθαιρομένων. τῶν φωτιζομένων καὶ τῶν
θεωρητικῶς τελουμένων:—

περὶ δὲ ἀνόνον ἐνὰ πόδα κλίνονυς.
τὶ τοὺς δύο πόδας κλίνειν τοὺς πρεσβυτέρους.

τὶ τοὺς δύο πόδας κλίνειν τὸν ἱεράρχην. καὶ δὲ ἀτὶ αἰ-
γρα φαὶ ἄνωθεν:—

. Caput. 6.m

αὐτὰς μὲν οὖν αἱ ἱερατικὰς —

Ὅτι τρεῖς αἱ τελούμεναι τάξεις:—
τὶν ἐς οἱ καθαιρόμενοι καὶ πῶς:—
τουτέστιν οἱ κατηχούμενοι. οἱ ἐν μετανοίᾳ. καὶ οἱ ἐνο-
χχούμενοι. διαφορὰν δὲ ἐσκηγᾶται τῶν ἐν μετανοί-
ᾳ ἐν τοῖς ὀξῆς:—

τῶν ἐν μετανοίᾳ μετὰ τὸ βαπτίσμα ἁμαρτανόν-
τωμ:—

Ὧν χαμαζομένων καὶ ἐνεργουμένων:

Τῶν ἀπὸ αἱρέσεων ἢ ἀσελγειῶν:

Τῶν μὴ τελείως ἐξ ἀσελγείας ἐπίστρεψάντων ἀρξαμένων,
ἢ τῶν κατηχουμένων:

Ὁ πιστὸς λαός:

Τὴν πᾶσαν κάθαρσιν τοῦ λαοῦ:

Σημάνωσαι ὅτι μέσην τάξιν τὸν ἱερὸν λαὸν ἀποκαλεῖ.
ἤγουν τοὺς ἐν λαϊκῷ τάγματι. τὸ ὀχόκληρον ἤτοι τὸ
ἀνεπιτίμητον ἔχοντας. τοὺς δὲ μοναχοὺς ἤτοι θερα-
πευτάς. τὴν πασῶν ὑψηλοτέραν:

αἱ καθαιρόμεναι τάξεις ἀστεται-
ροῦνται:

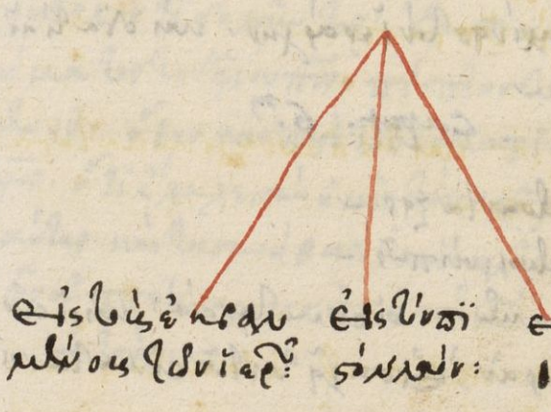

εἰς τοὺς ἐκβαλ-
μένους τῶν ἱερῶν:

εἰς τὸν πι-
στὸν λαόν:

εἰς μοναχοὺς ἤτοι
θεραπευτάς:

Διὰ τί οἱ μοναχοὶ θεραπευτὰι ἐκλήθησαν.
Τίμας ἀμέτρητος καὶ ἐνιαίας ζωῆ:~
Διαιρετὰ δὲ φησὶ τὰ βιωτικά:~

Πῶς τε χῆται ὁ μονάζων. καὶ διὰ τί ἐδικὴν τελεύω-
σιν καὶ ἐπάκλησιν καὶ κατάστασιν ἔχει ὁ μοναχός:~

ὁ μὲν ἱερεὺς ἐπίπροσθε.

Σημάωσαι ὅτι οἱ ἱερεὺς φησὶν καὶ οὐχὸ ἱεράρχης. καὶ ὅ-
τι κατὰ τοῦτον τοῦ πρὸς τὸν λόγον, οὐδεῖ χῆμα μονα-
χοῦ ἐπίσκοπον δίδοναι, ἀλλὰ μόνον πρεσβύτερον:~

Ταῖς βιωτικαῖς καὶ πολυσχιδέσιν. οἷον ἐμπορίαις
φημὶ καὶ τοῖς ἄλλοις συναλλάγμασι. φαντασίαις
δὲ τὸν τέστι ταῖς κατὰ διάνοιαν ἐπιθυμίαις καὶ τῶν
παθῶν ἀνατυπώσεσι ||:~
ὡς κάρεται ὁ μοναχός:~
σημάωσαι τὴν τρισὶν ὑπόστασιν:~

Διατί λέγεται μοναχός. καὶ τίς ἡ μοναχικὴ κατάστα-
σις καὶ ἐπιτήδεσις:~
τίς ἡ ἀποταγή:~

Σημάωσαι κατὰ λαμπετιανῶν. ἤτοι μεταλιανῶν
ἢ ἀδελφιανῶν. ταυτὸν δὲ ἀπὸ μαρκιανιστῶν οἵτι-
νες τριετίαν μόνον ἄκρως ἀσκήσαντες μετὰ ταῦτα
ἐπιτοσοῦτον ἀδιαφοροῦ οἱ τὸν λοιπὸν τῆς ἑαυτῶν
ζωῆς χρόνον. ὡς πᾶσαν ἀτυπίαν πρᾶττην ἀδεῶς

μοιχείας γὰρ καὶ ἀσελγείαις· γαστρϊμαργίαις· καὶ ἀ-
λληλογαμίαις· καὶ ἁπαξάπχῶς· ἐν πᾶσαις ἀ-
σωτίαις ἐγκαχϊνδούμενοι· τὰ τοιαῦτα πράττειν ἀ-
παθῶς τερατεύονται· καὶ ἀναισθήτως νοσοῦντες
τὴν ἐμπάθειαν· καὶ ἀναλγήτως ὑφ' ἑαυτῶν πά-
σχοντες καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτοῖς δαιμόνων ὥς-
περ οἱ φρενιτϊδικατεχόμενοι νόσῳ· γάλλονται μαλ-
λον καὶ οὐκ ἀνϊῶνται:~

Σημείωσαι δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι πολλάκω χύεται ὁ μοναχὸς
ποιεῖν· ὧν οἱ λαϊκοὶ τὴν ἐπϊτροπὴν καὶ ἐξουσίαν
ἔχουσϊν· οἷον ὁ γάμος· καὶ τὸ στρατείαις ἢ ἐμπο-
ρίαις ὁμϊχεῖν· καὶ ἑτέροις· ἐν οἷς ὁ λαϊκὸς οὐκ ἀτα-
κρίνεται:~
τὶς ἢ ἀπόκαρσϊς:~
τὶ τόμεται χράσσειν τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ:~
τὶς ὁ ἀστρασμὸς:~
τὶ τὸ εὐθὺς κοινωνεῖν:~

Διατὶ οἱ χειροτονούμενοι εὐθέως κοινωνοῦσϊ:~

Πάντες γὰρ ὁμοίως μετὰ τὴν χειροτονίαν· τῶν θείων ἀ-
ξϊοῦνται μυστηρίων· ὅπερ ἐμφαίνει τὴν πρὸς θν
οἰκείοτητάτε καὶ ἕνωσϊν:~

Σύνηκται τοί-
νυν ἡμῖν

τίαι τελεταὶ δηλοῦσϊν:~
ἰδὺ εὐταῦθα σαφέστερον ἐδίδαξεν ὁ πηρ· τίνες αἱ

ὑποβεβηκῆ αἱ τάξεις ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθη:—

Ὁ τι οὐκ ἔστιν ἐν οὐσίῳ καθαιρόμενος. καὶ περὶ ἀγγέχωθε:—

Σημάωσαι ὅτι οὐδὲ μιάλλω βητῦ γχάνα ἐν τῖνι τῶν οὐσιῶν δύναμεων. ὅδοξα ξαῦρ ἰγένης καὶ οἱ τὰ τοῦ τοῦ φρονοῦντες. φασκοντες ὅτι κατὰ ἀναλογίαν τῆς παραβοπῆς, ἕκαστον τῶν συνθαγμάτων, τὴν βιάνδε καὶ ὀνομασίαν καὶ τὰ ξῖν ἐκληρώσαβ καὶ σώμασιν ἐνεδέθησαν λεπτοτέροις, ἀρπαιδίαν τῆς ἑαυτῶν ἐπὶ βχᾶρον παραβοπῆς, ἀλλὰ πάναγνοὶ ἀσῖν δηλονότι καὶ ἀσώμα βινόες, ὡς ὀξαρχῆς ἐκτίσθησαν. ὅτι δὲ ἀσώμα τῖ ἀσὶν αἱ οὐσίαι δύναμας, διαφόρως ἔγνως ἐν τοῖς ἔμπροσθεν:—

καὶ ἄλλως εἰς βὰ αὐτό:—

Ἀλλ' οὐδὲ τῶν οὐσιῶν νοῶν μετὰ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπόπτωσιν, ἑαλωποτέ. τοῦτο γὰρ οὔτε περὶ τῆς θείας γραφῆς ἔγνωμεν, οὐδὲ τῖς τῶν θεοσόφων ἄρη κε πρῶν. οὗτος δὲ ὁ ἅγιος κατὰ σῦγχώρησιν αὐτὸ φῆ ὡσὰν εἴποι τίς ὅτι πάναγνοι μὲν ἀσὶ καὶ ἀλώβηβι, καὶ οὐδέονται καθάρσεως. πλὴν εἰ καὶ δῶμεν ἐν τῖν ἰλώβηγενέσθαι αὐτῶν τῖνας, πάντως εἰς τὰς ἐναντίας ἐχώρουν δύναμας. ὥστε βάλλοι πᾶς βὰ ἀλώβητον ὡσαύτως ἔχειν. καὶ ὁμοίως μὴ δεῖσθαι καθάρσεως. καὶ ὅτι βῦτό ἐστι σαφῶς

ἐδάξεν· ἀπὸν γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν αἴνιγμα γράμμα καὶ ἀληθῆ. ἐσάγγελλε· ἀγγέλλει. ὧδε ἀδύνατος ὁδὸν τινὰ παραλαβεῖν τοῦ χορεύειν ἐξέστησεν· ὅπερ ἐμοὶ οὐ μέμφονται, ἀλλὰ τοῦναντίον· ὅτι πάνυ μοι δοκοῦσιν εἶναι ἀγαθοί· ἐσθίουσι καὶ τοῦ καθαροῦ. μὴ οὖν τὰ τῶν ὡρίμους μὴ ζῶν οἱ ἐθελοπαρθένοι ῥᾴδιον σωφρονεῖν τὰ παρόντα πίσῳ αὐτοῦ δόξει· φάσκων ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν εἰς καὶ ἀναπηδῶσι· καὶ καλὰ ἑαυτῶν ὁ ὠμὸς ἀνθρώπους νοῦν· ὡς φησὶν ὁ ὡρίμους μὲν ἐν τῷ περὶ ἀρχῶν προλαμβάνω· οὕτως:— ὡρίμους:—

— ὁ τοίνυν χόρος οἱ μὲν ὀλίγοι οἱ δὲ πολλοί, παῦλα δὲ ὀλίγον, ἀπὸ δὲ τοῦ ὀλίγου τοῦ ἀεὶ γίνεσθαι· καὶ μέλος ἀχαὶ παράγειν· καὶ
— τὸ ἐπίπαν δὲ τὸ, δάκτυλα ἀπορρίπτειν εἰς καὶ καλαπαλαιστίνειν. ὁ ἀφρίος ἐν τῷ ὁ δὲ μὴ ποιῶ
— ὁ δὲ ὠλῆς ὀλίγος ἐκαλοῦ δὲ μὴ φάσκων οὕτως φη· ἐκαρτὸ γὰρ καλῶν ὁ ὠῶν ὀλίγα μὲν ὠὸν ἐν ὀλίγῳ καλῶ· ἢ ὄχου ἐν τῷ αὐτῷ· ἢ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ καλῶ ὀλίγα· καὶ ἐν τῷ ιφ' ὠλῆς ἐκαλοῦ δὲ, χεῖ οὕτως· ὀξὰν μετὰ πῶς καλαγάσεως καὶ ὀφθαλμὸς μετὰ πῶς· ψυχὴ καὶ καλάσεις καὶ, ἐν δὲ τῷ ψυχικῷ ὀλίγα μονὴ ὡ ὀλίγα καὶ ὀνίνη· ἐν δὲ τῷ ὀνίνης· ὀλίγα καὶ πάλιν δὲ καὶ μέγα καὶ
καὶ ὡς:—

ὁ γὰρ καθαρὸς τῷ ὠῶν ὀλίγα μόνον ἐστὶν· ἢ ἐπὶ τῷ

ωτέραν γνῶσιν ἔλλαμψις. καὶ σημάνωσι ὅτι προ-
κόπτουσιν ἐπὶ γνῶσιν. καὶ ὅτι δαίμονας εὐλέγου-
σι καθαίρεσθαι. διὰ τοὺς φάσκοντας καὶ αὐτοὺς ἐν-
τῇ παραὐτῶν μυθευομένη ἀποκατάστασι σώ-
ζεσθαι μετὰ τῶν ἁγίων:—

σημάνωσι τὰ περὶ τῶν ἀγγέλων πῶς φωτίζονται
καὶ τελειοῦνται:— Cap. 7.m

κεφάλαιον ζ' περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις
τελουμένων:—

τούτων δὲ διωρισμένων. Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς τὸ ποιεῖ ἀπάγονται οἱ τελευ-
τῶντες πάντες: καὶ περὶ ἀναστάσε:—

τῆς μετὰ τὸ σῶμα δηλονότι:—
περὶ δὲ καὶ ὠνλέγει:—
περὶ ἀναστάσεως σωμάτων:—
ὅτι ἑνοῦται τοῖς ψυχαῖς τὰ σώματα:—

τῶν δοξαζόντων ἀναστασιν καὶ καὶ
οἵνε:—

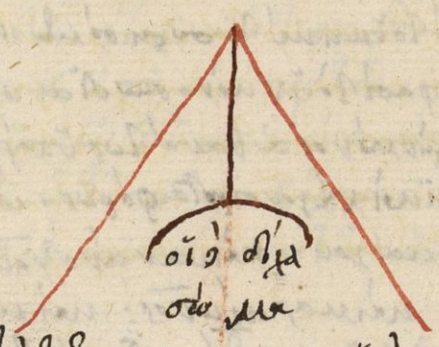

οἱ μὲν μετὰ τῶν σω-
μάτων ἐγείρεσθαι
τὴν ψυχὴν φασίν ὡς
χεῖστιανοί:—

οἱ δὲ μετ' ἄλλων σω-
μάτων ξένων. καὶ
βίου ἔχειν, οἷον
νεῦν:—

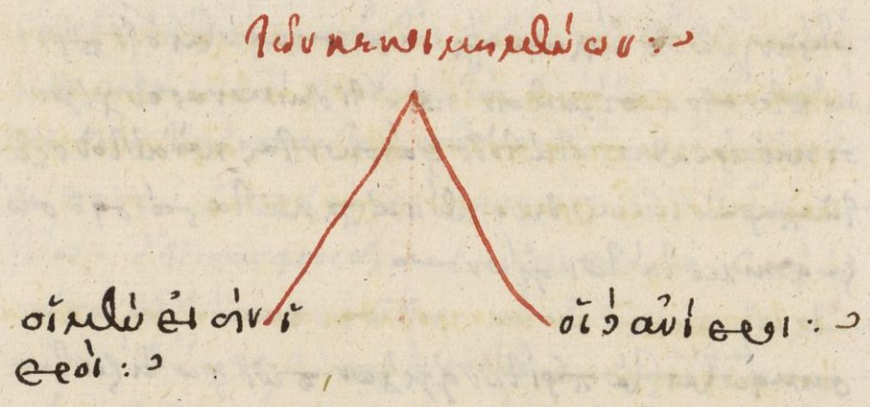

τῶν κεκοιμημένων :-

οἱ μὲν εἰσὶν ἱ-
ερεῖ :-

οἱ δ' αὐτέροι :-

Περὶ θανάτου ἅμαρ τωλῶν καὶ τίνο μίζου οἵ μετὰ θα-
νατον γίνεσθαι οἱ ἕλληνες ὧν τὰς δόξας ἐκτίθεται. τοὺ-
τῶν γὰρ οἱ μὲν ἀλογιστότεροι, οὔτε ἀθάνατον τὴν ψυχὴν
ὁμολογοῦσιν. ὧν ἐστι καὶ καὶ βίας οὐχ ὁ πρῖνη βεύς.
ἀλλ' ἕτερός τις. ἀλλάθνη τὴν. καὶ χύεσθαι αὐτὴν
ὄντρόπον καὶ τὸ σῶμα. καὶ εἰς τὸ μὴ ἦναι χωρᾶν.
οἱ δὲ δεῖθεν αὐτῶν λογικώτεροι. καὶ περὶ ἀθανα-
σίας ψυχῆς φιλοτοφήσαντες ὡς πλάτων καὶ οἱ τοιοῦ-
τοι μετὰ θάνατον. τὸ μὲν σῶμα οὐκέτι σύστη-
σεσθη φασίν. ἀλλ' ἀπὸ ἀτῶνας οὐχ ὑποστρέφειν ἔτι,
πρὸς ἣν ἔχει σύστασιν. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὅφησιν εἶ-
σα πάξ ἀν τι τοῦ μη κέτι σύστησόμενον. ἐπὶ δὲ
ἀνάξιον ἦναι φασὶ τὸ ὑλικὸν. συνδίαι ωνίξειν ψυ-
χῆ. τὴν δὲ ψυχὴν μόνος ἀθανάτως ὑπάρχειν. ταῦ-
τα καὶ αἱρετικοὶ λέγουσιν τὰ φόρως, ὡς οἱ ἀπὸ
σιμῶνος τοῦμαγου. καὶ μαν ἀνδρῶν. καὶ οὐ-
αλεν τινῶν. καὶ μαρκίωνος. καὶ μάνεντος.
καὶ νῦν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ὡρίγενους διερχόμενοι μύθωτι

κνεύς

πρ

οὐ μᾶλλον σωμάτων. καὶ ὅρα εἰ μὴ ἔστιν ἐν τοῖς σωματικοῖς θεωρήμασι. καὶ ποίας ἀλόγους ὀρέξεις ἐπὶ ἀμοιβαίων ἐνεργείαν ἂν ποιήσαι τροφαὶ θεωρούμεναι. οὐ γὰρ ἐπιθυμητικῶν καὶ θυμοειδῶν οὐδὲν φρονοῦσιν ὑποφαινόμενα.

Τοῦ λέγειν ψυχῶν μόνων γίνεσθαι ἀναίσθησιν. σωμάτων χωρίς.—

Ὁ λόγος ὁ ἀποστολικὸς ἀρρήτων καὶ ἀποβλήτους τοὺς μὴ σωματικοὺς παθητικῶς ἀναστρεφομένους ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἐπιγνωσθῆναι. καὶ ὅτι οὐ τῶν ἀοράτων μόνον ἐπιγνῶσθαι ἔξεστι τοῖς ἐν τῷ βίῳ, φανερῶς θεωρουμένων ἐν τούτοις ἐπιγνωσθήσεσθαι.—

Αἱ μὲν ἀλόγοι γίνεσθαι μόνα σῖτον, ὡς οἱ πρὸ σίμωνος μάγου, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, οἱ γίνεσθαι ἀθεΐαν ἀφασιν γυναικὸς ἀφ' ἑαυτῆς ἀθανασίαν ψυχῆς. ἵστορεῖ δὲ καὶ ὡρίγενης τὸ αὐτὸ περὶ αὐτῶν τοῦτο σύγγραμμα. καὶ ἐν ἀχαΐᾳ δέ, καὶ αὐτοὶ σαν ἐκ χῶρας ἀγνοῆσαι σαθσαν σωματικὴν ὑφεστῶσαν. τὸ ἀνυπαρξίαν χωρὶς τοῦ σωματικοῦ ὄνομα λέγων. ἀνάγνωθι μεθόδιον τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ ἀδριανοῦ πόλεως ἐπισκόπου, λόγον λαλοῦντος τῶν ἀναστάσεως γραφέντα. καὶ αὐτοῦ παθοῦς ἔστιν ἐπισκόπου καὶ μαθήσῃ τὴν μέθοδον αὐτοῦ καὶ ἐκ τούτου λαμβάνων.—

Τα῀υλα φησὶν αἰνιττόμενος ἵνα πα πτιάν λύπης ἀπὸ τῶν παλαιστίνων ἐπὶ ἀποστασίαν τοὺς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς θέλῃ ἀμαχὶ ζῆν ἐν τῷ ἀννι. οὗτος γὰρ ὁ πα πτιας ἐν τῷ πάλῃ ἐπὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποστασίας καὶ τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ ἐν τῷ ἱερουσαλήμ. ἐν ὅτι δὲ ὁ παῦλος ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἀπολιναρίου. ὁ παῦλος λέγει. ἐπὶ τῶν ἀπολιναρίου καὶ τοῦ ἐπιστολίου καὶ τοῦ ἀποστόλου ἐν τῷ παῦλῳ λέγων τὰ ἀναγκαῖα τὰ ἀποστολικὰ καὶ φρύγιος ὁ χουζοῦνος, ἐν τῷ παῦλῳ ἀπὸ αἱρέσεων πέμπω λόγῳ τὸ αὐτὸ φησί. καὶ παραγραφὴ περὶ τῶν ὑπὸ παῦλου ἁμαρτιῶν, ἐν τῷ ἐπιστολῇ τὰ πα πτιάν.

Φρύγια καὶ τὰ ἀποστολικὰ τῶν ἀναγκαίων τῷ ἐπιστολῇ.

Ἕλληνος ὀφθαλμοὺς φησὶ, τοὺς τοῦ νοῦ. καὶ τὸν καθαρωτέρον ὄντος, καὶ τὰ ἁγίου σωτῆρος. καὶ ὡς φιλοῦσιν ἡ ἱστορία καὶ τὰ μετὰ ταῦτα.

Σωσαγὼν ὁ περὶ ἱερατικῶν τῶν ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέων. περὶ μοναχῶν καὶ λαϊκῶν ὁσίων.

Συμφώνως τοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ τοῖς ἁγίοις ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μοναχῶν καὶ λαϊκῶν. ὁμολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ὀφείλομεν τοῦτο προσαναγκαίως

θάσαις περὶ ἀναστάσεως ἄψευδέ σιν ἐπαγγελί-
αις ἄδειν τοὺς λαῖ ζητ'

Ὅτι δικαιοσύνης ἐστὶ, καὶ τὸ πρὸς τὸν βίον δοῦναι
καὶ τὸν τόπον:

Διατί ἡ εὐχή:

Διὰ ἅ τι ὦ δὲ καὶ ἀναγνώματα. σῆ τὸ, ὁ ποῖα
ἦν ἡ ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις παλαιὰ ἀκολουθία
καὶ τὰ ξῖς:

Ὅτι ἐπὶ τοῖς τελευτῶσιν, οὔτε οἱ ἐνεργούμενοι οὔτε
οἱ ἐν μετανοίᾳ ἐξίασιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ κατηχού-
μενοι καὶ διατί:

Οὐδὲν μὲν μικρὸν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μυστηρίοις.
ἀλλὰ πάντα μεγάλα. αὐτὰ μὲν τοι προσά-
λληλα σύγκρινόμενα διαφορὰν ἔξουσι πρὸς με-
γαλειότητα. τῶν γὰρ δρωμένων ἐπὶ τοῖς τελευτῶ-
σιν μέγιστα καὶ ἀπαράβλητα, τὰ τῶν θείων λου-
τρῶν καὶ φωτισμάτων καὶ μεταλήψεων μυστήρι-
α. διὸ καὶ μικρὰ τὰ ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις ὠ-
νόμασε. πλὴν οὐδὲ τούτων ἀξιοῖ οἱ ἔτι κα-
τηχούμενοι: μεν

Ταῦτα ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ πρὸς κορινθίους πρώ-
τῃ ἀρημένοις παρὰ τοῦ ἀποστόλου, περὶ τῶν ἀναξίως
κοινωνούντων. ὧδε δὲ καὶ περιφρονεῖν αὐτοὺς λέ-

γλῶν μῶν ἡδέων λῶν θάων.—

ζ. σημάσαι λέ ἐύχαλαν.—
τοῦ λέσ τὰ ψέ χάλῶν ἄ μαρ τημάλων.—

ἀ. ναχόησι σημα σίαις ἐφη. λοῦ λέσ τί λῶς ἄ μῖν μνω-
ρί μοις λέ καὶ σωμάθε σι. καὶ οὐ χὶ πᾳ ρ ἦν ἄ μῖν μα λέ-
ρα ν νόη σιν, λέ ξε σί λα καὶ ὀγο μα σίαις σημαι-
νόμενα.—

τοῦ λέσ ἵνα θὸ λωμα θανοῆν. καὶ ἐύ λῶν ἄμῖν, γνω-
ρί μων λέ ξε ών λε καὶ ὀνο μά λων, λὰφ ε ἰ κᾶ ἀ σλα-
σις ὠνό μασεν. ἃ πὼν μὲ ἦν αι ε ἰ κᾶ χῦ σιν. μέ λε
νό σου. ἢ πόνου. ἢ σγα μῶν. ἀλλὰ φῶς ἦναι.
πλὴν οὐ λοῦ λο τὰ ε ἰ κᾶ φα θὰ. ἀλλ ὡς ἀλη θῶς, ἀλ ὰ
σα λε ὡς ἄ μῖν καὶ ἀ μαλά λί πλα. ἀ μαφ ὄφθα-
λμὸς οὐ κθίος καὶ λὰ ὄξυ ῦς. ἀ λλέ ξῶν οἱ ὁ ἀμῖν,
ὑπο λήμαλα σ ὁ λω σῖν ἄ μῖν μα μαρι ῦ σημά σαι
λέ σῶς λαμε αὐφ, λὰ φο λέ χους ἄ ρξα ἀ μ καὶ σα-
ἄ μ καὶ λα πῶς.

ἀ. πορᾶ πᾳ ῖλῶς χλο λύ ας ἐύ χῆς σφα λοῦ ἱε ρᾶ φ χου
καὶ λοῖς ἐν ἄ μαφ λάις μ κοι μη λοῖς.

ζ. σημά σαι ὅ ἅ ἰ κλύους λοὺς ἀ ζίους λῶν οἰ κλῖ γμῶν λοῦ
θῦ, ὦ φε λοῦ σῖν ἀῖ λῶν ὅ λ καὶ ων σρο σευ χαὶ, ἅ λε ζῶν λας,
ἅ λε. καὶ λε λευ λύ σαν λας. οὐ μὲν ἄ μαφ λω χόυς καὶ

ἀξιοναλαμβάνουσι καὶ ὧδε καὶ μαλάθανάλου:—

Οὐλαμὲν οὖν ταῦτα παίζουσιν οὐλαὸ ἐμὲ σπουδα-
ζουσὶ καὶ ξένος εἰμὶ. οὐ γὰρ οὐδὲ Ἑβραίους ἄμαθ-
ωλυς οὐδὲ ὁμόφυλος. ἀλλὰ πάντως ὅστις ἀλη-
θῆ καὶ σοφὸν μυπρὶ οὐλαοῦ λέγουσι:—

Ὅταν μὲν οὖν μόνος ὦ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὰ ἐν αὐτοῖς θεωρῶ. τοῦτο γὰρ αὐτὰ ψυχοσυμβαί-
νει μοι. τοσαυτάκις ὡς γὰρ ἐπιθυμῶ λέγειν. διὰ παντὸς ἥδεσθαι ἐὰν
οἰονεὶ ἕνα τὸν σοφὸν μόνον λέγῃ. ὡς πρὸς γὰρ ἐκεῖνον ὑ-
πόθεσιν τὸν πλοῦτον λέγων. ἐγὼ τοῖς ἐρῶ πολλοῖς
ὀφθαλμοῖς ὁρῶμαι φῶς. ἓν τὰ ἀληθῆ τὰ τὰ
ὄντα τὰ ἐστι. οὐδὲν μοί. ἐρῶ μὲν γὰρ. ἐπὶ-
τὰ ὀξὺ μόνος τὸν ἀνθρωπον καὶ ὀλίγα ἀποτε-
σα. τὸν αὐτὸν τὸν χρόνον τοσοῦτον καὶ ὀλίγον αὐ-
τῶν στέγειν ὀξέα θαι ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀμβλὺ γὰ-
πων γὰρ ὄντα μαθητὴς. καὶ ὀξὺς μόνος τῆς τοῦ σπαθ
ὑχῆς ἐστὶν ἀνθρώπινα. οὐ σύμφορα αὐτὴν τὰ καλὰ
φύσιν ἐν ἐμοὶ καὶ φωνῆξεν. ἀλλὰ σπόλος
προξενᾷ ἐαυτῷ. τῷ μὴ προσέχειν ὅτι παθα-
ροῦ βίου τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. καὶ τῷ ἀπροφυλίᾳ τίσα
μὴ τι ἥκουσι σύναχορύσαι τῶν φωνῆξαι σῶν ἀλο-
χῶν τοιοῦτο. ὅταν ἀνθρώπων καὶ ἀφρονᾷ τοῦ
νόμου τοῦ θεοῦ. καὶ οὐ σὺν ὑπὸ σπίνου ὑχῆς ὠφελη-
θήσεται. ὅτι σὺ καὶ τὰ περὶ τοῦ πλούτου οὕτω νοεῖ-
καὶ σὺν τῷ περὶ θεῶν ὀνομάζων μαφαίνεται νόσω-

μένει·—

φημὶ δὲ τοῖς λογίοις πῶς καὶ τὸ ὠφελεῖ δίκαιον τὸ χύξων λαμόνον· καὶ φασὶν ὅταν μὲ λαμο σῶν λα καλὰ λὸν ἀπόσολον· καὶ ἀγαμὲ λὰ καὶ σύλων· ὁ λε καὶ λὸ λόγιον ἐκᾶνο σημᾶναι· καὶ μὲ λα ἰᾶνα σὰ χὰ σὶ ὶκὰ σὶ σου μὲν· σὰ λᾶς μὲ λα σοίας λοῦ σο μὲ ου λᾶς σύχᾶς σκυσύλὶ· ἐ ἀν γὰρ ἔᾶς ὁ ἀν σκυῖ λου λέ σὶν ὁ δί καιος· καὶ ᾶς οῦον ὅ ἀ μαρ λά νων καὶ λα ζᾴφη, ἀλ λ' ἐ λε σον μὲν ᾳ λό ᾴ γον· ὡ ᾴ γω μὲ ν· σὶ λοῦ καὶ λὰ λὸν σα τὺ λαὶ σα μῶὶ ὑπο δή μα λος·—

ε′ ἐξὶν ἰ ᾶ ρᾶν, σὺ λῶ βα λὴν λοῦ οἰ κά ου ρί ου σχό σ ἀ μᾶ λὴν δ' ἀλ θᾳ ο ᾶν ἔ ᾳ μι· σὺ μὴ πλο ᾴ ᾴ, ὅ ἐ ᾴ ν ἀν λῶ χλᾴ σᾶ σαι ζου θού·—

ϛ′ ὀ χᾶ πλῶς λοῦ σχό σθᾶ αν ὑ μᾶς ὁ μῖ λί αν χω ρᾶν· καὶ ὁ ἴ ω λῶν ἀ λᾷ σαι πρὶ θῦ λὰ ᾳ φᾶ πλο να καὶ σῦ ῖ α ἀ πάρ χᾳ ὁ πῖ ᾴ· φο ὼ ᾴ λοῦ ἀ πό σ λου σχό σ λα σ σλα, ἀ δ' ἀλ ᾴ πλως σχο σεύ χε σθαι, ἀλ λὰ λοῦ οἰ κό ᾳ λί νὰ ᾳ ᾳ λοῦ μῶ ου, ὑπ ᾴ φρ ου ᾶν ἰ ὼ ᾴ ἰ ω ν, καὶ ἀν λοῦ ὀ λνὸς λί θᾳ σθαι λὰ ἰ λοῦ ἰ ω ν ἐ χά·—

ζ′ ἐν θυ ᾶ́ χᾳ λαι λέ γω, φ ὼ φᾳ λᾷ λοῦ νε ᾳ ᾴ ου ὑ μῶ ν ὡ χὶ καὶ σου μά να, ὅ λῖ καὶ σχό σ ἀ ὼ λοῦ ς, ἐ ᾴ ξᾳ λύ θᾳ λο ἄ σχο σον ζοῦ λο·—

Ποίας ἡμῶν ἁμαρτίας ὁ Θ̅ς̅ παραρᾶ, διὰ τῆς τοῦ ἱερέως εὐχῆς καὶ δεήσεως :~

Τί αἰτᾶ ὁ ἱερεύς.

Τουτέστι τοῖς δικαίοις καὶ εὐσεβέσι :~

Τουτέστιν ὅσα νομίμως καὶ ἀκολούθως ὁ δίκαιος ἐπὶ σκοπος αἰτήσαι, λήψεται. Ἀλλ' ἐπὶ δικαίων εἴρηται γὰρ τῷ γίῳ πέτρῳ. ὅσα ἂν δίσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἑξῆς. κατὰ μίμησιν δὲ τοῦ γίου πέτρου εἰσὶν οἱ ἐπὶ σκοποι. ὡς μετὰ μικρὸν λέγει :~

Σημάω σαι ὁ μέγεθος ἱεραρχίας. καὶ ὕψος. καὶ καθαρότητα.~

Σημάω σαι ὅτι ταῦτα τοῖς ἁμαρτωλοῖς οὐκ ἐπέχεται.

Τουτέστι τοῦ γίου πν̅ς̅ :~

Ἐκ τῆς ἰακώβου ἐπιστολῆς τὸ ῥητόν. δίδα σκονῆμας, ὡς οὐδᾶ προσεύχεσθαι περικακοῦ τινὸς προσώπου ἢ πράματος :~

Περὶ τῶν ἀκοινωνησίων καὶ ἀφορισμῶν τῶν πρᾳ-τῶν ἱεράρχου. δύναμας γὰρ φησὶν τὰς ἐκ θυδιδομένας αὐτοῖς γνωστικὰς δοκιμασίας καὶ κρίσας. δι' ὧν ἀφορίζουσι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐκ τῶν δικαίων. ἢ τὸ ἐμπαλιν :~

ζ μμάω σαι ὅλῃ ἐὰν παρ' ἀλλήλων σωθῶσι τοῦ λοῦ θοῦ ἀφορί-
σου ὅτι ἐφάγησε, οὐχὶ πᾶσα ἡ ἀλῶσα θοῦ ἡμέρα. πα-
ρὰ γὰρ θέαν ἡμέραν ἡ οὐ δύναται ἀθέλημα ἱ ὅλον λαὸν κα-
φάλλειν ἐπὶ φεύγ.

ζ μμάω σαι ὑμῖν παρ' ἐμοῦ τοῖς ἀποστόλοις ὑμῶν τὰ ὑπὲρ ἀνα-
σαοῦ ἀπὸ τῶν δυεῖν πνα φῶν, διὰ τοῦ ἐμφυσήματος τοῦ
κυ·

π ῶς χρὴ λαμβάνειν τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὀξέως ἀνοί-
ας καὶ τὰ ὄξη·

ι ἐξαιθεολογίαν φῆ, τὸν συφοῦ ὄχλον τοῦ θοῦ τοῦ ζῶν
τος· ὁ σημαίνει καὶ τὰ πλεῖστα σὶ λφανῶν· νεσοῖα-
νῶν· καὶ πανχιανίζων· καὶ τῶν ὁμοίων·

α ἐφλέγαλα ἐ σὶ τὸν λῶν ἀπὸ τοῦ ἱερογλυφικῶς·
β ὑ ἐπὶ πολλῶν βασιλικῶν, σφῶν ἐστὶ τὸ ἄγιον
ἅγιον· καὶ πανχιανίζων· καὶ τῶν ὁμοίων·

Ἀλλ' ἐπανέλ-
θωμεν ἐπὶ τὰ.

γ ἅλλη τοῦ ἁγίου χρίσεις ἐπὶ τῶν βασιλικῶν· καὶ
διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν·

δ λὶ ἐ παγκρατῆς, ἰδίων σῶμα ὑπάρχει· μεθ' οὗ καὶ
τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁμοούσιον ἐστίν· διὸ καὶ ἐπάλληλα
μεθέχει τῶν ἁγίασμάτων· καὶ τὰ ποινοῦ σὶ λὰμφοῖν
δωρεῖται·

κ ὴ θάνασθε διὰ σκηνοῦ λῆ· σημάω σαι σὶ ὅλῃ ὁ-

λιόλον αὐτοῦ παλῶ. λὺ ἐνδῦνο ες ἂς ψυχῆς καὶ σώ-
ματος. ὡς συλλήβδην εἰπεῖν θεωρία καὶ ἐστί-
σις. καὶ ὅλως ἡ περὶ φύσεως λόγος ἐστὶ περὶ
λῆς σώματος. διαλύσει λῶν δι σημαίνω σα-
θαι. ἵνα ὅλον ἀπὸ σὺ λῆς ἐλάχιστόν τινος ὁλικῶς
οὐσιῶθῆναι λὸν ὑπερουσίων. ἵν καθ' ἑαυτὸν, νο-
ήσεις ἀνυχῆς πεφυκὸς καὶ σώματος τὴν ἑνάν-
-τιον.—

Τελευταῖος ἐστὶ μήσης φη. λὸς ἐπὶ λῆς διαλυτι-
κὰς ἐνεργείας ψυχαὶ. σημαίνει δὲ, διαλύσεις ἡ λοιπὸ-
ὰς ἐπὶ μήσης καὶ λὸν ἑνεργήσας παρεσιώ-
πησε.—

Τὸ δ' ἐχῆ παὶ- Σημαίνει δὲ φησὶν ὁ πλὴ. περὶ λοῦ λὰς ἐφημε-
λας — πίζεσθαι. ταῦτα δ' ὡς ἐξ ὧν ἐλύσαν τὶ λῷ φιλο-
τίμῳ ἐγράψεν. ὡς εἶναι σκοπὸν τὶ καὶ τὰ
πρόσθεν ἄλλους λόγους. ὃς δὲ ἐξ ὧν ταῦτα
ἔγραφεν.—

Ὅτι καὶ λὰ ὄσαν οἱ σκὸ πολλοὶ τὰ μὴ ἐπὶ ἀψύχῶν.
ὡς καὶ λὰ περὶ τῶν ζῴων ἐξ ὧν μόνων σαίνων. ὧν
μόνων ἀ μόνων τὰ ἐλῶσαν. ὃ δὲ φέρον τὰς αὐ-
λὰς ἀπόλαυσιν καὶ ὑπερλαμπῶν, καὶ σῶν ἀλλον
τὰ τὰ σύμβολα. περὶ οὗ σκὸ μικαλος ἀποκρῖ-
ται. ὃς ἐξ ἑνὸς. ἀλλ' οὐ παύλα ἀ μὴν παν-
ταχῶς μ ὡσαύ.—

De mystica Theologia.

Ἐπίστη τὰς ὁ ἤτοι γίνωσκομένας.

Σημάωσαι πῶς παρέλαβεν ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ περὶ τῶν παίδων.

Καθηγεμόνας τοὺς ἀποστόλους φη.

Σημάωσαι τίνι παραδίδοτα ὁ παῖς ὑπὸ τῶν γονέων ὅτε βαπτίσθη. ὅτι ἀναδέχω με μνημένω, τὰ θεῖα πρὸς ἀναδοχὴν ἱεράν.

Σημάωσαι ὅτι τὸν ἀναδόχον, καθηγεμόνα καλῇ.

+

+ τέλος. De mystica Theologia. Cap. p^m.

Ἀπλὰ καὶ ἀπόχυτα ἀσί, τὰ δέχα συμβόλων νοούμενα καὶ ἐποπτευόμενα ὡς ἔχουσιν· οὐ μὴ παραβολικῶς· ἀπόχυτα οὖν ἔφη, τὰ μὴ κατὰ ἀναπτύξιν ὀνομάτων ἢ συμβόλων λεγόμενα· ἀλλὰ τῇ ἐκπάντων τῶν ὄντων καὶ τῶν νοήσεων ἀποπαύσῃ συνῳόμενα καὶ ἀπολύσῃ· ἥν τινα ἀνευεργησίαν τῆς νοερᾶς κινήσεως ἐν μὲν τοῖς πρὸ τούτου ἀνοησίαν ἐκάλεσεν· ἐν ταῦθα δέ σκοτεινότατον γνόφον καὶ ἀόρατον κατὰ τὸν ψαλμῳδόν· νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ.

Ἀνομαλους· οὐ γὰρ αἱ ἀθηλῶν ὀφθαλμῶν εἰσι μοι· ἀλλ' εἶν αὐλῶν ἡ οὐσία ἀΐλιζῶν οὐς ὅλη ὀφθαλμὸς ὄξυ ὁρῶ μέγαλος· ὅθεν καὶ σχεδὸν μαλιστέρου ἔχει σὺλῆ ὄψει·—

Καὶ λὺς ἀναθήσας σὺπαγαμὴν λὸ αὐλὸ ἀς ὁμοῦ λιν· λὸ γὰρ αἱ ἀθηλαὶ αὖ λαὶ παχοῦσιν οἱ παχαιδαμὸ ὄῦλα· ἄῖλε μελα βολῆς ἀπάσους μελέχουλα· καὶ καὶ ὦ σαίλως ἀφ ὄῦλα· λαὶ σὺνου λὰ ὡς ἀφ' αὖλα ἀφάναλα ρουλήσηλοῦ ποιήσαν λες· καὶ ἰδὲ οὐσίαν μὲ μελαβάλλουλα, λέγουσιν ὄῦλα· λαῦλα γ' σο μαὶ μὴς παφαλεθὴ να λο· σὺλδ πρὶ θφῶν ὀνομαλων λόων·—

Τὴν ἀπὸ ἰηλα καὶ ὑπὲρ πᾶσαν σὺ αἰδα· πῶς οἶ ἀ μωσως αὖ αλάμε λαὶ λὶς θεὸς θῦ, καὶ σὺλῶ πρὶ θφῶν ὀνομαίων μεφαλαίω ἀφῆλαι, ἐὰ σὺλῶ τα μὲ βεαχέα ἐυρήσεις·—

Ϛ μαθσαι ὅλι ἀ μῦ ἡ λοις φυσὶ λὺς μὲ λῶν μῦξὶ πῶν ἀ μὲ λόγους· λοῖς οἶ αἱ αθηλοῖς, σὺαχου μὲ λους· καὶ οὐ σὲν ὑπερβὰ λὸ ὄῦλα ἔῖναι φαν λαζο μὲ λους· ἀ μὲ λα πρὶ λῶν παθόλου ἀ μὲ ἡ λων, τὸ θὺο παφα να λὶ ὠν φῆ· καὶ σι μαίνα ὅλι ἄλλους λοὺς ἀ μὲ ἡ λους λέγει καὶ ἄλλους λοὺς ἀ μῦσους, φλοω ἀ μῦζαγω μὶ λους·—

Τὰ μὲν πρὸ τούτων εἴρηται περὶ τῶν σταυρωμένων τοῦ ὀνόματι τοῦ χῦ· νῦν δὲ ἐπὶ τὴν τελευτὴν ἐλθεῖν ἀναγκαῖον τῶν ἀθλίων μοι δοκεῖ. ἀναδύσεως τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀληθῆ καὶ μακαρίαν ἀναστάσεως ἀθλίων δὲ φορὰν εἰς πῦρ αἰώνιον καὶ ὁμωνύμως ἀθλίων οὐ σιδηρᾶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπερηλίου ἀθλιώτερον· καὶ ὑπερφυσίου· ἢ γοῦν τοιοῦτοι, ὥσπερ μυριάδων ὑμνολογούντων ὑποκαμεῖν οἷόν τε ἀληθῆ καὶ δικαίως εἶναι· λέγω δὲ τὸν ἀμέτρητον σωτῆρα. τὸν παρ' ἡμῶν παχύπλουν νοῦν· καὶ ἀπὸ πυρὸς ἄσβεστον αὐτὸν τῶν ἀθλίων θέας. ὅπερ ὡς ἀληθῶς νοοῦσι σοφοὶ καὶ συνετοὶ μόνοι, ἀτελεῖ μὲν ὡσανεὶ τὸ αὐτοπρεπὲς τοῦ φωτὸς, σαφῶς δ' οὖν ὡς οἷόν τε ἦν. ἀφωμοίωσεν αὐτὸν μοῦνον τοῦτο, τὸ αὐτοειδὲς περὶ ἁπάντων ὅλα ζῶν, τῶν παντελῶν ἀγαθῶν μύσταις ἀκολούθως· καὶ ὡς ὁδὸν ἀναλεθῆναι τῶν ἀθλίων· πῦρ ὡς μὴ οἷόν τε αὐτὸν τὸ νοητὸν ἀγαθὸν·

Τὸ ὑπερήλιον τοῦτον τὸν πάντων αὐτοῦ τὸ αὐτοῖς φθαρτοῖς συγχωρούμενον·

Δεῦτε πάντα τὰ ὡς πάντα, ὑμνήσωμεν ὡς θεὸν, καὶ μᾶλλον ὑπερούσιως· οὐ γὰρ καθέσεις ἐστὶ καὶ ἀποφάσεις· ἐπὶ καὶ πῦρ ὡς ἀμφότερα ἐπὶ τῶν θλαστῶν τοῦ μακαρίου· τὸ δ' οὖν αὖ καταφάσεως τῶν θέσεων καὶ ἀποφάσεως τῶν

ἀφαιρέσεων, καὶ τί αἴστερήσας· καὶ ἐν ταῦθα μὲν σαφηνίζεται· καὶ μαλῖστα ἐν τῷ ϛ κεφαλαίῳ· καὶ ἐν τῷ περιθέων ὀνομάτων λόγῳ, δι' ἀφορῶς καὶ πλατέως παρεθέμεθα :—

Ὅτι ἐπίθυ, οὐ κἀντίκαν ται αἱ ἀποφάσεις ταῖς καταφάσεσιν· ὑπὲρ πᾶσαν γὰρ ἐστὶν ὄθρ, καὶ ἀφαίρεσιν καὶ θέσιν· ἀναγνωθὶ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς οὐσίας ἱεραρχίας μετὸ λίγον τῆς ἀρχῆς :—

Ϛῆ καὶ ἐν τεῦθεν τὸ ἄπλαστον· τοῦ καθεκᾶναι ταῦτα τὰ θῆλ συνταγμάτα τοῦ μεγάλου δι' ὑστῆ· πρὸς οἷς γὰρ ἐν τοῖς προτέροις λόγοις τινῶν τῶν συνόντων τοῖς ἀποστόλοις μνήμην χρήσεων ἐποιήσατο, νῦν παραπλησίως τοῦ θεοῦ βαρθολομαίου χρῆσιν ἀγῶς δι' τὸ, φη. ἐλ γὰρ ἀρ' ἀφῶς ἦν δι' δὰ ξαρ ἀρήκη ἀν' ἔφη :—

Ϛημάωσαι ὅτι τοῦ θεοῦ βαρθολομαίου χρῆσιν προφέρει· πῶς καὶ πολλὴ, καὶ ἐλαχίστη ἠθεολογία :—

Πολὺ λὸ παρόξυτόνως ὁ πολλὰ λέγων· πολύγος δὲ προπαρόξυτόνως ὁ πολλῶν λόγων δεόμενος· ὡς καὶ πρωτότοκος προπαρόξυτόνως, ὁ πρῶτος τε χθὰς· πρωτόκος δὲ παρόξυτόνως, ἡ πρώτως τε κοῦσα γυνή· ὡς καὶ ὁ μητρός·

σφωλόνως νῦν ῥη. ὑ σῆς ἰν ἀοῦλόνως

Δηλοῖ δὲ λῆς οἰκείας φύσεως παραλλαγὴν ἐν λῖς
ὄλοις θεν. ὁμοίως καὶ περὶ νοήσεως νοητῶν.

Ἐ γους καὶ λόγους οἰκείους φησὶν λὰ περὶ θεῦ ἐν λαῖς
γραφαῖς φωνὰς. ὡς κύκλα λὰ λῆς ἀνίνθρωπίνης
γνίνλως ἐ σίνοιαν. ἀλλὰ καὶ λὰ θεῖα ἐ σίνοιαν
λαμβάνοντα καὶ σαφεστέρα.

χῆ γὰρ οὐχὶ ἁ, πλῶς ὁ Σημαίνων τοὺς διὰ ἐξεῖς χόντας λὰ περὶ νοητῶν οὐσίας. οὐκέτι
λὰ σόφα ἀνελθὼν καὶ ἁσχολίας λὸν γνόφον. εἶ-
σφερῶς ἐ φέρεται ἀνω λὸν θν.

Σημαίνων δὲ λὸν λῶν ἐντῶν συλλογισμῶν ἐ σὶ μισοῦσιν
ἀξίωθῆναι ἁσχολίας λοῦ θείου γνόφου.

Ἀλλὰ καὶ λὸν λόγον οὐ ἔχει. λῖς ὅλο σις συνδέσμου
ἐ σὶ μοῦσης. καὶ λὰ σὸν ἀ προλαμβανόμενα. καὶ
λὰ ὅρια λῶν, ἐν λῶ περὶ λῆς ἐνοίκων ἴδεας φάσκει
λέλεκται λοῦ ἀ πεφασκαίου διηθουμένου.

Ἀποθεμένους φη, λοὺς ὑπογραφέντας ἡμῖν
θεωρητέους λῶν ὄντων. ἅπερ ὑπεβάλετο μέλλειν
ἐφεξῆς θῶ εἶναι. διὰ λῶν μερῶν ἡμῖν λῆς λοῦ
ὅλα μονῆς καὶ σωλῆς ἡσεως, λῖς σαφεστέρων λὸν
παρεῖναι ὅλα σπουδάζομεν. οὐ μεταφανέντων.

Digitized by Google

ἀπὸ στόνου πάντως. νοητὰς δὲ ἀπορρήτους καὶ ἁπλᾶς οὐσίας καὶ νοερὰς οὐσίας καὶ πρὸ θεοῦ οὔσας καλῶ. ἃς καὶ ὁ σοφὸς αὐλοῦ φησιν ὁ Παῦλος ὀνόμασιν. ὧν καὶ αὐτῶν ὑπερέχειν καὶ ὑπερκεῖσθαι. καὶ ἀπολύεσθαι. καὶ ἀπὸ μηδενὸς αὐτῶν ὄντων ὑφεστάναι.

καὶ πάλιν.

Τῶν καλῶν σώματα μὲν οὐδεὶς οὐδὲ ἐξ ἡμῶν, οὐδὲν ἂν εἶδον. ὅλως δὲ πῶς θεωρήσας τὸν τόπον οὗ ἅπτεται ὁ θεός. καὶ πόθεν ἀπὸ χθὲς ἕως τοῦ νῦν μόνων τοιούτων ἅπτεται καὶ ἀπτῶν. καὶ ἕως ὅρου τῶν αὐτῶν χειρόνων ἀπτῶν καὶ ὁρατῶν καὶ νοερῶν οὐσιῶν. μεθ᾽ ὧν καὶ ἕως τῶν ὑπερτέρων ψυχῶν, ἰωϊναῦλα ἀφ᾽ ὧν μόνων ἀφῆσθαι. οὐ τοιοῦτον εἰς ἡμᾶς πρὸ θεοῦ φάναι εἶναι. εἰ θαυμάσας ἀπομύσας καὶ ἀποστραφεὶς τὰς μονοειδεῖς αὐτοῦ ἀναφάσεις ἐν ὧν καὶ ἀφορίζω πάντων αὐτοειδῶν, τοῦ πάντων θεοῦ. καὶ ὑπερβὰς ὅλα τὸν τοιοῦτον φόβον τῆς φανείσης καὶ τῆς ἀνενεργήτου, οὐκέτι τῆς πρὸ ἑαυτοῦ ἐνεργείας αὐτοῦ ἐστὶ σύνεσις. οὐδὲ τῆς ἐκεῖσε ἀνενεργησίας ἐν τῷ πάντα ἀπολύειν καὶ ἐξιδιοῦν ἑαυτόν. ἵνα ὑπερβὰς τῶν πάντων φανώσεως καὶ πάντων ἐπέκεινα, τότε τῆς ἑνὸς ἀπὸ πάντων ἑνώσεως.

Καὶ ἐξ τοῦ μόνου. συμπάσαν ὑπὲρ μόνου τὴν φανοῦσαν ἑνότητα. ὡς μὴ δὲ ἄγνωσίας ὃ ἐστι γνώσεως

1a

λων, καὶ ὅσα φασὶ καὶ αὐτῶ περὶ θεοῦ ὀνομάτων λόγων, πάλιν ἱερουργὸς ἐξετάζουσι μεθόδω· ἤδη δὲ οὖν ὡς αὐτῶ ἐξοδεύθαι μέλλοντα θεολογίᾳ συνθεωνᾶς ὁ τῆς ἀθεότητος ἦν ὁ θεός. τὸ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔμπροσθεν ἀφαφὲς· ὅσα δὲ αὖ ὀπίσω καὶ πρὸς τοῖς ἔσχατοις τοῦ θεοῦ λόγου, τὸ ἀφαφὲς μόνον ἐξέλαμπεν. οὐκ ἄμοιρος μέντοι, οὐδὲ τὴν τοῦ ἀφαφοῦς ἕξιν ἀμέτοχον ἦν. ὁ δὲ ἱεροφάντης λέγει τὸ ἀφαφὲς ὅλον μὰ ἄναρχα θεάματα. ἐν ὑπερφθάσει γὰρ ὄντως· ἐπὶ πλεῖστα γὰρ ἀρχὰ θεάματα λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὀλίγους παιδοῦσι, καὶ τὰ ὑπερτάτου εἶναι· ὧν μηδὲν μετεῖναι νῷ οὐ καὶ σημῆναι· αὖ ἀγνωσίᾳ τοῦ τὸ ἐπὶ πλεῖστα, καὶ αὐτῶ σὺν ἀγνοίᾳ μέλλει ἀφὶ ἕω τῶν πάντων ὁλικὲξει. πᾶσι γὰρ, καὶ ἀόρατον, καὶ ἀχείραγον ὄρεως, ἐν βιβλίῳ τῶν ὑπὸ τύπωσιν ὧν λόγου παύσηται φησὶν αὐτὸν ἀφαφᾶν. ὅπως δὲ περὶ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν θεάν ἀνωτάτω θεωρούμενον, θαύλεξον περίλογοσόφην καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ ξοάνοις. ἐν τῷ πέμπτῃ δὲ λεχάων περὶ τούτου γράφει·—

Σημάνωσι τῷ θεάσεως ἀνενεργήτοις ἀλλὰ τῶν ἀνω-σώμενα·—

Cap. 2m.

Καὶ ἐν τούτοις θα περὶ θεοῦ λόγου καὶ τῆς ἀνωτάτω χώρας· καὶ σημάνωσι ὅτι τοῦ τὸ ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λόγου θεοῦ γλυκάθαι, τὸ δὲ ἄβλε πλέας καὶ ἀνωτάτω ἰσόθεν καὶ πάντων καὶ τὸ ὑπερθέαν καὶ γνῶσιν. καὶ αὖ τὸ τὸ

μὴ ὀλῶν μὴ δέγεσθαι. τοῦτο γὰρ ἐξ ἴσης τὸ οὕτως ὅλην καὶ γεῶναι. οὐδὲ μὴν τὸ οὕτως σαφηνίζειν ἐν φάσκοντα ἀναγκαῖον ἦν σύμπαν τὸ σῶμα θεῖον εἶναι.—

2 Ἐπὶ τῆς σαύλων τῶν οὕλων ἀφαιρέσεως. Τυλέσιοι δὲ καὶ μόνων τῶν σαύλων τὸ προσφυὲς αὐτῷ σύνοφρυν. τοῦτο γὰρ ἀφαίρεσιν ὀνόμαζον. αὐτοφυὲς δὲ ἀναλαμβάνουσιν, ὅπερ ἐν ὑγιαίνοντι λέγω. οἷον σύμπαν φάρυγγα ὁλοκλήρου. ἐν ὅσῳ ἐξαπλοῦται μέχρι φαλῆς ζώου ὀλίγου. ὡς δοῦλον καὶ εὐρίσκοις σὺν αὐτῷ τρομένα. παρθένου τε φωνὰ λύκα, ἀξαὶ δὲ μόρφων λαΐνων λαχνοπάλων σοφῶς ἀγαλματάς. αὐτόμορφον γὰρ ἀγάλματος τὸ γένος, τὸ αὐτοφυὲς ἔπειν. ἀλλὰ καὶ ὁλκὰς μέρος τοῦ δλύφου γλύφας ἐξαίρεις καὶ ἀνθρώπους, μιξοκλίνης δοκὸς πόσις, ὅπερ ὡς φασὶν ὅμηρος ἐν ὁ δὲ ἀνάσσει τὸ καὶ πᾶν ὃ ὁ δὲ ἀνεύει, ἢ καὶ αὐτῷ λοιοὺς δέρρω ἐλίξαι φόβον νίκης. φασὶ δὲ καὶ λιμναχθοῦς φάλαγγα. οἷον ὅλεθρον σαράγγης. ἀπὸ καθαρθῆσαι τοῦ πρὶν ἔχοντος μεώδους αὐτῷ καὶ ἀναφανῆ ἄγαλμα, τοῦτ' ἔστιν ἀγάλισμα. πρὸς ὃ καὶ λίγαιλέπεννα πῶς τὸ σῶμα καλλίων. ὡς δὲ ὀνοῦσιος ὁ ποιμὴν ἐν βλιθίοις τῆς βαθυγλόας ἀκτῖνος. ἢ μεθύσου σορφοῦ ὄγκος ἄγαλμα. μαγμαλὴς δὲ ἀνθος. ἰωλαὶ δὲ σαύλαι δὲ μὴ νοῦσι λόπαλοι καθ' ὅλου ἀλόγου τοῦτο.—

Τὸ σφόδρα χωρίον ἐν ταῖς ἕξεσι, καὶ τὸ ὑπέρφαντον τῶν φαντῶν ἐστιν, ὅσα καθ' ὑπεροχὴν ἐπιθυμεῖται οὐκ ἔστιν. οἷον νοῦς, λόγος, ζωή, φῶς, καὶ τὰ ἄλλα. ἀφαιρέσεις δὲ ὅσα ὡς ἀμοιρία θεοῦ ἀποφάσεις. οἷον οὐκ ἀΐδιον σῶμα θεός. οὐ ψυχή. οὐδὲ νοῦν ἔχει. ἢ νοούμενον ὑπὸ τοῦ πλούτων.—

καὶ ἄλλως.—

Τί δὲ οὖν ἄφατος καὶ ἀφαίρετος, ἐν τοῖς σχήμασι τῶν ὀνομάτων λέγω, διαφόρως εἴρηται μοι.—

Αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ὡδέ φημι, τὸ σχῆμα τοῦ ἀγνώστου, ζητῶν καὶ τὸ πλοῦτος καὶ ἀφαίρεσις ἐμοιγε δοκεῖ ἄλλα μᾶλλον οὐ μακρὰν τὸ πλοῦτος καὶ ἀσωμάτου δοκεῖ. τὸ δὲ ἐν τοῖς οὐ σαφῶς ὑπερκειμένου τὸ μὴ ὄντα καὶ ὄντα ἐστὶ. καθὼς καὶ ἐν τοῖς ἕξεσι διορίσω μοι.—

Caput. 3.m

Τί περὶ ἐκάστου λόγος τῶν θεολογικῶν ὑπὸ τοῦ πόσεως. ἰσοδυναμεῖ θεολογίας ὑπὸ θεῖναι καὶ ἀφορμάς, ταύτας ἐχόμενα θεάσασθαι καὶ τὸ φυλῆς μυσταγωγὸν στόμα καὶ ὀρθοδοξίας. τὰ δὲ ὄντα ταῖς οὖσι καὶ ὑπὲρ θεότητος ὑπερκειμένοις πρὸς τὴν, ὅμοιον οἷον σφόδρα. ταῖς ἕξεσι καὶ, ὁ φανερὸν ἔχει οὐ πόσεως. καὶ τὰ δὲ τῶν ὑποστάσεων λεγόμενα, καὶ νοητοῦ σὺν. οἷον σφόδρα καὶ ὑπόκειται καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς φύσεις καὶ οὐσίας καὶ θεολογία.

καὶ τοὺς ἀρχαίους τὸ ἐξαιρεῖν ἐξαίρεσιν ἐποίουν ἀλλὰ μονολογικὰ μαθόν· καὶ πῶς περὶ τῶν προσωπικῶν πτώσεων, ὁ περὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐποίησεν· καὶ τῶν συνδέσμων περὶ· καὶ ἐν ὅλοις τοῖς τοιούτοις σύνδεσμος ὁ γὰρ καὶ τὸ πνεῦμα σημαίνων καὶ ἀφέσεως καὶ ἀναιρέσεως, ἐν μονῇ φασὶν αὐτὸ ἐνεργεῖν· λαμβάνεται, οὐκ ἀμοιβὴ καὶ ἐναλλαγὴ ἐστὶ καὶ μίνυσις ἀλλὰ ἐπὶ τῆς μονῆς· φησὶν οὖν, οὐκ ἐν μονῇ ἐστὶν ἀλλ' οὖσα ἄφαλα φύσεως τῇ πίνακι, ἐν τῷ ἐν ἀλλήλοις χωρὶς ἦσαν·

καὶ τῆς ἐναλλαγῆς·

ὅλος ὁ νοῦς τῶν ἀριθμῶν· σημαίνει ἢ ὑπαρξίς τῆς φύσεως ἀριθμός· καὶ οὐχὶ ἕνωσιν ποιῶν πλῆθος· ἐπεὶ ἐν ἑνὶ ὁρᾶται καὶ πολλὰ τὰ ἀναλύσει, ἡμέρις μὲν μία ἡ μελαγχίνη ἐμή· ἀλλὰ ἅμα καὶ πολλαὶ αὐτοῦ τὸ ἓν καὶ ἐκ τοῦ ἓν εἶναι τὸν ὄγκον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ὄγκιον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ·

καλάνδαι σορίαν καὶ ἀναφάλων·

τὶ περὶ ἔστι περὶ θάνου ὀνομάτων λόγος·

τὶ περὶ ἔστι ὅλης συμβολικῆς θεολογίας λόγος·

τῶν σοφῶν· καὶ ὅλης συμβολικῆς θεολογίας ἐστί·

ἀλλ' αὐθεολογικὰ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ καὶ περὶ θάνου ὀνομάτων λόγος, ὀκτὼ γὰρ εἰσὶ τὰ καλούμενα ὀνο-

βολϊκὴ θεολογία.

Συνόψας τῶν νοητῶν, τὰς τῇ ἀϋχῳ αὐτῶν ἀπχότητι πρεπόντας θεωρίας ἐκέχεσεν. τὸ πρϊστέχον-τα ἀντὶ σϋστέχοντα τέθεικεν.

Ἀλογίαν φησὶ τὸ μὴ δύνασθαι λόγῳ παραστῆσαι τὰ ὑπὲρ χο. καὶ ἀνοησίαν οὖν, τὸ ἀνεννόητον καὶ ὃ μὴ δύνα ταί τις νοῆσαι ὡς ὑπὲρ νοῦν ὄν.

Ἐπεὶ δὲ τὰ νοητὰ καὶ ὑπὲρ νοῦν, τοῦ θυ ἐνάδες εἰσί. καὶ ἐν ὁ θς. μᾶλλον δὲ ὑπὲρ τὸ ἕν, εἰκότως συνέ-σταλται. ἅτε καὶ ἀμαρὲς καὶ ἀπλήθυντον, τὰ δὲ μετὰ θν ὅσω μᾶλλον κάτασϊν ἐπὶ τὰ αἰσθη τὰ τοσούτω μᾶλλον ὁμϊχοῦντα τοῖς μερϊστοῖς καὶ σκε-δαστοῖς καὶ πεπληθυς μένοις σϋμπληθύνεται αὐ-τοῖς πρὸς τὸν μερϊσμόν. καὶ τὸ ποχϋχϊδὲς τῶν αἰσθητῶν.

Πρὸς τὰ ἔχατα δὲ. τουτέστιν ἀπὸ τῆς θεολογϊκῆς ὑπο τϋπώσεως.

Πρωτίστου φησὶν τοῦ μᾶλλον οἰκειοτέρου καὶ τῇ ἐν-νοίᾳ προσαρβάλλοντος. οἷον ὅτι ὢν ὁ θς. ὅπερ ἑαυ-τὸν ὠνόμασεν.

Πῶς δὲ κεχρῆσθαι θέσεσϊ καὶ τοῖς ἀφερέσεσϊν

ἐπίῤῥῦ. καὶ ὅλιν λόγ μὴ θέσας, ἀπὸ τοῦ ῥωλί-
σου καὶ μᾶλλον τῶ βῶ σὺ γλυοῦς τοιούμεθα. λόγ ὀ
ἀφαιρέσας ἀπὸ τῶν ἐφάλων καὶ μᾶλλον αὐλοῦλα
συπόλων·

καλὰ φασὶς ἐστὶ, χὲ ἀπὸ φαυλιὼς· ἢ τοῦ καθό-
λου, ἢ μαχολιὼν· ἢ σὺμπλεκομιὼν λίνὸς·
ἢ σὺμγινομιὼν λίνὸς· οἷον ὁ βς, ζωὴ ἐστὶν· ὁ βς,
φάσι ἐστὶν· ὁ βς ἀναθόλυς ἐστὶν· ὑποθελικὰ
ἐστὶν· ὁ βς, φάσι ἐστὶν· ὁ βς ἀναθόλυς ἐστὶν· ὑπο-
θελικὰ ἐστὶ λόγος ἀ σο φαυλιὼς· ἢ τοῦ καθό-
λου ἢ μαχολιὼν λίνὸς· ἢ σὺμπλεκομιὼν λιν-
χωλιὼς· ἢ οὕτω ὑποθελικὰ καλὰ φάσις ἐστὶ θῦ· ὁ
λὶ ὁ βς ζωὴ ἐστὶ καὶ ἀναθόλυς καλλον· ἢ ἀπὸ καὶ
λίθος· αὐτὸ ἀφαιρέσας καλὰ ἀ σὸ φασὶν λέγον-
λαι, ὧν αὐλιὼς λῦθέσας· ἢ πλὴ μαθέσις, καλὰ
ὑποθελικὰ ὡς ἀρχὴ λαι καλὰ φάσὶν ἐπὶ λέγ).
ὅλι ζωὴ ὁ βς ἢ ἀπὸ. ἢ ὁλ ἀ πο φαλὶ καὶ ἀ φαίρε-
σις· οὐ μαθύσικλαι ὁ βῶ· οὐ μὴ ῥίξελαι· καὶ ἐ σὶ πλὴ
λῶν θέσεων, ἐὰλῶν σὺ γλυ ἐ ῥῶν ἀ πὸ μαθα· οἱ-
μαι ὁ ἱερὸν μαθῶ, ζωὴ καὶ ἀναθόλυς μᾶλλον, ἢ ἀὴ ῥ-
λὶ καὶ λίθος· ἐ πὶ λῶν ἀ φαιρέσεων ἐὰλῶν ἐφάλων
αὐὶ μὴν· οἷον λὸ μὴ χὸ γοὴ λοὐ ἀναθλοῦ θῦ καὶ λὸ
μὴ νὸ ἀθαι, οἱ ναὸ ἱερὸν θῶ· μᾶλλον ἢ λὸ μὴ γαι
παλῶν καὶ ὁ ῥίξελαι· καὶ ὅλως ἐὰλῶν
ὧν ἱερὸν λῶν ἀφαιρέσεως ἀ πὸ μαθα· οἷον·
οὐ μαθύσ μᾶλλον ὁ βς, ἢ οὐ χὲ ῥίξελαι· καὶ οὐ μὴ-

ἁμαρτιῶν ὅ θς, πόσῳ φ̃λον. πρὸς τὰ μιμνήσκεσθαι ἐστὶν ἢ τὸ μὴ καὶ σφόδρα λυπεῖσθαι. οἷον, παρὰ τὰ μιμνήσκουσα. ὅ ἐστιν, ἡ λύπη παρὰ τὴν μνείαν φαλὸν τὰ μὴ τὰ μνήσκεσθαι καὶ τὸ μὴ πένθος οὖσα. πῶς ἡ οὐ μνήσκεσθαι σφόδρα ἡ μὴ λυπεῖσθαι; ἀλλ' ἐστὶ μόνος. ἀ δὲ θς ἀναίρεσις ἀνίου λως ἐστὶ λύπου λαί. ἀ δὲ θς ἀναίρεσις τὰ σὰ σα λου λως λὸς ἀ σωμα λους ἀφαιρέσεως, καὶ λα σα ν ὡς νοῆσαι. ἀλλ' φ̃ε παῤῥησιάζεσθαι ἐστὶ μὴ ὠν τὰ σεῖ τὰ πουμεν, ὁ πρ̃ς αὐλὸς ὅταν παῤῥησιάζεσθαι ἔλε γεν· οὐ δεῖ γάρ ἐστιν ὁ θς παῤῥησιάζεσθαι, ὧν πα ρὰ μὴ ν ὡσ σοῦν καὶ λω ῖ νο οὖ καὶ λω. ἀλλ' οὖ λεῖ ὧν γὰρ ὡσ σοῦν καὶ λω ῖ σθαι, αἴνου λαὶ τὰ σα σα σω α μας. τὰ σὰ γὰρ λὰ ἐλε γε καὶ λω α, κα θ' α σα ξ, ἐὰν θῦ φ̃ σί. καὶ αὖ θῦ λω ρεαὶ. καὶ τὰ ὧς ἐξ αὐ λῶν ὅ σ ρο νο ὑ καὶ λω σ αὐ λῶν κῦ ρί ως. τὰ σὰ γὰ ρ ὁ λα φόρως ἐξ ὑ πλο καὶ λω ἀ λῶ σφί θη σαν ὀ νο μά λων. τὰ σὰ λα γὰρ λεῖ τὰ ὡς σῦ μφε ρο ντὰ λα καὶ ἐφ' οὗ στάσ λῶν καὶ λύ λεῖ. ὃ γ' θς καὶ ὑπερ ου σίαν. καὶ λύ λων ὧν ἀλ' ἢ ὃς οὐ κέτι καὶ ὑπὲρ αὐλά.—

ἅπως:—

ζωὴ καὶ ἁγαθόλης: ἡ δὲ τὰ λάφασις. ἢ λαι θέ σις. οὐ μφα σα χα τὰ καὶ οὐ κ μω ί α τ. ἡ δὲ τὰ σάφασις ἢ λειὰ φαί ρε σις:—

ἀπὸ τὴν καὶ λὴ ν ἐν ἁ σι λήας ἐλε γε μένον ἐν αὖ ρα χα τὰ λῆ. λέγουσ' ὁ πρ̃ς φι λης ἦ πεν. λύ λων σῶ σάτε ὁλ ῳ σαι μαλ λον θέ σφ καὶ, λώ σφ ς ἐ σ θῦ. ἤ ξω σὰ

καὶ ἀβόλως. ὃς πῆ οὖν καὶ ἔστιν, ἢ ξωὴ καὶ ἀβόλως. ὃς πῆ οὖν καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως, ἁπλοῦ ὄντος λόγου, ὑπάρχει πᾶσιν καὶ πανταχοῦ. τὸ δὲ ὅλως καὶ ἀπόλυτον. λέγεται μὴ ἔχοντα μήτε νοῆσθαι. πολλῶν ὀφείλοντος καὶ ἐμβλέψω. ὅτι ἀλλ' ὑπὲρ πᾶσιν ἀναίτιον νοῦν καὶ λόγον:—

. Cap. 4m.

Ἀναβαίνως ὁ διὰ τῶν ὅλων τροποφλίσας λόγος ἀνω ἴσην, ὡς ἀναιτίου ἐξῆς ἀποφάσεων οἱ λόγοι ὅλως μὴ ἦναι λόγον. ἀλλ' ὑπερβολῇ, τὸ ἦναι ἀπλῶς ὑπέρθεν. ἐν ἑνώσεσι δέ, τὸ καλὰ πάντων ἦναι, ἀλλ' ὑπερούσιον:—

. Caput. 5m.

Διὰ φέρεται τῶν ἀνόητον ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρω ἀναλήψεως. φαντασία. δόξα. λόγος. ἀπορία τῶν νοῶν θεωρᾶται. τροσεστῶνος δέ, τὸ καλὰ τῶν ἀναίτιον λόγον καὶ ἔμφρονα λόγον ὁμοίως καινόποιον. καλὰ ἡνίκα ἐν τῇ νοερᾷ πλείσμασι. καὶ τὰ ἐξῆς ἕως τῆς ἐν δέκα ἀναχῆς:—

ἕως:—

Καίτοι τῶν ὅλων ὁμοίως τὸ, ὃς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντων ἡνίκα δὴ τὴν θείαν φῦσιν. τοῦ τέσσαρα τῶν πλείσμάτων, ἀπὸ θεσμοῦ τοιαῦθαι φησὶν. ἐν τῷ χαίρειν ζωὴν καὶ φῶς, καὶ τὰ ἐν τῇ γνῶσι τῆς θεωρούμενα. ἐξῶν τὸν τῶν ὅλων ὑπὸ γνῶσαν τε, σὺν οὖ μὲν. καὶ οὐ τῆς ὅλων τῆς φύσεως διὰ τῶν ὅλων, φέρειν τί-

νὰ ὁ σωτὴρ καὶ πάλιν ἀφαίρεσιν ποιοῦμεν, οὕτω
καὶ τὰ μονάδια ἰσωθήσονται:—

Διὰ φέρουσιν ἀμήχανον εἰ καὶ σύνολος. Ὑμεῖς γὰρ οὐ
δύνασθε μόνον. Οὐδὲ μὴν διαιρεθήσονται σύνολος. ὡς
πρῶτον καὶ πάλιν σύνολος. καὶ ὁμοίως καὶ μονάδος.
σημαίνει δὲ ὅτι ἀδιαίρετος οὐσία ἐστὶ τοῦθ', ὡς
πρὸ ὀλίγου ἐν τῶν ἀριθμῶν. οὐδενῶν ἄνευ μέρων
αὐτοῖς. διὸ οὐδὲν αὐτῶν ἐστιν. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ λαοῦ
στρατὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ δόξα στρατοῦ. οὕτω καὶ ὁσάκις
ἂν τὴν μονάδα εἴπωμεν φιλόσοφος ἢ σε. καὶ ὁ θεὸς
ὀλίγος χρημάτιος. ὡς οὐδὲ ἑνὸς, οὐδὲ τοῦ ἑνὸς
λόγου. οὐδὲ ἑνὸς οὐσίαν σημαίνουσι θεῖ.
ἀλλὰ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ τῶν θεολογικῶν
αὐτοῦ. σημαίνουσι δὲ καὶ πολλοὶ οὐδὲ σύνασιν ὡς
ἡμᾶς φάσκειν. οὐδὲ ἓν ὁμοίως οὐδὲ σύνασιν, καὶ
δὲ, ὡς ἡμᾶς φάσκειν εἰ δὲ καὶ σὰς τοῦ ἑνὸς τοῖς σφε-
τερικοῖς ἀσφαίνεσθαι. ἀλλ', οὐκ ἀληθῆ
ἡμᾶς ἐρανάζειν:—

Οὐδὲ ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴν ἓν ὁμοίως: καὶ οὐ λογάζεται
δὲ καὶ φασὶ τοῦτο. καὶ νομίσωμεν ἓν τῶν ἀρι-
θμητοῦ ἀνθρώπου. ὅτι ποσὸν αὐτῶν ἀξιωθῶν οὐ-
δὲν, ἀλλ' ὑπὲρ ἀλλ' οὐδὲν. ἀμφὶ δὲ καὶ ἓν ἀλλὰ αὐτὸς
ὁμοίως μόνας σαφήνεται. πῶς ἐστὶ τοῦτο θῦ-
ναι αὐτῶν ὄντων. εἰ περὶ γὰρ ἐστὶ οὐδὲν ἀλλὰ
ἓν ὁμοίως τὸν πολλῶν ἀλλὰ θν. τοῦτο δὲ ἀπὸ-

λαβοῦσα. πόθεν γὰρ ἂν ἦν. ἀλλὰ δεῖ ὡς αὐτὸ ἐναφηνίσαι τὸ ἀπὸν. ἢ ἀὼ λὸς ἐστὶ λουλέστιν, οὐδὲν λῶν ὄλων γὰρ ἂν ἦν. καθ' αὐλὸς ἐστιν. αὐλῶν λὴν αὐτὸν ἀνάγκην, καὶ ὑπάρχον οἷον αὐλοῦ οὐσίαν ἢ ὕπαρξιν, καθ' ἣν ὑπάρχει. ἁρμονικός. οὐδὲ γὰρ ἂν λοῦ γὸν ἁρμὴ ὁ τοῦτο. οὐδὲ λοῦ πρᾶλις ἐπὶ γὰρ ἂν ἁρμὸς ὁ μὰ ὄγὸς. καὶ αὐλοῦ συναυλίου ἐπάγγελμα ἁρμόζεσθαι ὄνου ὄντος. καὶ φησὶν. ὅλῃ οὐδὲ γὰρ ἂν λοῦ θῦ, ἢ ἔστιν, οὐδὲ αὐλὸς ὁ θὸς γὰρ ἂν λὸ ὅλα, ἢ ὅλα ἐστὶν. λουλέστιν οὐκοῖ δεῖ ἐπὶ ἁμαξῶν λῖς αὐθηλῖς αὐθηλῶς. ἢ λῶς οὐσίας ὡς οὐσίας. αὐτοί μαστον γὰρ λοῦτο θοῦ. οἱ γὰρ ἄνοι λὰὰι θῦ ἢ ἀθέας ἢ μύσεως. ἢ ἀφῆς νοοῦ μὲν λὰ σι. λὰ δὲ νον λὰ, ἀπὸ μαθήσεως, ἢ δόξα σμαλίας ἢ ἐμπειρίας καλαλαμβάνομεν. ὅλῃ θὸ. οὐδὲ ἐξενὸς γὸ σου λοιούλου ἂν δὲ λὸ ὅλα γῶ σῖν ἐλα. λὴν αὐλῶ σῃ ἐ σου ζων. λοῦτο γὰρ αὐτὶ πλε λων λὸμ λοὺ λὸλέγων, ὁ ἀδὺς λὸ παῦλα σῖν γλυκύσεως αὐλῶν. ὅπῃ δηλοῖ. ὅλῃ οὐ μαλὰ λοῦ λῶς γλυκύσεως λῶν ὅλων ἂν δὲν αὐλὰ ὁ τὸ. ὁ πῃ ἐ σῖν αὐθηλῶς. ἀλλὰ μαθέτω σον γώσεως γὸ πον. οἱ ἄμπλοι δὲ γωσῖ πῶς καὶ αὐλὸς αὐλὰ γινώσκουσιν, οὐ χῶς ἢ μᾶς αὐθηλῶς. οὕτως οὖν καὶ ὁ τὸ ἀ σοῦ μῃ ἰ ωσι καὶ ὕπῃ ἀναγκαιομένως. οὐ μὲν λᾶς οὐ σίας σοῦ μῃ ἀ μων. οἷον λὸ ὅλα.—

Τὰ οὐ λα μ᾽γοντὰ πλείσ μα λα. ὑπὲρ τὴν ἐ αυ τῶν φύ σιν, ἐν λα βῶν αι τὰς νοή σεσ ιν οὐ σιώ αν λα. ἀ πλῶ ς οὖν ἐσ τὶ αυ τὸ βλέ πον λα, ἀρο ᾶ τὴν θέ αν φύ σιν κα θ᾽ αὑ τὴ ν ἐσ τὶν. οὕ τω ς οὖν καὶ ἡ θέ α φύ σις. ἐσ τὶ αυ τὴν βλέ που σα, οὐ κ ἔσ τιν ἐν ἐ αυ τῇ. ἔ τι αι τὸ οὐ λα καὶ ἀ πλοῦ ν οὐ σίας αὐ τῶν λόγ ον. τοῦ το γὰρ ἐ σχά τω σεν ἕ κα στον. ὅπ ερ λα ἐ στὶν ἕκ α στον τὸ οὖ λα, καὶ αὐ τὸ ἔ τι καὶ πὶ τῆ ς ὑπ ερ ου σί ως. ἐ πεὶ ὡσ αὐ τῶ ς γὰρ οὐ σίαι πᾶ σαι ἀ πο ᾶ τὴν τοῦ θ᾽ ἑ αυ τοῦ πλή σμα λα·

Εἰς τὸ αὐ τό·

Ὅ τι οὐ δὲ κί νη σισ ἑ αυ τὴν ἀ γα θὸν ὑ φί στα σθα, κα θ᾽ αὑ τὴ ν ἐσ τὶν. ἀλ λ᾽ ὧν οὐ κ ἔσ τιν ὡσ αὕ τω σ, ἵ να καὶ κί νη σισ αὐ τὴν ὡσ αὐ τω ς ἐσ τίν. ὥ σπ ερ γὰρ κί νη σισ λε υ κὸν ἐσ τὶν ἀπ ὸ τοῦ σ, ἐ κ τοῦ λε υ κοῦ δὲ ἐσ τὶν. τὴν δὲ ὑπ ὰρ ξιν τοῦ ἀ γα θοῦ φή σομ εν. οὐ κ ἔσ τιν οὐ γὰρ ἐσ τὶ μὲν ἐ ξ ὧν τοῦ τοῦ σύ σια αὐ τοῦ. οὕ τω σ οὐ δ᾽ ὁ θεὸ σ ἐσ τὶ καὶ οὐ σία κ ἔσ τι, κα θὼ σ κί νη σισ. οὐ γὰρ ἔ στ ι τί τῶν ὄν των κί νη σισ καθ᾽ αὑ τή. κἂν γὰρ ἀν θρ ὸσ πρᾶ ξισ ᾖ. ὡσ τὸ τέ λει ον μέν τοι πρᾶ ξισ οὕ τω ὀνο μά ζε ται. ἀλ λ᾽ οὐ κέ στ ι πρᾶ ξισ μᾶ λλ ον ἢ ἐ νέρ γει α. τὸ δὲ ἀν ωτέ ρω ἐ πὶ πᾶ σιν οὐ κέ στ ι φῶ σ οὐδὲ ἀ ρχή θε α, ὑπ ὸ πα ρα βὰ σ δὲ λέ γε ται. οὐ κέ στ ι σκό τοσ οὐδὲ φῶ σ. οὐ δὲ πλά νη. οὐ δὲ ἀ λή θε α. οὔ τα λό γου ἕ ν τι τοῦ τον, ὃ λέ γο μέν τοι τρό πον, πρό τοῦ ἀ πο λύ τω σ φω τὸσ λέ γε. οὐ δὲ σκό τη ν ὡσ αὐ τὸ οὐ σίαν

τῶν ἀμέλων. καὶ διὰ τοῦτο ἀνόητον ἀπολελύθως καὶ ἀνοήτως διὰ τὴν ὑπερέχουσαν. οὐκ οὐσιῶδες τὸ ἓν. οἷον ἐπονόμους καὶ λαμπρότητας. ὥσαν ἐπὶ οὐσιωδῶν ἀναφορὰς, ἀπὸ σκιᾶς ἀφῶς καὶ λαμπρῶν. ἐπὶ τῶν ἀγαθοειδῶν δὲ ἀλλαφῶς καὶ σοφόν. οὐδὲ γὰρ μόρφωσίς ἐστιν, οὔτε πολύφωτος. οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀνθρώπου. ἐπὶ τοῦ καθ' ὑπεροχὴν δυνάμεων θεὸν εἶναι τὰς ἀληθῶς ἐνεργημένας θέσεις. καὶ λόγων. καὶ νοῦ. καὶ ἕξεως αὐτοῦ. καὶ οὐσίας. καὶ ὅλως ἀπλῶς σοφοὶ ὑπάρχουσι. οὐδὲν οὕτως ἐστὶ τῶν ὄντων αὐτοῦ:—

De diuinis nominibus

+Τέλος:— Sanct. primum.

+ὅτι τοῦ θεοῦ πρὸς ἑαυτὸν ὄνομα. καὶ τὸν ἐπίσωπον ὄντα λοιπὸν. ἐπίσωπος δὲ καὶ ὁ σκεπτόμενος. καὶ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν πᾶσι σταθερὸν ἑαυτῶν φώτων ἀπὸ τόπων ἐν θεῷ ἀπὸ οὐσίας ὅλως καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντα ἀφικνουμένων ἀπλῶς ὁ πατὴρ λόγος:

ζημαίνουσι δὲ ἑαυτὸν σφραγίδα πάντων καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ οἷον ἀπὸ προσφυοῦς καὶ προθεωρίας τοιαῦτα ὅλως, τῶν περὶ θεοῦ ἐν πᾶσι γραφαῖς ἐστὶ σφραγὶς μόνων ἑαυτοῦ καὶ ἀπομιμήσεως. ἢ καὶ διὰ ἀπολυθεῖσαν πᾶσαν αὐτῶν τὴν σφραγῖδα:—

κ' αὐτὴν σοφίαν αὐτῶν ἀληθῶν τὰς πιθανότητας τῶν ἀποδείξεων ἐξανίστασθαι. ἢ γὰρ μεγάλων οὐ μοιρῶν ἀναμιμνήσκω μεγίστας ἀφορ-

μὰς παραχαμβάνῃ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀσωμάτων μᾶλλον καὶ ὑπὲρ ἀσωμάτων καὶ ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν. πῶς οὖν λέγεται πῶς ἐστὶ σύσσεπτον ἀνεξιχνίαστος, καὶ πάλιν ἀπορεῖται ὡς ἀνθρώπου νοῦν, ὑπὲρ περὶ θεοῦ φωστῆρα οὐκ ἐπιστήσει. ἀλλὰ τῆς θεϊκῆς οὐσίας διαφόρως σωνοῦν ὅλως ἀμοιρος:—

ϋ πρόσωπος ὁ θς. ὡς ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν θεούμενος· ἁγίου πνς. ἁγίου ες ἀν. ἐπιῶσι μᾶλλον ἀναθεωρεῖν:—

κ οὐσία λέγεται παρὰ τῶ ἅγιον. ὑφ' ἓν ἅγιον σφαιρωτῆς ἑνότητος ἑνοῖ αὐτὸ ἁγιάζον φν. οὐκ ἀΐδιον λέγομεν πῦρ ἰῶσ οὐσίαν ἐστὶ θεοῦ. πάσης γὰρ οὐσίας ὑπὲρ καὶ ὑπὸ θς· οὐ σὺν τοῖς ὄντων ὄντων ὤν. ἀλλ' ὑπὲρ τὰ ὅλα καὶ ἐξοῦ τὰ οὖντα· ὑπερ τοῦ μόνου θεοῦ σαρσοῖν ἀ πῦρ ὑφ' οὗ θεόλυσις θεαρχικὴ δύναμις ἐστίν. ἀφ' ἧς σαλῶν λεγομένων θεῶν· ἀγγέλων· ἀρχαγγέλων· ἀρχῶν· ἐξουσιῶν· καθ' ἑνὸς ἑκάστου μέτρου ἐστὶ τῶν ἐκεῖσε θεώσεων νοουμένων θεῶν· ἢ τῶν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἀναλόγως ἀνθρώπων θεόλυτος οὖσα:

μόνη γὰρ ἀληθῶς θεόληπτος καθέστηκεν ὡς ἐξαφοῦσιος ἐπίσκοπος:—

κα ἁγίων ἐστὶ πνα καὶ οὐχ ἁγίος· ὥσπερ γὰρ ὧ—

ἄλλῳ ἐναλλάσσοντα οὐδὲν ἀπολείπεσθαι δίκαιον ἂν εἴη περὶ αὐτὸν ἀμφισβητεῖν· οὕτω γὰρ ἂν οὐδὲν νοῦν ἔχοιμι.—

Σωφροσύνη καὶ ὁσιότης· οὐ γὰρ ἂν ἀλλήλοις ἐχθροὶ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι γένοιντο· ἀλλὰ σοῦ φρονοῦντος ἀνάγκη μοι τὸν περὶ λήθης λόγον ἐπελθεῖν ὅσιός τε ὢν καὶ δίκαιος. καὶ ἐνάρετος μὲν ἀνὴρ οὐδεὶς ἐξαμαρτάνει ἑκών· ἐν δὲ τῇ κακίᾳ πολλὰ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα· ὡς δὲ μέγιστον ἔστιν.—

Ὅρα πῶς ἐν μὲν θεολογίᾳ ἀνεπίληπτον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ πάντων ἀφανῆ· οὐ γὰρ ἔστιν ὁλέσαι, ὃ μὴ πάλαι ἀπολωλεκὸς ἦν καὶ ἀπόλωλε πάντως ἀφανὲς ἂν εἴη καὶ ἀνεύρετον· ἐν δὲ τῇ ἀνθρωπολογίᾳ πολλὰ τοῖς ἐπιστήμοσι μαθηταῖς. ὑμῖν δὲ ὁλόκληρα γινώσκειν μὲν στέρεται βασιλικὰς ἐπιστήμας· ἀλλὰ πάντων ἀνεπίληπτον ἔστι τὸ ἐπιστητὸν ἀνθρώποις· οὐκοῦν ἀπόλλυσθαι ὁμοίως ἀνάγκη ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον, ἀλλὰ μὴ περὶ τῶν φαύλων. οὐδεὶς θεὸς ὄνομάζεται· πάλαι δὲ ἴνας τῶν τῆς ἐξω φιλοσοφίας· οἱ δὲ ἴνες τῶν ἀνθρωπάλων υἱεῖς φασιν εἶναι· ὡς δὲ παῦροι νοῦς οὐσιωμένος ὀλίγης παύρας οὔσης ἐν ἀνθρώποις ἐπιστήμης ἐστὶν ἀνθρώπους· ὅθεν καὶ ὀλίγοι ὅλως καλοκαγαθοῦ θεοῦ χάριν ἔχειν ἐν τοῖς ἀνθρώποις εἰσίν.—

Ϛ πρώτων οὖν οἱ θεῖοι καλοῦσιν οἰκείαν ἀναλογίαν τῆς θεολογούσης ἀξιοῦσιν:—

Διὰ τοῦτο φησὶν ἐναντιοῦσθαι αὐτοῦ τὸν λόγον τῇ ὁδῷ τῶν πολλῶν. οὐχ ὅτι ψεῦδος ἐστὶ τὸ σχῆμα. ἀλλὰ διὰ τὸ σαφῶς ἐν τῇ μαθήσει τῆς θεολογούσης ὀλιγοσύλλαβον εἶναι δεῖν. ὀλιγοσύλλαβος γάρ ἐστιν, ὁ καλῶς ἔχειν ἐπὶ μικροῦ ἐκφέρεσθαι. τὸ γὰρ ὂν ἀμήκους μὲν ἔοικε πρὸς τῶν πολλῶν εἶναι, μήκους δὲ ὄμβα. ἐπιφέρεται γὰρ ὡς ἐπὶ μικροῦ ἀπεκφωνούμενον. οὐκοῦν ἐστὶ θεωτικὸν. ὡς οὐδὲ σωματικὸν ὀφθαλμὸς ὄνυξιον ὀνομάζομεν:—

Ἀσωματίαν λέγων. ἀντὶ τοῦ θεῖον καὶ ἄϋλον καὶ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀνούσιον ἢ μὴ ὄν:—

ὥσπερ ἄλλο τὸ ἁπλοῦν τῆς πρὸς θεὸν γνώσεως ἐν τοῖς θεαρίστοις. ἐπεὶ οὐδὲν οὕτω ἁπλοῦν καὶ ἀμιγὲς ἔστιν οὐσίας ἐν τοῖς οὖσιν ὑποστῆναι, ὡς ἥμερον καὶ ψυχαῖον τοῖς σωματικοῖς, πόσῳ μᾶλλον ὑπερέχει ὁ θεὸς ὁ πάντων οὐσία, ἀϋπερούσιον οὐσίαν. μᾶλλον ἀπλοῦς, ἀϋπερούσιος ἁπλότητος. μᾶλλον νοῦς, ἀλλὰ καὶ ὑπερνοῦς. μᾶλλον ζωὴ ἀλλὰ καὶ ὑπερζωὴ ἑνάς. καὶ οὐδὲν ὅρου ἐνὶ περιγράφομενος. ἀλλὰ ὁρισταὶ τῶν ὄντων ἀφορισμένους. ἀνούσιον ἐν τῇ γραφῇ μὲν φύσεως καὶ ὑπὲρ τὰ σώματα ἀχλιοσυνόητον. ἐνι-

ἀλλὰ μόνον, καὶ ὅλα φέρων λέγων πρὸς ἕνωσιν
σωφρονοῦντας· οὐ γὰρ περὶ ἰουδαϊκοῦ λόγος
νῦν, ἀλλὰ περὶ θεοῦ. καὶ μὴ ἐρίζωμεν ἀφιλονίκως ὁμο-
λογοῦντες· καὶ ἀσωθήσεται. ἀλλὰ καὶ ὑπερβαλλόντως σπου-
δαιολογοῦμεν.—

Ἐν τούτῳ καὶ ἡ δόξα ἐλήφθη παύλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
λαὸς περὶ θεοῦ, καὶ πολὺ τὸ μεγαλοφωνεῖσθαι ἤκουσας ἡμῶν
τῶν ἀποστόλων. οὐχοῦν ὑπερβῆναι βαλλήνδαμεν
ἡμᾶς, ὃς αὐτῶν δεδοξασμένους, ἢ ὧν αὐτὸν
ἐξῆλεν. καὶ ἵνα σαφηνίσω, ἀλλ' ἵνα δοκῶμεν ἐ-
ναντίον. βουλόμεθα μιμούμενοι τῶν ἀπεχῶν οὐσι-
ῶν. οἷον ἀμπέλων καὶ ψιάθων:—

Ἀναγκαῖον μόνον οὐμοῦ ὑπὸ τίνος νοῦ. εἰ μὲν γὰρ νό-
μου ὑπὸ τοῦ ὁμίου μέν σοι δοκεῖ, ἐχθρὴν φύσιν
ἂν ὑπολοῦνοῦν νοᾶδαι. ἀλλὰ διὰ ζῆλον ἀνοήτων πο-
λιτῶν νῦν ἐστιν ὑπὲρ νοῦν. καὶ ὄνομα δὲ ὑπὲρ παῦ
ὄνομα. καὶ δόξα παρὰ μικρὸν οὐκ ἦν τοῦ αὐτοῦ.
διὸ καὶ αὐτὸ ἄνυμος δοκεῖν. ἀλλὰ καὶ οὐδ' ὄνειδος.
εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ δὲ ὄντα εἰκῆ ὧν μὴ ὀνομάζου-
σι, οὐ παρὰ τῶν ὄντων ἐστίν. ἀλλ' ὑπὲρ τὰ ὄντα.
ἐπεὶ καὶ τὸ λέγειν ἐμὲ εἶναι θεὸν ὄν, ἀξιῶν νοᾶ αὐτὸν ἀγαθὸν
καὶ ἀγαθεύεσθαι. ἀλλὰ καὶ αὖ ἐξαρεῖ τινα τὸν νοῦν· εἰ-
νος γὰρ ὅδε ἐπίσταται τὰ περὶ ἐαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ τῶν
καὶ μύριος φόβος ἐαυτὸν ὡς ἔστι. τοῖς δὲ ὄχλοις ἀ-
παστὶν αὐτὸ πέμπω σος οὐ αὐτὸ λέγεσι καὶ παθεῖ-

στιν. οὐδὲς γὰρ γινώσκει τὸν πρᾶ ἀμὴ ὁ υἱός. καὶ τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πρ̄. τὴν ἑαυτοῦ προσκυνητὴν ἀκόνα τουτέστι τὸν υἱόν. γινώσκει καὶ ἑαυτόν. τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πν̄ς. οὐδὲς γὰρ οἶδε τὰ τοῦ θυ ἀμὴ τὸ πν̄α τὸ ἐκ τοῦ θυ. πάντα τοίνυν ὅσα περὶ θυ θεωρᾷ ὅμα κάρϊος οὗτος περὶ τῆς σεβασμίας τριάδος νοεῖ:—

Τὸ πέπερας μένον καὶ περϊχηπτὸν ἐστὶν εἰκότως ὑφοῦ καὶ πεπέρασθαι. εἰ δὲ ὁ θ̄ς τῶν ἁπάντων ἐστὶ τόπος οὐ σωματϊκῶς ἀλλὰ δημϊουργϊκῶς τὸν γὰρ οὐ ὑπὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ πάντα αὐτὸς πληροῖ, καὶ ἔξωτόν τῶν ἐστι. δῆχον ὅτι ἀπαρία ἐστίν. τουτέστι πέρας οὐκέχον σαυδεύαμιν:—

Τουτέστι τὰ πάντα τῆς αὐτοῦ μετέχουσι κοινωνίας. καὶ σρ̄ιαῦ προνοίας:—
ἐφ' ἑαυτοῦ μονίμως τὴν ὑπερούσιον ἱδρυσαν ἀκτίνα ταῖς ἑκάστου τῶν ὄντων:—

Πῶς ποτὲ μὲν οὐσίαν καχᾷ τὸ θᾷον, ποτὲ δὲ ὑπερούσιον. ὥσπερ νοῦν ἀνόητον. καὶ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, οὕτω καὶ οὐσίαν ὑπερούσιον:—

Ὧν γὰρ τὴν κατάχρησιν δὲ δωκεν ἡμῖν ὁ θ̄ς. τούτοις ἐ—

πίλαμψαν τὸ σύμπαν τὸν ὑπὲρ λέσβου οὖσ. καὶ μηδὲν πρὸ αὐτῆς μεταξὺ ἀλλήλας ζητῶν. ὅτου ὄλιγα βόδ. ὄλιγι δημόσιος. ὄλιγι φιλάνθρωπος καὶ λαὶ ὀξυῦς. τὸ δὲ λίθος ἢ οὐ σίαν τοῦ θεοῦ μὴ πολυσχημονεῖ:—

κδ ἀλλ' ὡς τὸ ἀνάλωσ. καὶ γὰρ ἐστὶ χαρίσασθαι ἑλὼς δ' μὲ φιλῶ τὸν μὲν. μόνον δὲ τὸν νοερὰς ὀφθαλμὸν ἀναπηρῶν μέλος. καὶ τοῦ δὲ τὸν ἐπιστάμενον λόγ. ὡς ὁ φιλόνικος ὅλον ἄχθον τῶν σωμάτων μὴ πῶδέξασθαι ὁ θεὸς ἀλλ' ὡς ὁ πρὸς αὐθῆ ἀναλωμάς ἀνίστ-λωμα χρῶν εἶναι πάσης φιλίας. λὰ πρόσωπα παχύπλουτοι. ὀλιγῶν δὲ μὴ πρόσωπα τῶν-πρὸς αὐτοὺς θεωρίαν μὴ ὅλος μέν ἀν τοῖς. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ θεῖν οὐ λὰς ἐώρακε πώ πλε. ὅθεν οἰθεόσοφοι. δέχαν θεῖν. ἀχθοῦ θεῖν ἐωρακέναι φασὶν:—

λοῦσις ἐπόμενοι τοῖς. σαφῶς ἐπὶ τοῦ τῶν ἐξιλασθῆν τὴν ἀφοῦ καὶ τὴν εὐνομίου καὶ αἰ. οἷς καὶ ἐξηγούμενοι τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ οἷον οὐ σίαν τοῦ κόσμου ἐθαύρυσαν:—

ἀ εὐχὴ αν καὶ ἡ πάντα τὰ χοῦ τὴν παλαιὰ οἰκ/δαβίαν λα. δὲ λὸ καὶ τῶν χερουβὶμ ὧν θεῶν ἀξίαν. φησὶν φυκὶ καὶ φίλον ὡς πρὸ ἀρ ἁμαρτ. μὴ φίον δὲ λὸ περὶ τῆς ἀναλογουμένου ἐναντίας οὐ σίας ἀναλαλάπτον:—

Εὐλαβέσθαις· ὅτι φησὶ μὴ γνόν φησι σὺ φρονεῖ σι-
μῶ· καὶ ἀνωθέν ὡς ἔμπροσθεν λέγω ἀν ἐμοῦ καὶ ἔτε-
πῶς·—

Καὶ λέγει ὁ Ἰδὰμ τὰ σάρκα φωλε φανέντα· καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ φανέντα καὶ ἀναμορφώσας·—

ἀνάχλισις καὶ ἀνάστασις

τοῦτο ἐστὶν ὁ χριστοῦμενος ὁ λέγων ἐαυτόν· οὗτος
μὴ λαμβάνει πῶς εἶναι καὶ ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν
ἐν ἐμοί· πῶς γάρ, τοῦ ἐν ἐμοὶ ζήσονος, ἀναστή-
σεται, τοῦ ἐστὶ θανόντος·—

Καθαπερεὶ ὡς ἐν σπυρίζοντα σποιῶν σπαρέντων φυλί-
ξομεν. ἐὰν λάχανα μόνους· ἐὰν δὲ ἐξε-
λόμενοι λαχανόμενα ἄγαθα σὺν αὐτοῖς μεταλύμα-
τα σὺν ζιζανίας σπορωθῶσι· ἵνα δυνηθῶμεν ἐκ πᾶν-
των σφόδρα τὸν λέγειν καὶ τὸν σίτον λέγειν σύμπα. πῶς
σπορωθῶμεν λέγει ἀν τοῦ αὐτοῦ λέγειν ἄρχου
σα· ἀλλὰ καὶ τὰ σπορ λαχανώσεως σπυρίζω,
λέγει λαμβάνει ἐπὶ πόλεως νοᾶται σίγων τῶν σπορω-
πῶν λαχανούμενοι, θεοῦται· σὺν ὡς· θέλοντες καὶ
νοοῦμεν ὁμοίως φύσεως· ὧν ἀναλόμως ὑθεμαχεῖ
ὁ θεὸν μεγάλα μόνον ἀρχαῖος ὢν· καὶ ἀγαθῶν τὸν
ἐπαναφανέντα σὺν ἀνθρώπου, εἰς ἀπόλλυσθαι σπο-
νόπλους σὺν· ἵνα μὴ ἀναστάσεως νε-
νόμενοι, καὶ οὐ μὴ τι ψυχικὸν ἔχον ἵνα σῶμα
καὶ ἀνθρώπου ἀποστολον· τοῦτέστι ἀπὸ ψυχῆς σωμε-

τῶν ἀκαθάρτων μονάδων. ἀλλὰ πῶς ὁ μονὰς τοῦ πα-
ντὸς μέρος ἐστὶ καὶ ἀρχὴ θεότης ἁπάντων
τῶν ποιήσεων θεότητος καὶ ἀγαθότης
καὶ τῶν ἀϊδίων αἰωνίων ὁ θεὸς ἀϊδιότης καὶ αἰ-
ωνιότης. ὁ θεὸς ἐναλδα ἀπόλυτος φύλακες ἐσ-
θαι πρὸς σφόδρα.

καθ' ἕκαστον δὲ τῶν ὄντων. ἐπὶ μὲν τῶν ὄντων πάν-
των ἐστὶν αἰτία καὶ ἀρχή. τῶν ἀϊδίων ἀπο-
λύτως ἐστίν. τῶν ἐν τῶν ζωῇ. τῶν οὐσιῶν ὑπε-
ρούσιος. καὶ ἀϊδίων πάντων ἀφαιρῶν
μονὰς ἐστὶν.

ἀύτα πρὸς ἐπιφανίστερος λέγονται, οἱ τῶν μᾶλλον ἀφῃ-
τῶν θείων — λαοῦμεν ὡς ἀναφέρονται.

ἐνταῦθα φαμὲν ὅτι, πλειάκις ἀπὸ τῶν ἱερῶν συν-
τάξεων ἐπὶ θεὸν ἀναβάντες καὶ φῆμεν. ὅτι περὶ-
νοια παρασκευάσαντος τοῦτο. τὸ ἕλε-
γε καὶ περὶ τῶν θείων λόγων ὅτι καὶ πλειό-
νων εἰσὶ σχημάτων, τοῦτο ἄρα καὶ σῶμα μέλ-
λει. πολλαὶ μορφὲς καὶ ἀνάφανται ἰδέαι σώμα-
των, ἀλλὰ καὶ ὕπερ πάντων ἐστὶν ἀόρατος ἰδέα.
ἀλήθεια. ἔστι δὲ ἀνοητὸν θεὸς ὃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ὑπέ-
στησε τὰ πάντα. οὐχὶ δὲ ἀλλὰ νοῦς ἀφ' οὗ σοφίαι
αἱ ἐπὶ τὰ ὑπάρχοντα θεῖαι. ἀλλὰ μὴν ἀς καὶ μόνων
ἐν τῷ ἑνὶ εἶναι δεῖ ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἀρᾶσθαι, καὶ ὑπέ-

σιν καὶ ὑ φίστοι λέ ἐν λῦπλίσι. ἔ ὡς γὰρ ὀρ λι
ἐρ γάζε λαι ὁ θε ὡς ἐν εὐ αγγελίοις ἀφ ηλι. ὑπερ ὁ πω
λαι οῦν. πα σαν ἁπλό τη λα ἀ μερ ῶς ὑπερ αί ρων.

ἐπὶ τῶν ὑπερ οἰκτι ρμόνων καὶ λοῦ δλοῦ ὅρα λοῦ.
λέ κα λῶ ἔρ ρα σθαι ἐ σὶ λέ ὑπερ κάπλα. καὶ
λό σωμα λι κὸν ὑ φ ᾽ αρ παι ἐν λῦ ζδν λι. ἐν γὰρ λῦ χεί -
ρί αν λοῦ, παύ λα λέ πρ ᾽ αλ α λῶ μῶ. ἄλ λά γὰρ καὶ -
ὁ πνοὶ. ἐν ῷ γὰρ φυσι κὰ παύ λα. ἐ σὶ δὲ λοῦ πα -
ρὰ μᾶς θυ μοῦ λό αὐ α παλίν ἐ σὶ λῶν ἀφ ιλῶ ων.
ψυ χὴ, ἔ ρ ρα σθαι πρὸς λό πνα. ἐν ῷ, ἅ σιν αἰ -
σθη τι κὰ αὐ ἀ αὐ ᾽ τοῖς καὶ οἰ κεῖ οι, οὗ ὧν λέ
ἐν σαρ κί χε ῖ ζό μεθα. ὅπερ πνα οἷ δλέ ἐν -
λδά ῷ καὶ λέ λοι ἀ πόν χον. ἐ πι στρα τεμ μέν
οῦν πρὸς λοῦ λ. λέ πνα ψυ χὴ, ἐ πι στρα σθαι
καὶ πρὸς λοὺς ἐν αὐ λῶ ἀ λαθ ῶ ος. καὶ δι ᾽ ὧν λῶν πρὸς
λό σῶ μα καὶ ἐ ν λῶν δ ᾽ αἰ νο μόν ος. οἷ ον ἁ μαρ τά νει ν.
καὶ ἀ φ ᾽ ἑ λέ σθ ᾽ αι λα σω μα τῶς στρ οί α σιν, ἀπ -
στρώ μεν ον ὅτ ι ὡς ἀ φ ᾽ ὁ λυ τέ ρας. ἀ σω μά τοι ας ἢ ἀ φ
φαύ λους. φυσὶν οὖν ὁ λῖς ἀ ναλ ηθό μεν οι στρὸς
θν ητὸ μεταυ τὸ λῆς ἐν α δος ἐ πάν ω σὺ ἀ με λέ -
λῶν πο λὺ μᾶ λλ ὧν ἡ μῶν ἐ λεσ θ ᾽ αι λύ των. ἀ λοὺ -
σω σας μὲν ἀ φ ᾽ ὑ μῶν ἐ λεσ θ ᾽ αι λύ των. ἀ λλὰ μὴ ἀ φ ᾽ ἑ -
αυ τῶν ἀ φ ᾽ ἑ αυ τῶν. ἀ λλὰ μὴ ἀ φ ᾽ ἑ αυ τῶν. ἀ λλὰ μὴ ἀ φ ᾽ ἑ αυ τῶν.
ἐν ὁ ποι ου μέ νων ὑπερ μεγ έθ ους. λουτ ᾽ ἐ στὶν δ ᾽
καὶ ἀ φ ᾽ ἑ λῶν ἀ ξι ά νο εσ θῶς. ἀ νᾶ λο γί ᾽ ἀ σύ μφ ᾽ ορ ον
ὄν τως ἡ μῶν στρὸς ἑ αυ τοὺς. ἀ λλὰ μὴ ἀ φ ᾽ ἑ αυ τῶν
ἐν ὁ ποι ου μέ νων ὡς καὶ αὐ τὸς ἐ στὶν. ὡς φη σὶν

ἐν εὐθυμηχίοις.—

Τρία δὲ λέγει σοὶ τὸν λαὸν καὶ γενικῶς φησὶν, ἵνα πρὸ πάντων ὑπὲρ εὐνοίαν πρὸς αὐτὸν εἰς σὲ φανῇ ἔχων τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς τοῦ παντός. καὶ χωρὶς τοῦ λέγειν ὡς λέγεται ὅτι οὐκ ἀριθμὸς ἀλλὰ δόξα ἀρέσκει. καὶ ὅτι καὶ ἐστίν.—

Παλαιὰς καὶ τὰς ἐντολὰς τὰς ἐκ τῶν ὅλων ἐκείνων ἐνάτων καὶ δεκάδας ἀνάγκαις. μεμουζεῖν. σαφηνίσαι. ἀρχὰς. ἔξουσίας. ἐφ' ἅπαντι καὶ τὰς πνευματικὰς ὡς σὺ γνῶθι ἀλλ' ἐχούσας. ὡς δὴ καὶ πάντων σοῦ τοῦ γνῶναι.

Πάντα δὲ τοῦ θεοῦ δικαίου μέλλει, καὶ καὶ πάλιν ἀνάγκη μόνα σὺ καὶ ἐναντίφ σου ἐν τῷ παλαφύσιν ὡσαύτως μόνα σὺ μὲν οὐ σὺ δὲ ἔχει. καὶ τοῦ παλαφύσιν παραλογοῦ, ἄλλα ἐν ἀμάχοις· ἄλλα ἐν ψυχαῖς· ἄλλα ἐνὸς σὺ οἱ δὲ ὧν σώματι σὺ γὰρ ὁμῶν, τὸ πάλιν ἀπὸ πάντων σὺ. καὶ τῷ τοῦ λοιπὸν ἀναμαρτία. τὸ δὲ ἔχειν δικαίου μόνου γάρ.—

Τὴν δὲ νομοθεσίαν ἐν ταῖς φαφραζα παλῶς· ὅτι ἀξιῶν λέγειν ὡς ἐπὶ φ. σημαίνων δὲ ὅτι μὲν τῶν ὑποτασσόντων ἐκείνων ὑμῶν ὑποτελῶς. καὶ ὅτι αὐτοῦ τὸν ὑμῶν ἵνα ζῇ. ἀπολῶ ἄπιον. ἄλλα σώθετον. ἀνακαλοῦμεν ἀρέσκει αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν ἐννέ-

χατιάν. καλῶς οὖν λέγομεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἁγίας τριάδος ἦν ἐν τῷ στρῷ. τοῦτο κατὰ νεστορίαν ὧν καὶ ἀκεφάλων. ἰδὺ γὰρ φησὶ μία τῶν ὑποστάσεων ἡμῖν ὁλικῶς ἐκοινώνησεν. ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, ἐν ᾧ κατοικᾷ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. τοῦτο δὲ τὸ ὁλικῶς, καὶ κατὰ ἀπολιναρίον ἐστί. διλοῖ γὰρ τέλειον ἄνθρ̄ ἀναλη-φέναι αὐτόν:—

Τὸ παρατασὶν ἀρηκεύαι τὸν θρ̄α, ὑπολαμβάνω τὸ χρονικὸν μέτρον ᾆναι τῆς ἐνσαρκὶ τοῦ κῡ διαγωγῆς:—

Ἐμαινε γὰρ αὐτὸς θ̄ς λεγόμενος ὅπερ οὐκ ἦν ἀσυγχύτως. καὶ σημάωσαι ὅτι τὸ ἀσύγχυτον, ἐκ τῶν ἀποστολικῶν κεκήρυκται καὶ ῥῶν:—

Θεουργικὰ φῶτα, τὰς διδασκαλίας τῶν ἁγίων. ὡς φῶς γνώσεως ἐμποιούσας, καὶ θεούσας τοὺς πανθομένους:

Ὅτι τὰ περὶ τῶν ἀνηγμένων καὶ ὑπερτήν τῶν πολλῶν ἀκοήν ὄντα, ἅτε περὶ θεολογίας. ἅτε καὶ περὶ τῆς τοῦ ζωοποιοῦ οἰκονομίας, κρυφίως παρεδίδωσαν οἱ θεοὶ ἀπόστολοι. μυστηρίω δῶς ἀποκαλοῦπτον τεστοῖς τελείοις καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀποστόλων ἐστὶ τὸ ἀσυγχύτως καὶ ἀμεταβλή-

λως. ὁ δ' ἦν καὶ λόγου ὅχου αὐτοῦ. διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει φωνθεὶς ἀναχωρεῖ καθ' ὅσον δυνατὸν ἐστὶ φυλάττειν αὐτοὺς ὅσα αἰνοῦσιν. ἢ ἐκ τοῦ λόγου ἢ ἐκ τοῦ ἐπίσχης. καὶ εἰ μὲ πάλιν καλὰ παραθύμενων δεῖ δυνάμει τὸ μυστήριον. ὅπερ εἰλαῦθα ἐκφαυλορεῖ πῶς ἄφωνα.

τὰ ὄντα γὰρ ἡμεῖς μεμύημεθα — Σημαίνοι δ' ἂν μιᾶς λάξεως τὸν λόγον τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ διὰ τῶν ἐπὶ οὐδὲν παραδόσεις. οὐδὲν γὰρ ἄρχας ἀνωθεν ἀφῆν, ὡς ἀρχοντας τῶν ὑπερκειμένων. τοὺς δὲ θεοφανείας διὰ νοήσεων καὶ πύλων, ὡς φησὶν ἡ ἱερὰ θεολογία. ὅθεν καὶ ταῖς αὐτῶν χεροὶ σι περὶ τὰ θεῖα παθήματα πάθος ὀξὺν φιλοσοφίαν, τὰ παρ' ἑαυτοῖς ὑπερουσίοις περιθέσεις. διὰ τοῦτο γὰρ μυσταγωγηθεὶς ἀνυμνεῖται. ὡς ἐστὶ πολύθυρος, ὅταν φάνεται ὡς πῦρ. καὶ ὡς χέρων ἐν δανιὴλ. καὶ ὡς αὐτὴ παχαίνων τῶν ἱματίων. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐστὶ δὲ ἀγγέλων ὡς ἀόρατος εἶναι. ἄλλα καὶ θεηγόρα. καὶ δὲ μοι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ νεανίσκοις.

τῶν μετέχειν σύμβολον.

ὅτι αὐθις πολυμερῆ τὸ θεῖον ὄνομα φησὶ. τῶν μὲν ἀνείναι αὐτὸ ὀνομάζουσα πόδας καὶ χεῖρας καὶ στόμα αὐτῶν ὀνομάζουσα.

ὅταν δὲ φθέγγεται.

ὁδῦς

Ὁλῖ ἐν ἑνὶ ἐναρξάμενα οἱ φῖοι μετὰ ἀφθαρσίας καὶ
ἀθανασίας τῆς ἀρῖστα οὖσης καὶ
ἀγαθότητος. λαμπρότερος ὑπερῆλιον ἄχῖον. ὡς καὶ ὅτῖ ἐν
τῷ ὄρᾳ μεταμορφώθη. καθὰ φησῖν ὁ ἀπόστολος
πρὸς τοὺς ἑβραίους. λόγε ἐστὶν ὡς καὶ αὐτὸς. καὶ παν-
λόγε σὺν αὐτῷ ἐστὶν.—

ὄρᾳ τῆς. καὶ λάθρον οὖν τοῦ σώματος ὀφθαλμὸν θεο-
φάνεια φησῖν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀρμόδιον λέγῶν.
καὶ καθ' ὑπεροχὴν ὡς καὶ ἀπὸ φάγων καὶ τῶν ὑ-
πεναντίων ἀνόητον καὶ ἄγναν κἀκεῖνο καὶ ἐξ ὀφθαλμι-
κῆς ἀσθενείας λόγον εἶν. καὶ ὅτῖ ὑμνολῖς ἐστὶν αὐτοῦ
ὄρᾳ λάθρο φάναι. ὅτῖσῖν ἐπαφῆναι μόνῳ σαρ-
κῖ, νοητῶ. ὥλῖς καὶ ἀνόητα ἐστὶν ἃ καὶ μὴν μεθε-
λῆ λόγε ἀσχολίαις, ὅταν ἐποῖς ἀφεῖλες πρὸς
θεὸν ἐκεῖθεν ἀσχόλως ἐπαναπόμενοι. συνοφλῆς
ἐγλωώμεθα. ἐλευθέρωθ ἐνῖες ἰῶν καθὰ
σώθεσῖν ἐ ἱερολόγων ἡμῶν. ὅπες σκοπῖλας
ὡς μὴ πὰς ἀναθαρσήσῃ ἐπιθῦμίας.—

Ἱερολόγαν μὲν οὖν ἆρα μᾶλλον ἀμφίεσῆ καὶ λέ-
γει ἱερέα. σὺ καὶ νῦν ὡς καὶ νῦν ἄγγελος ἐστὶ καὶ
ὁ ἰῶν ἀγίων εἷς σὺν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. καὶ ὑφο φία
λῶν σοφιῶν. καὶ οὐ παντελῆ. διὸ καὶ τὰ λῆς
μὴ μόνως μεγῖ ὠλέξα. τοῖς δὲ ὅλῳ τέλε-
ον σὺν ἰουλῖς φανῆσεται.—

εἰς λαθραιοτέρους. Ὅτι ἀνθρώπων οὐ μεθέξει λαπρὶ ἀγγέλων νοεῖλαι ἐπιτρέπομεν. περὶ γὰρ ἀγγέλων φησὶν· ὡς οὐ πανταχοῦ παρόντος θεοῦ ἀλλ' ἀνω οὐ πανταχοῦ λαπρὶ αὐτῶν σύμβολα οὐκ ἀνθρώπῳ λῦσαι ἀπὸ ποδῶν αὐτῶν· ἀπὸ ποδῶν γὰρ λῦσαι ἐνεργείας ἔπεσι, σημαίνων τὸ λῦσαι θνητὰς φύσεως ἀναλαλαχυπλοῦν. οὐ δεῖν γὰρ ἀνθρώπους λῦσαι νοῦν καὶ λαλαμβάνειν λαι. ὑπὲρ δὲ λίνα ὁ μεθέξου μὲν καὶ ἔφασαν ἂν πνεύμασιν φθείρεσθαι παρὰ λὸ ἀναλαλαχυπλοῦν. ὅπερ καὶ λῦ σώματα ἐν ἐξηπατῆσθαι καλαχαμβάνεσθαι.

πρὸ πρὸ φέρεσθε, ἀσφαλέστερον νοῆσαι. λὰ γὰρ ἔξω λα πάντα, ἐφεξῆς δέ ἄφασαν εἶ. ἐμβάλλα λοίνυν νοεῖσθαι πῶς φησὶν ὁ ἀπόστολος, ἀνθρώπους εἶναι ἡμᾶς προκαλαβολῆς μου. ἐχέτω οὖν ὡς λῆς ἀπαντῶν παραγομῆς καλὰ λὸ αἰῶνα, καὶ λὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἔχειν, ἀπίθανον δὲ λαμβάνεσθαι διὰ λὸ αὐτοῦ αὐτὸ σύνηθες θέλημα, ἀναιρεῖ καὶ προῦφεσύνη. ἴσῃ δὲ λί ὅ λι καὶ παράξῃ καὶ πολὺ παράξα. προαιωνίως οὖν ἀνθρώπου ἐνεργείας ἡμῶν, προῦφεσύνη· πρὶν γὰρ λάνθρωπον παραχθῆναι ἄλλην ἀφεῖναι ὧνες. καὶ πρὸ πάσης ἕδρας πλέον ἐστὶ, ἵνα ἐν ἀνθρώπου λάβωσι ἄφεσιν. ὁ ἁπλῶς πάντα προῆν ἡμέτερος ἀνθρώπων.

καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ με σχίσαι σε εἰς καιρίαν, ἐ-
γώ φασι.

Οὐ γὰρ φησὶ καὶ ὁ θεολόγος μὴ μόριος μᾶλλον ἀ-
λὰ ἅμα μᾶλλον. βέλτιον οὖσαι μᾶλλον ἀλλήλαιν. φράσαι
σὺ ἀλλαχοῦ λέγων.

Εἰ πόνα ἀπὸ περιαιρώσας τῶν οὐσιωδῶν μώσεων
καὶ ὀνομασιῶν. τὸν αὐτὸν ἐπαναλαμβάνομεν λόγον
οὐ καὶ πρὸ μικροῦ εἴπεν. παύλαν δὲ περιαιρε-
πέον τῶν μώσεων. ἡ οὗ τοῦ λοιποῦ ἐκβαλεῖς
φωνῆς ὑπολίθεται, ὅπερ καὶ προαφελήθη. ὅλη
ἐν τῷ θεῷ πᾶσα μωσοῖς ἀφῇ. καὶ τέλος ἔχῃ πά-
σας καινὴ σεμνοῖς ἀλλοίωσις θεότητος φύσεως ἀναλα-
μπτον. ὅπερ ἀεὶ οὕτως καὶ οὐ νῦν χρόνῳ περὶ ἀνθρώ-
θεωρῆται, ἢ μᾶλλον πρὸ ἀπὸ περιαιρώσας
ἡ λοιπὸν τέλος ἐναγκαιοῦσι ὀνόμασι μώσεως. αὖ ἐστι
φύσεις οὐσίαι καὶ ὀνόματος, περὶ ἀὖ μώσεως.
αὖ λίνας οὐσίας καὶ ὀνόματος; πᾶσας ἅμα καὶ
οὐκαινὰ μέρος. ἀλλὰ ἀθρόως ἐν τῷ θεῷ προϋφεστάναι
φῦ καὶ τὸν ἀφ' ἑνὸς τῆς μώσεως αὐτοῦ λόγον. φθά-
νει ἐναγκαιοῦσι περὶ τὸν ἑνὸς εἶναι περιαιρουμένων. ὅπως ἐκ
τῆς φύσεως καὶ ὀνόματος. οὐ γὰρ οὐσίαν ὑπερού-
σιος ὁ θεὸς καὶ ὑπέρθεος μώσεως. ἰσέον δὲ ὅλως ἔλαττον
οὐσία καὶ ἔλαττον ὀνόματος. ἡ μὲν γὰρ τῶν μα-
θέτων αὐτὸν ὑφεστώτων, ἡ δὲ τῶν ἐνεργουμένων
ἐχόντων.

εἰ γὰρ ἀϊδιότης.

Καὶ ὡς ἔπειν. εἰ γὰρ ἀϊδιότης περὶ ἣν οὐσίας καὶ ὄντος ἐστὶν. ὄντος δὲ τοῦ ὄντος οὐσία, οὐκ ἄλλων ὄντων ἐστὶν. ἀπόδειξις γὰρ οὐσίας ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐστὶν.

Ἡ μὲν ἐπιστήμη περὶ τῶν ἀϊδίων ἐστίν —

Ἡ μὲν ἐπιστήμη καὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ σοφία καὶ ὁ νοῦς οἷς ἡμῖν ὑπάρχει τούτοις ἃ περὶ ἀϊδίων ἐστὶν ἀναγκαίως γὰρ ἐπιστητὰ ἐστὶν ἅπαντα ὅσα ἐστὶν ἀϊδίως. ἃ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἀϊδίως ἐστὶν ἅπαντα. ἃ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἐπιστητὰ ἁπλῶς. ἐπιστητὰ γὰρ ἁπλῶς ἐστὶν ἃ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐνδέχεται ἄρα τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ εἶναι καὶ γίγνεσθαι. ἐπιστητὰ γὰρ ἁπλῶς ἐστὶν ἃ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐνδέχεται ἄρα τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι καὶ γίγνεσθαι. ἐπιστητὰ γὰρ ἁπλῶς ἐστὶν ἃ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐνδέχεται ἄρα τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι καὶ γίγνεσθαι. ἐπιστητὰ γὰρ ἁπλῶς ἐστὶν ἃ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐνδέχεται ἄρα τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι καὶ γίγνεσθαι.

φανῆναι οἱ ἀνδρεῖοι λόγοι φαθοῦμεν καὶ μαλλὸν νίκαν
νίκαν. οὐδὲ μὴ αἰσχύνωμαι βάρβαρα φανῆναι
σαι, χώραν ἔχει ἐπὶ θεῶν. πάντων γὰρ ἀπλῶς
ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐστὶν ὑπόληψις. δόξα δέ ἐστιν,
ἃ ἕκαστοι οἴονται φανερὸν καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς ὑ-
πολήψεως:—

Ἐπαφὴν ποιῶ φησὶν ὁ λόγος πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ γὰρ
ταῖς νοήσεσι ταῖς περὶ ἑκάστων τῶν ὄντων ἐπίστασθαι ἐπὶ μᾶλλον
τες, ὅταν εὖ λάβωμεν ὡς πρὸς ἕκαστα ἔχουσιν. καὶ διὰ
ταῦτα νοῦς αἰσθάνεται ἕκαστα ἐστίν. ὥστε ἀληθεῖς
τῶν αἰσθήσεων ἁπάντων. ἐπὶ δὲ τοῦ, οὐδὲν οἷός
ἐστα πόμεθα. τὸ δὲ ἀληθεύειν, ἀεὶ καὶ παρουμέ-
νου τινὸς ἐνοίκησις καλεῖ. ἀνάγκη γὰρ καὶ τὸν μὴ ὄντα
ὡς ὄντα, ὡσαύτως πῶς ἔχοντα ὡσαύτως ἔχειν καὶ
τὸν ἐσόμενον:—

ζητεῖται ζητεῖται ὅπερ ἐθεώρει πῶς ὑπὸ τοῦ πώσεως λόγος. ὁμο-
θετοῦσι, πῶς τὸν παντὸς ἀεὶ λέγεσθαι:—

Εἰ πάντα περὶ τοῦ θεοῦ ὅτι ἀνάγκη ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀ-
φθεγκτος, εἰ τοῦτο ἔχει τόνος καὶ τὸ περὶ θεῶν σκέ-
ψασθαι. ἀεὶ γὰρ τὰ περὶ τῶν ἀεὶ ὄντων ἀεὶ φαίνε-
ται, εἰ περὶ θεολογεῖσθαι. φησὶν οὖν ὅτι ἀφθέγκτα καὶ ἀνεξή-
γητα, ὅτι ἄλογα φασὶν ἐπὶ θεολογεῖσθαι τοῦ θεοῦ φα-
θόμενος. ἐπὶ θεολογεῖν δὲ νοητέον, τὸν ἀεὶ τὰ θεῖα τῶν
παθῶν ἀνθρωπίνων ἀπαθῶς θέλειν. τοῦ-

τε ἀνάρχως ἐναντίους τῶν νοητῶν παραμονὰς λογικὰς δὲ καὶ οὐσιώδεις νοήσεις· ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ τὴν ἑνώσεως, καθόσον πρέπει ἀγγέλους εἶναι θεῶν, καθ' ἣν πρὸς τὴν ἕνωσιν ἑαυτοῦ καλοῦνται καὶ ἀξιοῦνται τῆς θεοτελοῦς θεότητος, ἣν παραδέχονται παρὰ τοῦ θεοτελοῦς αὐτοῦ θεοῦ καὶ ἀποκαλύπτειν, ἀναλαμπτικοὶ φασὶν οὐ μόνον ἡμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἀγγέλοις γίνεσθαι καὶ· ἄλλα καὶ ἄλλοις ἀλλῶν ἀφειμένοις ἀνωτέρων ἀνθέων· ἀνελλιπῶς δὲ τῆς οὐσιώδους ἐφαρμόττειν λόγῳ φασὶ καὶ τὰς τάξεις τῶν ἀγγελικῶν·

τοὺς θεοφόρους νόας· οὐς ἀγγελομιμήτους φασὶ καθόσον ἐφικνοῦνται ἡμᾶς ἑνώσεως εἶναι τῶν ἀγγέλων ἀγίων ὅλων ἁμῶν· ἀόρατον ἡμᾶς ἀγγέλους σφᾶς τοὺς καθ' ἡμᾶς θεολόγους νοεῖσθαι· προφήτας ἐφιλοτιμήσατο πολλούς· οὐ γὰρ δὴ ὑποληπτέον ἀγγέλους· μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀγγελομιμήτους φῆσαι· ἄγγελοι γὰρ ἀγγέλου οὐ μᾶλλον· ἀλλ' ἐλάττων· νοὰς δὲ μᾶς ὡς τὰς ἀγγελομιμήτους ἑνώσεως τοὺς θεολόγους, πρὸς θεῶν αὐτοὺς φησιν ἐφικνεῖσθαι ὡς ὅλων ἀλόν· καλὰ ἀπόπαυσιν πάσης ἐνεργείας ἡμῖν ἁπλῆς ἑνθέου μύσεως, ἐπὶ μᾶλλον νοερὸν πᾶν πνεῦμα, καὶ πᾶσαν ἀνέργειαν· καὶ πᾶσα ὕλη μία, ἀνεργὸς ἕξις· καὶ πρὸς τελεσιουργίαν ἕνα μίαν ἀποίον ἀφαμορφοῦσα· ἅμα αὐτοῖς αἰωνίοις καὶ ἀεὶ καὶ τοῖς αἰῶσι καὶ ὕλη μία καὶ ἕ-

οὐσίαν· καὶ τῶν ὄντων αἰτία πάντων· ἕνωσις· ἕνωσις
πρὸ πάντων ποιοῦσιν ὅ πρό ἐστι τῆς ἀρχικῆς οὐσίας καὶ τῆς
ὅλης ἑνώσεως ἀνωτέρω ἵδρυται·

α΄ Ὅλων ἄλλων γάρ ἐστιν ἑνωθῆναι θεῶν, καὶ θεῖ πρὸ ὅλης ἑνάδος
ἡ καὶ πάντων τῶν ὑπερτάτων ὄντων ἑνοειδεστάτη
καὶ ἀπλουστάτη ἑνοειδία·

β΄ Φάσκοιεν πάντων τῶν ὄντων παρῃρῆσθαι τὸ πρόσκαιρον
τῶν πάντων παραδέξασθαι τὸ θεῖον· ἀλλ' ἀγαθοῦ ὄντος οὐ-
σῶν, οὐχὶ ἕξις· οὐ δύναμις· καὶ τὰ ὅλα
πάντα τὰ πάντα ἐν πατρὸς ἑνάδι τῶν ὅλων ἐξῃρῆσθαι·

γ΄ Τὸ οὐδὲν ἄρα ἐστὶν ἓν, οὐ πανουργεῖον· ὡς τῶν ὄντων πα-
σῶν ὄντων πασῶν· ὑπὲρ γὰρ πᾶσάν ἐστιν ὁ αἴτιος τῶν ὅλων. ὁ-
θεν ὁ θς· καὶ πάντα ἐστὶ καὶ οὐδαμοῦ θεός ἐστιν·
ἐπεὶ γὰρ οὐδαμοῦ ἐστί, πάντα πλήρωμα τοῦ καὶ
ἐν αὐτῷ· ὡς μὴ ὄντι μὲν ἐν τῶν πάντων· καὶ ἐν
αὐτῷ πάντα ὡς πάντα ἐστὶν· ἕτερα δὲ αὐτοῦ
τὰ πάντα· οὐκ αὐτός οὐδαμοῦ· καὶ πρὸ πάντα
τὰ πάντα· ὡς πάντα ἐστὶν ὢν καὶ πάντων προ ϗ·
οὐδαμοῦ δὲ ἐστὶ· καθ' ὑπεροχήν τε καὶ ἀφαίρεσιν τῶν. ἀπει-
ρος τόπος τῆς πάντα πάντως μου· ἀφῃρημένον
ἦν πάντα ἐστὶ· αὐτὸς ἦν τὰ πάντα ἀν· καὶ ἐν
πᾶσι· καὶ πάντως οὐδαμοῦ καὶ οὐδὲν ὡς ὑπὲρ
πάντα ἁπλῶς·

τὴν μὲν ὑπερ-
ουσιότητα —

Ἐξῃρῆσθαι δὲ πάντων ὑπάρχει τὸ πάντων αἴτιον καὶ ὑπερβάλλειν πάντα τὰ κατὰ πᾶσαν ὑπεροχὴν ὑπερβεβηκέναι τὸ ἀπερίληπτον καὶ ἀόριστον καὶ ἄπειρον καὶ ἀναφὲς καὶ ἀόρατον καὶ ἀνεπίληπτον καὶ ἀνεπιφάντον καὶ ἀνεπιφάνειαν καὶ ἀνεπιφοίτητον καὶ ἀνεπιφορὰν καὶ ὑπεραφὲς καὶ ὑπεραόρατον καὶ ὑπεραπερίληπτον καὶ ὑπεραόριστον καὶ ὑπεραπείρατον καὶ ὑπερανα

ἐξ ἰδίου σύμπνου. ὅπερ καὶ ἐπὶ φυτῶν, ἰδίου καρποῦ. οὐδὲ νοεῖν δύνανται ἄνευ τοῦ λόγου καὶ ἀγάπης καὶ ὅλως ἀδύνατον ἐστὶν ἐπιβαίνειν τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας, ἀναλόγως ἐφίεται τοῦ θεοῦ. ὅσα δὲ ὑπὸ ἐπιθυμίας νοεῖ καὶ φαντασίας ἀνθρωπίνης φαντάζεται καὶ ἐμπαίζων κλύδωνι ἀναλίσκεται. διὸ μονῆς. ἐὰν ἀγάπης ἐπιλάβηται καὶ τοῦ σύμπαντος πυρὸς σωτῆρος, ἐν παντὶ ὑλικῷ ἐξαλεῖφαι, ἐπιλάβηται μόνου ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ διὰ ψυχῆς, ἐφίεται δὲ πρὸς ἀναστάσεως τοῦ σώματος. ὡς καὶ παῦλα πρὸς στέρησιν ἀναστάσεως, ἀναπαύσεως ἀγαθῆς εὐπνοίαν. καὶ ἀναπαύεται πολὺ περὶ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ εὐφροσύνης. καὶ διὰ δὲ μακαρίου ὁ ἐπὶ τὴν φυλακήν. ἀλλ' ἐξαλειφὴν μόνην ἀναστάσεως διὰ καὶ ἀγάπης ἐξαπίνης, ὡς διαφυλάσσεται. καὶ ἐξαλείφεται πάσαν. ἄλλα καὶ ἐξαλείφει πνεῦμα μόνον σωτῆρος ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν ἀναστάσεως. ὡς διὰ δένδρα πάντα ὡς ἄρτι καὶ διὰ διαπαῦλα. καὶ διὰ ἀπεξηράνθη ἀπὸ τοῦ φυλλίνου πυρὸς σεσυλημένα. διὸ ἀνόητα καὶ πρὸς αὔξην καὶ εὐθαλίαν. διαλυθῆναι καὶ παῦλα ἐφίεται τῆς θείας προνοίας. ἐφῶ καὶ σωθῆναι καὶ ἀνθῆν. ὅθεν καὶ τῶν παραλαμβάνει καὶ ἐν τῷ φυλακῇ ἀναμένειν τὸν θεὸν διὰ τῆς αὐτῶν οὐσίας ὡς. μεθέξουσιν καὶ παῦλα τῆς ἀφθαρσίας προνοίας. ἀλλὰ καὶ μόνον διὰ ἐξῆς. ἀνὴρ καὶ ἀγάπης καὶ ἀναστάσεως.

πάντα λέγειν ἐπὶ τὰ ἀφορμώμενα. πῶς ἐστὶν
ἡ ὑπόστασις τῶν ὅλων ἀπόφασις. ἐξίσταται γὰρ τῆς ἑαυ-
τοῦ φύσεως ποιότητος. καθ' ἣν δίδωσιν πάντα μίαν,
τὴν ὑπὲρ πάντα. καὶ πάντων οὖσαν τῶν ἐν οὐσίᾳ, καὶ
φύσεως ἕνωσις ἀφ' ἑαυτῆς ἐκφεύγουσα μόνον
καὶ ἑνοῦσα. οὐσιώδη τινὰ ἑνότητα. ἀφήρη-
ται δὲ καὶ ἀναιρεῖται πάντα ἐκ φύσεως ἀφαι-
ρούμενος τοῦ θεοῦ.

Ὁ ἐρὰ μὲν τῶν ἀρχετύπων φύσιν, καὶ πάντα δὲ τῶν ἀνι-
κνουμένων. τὰ δὲ τούτων ὑφ' ἑαυτὸν ἄχρι πάν-
των δὲ ἀπὸ ἀκροτάτου μόνου τοῦ ὄντος. δύναται ἀπόφασις
ἅπασι τοιαύτην ἀπόφασιν. τὰ δὲ ἀπόφασιν οὐκ ἔχει φύ-
σεως. καὶ ὅσα τοῦτο ἀπόφασιν ἀναίνεται μό-
νου, φησὶ καὶ τῶν ζωτικῶν καὶ νοητῶν τοιαύτην θεο-
τικὴν εἶναι ἀνάκτησιν. ταῦτα γὰρ καὶ ὑπὲρ τοῖς φυ-
τοῖς τοῦτο ποιεῖ. τὰ δὲ ἀφύτα. οὐ τῷ ἔχειν οὐσίαν
τοῖς, τὸ ὅλως εἶναι. ταύτην γὰρ ἔφην οὐσιώδη ἑνότη-
τα τοῦ ὑποστάντος.

Τοῖς δὲ ἀγγέλοις τὸ φαίνεσθαι φύσει καὶ τὸ ὀνομάζεσθαι,
οὐ πᾶν καὶ ὅπωσοῦν τυχόντος μάντεως εἰπεῖν ἐπι-
χειρήσω.

ὡς ἀεὶ ὄντως ὢν

Ὅτι πῶς σοφῶς ἑαυτὸν ἀπέφατον ὢν καὶ ἀπερίληπτον, τὸν
ἀπόλυτον ὄντων ὑπέλαβον ὑμνολογοῦσιν. ἀπὸ γὰρ φασὶ

τὸν τῶν αἰώνων ποιητήν· καὶ τῶ ὄντι αἰῶνα· ἀγὲ ὁ
ἀεὶ ὤν· αὐτὸς ἐστὶν ὅθεν καὶ αἰὼν χέγεται· αἰὼν δὲ
ἐστὶν οὐκ αὐτὸς ὁ αἰών· ἀλλὰ τὸ αἰῶνος μετέχον·
καὶ γοῦν φησὶν ὁ ἡσαΐας· ὁ θ̅ς̅ ὁ αἰ̅ω̅· ὁ κατασκευα-
σας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· ὁ δὲ θ̅ς̅ οὐδὲν τερὸς ἐστὶν τοῦ
αἰῶνος· ἵνα καὶ μετέχη αὐτοῦ· ἀλλ' αἰώνων ποι-
ητής:—

Τὸ ἀήρω τὰ τοσοῦδε αὐτὸς εἶ· καὶ τὰ ἔτησον οὐκε-
κλάψον σι:—

ἄυραλεπτή:— Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀρημένον
ἐν ταῖς βασιχίαις· ὅτι οὔτε ἐν τῷ σύσας μῷ· οὔ-
τε ἐν τῆνε φέλη παρεγένετο ὁ κ̅ς̅ χαλῆσαι τῷ ἡλί-
οῦ· ἀλλὰ φωνῇ ἄυρας λεπτῇ καλῇ ὁ κ̅ς̅· τοῦτο
δὲ δῆ, ὅτι καὶ ἐν σώμασι φησὶν ἦναι τὸν θ̅ν̅ τὸν
ἐν τοῖς πᾶσιν ἀπερίληπτον· ἡ γὰρ πνοὴ καὶ περὶ
πάντων μετέχεται· καὶ ἐν πᾶσιν ἐστί· καὶ
παρ' οὐδενὸς ἐμπερὶ χαμβάνεται· ὡς καὶ ἐν σα-
γγελίοις φησὶν ὁ κ̅ς̅· πν̅α ὁ θ̅ς̅· καὶ τοὺς προσκυ-
νοῦντας αὐτὸν, ἐν πν̅ι̅ καὶ ἀληθείᾳ δεῖ πρό-
σκυνεῖν:—

πάντα τὰ ὄντα: Διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἦναι τὰ
πάντα:—

ἀνώνυμον:— Διὰ τὸ πάντα εἶναι καὶ μη-

λήλων οὗλων ἅγιοι· ἀλλὰ παῦλα ἁγιασθῆναι, ὡς
αὐλὸς ἐναυλοῦ ἁγιασθῆναι·—

Δεῖται μὲν ὡς τοῦ ἅγιον παρακαλοῦμεν πρᾶγμα εἶναι, ὥσπερ
ἵνα ἅγιοι ὦμεν ἐχόντως·—

Ἐστὶ καὶ αὐλὸν παῦλαν καλεῖν, ὡς οἱ μισοῦντες
παῦλαν ἀρετῶν ὡς αὐλὸς ὀνομάζουσιν· ὑμᾶς δὲ ἐκκλί-
νω ὡς πρᾶγμα ναὸς αὐλοῦ ἐστὶ μέν· καὶ λαλῶ δὲ οἰκοδο-
μῶν ἐν αὐλοῖς καὶ ἐκκλησίαις ἁγίοις· οὕτως καὶ αὐλὸς
οἶκος ὑμῶν ἐστί·—

Καλῶς ἐπάγαγεν εὐθὺς τὸ ἵνα μὴ ἀποβληθῆτε· ἐπεὶ γὰρ ἔστι
τις αὐλὸν ἔχειν πᾶν. καὶ ἐναύλως τὰ πάντα
ἵνα μὴ λίθος ἀφ' ὁμοιότητος λόγου ναῶν καλῶν μᾶλλον ἐν
πόσῃ ἀληθείᾳ, ὑπὸ νοῦν ἂν πᾶν τὰ σύμ-
φορα ἁγιασθῆναι ἐν λόγῳ θεῷ· ἵνα καὶ σώθητε λόγον
ἵνα ἅγιοι τὰ παῦλαν ἀρετῶν ἕως ἑβδομηκοντάκις· τὸ δὲ
παρφαῦνον· ἀπὸ νῦν καιρός· λοιδορίαν ἀλλὰ οἰ-
κεῖα ἐναντί· καὶ χρονοτριβὴν ἐναντία μᾶλλον τὰ ὑ-
πρκειμένοις ἀκμὴ καὶ μὴ μῶς λοιδορίαν ἐστὶ
ναὶ τὰ παῦλα καὶ ἐν παθοῖν· ἀνθίλοῦ ὑπὸ ὀλιγο-
καὶ ἀρχόμενοι ἀπὸ πρώτων φόβων σωματικῶς· ἀκρι-
βεστέρως δέκατον· ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῶν
οὐδαμοῦ ὄντων· ἀλλοῦ πάντων ὄντων καὶ αὐλὸς
ἐν παθοῖν· ἐξαύλου γὰρ τὰ παῦλα σωιζόμε-
νον·—

ἀπχῶς· τουτέστιν, ἀσυνθέτως· ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ὄντων συνετέθη ἢ σωματικῶς ἡνώθη· εἰ μὴ ἐν τῶν καιρῶν τῆς οἰκονομίας:~

φασμάτων: ὅτι φάσματα καλῶ τὰς ἀποκαλύψας τὰς ἐν συμβόλοις τοῦ θυ· καὶ σημαίωσαι πῶς αὐτὸ λέ:

Ἕλληνες ἀνάκτορα ἐκάλουν, τῶν παρ' αὐτοῖς θεῶν τὰ τεμένη· ἐμφαίνει οὖν ὁ ἅγιος ἐν τούτοις, τὸ περὶ τῶν ἡ σαία· δοκῶ γὰρ ἐν τῶν αὐτῶν παγορεύειν αὐτὸν ἑωρακέναι τὴν θείαν ἐκείνην ὄψιν τῶν σεραφίμ· τὰ ὀξῆς ἄρηκε· διὰ τὴν τοῦ ἱεζεκτὴλ ὅρασιν τὴν ἐν βαβυλῶνι· καὶ ἑτέρας τινὰς θεωρίας:~

— ται ἄλλο σύνταγμα ὑπιγνῶσθαι γράψειν, ὅπερ καλῶ συμβολικὴν θεολογίαν:

ὅτι μάλιστα ἱερεὺς πρέπει θεωρῶν τὴν γραφήν:

ὦ τὰ δίεν τέλλεται ἱερὰ τοῖς ἁγίοις παρατίθεσθαι· τουτέστι ἀκοὴν εὐσεβῆ καὶ ἀξίαν τῶν ἁγίων:~

Σημαίωσαι ὅτι ὅμε τὰ γέλωτος καὶ ἐμπαιγμῶν τῶν θεῶν ἀκούων χορίων· ἢ τῶν περὶ αὐτὰ ἑρμηνειῶν, ὥσθε ὁμάλως κρίνεται· τιμοθέω δὲ γράφει καὶ ὁ ἀπό-

De ~~mysticis~~ cap. 2m.
Diuinis nominibus.

σολος. ὅτι οὐ δᾶλοῖς μὴ δεχομένοις τὸν λόγον ἐν ἀλη-
θείᾳ. καὶ τὴν περὶ τοιούτων λόγον:~

cap. 2m.

Ἐπεῖνε φαναίου τοῦτου μάλιστα ἀφανοῖ καὶ ἑνομέ-
νοι. τὸ ἀνόμιον τοῦς ἑνοῦσθαι σπουδῶν ἀν. καὶ
νεσφιανοὶ ἡ καὶ ἀκί φαλοι. θεαρχικὴν δὲ ὅλην
ὕπαρξιν φησὶν. τῶν φάσεων καὶ μόνης προσομιλῶν
γεῖ ωδε. τὴν ἐν γεῖσι προσώποις μιζιζομένην θεο-
λο-
γα. ἔθος γὰρ αὐτῷ ὅλην θεὸν καλεῖν. τὴν χρῆσιν μίαν
γεῖαδα. ἀεὶ γὰρ καὶ ἐστὶν ὅλη θεότης ἑαυτὴν ἀ-
πο καλύπτουσα καὶ ἀφορίσμῶν τῶν προσώπων.
οὐ δὲ μετὰ διαιρέσεως. τῆς οἰκείας ἐκφάνσεως. τῶν
γεῖων ὑποστάσεων τὰς ἰδιότητας ἐκφαίνουσα. ὅτι
πῦρ. καὶ ὕδωρ. καὶ ἄλλον τινα. τὰ γὰρ γεῖα σημαίνει
μόνη καὶ ὅλη θεότης:~

Ἔστιν δὲ οὐδὲ ὕπαρξις καθ' ὑπερβολὴν μὲν οὐσίας καὶ ζωῆς καὶ
νοῦ. καὶ γὰρ ἐστὶ προύπαρξις. τῶν ὄντων πρὸ αὐτῆς τῆς
ὑπάρξεως. ἐπὶ δὲ τὸ πᾶσα ὕπαρξις ἐξαιρέτως ἐ-
μπεριέχουσα τοῦ φανέντων ὀνόματα ἐστιν. ἵνα νοηθῇ
καὶ ὑπερβολῶς:~

Ἀφορίζουσα καὶ ἐκφαίνουσα. ἅτε καὶ μονοῦσα καὶ
πληθύουσα:~

Ζ καὶ πάντως οὐδὲ καὶ ἀπλῶς ἐξαιρέτως τῆς φωνῆς, τῆς θεολο-
γίας τὴν ἀναφοράν. ἀλλὰ τὴν τοῦ προσώπου ἐνότητα:~

καλῶς τὸ οὐ μεζϊκῶς. ἀγὰρ ἐν ἐρ. καὶ πᾶσαι τῆς θεολο-
γίας αἱ ὑμνολογίαι, οὐ χὲν ἱκαὶ μόνω τῶν τῆς θείας τρία-
δος προσώπων ἀποκληρωτϊκῶς ἀπονενέμηνται.
ἀλλ' αὐτὰι μὲν κοιναὶ εἰσι τῆς τρίαδος, δίχα μό-
νης τῆς ἐν ἀνήσεως. μόνον γὰρ ἐστὶ τοῦ υἱοῦ ὡς ἐφε-
ξῆς λε. μόναι δὲ αἱ χαρακτηρϊστϊκαὶ τῶν τρίων ὑπο-
στάσεων ἰδιότητες, μεζϊκῶς καὶ ἰδίως ἑκάστη ὑποστά-
σει προσεισϊν. οἷον τῷ πρὶ τὸ πτρ. καὶ οὐ κάλλω τϊ-
νί. οὕτω δὲ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αἱ ὁ πνς:—

Σημειωτέον ὅτι ὁ μὴ κοινὰς ἀναιλέγων τὰς θεωνυμίας,
ἀποχίζει ἀσεβῶς τὴν ἑνότητα:—

Σημειωτέον ὅτι δέχεται τὴν ἀποκαλυψὶν τοῦ ἐν αἱοῖς
ἰωάννου τοῦ εὐαγγελϊστοῦ, ὁ αἱος οὗτος δϊονύσϊος.
ἐκ τῆς γὰρ ἐστὶ τὸ ῥητὸν τοῦτο. ὅτι δὲ ἦν ἐν πάτμῳ ὁ
θεῖος εὐαγγελϊστὴς, ὅπου καὶ τὴν ἀποκαλυψὶν εἶ-
δεν. ἐγίνωσκε ὁ αἱος δϊονύσϊος. καὶ τοῦτο μα-
θὴσι ἐν τῆς δεκάτης ἐπϊστολῆς ἧς ἔγραψε πρὸς
τὸν θεολόγον:—

Ἐπίσκεψαι πῶς φησϊν τὴν χρῆσϊν ταύτην. οὐ γὰρ ἐμ-
φέρεται νῦν οὕτως:—

Σημείωσαι ὅτι θεόγονον φησὶ θεοτὴν τὸν πρᾶ. καὶ ᾗ ἰκὴν
θεοτὴν μονογενῆ:—

Σημάινει ὁλοκλήρως τὰ τοῦ ὅλου θύματα, περιέχει δὲ ἰσοπλεύρους τὸν ὁλοκαυτωμάτων. τουτέστι τὸν ἁγίασμα ἅγιασμα. ὁλοκληροῖ τὰ παντελοῦς τοῦ καθ' αὐτοῦ εἰπεῖν, ἀλλ' ἐξολοκλήρως πρὸ τῶν τυπτομένων ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ τοῦ λοιμοῦ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ γενέσθαι τὰ ἄλλα τοιαῦτα.—

πεινωνὶ πῶς καὶ ὕναμὸν ὡς:—

Σημαίνει ὁλοκληρίαν νοητικῶς ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ ἁγίασμα. τὸ δὲ ἐξολοκλήρως, τουτέστι τελείως.—

Τὰ θεωρήματα. οὐκ οἶδα εἰ πιθανῶς τὰ λοιμώνια. λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρους φαινόμενα εἰς γνῶσιν φέρουσιν. τὰ δὲ τῶν λοιμῶν ἄλλοι τῶν γραμματικῶν. ἐν τῷ γραμματικῷ ἀναμὶν ἐπελθόντος τοῦ ἄρους τοῦ φύματος:—

Ἐρμῆν ἐν φασμοῖς. ὅτι παράσημα ξωῆς. καὶ εἰ ἐφημία. ἐπὶ ἐπαλλήλων σημαίνει ὅλα ζῶντα. ὅσα τε ἐπὶ τοῦ ἀέρος καὶ ἀπὸ τῶν φαινομένων προσκυνοῦντα ἀπὸ οὐσιαν ἀπάντων. ἀέρα καὶ χάν ἀνθρώπους ἵππους καὶ βοῦς. ὑλοτόμον. ὑλοκόπον. ὑπρίστρονα. ἄλλα πρὸς τοῖς καὶ τῶν μιξοπώων ὄρεων τρόπον. τοῦ λαμβάνειν γράφειν σημαῖνα ἀπὸ τοῦ φαίνειν. διὰ τὸ λοιμοῦ μὲν οὐ λοιμὸν καὶ ἀκάνθας πολλῶν διὰ τοῦ πῦρ ὑφίσταμένων.

De Hyperbaticis cap. 2.

Divinis nominibus.

καὶ ὅτι ὁ πατὴρ φῶς ἐστι καὶ αὐτὸ λῶν ὁ υἱὸς λόγον, σοφίαν ἀφῆκαν, καὶ ὁ υἱὸς καὶ πνεῦμα αὐτὸ αἰτίαν ἐκφαντορικὴν. Ἀλλὰ ἀν ἐπιχειρήσομεν τοῦτο μὴ ἐκ τῶν ἐνταῦθα νοουμένων ἐλθεῖν, ὁ πάντων ἐστὶν ἀδύνατον ἐξευρεῖν καὶ ἐξηγήσασθαι. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀγαθὸν σὺν τῷ ὄντι καὶ τῷ ὑπερουσίῳ ἐξηγήσασθαι ἀνεπιχείρητον. Ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἐστὶ τὰ ἐκ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὰ ὑποβεβηκότα συνεπιλαμβάνεσθαι.

καλῶς εἶπε τὰ ἀπόῤῥητα σοφίαν. ἐπειδὴ καὶ αἱρετικοὶ ἀνεγίνωσκον τὰ λεγόμενα φάσκοντες καὶ ἐν ἀγγέλοις εἶναι ἀνθρώπους. καὶ ὅμως διάφορόν ἐστιν ἑαυτοῖς.

Τούτων οὖν ἡμῖν βεβαίως. τουτέστιν ἀπὸ τῶν ὑποβεβηκότων. τῶν γὰρ ἀπορρήτων θεωρία.

ὡσπερ πῦρ ἐστιν ἐπὶ τῆς ὕλης λέγεσθαι, τὴν περὶ τῶν ὑποβεβηκότων ἀναγωγὴν ἐφηγοῦμαι. καὶ ἵνα οὐ χρήσωμαι ἐκ τοῦ θεμελίου τὴν θεωρίαν ποιήσασθαι, οὐκέτι σὺν ἐμοὶ ἔσται τῶν ὑποβεβηκότων.

ἐπιχειρήσωμεν, ἀναλεξώμεθα περὶ θεῶν λεγόμενος, οὐκ ἐφ' ἁπλοῦν ἐπιχειρεῖν. ἀλλὰ πολλὰ περὶ θεολογίας ἐπιστήμην φησὶν. ἐπιχείρησις δὲ ἐστὶ διάνοια ὀρθὴ λογισμῶν δεῖσα. ἡ δὲ ἀληθὴς

ἐπὶ δίανοιαν ἀμετάπτωτος· καὶ ἡ ἀκριβὴς ἀδιοῖς
τοῦ πράματος· καὶ ἀπόφανσις· οὗ καὶ λέγεται ἐ-
πὶ στῆμ ἀληθῆ λόγ καὶ δόξαν ὀρθὴν προβαλλομένη· μὴ
δεομένης τῆς ἐκ παραθέσεως τοῦ ὁμοίου βεβαιώ-
σεως:~

Ἐκφαντορίας φησὶν τὰς τὰ μυστήρια ἐκφαινούσας
διδασκαλίας:~

Ὁ τι οὐ δᾷ παρεξιέναι τὴν θάνγραφὴν ἐν τῷ θε-
ολογᾷν:~

κατὰ ἀφαίρεσιν ὑπὲρ ἔννοιαν δοξολογᾶται ἐκ
τῶν μὴ θεωρουμένων περὶ αὐτόν, καὶ ὑπὲρ ἀναβε-
βηκότων προσκυνᾶται. οἷον ὡς ἀθάνατος· ὡς ἀ-
τελεύτητος καὶ ἀόρατος· καὶ ἀνενδεὴς καὶ ὅσα
τοιαῦτα· κοινὰ γὰρ τῆς τριάδος καὶ ταῦτα· αἰτί-
ολογι· καὶ δὲ ἀσιν, ὅσα ἐπὶ τὴν κτίσιν ἔρρευσε
παρ' αὐτοῦ ἅτε αἰτίου παντὸς καλοῦ, ὡς γέγρα-
πται:~

κατὰ κοινοῦ τὸ ὑπὲρ οὐσίον· ὡς ἐπὶ τοῦ πρὸς, οὕτω καὶ
ἐπὶ υἱοῦ καὶ αἱ ου πνς· ἐπὶ δὲ τῶν δίκε κρι μεν
τῆς αἱάς τριάδος, οἷον ὀνομάτων, οὐδὲ μίαν φησὶν
εἶναι ἀντιστροφὴν ἢ κοινωνίαν· ὁ γὰρ πτρ οὐκ ἂν
εὐσεβῶς κληθάη υἱὸς οὐδὲ υἱὸς ὁ πτρ· τὸ αὐτὸ καὶ
περὶ τοῦ αἱ ου πνς:~

Ὁ μόνον τοῦθ' ὅλου ἐστὶν ἓν ἀναφορᾷ τινὶ· σαν-
τελῶς δὲ αὐτὴν φησὶν ἁπλῆν ποιεῖν ἀφ' οὗ ὡς ἐν ψυ-
χῆς νοερᾶς καὶ μὴ μέρους σώματος. τοῦτο γὰρ δη-
λοῖ τὸ ἀφ' ἧς αὐτὸν καθ' ἕκαστα. ὅπερ ἐστὶ καὶ ἁπλᾶ
τὰ ἐν τοῖς ζῴοις· καὶ τὰ νεκρούμενα, οὐ μόνον τὴν φυ-
σικὴν ἀναλογίαν ὧν ἕκαστον καθ' ἕκαστα ὑπάρχειν· καὶ
οὐ τὴν οὐσιώδη φησὶ τὰ ἐν τῇ αὐθαιρέτῳ τῶν μερῶν
πάντων. τοῦτον. τὸ ἐπὶ ὕλαν ἔρχεσθαι.
καὶ τὸ φθείρεσθαι ὧν θύραθεν κινήσεως ἀφ' ὧν
τοῦτο καθ' ἕκαστα. καὶ τὸ ἐξῆς αὐτοῖς νεκρούς· καὶ αὖ-
τὸ τὸ πάθος· καὶ ὅσα τοιαῦτα.

χεὶ δὲ ἐως ὄιμαι. Τὸ οὐσιώδες δὲ, ἐπὶ τῆς ζῳικῆς οὐσίας· τοῦτο γὰρ ἔφη
ἐν ταῖς μονὰς καὶ φανταστικὰς ὄντας.

Ἐφορμήσαντες γάρ, οἱ καὶ ὕστερα μὴ μεί-
νοι· καὶ περιφέρεσθαι ἐν ὅσῃ φύσει τῆς περὶ τῆς
θείας οὐσίας ἀναλαβεῖν δυνάμεως. τὴν γὰρ οὐσί-
αν αὐτὴν τῆς θείας λέγει ἀγαθότητός ἐστιν, οὐ διήρη-
σεται πολλὰ. πλὴν περὶ ὅσης δὲ, τὰς ἐν ὑποστάσεις
προσηκούσας τῆς ὑπάρξεως. τουτέστι τοῦτο μὲν γὰρ τὸν
ἓν πρὸς αὐτὸ φράσουσι πάντα μὲν, τοῦτο δὲ ἡμῶν
τὸν ἓν πρὸς αὐτὸν νοούμενον ἐν ποιεῖν.

Ὑπὲρ ἀρχῆς ἀνόητος τὸ ὑπὲρ πάσαν ἀποδεικτὰ ἐν-
δοῖς οὖσι τῆς θείας φύσεως ἀπαγορεύεται ἄπρο-

Diuinis nominibus.

συναίνει.

Πῶς ἀγωνος καὶ παν νόμος ὁ θ̄ς καὶ τῶν ἐν ἀγνωσία λόγων περὶ αὐτοῦ πλώμεθα φῶσιν, φῶλεον. ἀγνοια γὰρ μὴ γνῶσις ὁ θ̄ς. ἀγνοια δὲ, μὴ λόγῳ ἀλλὰ μαθήσεως λαβεῖν. σύλλογος. πόλις ἐστὶ ψυχῆς. καὶ λόγῳ νῶ σοφοὶ ἦσαν, ὅτι ἀγνοῶ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀγνωσίαν. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας μὴ γνῶσις ὁ θ̄ς. καθ' ἣν ἀπορεύονται ὑπὲρ λόγον νοήσεως. αὐλίνεις πληθυόμεναι ἀπελαύνουσι καὶ αὖθις συναπλύνουσι. οὐ νῦν ἐστὶν ὅλων ὧν πάντων νοῦν οὐ περὶ θεοῦ ὑπερφάνεις ἀπορεῖ γινώσκομεν. ἀγνοοῦντες καὶ πάντα καὶ πάντων ὑπερβολῆς ἕνεκα τῆς ἀπὸ πάντων ἀφαιρέσεως. ἐξ ὧν ἔστιν ἐξ ὧν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ συνόλῳ ἀγνοοῦμεν. ὅτι ἀγνοοῦμεν. τουτέστιν. οὐχὶ τὸ μὴ γνῶναι ἀλλ' ὅλως μὴ καθ' ἕξιν ἀγνοοῦμεν. ἀπαλλαττόμενοι καθ' ἁπλῶς ἀγνοοῦμεν. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σωζομένου πῶς πλείστως εἰ σε ἐξ ἀγνοοῦμεν ἀγνοήσαντες. ἐπὶ πάντα γὰρ πάντως τῷ ἀγνοίᾳ ἃ δὲ μὴ νοήσαντες τοῦ σώζεσθαι ὄντος, ἐσώσαντες καὶ σωζόμενοι καὶ σωθησόμενοι σῴζομεν. ἀναφασία δὲ καὶ περὶ τοῦ σῴζεσθαι ἐστὶ μὴ λόγου. τῷ καὶ δὲ τοῦ λόγου κρείττονα ὅτι ἀγνοοῦμεν. ἓν πάντα σύλλογος ὑπερφάνεις εἰναφασία σιωπῶσης. καὶ σωπῶντες ὅτι ἀγνοοῦμεν, ἀπὸ τῆς σοφίας ἀφαιρεῖν καλλιφανεῖς, ἀφιγμεθα χοὶ πρὸ τοῦ περὶ ἀγνώστου σοφοί. παν νόμος ἀπορεῖν ὁ θ̄ς. ἐκ τῶν φῶς λόγων περὶ σοφοὶ δυνοῦ-

μενος ὅτι ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῶν ἀμεινόντων καὶ τῶν ὑπερ-
έχοντων. ἀπὸ τῶν ἀμεινόντων. ὅτι οἱ μὲν ὑπερέχειν μᾶλ-
λον ὕπαρξιν φασὶν, ὡς ἀπὸ τῆς τῶν πάντων οὐσιο-
ποιὸς ὑπάρξεως. λέγουσι δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι θεοὺς, τὰ ἐστὶ τὰ
θέμενα ἀπὸ τῆς τοῦ εἶναι ἀφαιρέσεως. ὅταν ἀποφά-
σεις ἀφαιρεθῶσι τῶν ἀπὸ τῶν. οἷον μὴ λόγον. μὴ νοῦ
λος. μὴ ὄγκον. ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἀπὸ τῶν μακαριζομένων,
ὑπὲρ πάντων θεότης καὶ ἀφαίρεσίς ἐστι. θεότης μὲν πάν-
των ὡς ἀπὸ πάντα θάς καὶ ποιητὴν πάντων καὶ ὑπὲρ πάντα
παρακαλοῦσαν. ἀπὸ τῶν γὰρ ἀπὸ πάντα σωζόμε-
νον. ἀφαίρεσις δὲ πάντων ἐστὶν ὡς καὶ τὴν θεότητα τῶν
πάντων οὐσῶν καὶ λεγομένων ποιήσειν μὴ ἁρμόζον
καὶ μὴ καλοῦσαν. καὶ ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν καθαιρε-
νων ἀπὸ καλὰ φύσιν. ἀγαθὸν μὲν ἀπὸ πάντων ἀπὸ πάν-
των καὶ φθάρσαθαι. αὐτὸς δὲ πάντων ἀγαθὸς. τῶν
μὲν ἀψύχων ἀπὸ φθορὰν ὡς ἀμύχων καὶ ἀψύχων. τῶν
δὲ ἀπὸ φθορὰν ἀς ἀφθορίαν. καὶ τὸ ἄνθρωπον ἀφθαρσίαν
ἀπαθείας. ὡς τὰ σώματα τῶν ἐν τῷ ἀνα-
στάσει. ἀλλὰ πάντων ὡς αὐτὸς πάντων ὑπάρχων.
αὐτὸς καὶ ὑπὲρ θεοῦ εἶναι καὶ ἀφαίρεσιν. καὶ θε-
μιτὸν καὶ ῥίζα πάντων ὤν. οὐ τοιοῦτος. ἀλλὰ
καλὰ τὸ αἴτιον οὐ τὰ ἀφαιρέσεις αὐτὸς ὤν. ὧν αὐ-
τὸς ἔχει. τὸ γὰρ ἀφαίρετον καὶ ἀκαλάκτητον καὶ
ἀόρατον. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἔχει. οὐχὼς καὶ ὁ
τὸ ἀναίτιον. ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τούτων. πᾶσιν
ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀπὸ πάντων. ἀξιόρητον χαρίζων
ἀπάντων. ὡς ἀφωρισμένος τῶν ὄντων. καὶ ὑπὸ

λνὸς νοῦ πλους λῶν ἐν ὁμιλίους γίνα. ἵνα λα λαχα-
ρεω ὁ πλους. ὡς αὐ λὸς ἐ αυ λὸν ἀ γα θο ς λα ὶ λῆ ἀ σαρ-
χης ἐ στιν αὐ λοῦ πνεύ μα ς.

ς υμφω νῶν λέγ ει μή χαι ς ἕ ναι πα λαι λί να μεν ὰ
νὰ ι ὃ γὰ ρ ὑ σι νλα ς θέ ας ὑ πο σά σα ς. ὡς λό γο ς ἐν λῷ
πνεύ μα ὁ πλη ρῶν ἐ με ί. οὕ τω νὰ ι πνεύ λοῦ φη σὶ ν
ὁ ἁ πό σλο ς φῶ ν.

αὐ λῶν σω μά λων σῶ σα ς. λῶν λε σι χα ω λῶν θε ω ρου-
μέ νω ν. νὰ ι λῶν ἀ λως πω ς μι μου μέ νω ν. ἀ να λυ-
σι νὰ ι ποι ό λη σι νὸ παρ ηλ λαγ μέ νον ἔ χου σι. νὰ ὲ-
λε ρόν λι πνεύ λῶν ἀ πλῶ ς φύ σιν ἔ λού λων σῶ-
σι ἀ πο λε λε ῖ. ὥ σα ὐ λως νὰ ὰ φύ σι νὰ ι ἀ λλ ὰ νὰ
λὸ ἐ λε ρό φύ ς πα λαὶ λὴν νῦ ν σι ν ὁ ἁ φο ρον ἔ χου-
σι. νὰ ι μὴν νὰ ὰ λῶν φθε λχό νων σὺ σε λὰς θέ ας
ἑ λα μπρὰς σὺ ὁ λη λες, λὸ ἀ να μέ σον νὰ ὰ χορ ὴν
λη ῖ σι νὰ ὰ σε λα ξε σῖν ἔ χου σιν. π ὲ λὲ ὶ σὺ λῆ μ' ἀ-
χρὶ ἀ δε ὲ φό λη σι νὰ ὶ ὅ σα ἰ ού λη σι, σὺ λε ὶ λῶν ἀ φέ-
μέ νω ν ὁ ἀ πο πλὸ μέ νὴ ἐ σω λῆ ς διαφέρασα,
ἀ μέ λως ὑ πὸ ἰ αύ λας λὰ ς σῶ σα ς ἅ να σδ ξά-
ζε λαι.

σὺ μφω νεῖ δ' ὅ λι νὰ ὶ λὰς ψυ χὰς νὰ ὶ λοὺς νό ὰ πα σλας,
ὑ πὸ σὺ ρά νι α φῶ λα κα λᾶ. νὰ ὶ φη σὶ ν σὺ σῦ ἁ γα λὰς
ζω ού σας σῦ σὰς ἰ αύ λας ἅ πα σας. ὡ ς ἁ γ ὴν λη σὶ ν σὺ λῶ
πα ρα σά κα λι λῶν ἐ ν οἱ κω πο λῶν χα λε πῶ ρω ν ἀ λλ ὰ -

De hypostasi. cap. ζ.
Divinis nominibus.

λοις ἀμιγῶς καὶ ἀσυγχύτως σὺν μόνῳ θεοφιλεῖ οὖσας. ἐν μεγάλοις ἀναλόγως εἶναι λέγεις, λέγεις δὲ οὐθὲν ὑπερκειμένης οὐσίας. ἀγάλλονται δὲ ἁγίων ἀσυγχύτως χωρεῖ.

ἔστι δὲ καὶ διάκρισις ἐν τοῖς. Συνάδουσι δὲ ἱερολογίαν καὶ παρόντων τὸν παλαιὸν καὶ νέον ἀνδρῶν τρεφόμενα ὀνόματα.

Περὶ τῆς ἀφράστου ἑνώσεως, μεγίστης ἑνώσεων ὑποστάσεων προόδου. νῦν θεολογῶ. ὅτι πᾶσι θεοῖς καὶ ὅλῃ μονιθὲν ἀγαθόνως καὶ ἁπλῶς. πρὸ ἡμῶν ἐνάδειαι. πεῖ οἷον ὑποστάσεων. ἀμιγῶς δὲ καὶ ἀπλανῶς μάνας σὺν τῷ οἰκείᾳ ὅλῃ τῇ ἕνωσιν καὶ ὑπερυπχωμένως. τοῦ οἰκείου ἀπαναγόμενος εἰς ὑπαρξιν πρὸ ἐχθόντος ὡς ἀπόνος ζώσης. καὶ τοῦ ἀναμίου πῦρ προσωπικῶς καὶ ὑπαρχικῶς ἐμπρεμνου μένου ἐν τοῦ πρὸς ὡς μῦσα μονιμόν. ἀγαθόλια δὲ ἐπιθυμῶν ἐπὶ ἁγίου πόλου θεᾶς μίαν. καὶ μία παύλωσιν ἀμί. λῶν καὶ ὁ θεολόγος ἡμῶν ἅγιος σὺν τοῖς καλὰ σὺν νομίου φησίν. ἐστὶ δὲ καὶ καλὰ ἀ μου λόγου θάλλάμῃ σις ὅλῃ πλῆθος ἀγαθόλιος πρόοδος τοῦ θῦ ἡμῶν πολυάδίαν λῆς ὁμμους μάς λῆς ἀοράτου καὶ ὁρατῆς. καὶ καὶ δὲ ἀοὶ λῆς ἁγίου πολίου καὶ ὁλα μεμῦ μόνης ὄνδος. ἀπομῦους μὲ καὶ πρόνοιαι λα καὶ ἀγαθῦ. πᾶσι γὰρ παμβασιλεὺς ἁγίας. ὄνομεθέ

ξῃ ζῶν λογικῶν καὶ ζῳικῶν μίγνυται ἀμέθε-
κτως. λογικοῦ γὰρ ὄντος ἑκατέρου. καὶ μεταλαμβανομένου ὁ-
δὲ ἀμέθεκτος, ὅτι καὶ ἀκόλουθος ἐν τῷ πάντα μεταλαμβάνειν·
οὐδὲ ἀπαθὴς ὡς μεταλαμβάνων. ἀλλὰ ἐν μεταλαμ-
βάνειν ἐστὶν ὃν, καὶ ἔξω μένειν ὡς τῶν ἀπάντων. ὥστε
φωνῆς μεταλαμβανούσης ἁπάσης καὶ λέγουσιν ὅσα
ῥήματα καὶ λόγων ὀνόματα· καὶ ἀντιπαίνυ-
πτον· καὶ ἄλογα. ἀλλ' οὐ μὴν ἐξ ἴσου μᾶλλον καὶ ἧττον. οὐδὲ
ἀμιγῶς ἀγόμενον. πρὸς μὲν γὰρ τὰς ἀνωτέρω ἐνέρ-
γειαν· καὶ ἐξ ἧς μεθαμιλλᾶται φωνῆς καὶ ἀφέσεως τῆς ἀμέ-
θεκτος μαθόντα.—

Τὸ καλοῦ σταυροθέλητος ὑπερλόγου· οὐλογοῦ λόγος· καὶ με-
θεκτὸν δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὄντι τῆς ἕνεκα τὰ πάντα· καὶ
ὑπὸ τῆς οὐσιαδοῦς ἀγαθότητος ἕνεκα.—

Περὶ σημάτων καὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τῶν θείων.—

Αἱ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις ἐκ τοῦ παραδείγματος τῆς σφρα-
γῖδος· ἀποτυπώματα δὲ· τὰ ἐκτὸς πώματα.—

Ὡς λίθοι καὶ ξύλα· ἢ πάντων τῶν τῆς ὑλῆς ὑποστάσεων.
ὧν οὐδένος ἐπιδεχόμενον τὴν ἐκφαντικὴν τοῦ νοεροῦ σφρα-
γῖδα.—

Σημαίνοντα δὲ λέγομεν τὰς ἐμφάσεις τῶν θείων ἃ δὴ καὶ ἐν

θρώπησις τοῦ λόγου· ὁλικῶς καὶ ἀχηθῶς:

Ἐν ταῦθα περὶ τῆς οἰκονομίας παλιν διὰ χαρὼν τῶν θῶ λόγω μόνω ταύτην προσαπτα· μήτε πρὸς μήτε ἀγίου πνὸς ἐπὶ κοινωνηκάντων· πλὴν κατὰ ρουλὴν μόνον· σημαίωσαι δὲ τὴν ἀκριβῆ τῆς οἰκονομίας δίηγησιν· ὅτι οὐσιώσηο ὑπερούσιος θ̅ς λόγος ἀναχχοιώτως· ἐπὶ μεμένηκε θ̅ς· καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ὀξήμων ὁλικῶς· τοντέστι σῶμα καὶ ψυχὴν κατὰ ἀλήθειαν λογικὴν ἐχηκώς· καὶ ὅτι ὁ θ̅ς λόγος ἐστὶν ὁ παθὼν δηλονότι σαρκί· καὶ ὅτι ἄνθρωπι κὴ αὐτοῦ ἐστι θεουργίας πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ· καὶ ὅτι οὐκ ἐκοινώνησεν εἰς ταῦτα ὁ πν̅ρ οὔτε τὸ πν̅α· εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ καὶ ρουχήσει τῆς σαρκώσεως ἀστόσυνεργα ξεσθαι τῶν ἰωθῶ τὰς θεοσημίας:

Σημαίωσαι δὲ μάλιστα κατὰν ἐστορίαν καὶ ἀκεφαλχ καὶ φαντασιαστῶν:

Ἀλλὰ τούτων μὲν τῶν ἐνώσεων.

Πῶς λέγει τὸν λόγ̅ παθᾶν· ὡς καὶ τὸ ἀγχῆ ρεσῆμ ἐψηλαφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὀξεθέμεθα:

κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ ἄρτῳ καὶ ἐν τῷ ποτηρίῳ:

Τῶν περὶ θῦ λεγομένων τὴν διάνοιαν μὲν ἀναπτύ

ἀφ' ὧν ἐφ' ἡμῶν εὐφημεῖται τοῖς θείοις λόγοις
ἀναγκαίως. καὶ τοῖς μὴ νοῦν καὶ ἐμπαθέσιν ἀνεπιθέλητον μύησιν. αὐτοῖς δὲ τοῖς θείοις οὐκ ἄλλως
ἐπιβαλλήσεται δὲ ἀπὸ τῶν οἰκείων παντὸς κινήσεως
τοῦ τῶν ὄντων. τοῦ γὰρ δὴ τὸ ὑπὲρ νοῦν ἐφ' ἑαυτῷ πᾶν. τοῦτ' ἔστιν ὅλον τὸν ἀπαλαχήπλωτον τοῦ θεοῦ παρόν. τὸ δὲ ἀπαλαλαμβάνειν οὐ τοῦ μύου:—

Περὶ σύμπαντος ὀνόματος. καὶ λόγος δὲ ἔστιν ὄνομα
λέγων μου, τὸν ἔξω τοῦ τοῦ θεοῦ παρόντα:—

Ὄνομα καὶ λόγος ὄνομα, οὐ δὴ οὐσίαν. οὐδὲ λόγος ἔστιν ὁ-
δός, ἀλλ' εὐχρησίαν τινὰ ἀφ' ἡμῶν. καὶ ὅτι σωτῆρ
μεγαλωσύνης τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθέντων ἡμῖν, καὶ τοῦ
περὶ θεοῦ ὀνομασίας ποιούμεθα. τὸ δὲ λίθος ἔστιν ὁ-
δός, πᾶσιν ἐστὶν ἀνεπίπλωτον. καὶ γὰρ ὑπάρξιν οὕτως ἀξίως ποσῶς ὑμνηθήσεται, ὅ-
τε πάσης ἐνεργείας καὶ τοῦ δρασίπλωτος. νο-
ερᾶς δὲ παντὸς, ὑφ' ἓν μόνον πολὺ θᾶσσον, ὅτε
καὶ ἡμᾶς διαπαντὸς ἀφ' ἑαυτοῦ βάλλων τοῦς τοῦ ἐκ-
θεν σάφος ἰώσεως δωρεᾶς. θεμένα γὰρ ἀπόν-
τα παράγει. πάντα τῶν ἐκ βάθους ἐν τῷ τοῦ
ἡμετέρου νοῦ ἀναφύσια. ἵνα ἐπαλληλοστρόφως
προῦ χωρῶσιν ἐν φύσια:—

πάλιν ὅλη μὲν ἐξ ἑτ πτεραία

Συμφώνως δὲ σεβάς μία καὶ φιλοπόλις ἐπὶ τοῦς ἀγρά-

του ἁγίου τοῦ ὀνόματος. ὅτι πνευματικὰ ὅλως. ὁ πρ̄ς̄
ὅτι γὰρ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ τῆς θεότητος τοῦ
υἱοῦ τοῦ μονογενοῦς τοῦ πρ̄ς̄, θεός ἐστι. καὶ αὐτὴ καὶ φύ-
σις ἐστὶ θεία. καὶ μὴν καὶ φασὶν ἁγιάζειν
ἐν τῇ γραφῇ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζωγράφων
τοῦ ἁγιάζειν τὸν ἄρτον. λέγω γὰρ ὅτι τοῦτο τῶν
ἐκκλησιῶν φασὶν οἱ ἐν δυσμαῖς. οἱ δὲ ἀπὸ ἑῴας καὶ
ἐκκλησιαστὰς καὶ ἐκκλησίας φασὶν ἐν αὐτοῖς ἁγιάζειν
τὸν ἄρτον τῶν φώτων. καὶ φῶς ἐκ φωτός. πατὴρ ἀληθι-
νὸς, υἱὸν οἰονεὶ πρόληψιν. ἐπὶ φέρε γὰρ φησὶν ὁ ἀπό-
στολος. ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομά-
ζεται. τὸ γὰρ ἀναίτιον πρᾶγμα καὶ ὑπὸ οὐδενὸς ὀνομάζεσθαι, αὐτὸ-
θεν εἰρῆσθαι. ἐκ τοῦ πρ̄ς̄ πληροῦσθαι, τοῦ υἱοῦ, πρ̄ς̄
δὲ πατέρων, συμπαρεῖναι καὶ δι' ἁγίου πνεύματος. ὅ-
θεν καὶ ἡ σύναξις τοιαύτην διάθεσιν πρ̄ς̄. καὶ ὑποδιαιρεῖται
καὶ ἐπὶ τὸ ἁγιάζειν. ὅθεν καὶ ἡ σύναξις τοιαύτην διάθεσιν πρ̄ς̄.
καὶ ὑποδιαιρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν πλείονων ἐν ἀμφιλόγοις καὶ
ἀμφιβόλοις. ὡς καὶ ὅτι πόσος ὁ πάντων πρῶτος ἐξέστη-
κος τοῦ πατρὸς πρ̄ς̄. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον μέθεξιν
ἔστιν ὅλως. καὶ πάντων τῶν ὄντων ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ υἱοῦ.
ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ μεθεκτὰ ἐν τοῦτο γινόμενον·
ὡς αὐτὸς φησί· φανερώσω σου τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνθρώποις. ὅτι μακρὰν ἐστὶν, ὅσον τὸν ἕτερον υἱὸν
τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ :—

ἀκτιστά ἐστι πάντα τὰ παρὰ θεὸν ἀφ' ἑαυτῶν. ἀ-
λλὰ ἀνάκτησιν ἐπὶ γῆς. αἰτία δὲ τὰ παρὰ φύσιν

λουλέγει καὶ ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ σαρκικοῦ φίλαυτος γίνεσθε· πρόσκομον οὖν ὅτι οὐ δεῖ μίαν ἐπιθέσθαι τούτων πρὸς ἄλλα· αὐτίων φησὶ καὶ αὐτιαλῶν· καθὼς δέ φησι θυμικὸν ἐνδεχομένας· οὐ γὰρ ἂ πάσας·

ὡς δὲ οὐ καθὼς λέγομεν ζῆν καὶ φωλίζεσθαι τοῦτο· τοῦτο γὰρ τοῦ ζῆν ἡμᾶς καὶ φωλίζεσθαι αὐτίον· οὐσιωδῶς οὖν προσέρχεσθαι φησίν, ἀφ' ἧς μὴν καὶ λαβόντες τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ καὶ λαμβάνειν· χέγραπται ὁ ἀπόστολος· χαρίτι ἐστέσωσται μοί· καὶ ἡμᾶς μὲν σεσωσμένους λέγομεν· οὐ τοῦ ἡμῶν σῴζειν· καὶ πάλιν· ἀπόλαβε τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡμᾶς πάντες ἐλάβομεν·

σημαίνει δὲ τὸ θεολογίαν καθ' ἡδονὴν ἀνθρωπίνως· καὶ ὅτι ἡμᾶς θεοπρέπειαν φησίν, ὑπὲρ τοῦ πνεύματος· λέγει καὶ ἀνεξορίαν καὶ μάλιστα δὲ οὐσιωδῶς αὐτὸν οὐσιωθῆναι ἑτέρον· ὅρα δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν παθητικῶν αἰτιατικῶν φησὶν τὸ σωματοῦ πνεύματος διάπρεπα αὐτῶν·

ὡς φησὶ τοὺς ἀγγέλους ἅγιους εἶναι λέγων· καὶ πρῶτον αὐτῶν λέγει ἅγιον· λέγει δὲ τοὺς ἀγγέλους ὁ θεὸς ἰωάννης ἐπὶ τῶν παρελθόντων καὶ ἐπὶ τὰ ἅγιον τοὺς τόπους ἐπὶ τῶν ἁγίων ἀνέρχομαι· καὶ πρὸς μὲν βελίαρ ἐλῶν ὑποπτώσεων· τοὺς δὲ ἀγγέλους δὲ ἀγγέλους ἀφωρισμένους,

De mysterio trinitatis. cap. 2.
Divinis nominibus.

τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντες. θρόνους. χερουβὶμ. καὶ σεραφίμ. ὡς δὴ καὶ τῶν περὶ τῆς οὐσίας ἱερῶν ἀφετῶν πολλαχοῦ φασὶ δεῖν λαμβάνειν τὸν λόγον τῶν ἀγγέλων ἐφικνεῖσθαι δὲ τὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως:—

Σημαίνει δὲ καὶ ἕτερα εἰδοποιὰ τοῦ σωτῆρος:—

Καὶ ἐπιμελῶς δὲ τοὺς ἀγίους ἱεροθέτουν αἰνίττεται. ὡς δὲ θύσθλοι. καὶ τὰ χάρακτῆρα, καὶ σύμβολα ὡφελήθη. λέγεται δὲ ὅτι ἴσως παθὼν τὰ θεῖα ἐπαΐοντος οὐδεὶς πεύσεται. τί δέ ἐστιν οὐ μόνον παθὼν ἀλλὰ καὶ παθών. ἆρα γε καὶ μὴ οἷόν τε ἦν τοὺς ἐρασμίους ἐμαθεῖν, ἀφ' ὧν ἔπαθεν, ἢ ὕπαιθεν. ὁ γὰρ παθὼν πάσχει ἀναλόδα σπόμενον. οἷον, ὅτι πλόμενος, μᾶλλον δὲ μόνον ἀπούσαντος. οὐ μὴν καὶ ἐπιθήσειν τῇ πολεῖ, ἢ ὅλως οὗτος πόνος μὲν ὁ σπαρ. καὶ μᾶλλον ἂν πάσχοιεν, ὅπου ἐστὶ τὰ ἄλγος. οὕτως καὶ ὁ διὰ παντὸς πάθους μὲν οὐ μόνος, θαρρεῖν ἐξ- μηνεύσει τὰ θεῖα. τί δὲ τὰ θεῖα παθὼν ἔλαθε μὴ γνούς τινα. ἆρα γε καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς σωτήρια φῶς μᾶλλον ἔχει, ἵνα καὶ σωθῶμεν ἀναζωπυρῶμεν τὸ. καὶ σύμβολα οἰκεῖα σῶμεν. ὁ δὲ σωφρὼν ἑαυτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ἀνθρώπου τὰ σύμβολα τοῦ χῦ εἶναι φησὶν οἰκείως σῶμα λέγει πρὸς φέρεται πόλεως οὖν καὶ σῦμβολα οἰκεῖα φῶς, καὶ τὰ θεῖα αὐτοῦ θαρρεῖν ἡμῖν ἔστιν. ὅθεν καὶ ὁ ἅγιος ἱεροθέτης λέγει ἡμῖν μὴ μόνον παθεῖν ἀλλὰ καὶ παθεῖν τὰ θεῖα. καὶ

ὁ λόγος παρὰ φύσιν ἐθάλυνε μὲν ὁ νόμος, εἶτα
καὶ ἔσωσεν· καὶ παρὼν λέληθεν πάθος τὸ ἔσω
φλεγμονῆς νοσῶδες πάθος, ἵνα θεὸν γένηται καὶ
μόνον·

ὡς·

ω ἀθῆναι δὲ ἔφη τὰ θεῖα, ὡς οὐδὲν ἀπλῶς λόγων τῶν περὶ τούτων ἀξιαπαίνητον εἶναι μὴ οὐ τὸν ἐν αὐτοῖς θεὸν αἰνεῖν τῶν τὰ θεῖα ἐξηγουμένοις, συμπάθειαν ἐπαλλάττειν· ἅμα τῶν ὅλων θεοῦ·

τ ἀθῆναι δὲ καὶ σαγήνην ἔφη καλὸν, σῶζον πάντα τὰ ἐν πᾶσι, καὶ μεφαὶ πάντων καλὰ τὸν ἀπόστολον· καὶ φησίν· ὅμοιόν ἐστι βασιλείᾳ οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἀναβιβάσαντες καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη· τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· καὶ ἐκλάμψουσιν οἱ δίκαιοι ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ταῦτα συνῆκεν πάντα· καὶ λέγει αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ; καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·

πελαφρὸς ὁ γάος, ὡς ἀρχῶν καὶ σωτὴρ πάντων. ἐπακόλουθος καὶ προπάτωρ. οὕτω καὶ ἡ ὁδὸς λέγεται ἐν τῇ ἁγίᾳ γραφῇ. καὶ ἀσώματος ὡς τῆς ἀληθείας ἀπαύγασμα καὶ χαρακτὴρ. καὶ ἀρχὴ πάντων ἡ ὁδός. πρὸς ὃ λαὸς λαὸς ἡ ὁδός, αὐτὴ ὁδὸς καὶ ὑπὲρ ἡ ὁδός. ἐναντιοῦται ἄρα αὐτὸν καὶ λαὸς ἡ ὁδὸς καὶ αὐτὴ ὁδός:—

δ' φορίζουσα. ἀεὶ διαμένουσα καὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα διασώζουσα.—

με. πλῆρες ἐστὶ τῶν ὄντων, ἐπακόλουθον πάντα ἀναλῶσαι πεφυκὸς καὶ αἰῶνα μάλιστα δὲ καὶ ὡς αὐτὸς λέγοι. ἀμφὶ αἰῶνα λέγεται οἷον αἱ ὧν. αὐτός ἐστι ὁ αἰὼν. ἄρτι γὰρ σὺν ὁ αὐτὸς ἦν καὶ τὰ ἐν Ἰησοῦ οὐκ ἀγνοῦσι. καὶ πάλιν. ὁ ἀριθμῶν τὴν ἄμμον αἰῶνα. καὶ ὁ τὸν ὠκεανὸν μεγάλων ἀστραπῶν καὶ βυθισμῶν ἀναπλήσας δὲ αἰώνων, ἀπὸ τῶν ὀφειλόντων τοιαῦτα ὧν. ἀθανασία. παρὰ λαοῖς. ἀφθαρσία. αἰὼν. ἀπὸ τοῦ θρόνος. ἀπὸ τοῦ εἰρόμενος λέγεται. οὐκ ἀπὸ τοῦτο οὖν λέγεται αἰὼν. καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνος βίος ἔρχεται. ἀπὸ καὶ ἀπὸ αἰὼν ἀπὸ αἰῶνας τέλος οὐκ ἔχοντας.—

ὁ περιέπει αὐτῷ. αὐτὸ πάσχει ἐν τοῖς τελείοις, ὥστε φησὶν ὑπὲρ πάντας ἐν τοῖς πάσι καὶ τὰ τελεῖα οὕτω. οὐ ἵνα ὀφείλησι ἦν. ὑπερτελεία ἐν τοῖς τελείοις:—

ὁρᾶς οὖν φησὶν ἐπὶ τῶν νοητῶν ἕως φύσεως ἐλήλυθεν φύσεως μόνον, λοιπὸν μετέβης νοῦν ἔχων. καὶ ὅτι τὸ φύσεως οὐκ ἀπλῶς λέγεται ἐπὶ θεοῦ. ἴσως γάρ πως φησὶν ἕως φύσεως καλοῦσθε. τουτέστιν ἕως ἐμοῦ ἐφθάσατε τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ. καὶ οὐ πᾶν αὐτοῖς οὐκέτι πλήν. σημαίνοντος τοῦ ἐπιφθάσας τῶν λέξεων:—

ζ σημαίνει ὅτι ἀναμοιώλως καὶ ἀσυγχύλως ἑνοῖ νώνη σεν ἡμῖν καὶ ἀπαθῶς. καὶ ὅτι σὺν τοῖς φύσεσι ποιεῖ ἡμᾶς ἑαυτοῦ ὑπερφυεῖς, καὶ σὺν τοῖς καλουσίαν ὑπερούσιος. καὶ ἁπλῶς τὰ ἡμῶν, ὑπερῆμας. οἷον, τὸ ἀνθρώπινον. τὸ ἀναμάρτητον. τὸ ἐν ἐξουσίᾳ θνητὸν καὶ παντὸς πάθους. τὸ περὶ παλαιᾶς καινοῦ τοῦ ὄντος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. σημαίνει οὖν, ὅτι οὐδὲν οὕτω θεολογεῖ περὶ τῆς οἰκονομίας, καὶ τὰ θεοπρεπῶν καὶ ἀνθρωπίνων καὶ φαντασιαστῶν:—

η οἰκειοῦται νῦν πάλιν ἑαυτῷ φίλους ἀγγέλους ὀνόματα. ὅσα ἐπὶ τῶν αὐτῶν λεγομένων ἀγγέλων μεταλαμβάνων ὀνομάζεται. ἀρχὰς λέγων θεοειδεῖς, διακρίνοντας φησὶ καὶ κοσμοῦντας τὰς θείας μόνας:—

τοῦτο καὶ φαντασιαστῶν τὸ ματαιοπαθὲς ἀφανίζεται ἐν. ἐπειδὴ γὰρ ὅλως ἀόρατον ἅπαν τὸ καὶ διάβολον καὶ ἀγγέλους εἰλήφασι. καὶ αὐτὸς ἐστὶ καθαρὸν πάντων τῶν ὄντων καὶ αὐτὸς πάσης οὐσίας

De mystica theologia cap. 2.
Divinis nominibus.

παρήγαγεν, ἀνώλωσε πολλὰ σιάξεα δαιμόνια. διὰ τῶν παραδυσωπούμενον. ὅθεν καὶ πάντων ὑπερτελεσμένων τῷ πρὶ. αὐτὸς μέγιστον διὰ τῶν παραδυσωπούμενων τῷ πρὶ. ὑπολαμβάνεται. ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος. Πολλὰ καὶ αὐτὸς ὑπολαμβάνει καὶ ὅλιους ἑαυτῷ παθυσωπῶν τῆς πάντων προφωνῆς, ἐποίησεν ἂν καὶ ὁ αὐτὸς ἑαυτῷ ἀνεκλαλήτως γενόμενος τῶν αὐτοῦ μεγαλοδόξων. ἑαυτῷ παντελὲς μέρος ὢν τοῦ παντός. ἔστι γὰρ ὑπερούσιος. καὶ ὑμῶν αὐτέρειλος. ἔξω νενέμενα διὰ τοῦ ὑπερ καλιών:

ἐνιαίαν ἐφ' ἡμῶν ὄντων παραμυθίαν. ὀμφῶν ἅμα λαβεῖν καὶ σύνεσιν τὰ μικρὸν τὶ καὶ μεμφικῶς πλιαθῆναι. ἢ λιπερὸς δὲ ἔναντι ἐλθεῖν τὰ μεγάλα. ἀνεκλαλήτως δὲ μεγαλοδόξων. ἢ λιὸ ὀλιγωλιζόμενον τὰ ὄντα ὅ θεὸς οὐδενῶν ὀπαόντων καὶ ὄντων:

ἡ τοῦτο ὑπερκαινὸς καὶ ὑμνῳδῶν καὶ ἐμφαγωγός, ὁ ἀπόστολος παῦλος σημαίνει. διὰ τοῦ γάρ πίστεως σεσημασμένως ἑαυτῷ τῆς ἀξιοῖ. καὶ σημαίνει τέλειον ὅλιον ὄντα ὅ θεὸς, τῷ ἀγίῳ παντὶ ἑαυτῷ ἐναθλεύθυν:

τοιαῦτα οἱ πολλοὶ καὶ μύριοι ὅσοι, πλὴν ἑνὸς ἦναι λόγου ἀληθῶς θεῖα καὶ πρέποντα. καὶ σύνεσιν λόγου ἀληθῶς κινῆσαι. τοῦ λόγου ὅλιου ὄντων ἀληθῶς καὶ σημαίνουσι θεόλιος καὶ λαμπρὸν ὄντα ἀφθόνως καὶ ἀγαθὸν ἑαυτῷ τῆς ἐπιτυμίας τῆς οἰκείας θεόλιος καὶ μύριος ὅλιος,

Τὸ καὶ θεοῦ

τοὺς λεγομένους θεοὺς καὶ κυρίους σφόδρα μισῶ, οὐκ
ἂν κακῶς ἀκούσειε τῶν θεολήπτων ἀκηκοὼς τῶν.
ὡς χρὴ σοὶ δοκεῖ καλῶς ποιεῖν. οὐδεὶς τῶν πολλῶν
θεῶν συμπαρομολογεῖ τῷ Παύλου θεολήπτου ὄντος
καὶ πολλὰ φόβου τοῦ ἐναντίου. ἀλλὰ πλὴν θύειν
μέλλει ὅτῳ τῶν παρεστώτων παρῳνημένων ὅτου
βουλήσεται, σφονυλίνοις πρὸ ὁδοῦ. πολλαπλα-
σιάζομένοις μένων δὲ ἀμεταφόρως ἔτι. ὥστε κύ-
ων ἀπλῶς πολὺς ἐμπίπτων καὶ μόνων ἐν τῷ ἐνόμι-
ζεν. ἀμελεῖ γὰρ καὶ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ σώματος.
ὅταν φυλάττεσθαι περιόμενος καὶ μὴ δακνᾶν. ὡ μέλλος.
παρὼν δὲ ἐπὶ τῶν βρώσεων ἀρέσκει, λαὸς ἑνώσασθαι τῶν δλα
κρίσεων ἐσθίοντας ἕξειν. καὶ γὰρ οὐ δεῖ λέγειν
περὶ τῶν προσώπων περὶ θεῶν, ἐναλλαξ περὶ αὐτῶν δλα-
κόντων δια ὑπονοεῖν ἀλλήλων. οὐδὲ προῶν ὡς αὐτῶν
μὴ οὐδὲν γὰρ ἐπὶ θεῶν οἰκείως παρὰ μικρὸν λέγειν. Ἰησοῦ
ἰδιότητος ἑκάστης ἀφιλονείκου μέλον. οὐδὲ καλαζεί-
ρησιν ὡς ἀβάναυσος καὶ λαὸς ἕκαστα. οὐδὲ καλὰ θεῶν
ὡς ζωὴ ψυχὴν καὶ ἓν εἶν. ἀλλὰ ἓν εἶν. ὡς πᾶσιν ἀ-
σύμβλητον ἐνεργήτων. ὅτῳ ὧ σώματος ἕξη καὶ ἐν Ἰησοῦ ἀ-
νεμφυλίοις Ἰησοῦ οἰκίας ἐναλλαξ Ἰησοῦ χριστῶν ὑποτά-
σεσθαι. μὴ γὰρ ὅ αὐλός. καὶ τὸ βούλεσθαι ὀδυνᾶσθαι
κρίνεσθαι ἀρετὴν Ἰησοῦ χριστῶν παραμονήν. πᾶσιν
οὖν διακρίσεως. Ἰησοῦ ἐστὶν ἓν ἕναι καὶ οὐ λαπα
ρόδυ, πρόσωπα καὶ ἐπὶ μεγαλεσίᾳ Ἰησοῦ ἀ-
μερίστως εἶν ἀεί. ἐπὶ δὲ Ἰησοῦ ἀναλλάξ, ἓν εἶν αν
μον. οὐ δὲν γὰρ αὐλῶν ἐστὶν εἶν ἀεί. ἀλλὰ δι' ἀμφί-

σας λῶν σοιχείων προϋποτιθεῖσαν, σὺν δρόμοις μὲν ὁμε-
ναν καὶ ἀνούμενα, ἀλλ' ἔρας λὰς ἐκλῦσαν θεσέως-
ὧν ὡσας ἐξ μαζον λαν. ἐπὶ σελῶν θάνου χοΰλως.
ἐ παῦ λῶν μὰρ προϋποῦσα καὶ σὺν ωσις λὰς σλαμρίσας
ρου λήμαλι ἀλλέρας ποιᾶ:—

Ἐνώσας μὲν ἐπὶ λῆς θεό λυλος φησὶν, λὰ σύμαλως καὶ
μοναδικῶς ἑνοῦλῆσθεωρούμενα. αὖν μὲν αδὴ
ὧν προυπεθέμαλοῖδιό λήλων. λουλέστι, σρό λυλος.
γὰρ λυλος. καὶ λῆς λοῦ πνς ἐκ προνοίας. σλαμρί-
σας δέ, λὸ πᾶ μᾶλλον ἀλλῶν θάνων μὲν ἔχον λα σω-
ρεῶν. σρο μα λὰ ἔχου σι λοίνων καὶ ἐ πὶ ηα λῦ
σι λάλων ἐνώ σεων. οὐ μὰρ ἐκ λῶν πολλῶν σων-
θε καὶ λῆς μία ἐς θεό λυλος καὶ πὶ ρὶ ὁ λυλος.. ἀλλ' ἑν
λοῦ ταύ λης μο να δι κοῦ, ὃ ἐν ε κάνοις πλη θύς μὸς
θεωρᾶ λαι:—

Cap. 3.m

κὴ πρὸ λῶν ἐι λικᾶ τῶν.

Ἀγα θαρχίκην φησὶ λὴν ἀρχι μόν παους θεό λυλος:—

Συμφώνως δ' ἂν εἰχὴ ὑμᾶς ἀνα μὰ σρὸς λὸν θν. οὐ καὶ-
λὸν σρὸς ὑμᾶς καλα μὰ. σημφωναὶ καὶ λὰ πα
ρα δόγμαλα ὡραῖα ὄν λα:—

Πῶς οὖ σαὶ λα πὰρ ἐσὶ λῶ θῶ, φασὶ μὲν καὶ αὐ λός.
νοήσας δὲ αὐ λὸ καὶ ἐν θάδου χήμαλι. ἐμφαλε σρέ-
μει. καὶ ἐμφὶ δὲ λῶν λόγῳ:—

κ. Πῶς ἀπέκαστον οὐσίαν σαρκὸς τὴν καθαρὰν προσοικειοῦν· ὡς περὶ γὰρ ὕδατος ὑφορώντος ἀνιέναι θέλων, ἐποίησε τὴν λαμπρὰν χεροὶν ἐξῦρας τῆς σχοίνου λαβών.—

π. Ὡς παντὸς τοῦ παρεστηκότος ὄχλου, ἀρνεῖται μὴ ἄνωθεν ἐρωτηθεὶς ἐξηγήσασθαι· ὃς ἦν ἀφ' ἧς, θεσπέσιον φασὶν οἱ φιλόσοφοι· ὡς περ οὖν ὁ καλὸς ἀμπελουργὸν ἑαυτὸν τῆς ἀμπέλου φύσεως· ἢ καὶ ὡς ἐπὶ τῆς χερσὶ μὴ δυνάμενος θέσθαι τὴν σφραγῖδα· αὐτὸς δὲ πρὸς ὕδατος αἴρεται τὴν καλὰμίνθην ἀναφανῆναι, οὕτω καὶ ὁ εἰληφὼς τὸ σκεῦος διὰ λίθων στάζεων ἀφ' ὅλου τοῦ ἡδυσματῆ· τῆς καλὰμίνθου ἔργα σία καὶ τοῦ σκευῆς, τὸν νοῦν αὐτὸν ἀναχέασθαι πρὸς τὸν θεόν· ἐὰν δὲ λάβῃς χεῖρας ἀπορύσσω μὴ λῆς σαρκὸς· καὶ μὴ φρουρίσωμεν λῆς ἐπὶ τὰ ἄνω φορᾶς, οἱ δὲ μὴ ὀξὺ φωνὸν ἀνθρώπου νοὸς· ἵνα νοήσωμεν μὴ νοῶν τὴν ἡμῶν διάνοιαν· ῥίπτοντες μὴ λῆς τὸν ῥίθ ἀνέμοις· βάλλα ἀνανδὲ τὸν βίον τὸν μὲν λα πολλῶν χειμώνων· πέλαγος δὲ τὸν χθ· ὀνηλάτων λες, ἀσαλεύτοις διάμενε μὴ· πρὸς αὐτὸν τὸν βίον ἢ μῶν ἐλπίδες·—

ς. Τοιχαφύλας λέγεται ὧν ἐχθείλας· ἰσέτον δὲ ὄλιμα λάπαν ἐναθυλεύθη τῶν ἰσεφθέων· ὕφαπαζοντας δὲ λέγεται ἀντὶ μελαγράφοντας·—

τὸ πρεσβύτερον πλείονα ἔχειν, ἂν ἐν πάρεσι τὸ ἐστὶν μονήρης· ὡς ὁ πλείονας λέγει λύσιν τὸν ἔχειν τὴν θεωρίαν· τοῦ γὰρ ἐν ἀναστασίᾳ πάντων ὡς χίξας λέγει, τὸν δὲ ὀλίγων σωφρόνας·

ὡς οὖν τοῦ τὸν ὡς ὅλα τὸν ἐμοί, καὶ αὐτοῖς τὸ ἀφεῖναι ἐρμηνεύεται· καὶ ὅσοι καθ' ἡμᾶς δὲ ὅλα λοιπὸν οὕτως ἡμῖν εἶναι· αὐτὸν δὲ ὡς τοῖς τοῦ ὑπερβάλλοντος·

ζημιώσας δὲ τοῦ τὰ τοῦ θεοῦ φίλον ἱεροθέου σὺν γράμμα λαὸς δὲ τὸ ἕτερον φίλον γραφὴν νομίζεον·

αὐτὸ πλείονα, τὸν αὐτὸν ἐστὶν καὶ τὸν καὶ ἐμφανὲς ἑτέραν καλανόμενον χάριν·

δ' τοῦ πρεσβύτερον ἱερατικὰ ἐξία, ἐκκλησιάρχα καὶ δὲ διακονία πατέρα πατέρων ἱερέων εἰσί· τὰ δὲ εἰσὶ πρεσβύτερα καὶ νομίσας ἐξῆσαι τοῦ χέρνιβος· οὐ πρέσβυς· οὐ καθηγητὴς· ἀλλὰ τὸ ὡς ἡ ἐξ καὶ σὺ σῆμα ἡμᾶς· καὶ ἐκ τῆς τῶν ἁγίων ἀπόστολον ἀπὸ τὸν λύχνος· ὃς ἀνοίγει ἀναφορὰς πρεσβυτέρους ἂν πνεῦμα ἐκφαίνειν σὺν ὁ ὠδῖς· ἐπὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἂν ἐκκαλλιεργὸν θρόνον·

κ' τοῦ κ' τοῦ ξ ὡς ἀρχιερέων καὶ θεοδότου σῶμα· τὸ τῆς φίλας θεῶν λέγει τὸ εἶναι καθ' ὅσους· σὺν ἡμῶν δὲ καὶ τὸ, ὁ ἀσθε-

φοίαν πῶς. καὶ ὅλι οὐ μαφῶν πλ' ἡμῶν καὶ ἀπὸ-
βῆ τοῖς ἀ πο σόλους· ὁ θεὸς οὖ τος αὐτὴ :-

Σαρκὶ μὲν ἀδένναν αὐ λαῦθα φη σὶ, τὴν ἐ πού σ͂αν
τοῦ ἰῦ ἄ χρι. Σαρκὸς ἀ μαρ τί ας δέχα σῦ μαλ αβα-
σεῖν· ἁ μαρ τίαν γὰρ πάν τω φύ σει ὄ σας, καλ η ξίω-
σεν ὑπὲρ ἡ μῶν μὴ ἐν σὰς τῶν οἰ κέ ων ἀν α μαρ τή-
τους ἁ μαρ τία γε νέ σθαι. ἵνα καὶ μᾶς τοὺς δυ χω θέν-
τας τῇ ἁ μαρ τία, διὰ τῆς αὐ τοῦ ἥ μῶν ὑ πο θε σίας, ἀς
τὴν ἀ φὴν αὐ τῶν παρ α μί ση ἐλ πὶν θε ρί αν. σχὸν σῖος
γὰρ ὢν θεὸς, σὺν μὲν τῇ τὴν πλοῦ τον τοῦ πο νη ροῦ πα χεί αν.
ἀν α λα βὼν ὑπ' ἀ φθό νως τὴν ἡ με τέ ραν σάρ κα, ἵ να ἡ μᾶς
τὴν ἐ κεί νου σχὸν τῶν μυ θεύ ο μέ νων καὶ ἀ νορ φῆ
θῦ καὶ θ' πα λαὶ σί αν ὑ πάρ χων, τῇ τοῦ δού λου δὲ μορ-
φὴν οὖ σὰ μετ' ὑ πὸ ἀ νορ φῆ. χὸ ἅ πλους ὢν ἐν ὑ πό-
σα σος. καὶ με γα λω σὰ γε σ' σῖος σαρ ξ. ἐ λὶ σρὸς τοῦ-
τοις. καὶ παν σαν τὴν σὺν αφ ων αὐ τοῦ πνε ῦ μα ἀν σο-
λὶ τα σαν, τὴν ψυ χὴν, τὴν δὲ αἰ γὸ πλου φυ μέν. τὴν
με τα πορ ν ῶν καὶ ε λω νῶν ἀ πὸ φθο νου σῶ μέ-
νην. τὴν ἐ κλο γὴν τῶν πα λαι ῶν ἁ γί ων. τὸ ἀ
οι κον αὐ τὸ τοῦ αὐ τοῦ σχὸ νου καὶ ἀ προ σα ύ σε υ τον
πα ῦ τῆς ὄ χης αὐ τοῦ σὺν σαρ κω ξω θῆς. τὸν ἀ γι ον
ἐ πὶ τοῦ σρῶ τοῦ φ αὐ λου. ἐ πὶ να τα ραλ ος γὰρ πᾶς
ὄ ηρ, μά λε ιος ἐ πὶ ξύ λου. τὸν δὲ ἀ πὸ τῆς χ' χης νῦ
ξὶ ν τῆς σχο ρᾶς. τὴν με τὰ τῶν να ιού σαν χο
ρῶν σῶν σα ρι θμη σίν. τὰς δὲ ἀ πε ρα ύ σους τῶν ὑ π'
τὰ ρᾶ πὶ σμα τα. τὰ ἐ κπλή ρω μα τα. τὸ ὄ ξος. τὴν

De mystica theologia cap. 3.

Divinis nominibus.

χολήν· τὸν ἀκάθιτον σάφανον· τοὺς δίκαιους καὶ κλαυμοὺς· τὰς γονυπετήσεις· τὴν ἐγκαρτέρησιν τῆς ὀδύνης τε καὶ τοῦ φόνου· τοῦτο δὲ ὡσανεὶ μορφὴν καὶ ἀπεικόνισμα τοῦ θυ· τὸ δὲ μυστικῶς οἱ μυσταγωγίας σοφώτερον καὶ ἰσχυρότερον ἀσυγκρίτως τῶν ὡδῶν, τῶν ὑπερκειμένων καὶ ὑπερκόσμιον σωμὶ καὶ σαρκὸν παθητικῶς διαπεφυκότα· ἀφθέγκτως οἱ τῶν ἱερῶν συνδρομὴν ἀποδιδόντα τῷ κρείττονι ἀναλαμβάνεις· ἀλλὰ εἰσπορθμεύσας ἀπορρήτους, ἀμυήτους εἰκόνας ἀγαγών· καὶ τὰ πρῶτον τὸν θεαστὸν ὄντα·

Εἰς τὸ αὐτό·

ὡς ἀληθῶς τὸν τῆς ἀναστάσεως τῆς θεαρχικῆς· διὰ μαρτύρων ὄχλος ἡμᾶς ἐκκόσμιον οὐ μακρὰν βαθὺν τὸν ὑπερκείμενα ἀγγείαν τὸν θανατοῦντα τὸν θανατοῦντος· καὶ τὸν ἀπὸ ἀναστάσεως ἡμῶναι τὸν ἅδην· καὶ τῷ μεσάτῳ αὐτοῦ ἡμᾶς πάντας ἰσαμμένους· καὶ τὸ πάθος ἴδιον αὐτοσχέδιον· καὶ τὰ τῶν πεζοῦ φωνὴν τῶν λόγων σαν· ἐν οἷς πάθεσι τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ· καὶ ἀ ἐμῶσαν· οὐκ ἀπὸ τὸν τῶν τοὺς δόξης ἐστῶσαν· ὅθεν καὶ μύριοι πλόνοι ἰουδαϊκοὶ λόγου λαι·

Ὅτι καὶ φαεινοὺς ἀλλ' ἐστὶν τὰ ἐμμελῆς, οἱ περὶ τὸν θεῖον ἐφόδιον· καὶ ὡσάς· ὡς δὴ καὶ τὸ ὕμνα τὸ χῆν καὶ ὕμνωσάν· καὶ δὴ τὰ μὲν ὕψηλα καὶ μυστικά, ἀρρήτοις ποιοῖς δὲ φῦ τὰν· ὅπου

λῆν δὲ καὶ δίδασκαν τὰ δυνατὰ καὶ ἐνὰ πόδακ-
-τα:—

Ὅτι εὐλαβὲς τὸ μήζη τῆν τὰ θηότερα:—

Σημαίωσαι ὅτι οὐδὲ τῆς ἐν δεχομένης τῶν θαίων γνώσεως
ἀμελῆν. ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μετὰ δίδοναι. καὶ ὅτι
κατὰ φύσιν οἰνόες ἐφέσιν ἔχουσι πρὸς τὴν ἐγχω-
ροῦσαν τῶν ὑπερφυῶν θεωρίαν:—

Εἴρηται γὰρ. ὑψηλότερα τοῦ μήζητα. καὶ βαθύτε-
ρα σου μὴ ἐρεύνα. ἅπροσέτ γε τοῦ τὰ διὰ
νοοῦ:—

Ὅτι οὐδὲ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς πολὺ προμονῆν. οὐδὲ ἀ-
μελῆν τῆς θείας γνώσεως. ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μετὰ
δίδοναι τῶν ἐν δεχομένων:—

Κατὰ τὸν ἀπόστολον ταῦτα πράθου πιστοῖς εὐνοῖς:—
πόθεν ἐπὶ τὸ σύγγραφον ἦλθε:—

Ὅτι ἐν τοῖς λεχθησομένοις, τὰ ἱεροθέον ἑρμηνεύ-
εις:— . cap. 4m.

Εἶεν δὲ ὀνω. Τὸ μὲν ἀφορίζουσιν. ἂν ἀνατιθέασιν ἐκλήπτε-
ον. τὸ δὲ ἀπὸ πάντων δηλοῦ θαι τὴν θείαν ἀγαθότη-
τα, τὸ πάντας ἐξ αὐτῆς παρῆχθαι πρὸς ὑπαρξὶν
δηλοῖ:—

ὁ λιὸς οὐσιωδῶς ἀγαθόν, ἀλλὰ λόγῳ. καὶ ὁ λιὸς λοὐ ἀγα-
θοῦ σαὶ λα λὰ ὁ λ' ἀγαπλέχ, ὡς λοῦ ἡλίου λὸ σοιη-
λικὸ:—

με

μ η ὁλὴς ὑπολαμβέλω σῆς λ' ἡλοῦ ἡλίου παρ' ὁλγμα ὁλο-
κλήρως λὰ πφοῖφῦνφίναν λιμὲ ὅλον νόϊον. ἀμοῦ λωνο-
φάνω. ὡς πφὸ ἡλίος οὐ πάλλο λὶ ὢν σαρὰ λὸ φῶς. οὐ
οὐ με αλὸν ἐγκ λὸ φῶς κὴ ὡς ἀλλὸ λὶ ὢν ἡ λιχὶ κῶς σφο-
αιρέσ ς λοῦ ὅλφ μλᾶν ἐ σωθεν λαμβάνω λὸ φῶς καὶ
διαλύλων σὶν φ σαὶ λα. λύναν λίουγὰρ οὐκ λιχὶ-
κὸς σφο αιρέσ ς λοῦ εὖ εφμλᾶν ὢν. οὐ λε σφο αίρεσὶν
ἔχων εὐεφμλᾶ ἀλογος γὰφ. οὐδὲ λεφωλὼν λὸ φῶς λαμ-
βάνων. αὐλὸ γὰφ λοῦ λο φῶς ἐστὶ καὶ φῶ λὶ ἐγ, οὕ λω
χρὴ λοῦ λο μόνον καὶ ἐ σὶ βύνο ᾶν. ὁ λὶ ὁ λὸ ἡλιὸν οὐσιῶ-
μεφ ε μῶς ἔχ καλαπφὸ λὶ να σοὶ ὁμ λα. ὡφὴ κᾶς
λὰς ἀφε λὰς. ἀλλοῦ σία λοῦ ἀγα θοῦ αὐ λὸ ὅ λ' ὑπάφχων.
ὡς πφὸ καὶ λὸ φῶς οὐσία ἡλίου. καὶ ὡς ἀυλὸ λόγα θοῦ
ὢν ὅ λ'. ἐπλέκ π' σαὶ λα λοὺς λῆς ἀγα θὸ λ λα ἀγγλκν
σ' αὐλου ε ὐεφμέλῆ σαν λοὺς φωλ ζομένους. ὅ θεν φησὶ
λὸ λοῦ ἡλίου ὑπόδγμα ὡς αν λαγνὺ καὶ χαδὸν ἀ-
φανῆ φὴν αλοῦ σαν λε μῶς ἀναγωγὴ λοῦ ἀφε λὺ-
που ἔχ. ἀγαὶ αἱ ἀφὸνες ἀλήθ α αν ἄγου,
οὐ κέλι ἦσαν σαφ α δόγμα λα ἀλλαφ χέλυ-
σα:—

κ αλὰ κῦφι ὁμ λα. ἕλεφόν ζστιν ο λὸν. καὶ ἕλεφον
νο ερὸν. λὸ μὲν νο ε λὸν, φο φικὸν αλὶ ο λοῦνο εφοῦ

ἐστὶν· ἢ περὶ τοῦ ὀνόματος ὅ ἐστιν οὐσία, μᾶλλον δὲ καὶ πρότερον ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτο σκοπῶμεν. ὅ ἐστιν ὄνομα· λέγω δὲ τὰ ὑπὸ τῆς φωνῆς σημαινόμενα καὶ προσεχῶς τῷ θεῷ λεγόμενα νοητὰ καὶ ὑπερίσχυρα. τὰ δὲ ὑποβεβηκότα λόγου ἐστὶ. ἄλογα οὖν τὰ ὑπὸ τῆς φωνῆς σημαινόμενα. οὐ γὰρ λέγονται τὰ ἐπὶ τούτου ὀνόματα, νομίζεσθαι δὲ μᾶλλον. νοητὰ γὰρ καὶ αὐτὰ, ἐπειδὴ νοῦς ἐστι καὶ οὐσίαν ζωῆς καὶ νοῦ μεμοιρασμένα. ἀλλὰ καὶ ἐνέργειαι ἐπὶ ὑποστάσεως ἀσώματοι καὶ οὐσίαι. πᾶσα γὰρ κίνησις καὶ ἐνέργεια ἐπὶ μόνοις ἐν ὑποστάσει ἀσωμάτοις ὡραϊσμένα ζῶσαι. καὶ ὧν ῥεῦσις καὶ σωμάτων ἄμοιρα ὡσεὶ ὑπάρξεται. λόγου οὖν ὄντα ὡς ἄνθρωποι νοῦν οἷόν τε ὄντα, ὡς νοῦς ἀσώματα καὶ ὑπερκόσμια. οὐ γὰρ ἐχρῆν ὑπὸ τόπους ἀγγέλους ποιεῖν καὶ ἀπὸ παντὸς πλήθους ἀγγέλους, ποιεῖν καὶ ἀπὸ παντὸς πλήθους. ὅλως γὰρ καὶ ἄλογα, νοῦν ἔχοντα, ὅλως ἀσώματα καὶ ἐνέργειαι. ὅλως ἀσώματα μὲν γὰρ ὄντα καὶ πολλὰ ἐν τῇ πλείονα φανέντων, ὅλως ἀσώματα ἐν τῷ θεῷ πρόοψιν ἔχοντα. μέλλον δὲ παραμεταλαμβάνειν τοῦ ἀγγέλου ἐνέργεια ὅλως καὶ πρὸς ἐγγενῆ μίαν παρέχεται. ἀπὸ γὰρ ἑνὸς ὅλου καὶ ἀπὸ τοῦ ζῆν ἀμοιρότερον ἂν ἐποίησεν. ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ ἀσώματοι λόγοι καὶ οὐσίαι. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πεδὶ σκοπούμενον. ὡς αὐτὸς ἐστὶ λέγει·—

De mystica theologia cap. 4.

De divinis nominibus.

Φίλων ὁ ἰουδαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας καὶ τῶν χερουβὶμ λόγῳ φησὶν οὕτως· ἅπερ μοναὶ τῶν θείων μυστηρίων ἐστὶν ἱερὸς λόγος παιδεύειν καὶ φυλάττεσθαι μηδένα τῶν ἀμυήτων. ὁ αὐτὸς καὶ ἐν ᾧ περὶ τοῦ τέλους τοῦ προφήτου μωσέως ἐν τῇ παραφράσει φησί· μοναὶ δέ εἰσι καὶ ἐν ἅδου παραπλήσιον τοῦ θείου μωσέως ἐν τῇ παραφράσει τοῦ ἰουδαίου.

Ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἃς ὑπερκόσμια. σημαίνουσι τὰ περιέχοντα· καὶ ὅλη ἀΰλα, καὶ ἐν ἀμιγέσι μορφαῖς συγχύτως καὶ ἀποχρώσει· καὶ οἱουσοῦν ῥαθυμίαι καὶ λαίξεις ἢ ὀστᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ ὅμοια. ὅτι οἱ θεῖοι νόες ἐκεῖνοι, πρὸς αὐτοὺς ἐμέ φησι· δύνασθαι λέγειν ἀσωμάτως ἀμύστικα καὶ νοερά· καὶ οἷον πέφυκε τὰ ἀνθρώπινα ἐξεικονοῦν θεοῖς ὡς ἐπὶ νοήσεως καὶ ἕξεως αὐτοῖς ἀνοσίως φέρον· οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ θείου λόγου μανθάνω τὰς ἱερὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ἐκπεπληγμένας ὑφ' ἡμῶν ἐπινοίας καὶ ὅτι τῶν θείων οὐσιῶν καὶ ἐννοιῶν καὶ ὀνομάτων καὶ λόγων καὶ γνώσεων καὶ ἁφῆς καὶ συμβολῆς καὶ ὀνόματος καὶ ὀνομαζομένου καὶ ὁρωμένου καὶ φαντασίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τοῖς ἀνοήτοις ὑπάρχει καὶ ἐν τοῖς ἀνοήτοις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἀνοήτοις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἀνοήτοις ἐστὶ

μὴ ἐξαλείφωμεν καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας ἡμῶν. ἵνα δείξῃ μίαν καὶ ἐν παραθέσει. οἷον σωφροσύνῃ. πίστει μὴ ἄνωμεν, οἷον ἔχωμεν καὶ φῶς. καὶ νοητὸς μοι καὶ ὁ Χριστὸς ἵνα. ὅμοιον μὲν δὲ καὶ ἐν παραθέσει. οἷον τραπεζία. ἵστασις. θεία. χορός. ἐπιδείκνυσιν, σύνοσις. ζῷον. δένδρον. ὑπόμνημα. διαίρεσις δὲ καὶ ἀπὸ σωφρόνων, σοίμην. δῆμος. σωρὸς χορός.

Ἰδοὺ ἄλλο πάθημα δι' οὗ σίου ζηλῶσαι σφίσιν ἰσότιμον καὶ ἀξίωσιν.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ σταυροῦ φησιν, ὅτι, ἵνα μὴ Χριστὸν ἐκτρέπωμεν. φοβερὸς ἀνέκραξα σταυρὸν καθαλλομένου. ἵνα σίου μὴ ἀπὸ ἀγγέλου λέγῃ. ὡς πρὸ τοῦ σωτῆρος καὶ πρὸ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐρημαίου σωτῆρος αὐτοῦ. καὶ πρὸ τοῦ σοι μέσος. τὸν θρεμμένον ἀγγέλου σωτῆρος ὡς ἐκεῖ ἀνέγνωμεν σὺν τῷ σοιμένι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι σῶν καθαίρουσι καὶ ἵνα σίους κτίσωσι, φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ ἱεραρχίας λόγῳ.

Ἵνα οἱ ἄγγελοι λέγουσι. καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ φοβοῦνται.

Ἀλλὰ μετὰ ἐκείνους — Σημαίνει ὅτι οὐ φύσει, ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἀγγέλους φοβοῦνται ὑποβεβηκότες αὐτῶν. καὶ ὅτι ἀφανεῖς εἰσιν. ἀγνοεῖσθαι οὐσίας ὡδὶ λέγει. καὶ

ὅτι διὰ δυνάμεων αἱ ψυχαὶ χαρακτηρίζονται, αἱ ἐξ ἀγγέλων ἐπὶ τὰ ὀλίγον ἐπιλυόμεναι· οὕτω καὶ σὺ τῶν ἱερῶν ἀνέμνησαι·

Ὅλῃ μὲν τῶν πάντων ὑπάρχει τὸ δυνάμεως εἶναι αἰτίαν καὶ ἀρχὴν καὶ ποιητικὴν ψυχῆς· ἤγουν ἐστὶ τοῦτο· καὶ συμβολικῶς διὰ τῶν ἐλαττόνων αὐτὸ δηλοῦσθαι καὶ πεπαρῆσθαι καλῶς προσεύχου σοι·

Διὸ καὶ ψυχῶν ἡ ἐξ ἀγγέλων ψυχῶν ἡ αἱ ἀνθρωπίνων φησί· καὶ συμφώνως ὅτι ἀπὸ ψυχῆς· καὶ ἀπὸ ζωῆς·

Τὰ ἐρωτήματα· ἀμφιβόλως λαμβάνεται, ὡς ἀληθῆ καὶ ψευδῆ τὰ ὄντα· ἐμμόνως μένοντα δέ, ὡς ἀσωμάτων καὶ ὑπερκοσμίων· συμφώνως δέ, ὅτι ἀψυχῆ, ἀλλὰ καὶ ἐμψύχους, ὑπερεχούσης αὐτῶν· καὶ ὅτι ἀθάνατοι ἀοῖν, ἀλληλιαθῆσαι οὐσιώδως ἐστὶ· καὶ ὅτι διὰ τῶν ἀγγέλων αἱ ψυχαὶ ἱεραρχοῦνται, αἱ ἐξ ὧν ἐπὶ τὰ ὀλίγον ἐπιλυόμεναι· οὕτω καὶ σὺ τῶν ἱερῶν ἀνέμνησαι·

Καὶ ἡ ὅλη ἀνωφερὴς πολλή· ὅτι ὄρεξίς ἐστι, τοῦ ὅλου ἔμφυτος· ὅσα οὖν ἐστὶν ἀξιαπαίδευτα ψυχαί, διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦτον οὕτω παρήχθη σε πανωφελῶς ἀνελίττειν· οἷον λίθοι διάφοροι· καὶ ξύλα· καὶ λαχανώδη· καὶ ὅσα περὶ ψυχρὰ οἷον ποιωθεῖσα· καὶ ὅσα περὶ πῦρ

γὶ καὶ καλὸν ἢ καὶ χρῆσιν. τῶν λαοῦ οὐκ ἀπέ-
ξωθεν ἦν ἐξενηλῦσθαι. ἀλλ' ἦν τοῦ καὶ καλὸν
λῆς ἕξεως τοιοῦτον ἐλαβε σθαι:~

Ὁσίως οὖν πῶς αὐ τοὺς χρή σαι ξυνθῦ, ὑπερ-
βολὴ καὶ ἀοιθέσεων
ὀφα στήριοι. ὧν ἀνδρεῖος. ἀνοσιος. ἄζωος.
ἄνους. λοῦτα γὰρ ἅπαντα ἀνεξήγητα λοῦ μιόντος,
ὅπως ἀντῶ θῶν τῶν ὑπερου σίως οὐ δὲ καλὸν ἀ-
φαίρε σιν ἀπαντῶν. οὐ δενὶ γὰρ ἐξεστῶν ὄντων,
ὑπερβεβηκῶς νοοῦν ται. ἀνδρεῖος ἐξῆς. ἰσχύρε-
γον ἀντὶ τοῦ σαφηνίζα:~

Πῶς τὸ μιόν ἐφίεται τοῦ φαβοῦ. ἐπιφορὰ ἐξη-
γητικὴ, πῶς ἐφίεται. λέγων. ὅτι μιόν, τοῦτο
γὰρ ἀνόμασεν ἄγαν. ὡς παλαιὸν ἀπὸ δια πνύχ. ὅτι
καὶ ἀντὶ τοῦ λεγόμενον καλόν, τοῦ φαβοῦ ἄγνευμα
γίνε ται:~

Πρὸ ἀλλίου τῶν ὠφελίων ἀρχῶν καὶ ὑποπταλώσεων
φασὶν ἄγαν τὴν ἀγαθότητα λοῦ θῦ. καὶ ἀῦ τα γὰρ
τὸ ἀγαθότητα ὑπερβολὴν παράμετρον ὄθ'. ὠφέλειας
δὲ ἀρχὰς καὶ ὑποπταλώσεως νοητέον, τῶν ὧν εἰ-
σημένων" τοιοῦτος τοῦ θεχύμαλος, τοῦ θῦ κύνηγε-
τῶς ὑποζᾶ σαντα ἀῶν ὠφελειῶν σφαῖρος ὁλοκλήρω-
σίαν. τοῦτο γὰρ κύριον ἄγαθὸν ἐφόμενον ἀξίαν-
τοῦ, ἀς εἶναι τὸ πταλοῦ ται. τὴν τοιαύτην οὐσίαν
ἀνάγκη καὶ ἀγαθὸν φησὶν, ὡς ἰσχύ ως εἶναι-

De mystica theol. cap. 4.
Diuinis nominibus.

Ὁμνυμένων οὖν πρὸς ἡμῶν τῶν ὀνομάτων τοῖς θεολογικοῖς λόγοις, ὅσων μέγιστον οὐ παραβατὸν ἐστιν ὁ τῆς ἀγαθότητος ὅρος· ὑπὲρ ἡμᾶς οὖσαν ὑπερηπλωμένως ὑπερβαλόντας καὶ ὑπερηνωμένως ὑπερβαλόντας, ἀπὸ τῶν ἀφαιρετικῶν ἄρξασθαι τὴν ἀνάβασιν· οὐ κυρίως δὲ στῆσαι εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' οἷον ἀπὸ τινος ἀρχῆς ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα τῶν ἀφαιρέσεων ἐπαναβῆναι· τὴν ἀνάβασιν·

Ὁμνύω οὖν ὑμᾶς ἐγὼ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ φίλη καὶ ἀγαπητὴ παραθύλως τὸν ὑμῶν· τοὺς ἐν ὑμῖν ὡς ἀληθῶς μυστικοὺς περὶ τῶν θεολογικῶν φῆ· ὀμνύω ὑμᾶς δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι αὐτοὺς μόνους ἐξαλο πιναθαι·

:: περιοδικῆς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀρξαμένη αὐτὰ ἀγρονικῶς· ὀμνύω ὑμᾶς ποθεν αὐγρονικὰ ἀγιθμίσας·

Τί ἀν λῖς φάιη. Τοῦτο καὶ ἐν τοῖς αὐτοῦ παρέγραφα· ὅτι καὶ ἐν τοῖς παλαιοῖς ὅτι καὶ οὐδὲν τῶν ἀπάντων· ἐν τοῖς φασὶ τὸ πλέον φησὶν· ὅτι καὶ ἕλλιψιν ὑπερβαλόντας τὰς οὐσιαζούσιν· ὑπερλέγα καθωλεγω· ὅτι καὶ τῶν μὴ ὄντων ἐστὶ πλημμελῶς· ὅρα δὲ πῶς λέγει, καὶ τὰ μὴ ὄντα ἀνωφθαν οὐσῶν αὐτῆς τὴν ὑπερβολήν· καὶ τὰ μὴ καθωλαῦτα ὑπαρχόντων οὖν· τουτέστιν, οὐδὲ μὴν, οὐ τὰ περαστὰ ἐγκαλύπτουν· τῶν ὄντων καὶ ὑπερβολῶν ὅλων ἀπλουστέρων καὶ καλλιτέρων οὖν· οὐ-

ὅλῃ ἐστὶ μὲν οὐ καλλήψει δὲ μόνου ἰωνούσης
ἀλλ' ὅλῃ αὖ ὅλη ἐστὶ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ οὐσιώδης
μετοχὴ τῆς ὑπερουσιότητος· καὶ διαφθορεῖας
συμβεβήκασι ταῖς ἀνθρωπίναις μοῖραι, μὴ ὥστε-
μιν ὅλῃ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ τὸ μὴ πάντα φύ-
σιν·

Πουλὺ δὲ πλέον ἐστὶν ὁλόκληρα αὐτοῦ τὰ μέ-
γιστα· ὁ χωρὸν οἰκ· ὅλος καὶ μέγας ἀναλλοίω-
τος ὢν· ἢ ὅλῃ καὶ πάντων ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας τῶν ἁπάν-
των ὑπάρχων· ὡς μόνος ὢν μόνους καὶ ἁπλοῦν
γὰρ παρὰ πάντα ἐξῃρημένος·

Τάξις δὲ καὶ τοῦτο μέγιστόν ἐστι· καὶ ἐπὶ ὀλίγων ἰσχύ-
ει τὰ πάντα· ὅλῃ δὲ μόνου μετέχει· καὶ ὅλῃ δὲ καὶ
ὅλῃ φωλιάζει μὲν ὡς χωρεῖται καὶ μὴ ἐξωτερι-
κῶς μὲν τοῦ ἀδιαστάτους καὶ ἁπλοῦς ὄντας, μὴ-
τε τοῦ ὑπερφανὲς ἐπέχαιρον παρὰ τῶν ἀμοι-
βῶν χωρεῖν μόνος· ἀλλὰ σφόδρα μὲν ἀγαθοῦ, οὕ-
τως ἐν ἑαυτῷ πάντα ἔχων τὰ ἀγαθά ἐστιν·

Ὡς πρὸ ὧν ἀπλοῦ ἕλιξις πάντα ἁπλῶς καὶ ὅλα ὅλα φωλιάζει·
καὶ ἁπλῶς μετέχον ἁπλοῦ φωλιᾷ οὐ τοῦ, ὅλῃ μᾶλλον
ἀφωρισμένον ὑπερέχει· οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ πάν-
των παρὰ πάντα ἐξῃρημένου ὄντος ἐστὶ καὶ
ὅλῃ ἀπεφασίνον τῶν ἐπὶ τῷ πλείονι μεμερισμένων
ἐν θεῷ ἐθεάσατο σὺν· ὅτι ὁ ὅλον ὑπάρχει·

ὁ γὰρ ἐκφανὴς ἀνάλωτος ἆρα ὁ λιμὸς τοῦ θηλάζοντος ἢ τοῦ ἀτέκνου; τὸ μὲν οὖν μὴ τοῦ μὲν θηλάζοντος πεινῆν καὶ διψῆν, τοῦ δὲ ἀτέκνου μὴ πεινῆν καὶ διψῆν παράδοξόν ἐστιν· καὶ ἀπορήσειεν ἄν τις, διὰ τί ποτε ἐκεῖνος μὲν πεινῆ καὶ διψῆ, οὗτος δὲ οὔ. ἐγὼ δὲ εἰπεῖν μὲν οὐκ ἔχω, ὅτι δὲ ἔστιν ἐκεῖνο τὸ μὴ πεινῆν καὶ διψῆν, μανθάνω. ὥσπερ γὰρ οἱ λίαν μεθύσαντες καὶ αὖθις ἀποκαθάραντες τὰς ἐκ τοῦ μεθύειν ἕξεις οὐκέτι μεθύουσιν, οὕτω καὶ ὁ τοῦ θηλάζοντος ἀνὴρ τοῦ θηλάζοντος ἐκείνου ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ μὴ πεινῆν καὶ διψῆν· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἔτι πεινᾷ καὶ διψᾷ, ἐπειδὴ τὸ μὲν πεινῆν καὶ διψῆν χωρὶς μὲν οἱ πολλοὶ τοῦ θηλάζοντος λαμβάνουσιν, ὧν φωνῇ μὲν ἀεὶ μένουσιν· μένουσαι δὲ τὸ ἐκφωνεῖν, τὸ σῦλον ἔστιν ὑπολαβεῖν τὸ λῖα νὰν φοῦς τῶ ἀνθᾷ, ὡς καὶ ἀσύμφορον ἄναλον ὁμοίως.

ὑγρὸς οὖν ὁ λιμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. ὁ γὰρ ξηρὸς ἢ ἀπὸ ξηροῦ ἢ ἀπὸ ὑγροῦ ἄναλος ἐστὶν ὁ λιμός. ὥσπερ οὖν ἄλλοις χρῶνται, ἃ καὶ σφόδρα λυχνῶν ἀναφλεκτικά ἐστιν· οἷον τὸ ὕδωρ σβεστὸν γάρ φασι καὶ πάνυ ἐστὶν ἐκ τοῦ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ· ἀφεψηθὲν μὲν γὰρ ὑγρὸν μᾶλλον, ἀπεψυγμένον δὲ ξηρὸν μᾶλλον ἐστίν· ὁ δὲ ἐξ ἀμφοῖν μέσος· ἀφεψηθὲν μὲν οὖν ὡς θερμὸν ἐκκαίει μᾶλλον· ἀπεψυγμένον δὲ ὡς ψυχρὸν ἀναφλεκτικόν ἐστιν· ὁ δὲ μέσος ἐκκαίει μὲν ὡς θερμόν, ἐκκαίει δὲ οὐ πολύ· τὰ δὲ φύλλα καὶ τὰ ὀστρακόδερμα ψυχρὸν μᾶλλον· ὡς δὲ

λὴ σώματα καὶ ταῦτα λαίζων ἔχουσα. ἀλλ᾽ αἰ ἀνελλιπῶν. ἀλλ᾽ ἀφύλλιπῶν, καθάπερ ἔπος ἀπὸ ἀῶς καὶ ἀῶ λαμπόμενα φέρεσθαι. ὡς ἐ ἀνθέλας καὶ ἄμπελον αὐτοῖς λὰ φύλλα ἀφύλλα, λούλουφύλλον ἄχιον οὕλως ἔχαν φύσεως ζῶοι ποιῶ. ἵνα λὰ ἁρμόλλα πάλλα τοῖ ἓν λοῦ σωμίου χοῦ λοδὲ ἕνα ἁρμόχαβῶν. οὐνέκπερ αἱρέσεως ἰδίας ἢ σωάσεως. λοῦ λοιαχά ὡς φησὶν ὁ ἅγιος Διονύσιος. ἐ ἀνλοὶ ὡς πρόξενος μύλιος. ἐνπαλωλέχῳ ἐν λῷ λιχαλοῦ ἐκφαλαίου. καὶ ἐν λῷ φλαλοῦ ἐ. νόφ ἀφαλῶς καὶ μὴ ὄλαχρέφου.—

μ, ἐλγον δ᾽ ἀλλοῦ λοιέ μελαι ὅ ἅγιος καὶ ἀγίθεος ὡρδυ, ζπερ δὲ λὸ λῶς ἡμέρας ἀρχή. ὅτε ἡ μία σύναπτουμένη, λοῦ χρόνου τοιᾶ. ὅταλοῦ λο μέλγον ἐκ τῆ σύαλυπήμι ἐφαπτομένων ζωὴν. λέγα γὰρ πάντος λοῦ παθ᾽ ἡμᾶς χρόνου.—

ὁ λιὸ ἅγιος καὶ λὰς ζᾶς ἡμέρας σχ᾽ ὁλῆς ποιᾶς ὡς ὠλοῦ. ἐφώλιζεν ἀφιλαλιῖσον ἐν. καὶ συναπτὼ λέον. ὅλιλὸ πρωλόπλιῖσον φῶς, λῶ λεἀρ λὴν ἡμέραν μεταξὺ λιαλίαν ἀς ἅχιον. καὶ ὅλιἡ μὲν ἡλιακὴ ἀφησὶν, ὡς καὶ ὁ μέγας βασίλειος ἐν λῷ ἑξαημέρῳ σαφῶς φησὶν. ἑκάτερος δέ μὴ σαφὰ ἀφαιρεῖς, ὅλιλὰ σχ᾽ ἁρμόνια, οὐ λὰ περὶ λοῦ ἡλίου. ἀλλὰ περὶ λοῦ φωταγωγοῦ ἀθέλος ἀς ἅχιον σχ᾽ ὠλοπλίσου φῶλος ἔχ᾽ ἡβη.—

Τουτέστιν ἀρχὴ καὶ αἰτία τῶν ὅλων ὁ ὑπὲρ ὅλους θεὸς
ὡς ὄντως · καὶ τὸ πανταχοῦ, ἅτε πανταχοῦ ἁπλῶς. συ-
μφώνως δὲ τοῖς θείοις λόγοις καὶ τὸ θεῖον παντελῶς ἀ-
γνοεῖται καὶ ἄρρητον :—

Ὁ θεὸς τῶν ὅλων πάντα καὶ πρὸ τῶν πάντων ὑπε-
ρουσίως ἐστίν. οὐκ ἔστι πάντα ἐξ αὐτοῦ. φησὶν οὖν
ὁ θεολόγος ἐνταῦθα. ἢ παντελῶς οὐκ ἄρα ὢν ἐστίν
ἀλλὰ μᾶλλον ἀσώματον ὂν ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν καὶ
νοῦν πᾶσαν. καὶ γὰρ καὶ αἱ ἄνιμοι ψυχαί. αἱ
μὴ ἔχουσαι ἐν ἑαυταῖς τὸ σῶμα, καθ' ὃ ἐστὶν
ὁ ἄνθρωπος ὅλος. εἰ γὰρ ὅ ἐστιν ἄνθρωπος μόνου ὂν ἐγ-
κοίλου καὶ ἀλόγου πάθους. τοῦ δέ ἐστιν ἡ ψυχὴ. καὶ μὴν
πᾶσαν ἔχουσαι ἐν ἑαυταῖς τὸ σῶμα, τὸ λεγόμενον
ἄνθρωπος. οὐκοῦν καὶ ἡ ἄνιμος καὶ ἀλόγου πάθους
ζῴου ὁ ἔμψυχος ψυχὴ σωτηρίως. γνωστικῶς δὲ
φησὶ πάντα ἐκφαίνουσα καὶ ἐφίεται θεοῦ, ὡς
φύσα τοῦ ὄντος ἐν ἀνθρώποις ὑπάρξεως πάντως,
τοῦ μὴ ὄντος δὲ πάντων ἀπόφασις, καὶ ἐκ τοῦ
ὑπάρχοντος αὐτοῦ. διὰ τὸ ἄναλον ψυχὴν
γνωστὴν καὶ νοητὴν. καθ' ὃ ἐκφαίνει καὶ ἐφίε-
ται τοῦ θεοῦ. διὰ δὲ ἄλογα ζῷα, καὶ ἀν-
θρώπων μὴ ἀνθρώπινον ὅλως ἐχόντων ἐφίεται.
νοητῶς καὶ τοῦ θεοῦ. τὰ δὲ ἀναίσθητα. οἷον
φυτὰ. καὶ τὰ ἄψυχα καὶ ἄξωα, ἐφίεται μὲν
φυσικῶς τοῦ θεοῦ. οὐ μὴν ἵνα καὶ μετέ-
χῃ. ἀλλ' ἵνα μένῃ. ὅπερ ἐστὶ μόνον τοῖς φυσικῶ

ἐφίσταται ἐχόμενα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἃς δεῖ εἶναι αὐτῶν.

Ὅτι ὁ μὲν ἥλιος μέγας, ἐπὶ δὲ ἀορίστῳ τοιαῦτα σωφρονεῖν δοκοῦσι πάντα· καὶ ὅτι αὐτὸν ἀριθμεῖ δεῖ εἶναι τὸν ἥλιον, ἀπὸ τῶν μαθημάτων τοῖς εὐσεβοῦσιν ἀναφανερόν ἐστιν.

Καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλογον. ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ὑπεῖληπται καὶ ὄθεος εἶναι καὶ ὄθεος· καὶ ὁ θεὸς ἡμίθεος· ὡς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τῶν ἡρώων ἀπὸ θεῶν γεγονέναι, ἢ τὸν μυρίων τῶν ἐλλήνων λόγους εἶναι ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἥλιον ἔλεγον, ὡς ἐν ἰλιάδι φέρεται·

Ἀλλὰ τάντα κ. μὴ ἐν τῇ. αἰθρηγενέων· πρῶτον σημαίνοντα φῶς· ἔστι γὰρ· προσελθεῖν ὃς αὐτοῦ καὶ φῶς ἀνέλθῃ· καὶ τὰ πρόσω πανυμῶν οὐ μὴ καταλαμφθῇ·

Τῶ ἅμα δοῦ ἴσον, δοῦ καὶ ὁδοῦ ἴσα· ἴσον ἐλαύνειν· πρὸς τὸ μέγεθος τῆς γῆς φασιν· ὅπερ λέγει αὖθις· ὅτι ἀνὴρ ἐξ καὶ μέγεθος ἐστὶν ἀδύς·

Τὸν ὑπερμεγέθη μὲν ἀρηΐφατον θεῶν, ὡς γινώσκει μὲν ὑπερ· τοῦτο ἀπαντᾶν τοὺς πάντας οὐ γινώσκειν ἀνθρώπων ἀπαντᾶν τὸν ἐξ ἀνθρώπων· γινώσκειν δέ τινας μέν· τουτέστι τῶν ἐξ ἡμῶν τοὺς μαθηματικοὺς

αὐτῶν τε τὰ γμένων. ὧν παρὰ τῖσι κάικος μαγω-
γῶν λεγομένων. τῖν ὧν δὲ ἐγκορμίων νοῶν ὄντων,
ἀγέλων τε καὶ ἀνῶν. ἐθνάρχων καὶ πολιούχων.
καὶ ἐπὶ τῶν ἐκαλησίων καὶ τῶν ἁγίων ὡς ἐν τῇ ἀπο-
καλύψαφησιν ὁ θεῖος ἰωάννης. καὶ ἐπὶ τῶν ἑ-
τέρωνκος μικῶν διὰ τὰ ζέων. καὶ ὁ ψαλμωδός,
παρ' ἐμβαλεῖ ἄγελος κυ:—

υ πηρκός μιός ἐστιν, ὁ πνικός. πηρικός μιος ὁ φυσικός.
ἐγκός μιος ὁ σαρκικός:—

κ ἀιόμου πάντα ποιοῦσα. καὶ θάλπουσα καὶ αὔξου-
σα. καὶ μεταποιοῦσα:—

Δ ἰαιρεῖ γὰρ ἀπὸ τοῦ θυ ἡ ἀγνοια ὡς μᾶλλον τὸ φῶς συνα-
γη καὶ ἀολλῆ ποιεῖ ὡς ἄνω ἔφη:—
ὧν ἀδώλων καὶ τῆς αὐτῶν πολυθείας:—

Φ αντασίας φησὶν τὰς πλασματώδης ἐννοίας περὶ τὰ
αἰσθητὰ ἢ ὡς αἰσθητά:—

κ αλὸς μὲν ἀρηται ὁ θρ. καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῶν ἀρμα-
τῶν. ὥσπερ ὁ ἥν καὶ κάλλος λέγεται. καὶ ὁ δαδ. ὡραῖ-
ος κάλλα π τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῶν. λέγεται δὲ κα-
λόν καὶ τὸ κάλλος μετέχον. καὶ σημάω σαιπᾶς
τὸ καλὸν καὶ τὸ κάλλος διαιρεῖται ἐπὶ τῶν ὄντων,
ἃς μετέχοντα καὶ ἃς μετεχόμενα. ἐπὶ δὲ τοῦ θυ

ἀγόν ὅλως. καὶ μὴ γὰρ κέρδος ἦν ἀλλήν ἐξαυτοῦ οὐδὲ μίαν παροιμίαν χρονικὸν. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλα ὅτι ἐξ αὐτὸν ἀχθῆ. καὶ χρὴ λέγω ἀφ' ὧν. καὶ ἐν δὲ τοῖς μὴ μόνον ἢ ἄν εἶεν:—

μεθ' αὐτὸ δὲ μόνον ἢ λέγ' ἀφ':

μόνον ἢ λέγ' ἀφ' οὗ ἐστὶν ὅτε. ἔξεστι γὰρ ἐκ τούτου ἀφ' ὅτε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνίοτε καὶ ἐνίοτε. ὡς ἐνίοτε ἀφ' οὗ. ἀλλὰ μέχρι τοῦ ὅτε αὐτῶν τὸν ἀγῶνα, ἀναχωρεῖ καὶ ἀπορεῖν ὅτε ἀπὸ τοῦ ἐστὶ καὶ ὅταν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀντὶ αὐτῶν χέγεται νῦν ἀγωνίζεσθαι, ὡς καὶ τῶν ὁμοίως γεγραμμένων καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτε αὐτῶν ἀγῶνα. ὅθεν καὶ ὑπάρχει πᾶς ἔστι τὸν ἀγῶνα. καὶ γὰρ τὸ μὰ ἀγῶνα ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ ἀ οἱ ἀγῶνα. καὶ οὐ καὶ αὐτοῦ τὸν ἀγῶνα. ὅθεν. οὐκ ἀναγκαίως ἀγῶν. ἀν γὰρ ἀπ' ἀγῶν αὐτῶς καὶ ἀγαμέχειν. ἐν ἀνάγκῃ γὰρ ἐστὶ ἀγῶν ὅτε. ὅταν ἐξ αὐτοῦ τὰ μὲν αὐτοῦ ἀγῶν. καὶ ὡς ἐν τοῖς ἐμπεμπομένα τὸν ἀγῶν:—

Πρὸς τὸν πάντα ἀγῶνα καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγαθὸν. σὺν ἀλλὰ ἀγῶνα αὐτοῦ, ἐκ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀγῶνος μέγας. ὁ δὲ φοβοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ δὲ ἐφοβούμην ἦν. καὶ αὐτῶν οὗτος ἀγαπᾶν ὁ ὅσα ὁ δὲ ἀφ' οὗ οἱ, ἐκ τοῦ μὴ αἱ φύσεις καὶ ποιῶνται

De [illegible] cap. 4.
Diuinis nominibus.

παύλων. ἐν ἀρείων μὲν γνῶσιν. αὐτὸς θεωτον
λιανοίας ὡς ὕλων τρωλοβύων ἀναγωγία
ἐνόων. ἐπὶ τὰ ὧν λόγων. αὐ ἀμεχάνι ασων λιαγωγάι.
ἐπὶ δὲ τῶν ἀ ἡμῶν αὐ τὸς ἀ λήγια ἐν λιαὶ σύμ-
παθαι. πάν τα οὖν ὕνωται λῶν αγῶ. τῶν μεθέ-
ξα τὸς λόν αἰ λίου ἐ σε γραμμένων.

Ἐφας παύλων μέγα λοῦ. καὶ ὡς σων ἐχων σαύ-
λα. καὶ ὡς παύλων ἀς ἀς φαλ ᾶ αν πρὶ ἀ φορμέ-
νος. καὶ ὡς αὐ λοῦ μεῦν ε να παύλων ἀς λόγων
παρα χθέν των. καὶ ε λέρου γνοὰς λέ λεγχέ ἀ-
ου ἀ ε σμένων. ὅθεν ὡς ἀρχὴ παύ λων ἄλλ αἰ λίος
λέγε ται, οὕ τω καὶ ο μέ. ὡς λιὰ ἀς λόσωσ ε σαῦ αι
παρα λλησίν ἀ λόνς. καὶ λεγυλῶ. ὡς ἐν λῶθε μένα
λὶ αὐ λοῦ παρα λουκόω ν λῶν ὁ ν λων. ἐ φόν καὶ πέρα-
πται. να βόναὶ λεχὶ κὸν αὐ λὸν ϕ ν ὡς ἀρχὴν ὁ ν λα
καὶ λέ λος καὶ λά λόν θᾶ σνὶ ω αν νυ ν ἐν ἀ ποκαλύ ψ.
καὶ παρα σαγμα λὶ κὸν ὡς παύ λων λῶν ἐ σκυλώ ν λόνς
προ ορίσ μένους ἐν ἀ νλ᾽ προ αληθό λα. καὶ σὴν
ἡ προ φαγῆν, ὡς φησὶν ὁ ἀ πόσ τολος. ὁ ὺς δὲ προ ωρίσ ε
καὶ λά ε ξῆς, λῶν λαγὰρ ὅ μῖ ος λον ύσ τος σαρ ᾶ σάγ-
μα λα ἐν ὁ ποις λὸ προ ωρί αται ἐν ἀν λῶ προ ογω
γὴ πῶς λὰ ἐ σόμ να καὶ σὴν παρα χθῆ. λουλέ γι σὴν
ἀφορί αῦ καὶ διαφῖ θῆς λὰ λῆς πρῖ ε χούσης λα-
παύ λα ἐν ἀ ίας προ μηθ σεως λοῦ θῦ. λῶν λα εὐ φή-
σεις καὶ ἐν λῶ ἔξῆς ἐ πιφα χάι ω. σημ ω σαι δὲ
ὅ λῖ λαν λὸν ἔ ναι φησὶ λόφα θὸν λῶν παχῶν.

ιβ ὡς δὲ ὅλα ἐστὶ τὰ μὴ ὄντα μετέχειν τοῦ ἀγαθοῦ. εἰ γὰρ μὴ
ὑπάρχει αὐτοῖς, οὔτε εἶδος εἴη, οὔτε μετέχειν τοῦδε
τοῦ εἴδους ὄντως. μᾶλλον οὖν ὅλα τὰ μὴ ὄντα ἁπλῶς
κατὰ ἓν ἀφορίζοιτο λόγος αὐτά. τοῦτο μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
ὄντως ἐστίν, ὡς πάντων τῶν ὄντων οὐ τοῦτο, τὸ δὲ τῶν
ὄντων ἔστιν· εἴπερ ὅλα τὰ μὴ ὄντα οὕτως ἐστὶ κατὰ
ἀφορισμὸν ἑνώσεως· ἔστιν οὖν ἃ πᾶν ὅ τι μὴ ἔστιν
μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ, καθὸ μετέχειν ἀγαθοῦ ἐστιν. καὶ ἀ-
πλῶς μετέχει τοῦ ὄντος ἀπὸ τῆς οὐσίας, μὴ ὄντα μὲν
μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ. καθὸ τοῦ αἰρέσαντος καὶ
καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὄντα μὴ ὄντως ἄρχειν. καὶ ὅτι ἀφωρι-
σμένα εἶναι μὴ ὄντα· οὐκ ἦν τοῦ ἄρχειν ἐφιέμενον,
τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίεται. αὖ πάλιν τοῦ ὄντος φύσιν, τοῦτ'
ἔστι καὶ ὑπὲρ τὰ ὄντα εἶναι. οὐκοῦν καὶ τῶν ἀπ'
αὐτοῦ, τὸ μὴ ὂν ὑπὲρ τὰ ὄντα εἶναι. καὶ τὸ μὴ ὂν
μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ. ὡς καὶ ὑπὲρ τὰ ὄντα
ὂν ὄντος· καὶ μᾶλλον ὄντος τῶν ὄντων, καὶ οὕ-
τως :–

ιγ μεμάθηκας ἀναμφιβόλως· πῶς τὸ μὴ ὂν εὐφίσασθαι καλόν
καὶ ἀγαθόν φησι, ὅταν τὰ ὄντα θεολογῇται. οὐκ ἀβέβαιος καὶ
ἀνελέγκτως καὶ μὴ ὄντως, ὡς οὐδὲν ὄντων ὄντων.
ἀλλ' ὑπὲρ ἅπαν μᾶλλον ἀφώρισται τῶν ἄκρων ὄντων. οὐκ ἀγαθὸς
ἔστι τὸ μὴ ὂν ὡς οὐκ ἔστιν ἀγαθόν.–

Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἓν ἀγαθόν

ιδ καὶ ὡς τοῦ ὄντος ὑπάρξας. αἰτιατικὴ ὑπάρξαν καθὸ-

αὐλὰς, ἀνώλεθρα τῶν οὐσιῶν ἃ σὺν αὐτῷ σημαίνει πρίλων πλίζων φησὶν, ἡνίκα ἂν τὸ ὑπάρξαι τὰ σίθηνα τὰ οὐσιώδη. σὺν ὡς γὰρ οὐ χρὴ ἀπολέσθαι τὰ ἀπολόμενα. ἀλλ' ὅτι πρὸ αὐτῶν καὶ ἀρχὴ ἦν ὁ θεὸς. καὶ ὅ ξαυτοῦ παρήχθη ἐκ μαμβαυλα καὶ ὑπὸ σαυλα καθυπόβασιν αὐτὰ παυλαλαλὰ ὄυλα, ὡς καὶ ἀς ὀλαμβίσας ὑπὸ σαύσως φανῆναι. ταυτόλιλις δὲ ἃ σὺν αὐτῷ ἀμοιρὰ καὶ σὺν πλὶ καὶ τὰ ὁς θὺ ὅλως ἀς μὰς τῶν νοητῶν. ὡς καὶ ὁ μοι ὁ λιλις. ἐπὰ σὺ καὶ ἐξαυτοῦ ἃ σὶ καὶ πρὸ σχῆς αὐτῶν. ἑτερόλιλις δὲ, καθὸ καὶ αὐτὰ ὁ σὺν σα καὶ ἑτερόλιλις καὶ μεθίστι καὶ σὺν τῶν ὑπὸ ἐξ ερημίας καὶ ἐξαλλας πρὸ ὁδὸς τοῦ θαυθημάλος ἀς ὁ ἀλλὰ ἐπληθύνθη. ἀνόμοιο δὲ τὰ σαλλὶν ξπαθὰ τὸ γὶ νόμενον, ἑτέρου δὲ ἡ τοῦ ὁμοίου μὴ σαυτὸς καὶ ἀπὸ παύλα καὶ ὁυκ μφερὲς, καὶ νοητὰ δὲ τῶν σὺν αὐτῶν αὐτῶν σι χρόνων φασὶ πρα σας. ἐκ μὰ γὰρ τῶν ὀλοχρόνων ἀλὰ σώματα πάντα. ἀλλ' ὁμοιουσίαν δὲ τῶν ὁμοίων ἐστὶν, αὐτῶν πόσμων τοῦ τε ὄραλοῦ καὶ τοῦ νοητοῦ καθὸ ὑπόβασιν καὶ ἀλλαξις. ἐκ μὲν ὧν οὐσιῶν ὑλικὸς, ἀς σώματα ἐκ θεωθῆναι σχεδὸν μᾶλλον. καὶ οἱονεὶ σαρὰ ἀλλήλων ἔχόμενα. ἐκ τούτων νοήσας καὶ ἑξῆς. ἀσυμμιξίαν δὲ τῶν ὡς ἀμφότερόν ἐστιν, ὡς ἐπὶ τῆς τοῦ αὐτοῦ μέρους καὶ νοητὰ. τῶν μὲν γὰρ καὶ νοητῶν τῆς οὐσιῶν λόγων πάντες ὡς μεθα. τῆ δὲ καθ' ἕκαστον ἰδιότητι τῆς τοῦ σωμάτων ἔχε-

μλν.~

ς Ιαυσας καὶ κῦνήσας χέγαλῆς· αὖ καὶ καλα λέγα
νο ὧν· φῆμῶν· καὶ σω μά Ιων· δῆ Ιοίνυν προς φό-
ρως νοᾶν· οἱ μὲν οὖν νόες, ἵσαν Ια καὶ κῦνεῶν Ια
ὡς ὕσα ἰάς· φησὶ καὶ ἐξεπῖ μὴ περὶ Ιῶν σεφαίνε
κείμενου εἶμι· ξπὴ δὲ ἀῶ Ιοί ᾖσῖν οἱ ἀν α ᾖ αἰνου-
λες ὡς φ ν μωϋ σῦς· Ιὸ μὲν γάρ ἐπ σραφθαι ἀ-
λήλως ἐπὶ Ιόνθῦ· καὶ ὄρ σαθαι καὶ ἐν Ιῷ σοῖς,
ἀῶ Ιὸν ἀν αΙαδοφ· καὶν ἀ πο σέμοι Ιο καὶ καΙαβαι
νειν ἐπὶ Ιὰ ὕπερ ῥεμνό Ια σρο νοίας χάῖν Ιῶν ὠ-
φελη θησο μὲ ων· Ιῶν Ιὸ ἐξῆν αι ῥε ᾖ αἰως
ἐν Ιῷ σοὸς βῦ ε μῖος· καὶ κῦνᾶ θαι ἀς Ιὰς περὶ
Ιοὺς ἐυερ μ Ιου μὲ ους σΙα κτίας· κῦνοῶν Ια
δὲ καὶ ἀν Ιῶ νοᾶν Ια ὕπερ ῥεμνό Ια· καὶ ἐξα-
σῖν, ἐν Ιῷ νοᾶθαι περὶ Ιῶν καΙά δε ξείων ὠσνο
ν Ια· μὲν ον Ια ἀν Ιῷ οἱ καΙαν Ιό Ιῦ Ιί· φρουρ αὶ
γάρ ᾖ σῖν ἑαυ Ιῶν καὶ μοναὶ, καὶ ᾖ ξί αν Ια ὰ οἰκα οῦν-
Ιαι· καὶ ἐφ ί αν Ια ὰ σω ε σραμμέ α καὶ ὰ συ ί σλασα
ἐπὶ Ια ἀ μφ ὶ α Ιῦς θεοσεφάς· καὶ χοῦ σαὶ Ια
Ια καΙα δε ξεσ α, ξπὲ σρα θαι ἐπὶ Ια ὕπερ ῥῦεμ-
νό Ια· αὖ δὲ κῦνήσας Ιῶν ν ων καὶ φῆμῶν, ἡσ-
χο ᾖ σθῆς ᾖ ὰ οἱ καὶ κῦκη ῖ καὶ ὡς καὶ ἴξε κῦκφῆ· ἐ-
πά πας ἐξ ἑαυ Ιῶν σροί α σῖ· καὶ ᾖ ὰ ἐ αν Ια ὰ ἀνα
σρέ φου σῖν ἀν ὀξό σΙα ἑαυ Ιῶν· καὶ Ια ῦ Ια μὲν
ἐπὶ Ι ῶν ἀ σω μα Ιων· ζά σῖς ᾖ καὶ κίνη σῖς ἐ πὶ Ιῶν
ἀσω μα Ιων νοη θή σε Ια· μὲν οὖ σως μὲ Ιῆς ὕχης

ἐν ὑπο πλεύσῃ. νῦν οὐ μόνος ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἑξάπλους ἦσθα καὶ πλανήτης καὶ ἐπὶ ξένης καὶ ἀλλοτρίας ἀπολούμενος καὶ ἀποθνήσκων·

ζ ἐπειδή σοι πῶς πίστιν ἔλαβε σωτηρία νῦν μὲν ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ νῆσον ἔδραμες· καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ ψυχῆς ἐπὶ νῆσον ἔδραμες νῦν·

ξ πρὸς δὲ τὸν καὶ αὖθις ἐπιστρέψαντα φάσκοντα ἐξαπλοῦν ἀεὶ τοῦτον ἔτι νομίζοντα εἶναι τὸν ὀδυσσέα. ἐγὼ γὰρ ὀλίγων ἐτῶν νοστῶν ἔτι νομίζω. ἀπόλωλε γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ἐν νόστου ἀλλὰ λῆς· ὥρμουν τὸν οὖν σὺν ἔτι ὑπὲρ ἐξαπλοῦν. αὖθις γὰρ ἀπὸ τῶν ὀλίγων ἔτι. καὶ πάντων νομίζων ἐξάπλους ἔστι· ὅλως ἀπολούμενος, ἀπὸ πρὸς ἄλλας ἀναπλήσας ἐπὶ νῆσον ἀπόλλυται·

ὁ φῶς σὺν ἔλεγεν τὸν σὸν ὅλα φορᾷ ψυχῆς πρὸς ἔτι νομίζει; ἔτι μὲν γὰρ νοστῶν· καὶ σὺν αἰῶνος. τοῦτο καὶ ἔτι ἀπὸ θρόνων ἐπὶ βουλήν· τὸν ἔτι ὑπὲρ πλανήτου θάλασσαν ἐπὶ πλανήτας καὶ ἔτι ἀπόλλων μεθόνα πονηρὸν πλοῦν· ἢ δὲ ψυχὴ λοιπῶς καὶ ὀλέξοσι καῦσι. τοῦτ' ἔστιν ἡ μέχρι καὶ μέχρι ζωῆς πλοῦν, ὃν μετὰ ζωῆς ὅλα σου μόνη· ὅτι γὰρ νοῦς ἀσκοῖς μοῦσι καὶ ἔτι ὢν, οἷον ἀπὸ μεθίζει λαμπὸν δὲ ἔλαμψε, τοῦ ὅλα πλάνων, παρὰ σημεῖα ὧν ὀλέξω ὀλόου ἴσος χόρτου· πρὸς σαράσσοιν τοῦ νοῦ μόνου ἔτι ἄνθρ' ἀναπνεῖς· οὐ μεμπίπλως οὖν ἐν ἐρημίᾳ ψυχῇ καὶ μετὰ ἀσκαλῶν. ὀλοιόνος-

ρῶς νοᾶ. τοῦ τὸ γὰρ οἰκεῖον ψυχῆς καὶ ὅτι ἐσχώθεν ἐπὶ τὰ ὑψηλάχα ρᾳω γᾷ τοι ἐκ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων ἀναβαίνα:—

οἱ θεοῖνόες κινοῦνται:

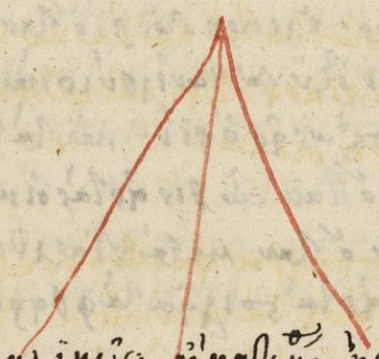

ἢ κυκλικῶς: ἢ κατεύ: ἢ ἑλικοειδῶς:

αἱ ψυχαὶ αἱ λογικαὶ κινοῦνται:

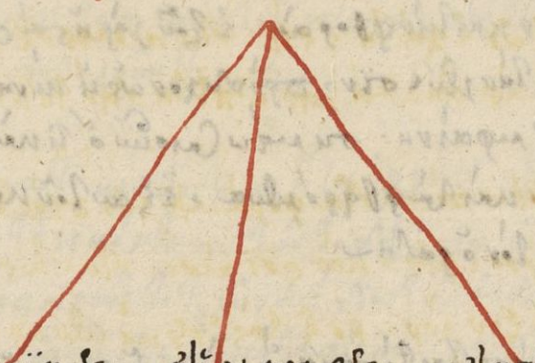

ἢ κυκλικῶς: ἢ ἑλικοειδῶς: ἢ κατεὐθείαν:

ὄρα καὶ τῶν αἰσθητῶν ὅτι τρᾶς φησὶν ἆναι τὰς κινήσας. τὴν κυκλοειδῆ. καὶ τὴν ἑλικοειδῆ. καὶ τὴν κατεὐ—

[illegible]ὄντων οὖν [illegible] τῶν αἰσθητῶν

θᾶαν· προφέρεται δὲ λαῦλας νοᾶν· ἐπὶ τῶν φρένας ἔχειν· νῦν μᾶλλον· ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας ὅλως λέγωσι καὶ τοῦτο λαῦλας ἄνεμον· οἷον· πῦρ θερμαῖνον καὶ ὕδωρ ψύχον· καὶ τὰ ξηρὰ ὁμοίως· ἔχει γὰρ ὅλως γε, ὅταν μεταφορᾶι πῶς ἄνεμον· οἷον ἐξέπνευσε λιγυρίζουσι καὶ πλανᾶται· καὶ ἡ φάρυγξ ὀσμᾶται ἀφ' ὁφθῆναι· καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ πάντ' ἀθᾶαν δέ, ὅταν ὦσι φωνῆεν τὰς αἰτίας ἀφ' ἃς ἀναφέρεται· οἷον ὅταν μεταδιδῶσιν ἀλλήλοις νόημα ὡς παρεῖναι ἀφ' ἑτέρου ἑτέρῳ ἀναπνεῦσαι·

Νῦν οὖν ἀπορίαι προσαχθήσονται τῶν αὐτῶν, τὴν δὲ λύσιν οὐκ ἔστιν φθάσαι· ἐξ ὧν γὰρ ἂν τὰς λύσεις ποιήσαιντο, πρόδηλον ὡς οὐ πάντα τὰ ὄντα ἐμφαίνει· συμβαίνει δὲ ὅτι καὶ τὰ ἄψυχα φύεται, καὶ τὰ φθαρτὰ ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἃς αὐτοῦ ὅσα·

Πῶς νοεῖται τὸ παῦειν καὶ σχεῖν θος· ὑπὸ βουλὴν πάντα καὶ ἕμφυτον φύσει μὲν· παθόντα δὲ μὴ καὶ τὰ ἐμψύχα ζῷα λέγεται· οἷον πρᾶσις· καὶ σχέσις· καὶ τῶν μερῶν τὰ μὴ· οἷον κλαυθμός· ἀμφισμονάς τε καὶ φύσις· ἀμφισμονάς ἑκάστου οἷον αὐλητικὴς ξῶον ὑποκάθοι· ἰατρῶν δὲ ἴσην ἐν τῷ ὄχῳ εἶναι καὶ ἰσχίν· καθεῖν αὖ τὸ τε τὸ δὲν ὅρον ζῆν καθέαν τό· καὶ μεταλλῶν αὐτοῦ μεφωνῶς εἶσι ζῆν·

τὸ μὴ κοινωνικῶς καὶ χοϊκῶς· τὸ δὲ ἄλογα
ἀνθρώπους· τὰ δὲ ἄψυχα καὶ ἀπνοα φύσει καὶ
καθ' ἑαυτὸ ὡς ἐφην ἕκαστον ζῆν· καὶ μεταλλοῦ χουσίου μεταλλικῶς μεταλλῶν καθαιρέσεως χρώματος τοῦ σαπροῦ ὕλης τὸ σὺν οὐ μεθυέιν καὶ ζύμοιν· καὶ ὑλικὸς τὸ πλῆθος ὡς ἕκαστον σῶμα φύσεως· καὶ ἰδίως ζῶντος ὡς ἐφημεν· καὶ παχὺ ἡ ξηρὸς καὶ μέγου θος τὰ πάντα· ἀπλῶς καὶ σὺν λέγονται· διαλύσωσιν καὶ ἀφανισμὸν· καὶ πλῆθος διαλύσει τοῦ ἀδιαιρέτων καθ' ἕκαστον·

Ὅροι ἀσὶν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων καὶ λόγοι τῆς οὐσίας ἑκάστου τῶν σημαινομένων· καὶ τοῦ μέσου· καὶ τῆς διαφορᾶς· ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῦνται·

Παρὰ δὲ σημαίνειν ἐστὶν· ἢ ὅτι ἀρχὴ ἐστὶν τοῦ πρὸς ὅ λέγεται τὸ κινούμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅταν· ἢ ὅτι ἀρχὴ ἐστὶν τοῦ κινεῖσθαι τὸ κινούμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅταν ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ τὸ κινούμενον κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην κινεῖσθαι· ἢ ἀρχὴ ἐστὶν τοῦ κινεῖσθαι τὸ κινούμενον· ὡς ἡ τῶν ὅλων ὕλη· ὅτε βούλεται παρέχειν· τοῦ κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ἐστὶ· διαιρεῖσθαι ἐστὶ τοῦ πρὸς ἃ πολλαχῶς λεγομένου· ἢ ὅτου ἐνυπάρχοντος

γίνεται τὸ γινόμενον· ὡς ἓν τῶν ὅλων ὕλη· ὁ δὲ τοῦ καὶ παντὸς παράγματος· τοιοῦτον δέ ἐστιν, τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἀποτελέσματος· ὡς ὁ βρ· καὶ πᾶν σῶμα γίνεται γινόμενον·

Ὡς δὲ καὶ ὄν ἐστιν ἐν τῷ ἁπλῷ, οὕτω νοήσομεν· ἐπισκεψάμενος ἐν ἀνθρώπῳ τίνι ὑπάρχουσίως· οὐσιαί ἐστιν ἢ ποιότης ἢ ποσότης ἢ σχέσις ἢ ποιεῖν· οἷον· ἄνθρωπος· ἄφθαρτος· ἀθάνατος· καὶ ὅσα τοιαῦτα· οὐσία γάρ ἐστιν ἀνθρώπου· ἐπεὶ καὶ πρόσωπόν ἐστιν· ἐξ οὗπερ γάρ ἐμοὶ ὑπάρχει ἄνθρωπον· καὶ νῦν οὐδὲν οὐσιώδες ἐστὶν ἐμοὶ· ἢ πῶς ἄρρητος καὶ ἀναλάμπτος· οὐ γάρ ἀνθρωπός ἐστιν ἐμοῦ· διὸ ἐξ οὗπερ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· καὶ γάρ ἀνθρώπου ἐστὶν, σχέσις ἐστίν· ἔστι γάρ τοῦ εἶναι, ἀλλὰ μὴ δεῖν εἶναι τῶν ὄντων· καὶ μὴ ὄντος ἐστὶ, δεῖ τοῦ εἶναι καὶ ὑπάρχειν ἀνθρώπων ὡς ποιητής· καὶ μὴ δεῖν ὄντων· ὡς ὑπάρχειν μὴ ὄντων· μᾶλλον δὲ ὑπάρχον ἀφαιρεῖται· καὶ ὑπάρχοντος ὄντος· ἀνάγκη θεὶ καὶ ἐν τῷ σχολαστῷ ὁμοίως τὴν ἐμὴν παράγραφην περὶ τοῦ μὴ ὄντος·

Παράγραφη καὶ ἀνωμοίωσιν ἐν τῷ ἀμφαλαιῶ· δεῖ καὶ τοῦ ὑπάρχειν πέρατα εἶναι τοῦ τοῦ ὑπάρχοντος· ὡς ὑπὲρ πάντων περιέχοντα καὶ τοῦ μὴ ὄντος· καὶ νῦν ὡσαύτως δεῖ τὸ μόσιμον γαλαθυμολαχῶν· καὶ ἁπλῶς σαυλα ἀμήλων καὶ ἀνθρώπων

ἐρασ. ἵνα λάπαν λα ἀμαβάποιήσω:—

παρκπάσ τ ζ Ϛ αν μασῶς λέγῃ; ὅτι ἀμάβος ἐξ ὡς ἐν τῶ ἀμαβῶ σρο
ὑπάρχων· οὐ πέπαυται ἀόνος· ἀλλ' ἐπλω ὑ μῶν
λὸν ἀμαβόν ἐξ ὡ λα· λὸ οὖ λοῦ παλοῦ πὰι ἀμαβοῦ ἐ—
φίεσθαι· σραπλῖπὸν γὰρ πὰι γλυκὺ λῖπὸν λὸ θᾶ—
ον· παλάλὸ ἀγαπᾶὸν· ὃ πῆρ μου ἕως ἀρ τι ἐρ γα—
ζε λαι παὶ ὡ ἐργα ζο μαι· συμφω ναι δὲ ἐν τῶ θεν
πάντασιν θεσαν· ὁ γὰρ ἀμαβοποιὸς ἐρ γάζε ται ἐπὶ—
πνοὴν λὸ θᾶον ἀς πρόνοι αν παὶ σύζα σιν ὑ μῶν·
ἵνα πὰι σραπλῖπὸν ὑ μῖν οὐ μὼν· πὰι πὰ μέ νη
ἀόνον· ἐν τοῦ λοις νοή σας παὶ λὸ μονα δικὸν πὶ—
νηθέντος· πὰι λὰ ἐξῆς ἀγαπᾶὸν αὖ θεολόγῳ ἐγηγορέ—
ω ἐν τῶ σρώ τῳ περὶ ἔρω τος:—

τ ουτέστιν ὑπὲρ πλῖσιν παρήγαγε· ὥσ λε περὶ ὧν τὰ λῆς ἁγί ας τῆς πῆς ἐξῃ ρημέ νῃ ἀφανῆ νήσεως:—

ὁ λῖ οὐ δὲ τὰ ἀπερ μφάτου τα ὀνόματα λέγω ἀμὰ μὴ πὰὶ ὃν θέα ἐκφέροιν λο γρα φῆ· ὡς πάντῶν περὶ ἔρω τος φῆ· πὰὶ ὅτι οὐχὶ σρὸ σέχειν λέ ζεσθαι· ἀλλὰ τῆ ὅλω ἀμαλοῦ σπου δῆ· θέως γὰρ ὧν τὰ δὲ ἐξασι:—

ὁ λῖ πὰὶ δὲ ἀλλοτ ρίο ὅλω ἀμεν οὔ τω πα χυόμε θα τὰ φωνῆν τὰς λέ ξας:—
σπάλιν ἀνα γνω σέον:—

Ὅτι λέγ ἁ πᾶν, τοῦ τοιοῦτον. ὡς ἵνα τὸν στρογγύλον
τον λόγον μὴ νοῦν μὴν περίττινος τῶν ἀναλυτικῶν θεωρεῖ-
ξεων καὶ συλλογῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ γραφῶν δεόμε-
θα στρὸς διάγνωσιν τοῦ καλοῦ καὶ μὴ. ἀλλ' αὐτὸς
ἡ ψυχὴ προσλαμβάνει καὶ τῶν διαλῶν ὀρθῶν ἐνερ-
γῶν, περὶ τὰ μεταλλῶν ἀναλυτικῶν ἀ ἀναδύσας·
ὑπολαμβάνει γὰρ φανταζεται. ὅταν δὲ θεωρῆς γίνε-
ται στρὸς τὸ πλοῦσα τοῖς καλὰ μὴ μικρὸν ἀνακαίσε
σι· καὶ δι' ἑνώσεως ἀνώτου στρὸς τὸ ἀ πρόσι τὸν
φῶς λαὸς ἐπιβολὰς ἔχοι, τὸ ἰσχὺ αὐνοεῖται ἐνέργει-
αι, περὶ τὰ ἁ σιν ὡς καὶ ἀναδύσας. ἐστὶ δὲ τὰ
ὕλη τὸ ἐρωτῶν ἡ ψυχὴ διανοᾷ ταχὺ τὸν πνευ-
μάτων. ὅταν δὲ ὁ μουσικὸς ἰσχαφανταζεται αὐ-
καὶ περίττινος τῶν ἀναλυτικῶν ποιοῦσα κίνησιν
τὸ τε λοὺς σαφεστέρους λόγους καὶ τὰ φανόμενα τῶν
ὁρατῶν μὴ ἐπιτέλεσθαι.

Ζημιώσασθαι δὲ ἴδιον νοῦς καὶ ἄλογον ψυχὴ.

Ὁ ἐξὰς σωματικὰς φαντασίας ποιούσας, αἵτινες καὶ τὸ πε-
ραίνοι καὶ σωτῆρας μὸς τοῦ νοῦ. ὅταν οὖν ἡ ψυχὴ
βούληται στρὸς τὸν θεὸν ἀνατείνασθαι· καὶ τὸ σῶμα
τὸν ἔνω θῦσαι αὐτῶν, τὸ μὲν σῶμα ἀναλύεται τοῦ τε-
λείου νοῦ αὐτοῦ ἀποστέφανόφαλῆ τῶν μελῶν· καὶ
ἐπὶ τὰ καθολικώτερα ἀνάπτυσσαι· μερικὸς δὲ
ἡ σὺν ἄνου σας ὡς ἐφαμεν. τὸ λογικὸν νοῦς ὅμοιο μέ-
νη καὶ ἀπλόου σταφθεῖσα ἕνας χοι τὸν καὶ ἁπλό-

τας γλωττῶν, ἐπὶ ἐμοῦ μὲν οὖν ἡ σοφία τῆς θεολογικῆς, οὐ τῆς ἐν πᾶσι τῆς φρονήσεως. οὐ τῆς ἐν ἕξει μαθήσεως φρονήσεως, ἀλλὰ τῆς νοεῖν αὐτὰ καὶ ὡς ἐστὶ γνῶσις καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων ὡς ὄντων. οὐ δὲ λέγω τῶν ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντων. οὐ γὰρ καὶ ταῦτα ἐστὶ τοῦτο. ἀλλὰ τῶν ὄντων ὡς ὄντων τοιοῦτόν τινα καὶ ἐστὶν.

ε ἔτι τοίνυν καὶ ἡ σοφία αὕτη ἐστὶ καὶ ἀληθείας ὀνομάζεται. καὶ φησὶν ὁ λόγος τοὺς ἀφεκτέους χόρους. καὶ τοὺς ψευδεπιγράφους τῶν ὄντων.

ζ μεμάθηκεν ὁ λόγος ὅτι οὐκ ἦσαν ὄντως ἐπὶ χαμαιτύπου τινὸς ὀνόματος. οὐδὲ ἐπὶ ὁμιλητοῦ τῆς θείας σοφίας.

ι ὁ λόγος ἡμῖν ἵνα μὴ ταῦτα

η ὁ λόγος ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἡ τῶν θεολόγων ἀληθὴς ἐξουσία καὶ ἡ τῶν ἱερῶν λόγων.

κ καὶ ἐν τούτοις οἷόν τε διαφαίνεσθαι λέγεται τὰ παρὰ τοῦ θεάρχου, ὡς μὴ ἐν τῷ θεῷ οὐσίαν οἴου. ἐπεὶ καὶ ἴγνατιος ἐν τῷ πρὸς ἐφεσίους φησὶ τὸν ἀναπλάστην τῶν μεγάλων γεωμέτρην μωυσῆν. πλάσαντα δὲ καὶ τοῦτο ἀνωτάτω ὡς ὄντα. ὁ γὰρ παντοκράτωρ ὁ φωτίσας οὐσιωδέστερος, μεγαλουργὸς ἦν λόγου καὶ ἔργου. μᾶλλον δὲ ἴγνατιος ἐπίσκοπος

ποσύνελον αὐλιόμας, μιλάλα θεὶλος πέ'ηου ἀν-
ρῶμι ἐπέ'ηοχ ὁ ἅγιος παῦλος χρόνον πολὺν ὅφω-
λίσας ὀλονύσιον· ὁ ὀλονύσιος μιλαὺλον ἐ'ηνολω-
όλ' ὀλαμπλίσας ἰω σάννης ξπὶ δμε λὶ αὐτοῦ ὀξορίζε
λαι ἀφς παῦλον· ὥ αὐλὶ χραφολονύσιος· ἰμα-
λίας ἡ· σρὸδμι λιανοῦμαι λὺρᾶ· ὥσ'ε μιλαμενέ-
σερος ὀλονύσιος·

ρὼμαίοις λ'ὁύμος ἐ'ρως ἐ'σρωλαι ὀλονύ-
σιος ὀλονύ-
σιος ὀλονύσιος λὶμοθέωχραφων, λούλου ἐ σὶμε-
μνηλαι· ὡς ἰμαλίου ὁ μχραφαλος· καὶ μὴ
πο σαράλινος λῶν φιλοτόμων ὄξω παραλεθεὺ πρὸ
σλήνα σύναοὶν λῶν πρίβφου ἔρωλος λῶ ἀμέω
ὀλονυσίω ἀρημλώων, ὕσερον καλὰ ἄμα αν ἔσω
παρενελέβη· ὅπερ ὢν πολαίὶς χλώμλων ἐ'μω-
μλω· καὶ γὰρ ὀλ'αλούλου, ἵσαλαι ἀπαραλήπλως
λοῦσῶ καλοῦ λόμου· ἵλλὰ χαοὼν θες αὐλὸς ἦναι ἀ-
πόφθεγμα· ὥσ'ε καὶ λόθεο φόρος αὐλῶ πολαὶὶς λε-
μόμλων καὶ γραφόμλων· ἰεμμήρ ἰον ὀλ'. λόμὴ σρος
κᾶ αναι· χραφολὶ λὶ σ'· λου ἰε'σὶ ῥῶ καῖ ὶς·
ἀ μὰ πλῶς· χραφολὶ καὶ ὁ θᾶος ἰμαλλίος·
Ἐπῖσαλόν ὀλ' ὅλι σρ αφσα μω γὰς καλὰ λὶς θᾴας
χραφῶς ἰαὶ σο λομῶν λος, ἀφ' ὧν καὶ ἀφ' ἡ λέ·

Διαλὶ λοῖς θᾴοις πολλὸν ανὰ λὶ θέασι λνοῦν λως ἐρω-
λα ὁὶ θεολόγοι·

Ζημιοῦσθαι δὲ τοὺς ὁμορρούσιους καὶ πλήθυν ὧν καὶ λόγος ἐξεταζέσθω. καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα. καὶ περὶ ὀλίγου. καὶ μικροῦ. ἢ ἄλλου τινὸς παραπλησίου.

Ὡς ἀβαρῆ χαμαὶ κεῖσθαι δοκοῦντα.

Ὁ δὲ λόγος περὶ τοῦ ἰσταμένου ἐν τῷ ὑγρῷ τὸ μῆκος ἔχοντα σταθμῶν. ὅτι τὸ αὐτὸ μῆκος καὶ ἐξέχει καὶ ἐμβέβηκεν ἢ τοῦ ἐξέχοντος ἐνέχρυσα.

Τοῦτο δὲ διὰ τοιούτων μείζονά τινα λαμβάνων ἢ ἔστιν ἀληθῆ.

Ὅπερ ἂν οὖν ὅτι ὄφος ἐξέχῃ τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῷ σταθμῷ. ἐλάττονα ἐν ἀναλογίᾳ τοῦτο ἐμβαθύνειν.

Περὶ ἐπιφανείας ἐφ' ἧς κάθετος καὶ ὁ ἄξων. ἐν ᾗ ποτε ἐν τῷ σταθμῷ μένει.

Περὶ δὲ τῆς ἐπιφανείας ἐφ' ἧς κάθετος καὶ ὁ ἄξων. ἐν ᾗ ποτε ἐν τῷ σταθμῷ μένει.

Ἐὰν ἐν ὑγρῷ ἰσταμένου τινὸς ὀρθοῦ κώνου ἢ κυλίνδρου ἡ τοῦ ἄξονος τοῦ ἐν τῷ ὑγρῷ ἐπιφάνεια ἐπιπέδῳ τινὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας ἐφαπτομένη ὀρθὴ πρὸς τὸν ἄξονα τοῦ κώνου ἢ τοῦ κυλίνδρου

τὰ ἐνέσαυλα ὄντα προσήγαγεν ἀεὶ τὰ ἑαυτοῦ. τοῦ δὲ ἐστὶ παρὰ πρὶ τὰ ἀλλήλοις πάλα. καὶ πάλιν τοῦ ἄφυλλα, ὅθεν φάσκει ἐστὶ. καὶ ἐν τῷ ἀεὶ πάλιν ὁμοίως φάσκει πάρεστι. καὶ παλίντροπος πάλιν καὶ ἐπιστρέπτικα. ὅτι ἐστὶν ἔρως. τὸ δὲ φάσκειν τὸν καὶ οὕτως ἕκαστον, αὐτὸς ἐστί. τῷ καλῷ οὖν ὄντα φασὶ τὸν ἔρωτα ἐξαυτοῦ προχεῖσθαι, αὐτὸς πάντα ἀναπέμπεσθαι ὅλου ὅλως χωρίς. τῷ δὲ αὐτὸν εἶναι τὸ ἀληθῶς ἔρασθαι καὶ φάσκειν. πάντα γὰρ πρὸς τοῦτο ὁρῶντα. καὶ οἷς ἢ τοῦ ἐρᾶσθαι δώσει μέτρα, ἀναλόγως αὐτοῖς.

ζημιώσεται πάντα στῆναι, ἐν πάντα. καὶ αὐτοῦ ἐστὶ προφανὲς καὶ πάντα λεπτὸς ὅθεν.

προφανὲς καὶ πάντα λεπτὸς πρὸς ἑαυτὸν σωφροσύνην τοῦτ' ἐστὶ. μᾶλλον καὶ πρὸς ἑαυτὸν σωφροσύνην τοῦτ' ἐστὶ ἀεὶ ἀεὶ αὐτὸν ὑπὸ τῶν αὐτοῦ στοιχείων, καὶ φάσκειν. πάντα δὲ τὸ λεπτὸν δέ φησιν ὑπερνοῦντα ἕνα καὶ πάλιν οἱ παρόντες, πρὸς ἑαυτὸν ἐστιν ἐπιστρέφεσθαι. τὸ δὲ λεπτὸς προφανὲς ὄνομα ἀκατάληπτος ἔξω θεν στρέφεται σημαίνει οὐκ ἔνα μὲν, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ πάλιν πρόξενον τοῦτ' ἐν τῷ, ἐν ὡσεὶ μὲν στοιχεῖα φησίν.

κ' πρὸς θεῖα πάντα τὰ ὑπερκόσμια, πάντας ἐξήμμενα καὶ ὑπερβάλλοντα ἐν ὡσεὶ, ἐξημμένον οὖν, τὰ

ἀνω λεγ ανφησιν. οὐ αρχον δε και ἀλεχεν λη-
λον. ἰσθεον ἐραλαλεγη ὡς ἐν λοῦ ἀγαθοῦ σροι-
ὸν λα. και σρος λο ἀγαθον ἐπαναγραφον λα. να-
λαζῆμα πῦ πλινον ἐπα και ἡ λοῦ πυ πκουζα-
μενη. οὐ μωρῖμον ἐλη οφευκξαν λο και οὐνα-
λελη ζε. και γαρ ἐξαν λοῦ ἡ λοῦ ἀγαθοῦ ἐφεσις. και
ἀς αὐλον σαν ὅρ αν. ον αν λῶ ἡ λοῦ ἀγαθοῦ ἐφε-
σις. και ἀς αὐλον σαν ὅρ αν. ὀν αν λῶ λι και ἐσι
και μᾶλλο ἐρ αν λης. συμφυ ους ἀγαθο λογ και λῶν
σρος λο ἀγαθον ἀναλογο μεν:—

ὁ ἔρως και μιν σις λοῦ ἀγαθοῦ σρο ὑπαρχουσα
ἐν λῷ ἀγα θῷ. ἀπα ῦσα και αὐλο μῖνη λος οὖσα. ἐ
σλοῦ ἀγαθοῦ σροϊοῦ ζα αὖθις. ἐ σι αὐλο ἐ σι σρε-
φη. ἀλεχεύλη λος και ἀν αρχος οὖσα. ὅπερ ὁλ
λοῖ λην πλων. ἐρ ες αἰν σρος λο ἄρ ρεν. σαν μᾶ ως ἐαν δ
ὅ λι ἀεῖ δλον και μι κλον σροϊὸν φῇ εἶναι ἐν λῷ ἀ-
γαθῷ σροϊὸν λος μὲν αὐλοῦ ἐσ τὶ λα νομ λα και ἀι ἀν λα.
πάλιν δὲ σρὸς αὐλὸν ὑποσρεφουλος. και μι λεῖ ζα μέ-
νου μι λεχι μουλος:—

λον ἔρωλα:—

λα λῶν θεολογ ἐ: Ἐπίσκοπον ὅπως ὀνομάζει ἱεροθεος λα πρῖ λοῦ ἐπαινε-
λοῦ ἔρως ἀγιε ραρχικος ἐσ τω. πρω λον μὲν ἄρ ρεν ἀν-
λον λέμον. ἔπει σι και σρω λον αἰλῖον λοῦ ὀντος
ἔρως ὁ δε ἐσ τιν. ὄζης μὲν ως και ἀν αι λῖως. ἀμ-
ὁ ἔρως αὐ λος ἐσ τιν ἀγα θο ποι ὸς σρο ἀγω λα και χρα τα

λέ ὅλιὸ θεοφάπτης ἐστὶ, σημονόλιι, παύλων σύνοσοι
ὁς ἔρως. ὁ λοι φα σιν ὅτι ἔστιν. ἐκεῖθεν οὖν μεταφα-
λιι κῶς πρό φησιν ἐπὶ τὰ ἔσχατα. ὅθεν καὶ ἀρχικὸν
αὐλὸν φησιν. εἶναι μαλίστα καὶ τὸν λῆς σύλλογος
εὕροι λις ἂν ἐρωτα βῆσου. οὐ δεὶ γὰρ ἀσύμφωνον
ἡ σασθαι αλγου παρὰ τοῖς. ἅγιοις λόγοις, καὶ
νοερὸν φησιν ἔρωτα. τοῦ τί δὲ θεοσόφοις ἀν
γρᾶσιν, οἱ οἱ ἁγιοὶ τῆς ἐκκλησίας. πρὸς οὐδὲ παῦ-
λος φησιν. ἵνα λόγον λάβω μοι. καὶ λαλῆσι. καὶ ὁ κῆς. καὶ ὁ κῆς.
ἵνα ὦσιν ὅν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. καὶ λῶν τα
μὲν πρὸ λῶν ἀλλήλους χεῖ σθαι. τοι πὸν δὲ καὶ
πρὸ παύλων ἀνῶν. ἐνοῖς ὁ πρὸ φῆ λίας νόμος. τὰς
ἀλλήλας ψυχὰς νοερὰς πρὸ σῆκεν εἶναι θέουσας
πρὸς πὸν αὐλὰς. ψυχὴ γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ ἔρως
τοῦ τῶν ἀλόγων. καὶ ἀλλήλων φῆσί. ὥστε
μὲν ὁ μονόλι. εἰκαὶ τὰς ἔρωλικὰς δυ νάμεις.
καὶ θεῖναι ἀρχὴν δὲ ἑ θέλουσι. ὥκυ κλοι. καὶ χῆ-
νες. καὶ χῆνοι. καὶ πρᾶκες, καὶ ὅσα λοιῶλα.
καὶ πεζὰ μὲν λοι ἀσὶν ἕλαφοι. βόες. καὶ τὰ παρα-
πλήσια. καὶ νομὰ. καὶ δὲ ἀ ὁ νῶς θύνοι καὶ ἀ-
γα λοι. καὶ τὰ μὲν ἀ μεταῖα δὲ πρὸς λὸν λῶν ὅ μοι-
χων ζῴων δυ, ἐν θεν νοῦν λαι. φῦσι καὶ δὲ ἔρωλα θε-
οῖ. τὸν λῶν δὲ ψύχων καὶ ὅλων ἀνθρώπων. μα λὰ λὸν
ἐκλεκλὸν ἐπὶ λυσμόλα. ὥλοι λῆς σοῖ ὁ ἔρωλων
λοῦ σι κλίους χοῦ σι ἀλὸ ὑπαῦ λοῦ σωζῆσαι. κα-
λὰ σῶν λὸν ζωλικὸν ἡνῶλοι φῦσι κὸν κίνησιν, καὶ ἀ-
λὰ ἐπέρχε σθαι πρὸς λὸν θν.

περὶ τῶν θείων

καὶ ἀνωφάτως. νοερὰ ἄναρ καὶ ἄνους ὧν. νοητὴ καὶ νοούμενα. καὶ ἀζωτίκως καὶ νοερὰ ὑπερφαίνεται ὑπὸ τῶν νοητῶν. ὅθεν καὶ προφήτην ἔστιν αὐτῶν νοούμενον, καὶ νοούμενα. τῶν οὐσιῶν νοητῶν, καὶ νοερὰ, ἐστὶ. ὡς ζωτικὰ καὶ οὐσιώδη καὶ ὡς πρόσωπα θεϊκὰ καὶ ἀγγελικά. ἐραστὴ καὶ ἐρώμενος καὶ τῶν νοερῶν προνοητικῶς. τῷ καλὸς εἶναι καὶ εἶναι ἁπλῶς ὡς φησὶν ὁ μακάριος Διονύσιος ὅτι οἱ τῶν ὄντων αἰτίαι. ὑπερουσίως οἱ τῶν οὐσιῶν. καὶ ἀκαταλήπτως ὁ νοητὸς ἅπας νοῦς καὶ νοερὰ ἅπασα. εἰκαὶ μᾶλλον τοῦ ὄντος ἀγαθοῦ τοῖς οὖσι τὰ μέτοχα. οἵδε ὡς ὄντος καὶ ἐφ' ὡσοῦν, οἵ θεῖοι ἀσίν; ἆρ' οἱ τοῦ θεοῦ, ὡς πρόμικρόν ἐστιν ἀγαθὸν ὅτι ἐστὶν ἀγαθόν. καὶ ἀκολούθως ἅπαν ὡς ἀγαθόν. καὶ ἀεὶ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ, οὕτως ἐστὶ καὶ νοητὸν τὸ τί ἦν εἶναι πλοῦ. ἀΐδιον οὐ μᾶλλον ὑπάρχον τοῦ. καὶ ἀπλῶς νοητόν, οὐχ ὡς ὁ χρόνος ἢ ὁ τόπος. νοητὰ γὰρ καὶ ταῦτα. ἐπεὶ καὶ ἀϊδιότης. ἀκαὶ νοῦς. νοητῶν ὑπερέχεια ὤν. καὶ ζῶν καὶ ζωή. τὰ μάλιστα τοῦτο νοητὰ καὶ ἐν ἰδιότητος καὶ ὑπὲρ περὶ τὰ προσχήματα ἀνουσιότητος οὐσιότητα. ἢ ἐξ ἁπλότητος ἕνωσιν.

α' ἀγαθὸν τὸ ἀπόλυτον φησὶν. οὐ σῶμα τοῦ σώματος, οὐδὲ μία φύσις. ἢ τοιοῦτος θεότητος φύσιν.

Εἰπὼν ὅτι νοῦς ἐστὶ, δῆλον καὶ μᾶλλον ἀνώτερον

39.

τὸν θυ ἅγιον τὸν ὀλίγον καὶ τὸν μικρόν. ὡς αἱ λί-
ον καὶ πᾶσι χρωμένων τὰ μέλη τὴν ἐναντιολώ-
μην· ἐρωτῶ μήν σοι οὐναὶ ἀποβῇ σοι. τῶς οὖν ὁ-
θῶ καὶ τὸ ὅλον καὶ τὸ μέρος ἀνεκφοίτως ἐαυτῶ
σωᾶναι δυνάμενα, ἐὰν τῆς παλιγενοῦς λόγου σα-
φεῖς ἔσαι. ὅταν γὰρ τὸ πέρασ ἀδιάκοπος
ὅλου ἀξιωθῇ μήδαν παλαιχθῇ, ὃν ἀποτελῇ τὸ
ἐμβρῦον· ἐὰν δὲ μερικὸν τὸ αὐτὸ μα, ἀφορί-
φους κύστιδας τῶν μήδων, ἕνα σον μέρος ὁλό-
κληρον ἐμβρῦον ἀποτελῇ· ἔσαι δὲ τοῦ αὐτόμα-
τος. τὸ μὲν βίς - τὸ δὲ, ὀφθαλμοί· καὶ τὰ ξυῆς·
καὶ πάντα τέτρα· ὅμοιον οὖν τὸν πρῶτον
τέλεον νοῶμεν τὰ ἀναλογίαν ἕκαστον τέλειον· ὁ-
τιγὰρ ἂν ἕν μέρος ἀποτέμνῃ τὸ μικρόν· τὸν δὲ
μικρὸν ἕνα σον ἀποτέμνεσαι· καὶ τὸ μὲν αὖ το
δίκαιον σοῦν· τὸ δὲ αὖ το ἀριστερόν· καὶ τὰ ξυῆς
αὖ τως· καὶ οὕτω σὺ μεμερίσθαι, οὐ τε μετὰ
ἀξίας τὸ ἀδιαίρετον ἔχον σιν, ἐν τῶ μεταχα-
μᾶ ἀναι· αὖ τῶν ἕνα σον ὡσαύτως· τῶν γὰρ
ἀρῶν μεταχαμᾶ ἀναι ἕνα σος πρὸς τὸν ἀρχαῖον
ἐπίπεδα σάσθαι. οὕτω καὶ ὅδε· καὶ ὅχον, ἐὰ
μέρη τοῦ ἔρωτος·

ἀξίᾳ

εἰς τὰ λοιπὰ ἱερεῖς

Θ πολὺ ἄ πειν καὶ τὸ μὴ οὐ ἐφίεσθαί πως τοῦ ἀγα-
θοῦ· καὶ ἐν αὖ τῶ ἐοὐ λεσθαι ἂν αι. ὅπερ καὶ
ἀν ωτέρω ὀλίγον φύλλων εὖ μόρφας αὖ τοὺς ἐρω-
τα· ἀ καὶ ὀξέως τὴν νῦν ἀπῶσα φηνίζεται δημάτ-

σφόδρα ἔλλογας καὶ χαλεπὰς καὶ μανιώδεις τοὺς τοιούτους τοῦ καθ' ὅλου σφόδρα λέγω. ὅλα τὰ τέλεον παραξιοῦσι καὶ τί ὀνομάζει μὴ οὐ. καὶ διὰ τί μᾶλλον ἀγαθὸν ὂν τῶν οὐκ ὄντων οὐσίαν εἶναι καὶ ζωὴν καὶ λόγον καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην. οὐδὲ ἀλήθειαν ἐστὶν ἐκφωνῆσαι. ἐστὶν ἀφαίρεσις ὄντος. ἀγαθότης δὲ καὶ ἀφορισμὸς, οὐδαμῶς ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος φανήσονται. ἀλλ' ἀγαθὸν μὲν ὂν οὕτως καὶ ἀγαθὸν λέγεται. εὐφημοῦσι δὲ καὶ ὀνομάζουσι τὰ τῶν ἀφημιώντων ἀναμάσως. ὅθεν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἔσται δικαίως καὶ ἔσται. καὶ ἀδίκως οὐ, ἔσται καὶ μὴ οὐ. καὶ ἀδίκως ἀγαθόν, ἔστι καὶ κακόν. ἀλλ' ἀφορίζεται οὐσίαι ἀφορισμοὶ, λόγοι οὐ, ἀνάφλεκτον ἀνάπαυσις οὐκ οὖσα. τὸ μὴ νοητὸν ἀγνοεῖν. λόγῳ μὴ οὖν τοῦ λόγου καὶ ἀνάφλεκτον, ὕλην εἶναι λέγουσιν οἱ τὰ λοιπὰ. καὶ ἔστιν ἀλόγως ὀνομάζουσιν. λέγεται δὲ μὴ ὂν ἢ ὕλη, οὐχὶ ὅτι δικαίως οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ὅτι μὴ ἔστι. τὸ γὰρ οὐ δικαίως οὐ, οὐδὲ καὶ τὸ λόγῳ ἀγαθόν. ἀφῃρημένως γὰρ ἐν μὴ ὄντων ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἡ ὕλη. ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἔστιν ὑπὲρ ἀφορισμὸς καὶ ἀφαίρεσις. ὅθεν οὐδὲ ἀγαθῶν ἀνθρώπων ἡ ὕλη. ἀλλὰ μᾶλλον σύμπαντων μὴ τούτων. καὶ ἔχει τοῦτο καὶ ὑπερουσίως τῶν ὄντων. διὸ οὐκ ἀνωνύμως ἔχει καὶ οὐδὲ ἀόριστον τοῦ ἀδίκως οὐδέν ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστον καὶ τοῦ μὴ ὄντος νοητὸν καὶ τοῦ κακοῦ. ὅπερ ἀναθεῖον, ἀκαθαίρετον μὲν ὕλην ἐστί. πρᾶγμα δὲ τῆς ὕλης.

ἄδος ὅπως σοῦ μελήσει· οὐδὲ τοῦτο ἀρχήσεται ἡ ὕλη σὴ ἄλλου ἄδους· καὶ ὥσπερ τοῖς τῶν αὐλίνων ἀδοῦσιν ἔξεις· σὺ μὲν γὰρ μέλλεις τὸ πῦρ αὐτὸ θερμὸν εἶναι καὶ φωτὸς καὶ τοῦ κατὰ σοῦ τῆς χρείας· ἡ δὲ ὕλη οὐκ αὐτὸ ἐκ φύσεως ἦν τοῦτο· ἡ δὲ ὕλη, ἡ τοῦ κατὰ σὲ ἀναίσθητος χρώματος· ὑμᾶς δὲ ἀεὶ ὁμοίως. διὰ τοῦτο καὶ χύμα θεωρεῖται τὴν τοῦ κόσμου ὕλην· ἀναίσθητον καὶ ἀδιάφορον καὶ ἀχρηματίστου· ἐξ οὗ γὰρ τὰ ὅλα καὶ καθ' ἓν ἕκαστον γίνεται, ὡσανεὶ ῥύσεως τινος ἢ χύσεως ὑπόκειται· οὐ τοῦ ὁλκοῦ ὕλης ἀναισθήτου ὑποκειμένης. ἄλλα πεσμηθέντας. ὡς δὲ σώματα πάντως ὄψῃ· οὐκοῦν τῷ μὲν ἐστὶν αὐτὰ καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἡ ὕλη· ὑφίστησι δὲ καὶ παντὸς ἀεὶ ἀόρατα γινόμενα, ὡσανεὶ ῥύσεως τινος ἀπὸ τοῦ παρόντος· οὐ τοῦ ὁλκοῦ ὕλης ἀναισθήτου ὑποκειμένης. ἄλλα πεσμηθέντας. ὡς δὲ σώματα πάντως ὄψῃ· οὐκοῦν τῷ μὲν ἐστὶν αὐτὰ καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἡ ὕλη· ὑφίστησι δὲ καὶ παντὸς ἀεὶ ἀόρατα γινόμενα, ὡσανεὶ ῥύσεως τινος ἀπὸ τοῦ παρόντος, οὐ τοῦ ἀεὶ ἀπολλυμένου· ἀλλὰ τοῦ ἀεὶ ἐπιγινομένου· ἐγκείμενα

ι

λοιπὸν τὸ σῶμα τὰ ὅλα μόνα ἔχειν· λέγων, ὅτι ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὰ πάντα καὶ πάντοθεν ἀφ' ἑνὸς γίνεσθαι τοὺς ὅλους· ταῦτα πάντα καὶ πανταχοῦ ἥκει.

κ ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν ἀρίστων τίθεται μὲν ἀναφορὰς· ὅμως γάρ ἐστι, οὐ σὺ ποιῶν αὐτὸ τὸ ἀγαθόν· ἀλλὰ δὲ μεταδιδοὺς τοῦ ὠφελεῖσθαι καὶ ἔξωθεν ἀφ' ἑαυτοῦ μένοντα τῇ περὶ αὐτὸν ἕξει σου, εἰ πῶς ἀφ' ἑαυτοῦ γένοιτο, ἐν καὶ τῷ ἀγα-

μαθά:

Ὅρα ὅπως προβλήματα ὡς ἐν ὑλικῇ παραφορᾷ. ἔχον-
τα μὴ πῆ αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτὶ θεάσῃ. οἷον
μανίαι ων. ὀργὴ θεομὴ τόνδε τὸν, τοῦθα-
ου τοῦτου ἀνδρὸς. μεθυσμὸν ὑλικὸν ἀφῆς παρελθεῖν
λόγον. καὶ ἀπὸ ξαλμὸς αὐλίας. καὶ ὅσα τοιαῦ-
τα τῶν αὐτὶ δαιμόνων φασὶν. ἃ τοιοῦτον τῶν ὄντων
αὐτὸ παραμαρτὰν ἔβου γένη. τοῦς δὲ καὶ προνοίᾳ
ἐστὶ τὸ παθεῖν. ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου, ὀλίγα καὶ ὄχως
παραμωρίᾳ ἐξεστὸς παθεῖν, ἐπὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα λέ-
γειν. καὶ ὅτι μόνη ἡ προόνοια ποιεῖται τὸ ὄν. ὡς
ἐπὶ τοῦτων μία αὐτὴν ἀρχὴν ἄπαντα τῶν ὄντων. ἐπὶ
τοῦ τοῦ ἐν τῇ προβλήματι ἐξεστὶν ὁ θεὸς
οὗτος αὐτῆς. παραπλησίως γὰρ ἀναλύσῃ φησὶν
τὰ προβλήματα. ἀπὸ ἀνθρώπου, ὡς οὐδὲν ὑπό-
στατον τὸ παθεῖν, οὔτε ἐν φύσει. ἀλλὰ παρὰ-
στάσιν αὐτοῦ θεοῦ γενόμενον. οὐτέον, οὔτε
ὡς μὴ οὐκ ὄντος μὲν. καὶ τοῦτο αἰνίττεται
τὸ ἐν ψαλμοῖς ἐξ ἀρχῆς μέν, ἐπὶ τὸ τὰ σε-
ρῶν ὑπὸ γῆν μου, ὡς ἐπὶ σὺ ἔργους τοῦ χειρά-
νου καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐ μὴν. καὶ ἐζήτη-
σα αὐτὸν τοῦ ἐξεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ οὐχεύ-
ρεθη. τοῦτο γὰρ σημαῖ. ὅτι τὸ παθεῖν ἀπὸ σφό-
δρα ἐπαρθεῖσι, ἀλλοῖον οὐκ ἐστὶν. οὔτε καὶ
λήθη τὸ σου ἐκ αὐτοῦ. τοῦτ ἐστὶν ἴχνος. ἄ-
μα γὰρ τῷ φανῆναι διαλύεται. καὶ ἐξον

ὑπόκα οἶν. κἀκεῖθεν ὑπολαμβάνει αὐτὸν ἐν αὐτῷ λέγειν λέγων·

ταῦτα μὲν οὖν ἕως ζητῆσαι σωσθαι μαρτῦρες σχεδὸν λύσιν· ἐκ δὲ ἀφορώνεσι χαρακτήρων·

καὶ γὰρ ὁ ὀρθόζηλος καὶ θεομάκαρος, ὡς ἐν ὑποτυπώσει ὁλόγος, ὡσοδημάκαρον λέγει τοιοῦτος τοῦ τοῦ στόος οὐθεμοῦ λαι, στόος τὸ ἀν λίον τοῦ τοῦ τοῦ μεταλαμβάνομενος, τοῦ τέστι τὸ ἀγαθοῦ, τῶ τοιαῦτα κἀκείνου κέχρηται·

Ἐφικνοῦμαι δὲ πρὸς, ἀφ' ὧν ὑπῆρξον σίως οὐκ ἐμαυτὸν ὡς ἀναγκαῖον ταῦτα ὡραῖος. τὸ αὖ λέγειν ὡς ἐξαλοῦ τῶν ὄντων καὶ αὖ οὐ ὄλον, ὃ ὑπῆρξον σὸ τοῦ θεοῦ τοῦ τέστιν ἔχειν, καὶ μὴ οὐκ ἐμαυτὸν καὶ ἐν θεῷ ἐμαυτὸν, σὰ γαθόλια αὐτοῦ θεοκλύτου. ἃ καὶ σὰ αὐτοῦ με μίχθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐ παύλα καὶ αὖ τε παύλα ἀγαθόν, ὃ σὴ σὰ λὸ ἀξαλον. ἐξαμὲν γὰρ τὸ καὶ αὖ τῶ ἀξιάτω μεμερίσθαι τοῦ γαθοῦ. ἔπα σὶ καὶ ὑπὸ θεῦ σαφήθη καὶ ἐν θεῷ ἐστί. τὸ αὖ τὸ καὶ αὖ, οὐ χέμῶ ἕκαστα, ἢ ὅτις ἀπ' ἐξ ὄντος καὶ σπόρους σύμφαίνεται τῷ χρῖνῶ καὶ ἀπὸ σύμφαίνεται. ἀλλὰ τὸ τὸ ἕκαστα καὶ αὖ οὐ τε ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι τοῖς ὅσα θεῶν ἐφικνεῖσθαι τοῦ γαθοῦ. οὐ τε ἐν τοῖς μὴ οὖσιν οὐκ ἐν τοῖς ὕλῃ οὖσιν. ὥσπερ οὐ μὴ μετέχειν τῶν ὑπῆρξον-

σώ. ἀλλὰ καὶ τοῦτό ἐστι τῆς ὕλης ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἀφίσταται τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες ἀνοήτοι εἰσὶ τῆς ὕλης τὸ ἄλογον καὶ κακὸν ὡς παντελῶς ὂν ἐκδεχόμενοι. τὸ οὖν ἀπεχῶς ἄλογον καὶ κακόν, οὐδαμοῦ οὐδαμῶς. τὸ δὲ τῆς ὕλης ὅτι καθ' ἑαυτὸν τῆς ἀγαθότητος. καθόλου ἂν εἰ ἀνόητος καὶ ἀνάξιος σοφίας. ὅθεν νοήσας καὶ τὸ παρὰ αἰσθητοῦ τοῦ σοφοῦ λόγου ἀφηλλαγμένον, καὶ ἔσονται ὡς καὶ ὄντες σὺς τοὺς ἀναμαρτήτους σκοποῦντες.

Ζημιώσαιτο τῶν καὶ ὄντων καθόλου ἂν ἀναχθῆναι.

Ἐν τῷ θεῷ ἀνόητοι σοφίας, διὰ γυμνάζεται ὑπομονήν. ὡς ὄντες λογικοὶ φανοῦς αὐτοῦ σεως. ἁρμόσει δὲ μὴ ἂν εἶναι τὸ μὴ ὂν καὶ ἀνάγκου τοῦτό ἐστι κακόν, οὐ κόσμοι εἶναι ἀγαθόν ἀρετή. ἀλλὰ νομίζει ἀδιάκριτα ἔσεσθαι τὰ ὄντα. οὔτε ἀρετῆς ἔσται νοῦς, οὔτε τοῦ ἀνθρώπου ψυχοῦ οὔτος. ὡς πᾶς καὶ οὗτος νόμου, οὔτε ἄκαρδ ἔσται. νῦν δὲ ἐπεὶ ὅταν τι διάκρισις. ἡ μὲν ὡς μὴ καλὸν ἀνάγκου τοῦ ἀγαθοῦ ἔσται αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἀνάγκου τοῦ, ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τοῦ ἀγαθοῦ ἄκαρδ ἀνόητοι εἰσιν. ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀνέσεως τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνάγκου, ὁρῶ μὲν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ πλημμελείας τῆς ἀρετῆς, τὰς καλίας. ὅταν μὲν γὰρ τὸ λογικὸν νοῦν πρέσβυς τῆς ψυχῆς τὰ οἰκεῖα ἀνέσεται, ἐς οὐ σὺν ὧν

ἀγαθῶν ἐπιποθίζεται. ὅταν δὲ τὸ ἀλογούμενον τῆς ψυχῆς ὀρεκτικὸν ὑπακούσῃ τῷ λογικῷ, τότε ἐπιποθίζεται τὸ λογικὸν οἰκείως τῆς ἀρετῆς. καὶ οὕτως ὅλον τὸ ἄλογον, σὺν τῷ ὀρεκτικῷ μετέχει ἀρετῆς. τὸ δὲ λογικὸν, οὐ τῷ μετέχειν τῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ τῷ ἐν ἀρετῇ εἶναι. τοιγαροῦν τὸ ἐνεργοῦν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀγαθόν ἐστιν. καὶ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸν ἐστιν. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀγαθόν ἐστιν. ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐστιν. ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐνεργοῦν, τῷ μετέχειν ἀρετῆς ἀγαθόν ἐστιν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ προσθήκης καθίσταται, ἐπὶ τοῦτο δὲ λέγεται. οἷον. ἀνθρώπου ψυχῆς ἐστὶ δύναμις. καὶ πάλιν λέγεται ἀνθρώπου ἔργον, πρὸς τὸν λόγον τῆς οὐσίας ἔχειν. ὥσπερ γὰρ περίττωμα λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῇ τιμῇ οὐσίας. ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ. ἀκρασία δὲ ἐπιθυμητικοῦ. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν συνεργῶν ἐπὶ τὸ κύριον. ὥσπερ γὰρ ἀφροσύνη, οἷον περὶ τὸ ὄρεξιν ἐστὶ νέμεσις. ἡ δὲ θρασύτης, περὶ τὸ ὀργὴν ὅπερ ῥοπή. ἡδὲ ἀκρασία, περὶ τὸ πάθος. σαφὲς οὖν μέγον ὅτι πῶς ἡ ψυχὴ καὶ πρὸς τὸ ἐνεργεῖν ὀρεκτική ἐστιν. καὶ ἵνα καὶ τῶν ἀρετῶν δὲ τὸ μὲν ἦθος καὶ τὸ λογικὸν, μεμερῶσθαι τῆς ψυχῆς. τῶν δὲ τὸ λογικὸν-

λόγου, ἐλαχον τὸν ὀνομαζόμενον ὃν ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις διαλήψεσιν οὐ τῶν καλῶς φησὶν ὁ ἀπόστολος· καὶ σὺν θεῷ μὴ παραδέδεται ἀληθινωτέρου λόγου τινὸς ὡς ἀπορρήτως.—

α' Ἀνθ' οὗ καὶ τοῖς θεοῖς οἱ λοιδορούμενοι ὁρῶνται· ἀγαθοειδῶν ὄντων αὐτῶν ὑπὸ πάντων φθορᾶς, καὶ τοῦ τοῦ διαφθείρεσθαι λόγου τινὰ τάξιν ἔχοντος. τοῦ γὰρ ὄντος ἀπορρεῖ τὸ ὂν λοιπόν.—

β' Πῶς οὖν ἐστὶ θεότητος φοιτῶντα τὰ ὀλισθήματα καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐστὶ καὶ οὐκ ὄντα τινά· πᾶν γὰρ τὸ παντὸς φθορᾶς ἐλαττούμενον ὄντων, ἀμοιρεῖν τοῦ φθείρεσθαι μᾶλλον ἐστὶν ἢ τοῦ ὄντος εἶναι· οἷον, τὸ ὑγιὲς φθείρεται μᾶλλον, καὶ μᾶλλον τοῦ ὄντος ἐστὶν ἢ τὸ σῶμα· καὶ ὁ νοῦς ἢ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐν τῷ νῷ τὸ λογικὸν μᾶλλον, καὶ μᾶλλον τοῦ ὄντος ἐστὶν ἢ ἐν τῷ ἀλόγῳ· καὶ ἐν τῷ λογικῷ τὸ νοερὸν μᾶλλον τοῦ ὄντος ἐστὶν ἢ ἐν τῷ διανοητικῷ· καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀσώματον καὶ ἄϋλον καὶ ἀμιγὲς καὶ ἀπλοῦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον, ὅσῳ πόρρω γίνεται τῶν ὑλικῶν καὶ σωματοειδῶν καὶ μιγάδων.—

γ' Καὶ πρὸς ταῦτα λεκτέον ὅτι τὰ ὀλισθήματα οὐ λέγεται.—

Εἰ γὰρ φθορά ἐστιν οὐκ ὄντος φθορὰ καὶ τὸ φθείρεσθαι οὐκ ὄντος ἐστίν, πῶς ἔστι τὸ μὴ ὄν; οὐ γὰρ ἐν τῷ μὴ ὄντι· ἐν οὐδενὶ γὰρ τὸ μὴ ὄν. ἔστιν οὖν ἐν τῷ ὄντι ἡ τοῦ μὴ ὄντος φθορά. διὰ τοῦτο γὰρ εἰ-

ὕλη καὶ ἀνοήτως σχίζεται. καὶ τὰ ἀνίσταμενα σὺν τῷ ὑποκειμένῳ τούτῳ οὐσίας. ὡς ἀγαθὸς ἄφθαρτος ὢν ἀγαθός, καὶ ἀθάνατος, καὶ τὰ ἀνίσταμενα σὺν τοῖς ἁγίοις τοῦτο. ὡς καὶ τοὺς ἀνομίους μὴ λόγου πω ὄντας. καὶ μὴ ὄντα δὲ λέγεται ὕλη, καὶ τὰ σὺν τοῖς ταρταρωθεῖσιν τῇ οὐσίαν ὑπάρξεως:—

Ζ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ὁ λόγος καὶ ἐν τοῖς θείοις λόγοις, ἀποχὴν ὡς ἔξεστιν ποιεῖσθαι τῶν ἀνιερεσχόντων ταραδοσίας. ἴσον γὰρ ὡς ὁ ἁγιος καὶ τὰ ἀνιερεσθέντα σὺν τοῖς ταρτερεσγνώμης, ἔξεστιν καὶ τὰ ἀνιερεσθέντα ταραδέχεσθαι:—

Τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἁγιαθῆς καὶ ὁσιολεκτῆς, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐπίσκοπος μόνοις νοεῖσθαι. ἀγία καὶ ἀσώματος. τὰ δὲ μὴ ἀπὸ τῆς ἁγιαθῆς, περὶ τὰ λογικὰ καὶ σώματα ἁγιαθῆ ὄντα. τουτέστιν ἐνυπόστατον. τοῦ μὲν ἀπὸ λόγου τῆς ἀϊδιότητος μέρους ὡς ἀγαθὸς μετέχοντος ἀγίας διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ἁγίου ἔχοντος. τοῦ δὲ λογικοῦ μέρους μετέσχεν τῆς τοῦ ἀπὸ λόγου. καὶ ἐν σῶμα ἐνεδύσατο ἀϊδιότητος, διὰ τοῦτο ἄγιον ἔχοντος. τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ νοῦν ἀθάνατον ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἀγαθὸν. ἐαυτῷ καὶ νοερουσίῳ ὄντος. οὐ μὴν ἐνεργοῦντα νοῦν. τοῦτο γὰρ ἄφθαρτον ἐστὶ καὶ οὐ μεμερισμένον ἀπὸ τῆς ἑνάδος. διὰ τοῦτο τὸ καὶ νοῦν ἐν ἑαυτῷ λέγεσθαι, οἷον ἐφιλοσοφῶς

πρὸ τοῦ παύλων. ἀπὸ τούτου. Παῦλος μὲν οὖν
ὁ παῦλος ὀνομάσθη. καὶ οὐ πρότερον οὐδεὶς. οὐ γὰρ
λέγω νῦν τὸν ἕτερον βαπτιστήν. οὔτε ἐν ἄλλῳ γὰρ τόπῳ.
οὔτε ὕστερον παῦλος καὶ ἕτερος
παύλων καθάπαξ τῶν ὀνομάτων μεμιγμένος καινοτομιῶν. καὶ ἐκ τούτων ἦταν ἐν τῷ βαπτιστῇ. οὐδεὶς
γὰρ πάλιν τοιοῦτος ἀπὸ μητρὸς οὗτος τοῦ βαπτιστοῦ, ἀ-
πὸ παύλων προσηγορίαν ἐσχηκὼς φιλαμ-
βάνων τοῦ βαπτιστοῦ. τὸ οὖν καὶ οὐ μετὰ ὑπάρ-
ξει. ἀλλ' ἐν ταφρολόγῳ. ἐν τῷ τοῦ βαπτιστοῦ χάρακι-
σμα σφετερισάμενοι.

Ἔβαλον πολλῶν. τὰ ὕλη καὶ σώματα καὶ γένη.
ὡς πρὸ μὲν παύλων ἀφ' ἑνὸς ὡς καὶ ἑνὸς ἐφυμνεῖν
οὖν τῶν παύλων ἔβαλον τὸ σπεῦδε χαλάσας τοῦ καὶ
σαρκὸς ὕλης μέσος καὶ μέσης. ὅθεν καὶ ὑποδή-
λου χάριν τοῦ θυ. ὡς καὶ ἔβαλον. καὶ ὅπως με-
τέχον βαθὺ πλοῦτον αὐτοῦ. ὡς καὶ φέρον ἀνθρώ-
πος. μεγαλοφυὴς σοφία. ἐστὶ θαυμαστὸ τὸ καῦσις τοῦ-
πολυσπόρου, νοῦν σπουδὴν λίθου. ὡς τοῦ ἀλό-
γου τῆς ψυχῆς μεθόρους μεμιγμένου τῇ ὕλῃ καῦσω-
μαλίᾳ. καὶ καθαρὰ τοῦ ἀδήλου τοῦ λογικοῦ
τῆς ψυχῆς.

Ὅλον γὰρ ἐπὶ τὸ σαρκίδιον καὶ ὕλῃ καὶ πάθος ὑπα-
ναλῶν ἐν σκιαγραφίᾳ. τὸ ὅλον καὶ λαμπρὸν οἰκ-
κεῖα ψυχοῦ θαυμαστοῦ ἡδονικοῦ. ὡς ἐξαιρῶν

ἀγαθοῦ καὶ ἑαυτοῦ ἀποτυγχάνειν. ὡς γὰρ ἐφ' ἡμῶν ἡ ὄψις, ὑπὸ φωτὸς εἰς ἀφοῦ σαι λήψεται. καὶ τοῦτο μὲν σαφέστερον οὕτως καὶ ἐξ ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ παρεῖναι, ὅλῃ δέ ἐστι ἀπολείπουσι καὶ μανίαι καὶ ἀλλοιώσεις. τοὺς δὲ ἀφεστηκότας, ἀναλόγως τῇ διαστάσει, ἢ τὸν ἀπὸ σκοποῦ φλέγματος. τοὺς δὲ σαίνοντας ἐξ ἐφ' ἡμῶν καὶ μὴ δρόμαλα ὡς ἀπὸ τυχήματος ὕστερον τοῦ σώματος θέσθαι.

Τὸ μὴ ἐξ ἑρμηνεύοντος τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ μεθεκτικῶς. καὶ αὖ τὸ μὴ ἐξ ἑρμηνεύοντος τοῦ ἀγαθοῦ, σημαίνει ἐξ ὧν ἡ τοῦ ὄντος καὶ ἀληθοῦς μετέχειν τοῦ ἀγαθοῦ. οὐχὰρ ὑπερέχει. ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἴδιον τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ καὶ ποιεῖν.

Ὅρα πῶς φησὶν ὁ λόγος καὶ μαχόμενα τῇ ὅλῃ διαιρέσει τοῦ ἀγαθοῦ κατὰ τὸν ὕπαρξιν καὶ σώζεται. οὐκοῦν ἀίδιος τῶν ὄντων ὄντως; καὶ γὰρ οὐ. ὅλως γὰρ ὄντως ἀγαθὸς καὶ δημιουργός, οὐ ὑπερβολῇ ἀγαθότητος. καὶ οὐ μόνον ἀΐδιον, ἀλλὰ πάντων ἀϊδίων. ἔτι καὶ τὸν ἀεὶ ὄντα ἐπέχει σχέσιν, καὶ τὸ σπάνιον ἐξοῦσιον. ἐπέχει γὰρ. ἢ μόνα σὺν ἐστὶ σχέσις. καὶ πάλιν. ὅ ἀναλόγως τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν — : ὑπερβολικῶς οὕτως ἐστὶν ἀγαθὸν ὄντως, ὅλῃ δυνά-

ζῆν οὐδαμῶς ἀνθρώπων καὶ φησὶν· οὐκ οὐδὲν
ἴσον ἐστὶν οὐσία καὶ ἐνέργεια, ἀκολουθεῖ
τοίνυν τῷ θεῷ· ἀλλὰ μὴν τοῦτ' ἄτοπον τοῦ
θεοῦ, ὡς καὶ δι' ἀπαθείας, ὑπὸ τοῦ θεοῦ, οὐ-
κ ἄρα ἐστὶν ἀνθρώπου ἐνέργεια· ἀλλ' οὐδὲ δύ-
νατον ὑφεστάναι, καθ' ἃς ἔχεσι πρὸς τοὺς
θεοὺς μετέχουσι· καὶ γὰρ οὐσία ἐστὶ καὶ
γὰρ καὶ καταληφθῆναι ὑπὸ τῆς ὀρθοῦ λόγου
ἕξεως ἢ τοῦ θεοῦ, μέθεξιν ἔχουσα· οὐκοῦν· ὅρι-
σμός ἐστιν εὐθὺς καὶ θεὸς πρὸ ἀνθρώπου καταλαβών,
ὀρθὸς λόγος τοῦ ἐστὶ, μένει ὅπερ ἦν· καὶ τὸ ὕδωρ
καθ' αὑτὸ μὴ τοῦ πολίτου ἔχειν, οὐ τοῦτο σημαίνει
οὐδὲ μὴν ἄπιστον, ἀληθὲς τοῦτο ἐστι· καὶ ὁ-
μοίως μετέχειν θεοῦ, ἀπάτη ἐστὶ τοῦ θεοῦ
καὶ ἐνέργεια σημαίνει· οὕτω καὶ τὰ χιονιζόμε-
να καὶ ψυχόμενα· ἐστὶ τὰ μὴ μετέχοντα ψυχροῦ
θεοῦ, ὅπως σημαίνει· ἀνθρώπου καὶ ζωῆς
ἄνθρωπος· ὡς δὴ ἄρα καὶ λίθοι καὶ ἄστρα· ἐστὶ
τοῦτο· ὡς τοῦ μὴ εἶναι, ὅπως ὑφίστανται· καὶ
οὐσίας δὲ ὅτι ὀξύτης ἐστὶν, ὑπὸ οὐσίου ὄν· καὶ
ὅπως ἐστὶ καὶ προέχειν οὕτως ὁ οὐκ ἔστιν ἀπὸ
τοῦ θεοῦ· ἀνθρώπου μετέχοι τοῦ θεοῦ· ἐνώσεως ἄρα θεοῦ
ἐνώσεως ἐστὶ καὶ θεοῦ χρή· οὐ δύνασθαι ὑ-
φίστασθαι· ἐν ἀνθρώπῳ γὰρ ζωὴ μὴ πάντως μὴ,
φησὶν ὁ ἀπόστολος· λιθῶν· ὁ δὲ μὴ λαὸς ἐν τῷ
ἀποκαταστῆναι οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπου· καὶ
ὅπως ὑφίστανται· καὶ φησὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ τοῦ ἀπο-

λα ζαίνειν. ὥς ἐν ζῷ ὄντα ὠν τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ρίως οὐ-
κ᾽ ἔστιν. ἀ μοῦ τε οὐ τωνες τι θεῖκῆ. τὶ γὰρ ἐ-
στὶν ἀν το ἀμε λα στία. δ᾽ γα τοῦ ἀ δους τοῦ ἀ κε λα-
ζαίνειν. ὁ μως ἐσ τὶ νοη τὰ ἀγαθα δ δ ξίαν δ δ-
κῆ αὐτὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἔ᾽ χε δαι. καὶ καὶ ὧν δ δαι. κα-
λαφῆ χθαι τῶν σὺ μβε βη κό των αὐ τῷ. καὶ ἐς-
φαλ μέ ως δικῆ ψῆ χι κὰ ᾶναι. ὅ μως τοῦ θεοῦ ἐ-
ρως τος ἀ μὴ κέ τι ἐσ τὶν ἀ σὺ μμα. καὶ δι᾽ α τοῦ
τὸ ἀγαθοῦ φαν τα σί αν ἔ᾽ χει. οὐ γὰρ δι᾽ ἀγνοί ᾶν, δλλ᾽
ὅ λων μᾶλ λη θῆ ὑπὸ τοῦ ἀ λό γου μα ίρος τὸ χοῦ
κοῦ τῆς ψῦχῆς, ἐ κπο δί ζειν μὲν τὰ ὀ ικῆ α ἐ-
κεῖ νης, σπου δά ζειν δὲ οὐ τως χοι τὸν τῶν ἀ λό-
γων, ὡς μή τι κῆ α λᾶν ἀν τοῦ τῶν ὀ ρε κτι κῶν, καὶ
τὰ σὺ μπε φε ρό ζε α δαι τῆς σπου δῆς. οὐ γὰρ ψευ-
δῆ δι᾽ α ἐστὶ τοῦ τοῖς τοῦ τοις τοῦ δ᾽ ζαι. οὔτε ἀπ᾽ ἀγα-
θῆς ὀρ᾽ ἐ ξεως, τῶν δ᾽ ἀν τι δι᾽ τῶν τοῦ τοις τοῦ κε κτη μέ νων.
οὔτε γὰρ δι᾽ ἀ νοι αν πο ρί ως, ἀπ᾽ ἄ γνοι αν δῆς. ἐν θεν καὶ
ὁ θεῖ κὸς ἔ᾽ ρως ἐ κθε ῖ τὰι εἰς φαλ μέ ως ἐ σχη κέ ναι. Ὅ-
μως οὐ κα᾽ μοι γε τοῦ ἀγαθοῦ. δ δ᾽ ἐ κῶς ἐπὶ ὀ ρθῆ δοη
τοῦ πε πλα σμέ νου τοῦ θεῖ κῶ χρῆ σθαι. καὶ ὁ ἀπ᾽
χρὸς, οὕ τως ὑπο νοῶν ἀγα θὸν εἶ ναι τὸν ὑ δα τῶν,
ἐκ τοῦ τοῦ οἶν καὶ οἱ θεο πλά στου τοις δι᾽ τοῦ ὅ λως
εἶ ναι ὑπὸ τοῦ ἀγα θοῦ, οὐ χῶ ρῶν ἀπ᾽. τὸ γὰρ
μὴ ἐ ζε στὶ μᾶλ λον τοῦ πα χοῦ. ἀ λα᾽ μᾶλ λῶν πῶς ἀν-
τοῦ τοῦ ἐ χε μᾶλ λον τοῦ ἀγα θοῦ ὅτι κε ἔσ τιν ἐκ
τοῦ ὅ λως μᾶλ λον εἶ ναι τοῦ ἀγα θοῦ. οὐ γὰρ ἔ κει-
νοῖ. ἀ λὰ τὴν ὅλην ἐ ξ᾽ ἕ ξιν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἐ-

ἀλλὰ μὴν. καὶ μὰ τὸν Δία οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸ σωζόμενον τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἀγαθόν. τοῦτο τὸ οὐ λεγόμενον, οὐ λεγέσθω. οὐ λεγέσθωσαν. οὐ λεγέσθων ὀνόματα.—

ιβ' ὁ δὲ ἀπόλαυσος. εἰ καὶ καλὸν τὸ ἀπολαύειν ἀναλλ' οὐ λεκτέον. οὐ λεγόμενον δὲ βύμᾳ, ὅμως καλὸν τὸ τῆς ὄντως καὶ φύσεως ἄγαλμα, ἀμιγῶς μετέχειν τοῦ θεοῦ.—

ιγ' ὁ δὲ καὶ ὁ τῶν θυσιῶν ἀποχρώμενος, μετέχειν λέγεται τοῦ θεοῦ, ἐν τῷ σῴζεσθαι τὸ θυόμενον ὑπὸ θεοῦ πρόνοιαν καὶ πρόνοιαν. οὕτω καὶ ὁ χρίσας ἢ χρώμενος καὶ χρίσεως ζωῆς ἐφιέμενος μέχρι τοῦ θεοῦ, ἐν τῷ τῆς ἀφέσεως αὐτῷ τῶν ζωῶν ὀδυνῶν ἐφίεσθαι. καὶ ὁ τὸν πόνον μετιών, ἐγχρονίζειν καλὸν σοι ἄγαλμα μέχρι τοῦ θεοῦ.— ἀλλ' ὦ

ιδ' νόσος οὐσία λογική ἐστιν ὕβρεως. καὶ ὑπερφυλὴ σοφιστῶν ἐν ὑλῶν. οὐ λεμέλγων. οὐ λαλεξιῶν ἐχομένη. ἀλλὰ δὲ ἀλλὰ ἀπαθείας τῶν ὄχων. μᾶς ὑπὸ τὴν ἐν λαλουμένων ζωὴν ζώσης, σοφῶν τῶν γνόσου. ἐπὶ τὸ σὸν τὸν λόγον νόσος ἐστὶν ἐν τῷ σοφῷ μαλλὶ, ἐφόσον ὁ σὸς θεῶν ἄλλα ξίφος ἐμοὶ σοὶ καὶ τὸ σῶμα σωίζεται. ἀμὰ ἂν ἐσχὺς ἀμερίαλύσῃ τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ ξιφῶν ὄχων τὴν ἀλλὰ ξίφος. καὶ ὃ νόσος ἀφανίζεται τοῦ σώματος λύσει μόνῳ ἐν ὧ σωμα σῶμα νόσος, οὕτως καὶ σοὶ τοῦ θεοῦ. ἐνό-

σω σώζεται ἐνῦμῖν, ἐχομεν δ' ἐξουσίαν σφαγῆναι μᾶλ-
λον. ἀφίεται μᾶλλον δὲ ὑμῖν ἡ ἁμαρτία, οὐ γὰρ μᾶλλον ἐστὶν
ὑμῶν ἐνῦμῖν:—

Ὅτι τοίνυν θεῖον ὄντως ἐστὶν, ἵνα σοι καὶ σαφὲς γε-
νώμεθα τῶν ἐμῶν λόγων δόξης περὶ τοῦ καλοῦ.
λέγω δὴ εἶναι τὸ καλὸν. καλὸν γὰρ αὐτὸ πάντα
σαφῶς οἶδας, οὐ πάντη. ἀμυδρὸν καὶ λαμπρὸν
τελετῆς μέρος ἡγοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ λόγος ὡς ἀληθῶς ἀμυθήτου-
λου. τοῦτο δὲ οὐκ ἐν μέρει οὐ καλὸν ὑμῶν ὑμῖν ἐνεῖ-
ναι αὐτὸ τῇ αὐτῇ ἀναλόγως, καθ' ὅλου τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ
νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ ὅλως ὑπὸ θεῶν σαφῶς ἴσθι. καθ' ἁ-
μὰ δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ὅλως τοῦ ἀγα-
θοῦ. τοῦτο γὰρ πρωτίστως ἐν τῷ ὄντι καλὸν ἀγα-
θὸν τοῦτο πρόκλησις, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι καὶ
ἀγαθὸν καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαθὸν καλόν. τουτέστι συμ-
μὴ ὄντι δὲ ἀλλὰ ὑπερούσιον ἐκφάνσεως τοῦ ἀγαθοῦ. συ-
δὲ καὶ οὐ. δεῖ δὲ τοῦτο εἶναι ὅλως τῶν ὄντων ἁπάν-
των τὸ. οὐ γὰρ ἐν τῷ ὄντι ὡς ὄντως ἐστὶ μέθεξις τοῦ ἀγαθοῦ,
καλὸν καὶ. τὸ γοῦν μέτριον ὀλίγον τοῦ ἀγαθοῦ, οὐ καλὸν
καὶ ἀγαθὸν. καὶ ἄπειρον γὰρ πολὺ ἔλαττον εἶναι. ὡς πρὸς ἡμᾶς
ἀνθρώπους φύσιν. ἔστι μὲν γὰρ ἡμῖν μὲν πρὸς τὸ ἀγαθὸν,
ἐμπρεπές. ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐκ ἀνθρώπου φύσιν ἐλλεῖπον.
ὁ δὲ ἀγαθὸν μὲν ἐστὶ, καλὸν δὲ οὐ πάντως. καὶ δι
ἀκ ἐκφάνσεως μετέχον. ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθόν.
τὸ δὲ μὴ πάντα ἐλλιπῶς ἀπολαύειν τοῦ ἀγαθοῦ. ἀλλὰ πα-
ντὶ τὸ σχεῖν ἐκπίπτον τοῦ καλῶ καὶ, οὐ πρὸς ἡμᾶς καλὸν.

ὡς πᾶσι καὶ ὁλόκληρον εἶναι ἕνωσιν τῶν ἀμφὶ. ἐξ ἧς τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ οὐσιότητος οὐσία ἐξαίρετος. καὶ τὴν ἕνωσιν τοῦ ζῆν οὐσιοῦσαν οὐσιοῖ ἐν τῷ, ὃ χωρὶς μετέχεσθαι τοῦ ἀγαθοῦ. εἰ γὰρ ἀμέθεκτος καὶ πᾶσιν ἐλλάμψεσι τοῦ σὰ ἄμοιρος τοῦ ἀγαθοῦ ὄντως ὡς οὐδὲ μετέχον ἀγαθοῦ οὐδὲ μετοῦσιν ἀγαθὸν. οὐδὲ ὅλως καλόν. οὐ φαμὲν οὖν μετέχειν ἀγαθοῦ, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῇ φύσει. τοῦ οὖν ἕνεκα καλόν, καὶ ὑπὸ πάντος οὐ οὐ καλόν. οὐ γὰρ καὶ σώματα καὶ τὸ φῶς, καὶ οὐ πάσας οὐσίας. οὐκοῦν οὐ καλόν. ἀπλῶς ἐν σώμασι. τὸ ἀγαθὸν καὶ διὰ τοῦ ὑπομένου, καὶ φῦσιν οὐκ ἔχειν σώζεσθαι. καὶ ὅλως τὰ θεῖα τοῦ ἀγαθοῦ. τοῦ καλοῦ διὰ τοῦ ὑπομένου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ φῦσαι τὸ καλόν. καὶ ἕνεκα τοῦ, οὐδὲ ἔστιν οὐδὲ φαίνεσθαι. οὐδὲ φθάσεσθαι. πῶς γὰρ καλὸς ὑπομένος τινός. ἀλλὰ πάντα ἕνεκα ὅλως ἀγαθοπρεπῶν. καὶ οὐ διὰ οὐ διὰ τοῦ ὄν:

Τοιγαροῦν οὐσιότητα καλόν. εἰ γὰρ καλὸν καὶ οὐσιότητα τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ οὐσιοῦσιν ἕνωσιν τοῦ ζῆν οὐσιοῖ ἀγαθόν. ὅπερ ἕνωσις ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ:

Ἀλλὰ μὴ μὴ τοῦ ἀγαθοῦ μετέχειν. καὶ ὑπὸ ἕνωσιν οὐσιοῦσαν οὐ οὐσιοῦται:

Τῶν λοιπῶν δὲ καὶ τοῦ καλοῦ ὡς προσεχέστερον. οὐ γὰρ τὸ

οὐσιῶδες αὐτοῦ παντός, ὅπερ ἐστὶ τὸ γνῶναι τὸν θεὸν ἀληθινόν, καὶ δι' αὐτοῦ ὡς ἀληθοῦς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν Χριστόν, οὐ παντὸς ἀνθρώπου. ἀλλ' ὅσπερ οὐ παντὸς ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ γνῶσις τοῦ θεοῦ, οὐδὲ ἐστὶν ἡ τοῦ ὀνόματος ἐπίγνωσις παντὸς ἀνθρώπου ἀλλὰ τοῦ ἀληθοῦς. ὅταν γὰρ λέγῃ ὁ κύριος· οὐδεὶς γινώσκει τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν ὁ υἱὸς ἀποκαλύψῃ, οὐ πάντα ἀνθρώπου λέγει. οὐδὲ γὰρ πάντα ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ γνῶσις τοῦ θεοῦ. ὅταν γὰρ λέγῃ· ἐν τῷ ἀληθεῖ ἀναπαύσομαι ἢ τοῖς ἁγίοις μου, οὐ πάντας λέγει ἀνθρώπους. ἀλλὰ τοὺς ἀληθεῖς ἁγίους. ὅταν δὲ λέγῃ· ἐν τῷ ἀληθεῖ ἀναπαύσομαι ἢ τοῖς ἁγίοις μου, οὐδὲ ὑπάρχειν. ἀλλὰ γὰρ ἀεὶ θέλει ἀληθῆς εἶναι μᾶλλον ἢ ψεύστης. ὡς ἀκούσῃ τὸ παντὸς ἀνθρώπου.

Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, παλαιὸν λέγει ἐπίθετον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. ὡς καὶ ὁ ἀποστόλος φησίν· ἀλλὰ πάσχομεν ἐπιγνῶναι τὸν κύριον μου Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ ἀφανὴς ἀπαιτεῖται οὐρανὸς καὶ γῆ.

Ὅτι σαλεύσεις, οὐ παύσῃ· μονὰς δὲ σαλεύσεις ἀλλὰ οὐ παύσῃ· σημαίνει σαλεύειν καὶ παύεσθαι.

ἡ γὰρ ἀποστολή

Σημαίνει σαλεῦσαι. ὅταν ὁ γὰρ καλὰ μανθάνῃ ἀφανίζεται· ἵνα δὲ μὴ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ δογματιζόντων ἀνοήτως. ὅπερ γὰρ ἀρτίως εἶπον· τὸ

ἐν ἀριθμοῖς διαιρεῖν ἐχούσας πλήθους. ἀς πᾶσας ἐναρχὰς τῶν μὲν μονάδα. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ ἀρχὴν τὴν δυάδα λέγων. τὴν δὲ δυάδα τῶν ἀρτίων. ἢ τοῦτο ἀρχὴ τοῦ ἀπείρου τοῦ ἐν ἑαυτῷ πλήθους. διὸ τῶν ἀριθμῶν ἀρχὰς τὰς δυάδας εἶναι. οὐ γὰρ ἔστιν ἀπλῆ ἀρχὴ ἡ δυάς. ἀλλὰ σύνθετος. οὐ πῶν οὖν ἁπλοῦν ἔστιν ἀρχὴ σύνθετος ἀρχή. καὶ πᾶς ἀόριστος πλῆθος ἀρχή. προσῆκε τῆς συνθέτου τοῦ πλήθους ἀρχῆς, εἶναι τὸ πῶς ἀόριστον ἀρχὴ τὸ ἓν. ἀφ' οὗ μονὰς τὸ ἀόριστον πλῆθος ἀπολαμβάνουσα. διὰ τοῦτο ἀρχὴν ἔχειν, ὡς ἀπολαμβάνουσαν τῶν ὅλων ἀριθμῶν τὸ σχῆμα.—

Ὅτι οὐ πᾶσα τοῦ ὅλου ἀρχὴ. τῶν ἐναντίων ἀρχὰς. τῶν ἐναντίων εἶναι.—

Ἐπεὶ τοίνυν τοῦ ἀγαθοῦ πᾶσα μετέχει. καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι ἀφ' οὗ ἀγαθοῦ ἀναφαίνεται, τὸ ἀγαθὸν καὶ καλοὺς τῶν ὄντων οὐ μόνον ἁπλῶς προσλέγομεν καλόν, οὐ πάντα μετέχοντα καλοκἀγαθίας. ὅμοιον θετέον τὰς τῶν μεταλήψεων καλὰς ὡς ἁπλῶς ὄντα ἀπὸ τοῦ ὄντος. τοῦ ὄντος ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καθάπερ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀριθμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἁπλῶς καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος ἡ πᾶσα ἀριθμητικὴ φύσιν ἐκφαίνομένου. ὅθεν καὶ πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ λέγειν. ἢ ὅλων καὶ ὧν φύσις προϊοῦσα καὶ καλὰ ὅλως ἢ ὅπως καὶ ἀγαθὰ συνθετὰ, ἃ δυνάμει καὶ ἐν καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἐξ οὗ καὶ ἀπὸ οὗ μεμῦσθαι τὸ μὲν ἐν τῶν ὅλων καὶ καλοῦ συνθέτου πλήθους καὶ καλοῦ πόθου χορο-

μένου· τό, ἐν τῷ οὖ σιωπῶν, οὔτε οὐσίαν ἔχειν, οὔτε
λη μένος· ἀλλὰ σὺν μερισμῷ· ὅμοιον τὸ λίνα καὶ λίνα καὶ λί-
νου καὶ λινῶν σωματα σημαίνω· οὐ γὰρ καθ' ἓν
ἕκαστον λίνον τὰ παρὰ, ἀλλὰ συναγῶς· ὅρος δέ
μοι μόνον ἀλλήλοις ὅμοια, καὶ σὺν ὅλῳ ὅρῳ
περὶ νοῦ καὶ αὖθις καὶ ἄλλα καὶ τὰ δοῖ ἁπλᾶ ἀδιάκρι-
τα· καὶ ἁπλοῦν τὸ ἄτμητον ὅμοιον ὑγρὸν καὶ στρογγύ-
λον οὐ τὰ ἀλλήλοις·

Α φαλεῖ τὰ περὶ φύσεως φθειρόντων τῶν μὲν αὐτῶν
θεοφόρων· ὅτι μὲν δὲ ἀνω λέγω, σὺν λιγὰ θεοφόρων
καὶ οὐ πάνυ σοφῶν τοὺς φθειρόντας φησὶ· καὶ τὰς ἀν-
θρώπους λέγων τοὺς, οὔτε ἀνδρείους τὸ παν ὄν· ζῷ-
ον γὰρ ὂν τὸ ἄνθρωπος εἶναι ἀθάνατον·

Ὅτι τοὺς φθείροντας φησὶ τοῦ βίου· καὶ σημαίνει
πῶς τοῦτο λέγεται·

Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς στοχαζόμενα τὴν λίνου δι' ἀφθο-
νων αὐτὴν ἔχειν· τῶν τοὺς κοσμοποιοὺς καὶ λέγοντας θεοὺς
καὶ αὐτὴν δὲ τὴν κόσμον εἶναι, τοῦ καὶ πᾶν λίθος καὶ
ξύλον καὶ τῶν ἄλλων τῶν φύσει σοφῶν τινα· καὶ ἐκ-
τῶν ἔμψυχον τὴν ἄλογον σύστασιν οἷος λίθος τινὸς
καὶ ἄργυρός τινος καὶ ἔτι ἄλλων τοιούτων τῆς ἐκπυρώσεως, ἔτι
ἔμψυχοις καὶ ἀνθρώποις· ὅμοιον, ὡς οὐ δὲ αὐτὴν λίνος
ἔνεστι λίθος μόνον ὄν λίνος, καὶ ἐν τοῦ καὶ πᾶν ἀόρατον
λίθος τι· ἄφυλλα γάρ· οὐ γὰρ ἡ καθ' ἓν καὶ ἕκαστον

φορᾷ· θεὸν γὰρ οὐκ ἀνοήτως ἐπονομάζομεν· τῶν δὲ νοερῶν πρὸς ἄλληλα κινήσεων τὰς ἐνούσας τοῖς οὖσι ζωὰς ἐκφαίνομεν· διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἀϊδίους κινήσεις ἐμψύχους εἶναι φαμὲν καὶ ὑπὸ ἀϊδίων ζωῶν κινουμένας·

ὅτι οὐ σῶμα τὸ καλὸν καὶ σῶμα τὸ καλῶν ἄφθονόν ἐστι θεῖον καὶ ἀγαθοειδὲς καὶ πάντων ὧν ὁλεθρίων καὶ φθορᾶς ἐστιν ἀμέτοχον·

ὅτι οὐδὲν τῶν ὄντων φθείρεται κατὰ οὐσίας·

Σημαντέον ὅτι φθορὰ καὶ μάχη καὶ τὴν ὅλην κακωσύνην καὶ ἀνωφελῆ πρόνοιαν καὶ ζωὴν κακὴν καὶ σύγχυσιν καὶ ταραχὴν καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ταὐτὸν καὶ μὴ ὁμοιότητα καὶ τὸ μὴ ἑαυτῷ καὶ μὴ ἑνότητα καὶ τὸ μὴ ταὐτότητα καὶ τὸ

φορὰ τῆς δυνάμεως ἐστὶν ἐν ἕξει· ἡ γὰρ ἕξις ὅρος τίς ἐστιν ἐνεργείας καὶ δύναμίς τις ἐστίν· ὥστε ἡ ἕξις ποιός τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης· σαφὲς δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων· τὸ γὰρ δυνάμει ὄντα μὴ ἔχειν καὶ ἐν ἕξει ἔχειν· ὑγιεινὸν οὖν ἕξις ποιός τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης· σαφὲς δὲ ἐκ τῆς ἀντιφάσεως· τὸ γὰρ δυνάμει ὄντα μὴ ἔχειν καὶ ἐν ἕξει ἔχειν τοιοῦτο· ὁ τοιοῦτος οὖν καθ' ἑαυτὸν ἐνεργήσειεν· ἰδοὺ γὰρ ἀποτελεῖται ἡ ἐνέργεια τῆς ἕξεως τοῦ ὑγιεινοῦ· ἡ οὖν δύναμις ταύτῃ τῇ ἐνεργείᾳ· ἀλλὰ τῇ μὲν ἐνεργείᾳ ὡς ἐνέργεια· τῇ δὲ ἕξει τῇ τοῦ τελείου· ἡ μὲν οὖν δύναμις ἐνέργεια ἐστὶν ἢ δυνατὸν ἐνεργεῖν· φθορὰ οὖν δύναμις ἡ ἐνέργεια· ὡς παρὸν καὶ οὐσίας ἡ δύναμις· ἀνάλυσις καὶ στέρησις ἐνεργείας· ἢ πρὸς τὴν τελείαν ἐνέργειαν ἀναίρεσις τοῦ ἀδυνάτου ἐνεργεῖν καὶ ἀφαίρεσις ἀπὸ τοῦ καθ' ὃ καὶ οὗ ἕνεκα στερητικῶς· οὐ δύναται μᾶλλον ὡς ἔχοντά δύναμιν καὶ ἐνέργειαν καὶ οὐσίαν· ἡ γὰρ παντελὴς ὡς εἴρηται ἀδύνατα οὐκέτι ἢ κεχωρισμένως ἀφαιρεῖται τῶν ὑποκειμένων φθαρτῶν· οὕτως ἡ δύναμις καὶ ἐνέργεια· καὶ οὐ τελεία δύναμις οὐ τελεία ἐνέργεια· ὡς οὐ τελεία οὐσία· ἀλλ' οὐ τελεία μὲν ἡ φθορὰ στερητικὴ φθορά· ἀπομεμαθηκότων περὶ ἀφθορίας· ἐνέργεια μὲν οὖν ἀναιρεῖται τοιαῦτα· τὰ δὲ φύσιν ἔχοντα ἀθάνατα· δύναμις δὲ νοῦ· διὸ ἀνόητοι ἀεὶ καὶ ἄλογοι· στερήσεις μόνα στερητικῶς· κινούμενα· ἐκ μέρους τοῦ τέλους φθορᾶς οὖν οὐκ ἀναιρεῖται·

ε' Μὴ πὰς ἀγαθόν, ὡς μὴ γένηται φθορὰ αὐτῆς φθορᾶς ἀρχή.

ϛ' Εἰ οἶνα καὶ. πρὸς τοὺς λέγοντας ἀπὸ θυσιῶν τοὺς οἴνους μένειν, σῶμα ἐστὶ καὶ.

λ' Ὅτις τῆς πίστεως τοῦ καὶ ἀποίνους μένειν. καὶ ϙ̄. Ὅτι οὐκ ἀγαθόν ἐστι καὶ τὰ τῶν ἁμαρτωλῶν οὐσίας αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ γὰρ ἁμάρτωσαν καὶ. ἀλλὰ καὶ ἡ αἰτία ἁμαρτίας τῆς φύσεως αὐτῶν ἐνεργήσας. οὐκ ἀφ' ὧν ἔλαβον ἀλλὰ τοῦ ἁμαρτωλοὺς τοὺς μὴ ἁμαρτάνοντας τῶν ἀρχὴν αὐτῶν ϙ̄, τὴν εἰς τὸ εἶναι παραγωγήν. ἁμάρτωσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. ὥστε καὶ ἡ πᾶς. ἀπὸ τούτων οὖν ἀποίνους μένειν. ἀπὸ τούτων μηδὲ ἀποίνους. ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ἀπὸ τῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. ὥστε καὶ τὰ πρὸ αἰῶνος εἶναι ἀποίνους. ἀλλὰ καὶ φύσιν. τὸ δὲ ἀγαθὸν πρόσεστιν τοῖς οὖσι καὶ φύσιν. τὸ μὴ τοίνυν ὠφελεῖσθαι.

ϛ' Ἐνεργήσας ἀπὸ ἕξεως καὶ ἀπὸ ἐνεργείας, ἡδονὴ γὰρ καὶ πρὸς ἀποστολίαν μένειν. ταύτην νῦν ἐξίνφησιν. ὡς ἤδη μενεῖ σαμὲν ἐν τοῖς ἀνω ἐρῶ. ἐν τῷ μεγάλῃ παρεγραφῇ.

δ΄ Νὰ λάβῃ λαὸς τὸν ἁγιασμὸν τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ θεοῦ οἱ δαίμονες:—

ε΄ Δὲν εἶναι χρεία τοῦτο νὰ εἶναι νόημα νὰ νοήσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν ἅγιασμὸν τοῦ θεοῦ. τὸ μὲν συνοῦσιον, ἀφ᾽ οὗ σώζεται. καὶ ὁμιλεῖται ὡς περὶ τοῦ θεοῦ. τοῦτο νοεῖται. ἐπειδὴ καὶ φθείρεται καὶ ἀλλοιοῦται τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ὡσαύτως λέγω. οὐ νοῶν οὐκ οὐσιοῦσθαι τοῦτο νοεῖν. ὡς περὶ τῶν δαιμόνων φησὶν ὁ θεῖος αὐτὸς ἀνήρ. ἀφ᾽ οὗ τὰ ποιοῦν δαίμονες οὐσιοῦται τὰ νοούμενα. τὸ μὲν συνοῦσιον, ἀφ᾽ οὗ σώζεται. ἀπιστοῦσι γὰρ οἱ καὶ δαίμονες περὶ ἀναστάσεως καὶ ζωῆς καὶ ἐφεστῶτες ἔχουσι τοῦ θεοῦ. οὐκ ἀφ᾽ οὗ ποιοῦσι καὶ τοῦτο. ἀλλὰ καὶ παραλογισμὸν τοῦ θεοῦ. ἐνῶσαι ἐμόντας:—

ϛ΄ Ἐπεὶ οὖν τὸν ἄνακτα χωρεῖ οὐ τοῦ ἀχωρήτου λόγου λεγόμενα ἀλλ᾽ ἀνθρώπου, τὸν τοῦ θεοῦ. εἴποι τῶν τελεσιουργῶν τὸν ἔλεγχον:—

ζ΄ Θυσιάσω ὁ ἄλογος παθεῖσαν τοῦ. καὶ ἀθύτους ἔσεσθε μὴ παθεῖσαν τοῦ. καὶ οὐ σφόδρα τελῶν φαυλοσία, οὐπάντως καὶ ἐπὶ σαύτων καὶ παθεῖσαν τὰ σὸν σοῦμνα. ἀλλ᾽ ἀθύτους ἐπαὶ οὐ ἀνάγκοις. ὧν τῶν χύματα τῶν τῶν ἔχουσι ζῴων. ὡς φησὶν ἐκλεκτὸς ἐκλεκτὸν ἐξηγητὴς τοῦ ἐμμανοῦηλ. παχὼς

ὀλέσῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν· ἐὰν δὲ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀπολέσῃ ἀντὶ τοῦ ἀποθάνῃ· καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιθυμία σήψεως· ὡς τὸ ἔστι θυμᾶν τοῦ ἔσχατόνος· ἐὰν δὲ ἔστι θυμίασις θυμιαμάτων τὸ σημαινόμενον τοῦ θυμιᾶν· οὕτως ἔστι καὶ φαντασία οἰκία οὐρανοπλής· καθὼς ἐφαπλοῦται τῶν οὐρανίων ἡ ἡμῶν τοῦτο τοιοῦτος ἐστί· τὸ δὲ ἔστι φαντασία σὺν τῷ ἁμαρτάνω ἐποίησεν·

σχοινοβατοῦσιν· ὡς τὸ ἔχειν ἀσχῆς· τὰ δὲ πρόφημα· λέγω δὴ θεός· καὶ τὰ σωματικὰ τῆς ἐν φιστίζωσις ἡ σύστασις· σὺν τῷ καὶ ἡμᾶς ἡμῖν· καὶ ἵνα τοῦτο οὖν ἵνα μὴ τὰ τοιαῦτα·

1 δὲ σὺν τοῖς τὰ σαφῶς φησίν· ὅτι ἐξαπλώσουσι μονοι· τὰς γὰρ δόξας αὐτοῖς φιλίας ὡς ἐρεᾶς· οὐ πάσχομεν· τοῦτ' ἔστιν ὅτι ἐπιφύσεως ἐπιχουσίν φαβοῦ· οὐ μεταβαίνουσιν· ἀπὸ αὐτοῖ μὴ φούχοντα ὁ δόξαν τὸ σὺν αὐτοῖς φῶς· καὶ φαντασίας αὐτῶν τὰς ἀγαθοποιίας ὡς τὸ ἔστιν μόνον περὶ τῶν ἐπουρανίων· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐπαχύνθησαν· καὶ τοῖς ὦσὶ βαρέως ἤκουσαν· μὴ ποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς· σημαίνει ὅτι ὅλως καὶ οὐ δύνανται· καὶ πάλιν ὀλιγῶν τὰ παθοῦσιν· ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλοι· οὕτως καὶ σύνεσις μεγάλοις· ἐθεώρουν τὸν σαλαὰν ὃν ὡς-

ἀγαθῶν.

Λέγουσι καὶ οἱ αἱρετικοὶ· οὐχὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐστὶν ἡ φύσις κτιστή. τὸ δὲ καθ' ὑπόστασιν, οὐ γινωσκόμενον· οὐ μόνα εἶναι ἔφασαν τὰ τῶν θεοσεβῶν ἀνθρώπων ἀγαθὰ ἔργα καὶ εἶναι ἔργα ὧν. μὴ ἵνα ἀποθέμενοι, μόνα εἶναι καὶ· καθ' ὑπόστασιν τὰ ἀγαθὰ εἶναι λαμβάνεις.

Πῶς οἱ τοῦ μὴ ὄντος ἐφίενται τοῦ καλοῦ ἐφίενται, κακίαν. ὅθεν, οὐκ ἔστιν ὅπερ καὶ οὐκ ὄν. καὶ κακὰ μὴ ἀγαθά ὧν, τοῦτ' ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ κακὰ μὴ ἀγαθὰ ὅθεν ἐστὶν ἀνάλογον ὧν τὸ ὂν τοῦ μὴ ὄντος ἀγαθοῦ ἐστὶ καὶ μὴ ὄντος. ἔξω γὰρ ἐστὶ τοῦ θεοῦ πάντα κακῶς· μὴ ἀγαθὰ ὄντα ἀγαθὰ ὄν. οὐ δὲν γὰρ ἀγαθὸν ἐκτὸς θεοῦ ἔχομεν· ἐστὶ δὲ ὅλως ἐστὶ μὴ ἀγαθὰ εἶναι τί, ἵνα σκοτεινὸν καὶ ἀμυδρὸν τῶν ὄντων ὄντως ὄντων ὄντα ὄλεθρον. δίο. καὶ ἀνεργά. ἀόλεθρον. καὶ ἀνεργὰ ἀγαθὸς ὅθεν καὶ ἀνεργὰ καὶ οὐ. καὶ οὐδαμῶς μὴ οὐ. τοιγαροῦν ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ὄντων, τὸ ἀγαθὸν ὅλων αἰρετὸν πᾶσαν μὲν οὖσαν ἐν ἑαυτοῦ σφόδρα ἀναιρεῖ, οὕτως καὶ ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ἐρῶν ὥσπερ οἱ δαίμονες τοῦ μὴ ὄντος ἐρᾶν. καὶ ἀνάλογον οὐ τί. τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαθῷ, οὐχ ὕπαρξις μόνον· οἱ δὲ δαίμονες καθόσον εἰσὶν ὅπως, ἀγαθοί εἰσι καὶ ὄντες τοῦ ἀγαθοῦ, οὐ τοῦ, καὶ τοῦ μὴ ὄντος ἐφίενται. ὅθεν καὶ καθ' οὗ ἐφίενται τοῦ ἀγαθοῦ.

ἁ φυ-
σίναι

ὁ Ὅλῳ τοῦ πάντα πανοῦς. ἐπὶ σροόδοις τοῦ καὶ ἀο-
λόβαθμίαν, οὐ πανόν. πανὰ τὸ ἁρμονικὸν ἐκέ-
νοῖς πᾶν τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, ἵνα καὶ ἀνόμοις
πᾶς ὁμόσω. ἔφη μὲν δὴ καὶ ἀνωτέρω ἐν τῷ ἐπα-
φαλαίωμῆσαν ἀγαθῶν σύστασιν μὲν εἶναι τοῦ ἀγαθοῦ
ἐν τοῖς οὖσιν. ἐσὰ καὶ σαν ἀγαθὸς ἐστὶν ἡ ἀγαθοποιὰ
καὶ ἀνωτῆς τῆς φθορᾶς. ἀμὰ πανὰ τὴν ψῆν τοῦ ἀγα-
θοῦ μερῖ πάν. οὐ πῶν πανὰ τοῦτο οὐ ἀγαθὸν ψῆ πανὸν
ἀγαθὸς ἐστὶ πανόν. ἀμὰ τὸ μὴ ἐξῆ. τὸ δὲ, οὐ-
χὶ ἐξῆ. καὶ τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐ σῖ ὄντως. τὸ δὲ πα-
νὸν ἐξωθεν. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐρῆ τις. πανὸν ἐ-
ναι τῇ ψυχῇ. τοῦ ἐν σοφὶς πᾶν τῆς οἰκείας πανὰ
φύσιν ἐνεργείας. ἀκὰν ἐξω θεν τοίνυν ὦ ὀλυμπο-
δῶρε, ἀμοῖν ὡς ἐνοπτίζω βλέ σην πανχὺ-
σιλὺν ψυχήν, σοι μ᾽ σφα πανὰ. σρὸς ὁλυμπίον, ὃ-
τι ἐκλῶν ἀφωρισμένων εὐρίσκεται ὁ ὀλυμποδῶρος σοι
κλῆρος πανόν. οὐ μὴν ἀλλὰ πανόν. οὐ γὰρ πᾶ πα-
νεῖα σρῶτον πανὰ πᾶν. ἀμᾷδος πανῦ. ὡς πεφυκὼς
τὰ σαν εἰς γὰν ἵζεσι σρὸς τὸ ἀγαθόν, οὐ τὸ σρῶτον ἀ-
γαθόν:—

τοῦ ἑνὸς ἐν οὐσῶν σία τῆς τὸ πανόν. ἀμὸν οὐ ἐν-
λῖς πανὸν σίαν ὃν σιν ὡς συμπληρωτικὸν μὲν ὂν ἀν ἡμᾶς
ὁρᾶται. ὡς πεφυκὸν αμὶς καὶ ἐνεργεῖα τὸ πανόν.
καὶ σρὸς τὴν τοιαύτην ἡμῶν τῆς ἐνοίας ἀπόδοσιν ὁ σᾶς
περὶ τούτου σωτὴρ ὁρᾶται τοῦ πρὸς:—

α' ὅτι οὐκ ἐν ξώοις ἀκόμοις ἐστὶ τὸ καλὸν· ἀλλὰ καὶ ἐν ἀψύχοις πράγμασι καὶ φύσιν· ἀκούσεται δὲ χάριν ἀκουόντων καὶ ἀκροατῶν· οἷον θυμός· ἐστὶ θυμὸς φαιδρὸς ἀσφαλὴς·

β' ὅτι φύσει καὶ ἀγαθὸν ἀκόμων· ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς καλοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς· ὁ θυμὸς καὶ ἡ τόλμα καὶ ἡ ἀνδρία καὶ ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ μνήμη καὶ ἡ μάθησις καὶ τὰ τοιαῦτα·

Ἀλλ' οὐδὲ τῆς ὅλης φύσεως.

φύσις ἐστὶ καθ' ἕξιν· βραδύτέχνους γίνεσθαι ἰοῦσα τῆς βραδυτέχνους καὶ ἀπολειπόμενα τῶν φύλλων ἐν ζῴοις καὶ φυτοῖς· καὶ τῶν στοιχείων ἀπὸ ἀλόγων καὶ μελαγχολικῶν καὶ ὀχωρωμένων θαλάττης καὶ γῆς οὐσιῶν φύσεων· ἀρχὴ κινήσεως οὖσα καὶ στάσεως· ὥσπερ οὖν ἐστὶ τῶν μὲν ὀξέων καὶ θερμῶν καὶ λεπτῶν καὶ θερμαντικῶν καὶ ψυκτικῶν καὶ βαρέων τεχνῶν· οὐκ ἔνεστι τὸ ἐν αὐτοῖς μένον· τοιοῦτόν ἐστιν ὁ ἀέρ καὶ ὁ αἰθὴρ καὶ αὐτῶν τῶν στοιχείων ἐστὶ τοιαῦτα, οὕτω καὶ ἐστὶ τῆς φύσεως τῶν ὄχων· ἐστὶ τὸ ἐν αὐτοῖς μένον· τοιοῦτόν ἐστιν ὁ ἀνθρώπου· ἀκμάζουσι δὲ ἀνόητοι ὡς οὐ σαθρόν· ὁποῖόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια ἀεὶ γίνεσθαι τῶν φύλλων· οὐ γὰρ δύναται τὸ φύλλον τῶν μένον τοιοῦτον· ἐπέρων δὲ ὡς κίνουμένων· τὸ γὰρ ὄχημά ἐστιν, ὃ ἀεὶ κινητὸς ἐστὶ λόγος ὁ ἐν τῷ ὄχῳ ὃς ἐστὶν ὑθαλάττης ἡ γῆ τὸ φύλλον φύσα

ἀ ὁδηγοῦ ζα. οὐ μὴν ἐξ ὕλης καὶ ἀ ὁδυς. ἡ γὰρ ἀω-
λὴ ὕλης σῆθεν μῆς καὶ ψῦχρᾶς. ὑγρᾶ δ' ὁμοίους
γε μὲν ὑ ὕλη τοῦ λο φθαρ ἀ εἶναι λῆ. οὐ γὰρ πῦρ ὁδῆ
σρο σελθᾶν ἵνα πῦρ ἡ ὕλη γένηται. ἀλλὰ λό-
γος. ὁ γὰρ σωμᾶτον ἐ ὶν οὐ μὲ ῳρόν. λοῦ χὴ ἐν λοῖς ·
ζῴοις καὶ λοῖς φῦ λοῖς λοὺς λόγους ἕ ναι λους σοι
λῖ κους. καὶ λὴν φῦ σὶν ἕ ναι λόγον λοῦ μέν α λο-
γους δ' λους καὶ λὰ λὰς λους φὰς λῶν ὄρ ω μέν ων λῆς
φῦ σεως ἕ ν αι χωνὴ μα λα. ἡ' λοι λοῦ καὶ λὰ λὴν
ἀ μυνή λου καὶ μέν ους λόγου. πῶς οὖ ν ἐν λῇ
καθ' ὅλου φῦ σι λό καὶ ὸν. λῶν ἐν λοῖς σωμᾶτους
μή μα σὶ λόγους. φῦ σι κῶν ὄν λων. καὶ οὐ δενὶ
ἐν αν λί ον μέν ων λῇ ὕλῃ φῦ σι ἐ ζά γα θοῦ οὖ-
σι. ἃ λοί νω ἀ πο δέ δω κε ναι λὴν κα θ' ὅλου φῦ σιν
ἐν λοῦ ἀ γα θοῦ ἕ ναι. λοὺς δέ μα θη μα σιν ἐν λοῖς
σωμᾶσι χή μα σὶ λόγους μὴ ἐν αν λί οῦ σθαι λῇ
καθ' ὅλου φῦ σι. σρὸ σῆκον ὡς οὐδὲ ἐν φῦ σι λό-
καὶ ὸν. λοῦ λο δὲ. ἡ ὧ κα λῷ ἐν αν λί ον. γέ-
νε σὶ λό καὶ ὸν οὐ δὲ ἐν λοῖς καθ' ὅλου. λὰ δὲ ἐν-
λοῖς καὶ λὰ μέ ρος λῶν σωμᾶτους χή μας ἐν αν λί α. ἀ λεύ-
ρω σα σὶν. ἀ λα ἐν ξύ λας. καὶ λοι ποῖς, οὐχὶ ἄν
λοῖς ἀ σὶ πφύ σιν. ἀ λλὰ λοῖς ἀ λλοι ο. ἐν οἷς δὲ
πφύ σικῶς πλημμε λῶς φ ἔρου σι, λοῦ καὶ λα φύ-
σιν ἐκ ἐ ὶν ἀ θέ ν α σον. οὐ μὴν λοῦ λο καὶ κόν. κα-
νὶ α σὲ λὰ ξε ως μᾶλ λον ἐ σὶ.

κο καθ' ὅλου φύ σιν. λὴν θα' αν φύ σιν καὶ χῆ σαῦ λας

φησὶν οἱ τῶν φύσεων λόγοι· ἢ γὰρ αἱ ἀρεταὶ καθ' ἑκάστην μόνα σοι κατὰ φύσιν ὑπάρχουσιν· ἢν ὑφέλῃται καθόλου καὶ τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐφ' ἕκαστα· ὅλως δὲ φύσιν, καὶ ταῦτα δὲ — πόθεν κἀγὼ λαβεῖν τὰ εἰωθότα λέγειν· οὐ γὰρ οὕτως ἐστὶ φησὶν ἐν τοῖς οὖσιν ὅπερ ὅλον ἔχοις ἂν εἰπεῖν· τόμος τινὶ τῶν ὄντων περὶ τὴν ὡρισμένην φύσιν, ἕκαστον ἐστὶ φύσις· τοῦτο δὲ φαίνου· καὶ σοι οὕτω φύσις τὸ μὴ μόνον ἐφ' ἑαυτῆς μένειν, καὶ ὧν· τοῦτο γὰρ ἐφησεν ἡμῖν τῶν τῆς φύσεως τὸ μὴ ἐπιλαθέσθαι καθ' ὅσον οἷόν τε ἀναλάβειν, καὶ ἐφ' οἷς παρῆλθεν ἐπὶ πόσον μένειν·

ὡς περὶ τὸ καλὸν ἔστι μεγαλοψυχία ἐπὶ μεγάλων καὶ μετὰ μέτρου ἀρετῆς, οὕτως καὶ ἄνθρωπος ἀνδρὸς ἔστι μεγαλοψυχία ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων·

ε καὶ τὸ μὴ νικᾶν τῶν φιλοσόφων φασὶν ἐν τοῖς ἀλόγοις τῆς ψυχῆς μέρεσιν ἐνεῖναι τὸ μὲν ἡμερικὸν τὸ δὲ θηριῶδες· ῥᾴδιον οὖν ἐστὶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπῳ ἐπιπλῆξαι ὡς ἀνοήτῳ καὶ ἀγνοοῦντι ὅθεν ἕκαστος ἔχει τὸ ἡμερικὸν καὶ θηριῶδες· καὶ τὸ μὲν ἡμερικὸν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ ἐκ μιμῶν σώματος ταῦτα· οἱ νοῦς ἔχα σώματος, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔσχηκε πάντα τοῖς·

ὁ τὸν ὅλον νοῦν καὶ ἄνευ σώματος, παρυφίστασθαι μᾶλλον ὡς ἐν τοῖς ὅλοις τοῦτο·

Πως τε ἡ ὕλη.

Εὐχερὲς δὲ ὀφθαλμοῖς ἐπὶ ἀναλαβεῖν δόξας ἀσθενοῦς καὶ μὴ ὄντος ἴνα καὶ οἱ συνήθεις καὶ τοῦ θείου λόγου ὄντος ἀφορμὰς ἔχωσι. καλῶς οὖν εἴρηται τὴν ὕλην μὴ ὄν. ἐπεὶ καὶ τοῖς θεολόγοις φασὶ γάρ οὐδὲ τὸ κακὸν ὄν. ὅτι ἐστὶν ἐν τοῖς νοητοῖς οὐσία καὶ μορφὴ, ἐν τοῖς δὲ αἰσθητοῖς τὸ ὑποκείμενον τοῦτο οὐδὲ μέτεστι. ἐπὶ τούτων ἐπαίνους ὑπὲρ τὸ ὄν ἐστὶ τοῦ δὲ ἀνθρώπου τοῦ ἐναντίου ἕτερον ὄν τος καὶ ψεῦδος εἶναι. τὸ γὰρ ὄν ὀφείλουσι τὴν ὕλην τῶν νοητῶν οὐσιῶν ὑπάρχειν οἱ, λόγῳ μόνῳ θεωρητὴν. εἶναι καὶ αὐτὴν ἁπλῶς φασιν. οἱονεὶ τὸ ὑποκείμενον ταῖς νοεραῖς οὐσίαις. ἐν δὲ αἰσθηταῖς ὕλην ὡς ἂν δὲ ἀστάθμητον ἐν τοῖς νοητοῖς. οὐδὲν γὰρ ἁπλῶς ἐστὶν ἀόριστον. εἰ δὲ καὶ ὡς φησὶν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λόγου ὁρίζεσθαι ἀπὸ τοῦ θείου λόγου ὑπερούσιος. ὡς δὲ ἕλκον αὐτὴν ὁπόσαν τοῦ θείου λόγου, οὐχὶ μόνον αὐτὴν εἶναι ὄν. ἀλλὰ καὶ ὄν. φασὶ γὰρ χρῆναι τὸν ὑποκείμενον καὶ κατὰ μέτοχα τῶν ἐναντίων εἶναι. καὶ ὅλα τοῦ δὲ ἕλκον φησὶν ὕλην ὁπόσαν τοῦ θείου καὶ τοῦ καλοῦ. ὡς καὶ δὲ καλὸν εἶναι. οὐ δὴν οὕτω φασὶν αὐτὴν ἐν ἐναντίοις ἁπλῶς εἶναι. ἀλλὰ πάντων ἐναντίων ἔχεσθαι. τῶν ἐπὶ ταὐτὰ τῆς σύμπαντων νοήτων. οἷον. ἀόριστον καὶ ὡρισμένον. οὐδὲν γὰρ ἐναντιώτερον ἀλλήλοις ἀόριστον καὶ ὡρισμένον. οἷον. ὁμοίου καὶ ἑτέρου. ὅλου καὶ μέρους. ζῴου καὶ ἀζῴου. οὐδὲν τοιοῦτον. ἀλλ' ἐξ ἑτέρου καὶ μᾶλλον ἀρξαμένου. ὡς οὐδὲν οὖσα τῶν ὄντων ἐπὶ ταὐτὰ. ἅ δοὺς φασὶν καὶ τοιοῦτον. καὶ νοῦν

νέ σωσμα οὖ ζα ζᾶ ζα. ἰουζέ ζῦνᾶς ἔζους καὶ σοιόζη-
ζα. ἀνεχρῶναι σὔνα μέν. οὐ μὰν ἀνεχρά. ζιόὖ-
σα ζούζων. εἰ μεῖζως μὲ οὐ ἐχῖ. καθ' αὐζὸν ἀνεχ
χρά μὲ οὖ ζα. διὸ καὶ ὡς αὐφ' ὅζος. καὶ ὡς ἀ' σοιος.
καὶ μὲ οὖ. καὶ ὡς παύλων ἀν δρὰς. ἐμχύθηνα
νὸν παφαὐζῶν. ζαῦζα οὖν χὺ σανὸθᾶς διὰ νὸ σιος,
φησὶ πῶς σοι ἡ σαμα νὸν ὕ ὕχη. ὕπαν ζε χῶρ μὲ
οὖ σα ζῦ ἀνεχρά. ζὲ γὰφ σοιᾶν. ἀνεχρά σας ἐζὶν
ἀλλὰ μὲ νὸ παφ' ἐμὲν. ζίὸ ηα μέν. καθ' αὐζὸν
μόνον οὖ σα. ἐχὲ ζέρου γὰφ καθὺ μᾶς ποχμᾶ ναι
θᾶ ἔζους καὶ σοι ὁ ζῦ οὐ παφ' ἐμὲν οὖν καθ' αὐζὸν οὖ ζα.
φὸ δὲ μὲ οὖ αὐ ζὸν χέμ ζε ὡς παν ζε μῶς οὐ δὲ ν οὖ σαν,
οὐ δε ηα νὸν ἐζὶν οὐ δε φα θοὺ. φὸ δὲ ἐχὶ ζιὸν. ἢ κὰ-
θὺ ἐζὶν, ἢ ἐ χὲ αυ ζῶς. ἢ ἐ χὲ ζέρας ἀφ χῆς καὶ αὖ ζη
καὶ ὅβ ζ, φὸ δὲ ἀν φαῖ αν ἡ ὕ χη ὡς ὀὖ μπ ε ρω ζὶ νὸν
κόσ μο ν, σῶς να νὸν ἡ ὕ χη. ὅρος γὰφ ἀν αμαί ου,
ἀϊ δὶον ἀ χη θὲς ὡς ὠφε χί μον. οἷα ἐζὶν ἡ ἀφ ε ζὴ
ὠ φε λοῦ σα. ἄλ λο οὖν ζὶ παλόν. καὶ ἄλ λο ζὶ ἀ-
να μᾶ ον·

ἀ να φέ ππαν ζὰς δ' ἐ χαυ ζῶν ε χο νζί ων να νὸν ἔ χειν
ζὴν ὕ λην, φησὶν. σῶς οὖν ἐ ξ ὕ λης γί νε ζαι καὶ
φέ φε ζαι ἤ ε' ἀ φ' ὧν σὶς ζῶν ἀ πο μῆς. φῦ λὰ καὶ ζῶ α.
καὶ ζᾶ ζα γὰφ ὅ ζ' ἄ δους καὶ ὕ λης ἀ σὶν, ζὰ ἰ ὧ ν αὖ ζο
να νὸν πᾶς γί νε ζαι καὶ φέ φε ζαι. καὶ οὐ κέ νθυ ς φθο-
φὰ καὶ φθά ρε ζαι. αὖ ζη γὰφ ἐ χὶς ζοῦ να νοῦ. ἀλ
λὰ ζὸ ζε ὡς ἐ φη μέν, ὅν ω χέ γαν ζί νὰς, ἐ φι ζέ με ζαι
ζῆς να μί ας ζὰς ψυ χὰς ἢ ὕ λη σὶ ἀ ζῶν ἀ ζό μου μό ρους

Digitized by Google

τῆς ψυχῆς, διὰ τοῦ σώματος μὴ μὴν μόνη τῷ ἀλό-
γῳ τῆς ψυχῆς. πολλοὶ γὰρ ἐνῳκήσαν τοῦ λογι-
κοῦ μέρους, ὡς οἱ ἅγιοι τοῦ θῦ. ἐπαδὴ δὲ καὶ οἱ τῶν
ἐμπνων φασὶν διὰ τοῦ τοῦ δω̄ου καὶ τὰ ἄ̄ρρα
μὴ φθαρῆναι, διὰ τὸ ἐν τοῦ καθαρὸν τέρου τῆς ὕ-
λης γενέσθαι. τάδε πρόσκειται τοῖς φθαρτοῖς σώμα
σὶν ἐν τῆς ὑποκατέθεντο καὶ πα χύτέρας ὕλης χύ-
νου σὶ γενέσθαι, ἀναμὰ ως καθ' ὑπόρα σὶν τῶν
πλειόνων ἐφάλην οὖν ἂν ποῤῥῆναι τοιαύτην. δι-
ὸ μὴ φθάρον τα τὰ καὶ τὰ ἄ̄ρρα καὶ ἀ̄ρα τοῦ σὶ. μὴ
δυναμένα ἰδρῦ σθαι καὶ εὐβαίως ἐμμένειν φύ σαν
τοῖς ὡς ὁ δω̄ος καὶ τὰ ἄ̄ρρα. ἀ οὖν ἀναμάτως
οὕτω μόνως πῶς ἡ ὕλη καινόν. ἔχουσα καθὼ-
μᾶς ἐνέ ἀν τῆ τὸ ἀναμῶν. οὐ νεων ἡ ὕ
λη καινόν.

δὲ φάσεν, ἢν ζέρησις, οὐ μέσην ὑποδοσίν. ἀλλὰ πῶς τοῦ-
τὸ ζέρησιν μόνου παρᾶναι πᾶ φύ κός καὶ ζπῖ ρα χον
κος ἀ̄δυνάτου. ὡς καὶ ἐν ἰαῦθα. μεῖ πῶς γὰρ
τῆς ζερήσεως οὖσης ἐν τῆ ὕλη. τοῦ ἀ̄δυνάτου
φαθοῦ τὶ ἐν αὐτῆ. καὶ τὸ καὶ ἀ̄δυνάτου καὶ κός κου
ζρας. καὶ δὲ μὴ ἰαῦτα ἰα ὡς φάθα. τὸ δὲ αὖτο
καινόν οὐ ἰα φαθοῦ με τοῦ σὶαν δέχεται, διὸ δὲ
ἐστὶν. ὃ γὰρ παν τα χῆ ζέρησις, καὶ ἀν τὸ τοῦ ὑ-
πο μένον σῶμα φθάρῃ. ὡς μὴ δὲ νόον ἐν τὶ ὑπο μέ
ναι. ὅμεν καὶ ἀ ὕλα μεν αὐτὴ ἔ̄ πεν. ἢ δὲ με-
ρικὴ ὡς ἔχουσα ἐν τοῦ φαθοῦς δυνάμει χώρειν

41.

1
1θ

ἔχειν:—

Ὅρος ζώτο μοσ τοῦ κακοῦ. ὅ τι οὐ κατὰ φύσιν, ἀ-
λλὰ κατὰ μερικὴν ἔλλειψιν τοῦ γὰρ θοῦ ἐστιν:—

Ὅλην αἰτίαν, τὴν τῶν ὄχων φησίν. τὸ δὲ με-
ρικὸν εἴρηκεν ἵνα τὸ καθόλου ἀνέλῃ. πάν-
τε λὴς δὲ ἔλλειψις, τὸ μὴ εἶναι συνίστι-
σι:—

Καὶ τὰ λεγόμενα κακά, οἷ δὲ νοθὲς ἐσθὸν τε ὡς
γὰρ θά. κακὰ δὲ νῶφησιν οἷον, πολέμους. νό-
σους. παιδοτικάς. θανάτους. καὶ τάντοι ἄν-
τα. νομίζοντα γὰρ ἡμῖν κακά, ἀσὶ δυνάμεις γὰ-
θοποιοῦ αἰτίας. καὶ γὰρ διὰ τῶν ἀρημένων, με-
τάνοια καὶ ἐπίγνωσις θῦ. καὶ ἐν σεβάσαι τοῖς
πλάοσιν ἐγένετο πρόφασις. καὶ ἐν τοῖς προ-
φήταις ἡ κακία παιδὰ ἀχέγεται. ἀνάγνωθι
τὸ κρέκεφάλαιον:—

Αἰτία τοῦ ἐν τῷ ἀσελγαίνειν κακοῦ, ἡ ἐπιθυμία.
πελοκίνη θεῖσα. ἀλλ' αὕτη ἡ ἐπιθυμία, δύνα-
μις γὰρ θοποιός. λογικοῖς μὲν, πρὸς τὸ δι' αὐτῆς
πρὸς τὸν ὄντως ἀνατάνεσθαι γὰρ θόν ἀλόγοις δὲ,
πρὸς ὄρεξιν τῶν ἐπιτηδείων τῆς οἰκείας διαι-
μονῆς:—

τῶν λαμπρῶν ἐστὶν ἔκλαμψις. καὶ τῆς δόξης αὐτῶν ὀναλφο πῦ. ἡ γὰρ καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀγαθοειδὴς οὐσία φῶς ἐστὶ καθαρὸν καὶ ἀμιγὲς παντὸς ἀντικειμένου λα. ἴσως δέ μοι δοκεῖ τισὶν τῶν ἐξω θεν δόξαν λαλῆσαι λα:—

τοῦ δὲ εἶναι μὲν τὰ μὴ ὄντα τῶν φύσεων οἱ λόγοι. ἔπεται δὲ τὸ μὴ εἶναι φύσιν τὸ ὑφ' ἧς μὲν οὖν. ὅρος γάρ ἐστι καὶ ὁ ἐξαμμανιτικὸς λόγος τῆς οὐσίας τῶν ὄντων. καὶ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων. τῶν δὲ μὴ ὄντων τὸ τί ἦν εἶναι τῷ τί ἐστὶν ἴσα σημαίνειν. πῶς οὖν τὸ μὴ εἶναι φύσιν, ἐξαλλαγὴ ὑφ' ἧς μέν ἐστι: δι' ἣν αἰ τίαν τινὰ καὶ τὸ γενόμενον. ἀφ' ὧν τὸ μὴ εἶναι φύσιν ἐστὶν, οὐ γάρ ἐστιν ἀλλ' οὐδὲ γίγνεται. ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ἐν ἀορίστῳ. οὐ γάρ ἐστιν ἀλλ' οὐδὲ τὸ τί ἐστὶν εἶναι ἐξαμμανιτικὸν ἔχει. τοῦτ' ἔστιν ἐξαμμανιτικὸν ὂν ὄντος. οὐδὲ μὴ εἶναι φύσιν. ἀφ' ὧν παραφύσιν, ἀλλ' ἔξω ἐστὶν τῆς φύσεως λόγος. ὑφ' οὗ τε ἐστὶν τὸ γενέσθαι ἀγνόησα:—

ἐν μὴ ὄντα δέ φησιν εἶναι καὶ τὸν θεὸν παντοδαπῶς ὑφ' ἧς ἔχειν τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἀποφάσεις τινὸς ἐπὶ σὺν μερ ἀνον λογίζεσθαι τῆς οὐσίας αὐτοῦ ὑπερέχουσης τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ἐξαιρούσιῶς ὄντος αὐτῆς τὸ μὴ εἶναι φύσιν. οὐ γὰρ ἔξω ζῶσα. οὐ γὰρ ἔξω ζωή. ἀγαθὸς δὲ ζωή. ἀλλ' ἡ φύσις ἐστὶ μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τε ἐστὶ ζωῆς. οὐσιώδης οὖν ἔξω τὸ ἀγαθόν. καὶ οὐ τὸ μὴ εἶναι φύσιν.

ὀλό καὶ ἁγαθοφιλὲς μέν ἐστι· ἀθανάτοις δὲ τοῖς θεοῖς
οἰκεῖα καὶ ἀγαθὰ φύσιν ἔχει τοιαύτην· ὥστε ἀθα-
νάτῳ καὶ εὐκίνητος οὖσα τοῦ ἀγαθοῦ ἀθάνατα
δεήσεται, οὐχὶς ἐπίσωμά ἐστι παχύτητος ἢ ἰχνά-
τητος ἢ τινὸς οἵου ἀν ὦσι. διὸ δὴ καὶ ὄχει καὶ
τοῦ κινεῖσθαι ἐν ὁδοῖς. ὅθεν καὶ τὴν μεμιγμένην ἐστὶ τοῦ
κινεῖσθαι εἰς γένεσιν δεῖσθαι τὰ ποιήματα
τοῦ σωμάτων δὲ ὅτι οὐ ἔστι τῆς ψυχῆς οὐσία
ἀλλὰ μεμιγμένη ἐστὶ σύνθετος οὖσα καὶ ἀπὸ σύμ
φυτος·

ἵνα οὖν νοῦς ἐστιν ὁλικὸν ὅλων· ὅτι φύσις τῆς ψυ-
χῆς ἀγαθή, ἐπὶ δὲ ἐν τοῦ ἀγαθοῦ παρήχθη· καὶ αἰτιω-
τέρα ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ· ὁρῶμεν γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἀν-
θρώπους, ἐνεργοῦντας τὰ οἰκεῖα ἀρετῶν πράξεσι
καὶ ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ, παρ᾽ ἃς οὐκ ἔστιν ὁλικόν·
οὐ ποιῶ οὖν φύσιν ἀγαθὴν ἐστὶ ἐνεργοῦσαν ὁλικὸν
ὄν·

τῶν ἐν ἀνθρώποις τὰ μὲν ἀμετάβλητα ἀπὸ τῶν ἐν ἀγα-
θῷ· ἀεὶ γίνεται ἀπὸ τῶν ἀεί· καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν
καλὰ φύσιν ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ἐφικτῶν ἐφικτὰ ποιητικά,
ἀεὶ δὲ μεταβλητῶν καὶ καλὰ φύσιν κινήσεως.
ἀρχὰ ἀθανάτου καὶ ἀεὶ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐνεργοῦσα. τῶν
καὶ ἀφύλακτα ἐστὶ ὁλικόν· ἐστὶ δὲ ὁλικὸν
ἐλάττονος, καὶ μὴ ἔχει τῶν ἀεὶ ἀγαθοῦ μεμε-

ησος. ὅταν ἡ λόγος μόνη λόγου ἡ λόγος ξυροῦ. ἡ λόγος πυρός. πολύων ἀλλων ὠφελήσουσι. ὅθεν καὶ ὁ σοφὸς σολομῶν. σῶς δὲ σὺ ζαῖε καὶ τῶν λῶν γλωσσῶν ἀπάντων ὡς ἐστὶ πᾶσαν ἀνοσιότητα. λοῦ γὰρ μὴ νίνησις ἐστὶ κεφαλὴ ἀθυμίας. ἐν ἀνίαις δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις ὄρεσι μᾶλλον, ἢ ζῶν ἐν πεδιάσι μένα ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὲ τούτων ἐναντίον λέαν λῶν καὶ τῶν. ἀ ζῶν ἐν πάτρᾳ οὐ κέκρυκται. οὐδὲ ἐν ἐρημίᾳ μένου. ὧν οὐ δεῖται ἐν τῇ σωφροσύνῃ ὁ φῶς μένος. πῶς οὖν ἐν ὑπόζωσιν ἐν λόγῳ καὶ τῶν.

Πρὸς τὴν ἀνόμοιαν χὸ σὰν ἀμᾶτον ἡ φύσις. ἡ γὰρ ἀρετὴ ἀνθρώπου λόγος, λοῦ λόγου μὴ ξένου ἀφ' ἡ μᾶς τῶν ἀνομοίων εἶναι νοῆσαι, ἢν τῶν φῦσι κῶν ὀνομάτων ἐστὶ λόγος ὁ μὴ σημαίνων τὰ κατὰ συμβεβηκός. ὅπερ ἡ ἀρετὴ μᾶλλον ἐστὶ φ̄. μὴ λόγῳ ὠφελοῦμένων τῶν πάντων, ἀσωμάτων τῶν ὄντως ἐστὶν ὠφελούμενα σι.

Οὐ πάντων καὶ τῶν καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἐστὶ τὸ ἀγαθόν. ἐπὶ δὲ καὶ καὶ καὶ τοῖς ὡς λέγει, ἀγαθὸν ἐστὶ νομίζομεν. καὶ ὅτι ὑπόζωσιν οὐ μέχρι τὸ καὶ τὸν. ἀλλὰ σφ' ὑπόζωσιν τοῦ ἀγαθοῦ ἕνα καὶ πάντων χῶν τοῦ γένους μένου. τοῦ τοῦ δὲ καὶ ἀν ωτέρω ἀρέσκομεν. ὅτι οὐ σφὸς τὸ καὶ τὸν ὅσων ἐστὶ τοῦ ἐ σχατον μεν. ἀλλ' ὡς πῶς ἐστὶ ἀγαθὸν σι. ἀ καὶ πέρασις τοῦναν ἐστὶν ἀνθρώ σι.

Ὅ ἐστιν ἐν τῷ προλόγῳ μεφαλαίῳ διὰ τὸ βάθος. ἐσφόνο μίζο μλυ ὅ σοι σῦ μλυ βαθύν :—

Ἐφιέ μλυοι γάρ να λα φύσιν πὰι δύναμὶν ἔν ἕϊ πάν λοῦ βαθοῦ, σραλλο μλυ ἐ λθόν λα ἀμα ὅωλες ὑ - να πόν. ὅ ὔ μῖν μλύνο μίζελαι βαθύν. ἢ δ' ἀλη - θέα ἐξ ἑνα πόν. Ὑ γάρ ὅ ἕϊ ἕϊ μωροῦν ἐες ἰῶ ὔ δὲ - μη μλύνω φονεύο μλυ ἐ λθόν λοὺ ἀ δηλήσαν λα μὴ ἄξιον ὄν λα βαλ αν λυ, οὔ ἰωνό α μὴ οὐ σφαλλη :—

Θαυμα σίως ἐδιξεν ἀνυπόζα ἰον λόνα πόν. ζερή - σῖν ἀν λόδιξας ἰῶ ἐν λα ξα πὶ φύσ α. ὕ δὲ ζερή - σῖς οὐ παν λουπόζα σῖς ὡς σροίφη μλυ. ἀμὰ λό - πε φῦ πὸς πὶ ἐ ἅλλον σαφᾶναι ᾧ μὴ παῷον. ὅ τεν πὶ ἀμαρ ἡίαν λου λέ ζῖν ἀ ἶν ξίας πὶ ἀ - πὸ πλὼ σῖν ἕϊ νὰ λοῦ σρο σώπων λος, ἀν λό λό λῆς ζερή σεως να χᾷ πὶ ἀ ὅω σον. ἀν πλόν σω πόν ἐά λον. πὶ ἐν μα λα φορᾶς ἰῶν λο ξευ ού λων. ὡς πηγὰ ἐ πᾶνοι ἐ σῖ ἰϋχὰν ου ἐες λοῦ σω πού. λου ἐ σ ἕϊ λοῦ σω μόν ἐ φ' ἑ λο ξεύ ου σῖν. ὁ δὲ πὶ πόσω - πὸς λέ γε ται. να χῶς σροῖα σῖν, οὔ ἰωσ οἴ ἐ ζω ἑ λοῦ σω σοῦ λο ξένου ἐες ἀ μαρ λω νου σῖ λοῦ - σρο σώπων λος :—

πὶ ἀ μαρ :—

Τὸ ἀ μαρ, μὴ νοή σας λὸν γλω μλό πν ἐν ᾧ μῖν. οἳ —

ου μοι χάω, ἢ ἀόρατον, ἢ ἀπόλιτον οὖν. ἀπόλεια, λοιπὸν τοῦτ' ἐστί. τοῦ γὰρ θεοῦ καὶ ὅλως παντὸς γενητοῦ ποιότητος ἢ ποιαζεως ἀποκλείομεν, φεύγομεν γὰρ μὴ εἰ φύσιν ἄχρονον καὶ ἀγένητον καὶ ἀνούσιον ἀνύπαρξίαν. ὅθεν καὶ μὴ ὂν αὐτὸν ἐγκαλοῦσι πολλοί.

ὡς ὅλως μὴ ὄντα τὰ

Θεὸς δὲ ὑπερεσσόντως ἐν τῇ σκοτώσει φάσκουσιν. ὁ μὲν γὰρ νοῦς καθ' οὐσίαν ἐν σοφοῖς νόησις καὶ τὰ νοητὰ, ἀνώλεθρος ψυχῆς ἐστιν. ὁ δὲ λόγος ὁ εἰπὼν θεοφανίαν ποιήσεως, λόγων ἀπέρχεται· ἡ δὲ ψυχὴ καθόλου ἐρᾷ καὶ ἀκούει λόγου ἐν ἐρωτικοῖς ὑπερεμπόλοντος νοητοῦ, οὐκ ἐνεργείᾳ τὰ οἰκεῖα. τὰ δὲ σώματα τὰ ὑπερεμπόλοντος νοεροῦ λόγου εἰ φύσεως θεωρίαν ἐξ ὧν ἔστι φανέντων.

Εἰ δὲ οὐσία ἐν σοφοῖν, ἀλλὰ καὶ φύσεως καὶ

Οὐσία τοῖς νοεροῖς καὶ νοεροῖς μέτοχα οὐσίας καὶ ποιᾶς, ἀναθοσχεπῶς μετέχοντα θεοῦ. σοφὸς δὲ ὁ θεὸς οὐκ ἔστιν ὡς φέρεται ἢ μετὰ ἐξ ἕξεως.

Σημειωτέον δὲ ὅτι σκληρὰ τὰ ἐν τοῖς χαρακτῆρσι, διὰ τί γὰρ μὴ ἐποίησεν ἢ πᾶσι ὁ θεὸς οὕτως ἵνα πάντες ὦμεν καὶ μὴ ἁμαρτάνωμεν. τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἐρεῖ.

στὴν ὑλικὴν οὐσίαν τὴν οὐράνιον καὶ ἄλλο τι παρὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης παρὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, οὐ τὸ αὐτὸ καὶ ἐναντίον παρὰ τὰ αὐτά, οὐδὲ τὴν τοιαύτην κίνησιν φύσει ἔχειν ἐναντίαν ταῖς κατὰ τὸν ἀέρα κινήσεσιν. οὐδὲ τὴν τοιαύτην ψυχήν. ἀνελεγμένων γὰρ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἔσται. καὶ οὔτε ἀπαθῆ φύσει σώματα, οὔτε ψυχὴν καὶ νοῦν. καὶ ταῦτα δὲ τὰ φθαρτὰ σώματα φύσεις οὐκοῦν ἔσται ἕτερα παρ' αὐτά. ὥστε οὐδὲ φησὶν αὐτὸν εἶναι τὸν οὐρανόν, ὃν αὐξητικὸν εἶναι καὶ αὐτὸν ἐναντίωσιν ἀφῆ θαυμαστὴν τινα. οὐ γὰρ ταῦτα ἐν τοῖς πέντε σώμασιν οἷόν τε γίνεσθαι, πρὸς αὐτὰ δὲ ἀναγκαίων ἀπείρων. ὡς οἴεσθαι καὶ ὁρᾶν. ἢ ἐξ ὕδατος πάντων ὄντα λίθων καὶ ξύλων. παρίστησι γὰρ ἡμῖν διαλεγόμενος τοὺς αὐτὸν πάντα τοῦτο ποιεῖν. ὧν φησὶν πρὸς φασκόντων τινῶν. οἷον τὴν δι' ἀνόμων καὶ προφητῶν. τὴν δι' ἀκτῶν εὐαγγελίων. ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει. ὅλως γὰρ ὧν παραβαίνεις.

καλῶς ὀνειδίζεις τοὺς τῶν λογίων ἀγνοοῦντας ἡμᾶς καὶ ἀπείρους καὶ ἀξιαναγνώστους ἂν ἀναπολόγους. τοῦτο γὰρ φθορὰ ὧν ἡμῖν ὑπῆρχεν οὐσίας. αὐτὴ γὰρ αὐτὴ τὸ αὐξητικὸν οἶδε.

ὅτι καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ ἀεὶ μένοντα οὐκ ἀναιρεῖ μένοντα ἐν τῇ τοῦ παντὸς ὅλου καὶ ὧν ἡμῖν τὸ ἓν λέγει τοῦτο.

ον· τὸ γὰρ τοῦ μὲν οὐ ταυτόν.

ἐν γνώσει δὲ ἁμαρτάνοντας —

Ὅρα πῶς ἑρμηνεύει. τὸ οὐ αἰτοῖς ἐν γνώσει ἁμαρτάνουσι· καὶ τὸ· ὁ δοῦλος ὁ εἰδὼς τὸ θέλημα τοῦ κυ αὐτοῦ καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ, δαρήσεται πολλά.

Γνῶσιν φησὶν, ἴσως τὴν ἐν δίδασκαλίας προσγινομένη· ἣν καὶ λήθη πολλὰ κῆς δύναται ἀμαυρῶσαι· ἣν καὶ ἀνωτέρω φησὶν ἐξ ἀκοῆς ἐγγίνεσθαι ἄλλα στοιγνῶσιν νοητέον, τὴν ἐν φυσικῆς θεωρίας ἢ ἐλλάμψεως ἀδίδακτως προσγινομένην.

ἄλλη

περὶ δικαίου καὶ θείου.

Ἦτα ὅτι καὶ ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ σύνταγμα περὶ δικαίου καὶ θείου δικαιωτηρίου· σημαίωσαι, καὶ ὅτι ἀκοσὶ τρᾶς σύλλογις μοὺς ἔχει τὸ κεφάλαιον τοῦτο. ἀποδεικνύντας ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁν τὸ κακόν.

Caput Quintum.

ἐλίτεον δὲ νῦν ἐπὶ —

Ὦ ὠνόμα ἑαυτὸν θεοὶ πάλαι· οὐχ ὡς ἀριθμῶν ἀρχήν· ἀλλὰ διὰ τὸ πάντων ἐξηρῆσθαι· καὶ μηδὲν ἔχειν συναριθμούμενον τῶν μετὰ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀσύνθετον καὶ ἁπλοῦν· οὐ τοῦ τὸ παρίστησι τὴν ἡ οὐσία τοῦ θυ. κυρίως γὰρ οὐσία ἐπὶ θυ οὐ κἀν λέγοιτο. ἐστὶ γὰρ

ὑπερούσιος:—

Οὐσϊαρχίαν φϋσίν, τὴν πάσης οὐσίας ἀρχὴν καὶ αἰτίαν. αὐτὴ γὰρ ἤθε ὁ τῆς ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν. πρὸ ὁδὸν δὲ τὴν θέαν ἐν ἑρχέγει. ἥτις πᾶσαν παρήγαγεν οὐσίαν:—

Ὅρα πῶς φησὶ τὸ ἀγαθὸν ἤτοι τὴν αὐτοθεωνϋμίαν ἐκτάνεσθαι ἐς τὰ ὄντα πάντα καὶ εἰς τὰ οὐκ ὄντα. καὶ ὑπὲρ τὰ οὐκ ὄντα ἦναι. τὸ δὲ ἐν, ὑπὲρ τὰ ὄντα, ἦναι καὶ ὑπερεκτάνεσθαι αὐτή. τὴν δὲ ζωὴν, ὑπὲρ τὰ ζῶντα ἦναι. καὶ τὴν σοφίαν, ὑπὲρ τὰ νοερὰ καὶ λογϊκὰ καὶ αἰσθητϊκὰ ἐκτάνεσθαι. ὡς ἦναι δῆλον, ὅτι τὸ ἀγαθὸν τοῦτέστιν ὁ θ̅ς̅, καὶ τοῦ ὄντος καὶ ζωῆ καὶ σοφίας αἴτιον. τὸ δὲ ὄν ζωῆς καὶ σοφίας αἴτιον. τοῖς οὖ σϊνόει ἀκολούθως:—

Καὶ ἐς τὰ οὐκ ὄντα ἐκτάνεται τὸ ἀγαθόν. ὡς ἐς τὸ ἦναι καλοῦν αὐτά. ἢ καὶ κατὰ τὸ ἀρημένον αὐτῷ π̅ρ̅ϊ̅. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν, καλόν. ὅταν ἐνθῶ, διὰ τὸ ὑπερούσϊον θεωρῆται, ὄντα δὲ τὰ οὐκ ὄντα ὑλϊκὰ φησϊν. ὡς πολλὰ κἴρ ἐδιλώσαμεν ἄνω. ἢ οὕτως. ἐπεδὴ οὐ περιγράφεται τὸ πῶ ὁ θ̅ς̅, ἀκόλως φησὶν καὶ ὑπὲρ τὰ οὐκ ὄντα αὐτὸν ἦναι. ἵνα δέξῃ τὸ ἀπερίγραπτον αὐτοῦ:—

ζ Ποῦ μὲν οὖν ἀναγκὴ πᾶσιν ὅλως τοῖς οὖσι τὴν ἀγγέλων φύσιν ἀΐδιον, τοὺς ἀγγέλους νοεῖν φησὶν· τοὺς δὲ μεθ' ἡμέρας λέγειν ἐξαίφνης ἀναγράφει· ὡς που καὶ τὸν αὐτὸν ἀγγελικὸν ἅμα καὶ θεῖον εἶναι τὸν νοῦν τοῦ καινοῦ διδασκάλου· νῦν δὲ ἐπὶ τὰ πρὸς θύραις σῴζειν φησὶν, ἀπὸ λόγων καὶ τοὺς ἀγγέλους μεθ' ἡμῶν νοερούς φησιν· ἄλλα καὶ αὐτοὺς διὰ τοῦ σφῶν θεοῦ ὅσον οἷόν τε λέγεσθαι μόνους ἐᾶν οὐσαν, ὡς ἐπεγράφθαι ἐπὶ λίνθαν σοφίαν, ὡς καὶ αὖ ἄνιναν ψῆφοι· καὶ τὰ αἰνιγματώδη καὶ δι' ὅλου τοῦ ζητεῖσθαι λόγια ἐᾶν ὅμως παῦλα, σοφίας μᾶλλον ἐμφύτους καὶ ἐν ταῖς φύσεσι καὶ αὐτῶν ὁρμαῖς ὡς καὶ ὄθας ἐπιχαρεστέρους εἰς τὴν ἐξαπλοῦν ὀφάνην οἷ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ εἶναι σοφία μὲν εἶναι παῦλα· καὶ τὸ ἀρπλοῦν· παῦλα εἰ σοφία ἐποίησεν· ἦ δὲ σοφία ἐστὶν ὃ ὢν· σαῦλα οὖν εἶναι ὧν ἔστιν ἐλεύθερον φησίν·

η Ὅτι καὶ λόγος ἐστὶν ὑπὲρ πᾶσαν ἀφαίρεσιν ὑποβεβηκυίας ὧν θεὸς νόησον, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ὅτιπερ·

καὶ ἄλλο δὲ ἀναγ[κ]αῖον. θ Περὶ μικροῦ ἐστὶ διὰ τί ποτε ὑπὸ φασὶν λέγειν τὸ ἀγαθόν· ἀφ' ὧν τοῦ ὄντος αὐτὸ οὐ καὶ οὕτω παθεξῆς, ἵνα μὴ διὰ σωτῆρος ἀναγινώσκωσιν εὐρῶσι μικρὰν ἀφορμήν, φησὶν· οὐκ ἀμοσκὲ εἶναι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄλλο τὸ ὄν· καὶ αὖ πάλιν·

ἀλλὰ λέγω τὴν ἀληθῆ σοφίαν. εἰ γὰρ ἦσαν τῶν ἀπόστολων αἱ λέξεις καὶ οὐ πολλὴ καὶ μεγάλη θεολογία παρεφθείρετο. τὴν φύσιν καὶ μὴ πολὺ θεόληπτος. ὁ λέγων τοῦ λόγου περιττῶς ἢ πλέον. ἀλλὰ καὶ βαθὺ μέτρος τῶν παρ' ἕλλησι σοφῶν. καὶ τῶν ἀποστόλων ἄφραστα ῥήσεων. οἵτινες καὶ σοφίαν οὐρανοῦ. καθόσον ὑπερέχουσι. τὸ σοφὸν τοῦ κόσμου τούτου ἀδυνάτως ἐρασθῶν ἐλλήνων μάταιον παραγόντας. ὥστε καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑπόληψης φασὶ. τοῦτέστι τῆς ὕλης:—

Τὴν τοῦ ἁγίου θεοῦ πνεύματος μίαν, σαυλεχοῦς προνοίας ὀφείλειν εἶναι φασὶν. τὰς δὲ λοιπὰς μιᾶς. οἷον ζωὴν καὶ σοφίαν καὶ λόγον. καὶ πάντα μὲν γὰρ τὰ οὐ τὰ σὰ ἁγίου θεοῦ τοῦ θεοῦ παρούσης ὑπάρξιν. καὶ ἀσὶν ἅγιον θεόν, εἶναι καὶ λέγειν. οὐ πάντα δὲ ζωῆς. καὶ σοφίας. καὶ λόγου μετέχουσι διὸ τοῦτο τοῖς αὐτοῖς ἐπνεύματος μίας καὶ τὰ αὐτὰ δόξα σοφὸν τοῦτο σαυλεχοῦς τὸ θεῖον εἶναι. ὅλίων τέχνας δέ φημι, τὰς ἐπὶ σχοίνων θεωρουμένας. οἷον ὕφωνα καὶ φθόγγα γὰρ ἐστὶ φύλλων καὶ ξύλων λογικῶν τὰ καὶ ἀλόγων. σοφία δὲ καὶ λόγος μεθερμηνεύεται. ἐπὶ μόνων γὰρ λογικῶν ὄντων ταῦτα:—

Ἄξιον φέρειν πῶς ἁγίου πνεύματος τῆς φύσεως, ἵνα μὴ λόγου μόνου τοῦ λόγου λέγωμεν οὐ ὑποφαίνεται ὡς ἐνόντων

ἐπαποφαίνεται ἐλέγχους διὰ τί τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦτοῦ οὗτος ὑπερέχουσης τῆς ἐνεργείας τὴν προσηγορίαν. καὶ πάλιν τοῦ ὀνόματος τῆς ζωῆς ὑπαρχόντος τὴν σοφίαν. ἄλλα καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς τοῦτο ἀπαιτούσης. ὡς καὶ αὐτὸς προφαίνεται ὁμολογῶν φάσκων. καὶ ἐγὼ. καὶ ἐξῆν, καὶ σοφίαν, καὶ οὐσίαν σοι ἐν. καὶ ἐξουσίαν σοι ἐν. καὶ σοφόν· ἀλλὰ καὶ τῆς οὐσίας καὶ ἐξουσίας καὶ νοῦ καὶ λόγου καὶ ἀληθοῦς καὶ ἀθανασίας. οὐ μόνον τὴν ἐξουσίαν καὶ σοφίαν ἐν τοῖς ὄνομασι· ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἀφανεῖς ὑπὸ σοῦ βασιλεύεσθαι ἐν πλείστων ζώντων καὶ τῶν ἀθανατιζόντων. καὶ τῶν νοερῶν καὶ λογικῶν. τουτέστιν νοῦ καὶ λόγου ἀληθοῦς σημαίνειν βούλεται, οὐ μόνον οὕτως ἔξεστιν. οἷον οἰκοῦσιν οὐρανὸν καὶ ἄστρων. καὶ γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος. καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν πάντων ἑτέρα πλήν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ βίῳ ζῆν ἐστιν ἃ καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶναι αὐτὰ ζῶντα, οἷα καὶ φυτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τῶν ζώντων σημαίνεται καὶ αἰσθητικά, τουτέστι τὰ ἄλογα. τῶν γὰρ φυτῶν καὶ βοτανῶν ἐν μιᾷ τάξει ἐν ζωῇ τὰ ἄλογα. καὶ τὸ καὶ μόνου αἰσθάνεσθαι. τῶν φυτῶν καὶ ἀθανατιζόντων. τῶν δὲ αἰσθητικῶν ἑτέραν τῷ θεῷ τὰ λογικά. τῶν δὲ λογικῶν οἱ νόες. τουτέστιν αἱ ὑπερκόσμιοι οὐσίαι. ὧν ὑπῶν τῶν λογικῶν ἀνώτερον. καὶ τὰ τὸ ἄυλον καὶ νοερὸν ἐχούσης καὶ μᾶλλον ὑπῶν τῷ θεῷ. καὶ τοι ἐόν-

τὸ ἓν αὐτὸν καὶ ὁμοῦ τὰ πάντα ζώντων ὑπερεκφαίνον τὰ τοῦ θῦ, ὑπὲρ τὰ ἀπὸ ἓν αὐτὸν τοῦτον ὄντων. τὰ ἄστρα. καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ αὖ τὰ πλεῖστα ἐκ πόλεων οἷς. τοῖς πρὸ ὀφθαλμῶν ἀστερίνεται ὄθεος ὀλοσχερῶς. ἐν τοῦτο νοῦν καὶ τοῦτο λόγου καὶ τῆς ἀληθείας τὰ βυθὸς ἔστιν καὶ τὰς προλήψεις τὰ πάντων. οὕτως εὑρήσεις καὶ τὰ μίαν ἰδέαν.

περὶ ζώντων ἐν θῦ ὑπερεκφαίνων.

Μετέχοντας ὑπερεκφαίνων φησὶν, τοὺς ἐπὶ πλεόνων θεωρουμένους. οἷον τὸ ὄν. καὶ τὴν ζωήν. ἀλλὰ τούτων μόνων μετέχοντα, οὐ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ προάπλουσιν ἀλλ' οἷς ἁπλοῦν ὁρῶν ἔστιν. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν ὑπερέχοντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑφ' ἑαυτῶν ὑφαιρούμενα ἔχουσιν ἰδιότητας τοῦ εἶναι. τοῦ ζῆν. καὶ νοεῖν τοῦ τε προάπλουν. καὶ διὰ τῶν μεριστῶν ἑτέρων ἑπανύμνων σημαίνον. τὰ δὲ τῶν ὁλικῶν ἑνιαίων, οὐκέτι μετέχουσιν τῶν προαπλόνων ἰδιότήτος. τοιγαροῦν σοφίας καὶ λόγον καὶ νοερὸν. καὶ καὶ τοῦτο ἁπλοῦν, ὡς ἁπλόνων ἢ μᾶλλον ὁλικῶν ἑνιαίων μετέχοντα. ὡς περὶ οὖν τὰ ἕτερα ὡς σχεδόν. καὶ προάπλουν καὶ θῶ πάντοτε ἕτερα.

Ὁλικὰ ὑπερεκφαίνα καὶ καθ' ὅλου θῶ, σχεδὸν ζώντα καὶ τὰ σχεδὸν ζῆν ἐν ὑποβεβηκόσιν. οἷον. οἱ θεοὶ νόες, ὑπάρχουσιν ὡς καθ' ὅλου θῶ, πάντοτε ζώντα. σχεδὸν ἅπαντα ἐν τοῖς ἀ-

λό γων σχέσ λε γό μεθα ξῶν· σα λῖν λὰ ἄ λογα
ὡς αὶ αθη σῖ ἔ χουλα, πλέον ζῆ ἰ ῶν φῦ τ ῶν, σὲς
σὰ αθη σῖν μὴ ἐ χού τ ων· ἀ λλὰ λό νου τ ὴν φῦ τὶ
κὴν ζω ὴν·—

ὶν ὅλως ἶναι — Π ρὸ σὸ τ ὸν ὲ πὶ τ ὸν ὃ χον σὺ κή ρο λν τ ὸν ἶναι
ὑπὲ ρ τ ὸ ἶναι ἐ στὶ. τ ὸν το γὰ ρ φη σὶν ὑπὲ ρ ουσί ας ἀν —
τὶ ὑπὲ ρ τ ὸ σὺ χλε ὲ σ η ὸν. τ ὸ γὰ ρ ὂν οὐ σι ῶ δέ. ἀ πὸ γὰ ρ
τ ο ῦ ἶναι τ ὸ ὄ νο μα πα ρῆ κε τ α ὶ τ ῆς οὐ σί ας· ὃ σῶ τ ὸ
ὡς κα ὶ τ ο ῦ ἶναι ὑπὲ ρ κά λλο ς, τ ὸ γὰ ρ ἶναι ἐ ξαί —
ρε τ ό τι νὸ ς σὺ μ ᾶ ς τ ὸ ἶναι ἀ γαθῦ ναι, ὧν ὑπὲ ρ οὐ σί ως
νο ῆ λαι· σὸ δὲ κα ὶ ὧν κά λλο ς ἶναι, τ ῶν πα ρη γ
μέ νων ὑπὰ ῶ τ ο ῦ ἀ ιώ νο ς. ὅ πε ρ γὰ ρ κά λλο ς ἦν κά λ
ἐ ς αι· ἀ λλ᾽ ἐ ξαί φνο υ. τ ο ῦ το ἐ ξῶ ς ἐ χον τὸ ἶναι.
τ ὸ κά λλο ς ἐ φ᾽ ἡ μᾶ ς ἀ φ᾽ τ ὸ ἐ ς αι· κά λλο ς ἐ κ —
φα νέ ς ἀ πὸ τ ο ῦ κᾶ ἀ φ᾽ τ ὸ ἐ ξαί φνη ς. τ ο ῦ το ἐ ξῶ τ ὸν αἰ ῶ ν.
οὐ γὰ ρ κό νο υ τὰ οὔ σα πα ῦ σα δᾶ πα ρᾶ ναι τ ῶ σαν
κί νη σὶ ν ὅ λω. ἀ λλὰ κα ὶ τ ὸ κα τὰ τ ὸν τ ῆ ς κί νη σέ ως
οὐ δὲ γὰ ρ κί νη σὶ ς μέ γο νεν αὐ τ ῶ κα ὶ ὀ ν σρό τ ε ρον
αὐ τ ῆ ς ὄ ν σα βε σὶ ς κα ὶ φύ σὶ ς κα χοῖ τ ὸ αὐ τ ὸ. ἐ ν
ᾧ κ α ιώ νι· αἰ ὼ ν γὰ ρ ἀ πὸ τ ο ῦ ἀ ε ὶ ὄ ν τ ος ἀ φω ρί —
ζε τ αι σῶ οὖ ν τ ω τ ὸν αἰ ῶ να ἐ ζη μέ νο ν ἀ ε ὶ σρό ὄ ν. τ ῶ
πα ῦ σαν ἤ δη ἶναι· κα ὶ κα τὰ δὲ ἀ να λί σκε σαν ἀ ῶ· τ ῶ
κα ὶ πα ρε λη λῦ θέ ναι κα ὶ δᾶ ῦ κε μέ νην. οὐ κ ἀ ὼ
ᾷ η πα ῦ σα. ἐ κμὲ ν δᾶ ῦ ᾷ η τ ο ῦ ὄ ν τ ος ἐ κ σε σῶ κα ι τ ὸν αἰ ῶ ν.
ἐ κ δὲ τ ο ύ τ ω ἐ σ τ ὶν ἀ σρό ον, τ ὸ μὴ ἐ λλεῖ σον. κα ὶ
τ ο ῦ το μᾶ λι σ α. ὅ τι κα τὰ δὲ ἕ ν α τ ο ῦ ἀ ε ὶ ἕ ν α λλᾶ ον,

χίονα· οὕτως οὖν ὅτι· καὶ αἱ ὧν, καὶ αἱ ἄγιας τοιῶν.
αἱ ὧν τοίνυν ἐστὶν οὐ τὸ ὑποκείμενον· ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐ-
τοῦ τοῦ ὑποκειμένου ἐκλαμπον· καὶ οὕτω νοητέον
καὶ τὰ κτίσματα καὶ τὰ τῶν ἀποστόλων, αἰῶ-
αἰώνιον οὐκ ἔστιν οὐκ ἀεὶ ὂν ὁ αἰών· ἀλλὰ τὸ αἰ-
ῶνος μετέχον· τοῦτ' ἔστιν ἡ ὀλίγα καὶ ἐν τούτοις καὶ
ἀφθόγγου ζωῆς· ὡς οὖν καὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτ'
ἔστι τοῦ ἀφ' οὗτος μετέχον τοῦτο καὶ ὁ αἰώ-
νων ἀεὶ μελλόντων ἔσεσθαι ὅτι· σε σοι κτίσεις
τοὺς αἰῶνας ἐποίησε· ὧν τοίνυν τοῦ· αἰ-
νάτου ὢν παντοκράτωρ· οὐ τοίνυν ἀφ' ὁ ἄρχον-
ος ἐστὶν ἐκεῖνος· ἀλλὰ τοίνυν ἀρχόντων αἰτίως· ὅτι
γὰρ ἐν τῇ νοητῇ τῶν αἰώνων· τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ
αἰωνίῳ τῶν χρόνος· ὡς ὅτι οὖν τὰ ὁρώμενα
πάντες ἀφ' οὗ τῶν ἀοράτων τοιούτων· καὶ
αἱ ὧνα ἐστὶ τοῦτο τοῦ ἀγαθοῦ ἐπάνω καὶ
ὁ μοῦ παντοκράτωρ ὢν· καὶ ἀφ' ὧν οὐ καὶ
ἀπὸ τοῦ· καὶ ἐνέστι καὶ δρόμενα ὧν-
τα· οὐ τοίνυν τὸν χρόνον· τὸ τοιοῦτον ἐν τῷ ἀφ'
οὗ τὰ ὄντα παύεσθαι· ἐν φ αὐτῶν ἐστὶ καὶ ὑπό-
στασις· ὅτι καὶ ὕστερον φύσιν ὅσα τοῦτο χρῆν
ὀφείλεσθαι· τοῦτ' οὖν ἡ τοῦ αἰῶνος τοῦτο
ὄντως ἐν τῷ ἀφ' τοῦ τῶν τοιούτων θεόπνευστος
τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ πνεύματος· οὐσιαφ' ἡ τοῦτο
τῶν ἀφ' οὗ καὶ ἡ μέλας καὶ νύκτας αἰῶ-
νας τοῦ τοῦτο χρόνου· ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ τῶν χρό-
νων· ὡς ὅτι γὰρ τοῦτο καὶ μεγάλου καὶ μεγάλου νοητά-

ὑθα καὶ ὁ μέγας διονύσιος παλαῖος οὗτος καὶ ἐν λαῷθα
οἷον. ἐὰν τὸ ὑπὸ πυθαγόρου ἀγαθὸν ἔστα
φος ἀγαθὸν τοῖχον, ἢ καὶ ἕτερον πῦχον κάμνω καὶ ἀπ-
λοῦν τῶν ἀστέρων φορὰ καὶ τὸ ἀριθμεῖν ἔχω
σαν ἀς σημᾶα καὶ ἀς καιροὺς καὶ ἀς συνιαυτούς,
ὅρος ὁρίζει τοὺς καὶ σύχωσιν ὑμῖν ὀναρχῆ ἐ
θῦ ἐλθοῦσι. ὅσοῦν καὶ λαῦ λα διαλαξας, αὐτὸ αὐ
τὸν ὑπερ ἀπειρίας καὶ ἀγάθότητος λαῦ λα αὐς αὐ-
τίος:—

ἐ ὅτι οὐ λεγεῖ ἡμῖν, οὐκ ἐστίν. οὐκ ἐστίν, πυ-
θικῶς κάμνει λαι ἐπὶ θῦ. ὑπὲρ γὰρ λαῦ λα ὁ ἐπὶ κάμνει
γὰρ καὶ λαῦ λα ὀλίγα ἐστὶ καὶ πάσαν ἐπίνοιαν ὑπερ
οἰκῶς αὐτοῦ εἶναι:—

κς ἀλλ᾽ ὡς ἅπαν οὐ λεῖ. τὸ γὰρ εἶ ὀνίσχυρὸν ἀγα-
θόν. ἐστὶ δὲ ὄθς, καὶ ὑπὲρ τοῦτ᾽. τοῦτ᾽ ἐστὶν ὑπὲρ
ἀγαθόν. ἐφᾶπται, καὶ πῶς πᾶλαι περὶ τοῦ θῦ λόγ,
ὃν ἀρχῆ ἦν ὁ λόγος. ἐ γὰρ ἐν λαῦθα πᾶλαι
τὸ εἶ. πολλαὶ πῖς λέγουσιν ὅτι ἀρχὴ καὶ αἰτία
πάντων ὁ πῖ. διὰ τοῦτον οὖν ἐν ἀρχῆ ἦν φασὶν
ὁ λόγος. ἐπὶ δὲ τοῦ ὄντος ἐν λῶ ἐστί. καλῶς οὖν
ἅπαν ἐν ἀρχῆ ἦν ὁ λόγος. τὸ δὲ εἶναι σαφὲς ἐστί.
τοῦτο γὰρ δεῖται. οὐδὲν ὧν οὐκ ἔστιν. διὸ εἶναι τὸ
ὅπερ ἐστὶ θῦ λέγειν, οὐ τὸ οἷον καὶ ἀπρόσφορ:—

†

χ

οὐκ ἔστιν.

Προσοῦπαν οὖν τινὰ λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ὡς τὸ ἐγκύκλιον· καὶ τὰ σὺν αὐτῷ πάντα· ἢ καὶ ἕτερόν τινα τρόπον· ὡς ὑπὲρ πάσαν τοῦ εἶναι ἐννοιαν ἁπλουστάτην φανέντα οἱανεὶ ὑπάρχων· διὰ δὲ τοῦτό πάντα τὰ ὄντα, τὸ ὅλως αὐτὸ τοῦτο παρεῖναι αὐτῷ. τὸ δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο εἶναι αὐτῶν οὐ τῶν πρὸς θεὸν, τῶν δὲ καὶ νῦν αὐτῶν ἐσόμενα

Τοῦτο οὐ σημαίνει τὸ τῶν ὅλων αὐτὸν λέγεται· ἀλλὰ τῶν ὄντων τὸ συνεκτικὸν καὶ ἀληθῶν· καὶ λοιπὸν καθ' ὑπεροχὴν μᾶλλον, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ εἶναι. καὶ γὰρ ἐστὶ πρὸ ὄντων· τὸ δὲ εἶναι· ἐπιφανὲς οἷον ἔχει τινὰ πρόοδον τῶν ἀϊδίων· πρὸ ὧν μόνων ὄντως ὄντα· καὶ λοιπὸν λέγεται καὶ ὤν· ὡς πάντων ἀϊδίως ἔξω τοῦ· τὸ οὖν εἶναι τὰ πάντα ἐξῶν τοῦ· τὸ οὖν εἶναι καθ' ὑπεροχὴν ἐκμαιεῖον τὸ χῆς ὑπάρξεως τοῦ παντὸς αὐτοῦ· οὐχ ὡς μερικὸν τοῦ ὅλου τοῦ θεοῦ ἢ τὸ εἶναι καὶ πρὸ εἶναι· ἀλλὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ τὸ παραγαγὸν ἁπλῶς τὸ εἶναι τὰ ὄντα, τοῦ δὲ λέγεται εἶναι πρὸ ὑποστάσεων ἐν τῷ θεῷ. καὶ τοῦτο τοῦ δὲ λέγεται εἶναι πρὸ ὑποστάσεων ἐν αὐτῷ θεῷ. καὶ τοῦ τοῦτο τοῦ θαυμαστὸν ἁπλῶς τὸ εἶναι καὶ ἰδίως προορίζον τοῦ, ἁπλῶς πρὸ τῶν ἀϊδίων ὧν μεμέτρηται τὰ ὄντα τοῦ θεοῦ, πρωτίστως ἁπλῶς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ εἶναι ἐπέκεινα ἅπαντων

λος ὁθ'. πρῶτον γὰρ ἐζήλωσε καὶ τὸ ἔξαιζωνικὸν
σοφία. εἰ γὰρ ἀόρατοι καὶ αἰνιγματώδεις
πρῶτον τοῦ ἓξ καὶ μέχρι, καὶ οὕτως ζωῆς καὶ
σοφίας ὡς περὶ γὰρ ἑφημῶν σημείων ὑπάρχει ὕλη
ἀφῆς ἐς μέν, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων νό-
ων νοῆσαι ὕλην αἰτίαν αὐτὸ τὸ οὗ ἐπαίσθησιν ζω-
ῆς ἕδος. καὶ καθόσον στέγας ἀς ζωὴν καὶ σοφίαν
καὶ ὅμοιόητα. ὅμοιος ὁ ἴσα. ὅμοιος δὲ καὶ αὖ ω
οἷς ἐμβολὸς καὶ ἴσον τὸ ἴσα, ἴσας ἀναγκαίους ἐ-
πὶ θεῖον ἀνάγκης καθάπερ ὅμοιος ὧν ἴσα αὐτῷ, προσε-
χῆς ἀλλῷ ὄντα καὶ τούτων καθυπέρθεσιν μεμέχου-
σι. πάντα μὲν ἀπλᾶ ἴσα. σημεῖον καὶ αὐτὸ τοῦ ἓν καὶ μι
μέχρι. ἀρχὰς δὲ τῶν οὐσιῶν, ἴσας πρώτους ὑπο-
σάσας αὐτῷ μιᾶς οὐσίας νοήσον. ἀρχὰς γὰρ μιᾶς,
οὐχὶ τῶν ἐξαιρέτων ἀπλᾶ οὖσα πόσοι χαίων. ἀπει-
λεῖ καθάπερ ἴσα, πρὸ τῶν μεταξὺ ἴσας ἐστὶ μέσους μέθη
σαν. οἷον γὰρ πεπερασμένων καὶ ἴσων ἀρχὴ μέτρον ὡς,
θρόνοι. καὶ οὕτως ἴσα ἓξ ἢ. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπείρων,
ἀρχὴ μέτρου ὡς. ὁ ὢν καὶ γῆ. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐποί-
ησεν ὁθ' ὁ ὢν καὶ τὴν γῆν. τῶν γὰρ ἀσωμάτων
σωμάτων ἴσα. ταῦτα. ἕλεα καὶ ἀ μο. αὖ δὲ ἴσα
καὶ τὰ πορφυρᾶ σήματα. ἄπειρα σίνου σας αὐτε-
λῆς ἀ ἴδια τοῦ ἀ ἴδιου θῦ καθάπερ ὡς σὲ φῶ μὲν ἐ-
πὶ νοοῦν ἴσα. οἷον ἀγαθοποιὸν καὶ ἀγαθόν. καὶ ὕ-
λῃ ἀ ὑγρὸς καὶ ἀ σώματος ἴσα τῶν μεταξὺ ἴσων, καὶ
αὐτῶν τῶν ἴσων. σῶμα τοῦ ἴσα τῶν μεταξὺ ἴσων
μεταξύ. οὕτω τῶν πορφυρῶν ἀσωμά-
των μέχρις. ἢ γὰρ αὐτοζωὴ καὶ αὐτοσοφία καὶ αὐ-

τοῦ ἀξίας. καὶ τὰ ἀλλαχοῦ ὡσαύτως σαφῶς σχήματα ἐστὶν ὧν μετέχομεν οἷον αἰῶνες ἡμέραι ὥραι καὶ τὰ τοιαῦτα γραμμαὶ ἐπίπεδα ἀριθμοὶ μεγέθους ἀόριστα πέρατα ἀπείρου φερόμενα:—

πάντων ὁμοῦ ἑνικότερος. Εἰ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον μερίζεται ἕκαστα τῶν ὄντων ἀφ' ὧν ἔστιν ἕκαστα τὰ μετέχοντα οἷον ζωῆς σοφίας καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστος ἂν μερίζοιτο. τὸ δὲ ἁπλῶς πάντα ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι τὸ αὐτὸ ἅμα καὶ πάντα ἐν καὶ ταὐτὸν τοῦτο ἔχειν τὸν θεὸν ὕφηγήσαιτο. ὃς καὶ τῷ προορίῳ μὲν τῆς ἀναλόγου ἀρρήτου γνώσεως πρόσεστιν τὸ ὅλως εἶναι τὰ πάντα. τοῦτο γὰρ ἀθρόως καὶ ἁπλῶς πρὸς ἕξιν ἐπιβαίνει τοῖς οὖσιν τὸ εἶναι. ἀθρόως τὸ ὅπως ἔστιν ἂν ἀπὸ θεωρᾶ. τὸ οὖν ἁπλῶς εἶναι οὐ τὸ πῶς εἶναι ἐστὶν ἐν ἑαυτῷ συνέχων. ἀπὸν καθ' αὑτὸ τὸ εἶναι. ὡς πρὸ καὶ ἕξις ἐστὶν ἀεὶ τοῖς οὖσιν. ἐστὶν οὖν τὸ ὁμοιότατα καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπόντος. τὸ ὅλως εἶναι ζωὴν καὶ ἁπλῶς ζωήν. οὐχὶ δὲ ζωὴν τοιάνδε ζωὴν ἢ ταυτότητα τὸ αὐτὸ καὶ ἀμετοχὸν τοῦτο τοῦ ὅλου καὶ πρὸ ὅπως τοῦ εἶναι:—

ὡς πρὸ λόγου ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοιούτων ὄντα πρὸ ὑπάρχειν αὐτῶν τὸ τοιοῦτον. ἢ λανθάνει καὶ ὅσα τοιοῦτόν ἐστιν. οὕτω καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον οἷον ἡ ἀγαθότης τὸ ἀγαθὸν ἐπὶ μικρὸν μέν σοι καὶ ἐλαχιστάκις τοῦτο. οὕτως καὶ ἡ ἀγαθότης ὅλον ἐστὶν ἀνα-

λόγως ὅτι σφοδρὸν τὸ ἦθος ὑπάρχει, ζωὴ παύλα
λαλιὰ αὐλοῦμενα.

Μελοχάς φησιν, ὃν λαλοῦλαμελίζου σιν. οἷον αὐλοῦ
μενα. ὑπόκρισις ὑποφία. ὑπαλλάξεις. καὶ λαλοῦσα. αἱ
λίγνες μελοχαὶ θᾶττον θύραιόν σιδωρεῖαι. ἀρχὴ
ἀρχαίων οὐλων ἐναλίσιον.

καὶ ἐν ὀξαύλῳ καὶ ἐν αὐλῷ.

Οὐλωνομένον. ἢ αὐλοῦ παρφαθόλυς νοῦς οὖσα νῦν
ὅλη ἐνέργεια ἐστὶ αὐλῶν ἐγραμμένη, ἐν ᾗ γὰρ
ἐξηνοῦσιν αἱ μεθ. σφόδρον οὖσα ἀφροσύνη.
ἓξ λαιοῦς ἐνεργεῖα γίνομένη. ὀθνείοις οὖς μόνον
μαφαρός. οὐκέ σῳ σα ὅλον ἔχων λόφρονᾶν. ἀ
λὰ παρέ αυ λοῦ παύλωνο ᾶ. ἀγαθ ὑμνοῦσι
οὖν ἀλλ ἐστὶν. ἀ σλνο ᾶ ἔλεγε ἀῶν, αὐ λοὺς
ὅλο ὑ λοις ὑ ξαι. ἢ γραν ὑ οὐ σία αὐ λοῦ, εἰ λὶ
σὶ ἔχα, παρέ αυ λοῦ ἔχα. οὐ παρ ἄλλον. εἰ
σὶ παρέ αυ λοῦ καὶ ὀξ αυ λοῦν νο ᾶ, οὐ λοῦ ἐστὶν ἀ λοῦ
νο ᾶ. οὐκοῦν νοῦς ὢν ὁ ὑ λωνο ᾶ λὰ ὁ ὑ λαῦλος
ὢν. ᾶ οὖν νο οῦν ἐ αυ λοῦ λὰ ὁ ὑ λα νο ᾶ. αὐ λοῦ ἐ
στὶ λὰ ὁ ὑ λα. ἢ γὰρ ἐ λώ ᾳ ὅ ὑ λα αὐ λὰ νοή
σᾳ, ἢ ἐνέ αυ λῷ, ὡς αὐ λοῦ ὁ ὑ λα. ἀλλα χοῦ
μὲν ὁ ὑ λα, οὐ σια λοῦ νοῦ ὄν. πῶ γὰρ ὁ ὑ
λα. ὄναι αὐ λοῖς; λὰ γὰρ αἱ αὐ λαὶ οὐ πάρ σὶ ὁ ὑ
λα, ἄ λλῃ σι λὰ ὁ ὑ λα. καὶ γίνόμενα καὶ ἀ
πολλύμενα. ἐ αυ λοῦ οὖν ᾶ ἀ α καὶ ἐν ἐ αυ λῷ

N.

λοῦ

νοᾷ· ζῇ οὐ μὴ καὶ σοι λέγῃ ὅτι λῶν οὐλων ἐστὶν, ἐν λῶμά τω οὐ λὶ νομίσῃ αὐ λά. ἀλλ᾽ αὖ λός ἀφελὲ λῦ πόν ἐστὶ λού λου λοῦ παν λός, καὶ ἄν νοᾷ οὐ λύ πους λαμβ άνων ἀφ᾽ ἑ λάφων. ἀλλ᾽ αὖ λός ὢν λῶν οὐ λων παρ α δο ξια. ὥς λα οὐ λε αὐ λός ἐν λό πω οὐ λε λά ἐν αὐ λῷ ὡς ἐν λό πω. ἀ μέ λει αὐ λά, ὡς ἑαυ λοὺς ἔ χων. καὶ ἐν ὧν αὐ λοῖς. παῦ μὲν οὖ νοῦ οὐ λων καὶ ἐν ἀ μφῇ οὐ λων ἐν ἕ αυ λῷ. ὅ λα μα μφὶ μὲν ὧν οὐ λε ἐν λῷ ἀ μφῇ ἀ μφῶς. αὐ λοῖν νω νο ή σεις ὅ λῳ ἀ οἰ, λά οὐ λα. λὰ οὐ λε ἀ οἰ λά ᾖ ον. νο ή σας δὲ οὐ χοὺ λως ἀ πουσ τέ ου, ὅ λῳ ἀ ἐ πα οἰ λά οὐ λε ἐ νο ή σεν, ἐ μὲ λε λό ου, ἢ ἐ ξαὖ λόου λαύ λως γὰρ λῷ νο ή σε ως, σῃ σι γᾶσ θαι οὐ λε αὐ μενόν λῖ. ἵνα αὐ λοὺ ο ὑ σας σοι ώσῃ. ἀ μὰ νοᾷ λα οὐ λα, ἅ λε ἑ αυ λὸν νο ῶν. καὶ λοῖς ἐν αὖ σοι σω απλό μενος. οὖ λα γὰρ αὐ λά ἤ νυ σι σῖς, μὴ νυ σιό ἐ σι λοῖς οὖ σι. λό ὧν ἐν ὁ ν ἐν αὐ λῷ, λοῦ λό ἐ σι λό ᾗ λος. καὶ λοῦ λό ἐ στιν ἢ ὁ λα. αὐ λὸς δὲ νοῦς ὅ λος ἐσ τὸν, ὅ λος ἐ στὶν ἐ πὶ ζή μιο. λά ὁ λε ἐ ξαὖ λοῦ καὶ ἐν αὐ λῷ νο ᾷς. ἐ οι κ᾽ ὡς θεω ρή μα οἰ λῖς ἐ πὶ ζή μιος. ᾗ σι δὲ κοῦ καὶ ὅ λα μα μφὶ μὲ λα ἐν αὐ λῷ, ὥ καὶ ἐν ψῡ χῇ· κοῦ πο λλὰ ἐ πὶ ζῆ μιαι ὄν σας, ἀ σύ γχυ λοι μένου σι. καὶ ἐν ὡς γὰρ οἰ νὶ ξω κα λὰ μί σαν ὅ λαν ὁλ ή ν. καὶ πᾶ ὁ μοῦ λὰς σω μα μᾶς ψῡ χὴ ἐν αὐ λῷ ἔ χει, κα θ᾽ ὃν ᾗ σο νοᾷ λοῦ σώ μα λοι. καὶ ὅ λως ἀ σύ γχυ λός ἐσ λὰς κα λα καὶ ᾗ σόν-

προφάσεως τὴν μὴ φοβηθῆναι τὴν ἐνεργοῦσαν περὶ τοῦτο πλάνην· καὶ θεὸν γενέσθαι τὸν καὶ αὔξειν· καὶ πρὸς μίσος ἐρεθίσαι τοῦ θεοῦ τὴν δὲ ἀληθινὴν ἐνεργεῖν πλάνην, τὸ εἰς φιλίαν καὶ ἀφέλειαν· καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν· καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν ἀνδρείαν· καὶ τὴν φαντασίαν· καὶ θεὸν φανταζεσθαι καὶ ἀληθῆ λέγειν· σύνεσιν δέ, καθὸν σύνεσις· καὶ μνήμην μνημονεύειν καθὸ μνήμη ἐστί· ὄρεξιν δὲ καθὸ ὄρεξις μὴ ἐνεργεῖν τὸ ζῷον ἢ καὶ τὸ πᾶν· καὶ ἀναίσθητον· καὶ φύσιν δὲ· καὶ ἐπιθυμητικὴν καὶ ἀόριστος χάριτα σωματικὴν σώματι ζῆν μόνῳ· οὐ τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς· καὶ ἀθάνατον ὄνειρον μόνος ζῆσαι ἐνεργῶν· τοῦτον δὲ μου σῶμα.

Ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ ὑπάρξεως ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀληθῆ εἶναι αὐτοῦ θεόν· καὶ ὑπάρξεις τῶν ὄντων καὶ μὴ ὄντων διαμονή· σύνεσιν αἰσθήσεων· ἡμῶν καὶ ἄπαντα ζῶντα καὶ παρεμπεπλεγμένην τῶν ὅλων ἀλόγων καὶ ἀψύχων· οὐδενὶ γὰρ λόγῳ ἢ νοερᾷ ἀναγκαίᾳ προφάσει ζῆν θεὸν τὸν τοιοῦτον ὅλα φαίνεσθαι καὶ κοινωνίαν· ἀλλ' ἐπάνω καὶ κατὰ πάντα ὑπὲρ ἡμᾶς· μόνων τῶν σωζόντων καὶ σοφῶν ἀναγκαίων ἕνεκα πλέον ὡς αὐτὸς ἢ σοι. τὰ δὲ ἐξ ὑπομνήματα σιγῶ καὶ τοῦ λόγ

τοῦ ᾆναι πάντα ἐκ θῦ, ὥρα τίου τῆς τούτων ὑ-
πάρξεως· ἄλλο περὶ ταῦτα ὑπάρχοντος· καὶ
ἐν αὐτῷ συνεστάναι· ἄλλο περὶ ταῦτα ὑπάρχον
τι:—

Ταῦτα ῥέραι ὡ τι κατοῦ λόγου ὑποδάγματα:—

Ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἐκ πολλῶν μονάδων συντιθέμενος, εἰς
μέγεθος παραύξει· ἡ οὖν μονὰς ὥρα τία ἀριθμῶν,
ἐνοειδῶς τοὺς πάντας περιείληφεν ἀριθμοὺς, οὕ-
τω καὶ τὸ κύκλον ἤτοι σημεῖον, τὰς ἐπὶ τὸν κύκλον εὐ-
θείας παρέχει:—

Σημείωσαι ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν γραμμικῶν τὰ περὶ
θῦσα φηνίζει· κύκλον αὐτὸν παρεκάζωσι:—

Τὸ ἐνοειδῶς ἐν ταῦθα τέθεικεν, ἀν ἁπλῶς καὶ ὁ-
μοίως οὐ γὰρ ἑτεροίως:—

Πρόδηλον ὅτι ἐν τῷ ὅλῳ τὰ μέρη· οὐκοῦν οἱ ἐν τοῖς
καθέκαστον τῶν ὄντων φυσικῶς θεωρούμενοι τῶν
ἐνυπαρχουσῶν αὐτοῖς δυνάμεων ἢ κινήσεων λό-
γοι· ἐν τῇ καθόλου λαμβανομένῃ φύσει θεωροῦνται
φησίν· οἷον οἱ τῆς ἐξωφίλοσοφίας, πάντα καθ' ἑ-
αυτὰ ὑπάρχοντα καὶ ἐν ἄλλοις θεωρούμενα ἃ καὶ
ἐμψυχάτε καὶ ἄψυχα, φαμὲν ταῦτα πάντα
ὑπόμιαν κατηγορίαν ἤγαγον· ἀπόν τεσ οὐσίαν.

ἐν τῷ λοιπῷ φωνῇ περιέχεσθαι τὸν λαὸν καὶ λέ-
γῃ παθεῖν καὶ σοφοὺς οἴεσθαι ἰσχυρὰ καὶ λα. καὶ οἱ χρ̄.
ἀ σοφίαν λοιπὸν λεγ. ἕτερος γάρ ἐστιν ἐκφεύγων
καὶ ἄλογος ἐστὶν ἀ φεύγων λόγος. ὥσαύτως καὶ θε-
ναὶ ἀθλιότητον. τοιοῦτόν τι καὶ ἀ λόγων. καὶ
καὶ καλόν ἐστ οὐσίας ἢ λοιπὸν ἐστὶν ἄπτωτος εἶναι σωτη-
νωμένοις χρ̄. τὸ δὲ ἐν ψυχῇ μονοειδῶς ἁγιασμένον
μένων μίαν εἶναι τὴν ἐν ψυχῇ ἑνοποιὸν μένων ὄ-
χωρητὸν σοφὰ καθ ζωτικὴν ὁλόκαμπτ. ὥσπερ ἐν φ-
γῶν σαν ἐν τοῖς μέλεσι.

Ἐπὶ τοιούτοις τὸ ὅτι ὁ χς ἐστὶν ὁ τοῦ μένου μένων. ἀ πόλως
ἐν τῷ παντὶ ὢν ἀλλ᾽ ὡ παντὶ σφοῦ φύσεως μένου. ὃς ἐνί-
σχε καὶ παραδήματι καθαὶ σφο ἐφ᾽ μένου ὅλου
καὶ ἑνοειδῶς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ θῷ ὡς ἁγίοις
ἐπὶ θεωροῦ μένα. πῶς δὲ καὶ ὢν ὅλως καὶ τὰ ἐν-
αὐτὰ, οὕτως νοῆσαι. τὸ πορευθὲν ἐφ᾽ τὸ ἁγιασμέ-
μερίς μένον ὡς ἐν τῷ πάντων. ἀ μαχοῦ τὰ ἄστρα.
καὶ ἀ μαχοῦ τὸν ἀνθρ̄. καὶ ἀν θῖν. ἄμμο τὸ πῦρ.
καὶ ἄμμο τὸ ὕδωρ. ἀναπλήρωσις γάρ ἐστι, τὰ ἀνὸ μοῦ
μένων ἐστι, συμφθάρσον ἐστι. ἐνοῖ ἐστὶ νοῆσαι οἰκεῖο-
θῦν, καὶ παῦλα ἦσαν ὁ μοῦ ὄντα καὶ ἀσὺ χρ̄ίων
καὶ οὐ μένοντό πω. οὐ γάρ σώματα ἀστὶν, οὐδὲ ἐνοώ-
ματι. ἀ μένα δὲ σῶμα νοῆσαι. αὐτὸν ἐφ᾽ ἁ σὶ
παραδήματα. ὅθεν καὶ παῦλον ἀφχὴ ὁ θ̄ς. ἀφ-
χὴ γάρ ἐστι, παῦλο σφο ὑφεστῶτος τοῦ μένου μένου.
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτ ἐστὶ τῶν ὡς ἐκλε-

μένων λαχεῖν δύνασθαι, ἐξ ἀρχῆς ὁ μισθὸς προσ-
ετίθετο τοῖς παροῦσιν· νῦν οὖν μεταβολὴν γενο-
μένην αἰτίᾳ κοινωνίας, ἵνα τοῖς ἄλλοις μέτεστι
τοῦ οἴκου. ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς αἰτίας καὶ παρὰ τὰς αἰ-
τιατὰς ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ὁ θεός. διαφόρως δὲ τῶν ἀνο-
μένων. ἐπὶ μὲν τῶν νοητῶν καὶ ἀοράτων ἡ φύσις ἀρχὴ
οὖσα πάντως καὶ πάντοτε ἐστὶ καὶ ἦν μία. τῶν-
τοῦ γάρ ἐστιν ἐκεῖνα εἶναι. ἓν γὰρ πάντα ἐστὶ
ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν ὑπο-
κειμένων ἐκεῖνα λέγω πάντα. ἡ δὲ μία
καὶ ἁπλῆ οὐσία καὶ ἀγαθὸς, τὰ δὲ μὴ
ὄντα οὐκ ἔστιν οὐδὲ τούτου καὶ τῶν θείων ἐμφορᾶ-
σθαι. ἐπὶ δὲ τῶν αἰσθητῶν ἡ φύσις ἀρχὴ οὖσα
πάντως καὶ πάντοτε ἦν καὶ ἔστι μία, τὰ δὲ
πάντα οὐκ ἦν οὐδὲ τούτου ἕνεκα παραγέγονεν. τῶν
δὲ ὄντων ἕκαστον ἦν μὲν ἀεὶ τῷ φορᾶς τοῦ
εἶναι, ἡ παντοίαν ἔσχεν ἀρχήν. μέγιστον δὲ τῶν-
των εἶναι ὁ θεὸς. ὡς ἀληθῶς ὢν ὑπάρχων ὑπε-
ρουσίως. πάντων δὲ ἐστὶ θεὸς ἡ τοῦ ὄντος
καὶ ὄντων τοῦ ἑνὸς καὶ πολλῶν καὶ πρό-
σθεν. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀπόντων τῶν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀπε-
φάνθη τοῦ μὴ ὄντος ἕνεκα γεγονέναι τὰ ὄντα καὶ ἀπε-
φάνθη μὴ ἀεὶ γεγονέναι τὰ πάντα. σημαίνων δὲ
οὐδὲν ὅτι πάντες οἱ τοιοῦτοι τρόποι, ἀνονίας ἐ-
κάστης ἀπόνους πολεμοῦσας. ἡ δὲ τοῦ λόγου γρα-
φὴ ἐστί. τὸ γὰρ ἐκ πάντα πρὸς
πάντας τὰ δὲ πάντα ἀνόνια. τὰ δὲ

ἐνὲ λέγοις ὑπάρχουλα ἀσύνοιον ζῷας μὴ. ἀθα-
νασία. ἐν ζωία. ταῦλα γὰρ ὤνομ λᾶς πάνο
ερᾶς οὐ σίαις λοιαῦλα ἀσί. καλὲ σίνοι αν
ἡ μέρονλαι ἐν λοῖς κομ λοῖς καὶ ὑμῶν, ὡς θεοὶ καὶ πύῤῥοι
καὶ σωλῆροὶ ἰχνύϊ. ἅγιοι καλαὶ μὲ θεῖνοὶ
ἀνθρωποι:—

Ὅσα λῶ ἅναι οὖλα ἀσί. ταῦλα φησὶν ἐνὲ λέγοις θεω-
ρού μενα ὑπάρχειν. καὶ οὐ καθ' αὐλὰ ὅλα. ἀι-
γὰρ οὐσίαι ταῦλα γὰρ ἐπαρχοῦσιν ὅλα, τῶν κα-
θ' αὐλὰ ἀσῖν, ἃς λίνας χαρακλῆρίζουσῖν, ἀι-
θανασία. σοφία. ταλζῖς. ἀγμονία. καὶ λάσα
αὐλοῖς. ἄλλως ἐνὲ λέγοις ὑπάρχειν λέγονλαι. ὥσ-
περ καὶ λὰ καλ' ἄθρωπόν σῖν περὶ λὰ σώματα λρό-
μενα. οἷον. χρῶμα. ζῆμα. ποιότης. καὶ
λὸ ὅσον. ἃ πᾶς σωμάλων ἐν λοῖς σωίζα θαι
ἀδύνα λον. οὐ ζῆ γὰρ καθ' αὐλὰ ὁ τὸπος, ἵν καλὲ-
πίνοι αν. ταῦλα δὲ ἅναι φανερὰ, λὰ ἐν ὑπο-
κεί μενα, καλὰ χαμερῆ μενα. οἷον, νόημα. λόγον. ἀι-
σθησῖν. καὶ λάλαῦλα. ἃ λίνα καλ' ἐπίνοιαν λέ-
γε ται. οἷον ἐν ἐπιθυμία ἢ θυμῷ ἢ βούλευμα. ἢ καὶ
καλεπίνοι αν λινὰ λέγομ λά, καὶ καθ' αὐλὰ σημῶν
πίπλουλα μενα:—

Ὅλι αὐλὸς ἀίδιος ἐσλὶν ἅναι λὰ σώλα, καὶ σρὸ λοῦ
ἅναι. ἄλε καὶ ἰδέα ἤλοι παράσημα ὄν λοῦ
εἶναι. ὡς ἐν λεῦθεν ὁμολογοῦ λαι. λὸ γὰρ ὂν λε ἅναι

οὐ καὶ τὸ εἶναι ὃ θεὸς οὐσία ἐστὶ καὶ τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ θεοῦ εἶναι καὶ τὸ ἄγαν εἶναι ἐστὶ καὶ χάρις. οὐδὲν γὰρ θεῶν ἐστὶ τὸ ἄγαν εἶναι ὡς ἰδίαν οὐσίαν, οὐ μὴν ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ ἄγαν εἶναι ἐστί. πρὸ γὰρ τοῦ ἄγαν εἶναι ὢν. ὅμως οὐκ ἀπαθὴς ἀλλὰ παθητὸς ἄγαν καὶ παραμυθίας σημεῖον καὶ ἐλεεῖν. καὶ ἐξ ὧν πάσχων ἐστίν, ὡς αἱ θεὸς πάσχων. καὶ τοῖς θεῶν πάσχων γνωρίσμασι προσαναγράφεται, ὡς τὸ πάσχα παραμυθῶν.

καὶ καὶ τοῦ ἐστὶ τὸ εἶναι.

Οὐ τοῦ καὶ, ὥσπερ ἐξ οὗ τοῦ ἐστὶ τὸ εἶναι. ἐν οὐ τῷ δὴ σημαίνεσθαι παρὰ τοῦ. οὐ καὶ τὸ δὴ τοῦ εἶναι. ὃ δὲ ἐν τῷ εἶναι σωζόμενος. ὑπὲρ γὰρ τὸ εἶναι ὁ ὑπερούσιος.

πρ. οὐ παυσάμενον ἐν ἀμφοτέροις τὸ ἀΐδιον. τοῦ δὲ ἐστὶ τὸ εἶναι, οὐ τοῦ ἐχθὲς ἀΐδιον. καὶ οὐχὶ οὐ τὸς ὡς ἐν προημερωμένης ἀϊδίας ἐχθὲ τὸ εἶναι.

Κ. πολὺν οὖν ὧν θεωρία. μὴ ἐν τῷ θεῷ ἐπὶ νοι σωζόμενον. πολυΐδιος οὖσα καὶ σοι κίνει, σαν σωζοῦ ροχῆ τῶν νοῦ σφρου παντὸς εὐρίσκεται τοῦ ἀϊδίου τὸν ἐν νοι αν. ἡ γοῦν τοῦ σκιερροῦ. τὸ οὖν πολύπλασιον ζεσθαι σκιᾶς, τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς τὸν οὖν τὸν ἀϊδίως θεωρεῖσθαι.

π ὡς ὁ θεὸς καὶ σκιὰν τῶν παύλων ὤν, ἄμα παύλα

παλιγορᾶται·

τὸ τῶν ἀποστόλων

ἀλλ' ὅτι ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἁπάντων· νῦν ἐπὶ τοῦ θεοῦ λόγου· ἀναμφίλογος ἐστὶν ἡ τῶν ἀποστόλων ἀλήθεια τοῦ ἁγίου εἶναι πνεύματος· ἀπὸ μὲν οὖν ἐμφύτου δυνάμεως καὶ μόνης καὶ γλυκύτητος καὶ ἐπιεικείας πολλῶν μᾶλλον πυρίως παλιγορᾶται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἔξωθέν ἐστιν· οἷον ὀνόματος· ἄρματος· ἵππου· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐφ' ὧν χώραν οὐ πέφυκε μένειν καὶ γλυκύτητος τὸ δὲ περὶ τοῦ θεοῦ λόγου ἐνδοθέν ἐστιν ὡς ἂν τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτοῦ πνέοντος· ἢ καὶ τὸ τοσοῦτον ἁγιασμοῦ ἀπέρανον καθαίρεσιν· ὃ πᾶσι μὲν ὡς ἀρίστοις ἐργάζεται· καὶ μάλιστα τοῖς σπουδαίοις τῆς ἀφθαρσίας· ἐπιμελῶς τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν πεποιημένοις προφανῶς· καὶ αὐτοῦ παρωχηκόσι μετὰ πολλῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ ἐπιπαχίνειν· ἐπὶ τοῦ τῶν μύων πυρίως τὸ ἐμέλειν· μένειν δὲ καὶ τὸ ἐν γλυκύτητι πέφυκε παύεσθαι· καὶ ὅσα καὶ αὐτοῦ περιχώρησιν· οἷον ὑπνώσας· καθεύδησας· καὶ ἕως· καὶ τὰ τοιαῦτα· μανθάνεται πολύτροπος· ἀλλ' ἵνα οὐ πολὺ μηκύνωμεν σύνολος· προσδεῖται· οἷον ἁπλοῦν παν τὸ κατὰ τὸν αὐτοῦ τρόπον· ὡς τοίνυν αὐτὸ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα· οὐ γὰρ ἅπαν τὸ τῶν παλιγορᾶται· ἀλλὰ πυρίως ὄνομα· τοιαῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐστὶν ὅσα, οὐκ-

πολίτης τῶν θεῶν πόσα. ὅτι οὐδὲ πάντα ἀρχῆθεν ἦν ἐπαῖτιον. θεωρῆσαι δὲ ἔστι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ἀμείνονα τὸν ἔμπροσθεν ἔχοντος. οὕτω καὶ ὑπὲρ οὐσίας εἴρηται.

Εἰς τὸ ὤν.

Πῶς οὖν λέγω ἀπὸν οὐκ ἦν οὐκ ἐξ ὄντος. οὐκ ἐγένετο. οὐκ ἔστιν γένεται. οὐκ γενόσεται. ἐν ταῖς θαφῇ ἐπαῖτιον καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ ἔσται. καὶ τὸ γίνεται. καὶ τὸ γενήσεται πῶς οὖν ταῦτα; ἆρα ὄντως ἐστὶν αὐτῷ τὸ ὄντος ὄνομα; καὶ γὰρ οὐ. ἀλλὰ μὴ γὰρ ὅλον ὀνομάτων ἔστιν, ὑπάρξεως. ὑποστάσεως. οὐσίας. φύσεως. καὶ τοῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ ὄντος οὖν τὸ ἦν ἔλαχεν ἐπὶ αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς. ἂν ἀναθῶμεν ὅτι οὐκ ἐκ προόντος οὐκ ἐξ ὄντος οὐκ ἐκ μετὰ χρόνον ἤ ἐξ ἀοράτου. ἀπὸ τοῦ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἦναι, ἀπὸ τοῦ ἐστὶν. ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστιν ἦναι τὸ ἦναι. ἐν ταῖς θαφῇ ἐπὶ πάντα τὰ πάσαν ἔπινοιαν ἄπειρον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαίρεσιν ὅτι καὶ ὡς ἄπειρον ἐπὶ αὐτοῦ καὶ τὸ ἦν. καὶ τὸ ἔστι. καὶ τὰ ἑξῆς. ἵνα ὅταν καιρὸν ἢ χρόνον ἐπινοήσωμεν ἐκεῖ τοῦθ' εὑρήσομεν. καὶ ὑπὲρ τὰ οὖσα καὶ σφόδρα καὶ ὡς τῶν ὄντων αἴτιον καὶ ὡς μετ' οὐσίαν. καὶ οὐδὲν ἐξαίρετον ὄντα. ὥσπερ καὶ γε καὶ ὅτι οὐδὲν τῶν οὐσιωδῶν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς παθητοῖς ἐστί.

κα λάλιν τοῦ ἀλίου εἰσιν· παῦλα αὐ τοῦ φησὶ τοῦ-
βυλήσθαι. ἤγουν ἐπαῦ τοῦ νοῆσαι. τοῦ γράφα-
λα γραῦσαι καὶ αφῖ χοσόφους τοῦ λοκῦ. αὐ τοῦ δὲ
δυσλῶν παύλων ἐστὶν ὡν ἐστὶν ἀλίιος. δὲ ἀ τὸ εἶ-
ναι ὑπαρ τοῦῆναι. δὲ μὲν ἀ τοφαίσης τοῦ λο κη-
λοῦ σὶν. οἱ ουλοῦ μορφος. τοῦ παχὺς. καὶ τὸ
ὅλιος. τὸ δὲ σαύχμος. καὶ παυφάλος. τὸ-
παν τὸς. φάδυς καὶ χμάλος, ἀλίιον αὐ-
τοῦ ὑπαρ χὴν σὶ τοῦ. καθὸ καὶ τὸ ἐξῆς νο μέ-
ον:—

πρὸς τὸ παύχμος. τοῦ μορφος. δὲ τὸ ὑπαρ ἀ-
σωμα τίαν καὶ αὐ τίαν. οὐ μὴ μορφωμὸν
πρὸς ἰϊλῶν ὑλων. πρὸς δὲ τὸ παυφάλος, τοῦ ἀνα-
μνης. ἀνα μῆσδὲ λέγε, ὡς καὶ τοῦ καλμους ἐ-
ξαὐ τοῦγε γονὸς. αὐ τοῦ δὲ καὶ ὑπαρ καλμος
οὔλος. αὐ δὲ χρὴσας. καὶ φῶς μὲν αὐ τοῦ ἦ
καὶ οὐ πᾶχαν ἔδος οὐ σκα λμος καὶ τὰ-
ἐξῆς:—

κα λῶ ἐν τοῦ πάλαι τοῦ ἐξῆς λόγου ἡ λοι τοῦ ς' με-
φα χαίου ὅπου τὸ σπαῦ σαι σκῦ σὶν ὅ λι οὐ-
δὲν ἀ φῖ αυ τοῦ σοι ᾧ ὅ κ' χιος· ἀ μέ μ' ηῆς παν-
των αἰ τίας καὶ ἀφ χῆς· ἡ γὼ ἐστὶν ὅ θς· κα-
λῶς δὲ ἀ πὸ δα ξεν ἐαυ τοῦ ὕ λου τὸ περὶ θῦ νο-
ούμενον· ὡς παρ γὰρ αὐ τὸς ἆς ὧν ὕ λου τὸ πε-
ρὶ θῦνο ούμενος· ὡς παρ γὰρ αὐ τὸς ἂν ὢν ὅν-

λίους πολλαχοῦ αὐτὸν ζωὴν καὶ φῶς. καὶ αὖ
ξη. καὶ ὄνομα τοῦτο λοιπὸν ἀπὸ πάντων μεγά-
λα ποιᾷ. ἢ ἀπὸ τοῦ σοφοῦ, λόγου ξαυτοῦ φύσε-
νου βλαστὸν ἢ σπέρμα λόγου. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄφω μέ-
νοις εἶναι αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ὑπάρχων, οὗ ἕνεκα καὶ ὁ θε.
καὶ σπέρμα τοῦ ἁγίου. καὶ πάντων τῶν αὐτῶν καὶ
λων τοιῶν καὶ νοερῶν οὐσιῶν ἀγαθὸς ὢν σπέρ-
μων ἐστί. καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἐστιν. αὐτοῦ γὰρ τὰ πάν-
τα μετέχει. διὸ καὶ ἡ γραφὴ ἀπὸ παντοσόφου πνεύ-
ματος αὐτοῦ ὀνομάζει.—

γ΄ Ἀπαρα δείγματα ἔστιν καὶ ἰδέας καλοῦσιν
ἡ θεολόγοι καὶ ἀνωλέφως ἑνιαίως καὶ ὅπως ὁρίζον
ται. ὅτι ποιητὰ τῶν ὄντων ἐστὶν ὅλων τῶν ἀπὸ ὄντων
τῶν. φασὶν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπὸ ὄντων ὄν- ! ἀγαθοπ
των ἐστί· καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἐστιν. αὐτοῦ γὰρ τὰ πάν-
τα μετέχει. διὸ καὶ ἡ γραφὴ ἀπὸ παντοσόφου πνεύ-
ματος αὐτοῦ ὀνομάζει.—

γ΄ Ἀπαρα δείγματα ἔστιν καὶ ἰδέας καλοῦσιν
ἡ θεολόγοι καὶ ἀνωλέφως ἑνιαίως καὶ ὅπως ὁρίζον
ται. ὅτι ποιητὰ τῶν ὄντων ἐστὶν ὅλων τῶν ἀπὸ ὄντων
τῶν. φασὶν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπὸ ὄντων ὄν- ! ἀγαθοπ
των ἐστί· καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἐστιν. αὐτοῦ γὰρ τὰ πάν-
τα μετέχει. διὸ καὶ ἡ γραφὴ ἀπὸ παντοσόφου πνεύ-
ματος αὐτοῦ ὀνομάζει.—

γὶ σαφέστερον δὲ ἑ ταῦτ ὧν ἐς τὸ μᾶλλον. ἔστι δὲ μὴ
δὲ α γραμμῆς τὸ μὲν ἀνωμερὲς, τοῖς νοεροῖς ἀπο-
διδοῦσα. τὸ δὲ πάλιν τοῖς αὖ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τοῖς
μὲν ἀχρόνοις ἀϊδίοις ἅπαξ ἑστὶ τὰ ἱστάμενα τὰ,
τὸ πρῶτον καὶ ἀνωμερὲς. τοῖς δὲ ἐν χρόνῳ
γιγνομένοις, τὸ μεριστὸν. εἰ θοῦ ὧς καθ' ὑποβασιν
τῆς γραμμῆς τὰ ἅμα. στῆξαι γὰρ θέλῃ ἢ τοι αὐτὴ
δὲ α. καὶ τῆς ἀξίας τῆς αὐτοῦ εἶναι τὰ πάντα.
ἀπὸ ξὰ μήκων ἐνίοτε μένα. οἷον. τὰ ὑφαμέ-
να ἅ δὴ τῶν καθολικῶν ἐν δὴ μιᾷ ουσίᾳ. καὶ ἀρ-
χῶν. ἀς καθολικὰς ἀρ χὰς ἀρ χὰ πάντα φησὶν.
τὸν ὧν ἱερὸν καὶ μυσταφησὶν λέγειν εἶναι καὶ ἐν-
τοῖς σοι χείοις ὑπαδήμασι τὰ μυστικὰ πάντα.
ἢ τοι ἰδέας τῶν ὄντος ἅ. ἀπὸ τοῦ τῶν ὑπερεμ-
πόντων ἁπλῶν. τῶν ὄντος ἅ τῶν ὑπερεμπόντων ὑ-
πόδημα ὑπο σατῶν. οἷον τὸ ἀΰλον πῦρ ὄντος
τὸ αἰθέριον. ἀπὸ ὑλῶν τὰ κυρίως ἰδέας φησὶν
ὁ μέγας διονύσιος. ἀμελήσαντας τοῦ θυ.
πολὺ γὰρ μᾶλλον τὰ παραδείγματα ἐν ταῖς. ἀ-
πὸ τοῦ σωματικὰ τὰ σώματος κινουσῆς. πῶς δὲ
ταῦτα εἶπεν ὅμιος ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν:—

Παντων μὲν τὰς ἰδέας καὶ τὰ παραδείγματα, τὰ-
σαν δὲ καὶ ἀναστίως θεὸν δοξάζομεν. ὁδὲ σπὶ τῶν
μὲν κέρας ἐχρὴ θέλειν. τῶν δὲ ἑτέρων ἀν ἐσαρῶς ἐξαμήσα-
το. ἀφορίζει καὶ δὲ τὰ τεχνήματα εἶφη καὶ σοι

43.

1

κα

λι καὶ. τοῦτο ὅλι μόνον τῶν ζῴων τὰ ἄνθρωπι-
κὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλογα ζῷα τὰ μὲν ἥμερα καὶ
ἀγέλαια ἐστὶ τὰ δὲ ἄγρια καὶ μονήρη. ἔτι τὰ μὲν
ἄγρια ἐστὶ τὰ δὲ ἥμερα. καὶ τὰ μὲν ἥμερα καὶ
ἀγέλαια τὰ δὲ ἄγρια καὶ μονήρη. ἔτι τὰ μὲν
ἄγρια καὶ μονήρη τὰ δὲ ἥμερα καὶ ἀγέλαια.
καὶ τὰ μὲν ἄγρια καὶ μονήρη τὰ δὲ ἥμερα καὶ
ἀγέλαια. καὶ τὰ μὲν ἄγρια καὶ μονήρη τὰ δὲ
ἥμερα καὶ ἀγέλαια. καὶ τὰ μὲν ἄγρια καὶ μονή-
ρη τὰ δὲ ἥμερα καὶ ἀγέλαια. καὶ τὰ μὲν ἄγρια
καὶ μονήρη τὰ δὲ ἥμερα καὶ ἀγέλαια. καὶ

ντα οὖν
τὰ ὄντα

Πρόοδον φησὶν, τὸ μὴ μόνον αὐτὴν περὶ τὴν ἑαυτῆς ἀγαχῆσθαι θεωρίαν, ἀλλὰ χεθῆναι καὶ ὁ δοῦσαι τὰ ὄντα ὑποστήσασθαι:~

Ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς οὖσιν, ἀγάλλεσθαι φησὶ τὸν θν. κατὰ τὸ ψαλμικόν. εὐφρανθήσεται κς ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. καὶ ἐν παροιμίαις. ἐγὼ ἦμην ἡ προσέχαιρε. τὸ δὲ προέχει ἐν τοῦτα. ἀντὶ προώρισε καὶ προάληφεν κᾶται:~

Ἐπηδητινὲς τὰς ἰδέας καὶ τὰ παραδάγματα ἐνυπόστατα ἐφῦσαν. τοὺς τοὺς ἐπῆρρα πιξηνῶν ἔλληνας ὄντας. καὶ φησὶν. ἀγάρμη ἁπλῶς καὶ ἐνιαίως ἀεναὶ ἰδέαι νοήσεις. ὑπὲρ ἡ πλωμένα οὖσαι τοῦ ὑπερηπλωμένου καὶ ὑπερηνωμένου θυσίωθε τὸς ἀνάκοθ. ἐκ παραδάγματο καὶ ἑαυτοῦ. ὅπερ δὲ πλόηνῶν ὄνομασεν. τὸ δὲ ἀγαλλομένη σὺν φωνᾷ τῷ πεδάδ. εὐφρανθήσεται κς καὶ τὰ δξῆς:~

Ζῆα τὸ τῆς φωνῆς ὅτι ἀσώματος καὶ μία οὖσα ὑπόπολλον ὁ μοίως ἀκούεται. καὶ οὔτε δαπανᾶται ἐκ τῆς πληθύος. οὕτω καὶ ὁ θς. ὑπὸ πάντων ἐπίσης μετέχεται. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐνικῶς. κατὰ ἀναλογίαν δὲ τῆς πίστεως, καὶ οὔτε μειζόμενος δαπανᾶται:~

ἀ. νω ἐν τῷ πρόλογον περὶ ἀσωμάτων ὡρίσαν-
το τὴν ἀθανασίαν, τοῦ οὗ ἕνεκα καὶ γινόμε-
νον:—

ὅρος β΄ πέρας παντὸς ἐστὶν ἀσώματον εἶναι οὔτε τὸν
κόσμον πέρας παντὸς· οὐδὲν γὰρ ἐκφεύγει τὴν ἀντοῦ
σφόνοιαν καὶ δυναστείαν· καὶ ἀσώματα δέ, ἐπεὶ
καὶ τὴν ψυχὴν γράφουσι, καὶ τῶν σωμάτων ἀντοῦ
οὐκ ἔστιν ἀριθμός· καὶ πάλιν· καὶ τῶν μαθημάτων
ἀντοῦ οὐ μέσαι πέρας· ὡς οὖν ἀσύγχυτος καὶ
ἄπειρος· τοῦτο γὰρ ὑπάρξει ἐκ τοῦ ὅρου· καὶ
πάντα ὑπάρξει ἀεί· καὶ πεφασμένος ὁ πέρας
ὢν· εἰς ἀντοῦ γὰρ τὰ πάντα περαιοῦται· καὶ ἀ-
πειρία ἐστὶ παντὸς ἡ σωρία ἐστὶ παντὸς ἀσωρίας.
καὶ οὖν ἀσωρία χέρνηται καὶ ὕλη· ὡς ἀ μεγα-
χρηματίζομεν· καὶ ἀμοιρεῖν ἀ μαθήσεως μεταμε-
μουσα· ἀμοῖν πεπέρασται ἐν τῷ θῷ· ἀ καὶ ἄπει-
ρός ἐστι καὶ ἀόριστος ὑπὸ τοῦ μεγαλομεροῦς ἀφ' ἁ δυσι-
ίας· καὶ ἁπλῶς ὁ θ̄ς πέρας ἐστὶ τῶν ὄντων ἀπει-
ρία καὶ ἄπειρος τοῖς πέρασι τῶν ὄντων· ὡς καὶ τὴν ὕλην
ἐξ οὐκ ὄντων παραγαγών· φησὶ γὰρ ἡ γραφή· ἔκτι-
σεν καὶ οὐκ ἀντοῦ καὶ ἐξ ἀντοῦ τὰ πάντα:—

ἀ. πλὴν τὸ πέρας τῆς ἀσωρίας καὶ τὰ ἀσώματα ἐστίν.
ὡς τὸ θνητὸν καὶ τὸ ἀθάνατον· καὶ χῶρος δὲ τὸ ὡς ἀπλῶ-
σεως ὤν· οὐ γὰρ περίεχει τοῦτο ἀ μὴ τοῖς ἀντοῦ
μέρεσιν· οὐ γὰρ καθ' ἕξιν ἢ στέρησίν· ἀ μὴ ὡ ἀ-

γνῶναι πρὸς τὰ ἀποφασιν καὶ καταφασιν.

Παῦλα γοῦν φησι παρὼν. καὶ τοῖς καθεξῆς ἕπεται καὶ τοῖς παροῦσιν ὁμοῦ παρεῖναι καὶ ὁμοίως. ἐγὼ δὲ λέγω τοιοῦτος, τῷ καὶ τὰ μὲν ὄντως ἀναθῶμεν παρεῖναι καὶ ἀπόντα. κἀνοῦμενος δέ, τῶν ἐσχηκότων τὰ ὄντα καὶ σωζομένων. καὶ ταῦτα δὲ ὑπερ τοσοῦτον ἐστίν οἷς ἀνόητόν γε καὶ ἐσκοτισμένον. τὸ οὖν ἐγὼ, οὐδενὸς ἐστὶν ἀνοήτου καὶ σκοτισμένου.

Δοκῶ τῶς ἀναγκαῖον εἶναι τὸ ἀφηρημένου. τὸ ἐγὼ καὶ κἀνοῦμενος. πῶς γὰρ τὸ αὐτὸ τὸ σῶμα, καὶ ἴσα ἔχειν καὶ κἀνᾶσθαι. καὶ οὐκ ἄρα ἔσται οὐκ κἀνᾶσθαι. ὅτῳ τὸ ἀνοήτῳ, ἀνόητα τῶν ἀνοήτων. καὶ τὸ νοῆσαι τὰ θεῖα, κἀκεῖνος ἢ νόησις ἐνεῖναι λαμβάνῃ. ἵνα δὲ μὴ δόξω καὶ λύειν ἀποῖς, ἀναγκαῖον ἢ ἀπὸ καὶ ἐνοῖς ἐμπορεῖσθαι. τὸν γλυκαῖον. καὶ νῦν οἶνος, τὸν ἀμόλογον οἶνον κλοιοῖς ἐμπορεῖσθαι. ἐξ οἴνου ὄντος. παντῶν γένεσις. ἀλλὰ γὰρ τῶν τὰ ἀφηρημένα παρόντα. ὥστε ἔσται καὶ θεὸς κἀνᾶσθαι δὲ πάλιν, οὐ τὸ πάντα καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἔχειν καὶ ἀμοιβοῖς προσκυνεῖσθαι. οὐδὲν τοῦ γὰρ καὶ γένος γινόμενος. ὅτου καὶ τοῦ μὴ κρῦ ἀναγκαῖον ἢ θεὸς ὄντος. παντῶν ἀρχὴ καὶ τὰ μὲν τὰ ὄντων. τὸ δὲ οὐκ ἐγὼ οὐκ κἀνοῦμενος τὸ τοῦ αὐτοῦ ἐξαρτᾶσθαι. τὸ καὶ ὧν ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς τοιοῦτον. καὶ τὰ δίδωσι γὰρ ταῦτοῖς οὖν οἱ καὶ τῆς οἰκείας ὁλότητος. καὶ ἀφεστος

καὶ ἀναπαύσεως, αὐτοῦ ἐστὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· οὐδὲ αὐτοῦ ἐστὶ· οὐ πάντα καὶ σοί ἐστι καὶ ἐμοί ἐστι τοῦ κόσμου ὅλου.—

Ὁ υἱὸς τί νοεῖ πλὴν· ἐν σοὶ σὺ μόνῳ· καὶ σὺ τὸ ἐν σοὶ εἶναι θέλεις· ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πατρὸς· ἵνα ὑπερνικήσῃς μόνος σὺ σὸν σταυρωθέντα· σὺ τὸ σὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ φύσεως, γενέσθαι σὺ θέλεις· ἀγαθὸν γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ καὶ μόνου ἀγαθοῦ εἶναι.—

Εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσίν σου λέγει σοὶ πατὴρ τὸν ἀπόστολον· ἀλλὰ τὸ αἰώνιος καὶ ἄχρονος· τὸ δὲ σοὶ σὺ μόνῳ τῷ, νόμον καὶ τοῦ σταυροῦ· σωματικὸν γὸ τῷ, ἃ σὺ τὰ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἀπώλεσας, θέλει ἀνθρωπε· καὶ οὐ τῷ οὐ τὸ ἀπώλεσας, ἢ ὅλη καὶ αὐτὰ ἔχεις· ἐν δὲ τῷ ἐν ἐμοὶ ἐξῆς καθαλαίῳ σὺ θύρᾳ ἐν ἀγάπῃ τῆς τοῦ αἰωνίου φωνῆς καὶ ἐπὶ τοῦ θῦ καὶ ἄγγελοι.—

Μετὰ τῶν οὐρανίων ἀνθρώπων οἱ ἄγγελοι λειτουργοῦντων καὶ ὑπηρετούντων τοῖς ἁγίοις. τὰ γὰρ νοερὰ τὰ ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον μετέχει τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ καὶ ὅμως νόμος τῶν μετέχειν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τὰ μεγάλα λέγουσιν. ἀνθρώπους γὰρ λέγουσι καὶ ὀφείλουσι. οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων. τὰ μὲν μεγάλα τῷ χρόνῳ, ὅμοιος χρόνοι

λέγομεν. ὡς καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς καὶ τοῦ παντὸς καὶ τοῦ ἑνός. καὶ γοῦν καὶ ὑπὲρ ἀγαθὸν καὶ θεότητα καὶ οὐσίαν καὶ λέγομεν.

Cap. 6.^m

Περὶ ὑμνητικῶν ὀνομάτων θεοῦ καὶ ἡμῶν.

Οὐχὶ καὶ ὡς ὄνομα οἶδεν ὡς ἰσχύοντα τῶν ἐν τοῖς οὖσι νοουμένων καὶ ὑμνουμένων ἀγαθῶν καὶ ἀρχὴν ἁπάντων καὶ ὑπὲρ πάντα οὖσαν.

καὶ τὴν τῶν ὑφεστώτων ζωὴν. καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τῶν ὑπερουσίων ψυχῶν καὶ λογικῶν οὐσιῶν. καὶ ἀνάστασιν. καὶ τὴν τῆς λογικῆς ψυχῆς καὶ παλιγγενεσίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν. ἤτοι φυσικὴν τῶν ἀλόγων καὶ τῶν φυτῶν. ὅπερ οἶμαι καὶ μάλιστα ἡμῖν σύσσημον. αὐτὴν ζωὴν τῶν ἀλόγων καὶ τῶν φυτῶν, οὐ παθητὴν. ἀλλὰ τοῦ ἐν ὕλῃ πυρὸς καὶ πυρὶ τῶν τοιούτων τῶν ἐναντίων ὡς ἄρα ταῦτα ζωῶν φύσιν τὸ σῶμα ἀναπληροῦν καὶ ἐκπυροῦν. καὶ ἀναπαυτικὸν τὸ πνεῦμα τῶν καὶ ἐκπνεόντων καὶ ἀναπνεόντων. καὶ ἀνανεωτικὸν τὸ προσφυὲς τῆς γῆς. ἐπὶ γοῦν τῆς ἀληθινῆς καὶ μόνης ψυχῆς καὶ τῆς φυσικῆς ζωῆς τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀθανάτων λέγεται. ὅ μέγας Διονύσιος. περὶ γοῦν τῆς τῶν νοητῶν ζωῆς καὶ τῆς παθητικῆς οὐ νοητῶν. τὴν μὲν ζωὴν τῶν νοητῶν οὐσιῶν ὅλως ὑμνήσας ἀρχὴν ἀθανασίαν ὅ θεῖος τῶν νοητῶν

λῆς ψυχῆς ἢ πῶν, οὐ πᾶν ἀ φί λοι ἀν λῶν λό ξῆν. ἐ σὴ οὖ σλό υ σί ας ἐ σον λαι· ἀ μά νὰι πε ρὶ ξώ ων ἀ πὸ μῆς ὧν αν ε ουλή ων φη σὶν ὁ λᾶ ος· οὐ μὰ ν πε ρὶ λού λων· καὶ σε ρὶ λῆς ζω ῆς σλῶν ἐ πον σί ως ἀ πο ρᾶν λων σλη μό νων ἐ πᾶ ιξ. ὅ τι ἀν λῆ σλᾶ μὰ ἀ νώ λε θρος· λῶν πλί σαν λος αὐ λοὺς θῦ λοῦ λο ρου λο μέ νου· καὶ ἀν λοὶ ἀ πέ χου σαν λοῦ θῦ· ἀ με λα μέ λη σε νὰρ λὰ χρῖ σε μα λα λοῦ θῦ, λοῦ ὄ νό μα τῆς σοι ή σαν λος ἀν λοὺς ἀ θα νά λους· ἔ χα λον δὲ ἀ σή μα, λέ γε λὴν ἀ μῦ σρο λά χα αν με λο χὴν λοῦ ζῆν· καὶ οἱ ονὰ σᾶν· ὀ λί γως με λά χου σαν ζω λί πῶς σλω ά με ως·—

Τὸ μὲν γὰρ φα γε μὶ κὸν ζῆ λον, πε ρὶ ἀν ῶν καὶ λῆς λε λευ λά ας καὶ κοι νῆς ἀν α γκά ους λέ· ὧ μῖ κρῶ πρό ασν χα νό λε ρον λί θη σὶ νὸ σθη· ἐν λῶ θα σὲ λό ῥή λοῦ πα ρά μα γμα λοῦ λό γου σοι οὔ με νος σε ρί πά ων λων λῶ νό· σο σῶν λό ξῆν ἐ χού λων· σλη νύ ῳ μὲ ἄ λλως λᾶν λα, ἵ ε σθῦ λό ξῆ ν ἀ ν ἀν λοῖ ῥε ω ρᾷ σθαι· λό σὲ ἀν λον αι ρᾷ σθαι, ἐ πὶ λοῦ με χω ρί σθαι λέ θᾳ κλυ· ὡ ῥπε ρ λό ἐ σι σρ ε φό με να, ἀν με λέ χου να· ἀ σε νᾶ ῥ σὲ σρὸ ς λό με λέ χυ λῆς ζω ῆς λᾶν λα ᾷ ῆ, σι ά λό κα ὶ ἄ ι σθεν καὶ πα ρ' ἐ κεί νων ἔ χειν λὴν ζω ήν· ἀ μέ ῾ πα κλὴν ἐ κῦ θῦ· λαὶ γὰρ ὅ σον ἀ φ' ἑ αν λῶν οὐ κὰ ν λῷ ξῆ ν θε ω ρού με να, λῇ σὲ πρὸ ῆν ἀ να φέ σα λοῦ λο ἔ χον λα, ψό σον λί να ἀ να ζῆ. καὶ ὡ ς ἀν λοὶ φα σί ν, σα ά-

λὶν ζῶ φύσεως.—

Θαυμα σίως σαύλα λὰ δόγματα. μαλ᾽ ὀρθόλογος δ᾽ ὅδε σωσιπ. λόν γὰρ περὶ τῆς ἀναστάσεως λόγον οὐ δοὺς. μὶ μλούς μλὸν ψυχῆς ἀπο φαί. ἄλλ᾽ ἐξ ἀθανάτου ψυχῆς καὶ θνητοῦ σώματος οὔλας. λὴν δὲ ζωὴν λὴν οὐσιῶδη λῆς ψυχῆς. ἐλαττόνα φησὶ τῶν ἀγγελικῶν οὐσιῶν. παρ᾽ ὅσον ἀνθρὴν καὶ ἄγγελος δῆξωσὶν, οὐ μὲν ἀγγελικὴν ὀνομαζ. οὐχ ὡς ἀνθρωπικὴν. ἀλλὰ παρεμφερῆ. καὶ ψυχὰς μὲν μὴ κῶς εἶναι φησὶν λὰς λογικὰς ψυχάς. ὄχας δ᾽ ψυχὰς, λοὺς ἐν ψυχῇ καὶ σώματος οὔλας. ἀπαθανατίζεσθαι δ᾽ ἐν λῷ σώματι ψυχὰς ἐν λῇ ἀναστάσει. φασὶν δὲ περὶ τῆς ἀναστάσεως δόγματος ἀπίσου σι παῖν λῆ παλαιᾷ. ἀνθ᾽ ἧς ἀνοικίζω σὸ-ξηλῶν ἐ μὲν ὧν. σὺ δὲ λόγος φύσιν λὸ πρᾶγμα-λῆς ἀναστάσεως. οἷον λόσος ζῶν παρ᾽ ὑλαρίου. λὸν σὺ δὲ λόγον φῆς καὶ ἐκ περὶ σεως καὶ νόσων σὶ ἐξαμ-μλων. ἀλλὰ σρὸς λὸν θν, οὐ λὲν ἐκ φύσιν. οὐδ᾽ ὑπὲρ φύσιν. ἐ πι σὶ ἀνθρὶ ἐ ζῶν ὃ σάσης ζωῆς ἀνθρ. καὶ ἐ ζων λοῦ ἐ σὶ σαλπαζω-μὶ.—

Τοῦ ἁγ ἐκκλησίας ἀμοίωσίν. ὡς ἀνθρωπίνῳ πάθημα μὲν. ἀπὸ μα πῶν φάρμακον μίου μᾶς σοι-τὸ ὅδε.—

περὶ τοῦ θεοῦ ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ πάντων αἴτιον:—

Ὅτι καὶ τὰ σώματα τῶν ἀθανασίας μετέχειν ὀφείλει καὶ τοῦ ἀποστόλου διδάσκοντος τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν:—

καὶ θᾶττον καὶ ὑπερφυῶς:—

Τοῦτο φησὶν διὰ τοῦτο ὡς τῶν καταφύσιν εἶναι λόγων:—

Σίμωνος φησὶν ἀπλῶς τὸ πᾶν ἀναλόγους καὶ τοῦτο σῶμα τῶν λοιπῶν ζώων, τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων ἀθανασίας καὶ ἀθανατίζεσθαι, ὡς περὶ φύσιν οὖσος τοῦ σφάλματος. οἱ δὲ ἁγιώτατοι καὶ θεοφόροι πατέρες περὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐλέγχουσιν, ἁγνατος καὶ ὡρισμένως. καὶ ὑποτύπωσις καὶ εἰκὼν φανῆναι, ὅλως μὲν γὰρ ὀνόματος, φάσκει ἐπιλύσαι τὸ λεγόμενον περὶ σίμωνος, ὡς φύσιν εἶναι τὴν ἀναλογίαν τῶν σωμάτων. τῷ μὲν γὰρ φῶ, οὐ μεμὴ ὄντος ἐναντίου, πῶς ἔχει καὶ περὶ φύσιν. τὸ δὲ ὁρᾶσθαι τινα ἐκ τῶν φανερῶν καὶ εἰδέναι τῶν τοιούτων ἀπὸ σκέψεως συμβεβηκέναι καὶ τῇ ἀναλογίᾳ καὶ πλουσιώτατα ἐστὶν ἀφανοῦς ἀπὸ φανερῶν σωμάτων. τοιοῦτόν καὶ τὸ τοῦ φῶ, τοῦ τοιοῦτο τὸ ἀληθῶς περὶ φύσιν. τὰ γὰρ ὁρατὰ καὶ αὐτὰ τὰ, σῶς ὄντα χρείᾳ τὸ ὑπὲρ πάσαν νόησιν καὶ αἴσθησιν:—

Οὐχὶ φησὶν διὰ τοῦτο ἀληθείᾳ καὶ τὰ, ἀπὸ τῶν τοῖς

περὶ τοῦ νόμου. ὅτι ἐστὶν ὁ πάντων ἀφανὴς ἀναπαύσεως γάρ ἐστι τὸ ἑβδομον τῆς φύσεων ἁπάντων. ὑπὲρ ἀθεότητα τὰ ὑπερ αἰῶνα εἶναι. διὰ τοῦτο τῶν αἰωνίων τὸ σοφανές:—

Πῶς οὖν φησὶ καὶ περὶ ζωῆς καὶ ψυχῆς. ζωῆς γὰρ ἀρχήν φησιν. οἷον ἵνα μὴ λέγωμεν ψυχήν. καὶ τοῖς ἵνα αἰωνίοις ζωήν. ἀφ' ὧν γὰρ ἀρχὴ ἀφ' ἑαυτῶν ζωὴ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ψυχή. καὶ αὖ πάλιν ψυχὴ. ἵνα γὰρ οὐσιωτικὴν οὖσαν. ἔχουσιν οἷον ὕλην ἵνα καὶ ὑποκείμενον. καὶ ἀνάλογα δὲ ὅτι καὶ ζωῆς ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ ζωοῦ οἱ τὰ σώματα ὡς ἔφην αἱ ψυχαί. ὅθεν ἦν ὡς αἴτιος καὶ σύμπαντος ἀϊδίου ζωῆς καὶ μόνου. ὡς σωοποιὸς καὶ σύμμετρος. ὡς ἑνὸς διαφορὰς πάσας ζωῆς διαλάξας. νοερῶν. λογικῶν. ἀναπαυσίμων. ἀνεξιλεύτων. ἀρχὴ πάντων ἐστίν. ὡς ἂν καὶ τὸν πρῶτον αὐτῶν πάντων ζωὴν εἶναι καὶ γένεσιν. πάντα. μὴ νοήσῃς ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ταῦτα ἀλλὰ τῆς πάντων ἀρχῆς καὶ αἰτίας:—

Cap. 7.m

Εἰ οἱ λόγιοι τῶν ἀνθρώπων φιλόσοφοι. λέγουσιν ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀθάνατος διὰ τὸ λέγειν ὑπὲρ πάντα σοφὸν καὶ σοφίαν καὶ σοφίαν. πάντα δῆλον ὅτι σοφοῦ λόγου. ὃς ἐστὶν ὑπὲρ πάντα σοφὸς καὶ σοφίαν. πάντα. ὑπὲρ πάντα δὲ καὶ νοῦν μόνα καὶ ὄντα ἐστίν. ἀγαθὸν τῶν σοφῶν. ἀγαθὸν τῶν σοφίαν

σις· ἡ ψυχή· ἡ ὑπόστασις· ἡ ὑπαρξις· ἡ οὐσία· οὐ παρὰ πάντων ὑπερ τῶν λαπαύλα ἐστὶν· οὐχ ὧς μὴ μετέχων αὐλῶν· τοῦτο γὰρ ἀνόητον· ὁ γὰρ αὐλητὴς τῶν γινομένων· πῶς οὐ μετέχει τῶν ἐξαυτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὧς καὶ αὐτὸν κυρίως καὶ χρόνος ὀνομάζεται ὑφ᾽ ἡμῶν τοὺς αὐλητὰς καὶ τοὺς χρόνους ποιήσας· οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς ζωῆς γενέσθαι· δεῖ καὶ αὐλῶν ἐστὶ δημιουργός· ἡ γὰρ τοιαύτη ἀλλωσὲ ἐστὶν ἢ ποιεῖν· εὑρίσκεται ὁ θεὸς ὢν σοφὸς σοφίᾳ ἑαυτοῦ σοφός· ὅπερ τῆς αὐλῶν ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ· οὐχ ἡμέτερον· καὶ γλῶσσα·—

cl
Ὁ τὴν ἀϊδιότητα τοῦ καὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος θεοῦ· τὸν ἀεὶ ὄντα τὸν ἀεὶ ὄντα τῶν ὅλων φησίν· ὃν μαθόντας δεῖ σπεύδειν ἐπὶ τὴν ἀποστολικὴν φιλοσοφίαν· ὁ γὰρ δεῦρο σοφὸς καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι ὄντες· περὶ τοῦ στρουθίου οὐ τολμῶσι λέγειν·—

τ Δάρμιλον· εἶδος ἔναυλον τοῖς θεοχόροις· οὐ μὴν ἁπλῶς ἐπὶ θεῶν λεγόμενον ἐναφίεται· οὕτως οὖν νοήσαι μοι· βουκόλιον γάρ τινα νοῦν τὸν θεῖον δύνασθαι οὐδαμοῦ φησίν· ὅτι ἀστὸς πέλαγον καὶ ἀκαταπλεύστον· ὧν μὴ οὖν ἄλλο ἀστὸς ἁλὸς μὴ ὄντος· μήτε ἀέναον μήτε ἀειπλοούμενον ὀνομάσαι· ὡς τὸ ἐπὶ τέλει σκότος ἀπὸ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ· ὅπερ ὅθεν ὁ ἀπόστολος φησίν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὡς γάρ μοι δοκοῦσιν· ὅμοιόν ἐστὶ τῷ μὴ ὁρᾶν

νὶ ὑπερχὶ κῶς ἀ πᾶν αὐ λω· πα᾽ λὶν ἐ᾽ρ ν λν· ἐ-
θω μαζώ θη ν᾽ μ ωλ οἷς σν ὀ ξ ἐ μοῦ· χὶ αν ἐ γα-
λν ω θη· οὐ μὴ ὁλ ὼ ωλ αι σρ ὸ αὐ λὴν· σῶ λε οῦ
ν᾽ α᾽ κα λα λη πλος μὴ ἀ σχὶ νό μ λος ἀ᾽ μ ρα λος λοῦ-
θῦ μ ωλ οἷς, ἀ μ ω οἷ α σα ρ φ α ν ξ ε ν λ ν λ᾽ ὑπ ρ α ν σύ-
ον πα λ σαν ἀ ν κλ ἰ σοῖς μ ῶ σὶν· ν᾽ γὰρ πρ ὶ θῦ ἀ μ ω-
σ ὶ α λῶν πρ ὶ λ᾽ θᾶ σο φῶν ὐ ν᾽ κ᾽ ὶν ἀ μα θ ί α·
ἀ μ᾽ μ ῶ σὶς· σὶ μ᾽ μ ὶν ὡ σ ν ν σα, ὃ λὶ ὃ π᾽ ρ ἐ ξ ὶν
ἄ μ ω σ ὸς ἐ σ τὶν ὅ θ᾽ ν· οὕ λως ο ὖ ν᾽ κ᾽ ὶ λὶ ὼ σὶν κα λοῦ-
σὶ λοῦ θῦ χ᾽ ν, λὶ ν᾽ ἐν ἀν θρ ώ σ ν σὶν· κ᾽ ὶ λὶ σχ᾽ ρ ὰ
λ ὐ γ α ὼ ν σαν· μ᾽ λλ ον σ᾽ ὑπ ρ σχ᾽ ρ ὰ σο φ ί α ς
κ᾽ ὶ σ λω ἀ λ ὼ ω ν᾽ κ᾽ ὶ σ ρ ί α ς· ἀ λλ᾽ κ᾽ ὶ ἀ δ ύ ν α σαν
θῦ λ᾽ σ᾽ ἀ σ ρ ῦ φ ο τ α ν ὀ ν ο μ α ζ ο υ σ ὶν· ὅ ὶ ο υ ἐ σ α
σ᾽ λ θ ω ά λ ω α᾽ σ σ ν η ρ ά κ᾽ ὶ ἀ ὁ ρ α λ ο ι σ λ ω μ ν
λοῦ σ᾽ α ρ ό χ ο υ κα λ ε χ ύ θ η σαν· κ᾽ ὶ ἀ ν λ ί θ ω ν α-
λ ο υ, ὀ ν α ζ α ὁ ὶ ῆ ν ε ν ρ ῶ ν κ᾽ ὶ ῥ α σ ὶ λ ά ὁ ὶ ῶ ν
ὁ ὶ λ α σ ὶ χ θ η· ἰ ῦ λ ο ν ὁ ὶ ῶ λ᾽ ν ὁ ρ ό π ο ν, κ᾽ ὶ μ ρ ὶ ν᾽
θῦ, ν᾽ π α λ σαν σο φ ί α ν κ᾽ ὶ ἐ σ ὶ σ ὶ μ ν ὑ π ρ α ὶ ρ ὸ ν
σα λῶν ὰ ὼ ν ζ ὼ ν σὶ ν λοῦ θῦ· ν ο ὶ σ α λ᾽ ὶ ν λὶ σ λ ὸ-
λ ε γ ό μ ε ν ο ν, σ ν ν ο λ ν λ ὺ ς ἀ π᾽ λῶν ἀ ρ ε ὶ σ ε ω ν· μ α-
θ ῶ ν κ᾽ ὶ λ ὺ ς ἕ λ λ η ν α ς· ὁ ὶ σ ὺ μ ο ῖ ο ν ὶ ὰ ὶ α ν θ ρ ω ὶ ο ῖ ς,
ἀ π ὸ λα κ ν ῦ ν α ι φα ν λα ξ ο ν λα ι, θῦ σα φ ε ω σ ὶ ν᾽ ἀ-
λ ὼ α λ ο ν ἅ ν α ι μ᾽ χ ὶ φα ν α λ ο υ ὁ ὶ ν ο ν ο μ α θ ᾶ σ α ι.
ν ρ ὸ ς σ ὺ ς σ ὶ ν ν ο ῶ ν ὅ θ᾽ ὸ λ α ὸ λ ο ς σ α ῶ λ ὸ ς ἰ χ ὶ χ ὶ α
σ α ς ὰ ν᾽ ἐ ρ α λ ν· ὡ ᾽ ρ α θ ο υ ς π λ ο ύ λ ο υ κ᾽ ὶ σ ο φ ί α ς
θῦ. σῷ σ᾽ ν᾽ ξ ε ρ ε ύ ν η λα λ᾽ ὶ ῥ ί μ α λα σ᾽ ὼ λ ο ῦ·
λ ὸ σ ῶ ὺ π ρ α ῦ ρ ο ν π α σ ν ρ ν λ ὶ σ ῦ ῆ ς σ ο φ ί α ς μ ὲ θ ο-

δον, ἴσον ἂν ἀ̓ η τοῖς οὐδ θεοδίδα κτοις μαρίας λό-
γοις γὰρ οὐ ἂν ἐξομαλῖ σθάη· ἢ αἴ ἂν σθη-
τῶν ἀποδάξεων τὸ μὲν στέρῖον, πίστεως οὐ προ-
ηγουμένης:—

ἀντίπεποιθότος φησίν· τοντέστιν ἀντιπερῖτρο-
πὴν τοῦ λόγου πάσχοντος· διὰ γὰρ τῶν τὰς στερή-
σεις δηλουσῶν ἀποφάσεων, ἢ περὶ θῦ ὑπεροχὴ
δηλοῦται· ὅπερ ἐν ἑτέρῳ δεῦα μὲν ὑπεροχι-
κῆς ἀποφάσεως ἄρηκεν:—

καὶ γὰρ τὸ κατὰ τὸν στρόν πάθος· καὶ τὸ χέγαν θῦ πα-
θόντα σαρκῒ, καὶ παράλογον δοκῇ καὶ ἄτοπον·
ὅπερ τὴν ὄντως ἐδίλου ἀλήθειαν:—

ἐν ἰλλόμενοι:—

ὥστρεφόμενοι ἐγκαλῖν δούμενοι· δάκνῦ σῖ δὲ
δῖα τούτων, ὅτι οὐδᾷ τὰ θᾷα τοῖς ἀνίνοις
παραβάλλειν:—

καὶ ἀνώτερον ἄπομεν· ὅτι ὁ νοῦς νοῆν βουλόμε-
νος, κατασῖν ἑαυτοῦ ἀστὰς νοήσας κατα βαίνων.
αἱ γὰρ νοήσας κατώτερ αἰασῖ τοῦ νοοῦντος, ὥς
νοούμεναι καὶ κατα λαμβανόμεναι· καὶ σκεδας
μὸς ἀκόλως καὶ μερῖς μὸς τῆς ἑνότητος τοῦ νοῦ ἀν-
τοῦ· ὁ μὲν γὰρ νοῦς, ἁπλοῦς καὶ ἀμξὴς· αἱ δὲ
νοήσας παμπληθᾶς καὶ σκεδαστάι· καὶ οἷον ἀ-

τῶν τοῦ νοῦ. διὰ τοῦ τοιαύτας τοὺς ἱερὰ γράφοντας, ἐλαττοῦσθαι φησὶ τῶν θείων, οὐ τῶν νοουμένων. σὺν ᾧ γὰρ φησὶ τοῦ νοῦ, καθὼς ἐν τοῖς ἑξῆς σαφέστερον λέξει. διὰ τῆς πρὸς τὰ ἐπιπλέον ἑαυτοῦ ἀναλύσεως. ἤγουν τῆς περὶ θεοῦ ἀποφατικῆς θεωρίας, τῶν πάντων ἐκβαινούσης τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν ἀγγελικῶν. ἐν ᾗ δὲ καὶ ταῖς οἰκείαις μύησεως. ἃ θεοῦθεν τὰς θείας μυήσεως δέξασθαι τὴν ἀκτῖνα·

τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον

Ἐν τοῖς θαυμαστοῖς ἀγγελικοῖς, σοφωτάτοις λόγοις τοῦ θεοῦ, τὸ ὑπὲρ σοφοὺς τῆς περὶ θεοῦ ἀναλαμπούσης μύησεως βάθος. φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀνθρωπίνοις περὶ μυηχαρισμένοις, τὸ ἐπ' ἀκρότατον καὶ ὑπερουσιότητα τοῦ θεοῦ καταλεξαμένοις ὀνόμασι, πλουσιώτερα ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπιφανησόμενα. οἷον, τὸ θεοφιλὲς ὅλης τῆς μόνης θεοσκεπεστάτης ἱερουργίας. καὶ τὸ θεοπρόσταλτον. ἀμύητον καὶ ἀδιαίρετον ἀπόντων τῶν εἰσιέναι θεαρχίαν. εὐθὺς ἐλλιμπάνοντας τὸ σῶμα τοῦ σχήματος. καὶ τὸ τῶν ἀδύτων καὶ ἁγιασμάτων λέγοντας. ὡς οἷόν τε χεῖρας ὑποστάσας σφεῖς ἐκείνων εἶναι καὶ ἀδιαιρέτους ἄνας. καὶ γὰρ ἂν οὐ σιωπᾶναι ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις. ἵνα τὰ θεῖα σοφιζώμεθα. καὶ τοιαῦτα ἕτερα μύησις. ὡς οὖς ὅπως ἀποκαλεῖν. ἀλλ' ἐπιγνῶμεν ἂν ποτὲ μὴν καὶ οὐσιώδεις, τὰ ἐποπτικὰ ἀποκαλεῖ. καὶ ὅθεν ὡς παῦλος λέγει. ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ

πρ. μυρίαφόρα ὀνόματα ἔχ. ὥστε οὐκ ἂν εἰς ἄνθρωπος μορίαν τοῦ θεοῦ, ἢ τὴν τυχοῦσαν ἔννοιαν. ἀλλ' ἵνα τὴν θείαν ἀνθρωπίνοις ὀνόμασι δηλώσαιμεν ἀγαθότητα, τῷ τοῦ ἡλίου ὀνόματι δηλοῦμεν τὴν ἀγαθότητα. ὡς τὸν ἥλιον τοῦτον ὁρατὸν ὄντα, ὡς μίαν μὲν ἀκτῖνα ἔχειν πολλὰς δὲ ἐνεργείας:—

Ὁ δὲ τοῦ ἀγγέλου, νοῦς ἐστὶ νοερὰ οὐσία μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἰδίου νοεροῦ. ὡς περ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή, νοερὰ μέν, καθ' ἑνὸς ἑκάστου ὑποδεεστέρων νοῆσαι. καθὸ καὶ ἀνώνυμα τοῖς ἁγίοις. καὶ τοῦ ὑπερουρανίου θεοῦ ἀφ' ὅσον ἐφικτὸν ἀνατείνεται. ἀνωθεν καὶ ἄχρι φώτων τῶν ὑποδεεστέρων. μέχρι σαρκὸς δὲ τοὺς ὑφειμένους οἰκονομίας. οὐσιώδη καὶ ζῶσαν, νοερὰν καὶ μόνην. νοῦν ὄντα καθ' ἑαυτὸν ὡς ὅσον οἰόν τε τὸ ὑπερβεστικόν, οὐκ ἔχον σύνθετον μέν τι καὶ τοιοῦτος ἵνα καὶ νοῆσαι θεσπίσῃ. ἢ ἄλογος καὶ καθ' αὑτοὺς ψυχή, μεθ' ἡμᾶς. αὐτεξούσιος τῶν θελητῶν ὄντως, οὐ μὴν ὅτι οὐκ οἶδεν οὐδὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς ἢ μᾶλλον ὄντως, εἰ τῶν μερικῶν. τοιγαροῦν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν λεγομένων μόνων λόγων. οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ σχήματος. ὅπερ ἐστὶ τῶν ὑλικῶν. οὐ κεκόμισται τὴν νοῆσαι αὐτὸ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ νοῦ θεωροῦσαι:—

Τὸν οὐρανὸν οὖν, ὡς πρὸς ἡμᾶς. τὸ δὲ νοερὰν ὡς

πρὸς τοὺτον:—

Πῶς ἐστι μεριστὸν τοῖς ἀμεθέκτοις. ἀπορῶ δὲ καὶ πῶς ἕν ἐστι καὶ ἕτερον ὁ θεὸς. καὶ τὰ ἄπειρα ὁμοίως. καὶ ἀδύνατον περὶ τῶν τοιούτων τὰ ἀπόφασιν. μήτε τῶν οὐσιῶν μᾶλλον ἀποφάσκειν. εἰ μὴ ἐστι μεριστὸν τοῖς καὶ πλήθους νοήμασιν. ἢ δὲ μεριστῶν δὴ, τῶν καθ' ἕκαστα ἑνικῶν καὶ οὐσιῶν. εἰ δὲ ἕνεκεν καὶ διαλόγων τῶν διὰ ξυλλογισμῶν. τοῦ τί ἐστι σαφῆ καὶ δῆλα πᾶσιν εἶναι τοῖς ἐξ ἡμῶν τοῖς οὐσιῶν. αὐτοὺς ἀφορίσαι φύσας, ἀποκινδυνεύσαντος τοῦτο τὰ τοῖς θεολογικοῖς παραδόσεσι χρῆσθαι. ἐν ἅπασι καὶ ἀεὶ τῷ τῆς ἀληθείας τῶν μυθῶν ἐφαπτομένῳ:—

καὶ ἐστιν ὠφελιμος:—

Τοῖς ἀγγέλοις νοερὰν εἶναι φησιν οὐσίαν. καὶ ἐνεργητικὴν. ἐκ τῆς ὑπερφυοῦς σοφίας τοῦ θεοῦ γεγονυῖαν. ἐξαιτοῦ γὰρ οἱ θεῖοι ἄγγελοι, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς τῶν οὐσιῶν τῆς νοερᾶς ἐνεργητικὰ ἔχουσι. καθ' ὑπεροχὴν οὖν ἐστὶν ἐκείνους καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰς οὐσίας ἐπὶ πλεῖστον οὖσας. ὡς νοερὰς οὐσίας εἶναι θεοῦ. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο ἐξαιτοῦ θεοῦ τὴν νοερὰν αὐτῶν ἐνέργειαν. καὶ νοῦν καὶ τὰ ὄντα ἔχειν ὑπὲρ ὃν ἐστὶν ἡ τῶν ὄντων ζωή. ἢ μᾶλλον ἐκ τῶν ὄντων καὶ νοῦν καὶ τὰ ὄντα καὶ τὸ εἶναι ἔχειν ἐστίν. ὑπερουσίως

ξο σι ω λεγού ε ζῖνο ᾶν. νὰι μ' ὑκλω περὶ ε ἐναν λά-
παν λα. οὔκε μὲν ἄγκελοι, καλὰ λὲν ε ὐ σαν
ὰν λοῖς θεο φ' σα σαν, ε ἶναι ὡς λὲ πλή θ υλῦς κλί-
σεως νο οῦ σι· καὶ οὐ μεγί ζου λαι ἀς λοὺ σας
κὰν λῆς σοι κι λίας λῶν ὅλων. ἄλλοι ἀς λὲ ἀλά θη-
λὲ. ὥσ λε γὶ καὶ ψυχὰ ἀς μί κρο σὶν ἀγκέ λων ὅ λε
λὲν νό μ σι ν λῶν σο λλῶν ἀς ἄ σω μα λί τουσαι,
ἔ χου σι νὸ μο πάν λα ε ὐ ε σαν λαῖς ἀ σὺ γχύ τως
σὶ α μερι κλί α. νὰι ἐ ζω θεν κλὲ λι αὶ ψυ χαὶ,
ε σᾶ σα κλου ἔ χου σι λό νο ᾶν. λῶν ἀγκέ λων ἐ ξέ-
σε λῶν καὶ ἐν ε σλοῖς νο ούμ λων. ἀλλ' καὶ θεο φα-
νῶν ὅλων. καὶ λῶν λα κλὲ σβί λῶν νου λῶν.
περὶ σὲ θῦ ὅ πως νο ᾷ, ἔ χῃς καὶ ὦ σε καὶ σὰν ω
μεφὰ ἐ γκύ λου λέ λους. ὅ σὲ ἄ πο κλε περὶ ψυ-
χῶν. ὅ λε ἄγκε λο φο λῶς ἀς ε ὐ λὲ σο κλά σσω κλί-
ξα ε ν νο οῦ σι, κα λίς α ε ὐ λῶ σὰ να σά σφα λέ ως
ε ἶ ξου σιν. ὅ λε σῶ βῆς ε ὐ λοῖς ε σλῶν σὺ κα σύμ-
νο κλω σαι λῶν λῶν ὅ λων μῶ σὶν ε λε λά σαν ἀ σο λή φου-
λον. λῶν λα σὲ ψῦ λῶν σὶ κά ων σὰ να σα σὶς λε χέ-
ως ἔ ξι. καλὰ λὸ ἄφ κλὺ ον. καὶ σύ λως σὰν-
λο λε σων κᾶ σὸ σὸ με φα. καὶ σὰ λὶν. νῶ ὧ σ' ὀν ε σό-
πλφω καὶ ἀνύ μαλί ε λε σο κλω. λὸ λε σὲ, σφό σω-
που σφὸ ς σφό σω σο κλὴν ὅ λων μῶ σὶν σκλονὸ λὶ
παι σθη σό με θα:—

ε′ ἴ σμεν λὲ γὰ ρ ὅ τε ε ξοσὶ πῶς νοᾶ λαι. σὶ ε ξοδὶ πῶς λὶ-
νω καὶ πύ κλω. λαι λε ζὶν οὐ κᾶ φρό α λοῦ νοῦ ἐ σῖ φο-

λή ἡ ἀϊνινα ψυχὴ λύθῆαν καὶ λαλαμπθῆνῶσίν,
ἀλλὰ λύνἀμεθ ἡ τῶν ὄντων καὶ λανόησιν, εἰλοῦ κα-
λὰ μέλος ἀεχομένη. καθὸ κὰὶ τῆς ἀγγελ κῆς ἀποφά-
πεως τῆφεο σίας. περὶ λόξν αἰτίου λύντῶν σοι νί-
λως θεωρουμένων σωμφα ένν οιαν. κὰὶ τῶν ἰσαγγέ-
λων ἀξιῶν καὶ μεῖ ή σεων:

Ἐφίεται μὲν ἐξαρχὴ λὰ ἰσόθεον ἕκαστος νοῦς.
οὐ πᾶσι δὲ ὅπως λοὐλυτῦχῆν ἐνεστῖν. οὐφύσασα-
θῶν λὴν ἀθ οιαν. ἀμέσου σίως λὸ σαφαφύσιν ἀ-
φόρμενος. συμφώνως δέ, ὅτι οἱ δαίμονες κα-
θὸν οἷχου σιν, εἰῶ λοῦ ἁγ θοῦ λου καὶ λὴν λα-
λὸ ἡ σαν λὴν δὲ καὶ μέρους λη θέ λεσ μῆν αὐτῆς
ἦσαν. εἰκὼ σοῖν σοφίας ὕστε ρον:

περὶ λοῦ ὅτι λὰ καλασχήσοιν λεχόμενα ἐστὶ θεῖα καὶ
λὰ ἐν αν λία ὑπερφυῶς νοούμενα:

Μὴ οὐδὲ εἰν λοῦ ἰωσηφὸς αὐλὸ τους ἀσαγνάσῃν
νοιας, ὡς ἰσχέ μην καὶ λῶν καινῶν ἐνέ αν λῶνα-
λῶν λίαν σφοσχηνλοῦ ἦν. ἦ μην αἰτίων ἀν λῶν ἐνέν-
λου σιαν μεθηκ ἀν λοῦ ἦναι. οὐ γὰρ περὶ λοῦ λω
ἐστὶν ὁ λόγος λῶν σῦ. ἡ σκ γὰρ ἐ λαξε μὴ λε οὔ, μὴ-
λε ἐν λοῖς οὖσι λὸ καινόν. ἀλλὰ περὶ λῶν ἐνοῦ-
σίας ὁ λων. ἄ σων ἀγγέλων. καὶ λῶν λοι σῶν καλῆσε λά-
λων. καθὼς καὶ σφο ᾶ σιν. ὧν λὰν γὰρ ὧν σῖν, οὐκε-
λὸ καλαμαν θάνειν ἀν λὰ ὃ σοῖ αἰτιᾶ σθαι

ἐλη. τοῦτο γὰρ ἐν ὀλίγοις συνᾴδειν, οὐ μὴν πλεῖόν γε τοῦτο παντάπασιν. καὶ τοῦτο καλῶς ἂν ἔχοιμεν ἐπιβαλλόντων. ἀλλ' ὥς σοι καὶ τῆς τοιαύτης τῶν ἀνωνύμων προσηγορίας ὄντος οὐδὲ καθ' ἑνὸς προσώπου. ὧν ἂν ἅψηται σὺ ἐλπίς. ἤγουν ἅπαξ τε τοῦτο καὶ ἀόριστα καὶ ἁπλῶς, τοῦτο καὶ τοῦ ἀοριστίζειν. τῆς γε ἕνεκα τοῦ καλαφύειν. τοῦ δὲ φύειν σοι οὖν ἂν. πρὸς τοῦτο γὰρ τὸ τοῦ φωνὸς σαφὲς ὑπόδειγμα. τῆς γὰρ τοιαύτης χρείας τοσοῦτος σαφηνίσθω. καὶ ἀεὶ λέγειν ἐλπὶς τὴν ἀπουσίαν τῆς τοῦ φωνὸς φύσεως. ὥς περ καὶ τῶν χρήσεων αὖ ἐξαρκεῖ μὲν ἁπλῶς καὶ μετὰ τοῦ ἀορίστου. καὶ ὡς ἂν τις ἐπιθυμήσειεν. ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ τῆς. περὶ τῶν ὑπὸ θῦ ἀρχομένων ἀσθενῶν καὶ τῆς ἐναντίου τούτων φύσεως τοῦ χρόνου σοι ἐρῶ. αὖ καὶ πρόσφορα ἐν θῷ καλὰ προηγοῦνται. καὶ τὸ προσφέρεσθαι ἁρμόζει:—

καὶ οὐσίαν προσηγορίας:

Ὅλιγ' ἂν γνῶσις τὴν οὐσίαν προσηγορίας καὶ στοιχειώδης φέρει:—

ὡς περ καὶ ῥῆμα φησί:—

Ἁπλοῦν τὸ τῆς σαφηνείας. ὡς περ γὰρ ἁλίς ὑπόθου τὸ φῶς τοῦτο τὸ ὅρα τοῦ. ἐννοεῖν ἔχειν καὶ λογικῶν. ἔχειν πῶς θοίμεθα δ' ἂν ἀγνοῦσαι τὸ σωθῆναι. τὸ δὲ ἁπλοῦν ἀγνοῦσαι νοερὸν γὰρ ἐν ἑνὶ καὶ ἐν σωθῆναι. γνῶσιν

οὐ δὲ καὶ λίνα πᾶραν· τῶν γὰρ ἅ ὄντι σοφὸς λόφῶς. ἁμὰρφῶς, οὐκ ἔστι σοφὸς· ἀλλὰ μὴν ὡσαύτως ἅ- σοι λόσοφὸς καθόφῶς ἐστὶν· οὐδὲ μὴν οἷ ὄντ᾽ ἐλί- άν συζάλη λόπαῶν φῶς οὐδὲ ὁ ἥλιος, οὐ λως καὶ ὁ θς· καὶ ζωὴ λίαν οὐκ ἐαν λῶν λάν λων ἅ σπερ ἔχει· οὐ λῶ παρὰ λάν λην εἶναι λικαὶ λικως· ἐ δὲ τὶς- ρίσας λαι καὶ λα γινέ σκε σθαι ὁ θς λῆς γνώσεως· ἢ- καὶ λα λίνα χρόνον μὴ γίνε σθαι· συλλή ω σαι δὲ λὸ σοφὸς ἅναι λὸ ἀ λιαλόν· ἐ ξε κλή ψεως λοῦ φω λὸς παρᾶ φῖσαι κλων ὅ περί ἐστι καὶ λὰ κα- νῖ χαί ω.

Ὁ λὸ σοφὸς οὐχ ἅλῶς θεν, ἀ μὰ πὸ λοῦ φω λὸς κω ρί ξε λαι·

Ὁ ρα πῶς φησὶ λὸν θν ἁ σέναι λὰ ὄν λα· οὐκ ἐλλῆς σαν- λων γνώσεως, ἀλλ᾽ ἐλλῆ νί κὸς· ὡς σαφὸ λὸ φῶς οἵ σε λὰ λοῦ σοφὸς· οὐ σέν λοῦ σοφὸς ἔχων ἐν ἑ αὐλῷ. λαῶν λα σὲ πο μαχῶς ἐν λῶ σεληπ λῳ κα φα χαί ω εἶ- ρα λαί πως ὁ θς ἐ αν λὸ μὴ νῦ σαφ᾽ ἢ λοι νοῶν, νο- ᾗ μὴ γίνε σθαι λὰ ὄν λα σαφα σλμα λικῶς·

Ἐν οἷς δὲ κἀ αν γὰρ οἱ σχό πὸ λο θᾶν· σαύ λα ἀ σχοῦ σὶν, καὶ ὑπὲρ πᾶν ἀ πλόῶς·

Ζῶν λῶν θα θᾶα σαφα σλμα λα, λοὺς σπο ορίζε σθαι ζῆ- ν ἐκ νοη σθέν· ὧν ἁ πλόνες, λοῦ λῆς πλότητος ἀ σολε-

σοφία

λίς καὶ λοὺς δὲ τρεῖς ὁμοίους, τροθέσεως καὶ ἀλλο-
λω ὅ ἀπόστολος· ὡς ἐν τῷ τρὸς ἐφεσίους ἡ τῶν καὶ
τὸ τροτετοιγλῶν αὐτῶν κ.τ.λ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐπὶ σὺν καὶ αὐτοὶ σὺν λοῦ ζωῶν ἐν τῷ θῷ καὶ τοὺν-
λων τῶν καλαφρονεῖν ἢ οὐ καθόλου. ἀλλ' ὑπὲρ
τῶν καθ' ἕκαστα καὶ ὁμοίως καλαφρονεῖ
τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τοῦτο. σαὶ λαοὶ τὰ ὧδε, ἢ ἀλ-
λαξῶν ἐκ. ἤγουν ψυχὴν καὶ σὺν ἢ κῶν καὶ ὁμοίως
καὶ τῆς ἰσχύος.

Ὡς σὺν τῶν ἐνανλίων γίνεσθαι καὶ διὰ τῶν καὶ σὺ-
λῶν θέσεων καὶ διὰ τῶν ἀφαιρέσεων. οὐ
ἐπεξιὼν αὐτὰ. εἰ γὰρ καὶ αὐτῷ ἐν τῷ τρῶ-
τῳ κεφαλαίῳ ἔφη, μὴ εἶναι τῆς οὐσίας
τοῦ θῦ παραχαρακτῆρα· μήτε σῶν· μήτε σα-
φῆν· μὴ φαντασίαν· μὴ δόξαν· μὴ δὲ ὅσα
ἔφη ἐκ καὶ ἐν τοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ὑ-
σα μὲν ἐν ἐκ ἡμῶν, νῦν δὲ καὶ διὰ τῶν ἐ-
κ ἀσωμάτων γίνεσθαι τοῦ θῦ.
οὐ μὴν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. καὶ σαλίν
μὴν δὲ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστῶν εἰς καλα-
λαμβάν. ὡς μὲν οὖν αὐτὸς ἀσαὶ τῶν,
γίνεσθαι ἐν τῶν ἐξαὐτοῦ. ὡς δὲ μὴ
μὴν δὲν ἐν τῶν ἐξαὐτοῦ, μὲν ἀφορι-
μένος ὑπὸ σαντῶν. τῶς δὲ καὶ διὰ
τῆς ἐνωσεως γίνεσθαι. καὶ ἐν τοῦ-

θαφησίν· καὶ ἀνωτέρω προαίρηται ἐν κεφα-
λαίῳ δευτέρῳ:~

καὶ οὔτε νοῆται:~

Διὰ γὰρ τῶν δεδημιουργημένων, νοοῦμεν·
ἐφαπτόμεθα τῆς ἐπιστήμης· ἔχομεν ὅτι ὄθρ
ἐστί· τίς δὲ· ἢ ποτὰ πὸς· ἢ πηλίκος αὐτὸς
τὸς ὄθρ, οὔτε νοοῦμεν οὔτε ὀνομάζομεν·
οὔτε νῷ ἢ αἰσθήσει καταλαμβάνομεν·
ὅμοιον γὰρ τοῦτο ἐστί· καὶ τὸ ἐν πᾶσιν
ἐστὶν ὄθρ καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν πάντων
ἐστί:~

Σημάωσαι ὅτι κατὰ τὰ προπαρατεθημένα
τὴν ἕνωσιν ἔλαβε τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ θυθεω-
ρίας:~

Ἐκ τῆς σοφίας σολομῶντος ἐστὶ τοῦτο· ἔνθα λέγε-
ται τε χνίτις ἡ σοφία πάντων· καὶ ἐν τῶν παροι-
μιῶν· ἔνθα ἄρηται ἐκ τῆς σοφίας· ὅτι ἐγὼ ἤμην ἁρ-
μόζουσα παρ' αὐτῷ· καὶ ὁ δᾶδι πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας:~

De divi. nomi. cap. 7.

λόγος δὲ ὁ θεὸς ὑμνεῖται

ὁ θ̅ς̅ λόγος λέγεται:—

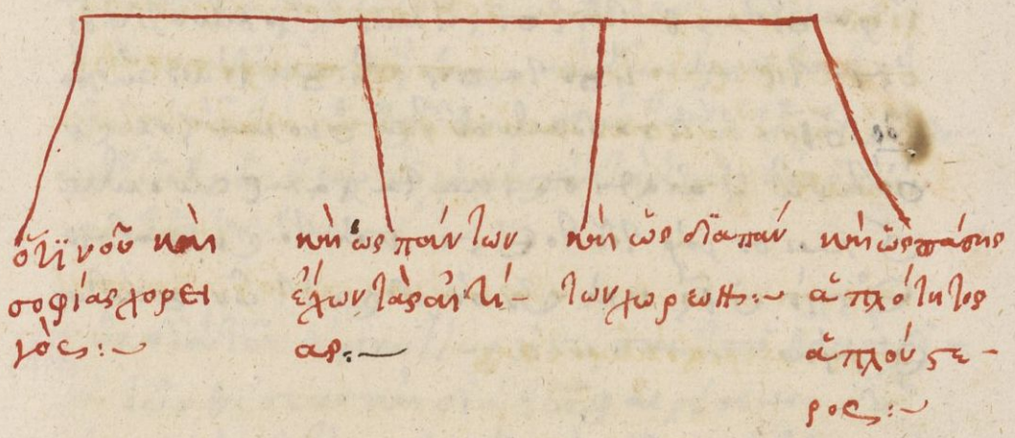

ὅτι νοῦ καὶ σοφίας χορειγὸς:—

καὶ ὡς πάντων ἔχων τὰς αἰτίας:—

καὶ ὡς διὰ πάντων χωρῶν:—

καὶ ὡς πάσης ἁπλότητος ἁπλούστερος:—

Πὰ περὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως σαφηνίζων αὐτὸς ὁ θ̅ς̅ λόγος χ̅ρ̅ ἰ̅ς̅. περὶ οὗ ὁ λόγος. καὶ ὅτι ἡ γνῶσις ἀληθῶς ἐνωτικὴ ἐστὶ τῶν ἐγνωκότων καὶ τῶν ἐγνωσμένων φησίν. καὶ γὰρ γινώσκω τὰ ὠμὰ πρόβατα. καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκημε ὁ π̅ν̅ρ̅ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν π̅ρ̅α̅. ὡς τε γὰρ ἡ γνῶσις γνοῦσα ἐκεῖνο ὃ γνῶναι ἠθέλησεν, ἐνοῦται τῷ γνωσθέντι. οὐκέτι ἀμφιβολίαν ἔχουσα ἐπ' αὐτοῦ. οὐδὲ διὰ τὴν ἀμφιβολίαν χιζομένη ἐς ἑτέρας ἐνοίας καὶ ἀστατοῦσα. καὶ ἐνοιαδιατοῦ τὸ γινομένη διὰ τὸ μὴ πεσθῆναι ὅτι ἔγνω. οὕτως οἱ πιστοὶ τῇ γνώσει ἐνωθέντες τῷ γνωσθέντι χ̅ῷ̅ ὅς ἐστιν ὁ θ̅ς̅ λόγος, καὶ τὴν-

τι ζῆν εἰς αὐτὸν ἐφ' ὧν ἔχει, μοῖραν λαβοῦσαι ἀσάκκου τῶν ζώντων μιᾶς ὧν ἂν τύχωσι ἔχοντες, ὅλην ἔμψυχα σαν καὶ ὑπόθυμον ἐργάσασθαι σαν· ἔξεστι μὲν θηρίοις πᾶσι σῶμα ἔχειν καὶ χεῖρας καὶ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὰ ἀλλήλοις· ὡς μὴ χρῶνται· ἐφεστήκασι δὲ αὐτοῖς ἐξαίρετα λίαν· τὴν τῶν ἀκροφορητῶν ἔχειν ὅτι ἐγνώσθησαν καὶ ὑπῆρξαν σῶμα τῶν ζώντων μόνα λίαν·

Διαιρεῖν ἐν τούτοις τὸ τῆς γνώμης ἀνίσχυον καὶ πολλαχοῦ ζητεῖν·

Ἐνέργειαν, τὴν καθ' ἣν ἐστὶν ὠνόμασεν· ὡς ἀσθενῆ καὶ ἀσθενῶν ἢ τῶν τοῦ ὅλου ἀληθῶς ἔχοντα μόνα ἐστίν·

Cap. ζ.

1 Ἐκεῖνο δὲ ἀνιχνεῦσαι χρὴ καὶ ὅπως μὴ κρύπτομεν· ὅτι ἐστὶ μὲν καὶ ἀσχημοσύνη· καὶ ἀσχημόνως ὡς ὅλως μοῦσα ἐν ὕλῃ· ἀλλ' οὐκ ἐν ἑαυτῇ ὅλως ἀσχημοσύνη τοῦ σώματός ἐστιν ἢ ψυχῆς·

ἀσχημοσύνη ἢ ἀποδιαζέλλουσα, ἢ χωρίζουσα.

2 Ἀσθένειαν δὲ ὅλως μοῦσαν ἐν τοῖς ὅλοις, τὰ ἀθανάτου ζώου ζῶα· τοῦτ' ἔχει τὸ ἀναλλοίωτον μόνα· ἢ ἀλλοίωσιν νοῦν τὸν ἀφ' ὑγροῦ καὶ ξηροῦ ἐστιν· ἢ ἧς ἂν οὐ ὄντος ὅλου τοῦ ὅλως εἶναι ὅλα μόνα, ἀλλὰ φυτὰ

ὅλον. λοιπὸν τῆς οἰκείας ἀρχῆς μὴ ὑπολυθῆναι· οὐχὶ, γινόμενος εἰς δύναμιν διαμένει, ἀλλ' ἀκίνητος ἀκαμπὴς ὑπάρχων τῆς ἰδίας ἰσχύος ἐκμένει τὰ πάντα·

ἀσθένειαν. Ἀσθένειαν καλεῖ τὰ ὑλικὰ ταῦτα, καὶ περίττωμα σώματα ἄλλα καὶ ἰσχάλαι ἀπαχθῆναι, φησὶ καθ' ἃ πολλάκις ἀνωτέρω ἔφημεν διὰ τὸ ἀμυδρῶς, καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν στέγειν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ· καὶ περὶ μὲν τῶν καθ' ἡμᾶς σωμάτων ἱκανῶς εἴρηται· πάντα ἰσχύον ἐν δυναμοῦσθαι μηχανῇ· θεωροῦντα δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ζῴοις, ὡς ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, καὶ μυῶν, τῶν τοιούτων ὁπόσον ἰσχύουσιν ἐν τοῖς οἰκείοις κατέρροις τὰ οὕτως ἀσθενῆ, καὶ ἐξηρυθριακότα ζῶα ἐν ἀμοιβῇ τὰ παρὰ τοῦ ποιήσαντος θεοῦ· ὅθεν καὶ ἐν τῷ ἰωνᾶ τῷ θείῳ προφήτῃ φησὶ περὶ ἀκρίδος καὶ βρούχου καὶ κάμπης· ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη·

θῦ:—

Τουτέστιν ὁ νῦν δυνατὸν ἦναι λέγων, μὴ τοῦτο τῆς θεότητος δυνάμεως ὑποζυγιοῦμεν:—

Τὴν δὲ ἀμετρησίαν οὐκ ἐν τοῖς ζητουμένοις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὁμολογουμένοις ὡς δεῖ ἦναι δύναμιν, σημαίνει. διὰ δὲ τοῦτο δεῖ καὶ τῆς δυνάμεως τὴν ἀμετρησίαν ἐκ τῶν ἔργων περιλαβεῖν τοῦ θεοῦ τὴν ἀπροσδιόριστον. ἐκ τοῦ ἦναι γὰρ τὸν θεὸν καὶ δύναμιν εἶναι καὶ σοφίαν εἶναι· καὶ τὸ μὲν δύναμιν εἶναι τῶν ὅλων. τὸ δὲ σοφίαν εἶναι τὰ νοερὰ καὶ ἀσώματα, οὐδαμοῦ ὡς ἀφώρισται. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων καὶ τὰ νοερὰ σώματα καὶ ἰδέαν ὡς ἀφώρισται. ὁ γὰρ λόγος νοῦς ἐστι· καθ' οὗ καὶ ψυχὴ καθ' ὃ σοφοποιεῖται τοὺς ψυχικούς, νοερὰ λέγεται· ἡ δὲ καὶ ἑαυτῆς ὑφεστῶσα δύναμις ἀφωρισμένη, ἢ τῶν ἐμψύχων ἀλόγων. ἡ δὲ ἔξω τούτου καὶ ἡ φυτικὴν ζωὴν αὐτοῦ σημαίνει. μεταξὺ δὲ τούτων ἡ τοῦ ὅλου δύναμις. τουτέστιν ἢ τῶν ἀψύχων. οἷον τῶν μεταλλευομένων λίθων. ἢ τῆς δύναμις ἡ σωζομένη καὶ τῆς ἰδέας μὴν ποιοῦσα, καὶ τὴν τῶν σωμάτων δύναμιν δίδωσι. θερμῶν ἢ ψυχρῶν. ἢ τῶν ἐξ ὑγροῦ πραγμάτων. καὶ ἢ ἡλίου ὄψεις ἢ σελήνης ἢ ἀστέρων. καὶ τὸ ὄρος πλείονας δὲ δυνάμεις τοῦ θεοῦ τὰ ἀψύχα σώματα ἔχειν καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ τοῦ δυνάμενον—

θεμένη. καὶ ὅλως καὶ πρὸς φιλίαν τὰ ὄντα καὶ πρὸς καινωνίαν. ἰουλίτη. τὰ αὐτόματα τῶν ὄντων. ἢ τὰ τὰ σημεῖα τοῦ καιροῦ πρὸς ζωοδοτικὰ τὰ τῶν σπερμάτων. καὶ πρὸς ἀναλαμπὴν μίαν καὶ ἕνωσιν ἀλλήλοις, πρὸς ὃ ἀφορίζονται τὰ ἄκρα καὶ ὅμοια γίνονται. τῆς μὲν ἑνώσεως καὶ τῆς καθόλου τῶν ὄντων φιλίας καὶ κοινωνίας, ἀφορίζων ὡς ἑνοποιοῦσα, τὸ πλῆθος ἀδιαφόρων καὶ χωρὶς ὄντων, ἀλλ' ἡνωμένα τὰ μέχρι, χωρίζουσα δὲ ἀφορίζουσα ζῶα καὶ φυτὰ τῶν καθ' ἕν. καὶ λαμβάνεται ποτὲ μὲν ὡς ἀγαθοποιὸν ἁπλῶς. ἢ καὶ χωρὶς μὲν, ἑνώσεως δὲ εἶναι. καὶ σαφῶς τὸ εἶναι τὰ πάντα ἀγαθὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ. ἐν οἷς οὐ χωρίσας, οὐδὲ φιλίας εἶπεν. ἐν δὲ τοῖς μὴ τὰ καὶ ἀντιμεταλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ ἑνώσεως καὶ φιλίας ἐστὶν ἀναπομπὸς.

ἐκ φόβου δὲ τῆς οὐκ ἔχουσι γνώμης, καὶ σαφῶς τοῦ μὴ θέλειν ἐξοῦσθαι. ἢ φόβος καὶ οὐκ ἔστιν, ἐν τῷ ἔχουσιν ἀναπαύεται καὶ ἑνώσεται.

ἐκ τῶν ὄντων φύσις, τὸ εἶναι ἑκάστοις ἐστὶ ζητητόν. οὐ τὸ αἱρετὸν ἁπλῶς. ἀλλὰ τῷ ὄντα μετέχειν καὶ χρησίμων τῆς ὑπάρξεως. καὶ τοῦτο ὡς φυσικὸν τοῦ ὄντος εἶναι. καὶ τὸν ὄντα μὲν τοῦ εἶναι ζητητὰ ὡς ἀναγκαῖον τὸ εἶναι, περὶ τῆς θέσεως καὶ ἀπορουμένου δὲ-

ἕνωσις τῶν ὄντων

ἕνωσις

σίας.

Εὐθὺς οὖν ἀφῆκε, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐξῆς πολλοὺς θεασάμενος ἐν τῷ ἱερῷ καθημένους καὶ πωλοῦντας· ἔφη πρὸς αὐτούς· Γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

Καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐν τῷ ἱερῷ. Καὶ ἰδόντες τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τὰ παιδία κράζοντα ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντα· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ, ἠγανάκτησαν· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων. Καὶ ἐν τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ μηδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε προσευχόμενοι πιστεύοντες λήψεσθε.

Καὶ ἦλθον πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ περιπατεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, φοβοῦμεν τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

καὶ ὅλῃ μὴ ἐ τοῦ ὅλου θεμελίωσιν. ἢ σὲ ἓν φῆ ἐ τῶν ὅλων ἐθεμελίωσας.—

Ἰουδ οὐσιώδη λέγουσιν. καὶ ἁπλᾶ τὰ ἀΰλα καὶ ἀνενέργητα. σηχνοῦ ἐ τοῦ ὅλου ἓν αὐτῶν λεγόμενα.—

Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τὰ ὄντα οἰκεῖα ἀγαθοειδῆ. καὶ ἐλλάμπει ἅπασι θεοειδέσι εἶναι. δεῖν καὶ ἓν ἐλλὸ ἅπαν ἀφομοιοῦν. ἀνελλοῦ δὲ ὄντος ἐλλὰ ὅλα ἀμέτοχα. οὐσιῶν δὲ μετουσίας εἶν.—

Περὶ φη- Δ φαμὲν ἐν ὅλῃ τῇ ὅλου ἓν ἀΰλου ἐλλὸ ἅπαν ἀρχαῖον ὅλης. ἀ γὰρ ἔστιν ἐ χύμας ὅλα μὲν ἐστὶ καὶ ἀΰλα ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἀΰλα σύνθετα. γινώσκα. οὐ καὶ μέμικται. ἀ στοιχείων ἢ ὧν ἀστοιχείων. ὅπως ἐστὶ λοὺς ὁμοίους ἐξ ὁμοίους ἐχύμας ἢ ἀξιοπιστίαις ἔχα. οἱ φασὶ πρὸς ἡμᾶς λέγουσας τὴν ἓν τοῦ θεοῦ χόσμου καὶ σαφῆ ὑπερ ἡμῶν ἀμάμι θεόν. ὅλῃ ἀ μὴ σύμπαντι θεοῦ ἀΰλου σαφῆ ὡς ἢ θέμιτον. ἀόλως μίαν τοιᾶδε λοῦ ἓν. φάσκοντες μὴ ὁλώδαν θεοῦ σαφῆν ἐ θέλα. πρὸς οὐσιωδέων. ἀλλ' ἀνθρώπου μᾶλλον ἢ θεοῦ ἓν ἐ ἔχων εἰς τὶ σαφὲς τὸ θ φύσιν γνῶσθαι. ἵνα ὑπερόλως σαφῆ. ἢ καὶ ἁπλῆ φύσιν ἀ σαφῆ.—

Ὅσα πῶς ἐξ ἀμιγῶν ἁπλᾶ στοιχείων ἓν ἀΰλου ἐλλόγου

σώσαι καὶ ὁ θς ἑαυτὸν ἀγνίζεσθαι.

α΄ Ὁ περὶ φανερώσεως ὅλας μορφῶν καὶ θεότητος τοῦ λογισμοῦ μὴ σώσασθαι ἑαυτὸν καὶ ἑαυτὸν θῦσαι τῷ θῷ μᾶλλον τοῦ σωθῆναι ἑαυτὸν καὶ μὴ θῦσαι τῷ θῷ ἀναιρεῖται. ἐπεὶ γὰρ ὁ θς ἀληθὴς ἐστί. καὶ ἀληθὴς οὐκ ἔστι. τὸ γὰρ ψεῦδος ὡς ἀνυπόστατον οὐκ ὄν ἐστιν. εἰ οὖν οὕτως ἀγνίσαι ἑαυτὸν ὁ θς, καὶ ἀληθὴς ψεῦδος ἀλλὰ καὶ μὴ ὄν· καὶ πῶς οἷόν τε τοῦτο μορφῶναι. τὸ οὖν μὴ σώσασθαι ἑαυτὸν θῦσαι πόλεμον, ἀφαίρουσι ὅλας μορφῶσεως ἐστὶ σημαῖον. ὅμοιον γάρ ἐστὶ νῦν τοῖς, οἳ μὴ σώσαι τὸν θν σταυρῶσαι ἑαυτὸν ἤναι θν, ἀλλὰ χωρῆσαι ἀφ' αὐτοῦ τὸν ξύλον. ὅμοιον δὲ τοῦτο ἀσωσαι τὸν καὶ τὸ ἐχὰς φανὸν εἰ χη· πῶς τοίνυν χεχθήσεται ὁ ὢν εἶναι μὴ ὤν; οὐ σώσαι τοίνυν ὁ θς. τοῦτ' ἐστὶν αὐτὸν χωρῆσαι τὸν ἐστὶ μὴ ἄναι αὐτόν. τοῦτ' ἐστὶν αὐτὸν ὁπλισαι τὸν μὴ ἄναι αὐτόν. οὕτω οὖν τὸ μὴ σώσασθαι τὸν θν. τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀρνήσασθαι εἶναι τὸν θν, οὐ σώσαι τὸν χεῖσθαι. ὡς γὰρ τὸ φῶς καθὸ φῶς οὐ σώσαι τὸ σκοτίσαι χεῖσθαι, οὕτω καὶ τοῦτο τὸ σώσαι τῷ θῷ σταθῆναι αὐτὸν στέγειν τοῦ ἀληθῆναι. οὕτως οὖν οὐκ ἔστιν ὁ θς τὸ τὸν στέγειν σὲν τὸ μὴ ἀληθῆναι. σὸν οὖν σε σταθῆναι ὁ θς ὄντως ἐστίν. οὐκοῦν ἐστὶν αὐτὸ μὴ ἀληθῆναι. ἢ τοι φανερῶν τὸ μὴ τὸν στέγειν σὲν τὸ μὴ ἀληθῆναι οὐκοῦν τὸ φανερῶν. στέγειν γάρ ἐστὶν ἡ φῶς. οὐ χύπο φανῆναι. ἀλλ' ἐξ ὧν ἡ τῶν οὐσιῶν

περὶ οὖν οὐ μὴ ἀναιρῆσαι βούλοιτο· εἰ μὴ τις γράφει τοῦ
ὁ φίλων λόγος σαφῆναι· οὐ νεῦν εἴρηται ὁ θεὸς τοῦ ἀ-
γνοεῖν, καὶ οὐδὲ τὸ εἶναι αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· ἀγαθὸν
καὶ κακὸν οὐκ εἶναι τοιοῦτον καὶ μὴ εἶναι τὸν θεὸν εἶναι —
ἀναιρεῖσθαι τῆς οὐσίας αὐτοῦ τὸ καὶ μὴ εἶναι· καὶ
εἰ μὲν οὐσιώδους ἀεὶ ἦν ἀγαθός, καὶ οὐσιώδης ἂν θεὸς
καὶ λόγος· εἰ γὰρ ἀγαθὸς οὐσιώδης ἐστίν· οὕτως ὑφέλῃς νοή-
σας καὶ τὸ ἐνοῦσι ἀεὶ ὄντα τὸν θεὸν εἶναι θεόν· καὶ τὸ οὐσιώ-
δεσθαι τοιοῦτον ὁ υἱὸς ἀφεῖ αὐτοῦ οὐσίαν· εἰ δὲ μὴ ἐξ ἀεὶ
τοῦ πατρὸς τοιοῦτος ἦν· ὅπερ, ὅμοιον ἐστὶ τῷ ἀσεβῆ· ἀγνοή-
μονά ἐστιν εἶναι τοῦ πατρὸς τοῦ ἀγαθοῦ —
λαβεῖν τὸν υἱόν· ἐν γὰρ θέλημα, τῆς μονογε-
νοῦς καὶ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ θελήματος· οὐ γὰρ ἀγνο-
οῦμεν ὅτι περὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ θεός· ὃ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀεὶ
καὶ σοφὸν μονογενὲς βουλόμενος ὁ υἱὸς σφο-
δρότατον θέλημα φύσιν καὶ ἀνάμε-
σον :—

καὶ τὸ μὴ εἶναι οὐκ ἀεί ἐστιν.—

ἀλλὰ πόθεν καὶ ἀπὸ ποίας ὑπολήψεως θεμένου, καὶ ἀφ-
αιρεῖν τοιοῦτόν λόγον τὸ μὴ εἶναι οὐκ ἐνθέν,
τὸ εἶναι αὐτὸν σωτῆρα· οὕτως οὖν φρονεῖν οὐ δικαίως
καὶ δικαίως ἔχειν· καλῶς δὲ προσέθηκεν ἐν τοῦ-
τοις τὸ καλῶς εἴρηκεν· οὐ γὰρ ὑπερέχει πῶς τοῦτο
λόγου ἴσως πιθανὸν ἀπὸ μὲν εἰρηκέναι τὸ, οὐδέπο-
τε καὶ οὐκ ἦν ἐν·—

De diui. mun. cap. 3.

Διαλογος ὧν ἐν

Ἀκουσόμεθα δ' αὖθις ὁ θ̄ς

πρὸ τῶν χαλκῶν καὶ λοιπῶν τῆς ἀδικίας ὡς φησὶν ὁ ψαλμῳδός, ἐν ταῖς θλίψεσι κείμενος ἔφασκεν. ἀλόμενος ἀπὸ τῶν ἀνυδρημάτων, αὐτοὺς ἐκάλουν ἐπιμαρτύρεσθαι τοὺς ἐπὶ γῆς. τοὺς δ' ἐν οὐρανῷ ἐξουσίαν ἔχειν. καὶ τῶν ἀνέμων ὁρμῶν ἀρχοντας, οὐκ ἀλλοφασίαν αὐτῶν ἐξουσίαν μεγάλην καὶ οὐκ ἔλαττον καὶ ἀπόνοιαν κωλυόμενα ἄκαιρον ἀπαρτίσαι. ἀλλ' οὐδὲ ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς ἐπὶ γῆς μένειν καὶ ἐν ἀνθρώποις ἀναστρέφεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἐν ἀέρι ἀναπετομένοις καὶ ἀφανίζουσι τοῖς ὑγιεῖς καὶ ἀσθενέσι. ὅπερ ἀνθρώπων φύσιν καὶ ἀδυνάτων. καὶ τὸ μὲν ἀκμαίαν νοσούντων. τὸ μὲν σῶμα ὑγιῶν, ὑγιεινὸν καὶ πρόσκαιρον καὶ ἐφθαρμένον ὑπάρχον, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρόσκαιρον φυλὴν καὶ ὑγιῶν. ἡ δὲ ψυχὴ ἀΐδιος καὶ ἀθάνατος καὶ ἀφθαρτος καὶ ἀθάνατος. ἢ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἀμφότερα πρὸς τοῦ συμπεφυρμένου ὅλα. ἅπερ καὶ ἐν ἀνθρώποις φιλοσοφοῦσι λόγοι καὶ μάθησιν καὶ ἀφροσύνη τοσαύτη γενέσθαι ἐπιστήμην. τοῦτο γὰρ ὅλῃ, καὶ ὅλως τῶν ἀλλων ἄλλοις ἀπὸ τοῦ ὅλου εἶναι.

Ἐν ταῖς θλίψεσι κείμενος ἔφασκεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. φησὶν γάρ ἵνα αὐτοῖς καὶ ταῦτα. τὸ ὅμοιον ἐν σεμνῷ καὶ θεοφιλῶς. λέγει γὰρ ὅτι ἀπὸ ἀπὸ σὺ μόνος θ̄ς ὁ θ̄ς καὶ θεοφιλῶς ὅμοιος ὢν. ἀ ὅτι ἀφανῆ ἀφανῆ τοὺς ὁμοίους ἀνθρώπους ὑπὸ ἀδίκων καὶ πονηρευομένων. τὸ μοὺς γὰρ ὁ-

ρωλικοῦ καὶ ους ζυμίαν ὑ ζολικοῦ ους ὑ σύ-
χρίμα σὶν ὑ σὺ σχῆμα σὶ ὃ λῶν ὃ λικῶν καὶ θλα-
ους ικῶν. καὶ ἀ ζολογᾶται ὀρθῶς. χῦ γὰρ. ὅτι
οἱ ὅσιοι οὐ κ φάγου σὶ λοῖς μὴ ἴνοις καὶ σρος καὶ ροις
σρος σά γαν. ἐ σὰ δ κὰ ἴ ὅσιοι. σρο λῖ καῦν γὰρ ὀ-
φάγου σὶ λὰ οὐ λωρεῖ ζας ἀ καὶ θφα. χρικαλ λων γὰρ
ἐ φῖ ελκωσι οὐ κ λῖ ὅσιοι. καὶ χέ χῦ λαι ὑ ἐ χῶ λμοῖς.
λοῦ λο γὰρ ὀ θῶς σαῶ λος ἔσ ται. οὐ ἀ λὰ γὰρ καὶ μὴ μ λχου
ἀ σὶ κᾶ ἀι. κ λῶν καὶ σερὶ λὰ μ ας μὶ καὶ ἐ σὶ λοᾶ ἀ-
καὶ σά χῖ υ λοῦ θᾶ ον ἔ ρωλα ᾶ ον γὰ ρ κλω ος. ὃ σου
σῦ λλα ἀ σὶ κία σὺ λε σλω ους ἐ ξ ἀ σλώ λαι χλυ ἐ ἀ-
φησὶν: λῖς ὑ μᾶς χωρίσ ᾳ ἀ σὸ λῆς φά σ ως λοῦ χῦ. ἀλ ἰ-
ψῖς ὑ ζλω χωρί ας, καὶ λα ἰ ἐ ξῆς. σρο σ κλους ἀ φησὶν,
καὶ λοὺς ἐ μπα θᾶς καὶ μ ὀ νοις λοῖς μ ὶ νοις σρο σκαμ ὶ-
νους. παρ ως κε ὶ μᾶ ᾶ ται ἀ λ ἐ ξῖ, λο ὶ ὑ πο νοῦ-
σι κε ὶ μ ὶ νον φα ὶ νε ᾶ ται.

τῆς ἁγ ὶ ας τριάδος.

ὅ τι μ ὰ χῶς λ ἐ γᾶ ται καὶ ἐ σὶ φ ὶ λων ἀ γε λῶν. οὔ σε καὶ
ἐ σὶ θῦ, καὶ λα ὶ ὰ ἐ κα χῦ φα νε ῶ σ ὑ ὑ ἢ ἀ γε λῶ αὐ λοῦ.
καὶ ὅ τι ἀ σὶ κᾶ ται λοὺς ὁ σίους ὃ λὰ ὕ λι καὶ σρά-
γ ματα τῆς θ ᾳ ας ἐ σ ὶ σρονοίας. ζω ε θῖ ζοῦ σι αὐ λοὺς,
ἢ ὧν θρω λῆς ω ν ἐ φ ὶ ε ᾶ ται.

τῆς τῶν ὑ λι κῶν.

ὅ ρα σῶς φησὶν ὅ τι ὑ μὴ σρος σα γαν λοῖς ὑ λι κοῖς
σρά γμα σὶν. ἀ ῤ ε νό λη. λου λ ἰ σὶν αὐ ν ᾳ ᾳ αν. ἀ-

45.

κ ε

γὰρ συγχεῖν ἀπορεῖ καὶ τοῖς κατὰ μέρος πάθεσι, ἢ μηδὲ ὁρίσασθαι ὅλως πρὸς ἅπαντα δύνασθαι. καὶ διὰ τοῦτο ἔστι καὶ τοῦ ἀνθρώπου φύσει τὸ μὲν διαλύειν ἢ καθαίρειν θέλγειν καὶ ἀποπλύνειν. ἄλλα συνεθίζειν πρὸς μὴν λύειν περὶ φρόνησιν. καὶ διὰ τὸ ἄφρονα εἶναι. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἀκόλαστος ἀκολάστῳ. μαζίχοις δὲ ἀκόλαστα ὑὸν οὐ παρακέχυται. διὸ ἂν οἶνον πλοῦτον ἔχουσιν. συνὰ καὶ σῶν ἐστι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔρως οὐ τὸ πλουτεῖν οὐχὶ πλοῦτος ἀν τοῖς καθ' αὐτὸ ἀγαθοῖς. ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρὸς καθαρὰ καὶ ἁγνὰ σῶμα. ἐπὶ τῇ τοῦ ὄχλου ἐνάμιλλα ἀδικεῖν. καὶ φουλόμενος αὐτοὺς περὶ σῶσαι. ἢ πρὸς τὸ τὰν. καὶ χρήματα τ' ὠφελεῖ καὶ φίλους περὶ φανερὰ αν αὐτοῖς δίδωσιν. οὐκ ἀμφοῖν δ' ἐπιφάσει. πῶς γὰρ ὃν ἐν σῶσαν τὸ καθ' ἕν τὰ περὶ γλυκέα ὡς αὐτῶν. ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ μ' αν ἔχω μὴν καὶ τὸ ἀν ἀ πρὸς τὸ λυπᾶν. διὰ τοῦτο ἀνα πολύμηχος ἢ ὧ ἀπ'. καὶ τὰ χίν. ἔχομεν ἀφ' χίν φύα μέγα ἀνα ἀμῶν σύμπαθῶσαι τοῖς ἀδικήσασιν ἡμῶν. θέλγειν δὲ ἐστι, τὸ δ' ἢ ὀνῆσαι ἀ σαλῶν. χέ μενον δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἢ ὀλίγον.

δ' μεί χι νου σὰ σὶν φησὶν, τὴν ἀκέν ὀδον πρὸς τὸν μὰ λιῖς μὲν τῶν μὶ ἐν ων ἄν σα σὶν. καὶ τὸ μὴ καλ μεθ' ἁπλῶς πρὸς τὸ ὑ χὶ κὰ σὶ ἀ τῶν σαρ σα μῶ ||

περὶ τῶν ἐν δίκαι-ων.

Ὅτι τρία ἐστὶν ὀνόματα σεμνύνοντα τῶν οὐσιῶν τὰ φύσιν ἐκάστου ἐκφαίνοντα. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἀνοίξεις τρία τιθέναι ὀνόματα. ἢ δύο μὲν τρία, ἓν δὲ πέμπτον λέγειν:—

περὶ ὄρεως τῶν χαρόντων:—

Τὰ χάροντα σύλλογα, μίνοπος τρὸς τὸ σοιήσαι τὸ οὐκ ἐν γὰρ ἐν τοῖς πανοῖ. ἀ μὲν τρὸς τὴν ἀ μαρτίαν. ἢ τὶς ἐν τῇ ἢ πόνῳ τρὸ αιρέσεως καὶ σέρησιν ἀγαθοῦ τραφυτέρχει. ἀνὰ τὰ ξηγὰ ἢ πᾶς ὁ τῆς ἀξίας ἐπόνλας, ἀ τρὸς ὀρθόπωμεν ἀῦ:—

Τοῦλα σερὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τὴν πλείονόλων νόμιξε χέρναν αὐτόν. ὅτι τοῦλα ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν ἀξίᾳ διαφύλαττει. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπων μεῖζον ἀπόν ἀ μαθόν ἐστιν ἀ μαρτίαν ἐμέναν. τοῦτο οὖν ἐν ἀ μαθίαν βλέπα ἀφῖξε τῶν ἀνθρώπων τρὸς τὸ χάρον. ὅτι ὀρθρεῖς αὐτὸς τε σοίπαν. ἢ ὅτι οὐδὲν ἐξ ἀνθρώπων τῆς ὀρθρείας ἐξέσπα καὶ ἀγαθότητος, ἢ τρὸς τὸ ὑποκείσερα καὶ τὴν ἐνέργειαν. ὅ γὰρ ὀρθρεῖς καὶ ἢ μὴ ἐμέναν καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς, ὡς σαύτως ἔχοντα. τὸ δὲ πόνα ἀμαρτεῖν ὀρθρείας ἐξορίξαν καὶ ἀγαθότητος φύλα τιμωρεῖς ἐπάσχουσι διὸ θάνατος, οὕτω νόμισον. ὅτι τὰ σοιχεῖα ἐν αὐτοῖς ἐστιν ἀμπόλου σὺν ἀμπέλου. οἷον τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν. καὶ ὑγρόν. καὶ ξηρόν. καὶ ἕκαστον ἀῦτῶν, ἐν ᾧ τί ὄντα ὁ τοῦ τι ἐν ἀ σπλέκει καὶ

οὐ μαθήσεται τρόπον τινὰ οὐ γὰρ τοῦτό ἐστιν ὕδωρ πίνειν· οὐ γὰρ τὸ ὕδωρ σοῦ· ἀλλὰ συνεχθῶσι καὶ ταῖς τῶν ἀμυγδάλων μύξαις συμφέρεσθαι τῶν σῶν ἀδελφῶν ἀναλογίας λέγουσιν, ἵνα ἀδιαλείπτως ἐπάσης φύσεως καὶ οὐσιολογίας·—

Ὀφείλει πᾶσα φύσις τὴν ἀνισότητα δέχεσθαι· ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς παθήμασιν· ἵνα μὴ πάντως καὶ ὅμοιος ἐπάσαις ταῖς μεγάλαις ἐν ταὐτῷ τῷ παθεῖν φύσεσιν ἡ αὐτή· ὅτε καὶ τὸ ταὐτὸ ἀξίωμα προσέθηκε· ἐπεὶ καὶ τὸ αὐτὸ φορτὸν ἂν εἴη τὸ οὐ-δὲν καὶ οὐσία· ἢ οὐσιότης οὐκέτι ἂν εἴη·—

Δύο γὰρ τοὺς παθοῦς οὐσιότητας χρὴ νοεῖν, τὴν μέγα-νοῦ· καὶ φησὶν· ἡ γὰρ τοῦ παθεῖν οὐσιότης ἐστὶ μὲν θεῖον παθεῖν καὶ οὐσιότης τῶν ἀγίων ἐστὶ μὲν ἀνθρώπου παθεῖν οὐσιότης· ἡ δὲ τοῦ παθεῖν οὐσιότης τῶν ἀμαρτωλῶν ἐστὶν ἁμαρτεῖν· τὸ γὰρ εἶναι τοῖς σαρκίνοις ἁμαρτεῖν τὸ παθεῖν οὐσιότης· τὸ γὰρ εἶναι φύσεως, ἐστὶ φύσει καὶ τὸν ἕτερον γένους παθεῖν οὐσιότητας χρή· καὶ γὰρ εἶδος λέγουσι· τὸ μὲν ἀνθρωπεῖον τὸ καὶ ἀσώματον· καὶ λόγος τροφῆς τῶν ὄντων ἀρχαῖος· φησὶ δὲ τὴν ἀθανασίαν οὐσιότητα· τὰ γὰρ σῶματα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἰσότητα

καὶ ταυτότητα λόγου καὶ ζωῆς. τὸ δὲ αὐτὸ ἀεὶ καὶ μὴ κατὰ ἄλλο καὶ ἄλλο μηδαμῶς ἔχον. οὐκ ἐν μέρει τινὶ καὶ οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ. λέγω δὲ τὸ μὴ ποτὲ μὲν οὕτως ἔχειν ποτὲ δὲ ἄλλως. μηδὲ πρὸς τὸ μὲν οὕτως πρὸς δὲ τὸ ἄλλως. μηδὲ ἐνταῦθα μὲν οὕτως ἐκεῖ δὲ ἄλλως. ὡς ἂν ἔχοι πρὸς τὰ διαφόρως αὐτοῖς ἐπιβλεπόμενα. ἀλλ' ἁπλῶς καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. ὅπερ φυλάττει καὶ φρουρεῖ ἐν μιᾷ τῶν ὄντων τάξει ἀεὶ οὖσα. μηδαμῶς ἐκστῆναι. καὶ σωφρονεῖν μὲν λέγεται διὰ τὴν φύσιν ἀεὶ φθορᾶς ἀνεχομένην. ὥσπερ γὰρ σωφρονεῖν λέγεται. οὕτως σωτηρίᾳ αὐτὴ καὶ ἡ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἐχόντων.—

Καὶ τὴν ἀεὶ τοῦ τὸ ταὐτὸν καὶ τὴν ἐν τῷ ὁμοίῳ ὅλων τρόπον τινὰ διαφορὰν καὶ τὴν ἑτερότητα τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον. ἣ τοῦ ἑνὸς ἐστὶ πρὸς ἑαυτὸ ταυτότης. ὃ δὴ καὶ ἑνότητα ἐπιγράφομεν. καὶ ἡ τοῦ πολλοῦ πρὸς τὸ πολλὸν ὁμοιότης. ἣ τοῦ ἑνὸς ἐστὶ πρὸς τὸ πολλὸν ἑτερότης.—

πῶς δὲ τὸ ἕν ἐστι καὶ πολλά

Ἆρ' οὖν τὸ ἕν ἐστι καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρα καὶ ἄπειρον πλῆθος ἐστὶ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος καὶ σχῆμα καὶ ποιότης καὶ ποσότης καὶ ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης καὶ ἑτερότης καὶ ἀντίθεσις καὶ ἀντικείμενα καὶ ὅσα τοιαῦτα τοῖς ἐν τοῖς οὖσιν ἐπιβλεπομένοις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐπιβλεπόμενα. ἢ τοῦ ἑνὸς ἐστὶ πρὸς τὸ πολλὸν ἑτερότης. ἣ τοῦ πολλοῦ πρὸς τὸ ἕν ἐστιν ἀνομοιότης.—

πῶς δὲ τὸ ἕν ἐστι καὶ πολλά

Ἆρ' οὖν τὸ ἕν ἐστι καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρα καὶ ἄπειρον πλῆθος ἐστὶ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος καὶ σχῆμα καὶ ποιότης καὶ ποσότης καὶ ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης καὶ ἑτερότης καὶ ἀντίθεσις καὶ ἀντικείμενα καὶ ὅσα τοιαῦτα τοῖς ἐν τοῖς οὖσιν ἐπιβλεπομένοις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐπιβλεπόμενα. ἢ τοῦ ἑνὸς ἐστὶ πρὸς τὸ πολλὸν ἑτερότης. ἣ τοῦ πολλοῦ πρὸς τὸ ἕν ἐστιν ἀνομοιότης.—

τὸν ἐν τῇ γραφῇ ὀνόματα ἀναξία τοῦ σφίθου λόγια. ὡς τὸ μὴ πρόν. καὶ τὸ καθ' ἕαυτὸ καὶ τὸ ἑξῆς. ἀναστῶ ὀνόματα δὲ τὰ ὀνόματα καὶ ἀξίως θῦ ἐξαμυνόμενα, ἤγουν εἴωθεν εἶναι τὰ βάσκανα καὶ τοὺς φθόνους τοὺς τοιοῦτους τῆς περὶ θῦ δόξης.—

Ὁ ὁ τρόπος ἀντὶ τοῦ παραθετοῦν ἐπέρου μείζονος ὄθ φησὶν ὡς τερετοῦς. μᾶλλον τερετοῦ. ἢ κύκλος κυκλοῦ. ἀλλὰ σφαῖρα τοῦ ἀστραθελοῦ καὶ οὐδὲν ὡς ἀναλογοῦν τῆς θέας καὶ γραφῆς. τοῦτο γὰρ ἐσήμανε τὸ ὅλως ἥλιον ἢ σελήνην ἀγαθῶν.—

Ε ὁ τοιοῦτον μέγεθος πέρας ἔχον ὅτ καὶ ὑπερμέγεθος ὄν. ὑπερ τερετός ἐστιν. ὡς τὸ καὶ τῆς θεασίδας ἀντοῦ οὐκ ἔστι μέγεθος. ἀ καὶ καὶ ὑπὲρ τοῦτα ἐστὶν ἀριθμόν. ἀγαθὸν γὰρ ἔχει τὸ ὄθ τῆς καὶ ἐν ἀμοῦν ὑπερβολὴ ἔνεστι. καὶ θεὶ ὡς καὶ μὴ γὰρ τὸ ἓν, ἀεί ἐστιν ἐν τοῖς τοὺς ἐξαὶ τῶν τοιαῦτ ἀριθμοὺς. καὶ οὐδενὶ ἀρχὴ τοιοῦτος ἀριθμοῦ εἶναι τοιαῦτ. ὅλως ἢ ξίωστον ὅτ καὶ τὸ ἓν. καὶ τῶν ὄντων ὀφθαλμοῦ εἶναι. ἐστοιὸ τὸ ἓν. ἀ σχοῦν ἐστὶ καὶ ἀ μερὲς καθ' αὐτὸ τὸ καὶ ἀ σωθεῖον. ἀ καὶ καὶ οὐδὲν ὑπερφέρον ἐστιν. διὸ ὑ τερ τὸ ἓν ἐστὶ. λιὸ ἄρτιον εἶναι. καὶ τῆς σωτέρας ἀεὶ οὐ μέτρον ἀριθμός.—

Π οὐδὲν γὰρ τὸ οὐ ἐν καὶ τὸ πᾶν μὲν καὶ τὸ ἀγαθὸν σπέρμα τέχνου οἱ τῆς τοῦ μὴ περὶ μὲν τοῦ σπέρματος. οὐ δεῖ γὰρ τῶν οὐδὲν ὡς ἀφέντα τὸ σπέρματ οὐ-

πᾶσιν ἀναφαινόμενον:—

ιδ' ὅτι ἐν μίγματι τὸ μᾶζον τὸ ἀοίκητον ἐν ἀοξήσει οὐ λοιφὴν ὃ σπέρμα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τῷ μάζονι τὸ μίγματος ἐν θεωρᾶται, καὶ οὐκ ἐν τῷ μίγματι τὸ μᾶζον καλοῦ τὸ τὸ μᾶζον εἶναι:—

ιε' περὶ τῶν ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων φύσεως ὑπονοεῖσθαι ἐστὶ καὶ συγκρίνεσθαι. ἵνα γὰρ θεὶν ἀναγκαῖον ἦν ὅλην τινὰ χέζειν. ὡς τοῦ χῦ ἔχοντος τὸν ὑπὲρ ἀνθρώπου, ἵνα ἐν τοῦ σπέρματος ἀνθρώπου γένηται τοιοῦτον οἷον συμβαίνειν γόνιμον. ἢ φλέβες. ἢ σῶμα. ἢ νεῦρον. ἀλλὰ καὶ ὀστᾶ ὑπολαμβάνειν τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ὀστᾶ οὐ λαμβάνειν ἐκ χῶς. καὶ ἐν γλίσχρᾳ καὶ ἑλαφρᾷ τὸ ἕτερον γίνεσθαι. ὡς οὖν ὀστᾶ τὸ φλέγματος ἀνθρώπου φαίνεσθαι ἐκ φεξῆς. τοῦτο δὲ ὀστᾶ καὶ σάρκα ἀνθρώπου καὶ νεῦρα ἄνθρωπον ποιᾶ. τῶν ἐν γλοιοῦ καὶ ἀγλοιοῦ τοιοῦτον ἐλαφρομισοάλων:—

ιε' πρὸς ὃ ἀπορήσειεν ὑπὲρ ὧν ἀγλοιοῦδα τοιοῦτον, ποιᾶνον μέζεσθαι καὶ λέγειν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἄνθρωποις ἀναλίσκειν καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν τοῦ ἐγλοιοῦ ἐν τῷ πλείονι. φέρε σαφέστερον ποιήσωμεν τὸν παρανόμενον. καὶ λέγωσιν ὅτι χόρτος ἐστὶν ἐξ ἀφ' ἧς ὁ θρέψας ἀπόλλυται οὐσίας. ἀλλὰ καὶ χίτωνα τὸν ἐν φύσει ἀναλίσκεσθαι τῶν ζώντων ἐσθιόντων. ἐν θα καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ φίλοσοφία σωματική, τοῦ ἀρίστου τίμιον θεοῦ ἐστὶ σπέρμα τοῦ ὄντος. σῶον—

ἀναζωννύουσα τὰ ἐνδύνοντα ἐσφαλισμένως κεχρόμενα, ἐπὶ τὴν ἀληθῆ σωτηρίαν. ἵνα οὖν ἦναι δόγματα ὑγιῆ ὑποκειμένων· καὶ τούτων τὸ μὲν τὰ ὄντα καὶ ἀθάνατα νοερὰ· ἕτερον δὲ τὰ ὄντα καὶ ἀθάνατα. ἕτερον δὲ καὶ ὡς ἀπὸ ἑνὸς τοῦ θεοῦ ὑποστάντα καὶ τὰ πρόσθεν ἐκ μακρᾶς· ἀθάνατα δέ, καθὸ καὶ ἀνεκτρόνητα, ἀλλὰ σωτικῶς· τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπουρανίοις. καὶ γὰρ ἐν φησὶν οὕτω τὰ ἀπὸ τοῦ τόπου τὸ ἐπουράνιον εἶναι· τὰ δὲ ἔνδον τὰ τοῦ ἀνθρώπου. ὅθεν καὶ αἱ ψυχαὶ χαίρουσιν. ὡς οὖν ἐν τῷ πρόσθεν χαίρουσα τὰ καὶ ἀθάνατα ἐν τῷ ἅδῃ. σωτὴρ ἦν ὁ σαρκὶ λέγουσι· καὶ τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ λαοῦ· καὶ μένειν τοῦτο καὶ ἀθάνατον. ἕτερον δὲ καθ' ὁ τοῦ ἡδέως ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ σωμάτων σεύγος. ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μεμιγμένων ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα ζώων καὶ φυτῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἃ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπὶ τὰ οἰκεῖα αὐξάνεται. ἀθάνατον δὲ οὐδὲν ἐκ τῶν λεγομένων πόρων. ἤτοι ἀϊδίων, καθόσον τῶν κινήσεων τούτων τῶν ἐπιγείων· καὶ τῶν ἀπὸ καταβάσεων τῶν ἐπιφθορῶν, συνέστηκε καὶ ἀϊδῶν λοιπὸν ἀφίσταται. φησὶν οὖν οὗτος ὁ μέγας οὐρανίους, ὁποίους τοὺς τῶν λεγομένων τὰ ἀθάνατα, ἢ τοὺς ἐν φησὶ ἢ οἵους μένειν καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ λόγου. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὅτι διαλύσει λέγεται ἀθάνατα. ὅτῳ δέ, ἀναλύσῃ καὶ ἀπολύσῃ. τίς γὰρ οὐ τίλια θῦσ, σώματα ἀπαξ ἀπὸ σχῶς ὑπερμένοντα·

μη ὁ νοῦς λόγος λέγεται, διὰ τὸ σαφῆ ἔχειν τὸν σκοπὸν τῆς θεάσεως φύσεως. καὶ λογικὸς ὁ διὰ τὸ ἀναπόδεικτον καὶ ἁπλοῦν καὶ ἀσύνθετον. καὶ τὸ τῶν ὁρίζεσθαι καὶ διαιρεῖσθαι καὶ συνθέτειν.

πρὸ ἀϊδίων καὶ ἀναμαρτήτως ἔχειν ὁ σοφὸς ἐστὶ λόγος, ὁ θεός ἐστι. καὶ ὁ φῶς ἀληθινὸν ὃ πάσαν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἐκφαίνει διὰ τῆς σοφίας τοῦ λόγου. καὶ ἐστὶν ὁ αὐτὸς καὶ ἡ θεότης. ὥστε καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἀναμάρτητος καὶ ὁ φοβερὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀπόδοσις ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀφωρισμένος. καὶ ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη μονοφυὴς καὶ αὐτοφυὴς. τοῦ λόγου ἐστὶν ἀναλαβόμενος ἓν καὶ ὃ τοῖς ἀνθρώποις κοινὸν καὶ ἀπλοῦν. καὶ καθόλου τὸ αὐτοῦ. διὸ καὶ τὸ ὠφέλιμον ἔχειν. ἐπειδὴ γὰρ ὅλα φέρει καὶ ἀναφαίρετα καὶ ἀσύνθετα. καὶ μονοφυῆ. καὶ ἁπλᾶ καὶ ἀσύνθετα. τὸ μὲν ἀναλόγως ὑπομένει. καὶ ἁπλῶς καὶ ἀσύνθετα. καὶ ἀσύνθετα. καὶ ἀσύνθετα.

λα. καὶ λι καὶ ἐν αν λία ἐν λοῖς ἀι θη λοῖς ου-
νέ χων :—

ὡς λάρ ἡ ψυχή :—

Ὅ α σῶς εὖ ε ξῆ λὴν ψῦχὴν σω μα τι κῶς ὠ λὴν νοῆ σαι.
καὶ σᾶς νοῆ σει ψυχῆς ἦ ναι σω μα τι κῶς. κα χῶς γλ
ὠ λὴν οἷα σχά τλα λῶ χω :—

ἀ με ρὴς ἡ ψῦχὴ οὐ χ᾽ πῶς. ἀ χλῶς σὺς σω μα ἀ με-
ρὴς. με ρη τὰρ ὡ λοῦ, καὶ λάρ σω μα μερς φα σὶν. ὧν εἰς-
κό να λέ μέ ρη λοῦ σώ μα τος. ἐ ἀθ᾽ λε σα φα χαμ-
βά νε λαι :—

ἀ να σλῦ ξῦ μὸ χέ γη, ἐ ξα σλω σῦ νή θοι σα φη νῦ σαν
λῆς ε νε ργῦ μέ νης ὐ λῆς ἐ ξα σλω σῦ νό η σε ως. λό γὸ ἀ να-
φαί ρε σθαι. λό, σα νε λέ ως λῶν σω μα τι κῶν ἀ σα χλα-
ξαι λό θε ω ρού με νον :—

Τρί πλοῦ χή μα τα λῶν σω μά λων φη σὶν, λό γὸ χῦ σῖα
ζα λοῦ ὡς ἂν θρώ πος σα φη νί ζη. καὶ μα χῶς ἐν λεῦ θε ν ο-
μί σης λό φρο νε λῦ ου λῶ ἀ σο φό λω. ἵ να μὴ λε λὶ λό φα-
θος καὶ λό ὕ ψος καὶ λά ε ξῆς. ὁ σὰ ῆ τῦ νες ἀς λὸν σεῖ ον
σφρῦ ε δε ξαν το :—
ζῆ τῆ σι λί κῆ ς καὶ φα θος καὶ σχά λος ε σὶ θῦ :—

ἀλλ᾽ ὅπως μὴ λάθωμεν

Τὸ σύ λλο γι καὶ λυ λλο γί α. καὶ ἡ σύ λλο γι καὶ ὁ μοι ό τη-
τα, λό γοὶ γι ου λῶ λῶν ὄ χων σύ μπα θῶς καὶ σχο νοί-

ας καὶ σεῖας ἐναλλαγὴν οἱ σαλπισταί. ὅταν μὲν σὺν ἐ-
λαχεῖον. ἐξαφύλη δὲ ὀξεῖα καὶ αὐτὴ σὺν ὀξείᾳ καὶ
ὅλη δὲ, τὴν δὲ βαρεῖαν μεταξὺ δὲ καὶ μικρᾶς βαρείας βαρυ-
τέρα. καὶ ἡνίκα ἐξῆς βαρεῖα ὀξεῖ. ἤτοι νοητέον, σημαίνουσι γὰ-
ρεῖν τοὺς ὁπλίτας σωφρονεῖν. ἀναλόγως τοῖς ὀρχουμένοις
νοοῦντας καὶ βαρεῖα ἀνάπαλιν. ὡς καὶ αὖ ὡς διαφόρως
ἁρμόνια λέγει. ἀλλοι ὀξεῖαν ἴσην δὲ καὶ ἐξαφύλη
λέγει ἤτοι ἴσην τόνῳ καὶ ἕτερον, ἢ ὀξὺ καὶ βαρυτόνῳ ἢ τόνῳ.
ἕτερον πάσας καὶ ἀπὸ τόνου. σύνταγμα δὲ τὸ πλῆθος
στρατιώτου φησί, τοῦ ἐν τῇ ὁπλῇ ἀπὸ τοῦ πλείονος λαὸν
ἦν. καὶ τοῦτο πλὴν καὶ σαφὲς ὅτι τὰ ἀρχαῖα πλίσια ὡς
παρὰ μαχῇ. τρόπον γὰρ τινὰ, πλὴν τρὸς τὸ πλίσια
καὶ οὐ δὲ οἷον πλὴν σὺν καὶ ὄχλῳ:— X

π ὡς δὲ καὶ ἀνάπαλιν ὀξυτόνῳ σὺν νοητέον. ἐν τῷ θαρ-
σὼν. ὅτι οὐ καλῶς. ἀλλὰ καλῶς τὸ ἐς γράφθαι
καὶ τοῦ νοῦν ἀναλεκτέον μέσον ἔχειν τρὸς τοῦ θυ. τοῦτ' ἐ-
στιν τοῦ ἄναν καὶ εὖ ἄναν. ὅταν ἕτεροι τὸ αὖ ἐξού-
σιον ἐν ὁπλίταις. ἐπὶ δὲ ἀναλεκτὴν οὐ στέον ὅλοι ἐκ
ὅδε τοῖς λογίοις. οὐ γὰρ ἢ μᾶς ὅλοι οἱ λαοὶ φυσῶν
ἢ μῶν λαὸς ἐκπυροῦ τοῦτον ἢ χαλκοῦ. ἀλλὰ ἕτεροῦ-
σια ἢ μῶν ἐστὶν καὶ τὸ οὖς ὅλοι. τὰ μὲν γὰρ ὅλα
λαμβάνουσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀξιώσεως καὶ οὐ στάσ.
ὡς ἀλλ' χρῆν εἶναι καὶ ἀναφέρειν καὶ λοιπὰ ἀλλ' ἀξιῶ.
ὁ μὲν οὖν λαὸς ἀπὸ καὶ τὸ τρῶτον γὰρ κελεύσαν ἔδοξε
ὅταν ἄδοξε, ἐπὶ τῶν νοητῶν ἐστὶν οὐ πλῆθος ὑπομενεῖ-
νον ὕλη. ἀλυσκάζων ἔζωσε ἔσσα. καὶ αὖ τὸ τὸ ἄδοξε-

ἕνωσιν τῶν πολλῶν. καὶ ἐξ ἑνὸς τοῦ πολλοὺς
αὖ πάλιν. οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ διὰ πίονα λίπα λύειν. ὃ δὲ
ἔστιν ἐπὶ πολλῶν καὶ παθῶν, νόμευμα καὶ ἐπὶ πολλῶν κακῶν
ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς.—

Ὁμολογῶν φημὶ πολλῶν ὄντων φύσεων. ἐφ' ὧν ἔστι πολλαχῶς
λεγόμενα. οἷον τὸ ἕτερος ταὐτὸν ὅμοιος καὶ τὰ τούτοις ἀ-
ντία. καὶ αὖ διαφόρως. ταὐτὸς τὸ ἕτερον ὅμοιος. ἐπὶ
δὲ τοῦ ὄντος καὶ τῆς τοῦ ἑνὸς φύσεως. οὐ χὸ αὐτὸς
λόγος. οὐ γὰρ ὁ τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ ἑνί.
ὅσῳ ἐναντιώτερον προσηγορεύθη ὅμοιον ἑτέρου. ὅσῳ
δὲ αὖ. καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἧττον τὸ ὅμοιος λεγόμενα
φαίνεται. ὅτι ἂν μὴ πάντῃ πρὸς ἓν τὸν αὐτὸν κέντρον
ὅμοιοι ὦσι. καὶ οὐχὶ ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ταὐτόν. οὕτως
οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν ὄντων. πάντων
τῶν ἔστιν ἓν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἶναι φαμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς
ἔστιν. ἃ καὶ τοῖς τῶν ὄντων χωρὶς ἕνωσιν μόνον. ἐ-
πόμενα ἐστὶν ἁπλᾶ. οἷον ἡ ζωὴ τὸ καθ' αὑτὸ ζῆν καὶ
τὸ ἐν αὐτῷ ἀόριστον ζωὴν τὸ καθ' αὑτὸ ζῆν. οὕτω φα-
μὲν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕνωσιν. ἣν περὶ τῶν ὄντων ἁπλῶς
ἐν αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τῶν πολλαχῶς καὶ μᾶλλον καὶ ἐν τῷ
ἐν αὐτῷ.—

Ἐπὶ πάντα προϊὼν ἀπὸ τοῦ μονοειδοῦς ἑνὸς ὁ θεὸς ὡς
αὐτῷ γεγενημένα. ἕνωθεν ἐκπέμπων καὶ πρὸ ἑαυτοῦ καὶ
πάλιν ἐπὶ ἑαυτὸν καὶ ὅλα πανταχῶς, καὶ καθ'
ἕνωσιν. καὶ ἐν ἀναφορᾷ τῆς τῶν ὅλων πρὸ ἑαυτῆς. καὶ —

∴ Περὶ τῆς θείας —

λαζ ξῆς. ἐν δ' λαῖς θεο φανᾶναι κλίνον ὁ ὠνοὺς
καὶ να λαμβάνῃ. καὶ αὐτὸ μὲν δ ὃς ἐν ἀγαλματῶν·

Διὸ δ' οὖν ἐν τοῖς ἐν τῷ ὑγιεῖ χειρόμενος ἀφῇ·
σκόπει πῶς ἔχει τὸν ὕπνον, καὶ σκόπει τὰ νοήσεις κίνη-
σιν ἐν τῷ ἐν τοῖς ὑπνῶσι νοεῖν μᾶλλον. καὶ καὶ ἐν τοῖς ἀν-
θρώποις. ἐν γὰρ ὑγιεῖ τινὰ κίνησιν ἐν τῷ καθ' φορὰν·
φορὰ δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ θόλον τὸ δον εἰς ἄλλο τι. καὶ καὶ ἐ-
λίττεται ἢ καὶ ὅλον ἐφ' ἑαυτοῦ ἐν ὅλον ἀθρόον
χει. καὶ νησις δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ τὰ ἀλλοίωσιν. ἀλλοίω-
σις δ' ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς ὑπομένουσι τοῦ ὑπομένου ἀλλο-
τοῦ ὄντος, καὶ ἐν ἄλλα ἐν τοῖς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐν αὐ-
τοῖς ὄν ὄν. ἡ καὶ καὶ ἐν ξύ ἐν αὐτῶν καὶ μὴ ὄν.
τὸ δὲ ὑπομένον μὲν ἀέρα καὶ φαίνειν καὶ πνῦ. τὸ δὲ αὖ τὸ καὶ-
ὄμβρος καὶ. τοῦ δ' ἐρημνὸς. τοῦ δ' χρυσὸς. τοῦ-
τοῦ δ' ἐστὶν ἡ γονὴ ἐν καὶ ἐν καὶ ἀλλοῖς. ὅταν δ' ὅλον
καὶ ἐν φαίνῃ καὶ ὑπομένον τοῦ ἀέρα τοῦ πνεύ ὡς ὑ-
πο καὶ μὴ ον τοῦ αὐτοῦ. ἀλλοῖον ἐν γονῆς τοῦ ὄντος
ὕδωρ. καὶ ἐξ ὅλος ἀέρ. ἢ ἐ ξαίφνης τοῦ αὐτὸς
ὕδωρ. ἢ ὡς ἐν ἐν ἐν ὄντος καὶ ὡς ἐν φῆν. ἢ τὸ ὑ ὕδωρ
ἐν ἀέρα τοῦτο καὶ τὸ τὸ καὶ μὴ σὺ καὶ φθορά. καὶ-
λα καὶ νυ θεμένων τοῦ ὅλος νυ. ἀλλ' ἐστὶ καὶ να-
λαῖ ἐ ἀφοίωσιν καὶ νησιν ἐν τοῖς αὐτὸ ὅμοιον. καὶ ἀπὸ τὸ-
χρωματος ἐν ἐχρῶμα. τοῦ δ' τὸ δι καὶ ἐστὶν ἡ κίνη-
σις. ἡ ἐν τὸ που ἐν τὸ δον καὶ ἐν ζα σις. ἡ μὴ κίνη-
σις. εἰ καὶ τὸ μὲν ἐλεύθερον τοῦ φέρον μὴ ἐν ἐν, εἰ καὶ τὸ
καὶ καὶ φορὰ ὡς ὁ ἐν χὸς καὶ ἐν ἐν. καὶ τὸ δ' ἐν ἐν ἐν

καὶ ὁ υἱός. ἵνα καὶ ὑμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐξουθένας καὶ κενοκεφάλους. ὡς ἔλεγόν ποτε οἱ ἀπόστολοι. ὅτι ἀσύνετοί ἐσμεν διὰ Χριστόν. ἔστι καὶ νοῦν ὑμῖν σῖς. ἵνα θεὸν γνῶς ζῶντα. καὶ οἰθῶν νόμος νοοῦσι λαὸν ὄντα. ἔστι καὶ φυχικὴ κίνησις. ἵνα θεὸν ἀγνοήσας κινηθῇ. καὶ ἀγαθὸ κινηθῇ λαβεῖν ἀνάγκης. ἔστι δὲ καὶ ἀέχνη κίνησις φυσική. ἣ ἀφ' αὑτῆς ἐνεργεῖ τὰ ἴδια. ὁποῖόν ἐστι. οὐ ἵνα καὶ μέλλων ἰοὺ ἰων κινηθῇ. ἀλλὰ κίνησις ἐξ οὗ ἀ κινεῖται. καὶ ὡς αὐτῶς ἔχουσα λέγω), ἣ ἀφ' ἑαυτῆς ἀεὶ ἰαχοῦσα ὡς ἰοῦ. καὶ προσοδικῆς ἀφ' ἑαυτῆς προσοδίας αὐτοῦ ἰοῦ.—

ἐξ ἀναφορᾶς κίνησις. ἰὼν κινεῖται κινεῖ χθ. ὡς ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὀνόματος. ἀγαθὸν ἐστὶν ἀποχώρησις καὶ ἀσωμασία.—

α' παρεῖσας ἀεὶ ἰῶν σωματικῶν κίνησιν ἐστὶ θυ. ὅτως χρὴ κίνησιν θεοπρεπῶς ἐστὶ θῦ σαφηνίζειν. ἀεὶ δὲ ἀνθρώπους ἀναγκαίως ἑρμηνεύων.—
ζῶσα δὲ τὸ ἀεὶ κινοῦν καὶ ὅτι κινοῦσα ἐστὶ θῦ, καὶ τί ἐστιν.—

ἰστέον ὅτι κίνησιν λέγει ἐστὶ τὸ τῆ ἀθανασίαν θεοπρεπῶν. δύναται δὲ καὶ ἐν ἑαυτῷ. ὡς ἀθανασίας ψυχῆς καὶ τῶν ἀθανάτων. νοερὰ δὲ οὐσία ἀπλῆ καὶ ἀσύνθετος ἔχουσα ἀεὶ νοερὰν ὡς φῶς λογι-

ων ὀλίγα κ' μικρὰ καὶ θεωρίας λαβὼν ὧν λογικῶν
σης ὀλιγάκις. ὁ δὲ ἀνώνυμος νοῦς, ἀπαθὴς λόγῳ
ἀπαθὴς ὑπὸ παθῶν. ὡς λαμπρὸς μὴ λόγου. ἀν-
ταῦθα δὲ ἀφορῶν ἐς οὐσίαν ὧν καὶ φύσιν καὶ λό-
γον ἐστὶν ἀγαθὰ εἶναι αὐτὰ καὶ πάντα ἀπὸ τῆ ἀγαθό-
τητος ὄντα. καὶ ἐξ ἀγαθῶν δὲ πάντων ἔχοντα μέν-
ειν. ἐπὶ γὰρ φύσιν ἀρχὴν καὶ ὑπόστασιν καὶ ὑφεστῶ-
σαν ὁρίζονται. θεαρχικὴν δὲ τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ
πάντων. οὐκ ἀπὸ μικροῦ δὲ μοι δοκῶ καλῶς ἔχειν
καὶ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀρχῆς ἄρασθαι. καὶ ἐπὶ τὰ ἑξῆς
χωρεῖν:—

Cap. 10.

κ' λόγος

Ἐστὶν ἐπέκεινα ὂν ἀγαθῶν φύσις οὖσα ἀγαθῶν
πάντων αἰτία καὶ ἀρχή. καὶ ἕνεκα τούτου ἀγα-
θὸν ἐκλεγόμενος προσαγορεύει. οὐ-
δὲν ὄντων καὶ ὑπερέκεινα ἕξουσαν πάντα
σι. καὶ οὕτω μὲν ἐπὶ τῆς ὑπερηνθῦ σιωπήσω. πά-
σαν γὰρ ἔννοιαν καὶ πᾶσαν σιωπὴν ὑπερ-
αίρων ἀπὸ πάντων ὡς ἐν ὑπερ-
φαίνεται, ἐν ταῖς ὀντότησι ἀπὸ τῶν νοητῶ-
πάντων ἐστὶ. ἢ ἐπὶ τὰ περιέχοντα πάντα ἐστίν:—

πῶς τὸ μὲν πρῶτος, τὸ δὲ ὀντότητος ὃ πᾶς γράφε-
ται ὡς ἐπὶ τὸ χεῖρ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς-
τοὺς αἰῶνας. τὸ γοῦν σήμερον τοῦ χθὲς πε-
ώτερον:—

Ε΄πανάληψις ἀριθμητικὴ μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ πλῆθος ἀπὸ μονάδος μονοειδὴς οὖσα ἀριθμοῦ ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἀριθμὸν· οἷον ἐπὶ τοὺς τρεῖς ἀπὸ μονάδος τρεῖς καὶ δύο καὶ τρεῖς· ἐπὶ τοὺς τέσσαρας ἀπὸ μονάδος τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς πέντε ἀπὸ μονάδος πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς ἓξ ἀπὸ μονάδος ἓξ καὶ πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ ἀπὸ μονάδος ἑπτὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς ὀκτὼ ἀπὸ μονάδος ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς ἐννέα ἀπὸ μονάδος ἐννέα καὶ ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· ἐπὶ τοὺς δέκα ἀπὸ μονάδος δέκα καὶ ἐννέα καὶ ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε καὶ τέσσαρες καὶ τρεῖς καὶ δύο καὶ εἷς· καὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς δὲ ὁμοίως ἡ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀφῃρημένους ἀριθμοὺς ἡ τῶν ἐφεξῆς ἀφῃρημένων ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τυχόντος ἀριθμοὺς ἡ τῶν ἐφεξῆς ἀπὸ τυχόντος ἀριθμῶν· ἀφ' ἧς καὶ πολλαπλασιασμὸς ἀριθμῶν γίνεται ἐν τῷ ἐπὶ πλεῖον ἀριθμῶν ἀπὸ μονάδος ἐπὶ τὸν ἐλάττονα ἀριθμὸν ἀπὸ μονάδος ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμοὺς ἀναλογίαν ἐχόντων τῷ ἐπὶ πλεῖον ἀριθμῷ

Ἐμμένουσι αἰῶσι, τὸ ἐν φαλμοῖς· εἰς τὸν αἰῶ
ναὶ ἐκ τοῦ χρόνος, τὸ περιέχω δὲ τὸν κόσμον· οἷον, τὸ πρὸ χρό-
νων αἰωνίων καὶ τὸ μετὰ νοις αἰωνίοις τὸ σὺν μεθ' ἡμῶν
καὶ ἐν ἡμῖν· τὸ ἐξ ἀπαρτισμοῦ καὶ ἐκ μέρους τὸν αἰῶνα.
σημαίνοντας δὲ ἅμα καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀεὶ ὢν καὶ ἔχων
τὸ μεμενηκὸς αἰών.

ἢ καὶ ζωὴ ἡ ἐξ ἀϊδίου καὶ ἐκ μέρους αἰῶνες δὲ

ἐξω σοὶ καὶ ἔχειν μετὰ τὸν αἰῶ-

Αἰῶνες τοῖς τοῖς ἀϊδίοις συνοῦσι καὶ σημαίνουσι καὶ τὸ ἅμα καὶ τὸν
αὐτὸν καὶ ἀεὶ καὶ τὸ ἀΐδιον καὶ τὸ ἀεὶ ὄν καὶ τὸ μεμενηκὸς καὶ
τὸ μὴ γεγονὸς καὶ ἔσεσθαι.

Σοφοὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἐπὶ τῶν ἀϊδίων ὑποστάσεων φασὶν φανερὸν καὶ χρῆναι τύπον νοῆσαι τὸν μεταξὺ τοῦ ἀϊδίου καὶ τοῦ χρονικοῦ τὸν αἰῶνα καὶ τοῦτο τὸ καὶ σωματοειδὲς εἶναι θεῷ τῷ τῶν αἰώνων. καὶ γὰρ ὁ μακρὸς αἰὼν ἀεί καὶ μᾶλλον ἀϊδίῳ κέκραται. ἀλλ' οὐ πάντη τοῦ ἀϊδίου ἐστίν. ἀλλὰ μᾶλλον ἀϊδίου ἐστὶ καὶ μᾶλλον χρόνου. οὐ μὴν τοῦ χρόνου ἐστὶν οὐδὲ ἔστιν. ὁ δὲ καὶ σωματοειδὴς αἰὼν καὶ τὸν ἀϊδίως ὄντα καὶ τὸν ἀεὶ ὄντα καὶ τὸν μεμενηκότα καὶ τὸν ἅμα καὶ τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἀεὶ καὶ τὸν ἀΐδιον καὶ τὸν μὴ γεγονότα καὶ ἔσεσθαι καὶ τὸν ἐν ἀϊδίοις καὶ ἀεὶ καὶ μεμενηκόσι καὶ ἅμα καὶ αὐτῷ καὶ ἀεὶ καὶ ἀϊδίῳ καὶ μεμενηκότι καὶ μὴ γεγονότι καὶ ἔσεσθαι καὶ

τῆς ὑποστάσεως οὐσίαν τῆς ὕλης. καὶ διαχύσεις διαστάσεις μεταξὺ σχήματων. ἢ σύνθεσις οὐσίων ἢ διαιρέσεων. καὶ χυμικὴ κινῆσαι τι διαχύσεως καὶ συγκρίσεων σωμάτων. τῶν χυμικῶν καὶ ἀστοιχειωδῶν σύνθεσιν καὶ φθοράν. ἄλλην δὲ σωμάτων σύμπηξιν καὶ αὔξησιν. τὴν καὶ αἴσθησιν καὶ χρόνου τὸ σῶμα. τὰ στοιχεῖα ἢ στοιχεῖον καὶ ἀστέρες διαύγεις διαυγές. σώματα γὰρ καὶ ταῦτα, ἢ καὶ μεθόριά ἐστι. καὶ τῆς ὕλης τὸ ἀχώριστον ἐστὶν ὡς φησὶν ὁ ἀστοχος. σώματα ὁμοῖα. καὶ σώματα ἑτερογενῆ. ἃ λεπτομερῆ φησὶν εἶναι διαύγεια. ἄλλη δόξα ὑγρόν καὶ ἄλλη στερεωμένη δόξα. καὶ ἄλλη δόξα ἀέρος. ὁ μὲν οὖν ἀνώνυμος ὁμοίως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ὕλη. ἀπόγραφον τοῦ πλάτωνος φωτός. τοῦ καὶ ὑπερέχειν ἐπιθέτους ἐπουρανίους μεθ' ἡσαν ὡς φησὶ μωυσῆς. συνεχρονίσεις δὲ αὐτοῖς σώμασι, τὸ στερεώμα καὶ οἱ ἀστέρες. εἶναι καὶ σώματα καὶ ἔμψυχα. ἡ γὰρ καὶ ἀστέλα καὶ ὅρα τὰ, θεμένους αὐτῷ ἐπουρανίους. μεθέξον τα καὶ αὐτὰ ἀέρος. ὡς καὶ τὰ σώματα ὑμῶν μεταφυσικὰ ζῶντα ἀφ' ἁφῆς ὄντων. ὡς καὶ ὁ ἀστοχος αὐτοῖς. τὸ χῦμα χέων σαφῶς τοῦ ὑδατος τοῦτον. οὐ τοῦ πόσμου. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς σωμάτων ἢ φησὶ βαρέως. ἐξ ὧν σὺν τὰ ἀστέρα ἀφ' οὗ καὶ ἀφ' οὗ καὶ ὡς τοῦ αὐτοῦ. σχόλιον ἐστὶ πλατωνικοῦ παρεκεῖσθαι. ἐν δὲ οἱ ἀστέρες. καὶ ὄμβριος. καὶ ὑετοποιοὶ, σώματα μὲν ἢ στὶ

χεσθαι μᾶλλον. ἀ θαυμαστὸν ὅσον χρόνον ἐν ὕδατι μένον ἀναλοῦται τὴν ἀνάσασιν.

Cap. 11.

περὶ δὲ τῶν ἐν ἀνθρώποις μνημονικῶν ἕξεων καὶ ἀναμνήσεων ὧς οἱ ἄριστοι μανθάνουσι καὶ ἐπιστάμενοι λέγουσι τοῦτον τὸν τρόπον ἔστω. ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐνεργείᾳ ὂν ἐνεργείᾳ ἐστὶ τὸ δὲ δυνάμει δυνάμει, ἀνάγκη

κρατοῦν δὲ λαῦθα νομίζουσιν οὐ μὴν ὡς ἐπὶ τοῦ ὄμβρου φύσα σίν μὴν ἀφανίζουσαν λὰ ὑπόκαυμα· ἀλλὰ μὴν οὐμπνοὶ αν καὶ ἀκμὴν ἀέρα· μὴν δὲ ναφανίσα φύσαλλουσαν λὰ ἐξ ἐξῶθεν καὶ λὰ ὑπόλαμμα· νοῆ λάφαμεν καὶ ἀλαθεν λά· ἴσον γὰρ ἔστι λὰ δὲ γλύκος· καὶ αὖ λὰ σὰν αν λία· οἷον ἀφανίζουν τα ὅσ ἀλλα· ὡς τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν· ὥστε οὐδὲ ἐξ ἀκμῆς μὴν ὑγροῦ λύεται· καὶ ὁ ἀνθρωπος· καὶ οὔλος ἐστὶν ὁ ἀκροφύλιος πόλεμος· οὐ δὲ σκληρὸν μόνον οὐλόνον σὸ φῶς ἐξυφαίνει· ἀλλὰ καὶ σὸ φωλεόμενος ἀς φιλίαν καὶ ἀρμονίαν ἀφ' λὰ σάυλα· ὀλιγάντων, τῶν ἀσχέων σημείων καὶ λὸ ἀρμολογον· θέρος καὶ ἀρ ὀυδὲ σκληρὸς·—

ὁ λὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀκλέρωνψύχων· ἀνδρὶ λα καὶ ἀκμὴν καὶ ἀνδρόγυνον· ὅλα ταῦς σα νδρασὶ ἀνταῦς ἀνταῦς ἀκμὴν καὶ ἀρμονίαν ἀφ' λὰ σάυλα· ὀλιγάντων, τῶν ἀσχέων σημείων καὶ λὸ ἀρμολογον· θέρος καὶ ἀρ ὀυδὲ σκληρὸς·—

πανελλήφωνον χέρνιβον σάντα νελφα νλῶν φαθῶν· τοῦτ' ἔστιν θν·—

ἀ κραφνὶ λὰς ἄνω σκια καὶ λὰ καὶ λω· καὶ κόσα ὡς προέφη κεν λὰ ἐν τῆς καθαρωτέρας ὕλης· οἷον ὀνους καὶ ἀέρας· καὶ λὰ ὕδατα ἄμμα λά

ἐπίγνωσιν αὐτῶν. ἄμφω μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ἄνω ἐστὶ τὰ κάτω τοιαῦτα. καίτοι γε ἄμφω κάτω ἐστὶ τὰ ἄνω, ἀλλ' ἵνα λάβῃ σαφῶς ὁ τῶν τοιούτων ἀκροατὴς. ὁ μὲν νοῦς ἡ. τὰ οὐ γινώσκει αὐτοῦ τοιούτων οὐδὲν ὑφεστάναι.

Ἐφάλας τοῦ ὄντος ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ὄντων, ὡς ἀφ' ὑμῶν οὐσίας φῆ. τοιοῦτόν ἐστιν οὐδὲν οὐδὲ μία νόησις αὐξόμενον. ἢ μειούμενον. ἢ ἰδιοῦσθαι μὴ δύνασθαι φαίνεται. ὁμοίως δὲ καὶ ἀόριστα καὶ ἀόρατα. διαφέρει δὲ τοῦτο τῆς ἀγνωσίας. τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτόν ἐστι καὶ ὑπερέκεινα γνώσεως. τὸ δὲ ἀγνωσίας μετέχον οὐσίαν. ἢ ἀσχέσεως μετέχον οὐσίαν.

ὡς δὲ φαίδρ. ἀνοήτοις τοῖς ὑπερβολὴν ἀσεβείας ἐφιεμένοις τοῦ ἀφανοῦς καὶ ὑπερφυοῦς. καὶ ὑπὲρ ἔξιν ἐλεεινοῖς.

Ἀφανὲς φησὶν εἶδος. ὅτι μὴ ἔστιν ἐναργῶς ἐκφαῖνον ἑαυτὸ καὶ τοῖς αὐτοῦ ὡς χρὴ μετέχουσι. τῶν τε καὶ ἀφανῶν. τῶν καὶ ἄρρητον αὐτῶν λέγει τὸ εἶδος. ἐστὶ τοιοῦτον ἐξαίρετον τῆς περὶ τῆς εἰδοποιοῦ ἀποφάσεως ἀνίσχων αὐτῶν.

Ἐνὶ τῷ θεανδρικῷ ὅτι τῶν ἐναντίων ὁ αὐτὸς φῆ. ἀν ἡ τῶν ἐναντίων ἑνώσεως τ.

ἀνοήτοις ὁ αὐτὸς φῆ. τὸ μὴ μόνον ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτὸ φύσεως νοητῆς.

Καλῶς ἔχει σε λέγειν πάντα πάντῃ ἀεὶ· οὐ μὴν πάντ' ἔστιν ἀ-
-ληθῆ ὅταν τινά που καλῶς λέγηται πάντα· τὰ μὲν
γὰρ οὐ πάνυ φανερά, δῆλα δὲ τὰ δηλονότι τὰ τοιαῦτα
μόνα ἐστὶν ἃ καὶ σοὶ δοκεῖ τινα πάντα εἶναι· σφόδρα
οὖν οἶμαι δεῖσθαι μιᾶς ἐξηγήσεως τὸν λόγον.

Ὀρθῶς λέγεις καὶ ἐγὼ πάντα τοῦτο ζητῶ τοῦ παθήματος.

Πρὸς δὴ τούτοις ἔτι δεῖ ἆρα εἶναι τινα λέγειν ὡς ἔστιν ἴδιος
φρόνησις, σωφροσύνης ἔτι δεομένης, καὶ τίνα λέγειν ὡς ἔστιν
φρόνιμος, καὶ ἔτι ἆρα τινὶ δῶμεν ἢ οὐ δῶμεν ἐπαινεῖσθαι ὀρθῶς.

Ἀκαιρότερος φαίνῃ.

Ἆρ' οὐ μᾶλλον φρονίμασιν ἐφίκτον μάλιστα πρὸς τὰ
βέλτιστα καὶ φθαρτικώτατα ἕκαστα πράττειν κατὰ τὸν λόγον
καὶ σῴζειν ἃ ἂν σῴζῃ φρόνησις· ἢ πῶς σὺ τούτων πρὸς τὸν
λόγον ἔχεις;

Οὕτως ἔχει καὶ ἐμοί· ἀλλὰ τί τὸ κωλῦον ἀκολασίαν
ἐπαινεῖσθαι ὀρθῶς;

Οὐδὲν ἴσως, ἐὰν μή τις ἐπιστήμων ἐπαινῇ ἐπιστήμονα.

Ἀλλὰ μὴν ἐπαινεῖταί γε ὑπὸ τῶν πολλῶν.

Πῶς ἴσως λέγεις; ἆρα τοὺς μὴ ἐπισταμένους;

Ναί.

Οὐκοῦν ὑπὸ τῶν ἐπισταμένων οὐκ ἐπαινεῖται;

Οὐκ ἔοικεν.

Ἀλλὰ μὴν ὑπό γε τῶν ἐπισταμένων ἐπαινεῖται ἡ σωφροσύνη.

Ἀνάγκη.

Ἆρ' οὖν ἐπαινεῖται ὀρθῶς ἢ οὔ;

Εἰ μὲν ἐπιστήμων ἐστὶν ὁ ἐπαινῶν, ὀρθῶς· εἰ δὲ μή, οὔ.

Ἆρ' οὖν ἐπιστήμων ἐστὶν ὁ ἐπαινῶν;

Ἔστιν

θυμίνα φυπολάξας τῶ λόγω. ἀρμοζεῖ φοβεῖσθαι τοὺς ἀγγέλους. ὅ τὴν γνῶμην μίαν τοῦ θεάσασθαι τὸ πλησιάζοντος. ὅ δὲ τοὺς ἂν τοῦ νοῦν τοὺς λαοὺς ἀλλὰ τῶν ἀγγέλων δίακονούμενα παραχὼν τὴ θυσίον. οὗ τοσυνάπτει τῶν ἀγγέλων τὴν ἁρμονίαν πυεῖσθαι λόσασθο:—

Τουτέστιν ὡς τὴν αὐτὴν τοῖς περὶ τοὺς ἐφεξῆς ἀγγελικὴν προσωπόν ποιεῖσθαι λέγομεν:— X

ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἄλλοτε. πρώτως ὄντα τὰς νοερὰς δυνάμεις καὶ ἀσωμάτους. τουτέστι τοὺς ἀγγέλους. σημαίνων ἂν τὸ ἀρχικῶς. ὅτι πρώτως ὑφεστηκὼς ἂν τὸ ὑπερούσιον εἶναι ὁ θς. μόνος γὰρ ἐστὶ τῶν νοητῶν καὶ ἀϊδίων. οὐ γὰρ δεῖ σαφεῖσθαι τοῖς λεγομένοις περὶ ἀγγελικῆς ὀνομασίας τοῦ θῦ. θεοὺς εἶναι. ὁ ἐστὶ μόνος γὰρ ὁ θς ὑπερούσιος τῶν νοητῶν καὶ ἀϊδίων:—

ὅτι μόνος ὁ θς. ἐστὶ τῶν ὄντως νοητῶν καὶ ἀϊδίων:— τοῦ εἶναι καὶ ὄντα καὶ ἀϊδίαν. μόνον γὰρ τοῦ εἶναι ὄντα καὶ ὄντα καὶ ἀϊδία:—

Τοῦτο τοῖς ἀφέστερον τὴν χύσιν ἔχουσι τοῦ πρωτίστου θεάρχου προβλήματος. ὅ ὡς χρὴ χαρακτῆρα τὸ χέρσαθο. πολεμικὸν ἀνδρὸς ἐσθῆτα καὶ τὰ ὅπλα ἀν τῷ τοῦ θῦ. ποιεῖ δὲ τοῦτον ὑποτύπωσιν. ἵππους καὶ ἅρματα ἐπόσασθαι. ὅτι ὁ μὲν ὡς ἀληθῶς ἀϊδίως τοῦτον καὶ ἀεὶ ὑπεραρχικὸς. οὕτως ἂν λέγεται. τὰ δὲ ὄντα τοῦτον μετὰ-

χαυλα, και χοῦν λαὶ ὀξαὶ λῶν ὅλα καὶ ξὰν λα καὶ σύν-
θεα. τὴν ζώωσὶν οὖν τὴν οὐ σίωσὶν ἢ μοναὶ ἁλ λὰ σχά-
καλα ὑπάρχουσιν ὅθεν. σχολὸν οὖν σύνοιδα αὐτὸ
τὸ σχῆμα. ᾗ φόβου λως τὴν καθοχὶ καὶ τὰν σύνοι αν-
σίον. τὴν σαν λοίως θεωρουμένων ζωὴν. ἢ οὐ σίαν. ε
λόλα λὰ μερικὰ. λουλέγει, τὴν τοῦ καθ' ἕνα ζῷον ἕξιν
σύνοι αν λαμβάνομεν. οἷον λῆς σχηματισμὸς ἢ λῆς αὐτὶ-
νης ζωῆς καὶ λῶν χοσῶν. οἷς ζῶσις ἐστὶ καὶ καὶ αὐτῶν,
λῶν μελεχόντων ἢ μνήμης. ἐπεχχωρεῖ δὲ λα λῶν ὄ-
χων αὐ λῶν μελεχόντων εἶναι σὺν ὡς οὐ σαῦλα
σαύλων μελέχοντι. λαὶ μὴ γὰρ οὐσίας μόνης. λὰ δὲ
ζωῆς. λὰ δὲ καὶ νοήσεως ἢ καὶ νοερᾶς. λὰ δὲ σχὸς
λοὺς λοιπὸς, καὶ θεωρήσεως:—

Πρὸ δὲ πάντων ἀσφαλίσασθαι δίλως. ὅθεν σαύ-
λα ἀφορίαν ἐνέαν λῶν σχοεχόντων ὑπερ ἄνω μόνως
καὶ ἀσωμάθως καὶ ὡς σι γὰρ ἀρχὴ, δεῖ μα-
θεῖν λος ὑπερ βολὴν μόνον ὄντως ἐνέαν λῶν. καὶ λοῖς
ἐξ αὐλοῦ σημείουσι ὑποσαίνεσθαι σχερὶ αὐ-
τίνας ἀφορᾶσθαι, καλα σχόλον σι μεθέκειν λῶν ἑνάσ-
σι πάντως, λῶν μεγαλονόων σχολὺ μᾶλλον. αὖ-
τῶν ἐν λῶν ὄντων αὐλῷ σχαθῶν ἀφ' ἑαυλα σχοίνε-
κα μηδὲν, σχολὺ λὸ σως χέχονται καὶ αὐλοῦσαι.
καὶ αὐ λοζωόσας. καὶ αὐ λοθεώσας. καὶ σχάλα
αὖλα καλὰ μίμησιν σίνων ὄντων. λουλέστι λῶν αὐ-
λοῦ λοῦ θεοῦ ὄντων. φησὶ σὺν λῆς αὐλοθεότη λος καὶ αὐ-
λο σχαθεότη λος. καὶ αὐλοζωῆς. σχυλέχρως δὲ καὶ

ὅλα οὐλὰ ὑποστῆναι λέγεται, ἀξιοῦντων καλὰ πρόσωπα ὑποζωσῶν ὑπαὶ τοῦ οὐσίαν. ζωὴν οὐσῶν οὐσίαν ὡσῶς, καὶ ὅλως μίαν μεθεκτῶς τοῖς ἀξίοις. ζωὴ γὰρ καὶ ἐζωοποίησεν μόνης. ζωὰ καὶ θεότητος. ζωὰ καὶ ἀγαθότητος τοῦ ὄντων, ὡς αἰτιώτατα τῶν ὅλων καὶ ὅλως.

Ὅτι καὶ τῶν ὡρισμένων θεὸς καὶ θεότης ὑποστάσης ἐστὶν ὑπερφανὴς καὶ ὑπερθεός. συναφῶς ὧν οὐκ ὄντι οὐσιωδῶς ἐστὶν οὐσία θεῖα τῶν ὡρισμένων θεὸς γάρ ἐστιν.

Προνοίας καὶ θεοῦ. ὅτι περὶ προνοῶν. οὐσιῶσιν. ζωώσιν. θεοποιοῦσα. θεοποιοῦσα. καλὸς. καὶ τὰ ὅμοια.

Προσεχῶς ἡ τῶν μεθεκτῶν θεῶν, νοῦ ἀπὸ θεμένων αὐτοῦ φησὶν εἶναι. μεθεκτὸς καὶ οὖν ὁ θεὸς καὶ τὰ περὶ φιλοσόφους ἀεὶ μεθεκτός. ἀπὸ θεμένος ὁ καὶ τὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθὸν ὄντα. καὶ τοῦτον ὑπὲρ πάντα ἐξηνυσμένως, ὧν δὲ πάντα προσφόρως μεθέξει. ὅμοιον γάρ ἐστι τοῦτο τῷ φῶς καὶ λόγῳ ἐστὶν ὅτι λοιπόν, καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἐστὶ καὶ οὐδὲν τῶν πάντων ἐστί. σκιὰ γὰρ τὸ ζωὴ ἐστὶν καὶ ζωοῦν καὶ φῶς λαμπρὸν, μέγιστον ἐν τοῖς πᾶσιν εἶναι. οὐσιῶν ὁ τῶν ὄντων ἐστὶ, καθὸ ἀγαθὸν τῆς πάν-

των παραγωγῆς· οὐ κἀν δὲ τὸ αἰτίον ἐκ τῶν αἰ-
τίᾳ τῶν ἄτι· οὕτως καὶ ἐν ταῦθα· μεθεκτὸς μὲν
ὁ θ̅ς̅ κατὰ θόπαντα τὰ ὄντα αὐτοῦ μετέχει καὶ
δι' αὐτοῦ ζωέστι κε· τὸ γὰρ μὴ αὖ μετέχον, ὄντε
ἐστὶν ὄντε ἔσται· ὄντε ὢν· ἀμέθεκτος δὲ πά-
λιν· ὃ ἐπὶ δὴ τῆς αὐτοῦ οὐσίας, οὐ δὲ τῶν ὄντων
μετέχει· ὑπὲρ τὰ ὄντα γὰρ ὁ θ̅ς̅ κατὰ τὴν ἰδίαν
φύσιν:— . Cap. 12.

αἰ αἰτιολογίαι τῶν ὀνομάτων:—

Δι' πλασίας μὲν τῶν ὀνομάτων φ̅ή, τὸ πρὸς τὰ ἁπλοῦν
ὑπερθετικόν· οἷον, ἅγιον ἁγίων· κ̅ν̅ κυρίων καὶ
τὰ ὅμοια τούτων:—

Ἐβαιότης:—
ταῦτα φασὶν οἱ δύο γραφὰ γορίοι ὅτε θεολόγος καὶ ὀνύ-
σσης:— . Cap. 13.

Ὁ θ̅ς̅, αὐτὸς ἑαυτὸ καὶ ὅρος καὶ τόπος· καὶ οὐ δὲ ὑ-
περεκτείνεται τοῦ θ̅υ̅· ἀλλὰ καὶ τὰ ἄπειρα, αὐ-
τὸς περατοῖ· τοὺς γὰρ αἰῶνας ἀπείρους ὄντας, οὐ-
γὰρ ἔχουσι πέρας· αὐτὸς τῷ ἀπείρῳ μεγέθει ὑ-
περέχων, τῷ ἑαυτῶν ἀπεροπλασίῳ περιέ-
χει· καὶ πᾶσαν ἀορίστιαν ζωῆς ὡς ἐπὶ τῶν νο-
ητῶν· οὐ γὰρ ὥρισται τούτοις ὁ ῥίος ὡς ἐπὶ ἀνῶν·
ἀλλ' ἀθάνατοι ἐκτίσθησαν· ὁ δὲ θ̅ς̅, ἐντὸς τῆς ἐ-

σίας ἀορίστας ὁρίζεται.—

Πολλῶν ἀριθμῶν ὄντων εἰδῶν, τὰ μὲν μιγνύμενα καὶ τὰ ἀμιγῆ. καὶ ὁμοῖα. τὰ μὲν οὖν ἐν ἐπιφανείᾳ. ἢ ἀριθμῷ. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα οὐ καλοῦσιν ὡς ἂν τύχωσι. ὄντων δὲ ὑγρῶν. θαλάττης μὲν τὸ πολὺ καὶ πηγαίων ὕδατος ἕν εἶδος. οἷον. ὕδατος. ὕδωρ. ἅλμη. καὶ λιμναῖον καὶ. ὄντων δὲ ἐλαίων. ἔστι ἕλαιον. τὸ μὲν τοιοῦτον καλοῦσιν ἐλαίου μίξεως. ἢ ἐλαίου ἀνίσου ὄντες ἐν τοῖς ἀριθμοῖς θεωρῆται. οὐκοῦν ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἀναφέρειν ἀρχήν. ἐπὶ τὸν ὡς τὰ τοιοῦτον μίγνυσθαι καὶ συμφερομένα ἀλλήλοις. ἔστι δὲ. ἀριθμῶν ὄντων ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἕν εἶδος. τὸ πέρας ἀριθμοῦ ἐστιν ἀριθμός. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιφανειῶν ἐστὶν ἐπιφάνεια. ἀρχὴ δὲ γραμμή. ἐπὶ δὲ τῶν στερεῶν ἐστὶν στερεόν. ἀρχὴ δὲ ἐπιφάνεια. ὅρος δὲ σημεῖον. ἀρχὴ δὲ μονάς.—

Ὅταν τοίνυν ἐστὶν ὅλη ἐν μεγάλῳ ὄγκῳ. οὐχὶ τοῖς ἀριθμοῖς ἐν μεγάλοις. ὅλη γάρ ἐστιν. καθὰ δὲ στοιχεῖά ἐστι καὶ μέρη. καὶ ἐν ταῖς μαθήσεσι διαφορὰς ἔχουσι καὶ παύλων καθημάτων καὶ συμφερομένων ἀλλήλοις. μέγαλα καὶ εὖ. ἀρχὴ δὲ ὥς τις καὶ στοιχεῖον τῶν ἐσομένων νοεῖσθαι. τὸ μὲν ἁπλοῦν ἢ ἐλάττον ἢ στερεόν. ἢ ἴσον ἢ ἀνίσου ὄντες ἐν τοῖς ἀριθμοῖς θεωρῆται. οὐκοῦν ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἀναφέρειν ἀρχήν. ἐπὶ τὸν ὡς τὰ τοιοῦτον μίγνυσθαι καὶ συμφερομένα ἀλλήλοις. τὸ μὲν οὖν ἐν ἀριθμοῖς ὄντων ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἕν εἶδος τὸ πέρας ἀριθμοῦ ἐστιν ἀριθμός. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιφανειῶν ἐστὶν ἐπιφάνεια. ἀρχὴ δὲ γραμμή. ἐπὶ δὲ τῶν στερεῶν ἐστὶν στερεόν. ἀρχὴ δὲ ἐπιφάνεια. ὅρος δὲ σημεῖον. ἀρχὴ δὲ μονάς. ἐστὶν καὶ

πάντων ἀπόλογον ἐστι. οἷον καὶ τὸ ἀπολύτως ὂν πάντων ἐστὶ τῶν ὄντων ἀπόλυτον ὂν ἐν ἑαυτοῖς. ἀπόλυτον συμπεφυκὸς ἐν φωτὶ ἐστί. καὶ τὸ σοφὸν πάντων σύμφυτον ἔχει. οἷον ὁ λαὸς. ἐξαγωγὴ καὶ ἀφιδρύσεις καὶ κατοικία. καὶ λειτουργὸν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ σώματι ἐστίν. οὕτως καὶ τὸ δεκτικὸν νοητέον:—

ω ὀξὺ δὲ ἀφίεται τὸ πᾶν σχῆμα ἑαυτοῦ λεγόμενον. ζῷον δὲ καὶ σφαῖρα ἔχει φανὲν τὸν βίον ἀπόλυτον. ἐσταλμένον περιέχει πάντων. ὅθεν καὶ τὸν ἀφίεσθαι ὀνομάζουσιν οἱ θεολόγοι ἐφεκτικὸν ἐστί:—

π πάλιν λέγεται, ὅλον ἡ ὁλικὴ μέρη καὶ διαφοραὶ ἐν ὅλῃ ὅλαι μένουσιν ὅπου. ὅλον δὲ ὅλον ἐν μέρει οὐκ ἐκλείπον. ἢ καὶ τὸ ἓν ὅλον ἐν πλήθει. ἢ καὶ τὸ ἐν ἀπλῆ καὶ ἀπλήρωτα, ἃς οὐ πάντοι ἀπλῆ καὶ σύμπαθῆ ἀπὸ σύγχυσις. ὡς ὑδρωπικὴ γὰρ ὅλου καὶ ἀπλῆ. καὶ τὰ πῦρ ὅπου ἄρρα καὶ ὅπωσ. λέγεται γὰρ ὅλα ἐν ὅλῳ ἁπλῶς:—

τ ὑπόθεσις δὲ, καὶ τὸ καθ' ὑπόθεσιν, λαμβάνεται ἐστὶ τῶν σχηματικῶς οὐ πάντων. ἀλλὰ τὸ μὴ τῶν πάντων. ἐν ἅπασι θαμὰ τοῖς οὐχ ὑπερτέλειον ἀπλῶς ἔχει τὸ ἐν ἑαυτῷ ὑπερτέλειον. διὰ τὴν τοιαύτην ἀπλότητα. καὶ τὸ ὅλον ἐν ἅπασι μεθεκτὸν θεωρεῖται ἀπλῶς, καὶ ἐν τῷ ὅλῳ καὶ μέρη:—

λό

~: σημάνει δὲ ὁ ἀριθμὸν ἀριθμοῦ σύμφωνον
σημαίνει· ἐστὶ δὲ τῶν ὄντων τοιοῦτον τὸ ἐν
τῷ λόγῳ τὸ εἰρημένον· καὶ ἀριθμοῦ ἕνεκεν οἱ ἀντί-
θεσις.~

Epistola Prima:— ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς.~

προσοικειοῦται τοῖς ἐφεσίοις, διὸ καὶ ταὐτὰ
πολλαχοῦ σημαίνει. διὸ μὴ δεῖναι προσέχειν, ἐὰν
δὲ τοιοῦτόν τι τῶν πλείστων ἐστίν. ὅθεν καὶ ὑπὲρ τοῦ δεῖ-
ναι οὐδὲν ἀπλῶς.~

Epistola. β. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα καὶ τοῦτο οἱ ἀνθρωποι λαμβά-
νουσι καὶ ἀφορίζουσι, ἀλλ' οὐκ ἀφορίζει ὁ θεὸς οὐδὲ κρί-
νει τοιοῦτον ὄντως θεὸν καὶ ἀφορίζοντα. τοῦτο γὰρ
ἴδιον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρωπίνου θεοῦ ἀφορίζειν καὶ ἀφω-
ρίσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲ σον φησὶ λέγειν ἀφορί-
σθαι ὑπὲρ θεὸν ἀρχὴν καὶ ἀφορισμόν, οὐκ οὖν ὡς ἀλλο-
τριωθέντα· σημαίνει δὲ καὶ ἐν τῷ θεῷ, ὅτι οὐδὲ οἱ ἐκ
τῆς ἀφορίσεως, οὐ καθ' ὁ οὐσία ἐστὶ τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ
τούτων ἐπέκεινα ὁ θεὸς μόνος, ἐν τῷ περὶ θεοῦ νο-
μάτων καὶ φύσεως ἀλλοτρίου λεχθέντα.~

Epistola. γ. ἀσυμπαθῶς ἐν ταῖς θεολογίαις τὸ μὴ περὶ τοῦ πά-
θους τοῦ χυ. ὅπερ γὰρ πῶς ἐστὶ μὴ θεολογεῖσθαι φησὶ
καὶ τοιαῦτα νῦν οὐ δεῖ θαυμάζειν χυ.~

μ ἐλλιπῶς τοῦ ἁρμονίου τῷ θεολόγῳ μητροφίῳ. ἐν τῷ

ἀρτὰ γενέθλια λόγω. διὰ μέσης ψυχῆς νοερᾶς με-
σιτευούσης θεότητι καὶ σαρκὸς παχύτητι.—

Epistola. 4. Ὑδιὰ τὸ ἀνῖνον φῆ τοῦ χυ ἀφορίζομεν αὐτὸν ἤγουν
ὑπὲρ ἀνὸν λέγομεν. ὡς ξένον τοῦτο κατὰ τὸν τῆς οὐ-
σίας λόγον τοῦ κοινοῦ τῆς φύσεως ὁριζόμενοι. ἀλλὰ προ-
δήλως κατὰ τὸν τῆς θεότητος λο. ἐπήγαγε γάρ. οὐδὲ γὰρ
ἀνὸς μόνον. τουτέστιν ἀλλὰ καὶ ὁ θς.—

Εἰ καὶ ὅλην οὐσίαν ἀνοῦ ἀνέλαβε φῆ, ἀλλ' οὐ διαιροῦ-
μεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θεότητος. ἐπαγαγὰρ. οὐδὲ
γὰρ ἀνὸς μόνον. εἶτα τοῦτο ἀπὸν, ἐπιφέρα. ὑ-
ὑπὲρ οὐσία μόνον, καθὸ καὶ ἄνος.—

Epistola. 6. Ὅτι οὐδὲ τὰς ἑτέρων δόξας διαβάλλειν, ἀλλὰ
τὴν ἰδίαν κρατύνειν. ἀλλ' οὐ κατὰ δόξης ἤ-
θρη σάας οὐκ ἀγαθῆς φαινομένης γράφειν. ἀ-
λλ' ὑπὲρ ἀληθείας. πῶς δὲ τοῦτο φησίν ἡ ἑξῆς ἐπι-
στολὴ σαφηνίζει.—
Ζῆα διὰ τί ὑπὲρ ἀληθείας μόνον σύγγραπτέον
ὑμῆν καθ' ἑτέρων.—

Epistola. 7. Περὶ ἀπολλωφᾶ λέγει τοῦ σοφιστοῦ. ἐπαίρων γεγονό-
τος τοῦ μεγάλου διονυσίου. καίλοι δὲ ῥοῦντος αὐτὸν
ὡς χριστιανὸν γενόμενον. καὶ καθ' ἑλλήνων λέ-
γοντα.—

Καὶ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστι·
τὸ ῥητὸν, οὕτω συντακτέον. καὶ οὐ τὴν τῶν πολλῶν
ἐγὼ γε λέγω δόξαν, τῶν προσύχως καὶ ἐμπα-
θῶς ἐν ἀπομέντων τοῖς τῶν ποιητῶν λόγοις ἢ πά-
θεσι·

Ἆρ' οὖν ὅτι ἢ τῶν ὄντων γνῶσις, φιλοσοφία λέγεται
καὶ τίνα καλῇ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ ἀπρὸς Κορινθίους σο-
φίαν θεοῦ·

καὶ ἵνα μὴ τὴν τῶν

Λέγεται μὲν ὡς ὁ μοῦ τῷ πόλῳ ἀκινήτω μέναντι τοῦ-
τον ὠνόμασε τὸ πᾶν, ἢ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σε-
λήνης γέγονε στάσις· μᾶλλον δέ φησι πολλῶ
θαυμασιώτερον. ἢ περὶ ὃ μὲν τὸ περιήγετο· τοῦ-
τον γὰρ ἐδίχωσεν ἢ πᾶν· τῶν ὄχων καὶ κρατό-
νων καὶ περιεχόντων. ἡλίος γὰρ καὶ σελήνη τάντα
γὰρ τὰ περιεχόμενα οὐ συμπεριήγετο τῷ τῷ
περιέχοντι·

Τὸ ῥητὸν οὕτω σύνθες καθυπέρρασιν ὄν. ἢ τὸ πᾶν
ἐπιστρέφεται ἐναντίας τάντας φοράς. τὸ σοῦ-
τον διάστημα χρόνου ἀναποδίζον, ταῖς ὑπέρχο-
γον τάνταις περιδινήσεσι·

Τάντα καὶ ἐν τῇ Δ' τῶν βασιλειῶν δηλοῦται
καὶ μάλιστα ἐν τῇ κατὰ σύμμαχον ἐκδόσει.
ἐν τῷ ῥ' τῶν παραλειπομένων·

in Epistolas.

φησὶ δὲ πάντως

Τὴν ἐν αἰγύπτῳ ἡ χϊόυ πο χϊν ἴσως φῇ. ἐ τϊ γὰρ ἀνε-
γίνωσκον ἐκᾷ ἅμα:—

Φασὶ γὰρ μὴ ἑτέρως γίνεσθαι τὴν ἔκλαψϊν ἀμὴ συνε-
μπεσ ἡ σελήνη τῷ ἡλίῳ:—

Epistola. γ.

Φϊλοτϊμία κϋρίως τὸ τϊμῆς ἐφίεσθαι καὶ ἐρᾶν.
θεοκρίτωγ, οὐ χοῦτως τϊνὶ καλουμένω, ἀλλὰ τῷ ἐκ-
θῦ ἀς τὸ ἄργαν κρϊνομένω ἐπϊτηδάω:—

Γέγραπται ἐν τῶν ὁμῳ ὥστε καὶ τὸ τοῦ ἐχθροῦ ὑπο-
ζύγϊον κατα πίπτον, ἀνεγάραν:—

Σημαωτέον τὸ φϊλαῦτον ἀγγέλων. καὶ ὁ τϊδέον ται
ὑπερ ἐθνῶν τῷ θῷ. καὶ ὁ τϊ τᾶς ἀποστατϊκᾶς ἐπϊ-
τϊμῶσϊ δυναμεσϊ του τέστϊ τοῖς δαίμοσϊ:—

Ἐπὶ δὴ πάντα ᾖπεν. ἐν δὲ τοῖς πᾶσϊ καὶ ἄψυχα
καὶ ἄλογα. προσθὰς κατὰ τὴν ἕκαστον ἐπϊτηδα
ότητα. τὴν ὑφορμῶσαν ἀντίθεσϊν προεθερα-
πευσε:—

Τὰ τῆς ἐνα γγελϊκῆς παρα βολῆς τοῦ ἀσώτου ὑποτί-
θεται ἐν τούτοις, καὶ τὰ ὅμοια:—

Σῆ τϊνας νοᾷν τοὺς σϋγκαλουμένους φίλους. ἐν τῇ

τῷ ὄχῳ καὶ λαβεῖν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἀγαπητοὺς
λους ϗ.

πελάκλη- π ῶς οὖν μὲ λαμβάνω οὖν ὁ κύριός μου τὸν μόθεον.

σύνοιδα οὐδενὶ ἑαυτῷ, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, ὁ δὲ
ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε,
ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτιεῖ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους
καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος
γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετε-
σχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν
μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς κατὰ τοῦ
ἑνὸς φυσιοῦσθε ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου.

ὃ γὰρ καὶ ἐγὼ ἔλαβον ὡς καὶ ὑμῖν παρέδωκα, ὅτι Χριστὸς
ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ
ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς
γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη
ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μέ-
νουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη
Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων
ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος
τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,

47.

κς

Διῶν· ὥς περ ἀπομὴν αὐτῷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στι-
κῇ ἱεραρχίᾳ ἐν τῷ περὶ μοναχικῆς τελεσθέν κεῖ δὲ
πρὸς βυτέρων ἐν τοῖς τοῖς μοναχοῖς τὸ σχῆμα-
δίδοται τὸ μοναχικόν:—

Περὶ ὧν ἐκκλησιαστικῶν διακόσμων καὶ τίς ἡ-
τῶν μοναζόντων λειτουργία· αὐτοὺς γὰρ καλῇ θερα-
πευτὰς ταῦτα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ
φησίν:—

αἰπύλαι τῶν ἀσύτων:—

Διακόνοις γὰρ ἡ φύλακὴν τῶν τῆς ἐκκλησίας πύλων
ἀφώρισται· ὡς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ ἐν
τῷ περὶ τῶν ἱερατικῶν τελεσθέν κεφαφῇ μετὸ-
λίγα φύλλα τῆς ἀρχῆς τοῦ κεφαλαίου:—

Ὅτι καὶ τότε παραπετάσματα ἦν περὶ τὸ θυσιαστήριον:—
Ὅρα πῶς ὑβριστικῶς καθαπτεται αὐτῶν:—

Ἅτι ἀτακτως καὶ περὶ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τῆς ἁγίοις
ἔπεσθαι δῶν οὐδὲν ἐξ αὐτῶν οὔτε δεῖν· οὔτε ἀ-
κοῦσαι οὔτε ἔχειν πιστεύεται, ἀ καὶ τοῖς χερσὶν αὐτοῦ
ἅπτεται:—

Ἅτι κατὰ ἀκεφαλων:—

Ἐνδίκως ἐτιμωρεῖτο

Κατὰ κοινοῦ τὸ ἐνδίκως ἐτιμωρεῖτο, ὡσανεὶ καὶ οὗτος:—
Κατὰ κοινοῦ τὸ ἐτιμωρεῖτο:—

α' Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τοιᾶδε περιστάσεως ἱκανὰ λαβεῖν τεκμήρια, καὶ εὐλογος ὁ ἐφιλονικούμενος περὶ ὀξείας καὶ βαρείας τόνου.

πε' περὶ τῶν θεολογούντων τοὺς ἁγίους ἀποστόλους.

Ὅτι ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς καὶ ἐπιστάσεως ἐστὶ τὸ σπουδάσαι.

τ' Ἵνα ἐρωτῶν ἀπὸ καὶ ἐπαίρων οὐ λαλῇ φλυαρίαν.

ζ' Ὅτι μᾶλλον ἀνάγκη ἀεὶ ἐν σπουδῇ εἶναι τὸν θεμέλιον ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἀδελφοῦ.

Ἐπίδοιμι γοῦν ἡ τοῦ σωτῆρος ἐπιφάνεια ἐφ' ἡμᾶς. ὅθεν καὶ ἡμᾶς διεγείρουσιν οἱ ἅγιοι. καὶ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μὴ ἐξαφανίζειν καὶ ξυλεύεσθαι μόνον. ὅτε γὰρ εἰς ἐπουρανίους μόνοις ἐφιλοῦντο. τοῦτο συλᾶν τὰς ἀποστόλων πᾶλαι.

ζ' Ὅτι μᾶλλον ἐν σπουδῇ καὶ πόνῳ σὺν ἀγάπῃ τοῦ σπέρματος ὁ φθόνος. καὶ ὅτι οὐ πάντα θεμιτὰ καὶ ἁρμόττοντα ἀξιοῦσθαι σιωπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦτο καὶ συλᾶν τοῖς ἐξωθεν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸ σῖγᾶν καὶ συλᾶν τῶν ἀποστόλων πᾶλαι.

ἰῶν φῶς ἀλλ' ἡλίου. Ἵνα θεσπίσῃ τὸν ἀπὸ φίλου ὄλεθρον ἀποτρέψασθαι τοῖς ἱεροῖς αἰνιττόμενος θυμοῖς.

Ἀπολογία πρὸς τὴν αὐτίθεσιν τῆς ἀποστροφῆς.

Ὅτι λέπρα τῶν ἀμφιλίνων ὕπερβατόν ἐστιν καὶ ἀξιόχρεων
ὅλον τοῖς ὅλοις ὅτι ὅλης ἀθανάτου ὅτι θνητοῖς ἀθανάτοις ζῶον οἱ θεῶν.
ἀλλὰ θρόος τινὲς ἔναγχον ἐστὶ τηνικαῦτα. οὐ μὴν ἀνθρώπου θεός· ἢ πόθεν οὐκ ἄν τινα καὶ θνητὰ μαρτύρια·
Τοῦτ' ἔνθυμητέον ὅτι·

Τοιγαροῦν τῶν μυστηρίων ἀπολαυστήσαντες ἀξιοῦσθαι δεῖ ὅτι ἐν τοῖς θεοῖς ἐστιν ἀγαθοῖς ἢ ὅτι οἱ ἐν τοῖς θεοῖς ἐστιν ἀγαθοῖς ἢ ὅτι οὐ μεθ' ὅλης τῆς ἀρετῆς ἔστιν ἄνευ φρονήσεως εἶναι·
Ὁ γὰρ ἐξ ἕξεως φιλόσοφος ἐστὶν οὐδὲν ἧττον ἢ ὁ μεθ' ἕξεως ἄνευ φρονήσεως·
Τί ἐστιν ὅτι καὶ ὡς ἀληθῶς μεταλαμβάνωμεν καὶ ὅτι ἐμπλοκὴ τοῦ ὀνόματος ἀπορεῖται·
Ὅτι ἐν σαλαμῖνι τοῖς δυσὶ ὅλαι τῶν τριήρων τοῖς ὅλοις ἀνδράσιν ἀπορεῖται ἀναλαβεῖν·
Τοιγαροῦν τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀληθῆ καὶ τὸν θεὸν μόνον. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφίας περιβαλλώμεθα φίλος·
καὶ ἄλλως· Καταβαίνωμεν ὅλοι θεοῦ καὶ ἐπιθυμίας. ἀλλὰ γὰρ ἀνάγκη ὑφηγεῖσθαι τὸν ἡγούμενον ἀνδρὶ ὅλῳ καὶ ἀληθῶς, ἀλλὰ θρόος τις χρήσιμον μεχρῆσθαι αὐτῷ·

Ἀλλὰ ἔστιν ἐν σαλαμῖνι ἐναγωνίαις ἐπιμελείαις· ἵνα τοῖς σωματικοῖς ζῶσιν, οἱ δίκαιοι μένοι. καὶ τοῦ ἴσου, οἱ θρόμβοι βούλεσθαι. καὶ τοῖς θρόμβοις βούλεσθαι, οἱ ἐστὶ σῶμα τοῖς αἰσθητοῖς καὶ οἱ-

τούτων δίκαιοι. ἐν τοῖς τῶν ἀποστόλων δίκαιοις
ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων εἰς ὑπομονήν.

ὅτι καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, μίξους οἱ ἁ τοῦ ζοχοι.
καὶ οἱ τῶν ἀποστόλων δίκαιοι. καὶ ὅτι ἕκα-
στος περὶ τοῦ ἰδίου ἀγῶνος οὕτως ἀν τοῦ ταλαιπωρεῖν. καὶ εὐ-
θυμεῖσθαι ὀφείλει. ἀπὸ τούτων οὖν δίκαιοι δέχουσι τοὺς
νῦν θεοὺς ἀγῶνας καὶ.

παῦλα σοι· ἡμῶν. τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ παρθησίαν αὐτοῦ πρὸς.

καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέγας φησὶν τοῦ ἁγίου θεοῦ τοῦ πνεύματος
ναι θεραπευτής, σωτῆρος καὶ ἀνθρώπων καὶ ὀχυρωτὴς
ἐκκλησίας ἀποστόλου ὑποφήτης.
ὅτι οὐδὲν ἁμαρτάνουσι πλὴν τοῦ μὴ μάτην σπουδαστοῦ-
τοῦ καὶ μαρτύρου. καὶ οὐδὲν τοιοῦτον φέρει τὸν ἀπὸ τοῦ
μονα χοῦ τῆς ἐκκλησίας ἔπαρχον.

τοίαν παλαιστὴν τὴν ἄνωθεν λέγει. ὁ καὶ μεγα-
λάνωνυμος. φησὶ τὸ ὅτι ἀνθρώπ. ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἀνθρώ-
πων ἐστὶν, ὡς ἐφεξῆς σαφηνίζει. ὅτι οὐκ ἀνθρω-
πινόκακός. ἐκ μὲν ἐμπαλίκια τοὺς δι μάζωνας, καὶ
τὰ ὄχυρα.

πόλιν καὶ μεγάλην οὐκ ἐπαθῆς παρακλῆσαι ὅτι τοῦ ἁγια-
λῶν. τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

τὸν ὦν χέλυν ὅτι οὐ δύνασαι ἀναλῶσαι τὰ τοῦ πνεύ-
φιλονεικίαν γεννηθέντος.

αἷμα γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀλλ. οὐδὲ σὺ εἶ θανάσιμος ἐνλῶσα-

παλαιῶν τῶν. τοῦτον ἀποστόλου χάριν. διὰ τοῦτο
τὸ ἀφορίσμενος ἀπὸ τοῦ σωτῆρος παρωξύνετο. καὶ ὑ —
ψηλότερος τῶν ὀνωμένων γλυκύτερος:—
Τουτέστι τῆς οἰκείας ἀφιλοτιμίας:—
Ἐν τῷ παλαιοῦν τῇ ἀγάπῃ:—

Ὅτι οἱ σημεῖοι οὐ μόνον ἐν τῷ μέλλοντι τῇ ἀγίᾳ, ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ ὧδε τῷ ἀγγέλων φανήσονται ὅτε σὺ. ἡγουμα —
τόλουθοι καὶ σώζοδι τοῦτοι φησί:—
Ὁ διὰ τοσούτων φανήσονται μεγίστων ἐστὶ τὸ ἀφανὲς καὶ ἀόρατον:—
Ἵνα ὅσον ἐλεφανόν:—

Ἵνα μὴν ὅρα σὺν θεοῦ τοῦ παρόντος. τοῦτο ἐστὶ φρίμασε
παραπλήσιόν μοι:—
Γενόμενον. Διὰ τοῦτο καὶ ὡρᾶτον. ὃ διὰ τοῦ χρόνου τοῦτο παρελάνου —
σιν ἀπὸ τοῦ θελήσου σὺν ἐστὶ παρελθεῖν. σημα —
νόμενον οὖν τὴν ἱστορίαν περιέχουσαν ἀνα —
κεφαλαίου τὸ παραγγελίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρ.
καὶ τὸ μέλλοντος αὐτοῦ. χρὴ δὲ καὶ τῆς θείου —
λογίας τοῦθ᾽ οὕτως παρέπου. ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ παραδόσις, οὐ —
μὴ μνημονεύειν ἀποστόλους εὐαγγελιστὰς θεοπίστους:—

Τουτέστι μεχρὶ τοῦ τῆς παρουσίας ἐνίστησι ζωῆς. σημα —
νόμενον ὅτι οὐ τοῦτον θεοφιλῆς, οὐ ἀρίστου παν —
τὸς καὶ θεῖον τοῦ, ὅτι πολλοὺς καὶ πολλούς, καὶ ἀρίστου —
γνώσιν εἶναι θαυμαστὴν ἔχοντας:—
Σημαῖνον ὅτι ἀπροσκόπως καὶ παραπλησίως ἐνεργοῦντες ἐπὶ

λῶν χλευασμῶν καὶ σκωμμάτων ἀφειδῶς.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐξω λαμβάνειν σοφίαν· ἵνα δὲ ὅλον τοιοῦτον ἦν· ὅτι ἀνίσασιν οὐδὲ τῶν ὑπερφυῶν ἐκείνων ἀνδρῶν ὅτι καὶ δεῖ σπουδάζειν αὐτοὺς ἀποχαίνοντας, οὐδὲ ἐξω λαμβάνειν ὑπολαμβάνουσι, δεῖ καὶ τοὺς νέους σπουδάζειν.
Προτρεπτικός ἐστιν, ἐχόμενα συνημμένοις οὐκ ὠθαλῶς ἔρος ὅλα τοῦ ὅλου· καὶ ἡ ὅλη τοιοῦτον ἦν· ὅθεν καὶ περὶ τοῦ σπουδάζειν αὐτοὺς ἐλέγετο·
ὅτι καὶ ἀνδράσιν τοῖς φίλοις ὁμιλεῖν δεῖ).

Ἀπὸ τῶν ἀκόλουθον τοῖς προλαμβανομένοις· ὅλη δὲ συμπαραφορὰν τῆς προαιρέσεως· καὶ ἐνδέχεται καὶ οὐκ εἶναι ἀγαθόν.

Epistola. 9.

Σκεπτέον·
Ἂν μὴ τοῦ ἐνδόξας καὶ δοκεῖν σοφοὺς εἶναι· μὴ μάθειν. θαυμαστὸν· ἐκπληκτικόν· οὐκ ἀκόλουθον τῇ τῶν ἀνθρώπων ζωῇ. πῆ μὲν γὰρ φαίνεται καὶ πρὸς σπουδὴν τῆς ζωῆς ἀκόλουθον· καὶ γὰρ ἐστὶ καὶ τῆς ζωῆς δεῖν καὶ, εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ ἐφόδιον τῆς ἐζωῶσα. σκόπει· ἆρα γὰρ ἐν τούτῳ καὶ τὸ ὅλον οὗ ὅλον· καὶ οὐ μὴν ὅτι καὶ ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν ἀφαιρεθῆναι, μᾶλλον ἐν τούτοις ἀναλίσκειν· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ὁ ὅλος ἀφ' ἡμῶν ἀπέχει οὐχὶ μᾶλλον φησὶν· καὶ ἐν τῷ ἐλεημονεῖν·
καὶ τὸ ἀφορίζειν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν· δεῖ τῆς ἡμῶν ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν·

in Epistolas.

Τῆς αὐτοῦ σύμβολικῆς. δηλονότι πλάσεως. κατὰ τὴν δὲ ἐνταῦθα τὸ μὲν ὁ πόσης. ἀντὶ πολλῆς. τὸ δὲ τὰ ἐντὸς ἤτοι τὰ προχείρως ἐν τῆς λέξεως ὑπαγορευμένα.

Περὶ τοῦ ἄρματος τῶν ἀρμάτων. ὅτι αἵα κατὰ τοὺς αἰνοὺς τούτους. θεόδωρος ὁ μοψουεστίας. διέβαλε αὐτὸ ἠλιθίως πάνυ.

μὴ γὰρ οἰώμεθα

Τῆς τῶν θεολόγων παραδόσεως.

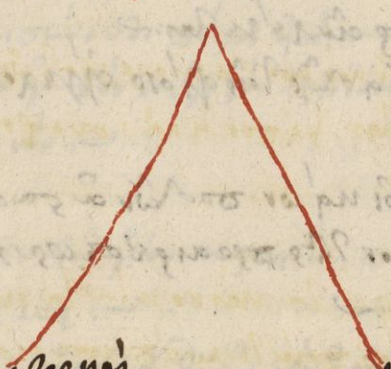

ἡ μὲν ἀπόρρητος καὶ μυστικὴ. ἡ τίς ἐστι καὶ συμβολικὴ. καὶ τελεστικὴ καὶ δραστικὴ.

ἡ δὲ ἐμφανὴς καὶ γνώριμος. ἡ τίς ἐστι φιλόσοφος καὶ ἀποδεικτικὴ καὶ πιθανὴ.

Ἡ δὲ τὶ καὶ ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα γραφὴ, πολλὰ δῆα συμβόλων παραδίδωσι. καὶ δῖα τί.

Ἀπαθὲς τῆς ψυχῆς τὸ νοερὸν οὐχ ὡς πάντη ἀμέτοχον πάθους. ἀλλ' ὡς ἔξωθεν, τοῦ πάσχειν οὐκ ἔχον τὰς ἀφορμάς. ὥσπερ τὸ σῶμα. πλείστοις ὑποπίπτων κακοῦ τι κοῖς σύμπτωμα σῖν. ὅπερ ἡ ψυχὴ ἀνευτῆς οἰκείας ἑκουσιότητος, οὐχ ὑπομέ-

νη· παθητικὸν δ' αὐτοῦ, τὸ διὰ τῶν αἰσθήσεων
αὐτίχη πτικὸν τῶν ἔξωθεν· ὥτι νῦν συγγενὲς ἔφη· τὸ
διὰ σύμβολον σωματικῶν παραδίδοσθαι τὰ θεία·
δι' ὧν πρὸς τὴν τῶν ἀύλων ἀνεγόμεθα θέαν:—

ὡς περ ὅταν ἐκ δένδρου τὰς ὑποστάσας τῆς προ-
σκυνητῆς ψιάδος παρίστησιν ὁ θεῖος ἀθανᾶ
καὶ ἐξ ἀλλωνοῖλοι ποὶ ἅγιοι:—

ὁ τι καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ κόσμου δημιουργία τῶν ἀοράτων τοῦ
θεοῦ προβέβληται· ψόπον τινὰ, σύμβολον τὰ ξινε-
πέχουσα:—

ἐπὶ τοιγαρ-
οῦν:— ὑπερούσια φῶτα καὶ νοητὰ τὰ καὶ θεῖα· τὴν πα-
ναχράντον καὶ πάντιμον παναγίαν ψιάδα φῆ·
νοητοὺς δὲ ἀγγέλους, τοὺς ὑπὲρ ἀναβεβηκότας· τὴν
δ' διαφορὰν τούτων παρατέθεικαμεν, ἐν τῷ πε-
ρίθεων ὀνομάτων τεχνίως:—

ἥ τε ἐς τὴν ἐρώτησιν καὶ τὸ τῶν παροιμιῶν πρόβλη-
μα· καὶ φῆ περίδεινα με ὡς ψοφῆς:—

ἅ ὅτι τὸ πίνειν ὑγρὰν ψοφήν ἐκαλεῖ:—
θεωρία τοῦ κρατῆρος καὶ τῆς αὐτοῦ περιφερείας:—

τί ἐστι τὸ οἰκοδομεῖ τὴν σοφίαν ἑαυτῇ οἶκον· καὶ ἐν
αὐτῇ ἑτοιμάζειν ἀέφει· καὶ ἔξω ἆναι αὐτοῦ καὶ

ἐν αὐτῷ:—

Περὶ τοῦ ἄρη τοι πῶς ἑστὼς καὶ κινούμενος· καὶ ἐν τῷ περὶ θεῶν ὀνομάτων· σημαωτέον δὲ, ὅτι πρόνοιαν τὸν θεὸν φησίν:—

Καὶ ἐν τούτοις τὸ καθ' ὑπεροχὴν, πρὸς τὸ μὴ κατάστερησιν καὶ ἀν ὑπαρξίαν χαρᾶν ἡμᾶς τὰ προκάμενα εἴλη πται:—

Ἐν τοῦθα δοκεῖ μοι σαφηνίζειν, τί ἐστία· τοῦτ' ἐστὶν ἡ ὡς ἐστὶ δι' ἀμονὴ· ἀπὸ τοῦ ἐστὶ παρηγμένου τοῦ ὀνόματος τῆς ἑστίας:—

Ὁ τὸ μὲν ἑστὼς ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀναλλοίωτον μονιμότητος ἔχαβε· τὸ δὲ κινούμενος ἐπὶ τῆς τὰ ὄντα προνοίας, ἐφ' ἑκατέρου τούτου νοῆν ἡμᾶς χρὴ· καὶ προσεπάγειν τὸ καθόλου· ἵνα ἤτοι οὗτον τὸ λεγόμενον· οὔτε ἑστὼς καθόλου ὡς μὴ κινεῖσθαι προνοητικῶς ἅμα καὶ ὑπερφυῶς, οὔτε κινούμενος καθόλου, ὡς τῆς οἰκείας μεθίστασθαι μονιμότητος:—

καὶ ἄλλως:—

Ὅτι τὸ ἀεὶ ἑστάναι καὶ κινεῖσθαι περὶ θεῶν λεγόμενον, τὴν ἐν τῇ μονιμότητι ἀν προνοητικὴν ἐνέργειαν δῆ, τὸ δὲ ἑστάναι μὴ δὲ κινεῖσθαι τὴν ἐν τῷ προνοεῖν μονὴν ἀεὶ παρίστησι· σημαῖον ὡραῖον καὶ συντόμως αὐτὸ φῆ.

πάντα ἐν τὰ ἐν ταῦθα, ἐν τῷ περιθείων ὀνομά-
των πολλακῆς διελήλυθαμεν.

Τίς ἡ στερεὰ τροφή. καὶ τίς ἡ ὑγρά. καὶ ὅτι στερεὰ τρο-
φὴ ἐστὶν, ἡ μόνιμος τε χρόνης.

Ὡϊαίαν καὶ ἀδιαίρετον γνῶσιν φῆ, τὸ ἐν τοῖς πε-
ρὶ θυλόγοις, μὴ πρὸς τὰς ὑλικὰς ἐννοίας κατὰ με-
ρίζεσθαι τὸν νοῦν. ἀλλὰ μονοτρόπως τὸ ὑπερφυὲς
τῆς θείας φύσεως καὶ ἀνεξιχνίαστον χορίζεσθαι, τὸν
τὰ αἰσθητὰ ῥιατοῦ ἐν τὸς ἀνοῦ γεγυμνασμένα ἔχον-
τα.

Κατὰ κοινοῦ τὸ σύνθημα φέρειν οἴομαι τῆς διὰ χυτι-
κῆς καὶ τὰ ἑξῆς.

Οὐχ ἐνὶ γὰρ τρόπῳ καὶ ἁπλῷ. ἀλλὰ πολυειδῆ καὶ
ποικίλῳ τοὺς διδασκομένους ἐπὶ τὸ τέλειον τῆς θε-
ογνωσίας ἄγεσθαι ἴσμεν.

Διὰ τὶ δρόσῳ. καὶ ὕδατι. καὶ γάλακτι. καὶ οἴνῳ.
καὶ μέλιτι. τὰ θεῖα παρεικάζοντα λόγια. καὶ τίς
ἡ ἑκάστου τούτων δύναμις.

Τί δηλοῖ τὰ σύμβολα ταῦτα.
Ὅτι τὸ τῆς εὐωχίας ὄνομα ὁ πλῆς, ἀστὰ δὲ ἔχει
ἔτοι μολογεῖ.

. in Epistolas .

Τὸ τρέφειν νεανίας ἀγαθούς. ὀξὸ μήρου ἡ τοῦτο. κόρος γὰρ ὁ νεανίας, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, κουροτρόφος:—

Ἐπὶ πῶς χέγεται μεθύειν ὁ θρ. καὶ ἐκτίνος. καὶ τίς ἢ ἐφ' ἡμῶν μέθη. καὶ πῶς χέγεται ἐπὶ θῦ ἔκρασις:—

Ὁ τιθὲ καὶ ὑπὲρ τινὸ εἶ ἐπὶ καὶ ὑπερτονεῖσθαι:—

Ἐπὶ εὐκατόμω πῶς μεθυσμένος καὶ ἐξεστηκὼς λέγεται ὁ θρ

Ἀπὸ δὲ τούτων ὁρμώμενοι :—

Τίνα τὰ λεγόμενα δεῖπνα ἤτοι συμπόσια ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:—

Τίς ἡ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἀνὰ κλησις ὅτι ἀνάπαυσις καὶ ἀβλαβὴς ζωῆ, διὰ ἑξῆς

Τὴν εὐφροσύνην ἤτοι τὸ ἐφρονεῖν τοῦτο γὰρ ἐπὶ εὐφροσύνην τὸν ἶν εἰκότως λέγει:

Πῶς ἔλαβε ἐπὶ θῦ ὕπνον καὶ ἐγρήγορσιν:—

Ἐπὶ τί περὶ ἔχει ἡ συμβολικὴ θεολογία δὶ ἐξοδικώτερον δὲ τοῦτέστι πλατύτερον, δι' ἠρθρωται καὶ διατύπωται:—

~: τὸ ὀυναντίον ἐν τῷ δὲ πόρρωσε γενέσθαι:—

+

+ + +

+

. in Epistola ad Ioannem Theologum :—

μαξίμου μονα χοῦ. στρόλογος ἰῶν σαφανη-
μένων εἰς τοὺς μετεώρους φαινομένους.

Φύσιν νῦν μὲν τοῖς χρῆσθαι τοῖς σταφύσει καὶ μόσοφος λό-
γου δεῖται καὶ μόσος, ἵνα καὶ τὸ λόγου ἀκριβῆς τῶν λογι-
κῶν ἐξετάσεως. σωτέσεως δεῖται καὶ μόσος ἵνα καὶ
καὶ τῶν ἀρετῶν σωτελοῦσι τῶν λογικῶν μόνι μος ἐν-
ξις. καὶ τῆς δεῖται καὶ μόσος τῆς ἕξεως, ἡ ἐπὶ τὰ ἀλη-
θῆ μᾶ οἷόν τε σταν τῆς θεωρίαν ἀναθέσηται. τῆ λος
ἐστὶν ἡ σοφία. σύνεσις ὑπαρχοῦσα σαφεσά-
λη σύμπτωσις. εἶ αδηλος τὸ μᾶλλον σα κα-
τὰ φύσιν ἐκλεγόμενος. ὁς λὶς ἐστὶν οὖς κα-
θαρῶ. τῇ σεβεῖται ἀληθίαν σὺν ὧ σαφεύλαβῶς ὑπὸ-
πτὴ νόησιν. καθ' ὧν ἀπὸ σαν σας τῶν σοχῦ σοί-
νων λογ σρόλαμβάνεται ἀληθίαν φύσιν ἡ ἀνθρω
πίνην οἷόν τε καὶ φεύσιν, μόνης φωνῆς σως ἀνθέχεται,
κρίνεται ἀφθεγκτον λῆξιν μετ νηκλός, τῆς ὑπὸ-
νόησιν σαλλα παρίσου σι μῆς. ὧν σι χῶσαι
παν τελῶς, οὐ σύναται χόγος ἡ νόησις. ἀμάνω-
νται καὶ τῶν μέθεξιν ἢ σαραλῶν ἀξιωθέντων
τῆς ὑπὲρ νόησιν ἀπολαύσεως. ἧς σι μᾶλλον ἐστὶν
ἀγωστὸν τε καὶ πᾶσι καὶ σοκτὸν, ἢ καὶ δεῖται-
θεσιν σρὸς τὰ ὧν αὐτοῦ, σαν τελεῖς ἀναπαυ-
σίαν τῆς ψυχῆς καὶ σὸ ἀσ. ἀνθεν ἐν ἀρχῇ μὲν
λόγου καὶ φύσιν ἦν αὐτοῖς χρῆσθαι σιφό-
τερον. μᾶλλον δὲ τῆς περὶ αὐτῆ γεῖρῶ καὶ σωτέσης
τοῖς φίλοθέοις σρὸς ἕλου ξίαν ἀφορμὴ γίνε-
ρον. φησὶ δεῖ λόγου, ἐν τῇ μέσης ἐν σροφορᾷ,

καὶ ἐν χωσθῆναι πρὸς ἀπὸ τῆς ἄδυτῶν πεπτῶν
γεγονέναι μόνον, οὐ δοκεῖ θαυμάσεσθαι φόβου-
σιν ἐπὶ ἀν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ὃν ἄφυ-
σις οὐσίαν ὡς ἐπὶ ἀγαθὸν καὶ ἀπὸ ἀναθέσεως καὶ ἀπὸ ἀθε-
σίαν ἐξαγαγεῖν πόλιν. πρὸς τὰ ἄπειρον τῶν
ἀνθρώπων διάνοιαν ἐν οἷς ἀν τῆς σύνολος ἀνα θάλασ-
σίαν ἐν ἄν· οὐκ ἀπὸ τὰ τοῦ ἰδιώτου, καλῶς
τῆς ἀρετῆς σία σκληρότητα, πρὸς συμφέρω-
σιν πέφυκε ἀγαθαι· καὶ θεῖον ἀγαλμα τῆς
καθόλου ὡσὶν ὥραν ὅλης ἀν τοῦ καλασκευ-
ασζην, καὶ σὺν τῶν πρὸ σόντων φύσιν ἐπὶ τῆς
ὅλης ἐπὶ καὶ τὴν χάριν λαπόλεων. ὅρ γὰρ οὐχ
ἔξεν, ὅλως ἐστὶς μόνως σύμφυλόν τὸν νο-
ν τῆς σὺν τοῖς οὖν ὄν ἀσαρξὰ ὅλου σαν τῆς θάσ
φαθόλης ἐπιφανεῖν. ὁ τῆς ἐπεραλεῖν τῶν τῆ τῶν
ὀνόματα λογικὰ πρὸ τ γενέλιν φιλαλύπο-
ρεῖν τῶν ὄν τῶν ἀνάγκαν, τοὺς ἀν τῷ ὅλου
σοι πόσαν ἀρχὰς τὸν ὅλην ὅρμὴν τῆς ἐνόσους ἀν-
τοῖς καλάφυσιν ἐφιστως. μηδενὶ τῶν μετὰ
τ ἀνάγκαν σαν διαχωρεῖα τοὺς μόνους· ὅτι τῆς
περὶ σὸν ἐς, σαύτων τῶν καθ' ἑαυτὰ μεθαλῶν
πονηρῶν σαθῶν σαν σαλαμάτορες, μηδενὶ τῶν
παράφυσιν δυσχόλως οἱ· σα σῶν θείων θάν
ἀναδεχώμεθα σταλλορες ἀρετῶν. σαν
ἀνόμενόν ἐπὶ καὶ τὸ καλὰ τὴν ὅλην ἀφορῶν-
ψυχῆς, πρὸς κάλος πνεῦμα σο ἐς· ἀνθ
γὰρ λόγος ἐκαλῶ τὸ καὶ ἀπάθειν σὺν φύσει

ἀποτίνεσθαι γάλως. ὃν ᾧ τῆς ἂν μαρτίας σπέρμα καὶ σῶμα ἀπολωλὸς τῆς σὺν τῇ ὁλκῇ τῆς σύμπαντος καθ' ὑπόστασιν σαρκὸς τῶν ψυχικῶν ὀδυνῆς ὑποῦσα. καθὼ ὡς εἴρηται αὐτῆς φύσιν ἐγχρίσασα ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν καὶ καθόλου τῆς σαρκὸς ἐπικρᾶσαι, ἀπὸ τῆς καὶ ἀφύσιν ζωῆς. καὶ πρόθεσιν τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως καὶ πάσας αὐτῆς γνώσεσθαι οἰκείους γόνους. καὶ γὰρ ἐξ ἰσχυρᾶς ψυχῆς νοερᾶς, ἡ λύθη τῶν καὶ ἀφύσιν καλῶν. ἢ γῆς ἐκ τῆς περὶ τὸν σάρκα καὶ κόσμον ἐκ παθοῦς ἐπιζήτησιν ἡδέως. καὶ ἀφανίζει γραπτῶν λόγος, καὶ ἐξοικείωσιν πνευμάτων. τὸν δὲ τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς φλεγμονώμενος μὲν ἐστὶν ἡ καὶ φύσιν. καὶ δὲ τοῦ τῶν τῶν ψυχῶν χάρακτηρ ἐλαττώσεως. ὃς καὶ ὁ κόσμος τῆς ἂν μαρτίας, οὐ σὺν μείωσιν σοφῶν σὺν ἀφανίσεσιν. σὺν ἐγὼ καθ' ὃ περ κόφυραν πρὸ τῶν διαφθείρασαν αὐτοῦ ἐστὶ τὰ ἀθανασίαν, διαχυθῆναι ἤδη δὲ τὸν ψυχὴν καταλαβεῖν, καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀνασωρεύθησαν θεὸς καὶ σῶν διαφθορᾶς τὸν ἐστὶν καὶ τὸ φύσιν ὄντως, σαν ἐλλὼς οὐκ ἀπαθανάτου. τοῦτο καθ' ὃ περ ἐφ' ὧν φόνος, ἀφ' ὧν ἡ θάνατον, ἔστερον γὰρ καὶ τῷ παρὸν γίνεσθαι τῆς σὺν τῆς σύμφθορᾶς ὧν αἱ ἐνθάσαν, τῶν σαρκὸς καθ' ἑαυτὸν

γραφήν.

ἐν τοῖς καθ' ὅλου σχολίοις γραφῆς. αὐτὸν δὲ
καὶ τοῦ συμπληροῦντα τὸν λόγον, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς ὑπομνήμασι τῶν ἐν τοῖς νοήμασι
πρὸς τὸ μᾶλλον ἐξιάσιν, καὶ δαιμονίως αὐτῷ τῆς
νομίμων, τῆς ἐκφερομένης τῆς γραφῆς δι-
ανοίας σαφήνειαν. καὶ γὰρ τὴν δι' ὅλου τοῦ
ἀναγνώσεως τὴν ὅλην τοῦ σχολιαστοῦ εὑρόντες
λίνας τὸ πουκιλόμυθον σαφηνείας λίνας
δι' ὅλου θεωρίας δι' ἀνοίας, καὶ ἀμφιβολίας
μεγίστας λίνος ἐπὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν εὐ-
θὺ τοῦ λίνου τῆς ἐμπνεύσεως, ἀλλὰ τῶν ξένων καὶ
ὡς ἐξωτέρω τῆς γραφῆς. ὃ μὲν δὴ ἐκ-
τὸ δὴ τοῦ λόγου τὸ προσοῦσαν ἐν θυμῷ καὶ διὰ-
παρακαλῶ τοὺς ἐντευξομένους, ἐν
μνήμῃ ἔχειν ἀγαθοῖς, καὶ τῶν λόγων ἐξω-
θεν ἀναγινώσκειν καὶ σαφῆ θέσθαι γραφήν,
καὶ δὴ τὸν ἐναγχοῦ σπουδάζοντα οὕτω; ἵνα δὴ ἴσως
τῶν καὶ τὰ παύλα ῥόδον ὁ ῥόδος. μὴ μόνον πα-
ρὰ μικρὰ μόνον πονεῖν ἀλλὰ βούλε-
νος.

†

∼: Hæc Scholia esse Sancti Maximi, argumentum est non leve, quod in codice Danielis Barbari Patriarchæ Aquileiensis, à quo descripta fuere, hæc epistola post ipsa Scholia scripta erat. Sed et Nicephorus Gregoras adversus Palamam lib. 23. Rom. Historiæ addunt hæc quædam esse S. Maximi in S. Dionysium De divinis nominibus, quæ exstant in his Scholiis Cap. 5. Illud et de auctoribus horum Scholiorum legito Scholium quoddam in Cap. 7. de Cœlesti Hierarchia.

375.

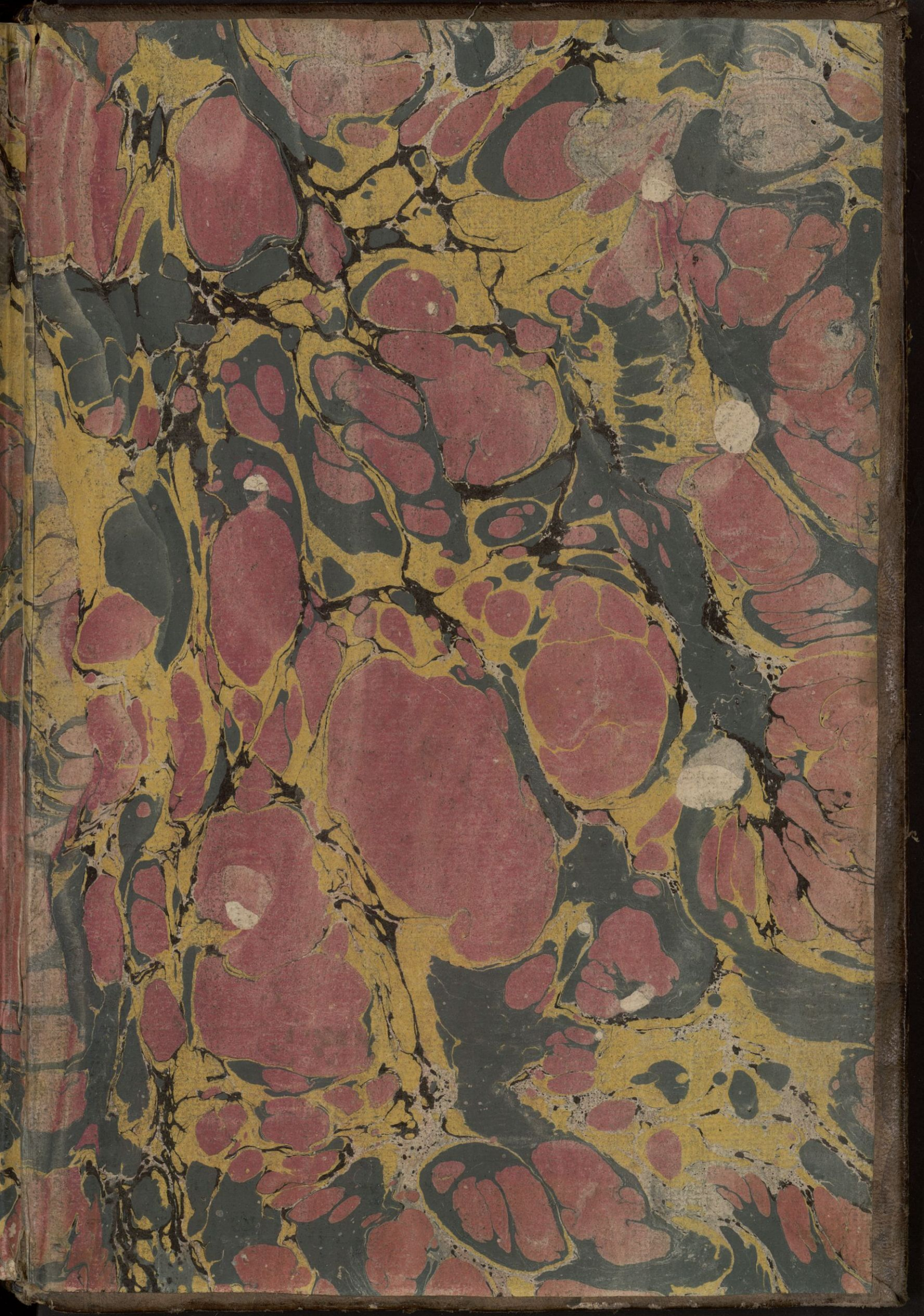

Acta Synodi Nicænæ
Scholia in S. Dionysium.